

ଉତ୍କଳୀୟ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାଳା (୫୫୫)—୨୯

# ବିଚିତ୍ର ଭାରତ

( ତୃତୀୟ ଖଣ୍ଡ )

କବି ବିଶ୍ଵନାଥ ଦାସ

ପର୍ଯ୍ୟଟନ, ଫ୍ରୀଡ଼ା ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ  
ଭୁବନେଶ୍ଵର

ଉତ୍କଳୀୟ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥମାଳା (ଓଡ଼ିଶା) ୨୯

# ବିଚିତ୍ର ଭାରତ

(୩)

ଆରଣ୍ୟକ ପଦ ଓ ବିରାଟ ପଦ

ପ୍ରଣେତା :

କବି ବିଶ୍ଵନୁର ଦାସ

ସମ୍ପାଦନା

ଡକ୍ଟର ଭଗବାନ ପଣ୍ଡା ଏମ୍. ଏ.

ସାହିତ୍ୟାକାଶ

ସମ୍ପାଦକ

ପର୍ଯ୍ୟଟନ, କ୍ରୀଡ଼ା ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ, ଓଡ଼ିଶା

ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପ୍ରକାଶକ

ପର୍ଯ୍ୟଟନ, ଶ୍ରୀତ୍ରୀ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ,  
ଓଡ଼ିଶା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ—୧୦୦୦

୧୯୮୩

ମୁଦ୍ରଣ—

ସପ୍ତର୍ଷି ପ୍ରିଣ୍ଟର୍ସ

କଟକ—୧୦

ମୂଲ୍ୟ



ORISSAN ORIENTAL TEXT SERIES ( Oriya )—29

# VICHITRA BHARAT

( III )

ARANYAKA PARBA & VIRATA PARBA

by: —

**Kavi Visvambhara Dasa**

Edited by

**Dr Bhagabana Panda, M. A.**

Sahityacharya

Editor,

Directorate of Tourism, Sports & Culture

Orissa, Bhubaneswar



Published by :

Directorate of Tourism, Sports & Culture Orissa, Bhubaneswar

First Edition—1000

1983

Printed at

Saptarshi Printers

Cuttack—753010

Price—

## —ସମ୍ପାଦକୀୟ—

ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଚିତ୍ର ଭାବତରୁ ଆକାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପାଞ୍ଚୋଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ମୁଦ୍ରାଶାଳୟରେ ଏହାର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗର ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ରୁଲିଛି । ଚନ୍ଦ୍ରମଧ୍ୟରୁ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଦ୍ରଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଏହି ଭାଗର ସମ୍ପାଦନାରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ତାଳପତ୍ର ପୋଥିର ସାହାଯ୍ୟ ନିଆଯାଇଛି ତାହାର ବିବରଣୀ ବିଚିତ୍ର ଭାବତ ପ୍ରଥମ ଭାଗ ମୁଦ୍ରଣରେ ସମ୍ପାଦିତ ଅଛି । ମୁଦ୍ରା ପ୍ରମାଦ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ ଦେଇ ପୁସ୍ତକଟି ସୁଧୀ ସମାଜରେ ଅଦୃଶ୍ୟ ହେବାର ଆଶା ।

ରାଧାକୃଷ୍ଣୀ

୧୪, ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୧୯୮୩

ଭଗବାନ ପଣ୍ଡା

ସମ୍ପାଦକ

# ବିଷୟ ସୂଚୀ

## ଆବଶ୍ୟକ ପଦ

ପୃଷ୍ଠା	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
୧	କନରେ କୌରବ ଓ ପାଣ୍ଡବ ମିଳନ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ରସେନ କବଳରୁ ଦୈତ୍ୟାଧିପତ୍ୟ ମୁକ୍ତି ।	୧
୨	ଦ୍ରୌପଦୀ ଦରଶନ ଓ ନୟନପଥର ଚପଟା	୫
୩	ନୈମିଷାରଣ୍ୟରେ ଶୁକମୁନିଙ୍କଠାରୁ ପାଣ୍ଡବ- ମାନଙ୍କର ରାମାୟଣ ଶ୍ରବଣ ।	୧୦
୪	ନିବାଚନବଦ ବଧ । ଅର୍ଜୁନଙ୍କର କବଚ କୁଣ୍ଡଳ ଓ ନୟନପଥ ଦେବାର ଅଭିଶାପ ଲାଭ ।	୧୫
୫	ଅଭିମନ୍ୟୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ଓ ଅର୍ଜୁନଙ୍କର ସ୍ବର୍ଗଲୋକ ଯାତ୍ରା ।	୨୩
୬	ପାଣ୍ଡବ ଓ ଦୃଢ଼ଶ୍ୟାମଳବରର ଯୁଦ୍ଧ ଆୟୋଜନ	୨୭
୭	ଦୃଢ଼ଶ୍ୟାମଳବର ବଧ	୪୦
୮	ନୟନପଥର ଗାପମୁକ୍ତି	୪୭
୯	ଧର୍ମବଦ କୁଣ୍ଡଳ	୫୯
୧୦	ସଚଳା ଦରଶନ	୬୮
୧୧	ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଓ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ସହିତ ଚନ୍ଦ୍ରସେନର ଯୁଦ୍ଧ ଆୟୋଜନ	୭୭
୧୨	ଇନ୍ଦ୍ର ଓ ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ, ସଚଳା ବିବାହ	୮୭
୧୩	ମୁଦ୍ରାଳୟ ଗୁପ୍ତି, ସୁଗ୍ରୀରଥୀ, ଆଚାପି ଓ ବାଚାପି କୁଣ୍ଡଳ	୯୯
୧୪	ନିକୁମ୍ଭ ବଧ, ଅର୍ଜୁନ ଓ ଦ୍ରାଘବଶା ବିବାହ	୧୦୯
୧୫	ଶ୍ରବଣାୟୁର ବଧ, କର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଲଳବାଣ ଓ ଭୁଜବାଣ ପ୍ରାପ୍ତି	୧୨୩
୧୬	ବିଶିଷ୍ଟେଶ୍ବର ଉପାଶ୍ୟାନ	୧୩୪
୧୭	ସତ୍ୟାଧି କୁଣ୍ଡଳ	୧୪୨
୧୮	ନୟନପଥର ବଳଲଭ	୧୫୪
୧୯	ବେଳାବଳୀ ଉପାଶ୍ୟାନ	୧୬୦
୨୦	ଲକ୍ଷ୍ମଣାଶ୍ରମ ମହାତ୍ମ୍ୟ	୧୭୮
୨୧	ଶିବ ବରୁଣ ଯୁଦ୍ଧ	୧୭୧
୨୨	ନିଳେନ୍ଦ୍ରୀ ଆନନ୍ଦାନନ୍ଦ ବିବାହ	୧୭୮
୨୩	ଯାଦବୀ ଉପାଶ୍ୟାନ	୧୮୭
୨୪	ସିନ୍ଦୂର ମୋହିନୀ କୁଣ୍ଡଳ	୧୯୭

- ୨୫ ଯିବୁର ମୋକ୍ଷ ଓ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ଥ ବଦାଦ  
 ୨୬ ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ଶର୍ମା ବୃକ୍ଷରେ ଅସୁ ରକ୍ଷା  
 ଓ ଅଜିତବାସ ନିମିତ୍ତ ଶ୍ଵାବୁଦ୍ଧଙ୍କ ସହ ମରଣା

୨୦୩

## ବିରାଟ ପର୍ବ

- ୧ ଶର୍ମାବୃକ୍ଷ ମୂଳରେ ଅଜିତବାସ ଭାଜାନ  
 ଚର୍ଚ୍ଚିତ୍ୟ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ୨୧୩
- ୨ ବିରଟ ରାଜପଣ୍ଡାରେ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କର କୁନ୍ତରାଟ  
 ଦୁଃସେ ପରିଚୟ ୨୨୦
- ୩ ବଞ୍ଚିତ ସୁପତ୍ନୀର ରୂପେ ଶ୍ରୀମତୀ ଦ୍ରୌପଦୀ ୨୨୫
- ୪ ବୃହନ୍ନାଭ ରୂପେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କର ପ୍ରବେଶ ୨୩୭
- ୫ ସୈନ୍ଦ୍ରୀ ନାମରେ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କ ପରିଚୟ ୨୪୩
- ୬ ବ୍ରହ୍ମା ନାମରେ ନକୁଳର ଅଶ୍ଵରାଶନ  
 ଶ୍ରୀକରେ ନିୟୁକ୍ତି ୨୪୯
- ୭ ଶ୍ଵେତାକ୍ଷ ନାମରେ ପଦ୍ମଦେବଙ୍କର ଗୋ ରାଶନ  
 ଭାବରେ ନିୟୁକ୍ତି ୨୫୯
- ୮ ଶ୍ରୀମତୀ ସହଚର ମାଲର ଯୁଦ୍ଧ ଓ ମାଲର ଶାସନମୁକ୍ତି ୨୬୧
- ୯ ବ୍ୟାସ ଓ ଦ୍ରୌପଦୀ ପ୍ରଭୃତି ଶ୍ରୀମତୀ ଯୁଦ୍ଧ ଓ  
 ଶ୍ରୀକରେ ନିୟୁକ୍ତି ୨୮୧
- ୧୦ ବସନ୍ତ ଶ୍ରୀକରେ ୨୯୪
- ୧୧ ଶତ୍ରୁତ୍ଵ ଚଳନରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କର ପ୍ରବେଶ ୩୦୯
- ୧୨ ଦେବ ମନ୍ଦିରରେ ଶତ୍ରୁତ୍ଵ ସୈନ୍ଦ୍ରୀକୁ ପ୍ରବେଶ ୩୩୭
- ୧୩ ଶତ୍ରୁତ୍ଵ ବଧ ୩୪୫
- ୧୪ ଶତ୍ରୁତ୍ଵ ବଧର ପରିଣତ ୩୫୧
- ୧୫ ବିରଟ ସୁରକୁ ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନର ଦୂତ ପ୍ରବେଶ ୩୬୭
- ୧୬ ବିରଟରାଜା ବିରାଟରେ ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନର ଯୁଦ୍ଧ ଆୟୋଜନ ୩୯୦
- ୧୭ ଗୋଧନ ହରଣ ଆୟୋଜନ ୩୯୯
- ୧୮ ଶ୍ରୀକରେ ନିୟୁକ୍ତି ୪୧୭
- ୧୯ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ଦୌରାବମାନଙ୍କର ଯୁଦ୍ଧ ଓ ପରାଜୟ ୪୫୦
- ୨୦ ଅଜିତବାସ ପ୍ରବେଶ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ ଅଭିଷେକ ୫୦୩
- ୨୧ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ମିତ୍ରତାକୁ ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନର ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ  
 ଓ ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କ ଦ୍ରୌପଦୀ ପ୍ରବେଶ ୫୨୩

## ଆରଣ୍ୟକ ପଦ୍ୟ

ପ୍ରଥମ ଛାନ୍ଦ

ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ରାଗ—ଦଶକେଳ

ଜୟ ଜୟ ରାଧା ପ୍ରାଣନାୟକ । ଜୟ ଦେଶୀୟ କାମଦାୟକ ॥୧॥  
 ଜୟ ଜୟ ଶ୍ରୀମତ ଗଜେନ୍ଦ୍ର । ଜୟ ଜୟ ଶ୍ରୀମତ ମନ ରଞ୍ଜନ ॥୨॥  
 ଜୟ ଜୟ ନରକ ନିବାରଣ । ଜୟ ଜୟ ନରକ ଭଞ୍ଜାରଣ ॥୩॥  
 ଜୟ ଜୟ ଅର୍ଜୁନ ସୁପ୍ରସନ୍ନ । ଜୟ ଜୟ ଅର୍ଜୁନ ବିନାଶନ ॥୪॥  
 ଭୃମ୍ଭଂ ମନ୍ତ୍ରମା ଅଟଇ ବିଶେଷ\* । ଯାହା କହି ନ ପାରିବେ ଭୂତେଶଂ ॥୫॥  
 ମୋତେ ପ୍ରସନ୍ନ କରନ୍ତୁ ଆଜ୍ଞକରଂ । ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ବନ ବେହାରଂ ॥୬॥  
 ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେ କହେ ପଞ୍ଜସ୍ତେ । କହୁ ପଣା ରହିଲେ\* ଭୃମ୍ଭପୋୟେ ॥୭॥  
 ସଦା ସମ୍ପଦ ତେଜଶ ପାଣ୍ଡବେ । ଗିରି କାମନେ ବହୁଣ୍ଡଲେ ଏବେ\* ॥୮॥  
 ବନବାସ ଶେଷେ ହେବ ସମର । ରଣେ ପଡ଼ିବେ ଭୃମ୍ଭର କୁମର ॥୯॥  
 ଶୁଣି ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର\* ହେଲେ ବିଷାଦ । ବହୁ ରହିଲେ\* ଆଣି ପରମାଦ ॥୧୦॥

୧ । ଶ୍ରୀ, ନବସନ ଶାମ ।

୨ । ନବସନ ଶାମ ।

୩ । ଶ୍ରୀ, ଗଜେନ୍ଦ୍ର ।

୪ । ଶ୍ରୀ, ଶ୍ରୀ-ଅର୍ଜୁନରେ ପ୍ରସନ୍ନ ।

୫ । ଅର୍ଜୁନରେ ପ୍ରସନ୍ନ ।

୬ । ଶ୍ରୀ, ଶ୍ରୀ ।

୭ । ଶ୍ରୀ, ବିଷୟ ।

୮ । ଶ୍ରୀ, ଦ-ଅଶେଷ ।

୯ । ଶ୍ରୀ, ମେ ଶେଷ ।

୧୦ । ଶ୍ରୀ, ନ ପାରିଲେ ଯିବଣ ।

୧ । ଶ୍ରୀ, ଦୟା କର ।

୨ । ପ୍ରସନ୍ନ ଚିତ୍ତେ ଦୟା କର ।

୩ । ଶ୍ରୀ, ପାଣ୍ଡବ ଯେ ବନସ୍ତେ ଛାନ୍ଦି ରହି ।

୪ । ଶ୍ରୀ, ରହିଲେ ।

୫ । ଶ୍ରୀ, ସଦା ।

୬ । ଶ୍ରୀ, ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ।

୭ । ଶ୍ରୀ, ପ୍ରାଣାୟାମ ।

୮ । ଶ୍ରୀ, ରହିଲେ ।

୯ । ଶ୍ରୀ, ରହିଲେ ।



କେତୁ ପଳାନ୍ତି କେ'ମୋହେ ପଡ଼ନ୍ତି । କେତୁ ରଖ ରଖ ରକ୍ଷା ପ୍ରତିନ୍ତି ॥୨୭॥	
ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ' ପାଶେ ହେଲେ' ପ୍ରବେଶ । ମାନଗୋବିନ୍ଦ ମନେ' ମହାଭୂଷ ॥୨୮॥	
ଗଦା ପିଟନ୍ତେ ଗନ୍ଧବ ଉପରେ । ରହ ବୋଲି ଧଇଲ ବାମକରେ' ॥୨୯॥	
ଦକ୍ଷିଣ କରେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କେଶ । ଧରି ଟେକି ଦେଖିଗଲେ' ଆକାଶ ॥୩୦॥	
ଯୁଧିଷ୍ଠିର୍ କି କହିଲେ ସହଦେବ । ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ' ନେଉଛୁ ଗନ୍ଧବ ॥୩୧॥	
ନିମିଷକେ' ସଜଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ମାରି । ଆତ୍ମ ହଳେ ସେ ମହାକୋପ କରି' ॥୩୨॥	
ଭୀମ ବୋଲନ୍ତି ଧର୍ମ ଏହା କଲ । ଆତ୍ମ ସମ୍ପତ୍ତି' କପଟେ ଦେଖିଲ ॥୩୩॥	
ବନେ ବନ୍ଧୁଲ ଆତ୍ମକୁ ବିପତ୍ତି । ପୁଣ ଦେଖାଇ ଆସଇ ସମ୍ପତ୍ତି ॥୩୪॥	
ଆତ୍ମେ ନରନାଭ ସାହା ବିନାଶ । ଧାରା ଯୋଗ ସେ ସାଉଁଅଛୁ ନାଶ' ॥୩୫॥	
ଯୁଧିଷ୍ଠି ବୋଲେ' ସେ ନୁହଇ କିଛି । ନ ପାରିଲ ସେ ଆତ୍ମକୁ ମୁରୁଛି ॥୩୬॥	
ବାହୁଡ଼ାଇ ନେମାକୁ' ଆସିଥିଲ । କମ୍ପା ଗନ୍ଧବ ଚାକୁ ଦେଖିଗଲ ॥୩୭॥	
ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ' ଆଣ ହେ ବାସବ । ଚାକୁ ନ ଦେଖି ନିଶ୍ଚୟ ମରିବ ॥୩୮॥	
ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ ଅତି ବେଗେ ଗଲେ । ରହ ବୋଲି ଉଡ଼ରେ' ଡାକ ଦେଲେ ॥୩୯॥	
ତାହା କିଛି ନ ଶୁଣିଲେ ଗନ୍ଧବ । ଦେଖି ଅତିଶୟ କୋପ ପାଞ୍ଚବ ॥୪୦॥	
ଚକ୍ରଷଣେ ଧନୁରେ ଦେଇ' ଗୁଣ । ପେଟିଲେ ସେ ମନଭେଦ ମାର'ଣ ॥୪୧॥	
ଆକାଶରେ ସେ ପଥ' ଓଗାଳିଲ । ରଥ ନ ଚଳି ପୁନର୍ବେ' କହିଲ ॥୪୨॥	
ମାତଳ କହିଲେ' ଚକ୍ରସେନକୁ । ଆଉ ସାଇ ନ ପାରିବ' ସୁଗ'କୁ ॥୪୩॥	
ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ' ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ସୋଦର । ତାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଅ ଶରବର ॥୪୪॥	

୧ । ଖ. କେତୁ ।	୧୧ । ଖ. ହେଉଅଛୁ ନାଶ ।
୨ । ଗ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ।	୧୨ । ଗ. ସୋଗେସେ ହେଉଅଛୁ ନାସ ।
୩ । ଖ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ।	୧୩ । ଖ. କହେ ।
୪ । ଖ. ଗଦା ବୁଲଇ କରି ।	୧୪ । ଖ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ ।
୫ । ଖ. ଗଦା ବୁଲଇ କରି ।	୧୫ । ଖ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ ।
୬ । ଖ. ଗଦା ବୁଲଇ କରି ।	୧୬ । ଖ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ ।
୭ । ଖ. ଗଦା ବୁଲଇ କରି ।	୧୭ । ଖ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ ।
୮ । ଖ. ଗଦା ବୁଲଇ କରି ।	୧୮ । ଖ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ ।
୯ । ଖ. ଗଦା ବୁଲଇ କରି ।	୧୯ । ଖ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ ।
୧୦ । ଖ. ଗଦା ବୁଲଇ କରି ।	୨୦ । ଖ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ ।

ନୋହଲେଟି ରାଜ୍ୟ ଚୋର ରଥ	। ଅର୍ଜୁନ ଶରୀ ଓଷାଲୁ ପଥ	॥୪୫॥
ଶୁଣି ଗନ୍ଧବ ବୋଲେ କୋପନ	। ମୁଣ୍ଡି ନାଶୁ ଚାକର ବଇଶି	॥୪୬॥
ଦେବା ନ ବୁଝିଲେ ଯେବେ ପାଣ୍ଡବେ	। କହି ପ୍ରକାରେ ଏହାକୁ ରଖିବେ	॥୪୭॥
ଲକ୍ଷେ ଯୋଜନ ଦେବ ଦେବେ ପ୍ରଭୁ	। ନିଶ୍ଚୟ ମତକ ଭୂମିରେ ପୈ ପଡ଼ି	॥୪୮॥
ଏତେ ବୋଲଣ ଶୁଣିଦେଲେ ନେଶ	। ଦେଶି ଆରବ ଗାନ୍ଧାରୀ ଶିଷ୍ୟ	॥୪୯॥
ଆଶେ ଭାବିଲ ରଖ ଦେ ଅର୍ଜୁନ	। ତଳେ ପଡ଼ି ମରୁଛୁ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ	॥୫୦॥
ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ ଶରବନ୍ଧ କଲେ	। ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଚାହିଁ ଗଡ଼ ଅଇଲେ	॥୫୧॥
ପଣ୍ଡି ଯୁଧିଷ୍ଠି ଦେବେନ୍ଦ୍ରକୁ ବସି	। ଚାକ ଚରଣ ଚଳେ ପଡ଼ି ଆସି	॥୫୨॥
ମୁକୁଟ ଥିଲା ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଶିରେ	। ଯାଇ ଲଗିଲା ଯୁଧିଷ୍ଠି ପସରେ	॥୫୩॥
ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ପୁଣି ପାଇ ତେଜନା	। ଦେଶି ପାଇଲା ବହୁତ ବେଦନା	॥୫୪॥
କମ୍ପା ଅର୍ଜୁନ ମୋତେ ଛଡ଼ାଇଲା	। କମ୍ପା ଗନ୍ଧବ ଶିର ନ ଛେଦିଲା	॥୫୫॥
କମ୍ପା ନମଲ ପଡ଼ି ସେହୁ ବନେ	। ଆସି ପଡ଼ିଲ ଶରୀର ଚରଣେ	॥୫୬॥
ସେତେ ଶରଣ ପୁଣି ଉଠି ଆସି	। ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ କୋଳ କଲେ ବସି	॥୫୭॥
ମୋହୋଠାରେ ଏତେ ସ୍ୱପ୍ନ ଭୁଲୁ	। ଏକାହାର ଅଇଲ ବନଦୋର	॥୫୮॥
ମୋତେ ଦେଖିଲତ ଏବେ ନୁପଡ଼ି	। ନିଜ ରାଜ୍ୟକୁ ଚଳ ଦେ ଚଢ଼ିତ	॥୫୯॥
ଶୁଣି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଲଜ ପାଇଲେ	। ଅର୍ଜୁନକୁ ଅନାଇ ସେ ବୋଇଲେ	॥୬୦॥
କଲ ଅନେକ ମୋତେ ଉପକାର	। ମନେ ସେ ବାଞ୍ଛା ମାର୍ଗ ଦେଖିବାର	॥୬୧॥
ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ ନମସ୍କାର କଲେ	। କଥାସ୍ୱେ ମାଗିବି ତୁମ୍ଭେ ବୋଇଲେ	॥୬୨॥
ଏହା ଶତୋଇଥର ତୁମ୍ଭେ ମନେ	। ମଣିମୟ ମୁକୁଟ ଦେବ ଦିନେ	॥୬୩॥
ଦେଖି ବୋଲି ବୋଇଲେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ	। ଚତୁର୍ଥ ସର୍ଗରେ କରଲେ ଗମନ	॥୬୪॥

୧ । ଶ. ଗ. ପେ ।	୧୧ । ଶ. ସେହୁ
୨ । ଶ. ଶେ ।	୧୨ । ଶ. ଶ. ମୁଠିଦସି
୩ । ସେହୁ ।	୧୩ । ଶ. ଶ. ଶ. ଆସି
୪ । ଶ. ଏ ସେ ମତେ ଭୁଲିଗଣ ।	୧୪ । ଶ. ମୋହୋଠାରେ
୫ । ଶ. ଶ. ଶେହୁ ପ୍ରଭୁବନ୍ଧ ।	୧୫ । ଶ. ମୋହୋଠାରେ
୬ । ଶ. ଶେହୁ ଶା ।	୧୬ । ଶ. ରାଜ୍ୟ
୭ । ଶ. ଶେ ।	୧୭ । ଶ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ
୮ । ଶ. ଦୈର୍ଘ୍ୟ	୧୮ । ଶ. କର
୯ । ଶ. ଶେହୁ	୧୯ । ଶ. ବାଞ୍ଛା
୧୦ । ଶ. ଶେହୁ	୨୦ । ଶ. ଏକ ମାଗିବି ତୁମ୍ଭେ ବୋଇଲେ
	୨୧ । ଶ. ଶେହୁ ଶେହୁ
	୨୨ । ଶ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ



ସେନା ସନ୍ଧ୍ୟା ଆସି' ସବେ ଭେଟିଲେ । ସେହି ସମୟେ ଦୃଢ଼ିନାକୁ ଗଲେ ॥୭୩॥  
 ଯେହାପୁରେ ଦେଲେ ଯାଇଁ ପ୍ରବେଶ । ତହିଁ ଏକଥା ନ କଲେ ପ୍ରକାଶ ॥୭୪॥  
 ନିରନ୍ତରେ ଚିନ୍ତା କୃଷ୍ଣ ପୟର । କହେ ଅଧମ ଘନ ବିଶ୍ଵମ୍ଭର' ॥୭୫॥

## ଦ୍ଵିତୀୟ ଛାନ୍ଦ

ଗଗନ-ପୋଇ

ଏବେ ସାଧୁଜନେ ଶୁଣ ସାବଧାନେ' ଗ୍ରୋପିତ ପାଣ୍ଡବେ' ପାଞ୍ଚଜଣ  
 ତେଜଶ ସେ ବନ କଲେକ ଗମନ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ନନ୍ଦୀବନ ॥୧॥  
 ଲତାଏ ଗହଳ ଅପୁରୁଷ' ନିର୍ମଳ ସୁଦୃଢ଼ ଜଳ ଅଛଇ ତହିଁ ।  
 ବିବ' ପୁଷ୍ପ' ଫଳ ପ୍ରଭୁ ଅଛୁ ତଳ ମଳୟ ପବନ ଘରେ ବହି ॥୨॥  
 କହେ ସତେବେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପୂର ଶୁଣ ଧର୍ମଦେବ' ନନ୍ଦକେଶୁରଙ୍କ' ନନ୍ଦସ୍ଥାନ ।  
 ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପୂର ବିବ୍ୟତରୁବର ତେଣୁ ବୋଲଇ ଏ ନନ୍ଦୀବନ ॥୩॥  
 ଶୁଣି ଧର୍ମପୁତ୍ର ଆନନ୍ଦ ବିପ୍ରତ ତହିଁରେ ରହିତ ଇଚ୍ଛାକଲେ ।  
 ତମାଳ ବନରେ ଆନନ୍ଦ ମନରେ ବିବ୍ୟପର୍ଣ୍ଣିଶାଳା ନିର୍ଭୀକଲେ ॥୪॥  
 ବିବ୍ୟ ଫଳମାନ' କରନ୍ତି ଶ୍ରେଷ୍ଠତ ଆନନ୍ଦରେ ତହିଁ ଦିନ ହୁଇ ।  
 ସୈବ ଦିନକରେ ସ୍ଵପ୍ନ ସଙ୍ଗରେ ରାଣିଗ୍ରାସ ଗଲେ ମୃଗମାର ॥୫॥  
 ସୈବ ହୋଇକରି ପର୍ଣ୍ଣିଶାଳା ପୁଷ୍ପ' ଦ୍ରୁପଦ ନନ୍ଦନାଛନ୍ତି' ରହି ।  
 ଏହି ସମୟରେ ଭ୍ରମି ମୃଗୟାରେ' ନନ୍ଦରଥ ପରିବେଶ ତହିଁ ॥୬॥

୨୨ । ଘ. ଅଠ

୧ । ଘ. ସାବଧାନେ ।

୨ । ଘ. ଗ୍ରୋପିତ ପାଣ୍ଡବ ।

ଗ. ନନ୍ଦକେଶୁର ।

ଘ. ଦୃଢ଼ିନା ପାଣ୍ଡବ ।

୩ । ଘ. ଅଭ୍ୟନ୍ତ ।

୪ । ଘ. ପୁଷ୍ପ ।

୫ । ଘ. ପୁଷ୍ପ ।

୬ । ଘ. ପୁଷ୍ପ ହେ ସେବେବ ।

୭ । ଘ. ନନ୍ଦକେଶୁର ।

୨୩ । ଘ. ଘ. ବିଶ୍ଵମ୍ଭର

୮ । ଘ. ଘ. ନନ୍ଦୀବନ ।

୯ । ଘ. ପର୍ଣ୍ଣିଶାଳା ନିର୍ଭୀକଲେ ।

ଘ. ନିର୍ଭୀକଲେ ।

୧୦ । ଘ. ଘ. ଚଳମୁନିମାନ

୧୧ । ଘ. ଘ. ପୁଷ୍ପିଶାଳା

୧୨ । ଘ. ଘ. ଗ୍ରୋପିତ ।

ଘ. ଦୃଢ଼ିନା ।

୧୩ । ଘ. ଘ. ବନେ ଭ୍ରମିବାରେ ।

ଘ. ବନେ ଭ୍ରମିବାରେ ।

ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ବାସ ନାଶିଣ ହରଷ ନନ ଆତପାତ ନାହିଁ ଏଥୁ ।  
 ମୁଗୟା ଚନ୍ଦୋଦେ ଆସିଥିଲ ମୋଦେ ଦେନ ସେ ଦଶ ସହସ୍ର ରଥୁ ॥୨॥  
 ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କ ଦେଖି ବମାନ ଉପେକ୍ଷି ପର୍ଯ୍ୟାଳା ଦ୍ଵାରେ ପରବେଶି ।  
 ଅଧର୍ମ ପାଣ୍ଡବେ କାହିଁଗଲେ ଯେବେ ପରାଣ ହୁଅଇ ହସ ହସ ॥୩॥  
 ଆସନ ଦେଇଣ ନଳ ସମର୍ପିଣ ଦ୍ରୌପଦୀ ରହିଲେ ଯାଇ ଦୁରେ ।  
 ବସିବା ଆସନେ ଅଇଲେ ସେମାନେ ପୂଜା କରିବେ ଏଇ ବେଳରେ ॥୪॥  
 ନନ୍ଦ୍ୟରଥ ବୋଲେ ନାଶିଅଛୁ ଲୁଲେ ପଣାରେ ଡାରିଲେ କୁମୁକୁ ହିଁ ।  
 କୁରୁସଭାରେ ପଞ୍ଚସ୍ରାବମେଲେ ତୁମ୍ଭ ବିବସନ ଥିଲେ ଗୁହଁ ॥୫॥  
 ତୁମ୍ଭେ ବିବ୍ୟାଧୀ ନୃପତି କୁମାରୀ ଏକା କରି ଗୁଡ଼ିଗଲେ ଆଜି ।  
 ଅସୁରେ ଝଟିଗଲେ ତୁମ୍ଭକୁ ନିଅନ୍ତେ ଆମ୍ଭକୁଲେ ଉପୁଜନ୍ତା ଲଜ ॥୬॥  
 ସେହୁ ପାଞ୍ଚବର କୁମତି ପାମର କହିଁ ଗୁଣ ଅବା ସରି ତୋତେ ।  
 ପାଣ୍ଡବଙ୍କୁ ତେଜ ତୁ ଶଳା ଶୁଭନ ଆସି କୋଳ କରୁକନା ମୋତେ ॥୭॥  
 ରସେ ରସାଇବ ଅଳେ କସାଇବ ଖଟିଥିବ ପାଣେ ଶୁଦ୍ଧପଣେ ॥୮॥  
 ତୁ ଗୁଣା ତୁମ୍ଭା ମୁହିଁ ମହାବଳା ପାଣ୍ଡବେ ସରିବ ମୋତେ ରଣେ ॥୯॥  
 ତୁ ବଡ଼ ନାଗରୀ ପଞ୍ଚପତି କରି ତେବେ ବୋଧ ନୋହେ ତୋର ଶତ୍ରୁ ।  
 ମୋ ସୁରତ ରସ ଲଭ ହେବୁ ତୋଷି ନନ୍ଦବୁ ପାଣ୍ଡବ ପାଞ୍ଚ ସୁତ ॥୧୦॥  
 ଆରେ ହେମଗାନ୍ଧି ଗାନ୍ଧାରୀ ଗୁରୁନେତ୍ରି ମୋହରେ ଉଠଇ ବିଅ ଆଣି ।

୧ । ପ. ଆତପାତ ।

୮ । ଧ. ନାଳ ।

୨ । ଖ. ହାତେ ପଦସହ ଉକ୍ତେ ଦେଖାଉଥି ।

୯ । ଖ. ହେଉ ।

ଗ. ହାତେ ପଦ ସହ ସକ୍ତ ଛନ୍ଦି ରଥ ।

୧୦ । ଖ. ଗ. ପ. ହସି ।

ଦ. ହାତେ ପଦ ସକ୍ତେ ଅଛୁ ରଥ ।

୧୧ । ଗ. ପ. ଉରେ ।

୩ । କ. ପୂର୍ଣ୍ଣଶାଳା ।

୧୨ । ଖ. ପ. ତୋତେ ।

ଗ. ପନପାଳ ।

୧୩ । ଗ. ଉରରେ ବସାଇ ରସରେ ରସାଇ

ଦ. ପର୍ଯ୍ୟାଳା ।

ଖଟିଥିବ ତୋତେ ଶୁଦ୍ଧପଣେ ।

୪ । ପ. ଦୃଷ୍ଟ ।

୧୪ । ଖ. ଗ. ପ. ଆସୁଯା ।

୫ । ଖ. ମିଳିଲେ ।

୧୫ । ଖ. ପ. ସମକ ।

ଦ. ଅସିବେ ।

୧୬ । ଖ. ଗ. ପ. ରସେ ଲଭଣ ହରସେ ।

୬ । ଖ. ପ. ନାଶିଅଛୁ ।

୧୭ । ଧ. ରେ କନକଗାନ୍ଧୀ ।

୭ । ଖ. ଦେଖିଲେ ଅସୁରେ ନିଅନ୍ତେ ତୁମ୍ଭକୁ ।

ଗ. ସୁର୍ଯ୍ୟଗାନ୍ଧୀ ।

ଦ. ଦେଖିଲେ ଅସୁରେ ନିଅନ୍ତେ ବେଳରେ ।

୧୮ । କ. ଗାନ୍ଧୀ ।

ବେନି ବାହୁ ଗଲେ ଛନ୍ଦ'ମତ ଶ୍ରେଣେ ମୁଖେ ଚୁମ୍ବିତ ଅ ଗଣି ଗଣି ॥୧୫॥  
 ବୁଝି ଦୟାବତୀ ମୁଁ ଅତି ଆରତୀ ଦିଅ ତୋ ଅଧରମୃତ ପାନ' ।  
 ରମଣୀ ଭୁଷଣ କଣ ମୋର ପ୍ରାଣ ଅନୁଗ୍ରହ କରି ରକ୍ତଦାନ ॥୧୬॥  
 କହନ୍ତି ଘୌପଘାଁ ତୁ ଦୁଃଖୀନାପତି ବନ୍ଧୁ ବେଶ୍ବରରେ ଅମ୍ଭେ ସହ ।  
 ଶୁଣିଲେ ପାଣ୍ଡବେ ଶାବନ ଦେନବେ ପଳାରେ ପାମର କମ୍ପା ରହୁ ॥୧୭॥  
 ଶୁଣି ପିତୃଶ୍ରବ ପାଇ ମହାଲଜ କଲେ ଘୌପଘାଁ ଧରିଆଣି\* ।  
 ବସାଇ ରଥରେ ଗମଇ ପଥରେ' ଛାଡ଼େ ଶୋକ କରେ ରାମାଣି ॥୧୮॥  
 ଧର୍ମ ପୁରୋହିତେ ସେ ପଥେ ଆସନ୍ତେ ଦେଖିଲେ ଏ ଅସମ୍ଭବ ଶୁଚି\* ।  
 ଜନ୍ମରଥ ଆଗେ ଓଗାଳଣ ବେଗେ ବୋଇଲେ' ଗୁଡ଼ରେ ମହାସଖା ॥୧୯॥  
 ଜନ୍ମରଥ ବୋଲେ ଏକା ଏହୁ' ଥିଲେ ଦେଖିଲେ ଅସୁରେ ଦେଖିଯାନ୍ତେ ।  
 ଆମ୍ଭପୁରେ ଏବେ ଆନ୍ତ୍ର' ଏ ପାଣ୍ଡବେ ପଛେ ନେବେ ବନବାସ ଅନ୍ତେ' ॥୨୦॥  
 ପୁରୋହିତେ କହି ନାଶପିତୁ' ବୁଝି ଜାଣିଲେ ପାଣ୍ଡବ ଶରଣବ ।  
 ବୋଲେ ଜନ୍ମରଥ ମୋର ଏକହାତ' ଗୋଟାକୁ ପାଣ୍ଡବେ ନାହିଁ' ସମ ॥୨୧॥

୧ । ଖ. ଭୂତାବାହୁ ବଳେ ଭଡ଼

ଗ. ବଳେ ଭାତ

ଘ. ବଳ ଭୂତା

୨ । ଗ. ତୁ ତ ଦୟାବତୀ ମୁଁ ଶୁଧା

ଅରତୀ ଦିଅ ଅଧରୁ ଅମୃତପାନ

ଘ. ତୁ ଦୟା ଜର୍ବତ ମୁଁ ଶୁଧା ଅରତ

ଦିଅ ଅଧର ଅମୃତ ପାନ

ଗ. ଦୟାବତୀ

୩ । ଖ. ଗ. ଘ. ଶୁଣିତେ ଦେଇ ପୁରୁଷ ଧନ

୪ । ଖ. ଘୌପଘାଁ

ଘ. ଦୁପଘାଁ

୫ । ଗ. ଘ. ପାଇଲଜ ଲଜ କଲେ ଧରିଣ ଘୌପଘାଁ

ଗ. ଦୁପଘାଁ

ଘ. ଦୁପଘାଁ

୬ । ଖ. ଗ. ଘ. ସହଚର

୭ । ଖ. ଧ୍ୟାମ୍ୟ ପୁରୋହିତେ ଅସନ୍ତେ ଶୁଣିତେ

ପଥେ ଦେଖିଲେ ଏମନ୍ତ ଶବ ।

ଗ. ଘ. ପୁରୋହିତେ ଅସନ୍ତେ ଶୁଣିତେ ପଥେ

ଦେଖିଲେ ଏମନ୍ତ ଶବ ।

ଘ. ଦେଖିଲେ

୮ । ଖ. ଗ. ଘ. ବୋଲନ୍ତି

୯ । ଖ. ଏବେ

ଘ. ଏବେ

୧୦ । ଘ. ପିବେ

୧୧ । ଖ. ଗ. ଶର୍ମିଷ୍ଠେ ନେବେ ବନବାସ ସେହେ

ଗ. ନେମେ

୧୨ । ଖ. ଘ. ମହେନ୍ଦ୍ର

ଅଣି । ୧୩ । ଖ. ବାମହାତ

ଗ. ଧୈର୍ବ୍ୟ ମୋର ହାଥ

୧୪ । ଖ. ନୁହନ୍ତି

ଗ. ଘ. ନୋହେ

ନୋଡ଼ଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଘେନନ୍ତି ତୋ ପ୍ରାଣ ବେଗେ ପଳାଅରେ ମୂର୍ଖବାଲ ।  
 ଦ୍ରୌପଦୀକ ବର ମୁଣ୍ଡି ସେ ସୁଦର କହ ଯା ପାଣ୍ଡବ ପାଞ୍ଚସର ॥୨୨॥  
 ଧର୍ମ ସୁବେଶ୍ଵରେ ଧାଇଁଲେ ତୁରିତେ ନନ୍ଦବନେ ହେଲେ ପରବେଶ ।  
 ବୁଲ ଅରଣ୍ୟରେ ଡାକନ୍ତି ଉତ୍ତରେ ତହିଁ ନ ଦେଖିଲେ ପଣ୍ଡୁଶିଷ୍ୟ ॥୨୩॥  
 ମୁଗ ଗନ୍ତା ମାରି ଧରିଁ ଭାରନରି ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ପଞ୍ଚସ୍ରାବ ।  
 ନ ଦେଖି ଦ୍ରୌପଦୀ ସେ ଆକୁଳମତ ଖୋଜନ୍ତି କାନନ ପରବତ ॥୨୪॥  
 ସୁବେଶ୍ଵର ବାଣୀ କର୍ଣ୍ଣେ ଗଲେ ଶୁଣି ତାଙ୍କ ପାଶେ ହେଲେ ପରବେଶ ।  
 ଜନ୍ମ ଦୁଷ୍ଟପଣ ଦ୍ରୌପଦୀ ହରଣ ଶୁଣିଣ ପାଣ୍ଡବେ କଲେ ବୋଷ ॥୨୫॥  
 କହେ ଧର୍ମଦୁର ଘାଅର ଭରତ ସେ ଦ୍ରୌପଦୀ ଆଣ ଅମ୍ଭ ପାଶ ।  
 ଦୁଃଶୀଳା ନିମିତ୍ତ ତେଜ କୋପପତେ ଜନ୍ମରଥର ନଧର ଦୋଷ ॥୨୬॥  
 ଶୁଣି ଶୁଣି ଭାବେ ତଳେ ଭରତ ଶ୍ରୀମତେ ଶୂନ୍ୟ ଗଲେ ଭଞ୍ଜ ।  
 ନ୍ୟାୟ ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେଖି କୋପମନ ଉତ୍ତେ ଦେଲେ ଗଲେ ଘୋର ରକ୍ତି ॥୨୭॥  
 ଉପାଡ଼ି ଶାବର ଯେତେ ସନ୍ଧ୍ୟାଦାର ନିମିଷକେ ନିଦାଶିଲେ ସବ ।  
 ଜନ୍ମରଥ ଶୁଣି ଡାକେ ଆରେ ବାଇଁ ରହ ରହ ଦେଖିବା ତୋ ଗର୍ବ ॥୨୮॥  
 ସେହି ସମୟରେ ମିଳିଲେ ପାଶରେ ଅର୍ଜୁନ ନକୁଳ ସହଦେବ ।  
 ଶ୍ରୀମତେ ଯାଇଁ ଆଗେ ଓହ୍ଲାଇଲ ବୋକନ୍ତି ଆଜି କାହିଁକି ଯିବ ॥୨୯॥

- ୧ । ଖ. ଗ. ମୂର୍ଖବାଲ  
 ୨ । ଖ. ପାଣ୍ଡବ  
 ୩ । ଗ. ନିକଟରେ  
 ୪ । ଖ. ଗ. ପ. ଯାତ୍ରା  
 ୫ । ଗ. ପ. ଅନ୍ଧହେ ପାଣ୍ଡବେ ଦ୍ରୌପଦୀ  
 ଏବେ ଦେଖି ନେହୁରି ଗୁରୁଅ ସିନ୍ଧ୍ୟା  
 ଗ. ପୁର  
 ୬ । ଖ. ଗ. ଦେଖ  
 ୭ । ଖ. ଗ. ପ. ଦ୍ରୋପଦ  
 ୮ । ଖ. କେତନ୍ତି  
 ୯ । ପ. ବେଗେ  
 ୧୦ । ଖ. ଗ. ଗନ୍ଧସେଣ  
 ପ. ସମିପେ  
 ୧୧ । ଖ. ଦ୍ରୌପଦ  
 ଗ. ଦୃଷ୍ଟ  
 ୧୨ । ଗ. ଯାତ୍ରା ହେ ଶୁଣତ  
 ୧୩ । ଗ. ଦୁଃଶୀଳା ନିମିତ୍ତ  
 ପ. ଦୁଃଶୀଳା ନିମିତ୍ତ  
 ୧୪ । ଖ. ଦୁଃଶୀଳା ନିମିତ୍ତେ ତେଜ କୋପପତେ ।  
 ଗ. ଦୁଃଶୀଳା ନିମିତ୍ତେ କଲ କୋପପତେ ।  
 ୧୫ । ଖ. ପ. ଗର୍ବର ଦୃଷ୍ଟି ।  
 ୧୬ । ଖ. ଗ. ପ. ଅନ୍ଧ ରକ୍ତେରେ ଦେଲେକ  
 ଗର୍ବୀ ।  
 ୧୭ । ଖ. ସହାଶିଲେ ।  
 ପ. ନିମିଷକେ ଉପାଡ଼ିଲେ ।  
 ୧୮ । ଖ. ଡାକନ୍ତିରେ ଭାବ ।  
 ଗ. ପ. ଜନ୍ମରଥରୁ ହୁ ତାଙ୍କେ ଅଗେ ଭାବ ।  
 ପ. ହାବନ୍ତିରେ ।  
 ୧୯ । ପ. ଧାଇଁ ।

ଦେଖି ନଦ୍ୟରଥ	ତେଜ୍ୟାକର ରଥ	ଦ୍ରୋପଦୀ <sup>୧</sup> ଗୁଡ଼ି ପଳାଇଲ ।
ପବନ କୁମର	ବଢ଼ାଇଣ କର	କେଣ ଧରି ଶୂନ୍ୟ ଟେକିନେଇ ॥୩୦॥
କରୁଡ଼ିଲେ ଶିଳେ	ଅର୍ଜୁନ କହୁଲେ <sup>୨</sup>	ଠାକୁରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ହେତୁକର ।
ପଳାଇ ମନ୍ଥରେ	ସୋଷରାଜୁ <sup>୩</sup> ଧୀରେ	ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କଲେ କଲେବର ॥୩୧॥
ଉପାଡ଼ିଲେ ଦାଡ଼ି	ନିଶ ଦେଲେ ପୋଡ଼ି	ସାବରୀ <sup>୪</sup> କଲେ ମୁଣ୍ଡକେଶ ।
ରୂପଡ଼େ ପ୍ରହାର	ଦନ୍ତରାଜ କର	କଲେ ତାହାକୁ <sup>୫</sup> ପ୍ରପଞ୍ଚ ବେଶ ॥୩୨॥
ନାରାଜ ଘେନିଣ <sup>୬</sup>	କଳା ଲଗାଇଣ	କପାଳେ <sup>୭</sup> ଅସର ଉକୁଟାନ୍ତି ।
ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଭୃତ୍ୟ	ଭୃତ୍ୟର ପ୍ରଭୁକୁ	ନାଗ ନରସୁର <sup>୮</sup> ନାଶିଛନ୍ତି ॥୩୩॥
ତାହାର ପୁରତେ	ମିଳି ପୁରୋହିତେ <sup>୯</sup>	ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରବ ଜଦ୍ୟରଥ ।
ପ୍ରକଳି ଚୋଡ଼ାଉ	କେଣେ ଗଲବାର	ବିଶୁ ଅସୁର <sup>୧୦</sup> ସମରଥ ॥୩୪॥
ପରୁରନ୍ତି <sup>୧୧</sup> ଶ୍ୟାମ	ଆରେ ତୁ ଅଧମ	ଆମ୍ଭ ଭୃତ୍ୟ ବୋଲି କହୁ ତୁଣ୍ଡେ ।
ମୋର ଜାନୁତଲେ	ଗଳିଜାଅ ବେଳେ <sup>୧୨</sup>	ବେନିକର ଦେଇ ଯିବୁ <sup>୧୩</sup> ମୁଣ୍ଡେ ॥୩୫॥
ଶୁଣି ଜଦ୍ୟରଥ	କରି ସନମତ	ଶିରରେ ଯୋଡ଼ିଲୁ <sup>୧୪</sup> ବେନିକର ।
ଶ୍ୟାମ ଜାନୁତଲେ	ଗଳାଇଲେ ବେଳେ <sup>୧୫</sup>	ପଳାଇଲୁ ଚକ୍ର <sup>୧୬</sup> ଖରଚର ॥୩୬॥
ଅଭିମାନ ପାଇ	ରଜ୍ୟକୁ ନ ଯାଇ	ଦୁରବନେ ମିଳି <sup>୧୭</sup> ତପ କଲ ।
ଶୟନ ଶ୍ରେଜନ	ତେଜ ପ୍ରକାଶନ <sup>୧୮</sup>	ସଦାଶିବ ରୂପ ଲଭେ <sup>୧୯</sup> କଲ ॥୩୭॥

- ୧ । ସ. ଦ୍ରୋପଦୀ ।  
 ୨ । ଖ. ଗ. ସ. ନେଇ ଅର୍ଜୁନ କହଇ ।  
 ୩ । ଖ. ସୋସରାଜେ ।  
 ସ. ସୋସାଡ଼ିଲେ ।  
 ୪ । ଖ. ସ. ସାବରୀ ।  
 ୫ । ଖ. ଗ. ସ. କରନ୍ତି ତାକୁ ।  
 ୬ । ଖ. ଗ. ସ. ଗଣନାବେଶ ।  
 ୭ । ଖ. ଗ. ସ. କପାଳେ ।  
 ୮ । ଖ. ଭୃତ୍ୟ ଧନ୍ବ ପଦ୍ୟ ତନିପୁର ଲେଖେ  
 ସ. ପଦ୍ୟ ପଦ୍ୟ ।  
 ୯ । ଖ. ମିଳିଲେ ଚୁଣିତେ ।  
 ଗ. ନାଶି ପୁରୋହିତେ  
 ୧୦ । ଖ. ଦଶହୁ ପୁରର ।  
 ସ. ଦଶଲୁ ପୁରର ।  
 ୧୧ । ଖ. ବୋଲନ୍ତିରେ ।  
 ସ. ବୋଇଲେକ ।  
 ୧୨ । ଖ. ଗ. ସ. ହେଲେ ।  
 ୧୩ । ଖ. ବେଢ଼ାଧିବୁ ।  
 ସ. ସୋଡ଼ଧିବୁ ।  
 ୧୪ । ଖ. ସିରେ ସୋଡ଼ଧିବୁ  
 ୧୫ । ଖ. ଗଳଗଲ ହେଲେ  
 ଗ. ବେଲେ  
 ସ. ଗଳଗଲେ ବେଲେ  
 ୧୬ । ଖ. ଦୁରବନେ ସାଇ ।  
 ୧୭ । ଖ. ସ. ଟେକିଲେ ବହନ ।  
 ୧୮ । ଖ. ସ. ରୂପେ ଲବକଲ ।

ଚନ୍ଦ୍ର ଶୁକ୍ଳାରେ	ଆନନ୍ଦ ମନରେ	ଦ୍ରୋପଦୀଙ୍କ ଦେଶ ବାହୁଡ଼ିଲେ ।	
ଗିରି ଗହନରେ	ହରଷ ମନରେ	ଇଚ୍ଛା ସୁଖେ ଯାଇଁ ବହୁରିଲେ ॥୩॥	
ରାଧା ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ	ନାମ କୃପାସିନ୍ଧୁ	ଚରଣ ସୁଗଳେ ମୋର ଆଶ ।	
ଅଧମ ପାମର	ଘନ ବଶ୍ୟମ୍ଭର	ସୁଜନେ ଶୁଣି ନଧର ଦୋଷ ॥୩୮॥	

## ଭୂତୀୟ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—କାଳୀ

ଏବେ ବିଦୁଷେ ଶୁଣ ହରଷେ ପାଣ୍ଡବ ପଞ୍ଚଭ୍ରାତ ।  
 ତେଜ ସେ ବନ କଲେ ଗମନ ଦେଖି ନୃପ ଦୁଃଖିତ ॥୧॥  
 କେବଣ ବନେ ରହନ୍ତି ଦିନେ ସେଠାରୁଁ ଯାନ୍ତି ତଳି ।  
 କାହିଁରେ ମାସେ କାହିଁ ବରଷେ ଭ୍ରମନ୍ତି ସବେ ମିଳି ॥୨॥  
 କାହିଁରେ ଶୀର୍ଷ ଚଢ଼ିନୀ ଦେଖି ଚାହିଁ କରନ୍ତି ସ୍ଥାନ ।  
 କେବଣ ବନେ ଫଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠେ ସୁଖେ ନିଅନ୍ତି ଦିନ ॥୩॥  
 ଚନ୍ଦ୍ର ବନରେ ଗନ୍ତାକୁ ମାରୁଁ ତୋଷନ୍ତି ପିତୃବୃନ୍ଦ ।  
 କେବଣ ଦିନେ ମୁଗୟା କରି ବହୁଲେ ଶୀତକାଳ ॥୪॥

୧ । ଖ.ଗ.ପ. ସେ ପଞ୍ଚପାଣ୍ଡବେ ଆନନ୍ଦ ସ୍ବରୂପେ

୨ । ଖ.ଗ.ପ. ମହାତୋଷକରେ

୩ । ଖ.ପ. ତହିଁ

୪ । ଖ.ପ. କୃପାବନ୍ଧୁ ସିନ୍ଧୁ

ଗ. କୃପାମୟ ସିନ୍ଧୁ

୫ । କ. ବିଧୁସେ

ଏବେହେଁ ଗଣେ

ସ. ହରଷେ

୬ । ଗ. ଦୋହଡ଼େ

୭ । ଖ.ପ. ତହିଁରୁ

୮ । ଖ.ଗ.ପ. ସାଧବବସେ କାହିଁ  
 ରହନ୍ତି ମିଳି ।

୯ । ଖ.ପ. ଆନନ୍ଦେ ନେଲେ

୧୦ । ଖ.ପ. କେବଣ ବନେ ରାଶି ମାରିଗ

୧୧ । ଖ.ଗ.ପ. ବନେ ।

କେବଣ ବନେ ପୁଷ୍ପ ତୋଳଣ ଅଙ୍ଗେ ହୁଅନ୍ତି ମଣ୍ଡି ।  
 କେବଣ ବନେ ପୁଷ୍ପଦ' ପଳ ଶ୍ରେଣେନେ ଶୁଧା ଖଣ୍ଡି ॥୭॥  
 ଏମନ୍ତେ ନଭମିଷ' ଅରଣ୍ୟେ ପ୍ରବେଶ ଯାଇ ଦେଲେ ।  
 ବନ ଗହଳ' ଦେଖି ନିର୍ମଳ ବହୁତ ପ୍ରଶଂସିଲେ ॥୮॥  
 ଦେଖିଲେ ଚୁଚ ବନରେ ବନସ୍ତି ପୁ କରୁଛି ସ୍ବନ ।  
 ଦେଖି ପନସ ବନ' ହରଷ ହରୁଛି' ସଦାମନ ॥୯॥  
 ଦେଖିଲେ କାହିଁ ତମାଳ ମାଳ ଆବୋରି ଅଛି କେଳୀ' ।  
 ତହିଁ ଦେଖିଲେ ମୟୂର ନୃତ୍ୟ କରଇ ପୁଛ ଟେକି' ॥୧୦॥  
 ଦେଖିଲେ ସାଳ ଅତି ଦୁଶାଳ ଉଦୁମ୍ବର ଅଶନ' ।  
 ଦେଖିଲେ ପୁଷ୍ପବଟ ପିପ୍ପଳ' ପିଚୁ ମହ' ଚନ୍ଦନ ॥୧୧॥  
 ଦେଖି ଅର୍ଜୁନ ଉଦ୍ରାସ ଲେମ୍ବୁ ଜମ୍ବୀର' ।  
 ଦେଖିଲେ ଟଣ୍ଡ ବଣଇ ଶୋଭା କମଳା କରଗର' ॥୧୨॥  
 ଦେଖିଲେ କୁଣ୍ଡଳିନୀ ପାଟଳ ମାଧବୀ ନାଗେଶ୍ବର ।  
 ଦେଖିଲେ କୁନ୍ଦ ମଦାର ଦୁନ୍ଦ ସେବଣ କଳସର ॥୧୩॥

୧ । ଖ. ପୁଷ୍ପଦୁ

୨ । ଗ. ନୈମିସୀ

ଘ. ନଭମିସୀ

୩ । ଘ. ଗହଳ

୪ । ଖ. ବନସ୍ତିପୁ

ଗ.ଘ. ଦେଖିଲେ ପନସ ବନସ୍ତି ଅ

୫ । ଘ.ଘ. କରୁଛି

୬ । ଖ. ମାଳ ମାଳ ତମାଳ ଅବୋରି ଅଛି କେଳି

 ଗ. ତମାଳମାଳ ତମାଳତମ ଅବୋରି ଅଛି  
 କେଳି

 ୭ । ଖ.ଗ.ଘ. ଦେଖିଲେ ମତଉରଣ କାହିଁ  
 ନାଚଇ ପୁଛ ଟେକ ।

୮ । ଖ. ପ୍ରସନ୍ନ

ଗ. ବିସାଳ ଉଦୁମ୍ବର ଅଶନ

୯ । ଖ.ଗ. ବଟି ପିଆଳ

ଘ.

୧୦ । ଦେଖିଲେ ଅର୍ଜୁନ ସୁରୁଦ୍ରାସ ଦ୍ରାଘା

ସମୁ ବିଦାର

ଗ. ଦେଖିଲେ ଅର୍ଜୁନ ସୁରଦାର ଦ୍ରାଘ ଜମ୍ବୁ

ବିଦାର

ଘ. ଦେଖିଲେ ଅର୍ଜୁନ ସର୍ବଦ୍ରାଘସ ସମୁ

ବିଦାର

୧୧ । ଖ. ଦେଖିଲେ ବିଦର୍ଭରମ୍ଭା କପିଥ ମତଳ

ଜମ୍ବୀର ।

ଘ. ଦେଖିଲେ ବିଦାର୍ଭ ରମ୍ୟ କପିଥ କମଳ

ଜମ୍ବୀର

୧୨ । ଖ. ଦେଖିଲେ ଶୁମନ ହରେ ତହିଁ ଅଛି

ସୁମନ କୁଳ । ଦେଖିଲେ ମଳି ମାଳତୀ ଯାତ

କୁନ୍ଦ ବକୁଳ ॥

ଘ. ଦେଖିଲେ ମନ ହରଇ ତହିଁ ଅଛି ସୁମନ-

କୁଳ । ଦେଖିଲେ ମଳି ମାଳତୀ ଯୁଗ କୁନ୍ଦ

ବକୁଳ ॥

ଦେଖିଲେ ମନ୍ତ୍ରୀ	ମାଳତୀ ବନ୍ଧୀ	କୁଣ୍ଡଳିନୀ ବକୁଳ
ଦେଖି ସରସୀ	ବହୁ ପ୍ରଣୀପି	କ୍ଷୀଣ-ଦଂସକୁଳ ॥୧୬॥
ବଦ କାରଣ	ଦୋଇଣ ରୁଣ୍ଡ	କ୍ଷୀଣ କରନ୍ତି ପଞ୍ଚ ।
କମଳ କୁଳ	ମାଳ ଉତ୍କଳ	ପୁଣି ଅଛନ୍ତି ଚଢ଼ ॥୧୭॥
ମଧୁପ ମଦେ	ଝଙ୍କାର ନାଦେ	ରଙ୍ଗେ କରନ୍ତି କେଳ ।
ଅତି ନିର୍ମଳ	ଶୀତଳ ଜଳ	ଗନ୍ଧର ନୁହେଁ କଳ ॥୧୮॥
ଦେଖିଲେ କୁଞ୍ଜ	ଲତକା ପୁଞ୍ଜ	ଦଶନ୍ତ ମନୋହର ।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନାମ	ମୁକତି ପାମ	ପଦେ ସାରିକା ବାର ॥୧୯॥
ଦେଖି ସିପୁଆ	ଉପରେ ଶୁଆ	କୁଳ ଅଛନ୍ତି ବସି ।
ଲଭି ଆନନ୍ଦ	ପରମା ନନ୍ଦ	ନାମ ଦୁଅନ୍ତି ଘୋଷି ॥୨୦॥
ଦେଖିଲେ ହରି	କଣ୍ଠକ ଧରି	କାହିଁରେ ମୁଗକୁଳ ।
ବ୍ୟାଘ୍ର ବରହ	ତେଜଶ ମୋହ	କରୁଅଛନ୍ତି ଖେଳ ॥୨୧॥
ଦେଖିଲେ ରୁକ୍ଷ	କାହିଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ	ବାନର ମାଳ ମାଳ ।
ଦେଖିଲେ ଶସ୍ୟ	କୁରଙ୍ଗ ଶଶା	କାହିଁରେ ଏକ ମେଳ ॥୨୨॥
ଦେଖି ସେ ବନ	ହରଷ ମନ	ଅତି ନିର୍ମଳତର ।
ବହୁଳ ମନ୍ଦ	ସୁଗର ସିତ	ଦେଖି ସମୀର ଧୀର ॥୨୩॥

୧ । ଦେଖିଲେ କୁଣ୍ଡଳିନୀ ପାଟଳ ମାଧବ ।

ନାଗେଶ୍ବର ।

ଦେଖିଲେ ପାଟ ଅଢ଼େଇ ମୁଥ ସେବକ

କରବର ।

୨ । ଦେଖିଲେ କୁଣ୍ଡଳିନୀ ପାଟଳ ମାଧବ

ନାଗେଶ୍ବର ।

ଦେଖିଲେ ପାଟ ଅଢ଼େଇ ମୁଥ ସେବକ କରବର

(ଅଧିକ ଛାନ୍ଦ)

୩ । ଦେଖିଲେ କୁଣ୍ଡଳିନୀ ମନ୍ଦରେ ଝଙ୍କାର

ଧରି କରେ । ଦେଖିଲେ କୁଣ୍ଡଳିନୀ ଭିତରେ

ସୁନ୍ଦର ସାଜେଇବ ॥

୪ । ଦେଖିଲେ କୁଣ୍ଡଳିନୀ ମନ୍ଦରେ ଝଙ୍କାର

ଧରି କରେ ।

ଦେଖିଲେ କୁଣ୍ଡଳିନୀ ମନ୍ଦରେ ସୁନ୍ଦର ସାଜେଇବ

୫ । ଶ.ଗ.ପ. ୧୭୫ ୧୮ ଗୁଡ଼ିକ ନାହିଁ ।

୬ । ଶ.ଗ.ପ. ଦେଖିଲେ ଶୁଆ

୭ । ଶ.ଗ.ପ. ଦେଖିଲେ ନାଶକେଳ ଖାଲରେ

ବାଧା ବସାରେ ରସି ।

୮ । ଶ.ପ. ଧରେ

୯ । ଶ.ଗ.ପ. ଦେଖିଲେ ବ୍ୟାଘ୍ର ବରହ

କରୁଅଛନ୍ତି ଗୋଳ ।

୧୦ । ଶ.ପ. ଖେଳନ୍ତି

ଗ. ଅଛନ୍ତି

୧୧ । ଶ.ଗ.ପ. ସମାଶ୍ରୟ କାହିଁ ଦୋଇଛ ।

୧୨ । ଶ. ଦେଖିଲେ ଦବ୍ୟ ପଲିକ ଅଛି ଅପହ

ନିର୍ମଳରେ ।

ଦେଖିଲେ ଦବ୍ୟଗଜ ପ୍ରସରେ ବହେ ମନ୍ଦ

ସମ୍ପରେ ।

୧୩ । ଦେଖିଲେ ଦବ୍ୟ ସମ୍ପଲ ଅଛି ଅପ

ନିର୍ମଳ ଚର । ଦେଖିଲେ ଦବ୍ୟଗଜ ପୁଷ୍ପରେ

ବହେ ମନ୍ଦ ସମ୍ପର ॥

୧୪ । ଦେଖିଲେ ଦବ୍ୟ ପଲିକ ଅଛି ଅପ ନିର୍ମଳ

ଜାରେ । ଦେଖିଲେ ଦବ୍ୟଗଜ ପ୍ରସରେ ବହେ

ଚର ସମ୍ପର ॥



ଦେଖିଲେ ତପୀ କୁଳର ପର୍ଯ୍ୟାଳା ବହୁତ ଅଛି ।  
 ହେଲେ 'ଆନନ୍ଦ' ପକ୍ଷ ପାଣ୍ଡବେ ଦ୍ରୌପଦୀ ପକ୍ଷଜାଣୀ ॥୧୦॥  
 ଏହି ସମୟେ ବାରାଣସୀ ପାଇଁ ଅଇଲେ ସବୁ ଋଷି ।  
 ବ୍ୟାସ ବଣିଷ୍ଠ ଅଜିତ ଭରଦ୍ବାଜ ଜଣେପ ଆସି ॥୧୧॥  
 ଦୁର୍ବାସା ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ଜନକ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ ଅଗସ୍ତି ।  
 ବିଷ୍ଣୁଦାସୁତ ସନତ କୁମାର ସେ ମହା ଗୌରବ ॥୧୨॥  
 ଏ ଆଦି ଆଠ ସହସ୍ର ଋଷି ସୁବେଶ ଆସି ହେଲେ ।  
 ପାଣ୍ଡବେ ଜଣେ ଜଣେ କରଣ ଋଷିଙ୍କି ପୂଜା କଲେ ॥୧୩॥  
 ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ କର ଯୋଡ଼ଣ ଋଷିଙ୍କି ପରାଣଲେ ।  
 ଏ ବନ ସ୍ଥଳ ଅତି ନିର୍ମଳ କେମନ୍ତ ପ୍ରକାଶିଲେ ॥୧୪॥  
 ମୋହର ଶତ୍ରୁ ଅତି ଭୟାନକ ରହିବ ଏ ବନର ।  
 ତୁମ୍ଭେ ମାନସେ ମୋତେ ହରଷେ କହିବ ଜାନପାଦ ॥୧୫॥  
 ତୁମ୍ଭର ଥିବ ଚରଣେ ସେବ ହରିବ ମୁହିଁ ବିନ ।  
 ମୋ ପାଶେ ପୈବେ ରହିବା ହେବେ ସକଳ ଚପୋଧନ ॥୧୬॥  
 ଶୁକ ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣିମା ରାଏ ପୂର୍ବେ ଦକ୍ଷର ଯାଗେ ।  
 ଶିଶୁର ଛଳେ ପାଦପା ଯାଗ କୁଣ୍ଡେ ପଡ଼ିଲେ ରାଗେ ॥୧୭॥  
 ସେ ହେମବନ୍ତ ଘରେ ଜନମ ହୋଇଲେ ପୁରୁଷ ଆସି ।  
 ଏହି ବନେଟି ତପ ସାଧୁଲେ ଶତେ କରଷ କରି ॥୧୮॥

- |  |                                   |
|--|-----------------------------------|
| ୧ । ଶ.ର.ପ. ଦେଖି ।                            | ୧ । ଶ. ଚରୁତଳକେ                    |
| ୨ । ଶ. ସାନନ୍ଦ ।                              | ୧୦ । ପ. ଏ ବନ ଅତି ନିର୍ମଳ ଗର        |
| ୩ । ପ. ଦୃଷ୍ଟା ।                              | କେମନ୍ତେ ପ୍ରକାଶନ୍ତି ।              |
| ୪ । ଶ. ଦୁର୍ବାସା ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ଜନକ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ । | ୧୧ । ଶ. ମନ ଅତି ଭଲକ                |
| ଗ. ଦୁର୍ବାସା ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ଜନକ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ       | ଗ.ପ ଅତି ଆନନ୍ଦ                     |
| ଘ. ଦୁର୍ବାସା ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ଜନକ ଅଗସ୍ତି           | ୧୨ । ଶ.ର. ଶୁମ୍ଭ ମାନସେ ପୂର୍ବୁକା କଣ |
| ୫ । ଶ. କେତେ ପଦ୍ୟ ଅତିମହ                       | ପ. ସୁଦୟା କଣ                       |
| ଗ. କହୁ ଅତିମହ                                 | ୧୩ । ଶ.ର.ପ. ଶୁମ୍ଭମାନକ             |
| ଘ. ବିଷ୍ଣୁଦାସୁତ ସେମ ସମସ୍ତ ଅତିମହ               | ୧୪ । ଶ.ର.ପ. ମୋର ଶକତେ              |
| ୬ । କ. ଆଦି ସପ୍ତ                              | ୧୫ । ଶ. ତପେଧନ                     |
| ଖ. ଆଠ ହଜୁ                                    | ୧୬ । ଶ. ହେମବନ୍ତରେ                 |
| ୭ । ପ. ପରାଣନ୍ତ                               | ୧୭ । ଶ.ର.ପ. ପୁଣି                  |
| ୮ । ଶ. ଏହି ପାଠ ନାହିଁ                         | ୧୮ । ଶ. ସାଧୁତେ                    |
| ଗ. ଚରୁ                                       |                                   |

ମହାଦେବଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ହୋଇଣ ପିତା ମନ୍ଦିରେ ଥିଲେ ।  
 ପାଦଗୁଣ ଅଭିମାନ ପାଇଣ ବାହାର ଚନ୍ଦ୍ର ଡେଲେ ॥୧୯॥  
 ଶରୀର ଆଜ୍ଞା ପାଇଣ ଗଜବଦନ କୋପକରି ।  
 କାଶୀପୁର ସେ କଲେ ଦହନ କୁଟି ମନରେ ଧରି ॥୨୦॥  
 ସେ ପୁର ଭୁଜା କରିଣ ଆସି ଶିବଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ।  
 ପାଦଗୁଣ ଶିବଗଣ ସବୁକେ ଶରୀର ତଳଗଲେ ॥୨୧॥  
 ସେ କାଶୀକ୍ଷେତ୍ରବର ହୋଇଲେ ରହିଲେ ବିଶ୍ୱନାଥ ।  
 ଏଣୁ ଏ ବନ ଅତି ନିର୍ମଳ ଦେଖ ହେ ନରନାଥ ॥୨୨॥  
 ତେଣୁ ସେ ଆନନ୍ଦମାନେ ଏ ବନ ନପାରୁ କେନ୍ଦ୍ର ତେଜି ।  
 ସୁସ୍ୱାଦ ଫଳ ନିର୍ମଳ ଜଳ ସଦା ବସନ୍ତ ରାଜି ॥୨୩॥  
 ଆପଣ ଏବେ ଚଳିଯିବେ କରୁଁ ଶୁଭ ଶୁଭିକା ଦେଖି ।  
 ରହିଁ ଏ କନେ ଆନନ୍ଦ ମନେ ଦେଖି ସକଳ ମୁଖ ॥୨୪॥  
 ଭୁବର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ହୋଇଲେ ବନବାସୀ ।  
 ଶ୍ରୀ ରାମାୟଣ କହିବୁ ଆମ୍ଭେ ସନ୍ତୋଷେ ଶୁଣ ବସି ॥୨୫॥  
 ଶୁଣି ନୃପତି ହରଷମତ ରହିଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ପୁର ।  
 ଶୁଭ ଶୁଭିକା ଦେଖି ହରଷେ ରହିଲେ ସେ ବନରୁ ॥୨୬॥  
 ଅଠାଶି ସପ୍ତ ରାତ୍ରି ରହିଲେ ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗତରେ ।  
 ଭୋଜନ ତାଙ୍କୁ ବିଅନ୍ତ ନିତି ବିବିଧ ପରକାରେ ॥୨୭॥

୧ । ଶ.ପ. ଦୂରେ ।

୭ । ଶ.ପ. ରହ

୨ । ଶ. ପାଦପୁର ଶୁଭ ।

୮ । ଶ.ପ. ସେ

୩ । ଶ. ତେଣୁ ସେ

୯ । ଶ. ଶୁଣି ଶୁଣି ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ରହିଲେ

୪ । ଶ. ତେଣୁ ଏ ।

୧୦ । ଶ. ଶୁଣି ଶୁଣି ହରଷ ହୋଇ ରହିଲେ

୫ । ଶ. ଅମ୍ଭେ

୧୧ । ଶ. ଚନ୍ଦ୍ରରେ ରହିଲେ ନୃପବର

୬ । ଶ.ପ. ମଳୟବାସ ସାଜି

୧୨ । ଶ. ନୃପବର

୭ । ମଳୟବାସ ଆଜି

୧୩ । ଶ. ପ୍ରକାରରେ

୮ । ଶ.ପ. କଲ

ସପତ କାଣ୍ଡ଼ ଶ୍ରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ କହନ୍ତି ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ର ।  
 ସୁଧର୍ମ ଦେବ ଶୁଣନ୍ତି ତାହା ସକଳ ଗୁଣ ଦେବ ॥୩୮॥  
 ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶ୍ରବଣେ ଦିନ ବଞ୍ଚନ୍ତି ଦ୍ରୌପଦୀ ପଣ୍ଡୁପୁତ୍ର ।  
 ପଞ୍ଚ କଟକ ରାଜ ସମ୍ପତ୍ତି ନ ପଡ଼ଇ ସେ ଚିତ୍ତେ ॥୩୯॥  
 ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ ତରଣ ସୁଗଳ ନିରୁତେ କରି ଆଶ ।  
 କହେ ଶ୍ରୀରାମ ଦବ୍ୟ କରିତ ସେ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ଦାସ ॥୪୦॥

### ଚତୁର୍ଥ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—ବଜ୍ରକାଣ୍ଡୀ

ହିରଣ୍ୟ ପୁରରେ ନିବାସ କରନ୍ତି ନାମରେ ଦତ୍ୟ ରାଜନ ।  
 ଅମର ନଗରକୁ ଧାଡ଼ି ଦେଲ ସେ ସାଜଣ ସବୁ ସଜନୀ ॥୧॥  
 ନାରଦେ କହନ୍ତେ ସକଳ ପୁରକୁ ଦେଖଣ ପୁର ନୃପତି ।  
 ଆକୁଳ ହୋଇଣ କର ଜୋଡ଼ିକରି ଜଣାଇଲେ ବେଦପତି ॥୨॥  
 ନିବାସ କରନ୍ତି ସମରେ ଆସୁଛି ସାଜଣ ସକଳ ବନ ।  
 ବାସ୍ତୋଶି ବେଳ ଧାଡ଼ିଦେଲ ସମସ୍ତ ନାଶ ଗଲେ ଦେବକୁଳ ॥୩॥

୧ । ଶ. ସପତକାଣ୍ଡ

୮ । ସ. ଦେବ

୨ । ଗ. ଦ୍ରୌପଦୀ

୯ । କ. କାଜଣ

୩ । କ. ଦ୍ରୌପଦୀ

୧୦ । ସ. ଦେବପତି

ସ. ଦୃପତ

୧୧ । ଗ. ନିର୍ବାସ କପତ

୪ । ଖ. ସ. ତରଣ ସୁଗ

ସ. ନିବାସ କପତ

୫ । କ. ବିଷ୍ଣୁମୂର

୧୨ । ଖ. ସ. ଅସୁର

୬ । ଖ. ସ. ନିବାସକପତ

୧୩ । ଖ. ବାସ୍ତୋଶିବେଳ ଧାଡ଼ି ଦେଲେ ସେ

ଗ. ନିବାସ କପତ

ଗ. ବାସ୍ତୋଶିବେଳ ଧାଡ଼ିଦେଲ ସ୍ତର୍ବେ ସେ

୭ । କ. ସକଳ

ସ. ବାସ୍ତୋଶିବେଳ ଧାଡ଼ି ଦେଲେ ସେ

ଖ. ପୋଥିରେ ଏ ପଦଟି କାହିଁ

୧୪ । ଗ. ଦେବକୁଳ

ପୁରୁଷ ଗୁଣ ଆମେ ନାହିଁରେ ରହିବୁଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବା ବେଦବର ।  
 ଭୁମ୍ଭରେ ଶରଣ ପଶିଲୁ ଧନନେ ରଥା କରବା ଅମର ॥୩॥  
 ଧାତା ହୋଇଲେ ଶତ୍ରୁ ଦୁରକରୁଁ ନିଦାତୁଁ ଦେବ ନିଧନ ।  
 ମାତଳ ପୁଷ୍ପକ ରଥେ ଚଢ଼ି ଯାଇ ଆଶ୍ରୁ ଶର ଅର୍ଜୁନ ॥୪॥  
 ଧାତା ଆଜ୍ଞା ପାଇ ମାତଳୁଁ ଭୁବିତେ ନୈମିଷାରଣ୍ୟକୁଁ ଗଲେ ।  
 ଯୁଧିଷ୍ଠି ଦେବକ ଭୁମ୍ଭରେଁ ସମସ୍ତ କଥା ବୁଝାଇ କହିଲେ ॥୫॥  
 ହିରଣ୍ୟ ଗର୍ଭପୁରେ ଥିଲ ନିଦାତ କବଚ ନାମେ ଅମର ।  
 ପୁରୁଷକୁ ଧାତୁଦେଲୁ ଭାସୁରେ ଶୁକ୍ତିଲେ ଧନକ ପୁର ॥୬॥  
 ପିତାମହ ଶ୍ରୀ ଭୁମ୍ଭରେ ଜଣାଇଲେ ଆରତେ ଅମର ପତ ।  
 ଶ୍ରେୟେବ ନିଦାତ କବଚ ଭାସୁରେ ଶୁକ୍ତିଲ ଅମରବତୀ ॥୭॥  
 ପୁରନ୍ଦରକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ନୈମିଷା ଅରଣ୍ୟେ ଅଛି ଅର୍ଜୁନ ।  
 ମାତଳକ ପେଶି ପୁଷ୍ପକ ରଥରେ ବସାଇ ଆଣ ବହନ ॥୮॥  
 ଏହା ଶୁଣି ଭୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀ ଭୁମ୍ଭକୁ ମୋତେ ବରଗିଲେ ପୁନଶ୍ଚିର ।  
 ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯାଅ ପୁରୁଷ ॥୯॥  
 ଯୁଧିଷ୍ଠି ଦେବକ ଚରଣେ ପ୍ରଣାମ କରି ରଥରେ ବସିଲେ ।  
 ପଳକ ମାତଳେ ଅମର ମଣ୍ଡଳେ ଆସି ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ॥୧୦॥

୧ । ଖ.ପ. କୁହେ

୨ । ଖ.ଗ.ପ. ଭୁ ନ କର

୩ । ପ. ନିଦାତ

୪ । ଖ. ପୁଷ୍ପକ ରଥରେ ବସାଇ ଦେନ ଆସୁ  
ଅର୍ଜୁନ ।ଗ. ପୁଷ୍ପକ ରଥରେ ବସାଇ ଦେନ ଆସୁ  
ଅର୍ଜୁନ ।ଘ. ମାତଳକ ପୁଷ୍ପକ ରଥରେ ବସାଇ  
ଦେନ ଆସୁ ଅର୍ଜୁନ ।

୫ । ପ. ମାତଳ

୬ । ଖ. ନୈମିଷା ଅରଣ୍ୟ

ଗ. ନୈମିଷା ଅରଣ୍ୟ

ଘ. ନୈମିଷା ଅରଣ୍ୟ

୭ । ଖ. ଯୁଧିଷ୍ଠି ପୁରୁ ନିଶ

ଗ.ପ. ଯୁଧିଷ୍ଠି ଆଶ୍ରା ମାଗିଣ

୮ । ଖ.ଗ.ପ. ଯୁଧିଷ୍ଠି ଅର୍ଜୁନ ପାସକୁ ନିକର  
ବୋଲନ୍ତି ଯାଅ ଅମର ।

ଖ.ପ. ନିଦାତ ଅସୁର ସମରେ ମାଗଣ

ରକ୍ଷାକର ପୁରନ୍ଦର ॥

ପୁଣିଶ ଅର୍ଜୁନ ନମସ୍କାର କରି ମେଲଣି ହେଲେ  
ଭୁବନ ।

ବରବେଶ ହୋଇ ରଥେ ବସେ କଲେ

ହୋଇଣ ଅନନ୍ତ ଚିତ ॥

୯ । ଖ.ଗ.ପ. ପୋଥିର ୮-୧୧ ପଦ ଗୁଣକର

ପାଠ ନାହିଁ ।

ଦେଖିଲେ ଘୋର ବର୍ଜନ ଶରୀର ଶୁଭ୍ର ଅସୁର ସମର ।  
 ଅଷ୍ଟ ଦିଗପାଳ ଦେନ ସ୍ବର୍ଗ ପାଳ ମାରନ୍ତି ରଣେ ଅସୁର ॥୧୬॥  
 ରଥ ଚେନ କରି ସୁନାଶିର ପାଦେ ଅର୍ଜୁନ କଲେ ଦ୍ରୁପଦ ।  
 ଆକାଞ୍ଚନ କରି ମୁଖେ ଚୁମ୍ବି ଦେଇ କହନ୍ତି ଦେବ ରାଜନ ॥୧୭॥  
 ଦେଖ ଏ ନିଦାତ ଅମର ନାଶଇ ଦେନଶ ଅସୁରକୁଳ ।  
 ସୂତାକୁ ମାରିଣ ରକ୍ଷାକର କନା ବାରେ ଏ ସ୍ବର୍ଗମଣ୍ଡଳ ॥୧୮॥  
 ଏହି କାରଣେ ମାତଳୀ ପେଷିଣ ଅଶାଭଲେ ପରମେଷୁ ।  
 କହୁ କହୁ କଲ ନିଦାତ କବଚ ଇନ୍ଦ୍ରପରେ ଶରୀ ବୃଷ୍ଣି ॥୧୯॥  
 ଅର୍ଜୁନ ଧନୁ ନାଗଜ କରେ ଧରି ବସିଲେ ପୁଷ୍ପକ ରଥେ ।  
 ମାତଳ ରଥ ବାନ୍ଧିଣ ନିଦାତକୁ ଓଗାଳିଲେ ଯାଇ ପଥେ ॥୨୦॥  
 ଅଭରାବର ଆରୋହି ସଦୃଶ ସକଳ ଦେବକୁ ଦେନ ।  
 ଅର୍ଜୁନ ପଛରେ ରହିଛନ୍ତି ସବେ ଦେନ ଯେ ଯାହା ସଇନ ॥୨୧॥  
 ଅର୍ଜୁନକୁ ଶୁଣି ନିଦାତ କହଇ ପଳା ପଳାରେ ପାମର ।  
 ନିମିଷ ମାତ୍ରକେ ମାରି ତୋର ମାଂସ ଭକ୍ଷିବେ ଦେଖି ଅସୁର ॥୨୨॥  
 ଚଉଦ ଭୁବନ ଜଣିଲ ମୁଁ ବଳେ ତୁ ମୋତେ ଓଗାକୁ ଆସି ।  
 ଦେଖୁ ଦେଖୁ କେହି ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଅନଳ ଭିତରେ ଯାଉଛୁ ପଶି ॥୨୩॥

୧ । ଶ.ର.ସ. ଅମର ମଣ୍ଡଳେ ମୈଳଣ ଦେଖନ୍ତି ।

୧ । ଶ. ବାହାନ୍ତେ ନିଦାତକୁ

୨ । ଶ. ଶୁଭ୍ର

ଶ. ନିଦାତକୁ

୩ । ଶ. ନିଦାତ

୧୦ । ଶ.ର. ନିଦାତ

୪ । ଶ. ସର୍ଗମଣ୍ଡଳ

ସ. ନିଦାତ

୫ । ଶ. ମାତଳିନୀ

୧୧ । ଶ.ର.ସ. ମାନବ

ସ. ମାତଳିନୀ

୧୨ । ଶ.ସ. ନିମିଷ

୬ । ଶ.ସ. ନିଦାତ କପଟ

୧୩ । ଶ. ଦାନବ

ଶ. ନିଦାତ କପଟ

ଶ. ଦାନବ

୭ । ଶ. ସର

ସ. ମୋରୀ ଦାନବ

ସ. ପର

୧୪ । ଶ. ଏବେ

୮ । ଶ. ପୁଷ୍ପକରଥ

ଶ. ମୁଁ ଜଣି ଅଭଳ ।

ସ. ପୁଷ୍ପକରଥ

ଅର୍ଜୁନ ବୋଇଲେ ମୋହୋର ନାଶନେ' ହୋଇବୁ ଆଜ ନିଧନ' ।  
 ପ୍ରାଣଗଲ ସମୟରେ ମୋ' ପ୍ରାୟସେ ପଡ଼ିଲୁ ଦତ୍ୟ ରାଜନ ॥୨୦॥  
 ଶୁଣିଣ ନିଦାତ ବାହୁଣ ନାଶତ' ପେଷିଲୁକ କୋପଇରେ' ।  
 ଧନଞ୍ଜୟ କେଶି ଶାସ ଶର ଘୋଷି' ଦୁରହଂ ତାହା ନିଦାରେ' ॥୨୧॥  
 ହୋଧେ ଦତ୍ୟଶୁର ପେଷି ଶାସଶର ଅସଂଖ୍ୟ' ସମର କଲ ।  
 କଲ ଅଡ଼ପର ଟେକ ଆସେ ଫେର ଆକାଶ ଶଶି ଘୋଷିଲ' ॥୨୨॥  
 ପେଷି ବାରବର ଶଗେଶୁର ଶର' ସର୍ପକୁ ସେ ଦେଲ ଗିଳ ।  
 ଅର୍ଜୁନ ଗର ପେଷିଲେ ଅଗ୍ନିଶର ଦତ୍ୟଶର ଗଲ ଜଳ' ॥୨୩॥  
 ବଳମୁନା ଶର' ପେଷିଲେ ପାର୍ଥ' ଦତ୍ୟ ଉପରେ' ପଡ଼ିଲ ।  
 ନିମେଷ' ମାତ୍ରକେ ମୋହରେ ପଡ଼ିଣ ଫର' ରଡ଼ିଏ ପ୍ରତିଲ ॥୨୪॥  
 ଦଶକୋଟି ଦତ୍ୟ ଛେଦିଲେ ଅର୍ଜୁନ ଦଶବାଣ ପେଷିକରି  
 ମୋହ ପ୍ରୁଣ ପୁଣି ଏମନ୍ତ ଦେଖିଣ ଚିନ୍ତାକଲ ଦଣ୍ଡଧାରୀ ॥୨୫॥  
 ଶୁଭ୍ରକ ବଚନ ନ ମାନି ଅଇଲ ନିଷ୍ଠେ ଗଲ ମୁଣ୍ଡି ନାଶ ।  
 କେମନ୍ତେ ଦୈତ୍ୟ ମୁଖରୁ ଉଦ୍‌ଗିରି' ଛଳଇ ମନେ ରାକ୍ଷସ ॥୨୬॥

୧ । କ. ନାମରକେ  
ଗ.ଘ. ନାଶପେ

୨ । ଗ. ରୁହ'

୩ । ଗ. ପ୍ରାଣଗଲ ବେଳେ ଘୋହୋର  
ଘ. ପ୍ରାଣକା ବେଳେ ମୋହର

୪ । ଗ. ନିଦାତ ସହସ୍ରେ ନାଶକ  
ଘ. ସହସ୍ରେ ନାଶକ

୫ । ଗ. ନିଦାତ ସହସ୍ରେ ନାଶକ ପେଷିଲୁକ  
କୋପ କର  
ଘ. କୋପ କର

୬ । ଖ. ନିଦାତେ ପେଷି  
ଘ. ଅନୁଭବ ନାଶି ଶାସକ ପେଷି

୭ । ଗ.ଘ. ପେଷି ଦୁରୁ' ପନାତ ନିଦାତ

୮ । ଖ. ଗ. ପନାତକେ ଦତ୍ୟ ଚାକର ପେଷି  
ଅସଂଖ୍ୟ  
ଘ. ଚାକର

୯ । ଖ. ଗ. ଅହଶର କଲ ଫେରୁ ଟେକ ସର୍ପ  
ଅକାଶ ଘୋଷି ଅଇଲ

୧୦. ଅହ ସର୍ପକଲ ଫେଣ ଟେକା ସର୍ପ ଅକାଶ  
ଘୋଷି ଅଇଲା

୧୧ । ଖ. ଗ. ଗରୁଡ଼ାଶର ପେଷିଲେକ ଅର୍ଜୁନ  
ଗ.ଘ. ସର

୧୨ । ଖ. ଗ. ଧନକଶର ପେଷିଲେକ ଅର୍ଜୁନ  
ଦତ୍ୟଶର ଗର ଡାକ  
ଗ.ଘ. ସର

୧୩ । କ. ଗ. ଘ. ସର

୧୪ । ଖ. ଗ. ଘ. ଦୂରରେ

୧୫ । ଗ. ଘ. ନିଧନ

୧୬ । କ. ଶୁଭ୍ରକ  
ଗ. କମ୍ପେ ଉଦ୍‌ଗିରି  
ଘ. ଉଦ୍‌ଗିରି

ଧରି ଧନୁଶର୍ବ ସମର କରଇ କହିତ କେ ଭରଜନ' ।  
 କୁହୁକ ଶର ପେସିଲ ସେ ନିବୀତ ନିବାରୁ ତାହା' ଅର୍ହୁନ' ॥୨୬॥  
 କୁହୁକ ସମୟେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସଙ୍ଗେ ଦେନ ନିବୀତ' ଗଲ ପଳାଇ ।  
 କୁହୁକ ନିବୀତ ଦତ୍ୟକୁ ନ ଦେଖି ଧନଞ୍ଜୟ' ପରୁରଇ ॥୨୮॥  
 ବାସବ ବୋଇଲେ ଉଦୁ କରି ତୋତେ ପଳାଇଗଲ ଅପୁର' ।  
 ନିର୍ଭୟ ପୁରେ ପଶିଲେ ନ ମରବ ଓଗାଳ ହେ ଝରବର ॥୨୯॥  
 ଅର୍ହୁନ ବୋଲନ୍ତେ ମାତଳ' ଭୁବିତେ ଶୁଣି ଅଶୁ ଶୁକଦେଲେ' ।  
 ନିମିଷ ମାତ୍ରକେ ନିବୀତ କବଚ ଆଗେ ପଥ ଓଗାଇଲେ' ॥୩୦॥  
 ଅର୍ହୁନ ବୋଇଲେ ନିସତ ହୋଇଲେ ରଖିବକ ତୋର ପ୍ରାଣ' ।  
 ଶନ୍ତିପ୍ରପଣ ଥିଲେ ମୋହୋ ପ୍ରମୁଦେ ରହିକର ଭୁଞ୍ଜି' ରଣ ॥୩୧॥  
 ଶୁଣିଣ ନିବୀତ' ଧନୁଶର ଧରି ଅସଂଖ୍ୟ' ସମର କଲ ।  
 କମିର ସଦସ୍ତେ ଅତକାର କରି ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେନ ପଳାଇଲ ॥୩୨॥  
 ଦେବେ ଭାବ ଦେଲେ ପଳାଇ ଗଲୁଣି ନିବୀତ କପଟ' ଶର ।  
 କମିର ନାଶି ହୋଧେ ଧନଞ୍ଜୟ' ପେସି ମନଭେଦ ଶର ॥୩୩॥  
 ପଥ ପଥକୁ ନିରାଧର କରି ରଖ ନିବୀତ' ସବ ଦନୁଜ ।  
 ମନଭେଦ ଶର' ପାଇ ନିରୋଧୁଲ' ରହିଲ ଅପୁରଗଜ ॥୩୪॥

୧ । ପ. ଧନୁଶର

୨ । ଖ.ଗ. କେହୁ ଭର୍ଷନ

୩ । ଖ. ନିବୀତ ନିବାରନ୍ତେ ତା

ପ. ନିବାରନ୍ତେ ତା

୪ । ଗ.କୁହୁକ ପର ପେସିଲ ନିବୀତ

ନିବାରନ୍ତେ ଅଭୟନ । ୧୪ । ଗ. ନିବୀତ

୫ । ଖ.ଗ. ନିବୀତ

୬ । ପ. ଧନର୍ଯ୍ୟସୁ

୭ । ଖ.ଗ. ଅଶୁର

୮ । ଖ.ଗ. ଆଗ୍ୟା'ରେ

ଗ. ବୋଇଲେ

୯ । ପ. ମାତଳ

୧୦ । ଖ.ଗ. ପ୍ରାଣଦେଲେ

ଦ. ମେଲିଦେଲେ

୧୧ । ଖ.ଗ. ଅର୍ହୁନ ନାଶିଣ ନିବୀତକୁ ଓଗାଇଲେ

୧୨ । ଖ.ଗ.ପ. ନିସତ ହୋଇଣ ପଳାଇ ଗଲେକ

ରଖିବ ମୋହୋର ପ୍ରାଣ

୧୩ । ଖ.ଗ. ମୋର ସମୁଦରେ ରହିବ କରନ୍ତୁ

୧୪ । ଗ. ନିବୀତ

୧୫ । ଖ. ଶୁଣି ନିବୀତ ଧନୁଶର ଧରି ଅସଂଖ୍ୟ

୧୬ । ଖ.ଗ. ନିବୀତ କପଟ

୧୭ । ଖ.ଗ.ପ. ବିନାସି କୋପେଣ ଅର୍ହୁନ

୧୮ । ଗ. ପଥପଥ ନିରୋଧ କରି ରହିବ ନିବୀତ

୧୯ । ଖ.ଗ.ପ. ସର

୨୦ । ଖ.ଗ. ମନଭେଦ ନାଶୁପର ପିତା କଲ

ପଥ ନ ପାଇଣ ଆକୁଳ ହୁଅନ୍ତି ଅର୍ଜୁନ ମିଳିଲେ ପାଇ ।  
 ଅସୁରକୁ ଦେଖି ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରହାର କଲେ ବସାଇ ॥୩୫॥  
 ଚଳିଲେଟି ସେନା' ବାଇଣି' ଶ୍ରୀମତୀ ସନ୍ତପ୍ତ ସବୁ ସୁଦୃଢ଼ଲେ ।  
 ନିଦ୍ରା କପଟ' ସନ୍ତପ୍ତ ଦେଖି ବହୁତ ସମୟ କଲେ ॥୩୬॥  
 ହୋଧରେ ଅର୍ଜୁନ ପଶୁପତ୍ର ପେଶି ଛେଦିଲେ ନିଦ୍ରା' ମୁଣ୍ଡ ।  
 ପ୍ରାଣ ଗଲବେଳେ ରଥସ୍ଥେ' ଶ୍ରୀମତୀ କର୍ମ ଲା ପାତ' ବୁଝାଣି ॥୩୭॥  
 ଦେଖି ସବଦେବେ ଜୟେ ଜୟେ କଲେ ବୁଝା' ପ୍ରଣାମା କରନ୍ତି ।  
 ଆନନ୍ଦ ମନରେ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ଶିରେ ପୁଷ୍ପ ଆଣି ବରଷନ୍ତି ॥୩୮॥  
 ଅର୍ଜୁନ ଦେବଦତ୍ତ ଶଙ୍ଖ ବଜାଇ ସମସ୍ତ ବାହୁଡ଼ିଗଲେ' ।  
 ସକଳଦେବେ ପଟୁଆର କରଣ ଆସ୍ଥାନକୁ' ଘେନିଗଲେ ॥୩୯॥  
 ସକ୍ଷୀ ମଣ୍ଡାପଣ ବସିଲେ ଆନନ୍ଦେ ଦୁଇ ଭାବ' ବଜାନ୍ତି ।  
 ସେ ସକଳକରେ ଅପସରାବୃନ୍ଦ ଅସୁର ନାଶ କରନ୍ତି ॥୪୦॥  
 ଅର୍ଜୁନକୁ କୋଳେ ବସାଇ ବାସବ ବାନ୍ଧିଲେ' ରତ୍ନ କରଣି' ।  
 ଲଲଟକୁ ବୁଝି' ମୁଖେ ଚୁମ୍ବି ଦେଇ ନାମ ଦେଲେ ସେ କରଣି' ॥୪୧॥  
 ଧାରା ଆଞ୍ଜରେ ପୁରନ୍ଦର' ପୂଜିଲେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶୁଣି ଅଶ୍ରୁ ଘେନି ।  
 ବିରସ୍ତ ବୋଇଲେ ଆକୁ ତୋର ନାମ ଦେଇଲୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାହେନି' ॥୪୨॥

୧ । କ.ଗ.ପ. ପ୍ରଜ୍ଞାନା

୨ । ଗ. ସେନା

୩ । ଗ. ବାଇଣି

୪ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ କପଟ

୫ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ କପଟ

୬ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ

୭ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ ମନରେ କେତେ ଗୋଟିଏ

ପୁଷ୍ପ

୮ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ

୯ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ

ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ

୧୦ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ

୧୧ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ ବାହୁଡ଼ିଗଲେ

୧୨ । ଗ. ଆସ୍ଥାନକୁ

୧୩ । ଗ. ପ୍ରହାର

୧୪ । ଗ. ପ୍ରହାର

୧୫ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ ବାନ୍ଧିଲେ

୧୬ । ଗ. କରଣି

୧୭ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ ଅନାଦ

୧୮ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ

୧୯ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ

୨୦ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ

୨୧ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ

୨୨ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ ବାହୁଡ଼ି

୨୩ । ଗ. ଶ୍ରୀମତୀ



ଭରଥ ସମରେ ଏ ଅଶ୍ୱ ଯୋଗବ ନନ୍ଦଯୋଗ ଶତାବ୍ଦରେ ।  
 ମହା ପ୍ରଳୟରେ ବିନାଶ ନୁହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନ ଯେତେ ଶକ୍ତରେ ॥୧୩॥  
 ଶିଶୁର ବହୁତ ପ୍ରଣାମା କରନ୍ତି ସାଧୁ ସାଧୁ ତୋର କର୍ମ ।  
 ଦେବରାଜ କୋଳେ ଚିତ୍ତରାଜ ଦେଲେ ସବ୍ୟସାଚୀ ତୋର ନାମ ॥୧୩॥  
 ନର ଯୋଡ଼କରି ଅର୍ଜୁନ କହନ୍ତି ସୁନାଶିରକ ଅଗ୍ରରେ ।  
 ପିତା ବନବାସେ ଶ୍ରେ ପ୍ରଭୁ ହରଷେ ଅଜ୍ଞା ଦେବା କୃପାଶରେ ॥୧୪॥  
 ଇନ୍ଦ୍ର ଆଜ୍ଞାଦେଲେ ନିବାନ କୁମର ହିରଣ୍ୟ ନବର ଶର  
 ପିତା ଅଭିମାନେ ପୁରୀପୁରେ ଆସି କରବ ପିନା ସମର ॥୧୫॥  
 ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେବକୁ ବାରତା ଦେବା ସେ ବଶିଷ୍ଠ ଋଷିଙ୍କ ଡାତେ ।  
 ହିରଣ୍ୟ ନବର ନାରାଣେ ଅର୍ଜୁନ ପୁରୁଷ ଥିବା ଦିନାକେତେ ॥୧୬॥  
 ନିବାନ ମାଣିଣ ଅମର ରଖିଲେ ମାଗ ମରା ମୋତେ ବର ।  
 ଶୁଣି ଅରଜୁନ ବେନକର ଯୋଡ଼ି ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ପିଅର ॥୧୭॥  
 କର୍ଣ୍ଣଠାରୁ ମୋତେ ଆଣିଦେବା ହେବ ଅଭେଦ କବଚମଣି ।  
 ଅମୃତ କୁଣ୍ଡଳ ବଳୁ ଗୁଣିବ ସେ ଏ ତଳ ମୋର ମାଗୁଣି ॥୧୮॥  
 ଶବ୍ଦ ବୋଲିଲେ ନିଶ୍ଚୟେ ଆଣିଦେବ ସୁମରୀରୁ ଯେତେବେଳେ ।  
 ଅନେକ ଉଦ୍ଧବ କରନ୍ତି ବାସବ ଅର୍ଜୁନକୁ ଧରି କୋଳେ ॥୧୯॥  
 ଉଦ୍ଧବୀ ଅର୍ଜୁନ ବଦନ ଦେଖିଣ ମଦନେ ଦେଲୁ କାତର ।  
 ନୃତ୍ୟରାଜ ଛାଡ଼ି ଏକାନ୍ତେ ବସିଲୁ ଜାଣିଲେ ତା ସୁନାଶିର ॥୨୦॥

୧ । ଶ. ପ୍ରଳୟ ଏ ବିନାଶ ହୁଅନ୍ତି

୨ । ସ. ବହୁ ନ ଯେତେବେଳେ ଯିବେ

୩ । ଗ. କୁଳେ ବସିବ ବଳୁ ନ ଯବ୍ୟସାଚୀ

ସ. କୁଳେ ବସିବ ବଳୁ ନ ଯବ୍ୟସାଚୀ

୪ । ଇ. ସ. ଯୋଗୁ

୫ । ଶ. ଗ. ସ. ଅଗ୍ରରେ

୬ । ଗ. ନିଜ ବନବାସେ କାନ୍ଦୁ ଅର୍ଜୁନ ଅଗ୍ରରେ

ସ. ନିଜ ବନବାସେ ଗାଡ଼ିଅଛୁ ମୁଣ୍ଡି

୭ । ଶ. ନିବାନ ନରେନ ହିରଣ୍ୟ କପଟ

ଗ. ନିବାନ କୁମର ହିରଣ୍ୟ କପଟ

ସ. ନିବାନ ନରେନ ହିରଣ୍ୟ କପଟ

୮ । ଶ. ଗ. ସ. ତୋ ପିନା ନାହିଁ

୯ । ଗ. ସ. ହିରଣ୍ୟ କପଟ

୧୦ । ଇ. ସ. ରଖିଲୁ

୧୧ । ଇ. ସ. ଯବ୍ୟସାଚୀ

୧୨ । ଗ. ଯୋଗୁରେ ଚାନ୍ଦି ପଦଟି ନାହିଁ

୧୩ । ଶ. ଗ. ସ. କର୍ଣ୍ଣଦେହ

୧୪ । ଗ. ଦେବ

୧୫ । ଶ. ଗ. କପଟ

୧୬ । ଶ. ଗ. ଦେବ ବଳୁ ଚର୍ମ

୧୭ । ସ. ଏ ଶୁଣ

୧୮ । ଶ. ଉଦ୍ଧବ କରନ୍ତି

ଗ. ସ. କରନ୍ତି

୧୯ । ଗ. ଶୁଣିଣ

୨୦ । ଶ. ଗ. ଅଭବ

ଅର୍ଜୁନକୁ ନେଇ ମାନଶା' କରାଇ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଶ୍ରେୟସ ଦେଲେ ।  
 ଅପୂର୍ବ ମନ୍ଦିରେ ଶୟନ କରାଇ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ପେଟିଦେଲେ ॥୫୬॥  
 ବହୁତ ଦିନଯୁଁ କହିଲେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଅର୍ଜୁନ କଲେ ନିରାଶ ।  
 ପର ପ୍ରୀତିରେ ନ ବଳଇ ମୋ ଚିତ୍ତ ଏବେ ଯାଅ ପିତାପାଶ ॥୫୭॥  
 ନିଶି ଶେଷ ଦେଖି ନିରାଶ ହୋଇଣ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କରଇ କୋପ ।  
 ମୋତେ ନିନ୍ଦା କଲୁ ଦେନ ମୋର ଶାପ ହୁଅ ନୟାପକ ରୂପ ॥୫୮॥  
 ଏତେ କହି ଚହୁଁ ଅପସରି ଗଲା ରଜନୀ ଦେଇ ପ୍ରସ୍ତାବ ।  
 ନିତ୍ୟଦିନ ପାଶ ଅର୍ଜୁନ ଦର୍ଶନ କଲେ ଯାଇ ପୁରୁଷତପ ॥୫୯॥  
 ଶାପ ଲାଗି ଶପ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଅଶାନ୍ତ କୋପେ ଶାପ୍ୟ ଦେଉଥିଲେ ।  
 ବେନିକର ଯୋଡ଼ି ରାସ୍ତେ ଅପସରି ବିଭୈରାକୁ ଜଣାଇଲେ ॥୬୦॥  
 ବନବାସ ଅନ୍ତେ ଗୋପ୍ୟ ରୂପ ଧରି ବିରାଟ ନଗ୍ନେ ରହିବେ ।  
 ଚହୁଁ ନୟାପକ ହୋଇଣ ବରଷେ ବୃହନ୍ନାଭ ବୋଲାଇବେ ॥୬୧॥  
 ବିରାଟ ନନ୍ଦନା ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ବାଳୀକ ଶିଖାଇବେ ନୃତ୍ୟଗୀତ ।  
 ସ୍ବେ ମୋହୋର ଶାପ୍ୟ ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ରକୁ ସେ କାଳେ ହୋଇବେ ଶୁଭ ॥୬୨॥  
 ସୁନାଶିର ଶୁଣି ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ ଅର୍ଜୁନ ଚହୁଁ ରହିଲେ ।  
 ରଜିବ ଅପସରିକ ମେଲେ ରହି ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ସେ ଶୁଣିଲେ ॥୬୩॥

୧ । ଶ. ନେଲେ

୨ । ଶ.ପ. ମାନିକା

୩ । ଶ.ପ. ଅପୂର୍ବ

୪ । ଶ. ରହି

୫ । ଶ. ପେଟିଲେ

୬ । ଶ.ପ. ଦିନଯୁଁ

୭ । ଶ. ମୋ ମନ

୮ । ଶ.ପ. ବୋଲି ଅପସରା ନୃତ୍ୟ

୯ । ଶ. ପୁରୁଷତପ

ପ. ରୁଦ୍ଧିତ

୧୦ । ପ. ଶାପ୍ୟ

୧୧ । ଶ.ପ. ଶାପ

ର. ଯାପ

୧୨ । ଶ.ପ. ହୋଇବେ

୧୩ । ଶ. ନନ୍ଦନ

୧୪ । ପ. ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ

୧୫ । ପ. ପାପ୍ୟ

୧୬ । ଶ. ଆନନ୍ଦ (ଅଧିକ)

୧୭ । ପ. ଅପସରା

୧୮ । ଶ.ପ. ଅପସରିକ ମେଲେ ଯାଇ

ଶ. ଚହୁଁ

୧୯ । ଶ.ପ. ନୃତ୍ୟ ଶିଖିବେ

ଆଶ୍ଵର ଶୁଭ୍ର ହୃଦୟଂ ଘନସାର ସେ ନାମ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତର ।  
 ଧର୍ମିକଂ ନନ୍ଦନ ହରି ପୂର୍ବ ପରମାନଙ୍କ କୃପାପାଗର ॥୭୦॥  
 କାରଣ ପୁଣ୍ୟ ଜନରେ ଲୋକନରେ କଷ୍ଟରେ ଦୟାକରଂ ।  
 କାରଣ ପୁଣ୍ୟ ଜନରେ ଲୋକନରେ କଷ୍ଟରେ ଦୟାକରଂ ॥୭୧॥  
 ନୟନର ବସୁ ସେ ଅଶେଷ ବାସ ଆନନ୍ଦ ନର ବନ୍ଦନ ।  
 ନୟନର କଂସଂ ସେ ଅଶେଷବାସ ଆନନ୍ଦନର ବନ୍ଦନଂ ॥୭୨॥  
 ରକ୍ତ ମାର ପରଚିର ଆଦ୍ୟ ରଖ ଗତି ପତିମାନଙ୍କୁ ।  
 ଗତି ନ ଦେଲେ କ ଗତି ଆଉ ଅଛି ଏ ଘନ ବିଶ୍ଵମୁକୁ ॥୭୩॥

### ପଞ୍ଚମ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—କେଦାର କାମୋଦୀ

ପଞ୍ଚଶାଳାଂ ଦୁଆରେ ଧର୍ମନନ୍ଦନ । ଭଜସ୍ଵେ କଶିଛନ୍ତି ଆନନ୍ଦ ମନ ।  
 ଶ୍ରୀମସେନ ନକୁଳ ପାଶେ ଅଛନ୍ତି । ଭୁବ ଭବସ୍ୟ ସହଦେବ ଜଣାନ୍ତି ॥୧॥  
 ଦ୍ରୌପଦୀଂ ଉଦ୍ଘାତେଲେ ସନ୍ନିଧେଂ ଆସି । ଉଦ୍ଘାତେ ସହଦେବ ଉଠିଲେ ହସି ।  
 ଦେଶିଣ ସଙ୍ଗେ ଚର୍ଚ୍ଚି କଲେ ଚରୁର । କାହାର ପାଇଁ ହାସଂ ହେଲ ଏହାରା ॥୨॥  
 ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ ବୋଲେ ମୋତେ ହସିଲ । ପଶାରେ ହାରି ସେବେ ବନେ ପଶିଲ ।  
 ଶ୍ରୀମ ବୋଲନ୍ତି ମୋତେ କରଇ ହାସଂ । ସେତେ ଶୁଖିଲେ ମନ ନକରେଂ ତୋଷା ॥୩॥

୧ । କ. ଅବୃତ୍ତିଂ ହୃଦୟ ହୃଦ

୧. ରାଗ ମାରିତର ହରି ଆଦ୍ୟ ରାଗ

୨ । ଶ୍ରୀ. ଶ୍ରୀ. ସ ମଧ୍ୟକ

ପତିମାନଙ୍କୁ

୩ । ଶ୍ରୀ. କହେଲେ କୃପା ନ କର

୮ । ଶ୍ରୀ. ମହାଦେବକ ଗୋସ୍

୧. କହେଲେ କୃପା ନ କର

୯ । ଶ୍ରୀ. ପଞ୍ଚଶାଳା ମନ୍ଦରେ

୪ । ଶ୍ରୀ. କହେଲେ କୃପା ନ କର

୧୦. ପଦ୍ମସାର ଦୁଆରେ

୧. କହେଲେ କୃପା ନ କର

୧୧. ପୁଣ୍ଡରୀକା ମନ୍ଦରେ

୫ । ଶ୍ରୀ. ଶ୍ରୀ. ନନ୍ଦକର ନନ୍ଦନ ଆଦ୍ୟ

୧୨ । ଶ୍ରୀ. ଦୃଢ଼

ବାହବ ଉଦ୍ଘାତେଲେ

୧୩ । ଶ୍ରୀ. ପରିବ୍ରାଜ

୧. ଦାସସେ

୧୪ । ଶ୍ରୀ. ହାସ୍ୟ

୬ । ଶ୍ରୀ. ନନ୍ଦନ

୧୫ । ଶ୍ରୀ. ହାସ୍ୟ

୭ । ଶ୍ରୀ. କେମାରୀର ହରି ଆଦ୍ୟ ରାଗ ପତି

୧୬ । ଶ୍ରୀ. ଦୃଢ଼

ପତିମାନଙ୍କୁ

ଦ୍ଵୌପଦୀ ବୋଲେ ମୋତେ ଅନାଇ ଦୁସି । ମନେ ମନେ ବସୁର କରନ୍ତି ବସି ।  
 ଘରଂରଥ ଦରଣେ ବସୁ ପାଇଛି । ଏହା ସୁମର ହାସ ଅତି ଚହଟି ॥୩॥  
 ନକୁଳ ବୋଲେ ମୁଁ ଅତି ସୁକୁମାର । ଗଛ ତଳେ ମୋର ବଡ଼ ଆଦର ।  
 ଏହା ସୁମର ମୋତେ କରନ୍ତି ହାସ । ଆନେ ଦୁସିଲ ମୋତେ କର ପ୍ରକାସ ॥୪॥  
 ପଡ଼ଦେବ ଜଣାନ୍ତି .ଜୋଡ଼ିଣ କର । ଶୁଣିମା ଦେଉ ଦେବ ନୃପତିବର ହେ ।  
 ଅର୍ଜୁନ ଦେବଙ୍କର ଜାତ ନନ୍ଦନ । କସେ ଜନମ ଅଭିନବ ସଦନ ॥୫॥  
 ବାରିକା ରାମକୃଷ୍ଣ ଉଚ୍ଚବ କଲେ । ଦୋଳ ଶୁଆର ପୁଅକୁ ନାମ ଦେଲେ  
 ଅଭିମନ୍ୟୁ ନାମ ସେ କୁମାର ବର । ତେଣୁ ଆନନ୍ଦ ହୋଏ ମୋର ଶ୍ରଦ୍ଧାର ॥୬॥  
 ଏହା ନ ଜାଣି ମୋର ଦୋଷ ବରୁଣ । ଏ ବାରିକା ଦେନଶ ଆସନ୍ତି ହରି ।  
 ଏହା ଶୁଣି ଆନନ୍ଦ ସବେ ହୋଇଲେ । ଏହି ସମୟେ କୃଷ୍ଣ ବିଜୟ କଲେ ॥୭॥  
 ଗରୁଡ଼କୁ ଉଚ୍ଚରି ନନ୍ଦ ନନ୍ଦନ । ଧର୍ମସ୍ତର ତରଣେ କଲେ ଦର୍ଶନ ।  
 ନକୁଳ ପଡ଼ଦେବ ପ୍ରବଳପୁତ୍ର । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦେ ପୂଜା କଲେ ତୁରିତ ॥୮॥  
 ଏକମେଳେ ବସିଲେ ଅତି ଦରଣେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଜଣାଇଲେ ଯୁଧିଷ୍ଠି ପାଣେ ।  
 ଶ୍ରେୟଦେବ ଆଜି ଦେବ ପ୍ରତର ଅନ୍ତେ । ସକଳ ଗ୍ରହ ଶୁଭ ଦୋଷ ନଥାନ୍ତେ ॥୯॥  
 ଅର୍ଜୁନର ଜନମ ଏକ ନନ୍ଦନ । ପିତା ସାକ୍ଷାତ ତେଜ ଲକ୍ଷଣମାନ ।  
 ନବୀନ ଭନଶ୍ୟାମ ସୁନ୍ଦର ଚନ୍ଦ୍ର । ତେଣୁଟି ତା ନାମ ଦେଲେ ଅଭିମନ୍ୟୁ ॥୧୦॥

- |   |                               |
|---|-------------------------------|
| ୧ । ପ. ଦୁପଦୀ                            | ୧ । ବାରିକା                    |
| ୨ । ଖ.ର. ଦୁରଣ ବସୁ ପାଇଛି                 | ୧୦ । ଖ. ବାରିକା ରାମକୃଷ୍ଣ ଉଚ୍ଚବ |
| ପ. ଦୁରଣ ବସୁ ପାଇଛି                       | ୧୧ । ପ. ଅଭିମନ୍ୟୁ              |
| ୩ । ଖ. ହାସ ଅତି ଉଚ୍ଚବ                    | ୧୨ । ଗ ନାମରେ କୁମରବର           |
| ଗ. ଉଚ୍ଚବ                                | ପ. କୁମରବର                     |
| ଦ. ହାସ ଅତି ଉଚ୍ଚବ                        | ୧୩ । ଖ. ହାସ                   |
| ୪ । ଖ. ହାସ                              | ଗ. ହସ                         |
| ପ. ଏହା ପକ ମୋତେ କରଇ ହାସ                  | ପ. ହାସ                        |
| ୫ । ଖ. ଶ୍ରେୟ                            | ୧୪ । ଖ.ପ <ଦେ ବାରିକା ଦେଶ       |
| ଗ. ହସିଲେ ମୋତେ                           | ୧୫ । ଖ.ଗ.ପ. ସୁଣି ଅତି          |
| ପ. ଆନେ ଦୁସିଲ ଶ୍ରେୟ                      | ୧୬ । ଗ. ଦୁଷ୍ଟ                 |
| ୬ । ଖ.ଗ.ପ. ସୁଣି ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ ଦୁସି ବରୁଣ ହେ | ୧୭ । ଖ. ସ୍ୟାମ                 |
| ୭ । ପ. ଯାତ                              | ପ. ଦନଶ୍ୟାମ                    |
| ୮ । ଖ. ନନ୍ଦନ                            | ୧୮ । ଖ.ପ ଜାହାର ନାମ ଦେଲୁଟି     |
| ଗ. ବରନ                                  | ଗ. ଦେଲୁଟି                     |
| ପ. ମନେ                                  |                               |

ଶୁଣି ଯୁଧିଷ୍ଠି ଅତି ତୋଷ ହୋଇଲେ ।	ରାଧି ମାନଙ୍କୁ ବହୁ ଶ୍ରେୟନ ଦେଲେ ।
କଲ୍ୟାଣ କଲେ ଶୁଣି' ପକଳ ଉଷି ।	ପୁଣି ଯୁଧିଷ୍ଠି କୃଷ୍ଣ ପାଶରେ ବସି" ॥୧୬॥
ଧର୍ମପୁତ୍ର କହନ୍ତି ଶୁଣି ହେ ହରି ।	ଅର୍ଜୁନ ବିଜେ କଲ ଅମର ପୁଣି ।
ନିବାଡ଼ କବଚକୁ କଲ ନିଧନ ।	ଧନଞ୍ଜୟ ରଖିଲ ପୁର ଭୁବନ" ॥୧୭॥
ବହୁତ ବର ପ୍ରଦ ଦେବତା ଦେଲେ ।	ଆଦର କରି ଅର୍ଜୁନକୁ ରଖିଲେ ।
ହରଣ୍ୟ କବଚ" ସେ ଦତ୍ୟକୁମର ।	ପିତାଉ ଛଳରେ ଆସିବ ଅମର ॥୧୮॥
ତେଣୁ ଅର୍ଜୁନ ଅଛୁ ପିତା ନିକଟେ ।	ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ଆରାଧ୍ୟ" କହିଛଲେ ବଶିଷ୍ଠେ ।
କାଲି ହୋଇବ ଧନଞ୍ଜୟର ପାଳ ।	ସ୍ୱର୍ଗକୁ ବିଜେ କରିବା ବନମାଳ ॥୧୯॥
ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ କହି ଅର୍ଜୁନ ଦେଖିଆସ ।	ଶୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ହେଲେ ହରଷ ।
ମେଲଣି ମାଗି ବିଜେ ଖଟେଶ୍ୱରରେ" ।	ନିମିଷକେ" ମିଳିଲେ ଇନ୍ଦ୍ର ସପ୍ତରେ ॥୨୦॥
ପକଳ ଦେବେ ଦେଖି ତେଜ ଆସନ" ।	ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦେ ଯାଇ କଲେ ଦର୍ଶନ ।
ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ କୋଳ କଲେ ଯଶୋଦା ପୁତ୍ର ।	କୃଷ୍ଣ କହିଲେ ଯୁଧିଷ୍ଠିଙ୍କ ବାଞ୍ଛା" ॥୨୧॥
ଅର୍ଜୁନ କୃଷ୍ଣପାଦେ" ଦର୍ଶନ କଲେ ।	ତୋଳଣ କୃଷ୍ଣ ଚାକୁ କୋଳେ ଧଇଲେ" ।
ପରମ ସ୍ନେହ ଭରେ ନୟନନୟନ ।	ଶିର ଆର୍ଦ୍ରସି ମୁଖେ ଦେଲେ ରୁମ୍ଭନ" ॥୨୨॥
ନୟନ ଜାତ" କଥା କଲେ ପ୍ରକାଶ ।	ଶୁଣି ଦେବେ ଛନ୍ଦ୍ରବ କଲେ ବିଶେଷ" ।
ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କୁ କହି ହରି ଅର୍ଜୁନ ଭୁଲେ ।	ଖରପତି ପୃଷ୍ଠରେ" ବିଜୟ କଲେ ॥୨୩॥

- ୧ । ଖ ଘ କଟ
- ଗ ଘୁଷୁବେଦ
- ୨ । ଗ ଢ଼ି
- ୩ । ଘ ପାବୁସେ
- ୪ । ଙ ଗ ନିଆଡ଼ ଅମୁରକୁ
- ଘ ଅସୁରକୁ
- ୫ । ଙ ଗ ଡେଇଁ ରକ୍ଷା ହୋଇଲେ ଦେବଂ-ଭୁବନ
- ଞ । ଖ ଗ ଘ ହିରଣ୍ୟ କପଡ଼
- ୭ । ଙ ଘ ଇନ୍ଦ୍ର ଆଶାଂରେ
- ଟ । ଗ ଧନସ୍ପୁର
- ୧ । ଖ ଗ ଘ ବିଳସ ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ
- ୧୦ । ଙ ଇନ୍ଦ୍ରପୁର

- ୧୧ । ଗ ଦେବେଶ ଡୋସନ
- ୧୨ । ଖ ଉଦୁଳୁ
- ୧୩ । ଘ 'କୃଷ୍ଣ' ପାଠ ନାହିଁ
- ୧୪ । ଙ ପ ଙ ପ ଚୁଡ଼େ ଭିତାଲେ
- ୧୫ । ଙ ମୁଖରେ ଚମୁନ ପଥର ଶ୍ରୀହରି  
ପୁଣି ଧରିବ ଶିର ଆପଣା କରି ସେ  
ଗ ଏ ପଢ଼ି ନାହିଁ
- ୧୬ । ପ ପାଠ
- ୧୭ । ଙ ପୁଣି ସର୍ବ ଉତ୍ସବ କଲେ ଦେବେଶ ସେ  
ପ ପୁଣି ସର୍ବେ ଉତ୍ସବ କଲେ ଶୀଘର
- ୧୮ । ଙ ଗ ପଞ୍ଚରେ

ନୈମିତ୍ତିକ ଅଭିଷେକରେ ହେଲେ ପ୍ରବେଶ	ମିଳିଲେ ଧର୍ମନନ୍ଦନଙ୍କର ପାଶ ।
ଅର୍ଜୁନ ଶ୍ୟାମ ସୁଧର୍ମ କି ରଞ୍ଜଣେ	ଦ୍ରୁପଦ କରି ଉତ୍ସାହ ହେଲେ ଚକ୍ରଣେ ॥୨୦॥
ନର୍କୁଳ ସହଦେବ ଅର୍ଜୁନ ପାଦ	ଦ୍ରୁପଦ କରି ହେଲେ ଅତି ପ୍ରମୋଦ ।
ସବ ରକ୍ଷିକ ପାଦେ ପ୍ରଣାମ୍ୟ କରି	ଅତି ଆନନ୍ଦ ହେଲେ ଦୁଃସାୟ ହରି ॥୨୧॥
ଉଷିମାନେ ବହୁତ କଲେ କଲ୍ୟାଣ	ମେଲଣି ହୋଇକରି ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ।
ସେ ପାଦାକୁ ମାନ୍ୟ ଧର୍ମ ସେ କଲେ	ହାରିକା ପୁରେ ପାଇଁ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ॥୨୨॥
ଅର୍ଜୁନ ରକ୍ଷକର ସୁଧର୍ମ ପାଶେ	ଗ୍ରୀଷ୍ମୀ ସଙ୍ଗେ ମେଳ କଲେ ହରଷେ ।
ରକ୍ଷିଲେ ଦିନାଦୁର ସେ ପାଳଗୁନ	ମାତଳ ପରବେଶ ପୁଷ୍ପକ ଦେନ ॥୨୩॥
ସୁଧର୍ମ କି କହନ୍ତି ଜୋଡ଼ଣ କର	ନାରଦ ପାଇଥିଲେ ହିରଣ୍ୟ ପୁର ।
ସକଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେନ ଅପୁର ଶ୍ୟା	ଜାଲି ପୁରୁକୁ ସେ କରିବ ଦିନସ୍ବେ ॥୨୪॥
ତେଣୁ ପେଶିଲେ ମୋତେ ଦେବରାଜନ	ପୁରକୁ ବିଜୟ କରିବ ଅର୍ଜୁନ ।
ଶୁଣି ସୁଧର୍ମ ଦେବେ ହେଲେ ହରଷ	ପାଅ ଅର୍ଜୁନ ବୋଲି ଦେଲେ ଆଦେଶ ॥୨୫॥
ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ ଶର ପ୍ରଣାମ କଲେ	ରଥରେ ବସିକରି ପୁରକୁ ଗଲେ ।
ଦେବରାଜକୁ ପାଇ କଲେ ଦ୍ରୁପଦ	କୋଳରେ ବସାଇଲେ ପାକଶାସନ ॥୨୬॥
ଅମର ଭୁବନରେ ରହି ଅର୍ଜୁନ	ନାନା କଷ୍ଟଭୁକରେ ନିଅନ୍ତି ଦିନ ॥
କରୁଣା ପାଗର ଜଗତ ନିବାସ	କଲ ଅନ୍ତର ମୋ ଜଗତ ନିବାସ ॥୨୭॥

୧ । ଗ ବ ନୈମିତ୍ତିକ	ଗ ଅର୍ଜୁନ ଶ୍ୟାମ ପ୍ରଣାମ୍ୟ
୨ । ଗ ପାଦ ଅର୍ଜୁନ	ବ ପୁଷ୍ପକ ଧନର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାମ୍ୟ
୩ । ଗ ପାଦ ଅର୍ଜୁନ	୧୨ । ଗ ବଶିଷ୍ଠ ପୁରକୁ
୪ । ଗ ପାଦ ଅର୍ଜୁନ	୧୩ । ଗ ପାଳଗୁନ
୫ । ଗ ପାଦ ଅର୍ଜୁନ	୧୪ । ଗ ପ୍ରୋଥରେ
୬ । ଗ ପାଦ ଅର୍ଜୁନ	ପୁରକୁ ଅସୁଅଛି ନିବାସ କୁମର
୭ । ଗ ପାଦ ଅର୍ଜୁନ	ତାକୁ ମାଣି ରକ୍ଷାକରି ଅମର (ଅଧିକ ପାଠ)
୮ । ଗ ପାଦ ଅର୍ଜୁନ	ବ ପୁରକୁ ଅସୁଅଛି ନିବାସ କୁମର
୯ । ଗ ପାଦ ଅର୍ଜୁନ	ତାକୁ ମାଣି ରକ୍ଷାକରି ଅମର (ଅଧିକ ପାଠ)
୧୦ । ଗ ପାଦ ଅର୍ଜୁନ	୧୫ । ଗ ବ ଅମର ଭୁବନରେ ଅର୍ଜୁନ ରହିଲେ ।
୧୧ । ଗ ପାଦ ଅର୍ଜୁନ	ନାନା କଷ୍ଟଭୁକେ ସେ ଦିନ ହେଲେ ॥
୧୨ । ଗ ପାଦ ଅର୍ଜୁନ	ଗ, ଅମର ଭୁବନରେ ଅର୍ଜୁନ ରହିଲେ ।
୧୩ । ଗ ପାଦ ଅର୍ଜୁନ	ନାନା କଷ୍ଟଭୁକେ ଦିନ ନିଅନ୍ତି ।

କେବଳ କରୁଅଛି କମଳ ନେତ୍ର		କେବଳ ଅଛି ଆଉ କମଳ ନେତ୍ର ।
କେଉଁ ଦୃବ୍ୟ ଅଜନା ବର ବର୍ଣ୍ଣନା		କେବଣ ଫଳେ ସବେ ଆନନ୍ଦ ମନା ॥୬୮॥
କୃପୁମ ମଧ୍ୟ ନେତ୍ର କରନ୍ତି ପାନ		କଉଁ ଉତ୍ତରେ ପିକ କରନ୍ତି ସୁନ ।
କଉଁ ଅପ୍ତଲେ ଦେବଙ୍କର ନିବାସ		କେ ଦୃବ୍ୟ ଯୋଗା ଶୁଭ ଚଳେ ପ୍ରକାଶ ॥୬୯॥
କେବା ଶାଶ୍ଵତ ବନ କଲେ ରକ୍ଷଣ		କେ ଉଦେ ହୋଏ ନିଶି ଶଶି ସଜେଣ ।
କାହିଁ ସାଶିକାମାନେ ଘୁଷନ୍ତି ରକ୍ଷ		କଉଁ ମନ୍ଦିରେ ବଣ୍ୟ ସକଳେ ଶୁଣି ॥୭୦॥
କଉଁ କଥାକୁ ରସ ଉତ୍ତମ ଜନ		କେ ଅଳ ମଧ୍ୟେ ସାର ବିଭବ ମନ ।
କର ନେତ୍ର ଅକ୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ଲେପନ୍ତୁ		କରକ ପଦବ୍ୟକ୍ର ଆଦ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତରୁ ଯେ ॥୭୧॥
କରମ ବଶୁଁ ବଡ଼ ତାପ ମୋ ମନ		କଳପତରୁ ଆଣ କର ନିଦାନ ।
ସେ ଦୁତି କୃଷ୍ଣପାଦେ ମୋ ନମସ୍କାର		କହଇ ଅଧମ ଘନ' ବିଶ୍ଵମ୍ଭର ॥୭୨॥

### ଷଷ୍ଠ ଛାନ୍ଦ

#### ରାଗ—କଳସା

ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭ ପୁରେ ସେ ନିବାସ ନନ୍ଦନ\* ।  
 ପିତାକଳେ ସୁଗନ୍ଧୁ ସାଶିଲ ସବ ସନ୍ଧ୍ୟା ଯେ ॥୧॥  
 ଶୁକ୍ର ବୋଇଲେ ହିରଣ୍ୟ କବଚ\* ତୁ ଶୁଣ ।  
 ମୋ ବୋଲ ନ କର ପିତା ହିରଣ୍ୟ ପ୍ରାଣ ଯେ ॥୨॥

୧ । ଗ ଘ କର ନିରତେ ଚନ୍ଦ୍ରା ପଦ୍ମ ପଦ୍ମର  
 ୨ । ଗ ଘ କହେ ଅଧମ ପନ ଏ  
 ୩ । କ ଖ ଘୋଷରେ ୧୭-୩୨ ପଦ ଉଡ଼ିକର ପାଠ  
 କାହିଁ

୪ । ଗ ଘ ନିବାସ ନନ୍ଦନ  
 ୫ । ଖ ଗ ଘ ହିରଣ୍ୟ କବଚ

ପ କାହିଁ ବହୁ ବ୍ୟାପିତ ଶୁଦ୍ଧ କର  
 କେହି ଅପ୍ରାପ୍ୟ ମୋର କରବା ଜନା ॥

(ଅଧିକ ପାଠ)

ତୁ ମରୁକୁ କୁମାରରେ' ସେହି ପରକାରେ ।  
 ପିତାକୁ ମାରି ଅର୍ଜୁନ ଅଛୁ ସ୍ବର୍ଗପୁରେ' ଯେ ॥୩॥  
 ହିରଣ୍ୟ କଶ୍ୟପ' ବୋଲେ ଶୁଣ ରୁଦ୍ରଶ୍ରେଷ୍ଠ ।  
 ଅର୍ଜୁନ ବୋଲଣ ସେହୁ କେବଣ ପାପିଷ୍ଠ' ଯେ ॥୪॥  
 ଶୁଣି ବୋଲିଲେ ହସିନା ପଞ୍ଚ କଟକରେ ।  
 ସୋମବନ୍ଧୀ' ପଶୁ ନୃପ ତାହାର କୁମରେ' ଯେ ॥୫॥  
 ସୁଧୂଷି ଶ୍ରାମ' ଅର୍ଜୁନ ନକୁଳ ସହଦେବ  
 କ୍ରୌପା' ତାଙ୍କ ଭାରିଯା ସେ ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବ ହେ' ॥୬॥  
 ଶୁଣି ବୋଲିଲେ କାରୁ' କବିକୁ ସମର ।  
 ପବନ ନନ୍ଦନ ଶ୍ରାମ ମହା ବଳିଆର ଯେ ॥୭॥  
 ଶୁଣିକରି କୁମାର' ଯେ ରଣାଞ୍ଜଳ ଥାଟ' ।  
 ଦୃଢ଼ପୁ ଭିତରେ ସେହୁ ପାଞ୍ଚଲ କପଟ ଯେ ॥୮॥  
 ହିରଣ୍ୟାସି ନାମେ ଚକ୍ର ଅସୁର ଦେବଣ  
 ତାଙ୍କର ଚରଣେ ପଡ଼ି କରଇ ଭଗବ ଯେ ॥୯॥

୧ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମହାକୁଳମୁଖ

ଶ୍ରୀ ମହାକୁଳମୁଖ

୨ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୩ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୪ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୫ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୬ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୭ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୮ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୯ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୧୦ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲି ଅର୍ଜୁନ ପୁରୁଷ ସିଂହ ॥

ସେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ନୈମିଷୀ ଅବନେ ସେ ଅର୍ଜୁନ ପୁରୁଷ ॥

ହିରଣ୍ୟ କପଟ ବୋଲେ ବନକୁ ମୁଁ ସିଂହ ।

ଅର୍ଜୁନ ପୁରୁଷାତ୍ମ ସିଂହନେ ମାରିବି ॥

(ଅଧିକ ପାଠ)

୧୧ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୧୨ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୧୩ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ



ପାଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବକୁ ଆଣି ବଳି ତୋତେ ଦେବ  
 ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କରି ହରିଣ ଆଣିବି' ଯେ ॥୧୦॥  
 ଏଥକୁ ଉପାୟ ମୋତେ ଦିଅ ମହାମାତ୍ର  
 ଏତେ ବୋଲି' ଚଳିଗଲା ନମସ୍କାର ହୋଇ ଯେ ॥୧୧॥  
 ମାୟାରେ ରୂପ ରଣିଂ ସେ ହୋଇଲ ଚପସ୍ତ୍ରୀ  
 ଶିରରେ ଜଟା କାଛଟା ଯେତେ ଗୁଳ୍ମରୁଷି ଯେ' ॥୧୨॥  
 ଅଙ୍ଗରେ ବହୁଳ କରେ ଧରି' ଜପାମାଳ  
 ନଇମିଷାରଣ୍ୟରେ ଯାଇଣ ବେଗେ ମିଳି ଯେ' ॥୧୩॥  
 ଦୁରହଂ ହରିଣ୍ୟପରେ' ପଡ଼ିଲ ଯେ ଦୃଷ୍ଟି'  
 ଆରମ୍ଭେ ବସିଅଛନ୍ତି ନୃପତି ଯୁଧିଷ୍ଠି' ଯେ ॥୧୪॥  
 ବହୁ ରୁଷି ବସିଛନ୍ତି ଚଉପାଶେ ବେଢ଼ି  
 ରମାୟଣ ମହାବ୍ରତ ଶୁକବ୍ରତ ପଢ଼ି ଯେ' ॥୧୫॥  
 ସେ ଠାବରେ' ମାୟାରୁଷି ହୋଇଲ' ପ୍ରବେଶ  
 ମାଳ ଧରି ହରେକୃଷ୍ଣ କଲଇ ପ୍ରକାଶ ଯେ ॥୧୬॥  
 ଦେଖି ତାକୁ ଧର୍ମସୁତ ନମସ୍କାର କଲେ ।  
 ବସିବାକୁ ମୃଗଚ୍ଛଲ ଖଣ୍ଡେ ଆଣି ଦେଲେ ଯେ ॥୧୭॥  
 ବେନି ଆଣ୍ଟୁ ମାଡ଼ି ଗଲେ' ମାୟାରୁଷି' ବସି  
 କ୍ଷଣେ କ୍ଷଣେ ଧ୍ୟାନ କରେ ବେନିଡ଼ୋଳା ଖୋସି ଯେ ॥୧୮॥

୧ । ଶ ଅଣିମା

ସ ହରି ମୁ ଅଙ୍ଗମି

୨ । ଶ ସ କହୁ

 ୩ । ଶ ସ ମାୟାର ସେ ରୂପ ଶେଷ ହୋଇଲକ ମୁନି ।  
 ଶିରେ ଯଟା କାଛଟା ପାଛାଡ଼ି ପେସିଲ

ସ ମାୟାରେ

ଶ ମାୟାରେ ବୁଝେ ଚଢ଼ିଣ ହୋଇଲକ ମୁନି

ସିରେ ଜଟା କାଛଟା ପାଛାଡ଼ି ପେସିଲ

୪ । ଶ ସ ଦେବ

୫ । ଶ ଶ ସ ନୈରମିତ୍ତା ଅରଣ୍ୟ ଗୁରୁତେ

ଯାଇଁ ମିଳି

ଗ ନଇମିତ୍ତା

୬ । ଶ ହରିଣ୍ୟରେ

ସ ହରିଣ୍ୟର

୭ । ଶ ଦୁରହଂ ଯେ ହରିଣ୍ୟର ପଡ଼ିଲକ ଦୃଷ୍ଟି ।

ସ ପଡ଼ିଲକ ଦୃଷ୍ଟି

୮ । କ ଶ ଯୁଧିଷ୍ଠି

୯ । ଶ ଶ ସ ଶୁକ ବ୍ରହ୍ମପଦ

୧୦ । ଶ ଦେହଠାରେ

୧୧ । ଶ ଦେଲକ

୧୨ । ଶ ଶେଷ

୧୩ । ସ ମାୟାପସି

ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ହସିଣ ନୟନ କୋଣେ ବୁଝେ  
 ତନ୍ମୁ ପୁଲକାଇଁ ପୁଣି ମାଳ ଜପି ରହେ ଯେ' ॥୧୯॥  
 ମଜ୍ଜନ ବ୍ରତେ ରହିଣି ନ କହଇ କଥା  
 ବମାୟଣି ଛନ୍ଦ ଶୁଣି ହଲଇଛି ମଥା ଯେ ॥୨୦॥  
 ଏମନ୍ତେ କେତେ ସମୟେ ରହିଲ ପୁରାଣ  
 ରୁଷିମାନେ ମଡ଼ିଆକୁ ଗଲେ ଚକ୍ରପଣ ଯେ ॥୨୧॥  
 ସକଳ ଗୁଣିକି ଧର୍ମଯୁକ୍ତ ଚରଣଲେ  
 ମାୟା ଚପଟାକି ଆଣି ଫଳମୂଳ ଦେଲେ ଯେ ॥୨୨॥  
 ତାହା ଦେଖି ମାୟାଗୁଣି ନ ଫିଟାଇ ଭୁଣ୍ଡ  
 ହସ୍ତ ଠାରି ହୁଁ ହୁଁ କରି ହଲଇଲ ମୁଣ୍ଡ ଯେ ॥୨୩॥  
 ଦେଖି ତାହା ଧର୍ମଯୁକ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଲେ  
 ବେନକର ଯୋଡ଼ି ସେ ତପିକି ଜଣାଇଲେ ଯେ ॥୨୪॥  
 ଅକଥୁ ଚରଣ ସିନା କରୁଁ ଗୋଜନ  
 କିସ ସେବେ ଆହାର କରିବେ ତପୋଧନ ଯେ' ॥୨୫॥  
 ହରିଣ୍ୟ ଲେଖଇ ତଳେ କରେ ଘେନି ଖଡ଼ି  
 ପବନ ଆହାର ଆମ୍ଭେ ମହାମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ି ଯେ ॥୨୬॥  
 ବନସ୍ତର ଫଳମୂଳ କିଛି ହୁଁ ନ ଖାଉଁ  
 ବୃନ୍ଦାବନ ଲତାପାଣି ମାଠିଆରେ ପିଉଁ ଯେ ॥୨୭॥

୧ । ଖ ବୁଲୁସାରି

୨ । ଗ ପୁଣି ପୁଲକାଇ ରହେ

୩ । ଖ ଗ ପ ବସିଣ

୪ । ଗ ବୁମାୟଣ

୫ । କ ଚରଣେ

୬ । କ ଗ ପ ଚପଟାକି

୭ । ଗ ପ ଶୁଣି

୮ । ଖ ହସି ଛନ୍ଦ

ପ ହସ୍ତ ଛୁଟି

୯ । ଗ ଅନନ୍ଦ

ଗ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

ସ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

୧୦ । ଖ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦେଖି ସିନା କରବ

୧୧ । ଖ ମହାମନ୍ତ୍ର

ଗ ସ୍ବେଦି କିସ ଆହାର କରିବ ମହାପୁଣ୍ୟ

ପ ମହାପୁଣ୍ୟ

୧୨ । ଖ ଗ ପ ଚପଟାକି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଆମ୍ଭେ

୧୩ । ଗ ବନେ କେତେକ ମିଳିଲେ ଗହ୍ବ ଚକ୍ର

ଖାଉଁ ।

୧୪ । ଖ ବୃନ୍ଦାବନ ଲତା ପାଣି କଳସିଏ ପିଉଁ

ପ କଳସିଏ ପିଉଁ ।



ସେ ହେତୁଛୁ ମୁଁ ତୋର ଛେଦକର ଶିର  
 ତୋହୋଇଁ ଇଷ୍ଟ ଦେବତା ମନରେ ସୁମରରେ ॥୩୬॥  
 ଶିଖ ଖଡ୍ଗ ଦେନଶ୍ୟ କସାଇଲ ଗଳା  
 ଆହେ କୃଷ୍ଣ ରଖ ବୋଲି ତାକେ ଧର୍ମବଳା ଯେ ॥୩୭॥  
 ଦେଖି ଶୁଣି ଧାଇଁ ଆସି ଧରି ଦତ୍ୟକର  
 ନଦେଶ ସାକ୍ଷାତେ ଧର୍ମ ଏହାକୁ ନ ମାରୁ ହେ ॥୩୮॥  
 ଅର୍ଜୁନ ତୋହୋଇ ସିନା ପିତାର ବଇରି  
 ଏହାକୁ ମାରୁଛୁ କିପା ତାହାକୁ ନମାରିଁ ଯେ ॥୩୯॥  
 ହିରଣ୍ୟ କୋଲଇ ଗୁରୁ ଶୁଣ ମୋଁ ବଚନ  
 ବଇରି ସୋଦର ଏହୁ ଧର୍ମର ନନ୍ଦନ ଯେ ॥୪୦॥  
 ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବଙ୍କୁ ହିରଣ୍ୟାକ୍ଷି କି ଯାଚିଛି  
 ତାହାଙ୍କ କୃପାରୁ ସିନା ଏହାଙ୍କୁ ଆଣିଛି ଯେ ॥୪୧॥  
 ଏହିମତି ସିନା ହରିଁ ଆଖିମି ସକଳ  
 ଶୁଣି ବୋଲେ ପାଞ୍ଚଗୁଣ ଆଶିକର ଠୁଳ ହେ ॥୪୨॥  
 ଏକାବେଳେ ହିରଣ୍ୟାକ୍ଷି ଶୁମ୍ଭରେ ତୁ ଦେବୁ  
 ଏବେ ଅତି ପଦକରି ଏକା ରଖିଥିବୁ ଯେ ॥୪୩॥  
 ଗୁରୁଙ୍କ ବଚନେ ସାର ସନମତ କଲ  
 ସୁଧୂର୍ଜିଁ ବେନି ତରଣେ ସାଙ୍ଗଲିଁ ତୁହିଲ ଯେ ॥୪୪॥

୧ । ଶି ଶ ଶ ମୋତା

୨ । ଶ 'ନନ୍ଦ' ଅଧିକ

୩ । ଶ ମରଣ ସମୟ ଇଷ୍ଟ ଦେବତା ସୁମର

୪ । ଶ ଶ ନେତ୍ର

୫ । ଶ ଅର୍ଜୁନ ହୁ ସିନା ତୋର

୬ । ଶ ଶ ନମାରି

୭ । ଶ ଶ ହରି ମୁହଁ

୮ । ଶ ଶ ଶ କରଣ ଏହାକୁ

୯ । ଶ ଶ ଶ

୧୦ । ଶ ଶ ଶ

୧୧ । ଶ ଶ ଶ

୧୨ । ଶ ଶ ଶ

ପାଷାଣମନ୍ଦରେ ତାକୁ ପୁରାଇଲି ଆଣି  
 ଶତେ ଅସୁର ଜଗିଲେ ଲଗାଇ କଳଣି ଦେ ॥୮୫॥  
 ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ଯେ ଶୁଣିମା ବ୍ୟବସାୟ  
 ତନୁଗ୍ରହ ପୂର୍ଣ୍ଣଶାଳା ଘରେ ପରବେଶ ଯେ ॥୮୬॥  
 ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କ ପରଶୁ ଠାକୁରେ କେତେଛନ୍ତି  
 ମୁଖେ ନ ଜାଣଇ ବୋଲି ଦ୍ରୌପଦୀ କହନ୍ତି ॥୮୭॥  
 ଶୁଣି ଜଣ ତନୁଗ୍ରହ ମନେ ଭ୍ରାନ୍ତି କଲେ  
 ବେଗେ ଗୁପ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ସେ ପରଶୁଲେ ॥୮୮॥  
 ଗୁପ୍ତିମାନେ ବୋଲିଲେ ନ ଜାଣୁ ଆମ୍ଭେ ସ୍ୱେଦା  
 ଆସନରେ ବସେ କରୁଥିଲେ ଚଉନାହା ଯେ ॥୮୯॥  
 ବାଲମିକ ବଚନରୁ ଶୁଣି ଏ ଉତ୍ତର  
 ଉତ୍ତରେ ଡାକନ୍ତି ଲେଖି ବନପ୍ର ଭିତର ଯେ ॥୯୦॥  
 ପୁଣି ମଞ୍ଜୁଆ ଦୁଆରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ  
 ସୁଧର୍ମିଙ୍କ ନ ଦେଖି ଦ୍ରୌପଦୀ ଶୋକ କଲେ ଯେ ॥୯୧॥  
 ଶ୍ରୀମତେନ କୋଳକଲେ ଶୁଣି ସହଦେବ  
 କେଶେ ବଞ୍ଚକଲେ ବାକୁ ସୁଧର୍ମିର ଦେବ ହେ ॥୯୨॥  
 ସହଦେବ ଅନାଇ କହନ୍ତି ବାମନର  
 ହିରଣ୍ୟ କବଚ ନାମେ ନିବାଚ କୁମର ହେ ॥୯୩॥  
 ମାୟା ତପି ରୂପ ହୋଇ ଏଥକୁ ଅଇଲ  
 ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ କପଟେ ବନକୁ ପେଷିଲ ହେ ॥୯୪॥

୧ । ଶ ପୁରାଇଲ ଅଣି

୨ । ଶ ଶତେ ଅସୁର ପରି ବଞ୍ଚିଆନ୍ତି ପୁଣି

୩ । ଶ ଏ ଅନନ୍ତରେ ହେ

୪ । ଶ ବ୍ୟବସାୟ

୫ । ଶ ଦ୍ରୌପଦ ପରଶୁହେ

ସ ଦୃପଣ ପରଶୁଲେ

୬ । ଶ ପରଶୁଲେ ଠାକୁରେ କାହୁଁଛନ୍ତି

୭ । ଶ ଶ ପରଶୁର ପାଠ କାହିଁ

୮ । ଶ ସ କଲେ ମନେ ଭ୍ରାନ୍ତି

୯ । ଶ ଶ ସ ପୋଷିଲେ ୪୭ ପଦର ଶେଷ

ପାଠ ଏବଂ ୩ ପଦର ପାଠ କାହିଁ ।

୧୦ । ଶ ଶ ସ ଗୁପ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପରଶୁ ସୁଧର୍ମ

ଭିତର ।

ଏକା ଦେଖି ଠାକୁରକୁ ଦେଖିଗଲି ହରି  
 ସୁଦେ ପ୍ରବେଶ ମାସକେ ଲେଉଟୁଥିଲି ମାରି ଯେ ॥୫୫॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ସହଦେବ କଲେ ଏକ ଲକ୍ଷେ  
 ଗରୁଡ଼ରେ ବସି ଦିନେ କଲେ ଦେବରାୟ ଯେ ॥୫୬॥  
 ଦେଖିଲେ ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ନେହନ  
 କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନକଲେ ଭଗବାନ ଯେ ॥୫୭॥  
 ସହଦେବ ଜଣାଇଲେ ସୁଧର୍ମଙ୍କ କଥା  
 ଶୁଣିକରି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଇଲେ ବଡ଼ ବ୍ୟଥା ॥୫୮॥  
 ଶୋକ ନିବର୍ତ୍ତାଇ କହୁଛନ୍ତି ଶିଷ୍ୟବହିଃ  
 ଆରତ ହୋଇଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ନୋହୁଏଟି କିଛି ହେଁ ॥୫୯॥  
 ଅର୍ଜୁନ ରହିଲ ଯାଇ ଅମର ନଗରେ  
 ସୁଧର୍ମ ରହିଲେ ଯାଇ ହରିଶ୍ୟର ପୁରେ ଯେ ॥୬୦॥  
 ସୁଧର୍ମଙ୍କ ପାଶେ ଏବେ କାହାକୁ ଶେଷିବା  
 ଗରୁଡ଼ ବୋଇଲେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେବା ହେଁ ॥୬୧॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଇଲେ ଯାଅ ରାଣ ଧର୍ମଦେବ  
 ଗରୁଡ଼ ବୋଇଲେ ଲଘୁଥିବ ସହଦେବ ହେଁ ॥୬୨॥  
 ସୁଧର୍ମ ଦେବଙ୍କ ପାଶେ ଭେଟ ହେବା ଜାଣି  
 ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେଖି ସେଠାକୁ ଆସିବ ସେହିକ୍ଷଣି ହେଁ ॥୬୩॥

୧ । ସ ମନେ

୨ । ଶ ଶୁଣିଲେ ବିଦା

ସ ଗୁରୁଦେ ବିଦା କର

୩ । ସ ପ୍ରଭୁ

୪ । ଶ ପାଦଦେ ଅର୍ପ

୫ । ଶ ମନେ

ସ ସୁଖୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଇଲେ ମନେ ବଡ଼

୬ । ଶ କହୁଅଛନ୍ତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

ସ କହୁଅଛନ୍ତି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

୭ । ଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ନ ପାରି

୮ । ଶ ନଗରେ

୯ । ଶ ସ ବନ୍ଦ ରହିଲେ

 ୧୦ । ଶ ଗରୁଡ଼ ବୋଇଲେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଆଜ୍ଞା  
 ଦେବା ।

ମୋର ରୁଧିରରେ ଅବା ସୁଧର୍ମ ରେଷିବା

 ୧୧ । ଶ ସ ସୁଧର୍ମଙ୍କର ମୋହର ଭେଟ ରୁହେ  
 ଯାଣି

୧୨ । ଶ ସ ଯେ ପୁରକୁ ନିବ ଚାଲିଗଲା ।

ଏତେ ବୋଲି ଗରୁଡ଼ ଧଇଲେ<sup>୧</sup> ବିପ୍ରବେଶ  
 ହିରଣ୍ୟ ଗର୍ଭ ସୁରରେ ହେଲେ ପରବେଶ<sup>୨</sup> ଯେ ॥୬୩॥  
 ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ଦେଖିକରି ଧଇଲେ ଅସୁର  
 ଭଲ ଯୋଗେ ଅଭଲ ସୁଯୋଗ୍ୟ ଦ୍ଵିଜବର ଯେ<sup>୩</sup> ॥୬୪॥  
 ହିରଣ୍ୟାକ୍ଷୀ ଦେଖ ଅଟେ ଏ ନଗ୍ନ ଭିକର  
 ନିଜ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସେ କରଇ ଆଦାର ହେ<sup>୪</sup> ॥୬୫॥  
 ଖୋଜି ଲେଡ଼ି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜଣେକ ଦେଇ ଆସୁ<sup>୫</sup>  
 ତୋତେ ହିରଣ୍ୟାକ୍ଷୀ<sup>୬</sup> ଆଣିଛନ୍ତି ଜଉଦେଶୁ<sup>୭</sup> ॥୬୬॥  
 ବ୍ରାହ୍ମଣ ବୋଇଲେ ଭଣ୍ଡା ଅର୍ଥରେ ଅଭଲ  
 ନ ଜାଣି ଦେବତା ମୁଖେ<sup>୮</sup> ଆସିଣ ପଡ଼ିଲ ॥୬୭॥  
 ତୁମ୍ଭେ ପୁଣ୍ୟଜନମାନେ ଅଟ ହେ ମହର୍ତ୍ତ<sup>୯</sup>  
 ମୋତେ ରକ୍ଷାକଲେ ହେବ ବହୁତ ସୁକୃତ ଯେ ॥୬୮॥  
 ଶୁଣିକରି ଆଶ୍ଚେ ତାକୁ ଧଣିଲେ ଅସୁର  
 ବାନ୍ଧି ନେଇ<sup>୧୦</sup> ଈଶ୍ଵା କଲେ ହିରଣ୍ୟ ଗୁମୁର ଯେ ॥୬୯॥  
 ହିରଣ୍ୟ ବୋଇଲ ଏତ ସୁସ୍ଥ ଦ୍ଵିଜବର<sup>୧୧</sup>  
 ଶ୍ଵେଜ ସଙ୍ଗେ ବଳିକରି ଦେଉଳରେ ଭର ଯେ ॥୭୦॥  
 ଆଜ୍ଞା ଶୁଣି ଦମ୍ଭଜେ ତାହାକୁ ଧରିନେଲେ<sup>୧୨</sup>  
 ଶ୍ଵେଜ ସଙ୍ଗେ ବଳିକରି<sup>୧୩</sup> ଦେଉଳେ ଭରିଲେ ॥୭୧॥

୧ । ଖ ହୋଇଲେ

୨ । ସ ହୋଇଲେ ପ୍ରଦେସ

୩ । ଗ ଅଭଲ ସୁଭାଗ୍ୟ ଦ୍ଵିଜବର

ସ ଭଲବେଳେ ଅଭଲ ସୁଭାଗ୍ୟ ଦୟାବର

୪ । ଗ ହିରଣ୍ୟାକ୍ଷୀ ନାମ ଅଟେ ଏ ନଗ୍ନ ଦେବତା

ସ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭେଦନ କରିବ ଏ ନିଜ

୫ । କ ଗ ହିରଣ୍ୟାକ୍ଷୀ

୬ । ଖ କେଉଁ ଦେଶୁ

୭ । ଗ ସ ଦେବତା ମୁଖେ

୮ । ଖ ପୁଣ୍ୟଜନମାନେ ଅଟ ହେ ମହର୍ତ୍ତ ।

୯ । ଖ ସ କୁପତ ବୋଇଲେ ଏ ସୁଭାଗ୍ୟ

ଦ୍ଵିଜବର

ଗ ସୁଭାଗ୍ୟ

୧୦ । ଖ ସ ଶୁଣି ଦମ୍ଭ ସେବକେ ତାହାକୁ

ପେନିଗଲେ

୧୧ । ଖ ବେପିକର ବଳା ପଙ୍ଗେ

କବାଟ ଶୁଣିଲୁ ଛୁଇଁ ଡାକ ଦେଲେ ପୁଣି  
 ଅପୂର୍ବ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶ୍ରେଣୀର ଗୋପାଳ ଯେ ॥୨୩॥  
 ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ଦେଖି ଦେବ ଚକଟାଳ ରୂପେ  
 କୁଠାରୁ ଧରି ମିଳିଲା ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମୀପେ ॥୨୪॥  
 ତତ୍ତ୍ଵ ନିଜ ରୂପ ପ୍ରକାଶିଲେ ଶଗପତି  
 ଭୟାନକ ଉଦ୍ଘୋଷେ ଅସୁର ଦେବତା ଯେ ॥୨୫॥  
 ଗନ୍ତୁଡ଼ ଧରିଣ ତଳେ ପକାଇଲେ ବଳେ  
 ବେନିପାଦେ ଧରି ଶିର କଲେ ବେନି ପାଳେ ॥୨୬॥  
 ପ୍ରାଣ ଗଲବେଳେ ଦେବ ଦେଲେ ଘୋର ରଡ଼ି  
 ତତ୍ୟା ସେବକେ ବୋଲନ୍ତି ଖାଅ ମାୟା ମୋଡ଼ି ॥୨୭॥  
 ନିସତ ଦୁନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦିଅ ନୋ ଶରୀର  
 ଦେବତା ଜ୍ଞେୟ ହୋଇଲୁ ଧନ୍ୟ ତୋ ଶରୀର ଯେ ॥୨୮॥  
 ଦେଖିଲି ମାରି ଗନ୍ତୁଡ଼ ହୋଇଲେ ପ୍ରମୋଦ  
 ଦେ ଦେ ବୋଲି ଉଦ୍ଘୋଷେ କଲେ ମହାନାଦ ॥୨୯॥  
 ତାହା ଶୁଣି ଅସୁର ସେବକ ଗଲେ ଧାଇଁ  
 ନୃପତି ଆଗରେ କର ଯୋଡ଼ିଣ ଜଣାଇ ॥୩୦॥  
 ଶ୍ରେ ଦେବ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମାଂସ ଖାଇ ମହାଦେବୀ  
 ସନ୍ତୋଷ ହୋଇଲେ ଦେ ଦେ ବୋଲି ଗୁଡ଼େ ବୋଧ ॥୩୧॥  
 ହିରଣ୍ୟ ବୋଇଲୁ ପାଣ୍ଡବକୁ ଅଛୁ ଆଣି  
 ସୁଧୂର୍ଜିତ ଦିଅ ଯେବେ ଖାଅ କୁ ଭବାନୀ ॥୩୨॥

୧ । ଶ କଟାକ

ଦ କଟାର

୨ । ଶ ମାଂସର

୩ । ଶ ଦେବି ପୁଣି ଦେବ ଶାନ୍ତି

ଦ ଦେବି ଦେବ ପୁଣିଦାନ୍ତ ।

୪ । ଧ ଦ ଦେବପା

୫ । ଧ ଦ ଦେବ ଦେବ ହୋଇଲୁ କବ ଧନ୍ୟ

ବୋଲ

ସ ସିଦ୍ଧ

୬ । ସ ଅସୁର ସେ ବହନ

୭ । ଶ ଦ ଧ୍ଵନିରେ

୮ । ଶ ଦ କରୁଥି

୯ । ଶ ଦ ବୋଲି

୧୦ । ଶ ଦ ଖାଅକୁ ଭବାନୀ



ଶୁଣି ଦତ୍ୟ ସେବନେ ଆଣିଲେ ଧର୍ମସୁତ  
 ବେଡ଼ି ନାଟି ସ୍ନାତ୍ନାନ କରାଇଲେ କୁଶିତ ॥୮୩॥  
 ନଗନ ବସନ ଆଣି ତାକୁ ପିନ୍ଧାଇଲେ  
 କର୍ପୁର ଚନ୍ଦନ ଆଣି ଅଙ୍ଗରେ ବୋଳିଲେ ॥୮୪॥  
 ରଜ ମନ୍ଦାର ମାଳାପୁଷ୍ପ ଲମ୍ବାଇଲେ ଗଳା  
 କର ଧରିଣ ଧୂଆଁ ଘି ନେଲେ ଧର୍ମବଳା ॥୮୫॥  
 ଦେଉଳ ଭିତରେ ରାତି କବାଟ କଲିଲେ  
 ଦଣ୍ଡ ମର୍ଦ୍ଦନ କାହାଳି ଚୁରୀ ବଜାଇଲେ ॥୮୬॥  
 ମହାଭୟ ପାଉଁଶଶିଖା ମେ ଧର୍ମ ନୃପତି  
 ଏ ଘୋର ସଙ୍କଟ ରକ୍ଷାକରୁଁ ହେ ଶ୍ରୀପତି ॥୮୭॥  
 ଆରତ ନାଶନ ବାନା କରୁଣା ସାଗର  
 ଏ ଘୋର ମହାସଙ୍କଟ ବାରେକ ଉଦ୍ଧର ॥୮୮॥  
 ଗରୁଡ଼ ଦେଖିଣ ବେଗେ ନମସ୍କାର କଲେ  
 ସକଳ ଚରଣ ମାନ ବିସ୍ତାରି କହିଲେ ॥୮୯॥  
 ଦେଖ ଅସୁର ଦେବତ ପକାଇଲି ଶର  
 ଏକ୍ଷତ୍ରଣି ପ୍ରବେଶ ହୋଇବେ ଦଇତାଣି ହେ ॥୯୦॥  
 ଶୁଣି କରି ସୁଧୂଷ୍ଣି ଯେ ହୋଇଲେ ଆନନ୍ଦ  
 ବୋଇଲେ ପାଣ୍ଡବେ ତୋର ଚେଣ ଗୋବିନ୍ଦ ॥୯୧॥

୧ । ସ ସୁଣିକଣ

୨ । ଶ ବେଡ଼ି

୩ । ସ ସ୍ନାନ କରାଇଲେ

୪ । ଶ ପୁଣି

ସ ପୁଣି ଆଣି

୫ । ଶ ସ ଗୋଳି

୬ । ଶ ସ ମାଳେକ

୭ । ସ ପାତାଲେ

୮ । ଶ ସ ଚୁରୁ

କ ରୁଣି

୯ । କ କରୁଣେ

ସ ମହା ଏ ବେଦନ୍ତୀ

୧୦ । ସ ବାରେ ରଜ

୧୧ । ଶ ସ ରୁଣୁ

 ୧୨ । ଶ ସ ଏ ମହାସାଗର ଅରବି ବାରେକ  
 ବାରେକ ଉଦ୍ଧାର ।

ସ ଉଧର

୧୩ । ଶ ସ ଚକ୍ରଧାରୀ

୧୪ । ଶ ସୁଧୂଷ୍ଣିର

୧୫ । ଶ ବୋଲୁଣି

ଏଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀମତେ ପଦଦେବ କହେ  
 ଠାକୁରଙ୍କୁ ଗରୁଡ଼ ଆବୋରି ସେବେ ରହେ ଯେ ॥୧୬॥  
 ଶୁଣି କୃଷ୍ଣ ନନ୍ଦଦୋଷ ରଥେ ବିଜେ କଲେ  
 ଶ୍ରୀମତେ ପଦଦେବଙ୍କୁ ସଙ୍ଗରେ ଦେଖିଗଲେ ଯେ ॥୧୭॥  
 ଆଜ୍ଞା ପରମାଣେ ରଥ ଶୂନ୍ୟରେ ଚଳିଲ  
 ସୁଧର୍ମା ସଙ୍ଗରେ ପାଇ କୁଶିତେ ମିଳିଲ ଯେ ॥୧୮॥  
 ଇନ୍ଦ୍ର ପଟେ ପଦଦେବେ କଲେ ଦରଶନ  
 ରଥେ ଉତ୍ତରିଲେ ପଶୁମନ୍ତ୍ରୀ' ଶ୍ରୀମତେ ଯେ ॥୧୯॥  
 ଅର୍ଜୁନ କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ରେ ଦରଶନ କଲେ  
 ପୁଣି ଶ୍ରୀମତେ ପାଦେ ପାଇଣ ପଡ଼ିଲେ ଯେ ॥୨୦॥  
 ପଦଦେବ ଅର୍ଜୁନ ଚରଣେ ପ୍ରଣାମିଲେ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନ କର ଧରି ତତ୍ତ୍ଵ ଗଲେ ଯେ ॥୨୧॥  
 ସୁଧର୍ମା ସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟରେ କଲେ ପାଇ ବିଜେ  
 ସକଳ ଦେବତା ଦେଖି ଖଟେ ଦେବଗଣେ ଯେ ॥୨୨॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଇଲେ ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣ ହେ ଅର୍ଜୁନ  
 ବନେ ଶୁଣି ଅଭୟ ଯେ ଧର୍ମଙ୍କ ନନ୍ଦନ ଯେ ॥୨୩॥  
 ସ୍ଵେଦରେ ନିବାର କବଚକୁ କଲ ହର  
 ଉଦ୍‌ଘାଟ କରତ ନାମେ ଚାହାର ଯେ ସୁତ ହେ ॥୨୪॥  
 ମାୟା ତପସ୍ଵୀ ରୂପରେ ବନକୁ ଅଭୟ  
 ସୁଧର୍ମ ଦେବଙ୍କୁ ମାୟା କରି ଦେଖିଗଲ ଯେ ॥୨୫॥

୧ । ଏ ଦେବ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦରେ

୨ । ଏ ରଥ କୃଷ୍ଣ ମନ୍ତ୍ରୀ

୩ । ଏ ରଥ କୃଷ୍ଣ ଚରଣ

ର ଉତ୍ତରିଲେ କୃଷ୍ଣ

୪ । ଏ ରଥ ଶୁଣି ଲମ୍ଫରେ ପାଦକଲେ ପ୍ରଣାମିଲେ । ୧୦ । ଶ୍ରୀ ଦେବ ହରି

୫ । ରଥରେ ଲମ୍ଫରେ ପାଦକଲେ ପାଦ କାଟିଦେ

ସ ପାଦକୁ ଯେ ପଦଦେବ ଦରଶନ କରି

ଦେଖି ଗଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନ କରଧର

୬ । ଏ ନିବାର କବଚକୁ

୭ । ଏ କପଟ

୮ । ରଥ ମାୟାତପସ୍ଵୀ ରୂପେ

୯ । ଏ ତପସ୍ଵୀ ରୂପେ ଅଭୟ ଆସିଲ

ସ ଦେବ

ଶୁଦ୍ଧକ ବୁଧରେ ପ୍ରାଣ ପାଇଲେ ଠାକୁରେ  
 ବେଡ଼ି ଦେଇ' ରଖିଲ ଶୁଭାଶ୍ୟ ଗର୍ଭପୁରେ ଯେ ॥୧୦୬॥  
 ଶୁଣି ଅନୁନ ମୋଡ଼ରେ ପଡ଼ିଲେକ ଡଳି  
 ଆଶ୍ୱାସ କରି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ' ଅଇଲେକ' ତୋଳି ଯେ ॥୧୦୭॥  
 ସତେଜ ହୋଇଣ' ପୁଣି କରଇ ଶ୍ରେୟନ  
 ହାହାକାର' ନଲେ ଚକ୍ରଂ ଦେବଗଣମାନ ଯେ ॥୧୦୮॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଇଲେ ଏବେ ଶୋକମତି ତେଜ'  
 ଅତେ ଦେବରାଜ କୁମ୍ଭେ' ସନ୍ୟ ବେଗେ ସାଜି ହେ ॥୧୦୯॥  
 ଚକ୍ରପୁରୁଷ ପେଟିଅଛୁ ସୁଧର୍ଷିଙ୍କ ପ୍ରାଣ  
 ବୁଲ ଏବେ ସମସ୍ତେ ବେଢ଼ିବା' ତାର ଦେଶ ॥୧୧୦॥  
 ନିସଂଶୟ କରି ସବୁ ଅପୁର' ମାରିବା  
 ଦଣ୍ଡେ ହେ ବିଳମ୍ବ ଆଉ ଯେଥେ ନ କରିବା ହେ ॥୧୧୧॥  
 ଶୁଣି ପୁରପତି ବେଗେ ପେଟିଲେକ ବୁର  
 ସକଳ ଦେବେ ଅଇଲେ ସନ୍ୟ ସଞ୍ଚର ଯେ ॥୧୧୨॥  
 ଗନ୍ଧର୍ବ ସଇନ୍ୟ' ଦେବଇନ୍ଦ୍ର ଶୂନ୍ୟ ସାଜିଲେ  
 ଅତି ଦୀର୍ଘ କରିଣ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ' ବଞ୍ଚାଇଲେ ॥୧୧୩॥  
 ରାଧାକୃଷ୍ଣ ପଦସୁଗ' ଶକ୍ତି ନିରନ୍ତର  
 ଭାଷା ପ୍ରବନ୍ଧରେ' ଗୀତ ଗାୟେ' ବିଶ୍ୱମୁର ଯେ ॥୧୧୪॥

୧ । ଖ ଘ ବ ଢ ନ ଣ

୨ । ଖ ଗ ଘ ଣ କୃଷ୍ଣ

ଘ ଆଶ୍ୱାସ

୩ । ଘ ଧ ଣ ଲେକ

୪ । ଘ ଡୁ ଅନ୍ତ

୫ । ଗ ଅହାକାର

୬ । ଖ ଗ ଘ ଶୋକମତି ଦେହ

୭ । ଗ ଦେବ ପୁରୁଷ

ଘ ଘରୁ ଦେବେବ

୮ । ଖ ଗ ଘ ବେଢ଼ିବା

୯ । ଖ ପଇନ

୧୦ । ଗ ପଇନ

୧୧ । ଖ ଘ ପଇନ କାନ୍ଦୁ ଅପଗେ

୧୨ । ଖ ଗ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ

୧୩ । ଖ ପାଦସୁଗ

୧୪ । ଗ ପ୍ରବନ୍ଧରେ

୧୫ । ଖ ଘ ପ୍ରବନ୍ଧରେ କହେ ଦିନ

## ସପ୍ତମ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—ରାମକେଶ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆଜ୍ଞାରେ ବାସବ ସାଜି ସବଂ ସରଳ  
ଅରରାବତ' ଆସେକ୍ଷିଲେ ବଳ ଶଳତ ଦେନି ॥୧॥  
ପମ ପବନ ବୈଶ୍ଵାନରୀ ମୃତ୍ୟୁ ଦେବତା ତୁଲେ  
ଚନ୍ଦ୍ର ବିବାନର ବୃକ୍ଷେର ବୃକ୍ଷଶ୍ରୁ ଅଜଲେ ॥୨॥  
ଯେ ଯାହା ସନ୍ଧ୍ୟା ସଙ୍ଗେ ଦେନି ଯାନ ବାହାନ ତୁଲେ  
ନାନା ବାଦ୍ୟ ଧୁଳି ପ୍ରବଳେ ଚନ୍ଦ୍ରପୁର ଉଜ୍ଜ୍ଵଳେ ॥୩॥  
ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥେ ଅର୍ଜୁନ ଧନୁ ନାରୀନ କରେ  
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସାରଥୀ ହୋଇଣ ରଥ ବାହାନ୍ତି ଧୀରେ ॥୪॥  
ପୁଷ୍ପେନ ରଥେ ବିନେ କଲେ ଶ୍ଵାମ ସେ ମହାବଳ  
ବାସବ ଆଜ୍ଞାରେ ଯେ ରଥ ବାହାଲ୍ଲକ ମାତଳି ॥୫॥  
ସହଦେବ ହେମ ରଥରେ ଯାଇ ବିଜୟେ କଲେ  
ବସୁ ନାମେ ଏକ ଗରବ ତାଙ୍କ ରଥ ବାହାଲ୍ଲେ ॥୬॥

୧ । ଗ ଗରବ

୨ । ଶ ସ ଶଳ ନାରୀନ ଚର୍ଚ୍ଚି

୩ । ଶ ସ ଶଳ ନାରୀନ ଚର୍ଚ୍ଚି

୪ । ଶ ସ ଶଳ ନାରୀନ ଚର୍ଚ୍ଚି

୫ । ଶ ସ ଶଳ ନାରୀନ ଚର୍ଚ୍ଚି

୬ । ଶ ସ ଶଳ ନାରୀନ ଚର୍ଚ୍ଚି

୭ । ଶ ସ ଶଳ ନାରୀନ ଚର୍ଚ୍ଚି

୮ । ଶ ସ ଶଳ ନାରୀନ ଚର୍ଚ୍ଚି

୯ । ଶ ସ ଶଳ ନାରୀନ ଚର୍ଚ୍ଚି

୧୦ । ଶ ସ ଶଳ ନାରୀନ ଚର୍ଚ୍ଚି

୧୧ । ଶ ସ ଶଳ ନାରୀନ ଚର୍ଚ୍ଚି

୧୨ । ଶ ସ ଶଳ ନାରୀନ ଚର୍ଚ୍ଚି

ସମସ୍ତେ ସ୍ୱେଦ ହୁଣ୍ଡି ହୋଇ ଶୀଘ୍ର ହେଲେ ପ୍ରବେଶ  
 ହିରଣ୍ୟ ଗର୍ଭପୁରେ ବେଢ଼ି ରହିଲେ ଚାରିପାଶ ॥୩॥  
 ଜଣେ ହେଲେ ତହିଁ ପିଢ଼ାକୁ ନାହିଁ କିପ୍ରକେ ବାଟ  
 ଲକ୍ଷେପୁର ଜଣ ବେଢ଼ିଲେ ଯାଇଁ ଦେବଙ୍କ ଥାଟ ॥୪॥  
 ହିରଣ୍ୟ ଜାଣିଣ ସମ୍ଭଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଗେ ସାଜିଲ  
 ରଥରେ ବସି ଧନୁଶର ଧରି ସମର କଲ ॥୫॥  
 ଦିଗପାଳେ ମେଳ ହୋଇଣ ଦତ୍ୟବଳ ମାରନ୍ତି  
 ଧନୁ କରେ ଧରି ବାସବ ଘୋର ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତି ॥୬॥  
 ଶ୍ରୀମ ଗଦାରେ ଦତ୍ୟବଳ ବହୁ ହୋଇଲେ ନାଶ  
 ଲକ୍ଷେ ଗନ୍ଧବ ଗଦା ଘେନି ରହି ଶ୍ରୀମର ପାଶ ॥୭॥  
 ଗଦାଘାତରେ ଦତ୍ୟବଳ ସବେ ହୋଇଲେ ତୁଳା  
 ଶ୍ରୀମସେନ ବାହୁ ମାଇଲେ ଦଶସହସ୍ର ସେନା ॥୮॥  
 ଅର୍ଜୁନ ନାରାଜେ ପଡ଼ିଲେ ତଉଦ କୋଟି ରଥ  
 ବାସବ ନାରାଜରେ ମଲେ ଦଶ ସହସ୍ର ହାତୀ ॥୯॥  
 ଅଷ୍ଟ ଦିଗପାଳେ ମାଇଲେ ତେରବୁଦ ପଦାତ  
 ଶ୍ରୀମ ସାତକୋଟି ବାରଣ ଭୂମିରେ କରୁଡ଼ନ୍ତି ॥୧୦॥

୧ । ଗ ଅତି ପ୍ରବେଶେ ପ୍ରବେଶ ଚାଳ ପୁରେ  
 ଗମନ୍ତି  
 ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭ ପୁରାତମ ବେଢ଼ାଛନ୍ତି  
 ସ ଅତୀ ସହସ୍ରରେ ଗମନ୍ତି ସେ ପୁରେ ପ୍ରବେଶ  
 ହିରଣ୍ୟ ଗର୍ଭପୁର ନାମ ବେଢ଼ାଲେ  
 ତତ୍ପ୍ରାପ୍ତ ।

୨ । ଗ ଅତି ସହସ୍ରରେ ଗମନ୍ତି ସେହି ପୁରେ  
 ପ୍ରବେଶ  
 ହିରଣ୍ୟ ଗର୍ଭପୁରେ ଚାଳ ବେଢ଼ାଲେ  
 ତତ୍ପ୍ରାପ୍ତ  
 ଗଣେ ହେ ପଳାଶ ଜବାକୁ ନାହିଁ ହେଁରେ  
 ବାଟ  
 ଗ ସ ଜଣେ ପଳାଶ ଜବାକୁ ନାହିଁ  
 ତହିଁ କର ବାଟ ।

୩ । ଗ ସ ବେଢ଼ିଲେ ଚାରିପାଶ

୪ । ଗ ଅପୁର ଥାଟ  
 ସ ଥାଟ  
 ୫ । ଗ ଗ ସ ରଥେ ବସିଣ ଧନୁ ଧରି ଆସି  
 ୬ । ଗ ଧନୁଶର  
 ୭ । ଗ ମଲେ ସେ ଗଣ ରଜେ  
 ୮ । ଗ ସେନା  
 ଗ ରହିଲେ ଶ୍ରୀମ ସାସ  
 ୯ । ଗ ଗ ସ ବହୁ  
 ୧୦ । ଗ ସ ସେନା  
 ୧୧ । ଗ ରଥ  
 ୧୨ । ଗ ଗ ସ ପାଦାନ୍ତ  
 ୧୩ । ଗ ବାସବ  
 ଗ ସ ତେରକୋଟି ବାରଣ  
 ୧୪ । ସ ଭୂମିରେ କରୁଡ଼ନ୍ତି

ଶୁଣିଲେ କି କଲି ମାଲଲେ ସବୁଦେବ ନାଶକେ  
 ଅସୁର ସନ୍ଧ୍ୟା ନାଶ କରିଦେବ ତେଜ ବିଧି ସେ' ॥୧୫॥  
 ପ୍ରୀତିକ ମାତ୍ର ରକ୍ଷାକରି ବାଳଦୁଷ୍ଟ ମାଲଲେ  
 ଗହଳେ ମଡ଼ା ପଡ଼ି ଚିତ୍ତ ବସୁ ସୁବତ୍ସ ମଲେ ॥୧୬॥  
 ସନ୍ଧ୍ୟା ବିନାଶ ଦେଖି ମନେ ଶୋଧ କରି ଶୁଭାଶ୍ୟ  
 ଇନ୍ଦ୍ର ପାଶେ ପାଇ ମିଳିଲୁ ଧନୁଶର ଧରିଣ ॥୧୭॥  
 ପଦ୍ମାବତୀ ସୁଧା ମାଲଲି ଶରୀରାଥ ଉପରେ  
 ଦେଖି ବାସବ ନିବାରିଲେ ତାହା ଅଶନ ଶରେ' ॥୧୮॥  
 କୋଟିଏ ସହସ୍ର ନାଶକ ବାହୁ ମାରେ' ତନୁଜ  
 ବାସବ ଦୁରନ୍ତ ଛେଦିଲେ ପେଟି ଗଣ' ନାଶକ ॥୧୯॥  
 କୋପ ଅତିଶୟ ହୋଇଣ' ସେ ଶୁଭାଶ୍ୟ ଦଇବ  
 ବଳ ମୁକୁତର ଧରିଣ ପ୍ରହାରିଲୁ ତୁଳସି' ॥୨୦॥  
 ଅଭାବବତ ତାହା ଧରି ଇନ୍ଦ୍ର କରରେ ଦେଲେ  
 ବାସବ ସେ ଅସୁ ଶୁଭାଶ୍ୟ ଉପରକୁ' ମାଲଲେ ॥୨୧॥  
 ମୁଣ୍ଡ ବାଜି ଚୁଣ୍ଡି ଧୂସର ଜାତକଲ' ଅସୁର' ଶଶେ  
 ସ୍ଵାମାଲଣ ରକ୍ଷୁଲ ପୁଣି ଚେତ ସଭୁର' ॥୨୨॥

୧ । ଖ ବିର

ଗ ଦେବବଳ

୨ । ଖ ଗ ସ ବିରଦେ

୩ । ଗ ଚୁଡ଼ିକରି

ସ ରକ୍ଷିକର

୪ । ସ ବୃଥା

୫ । ଖ ଗ ସ ମହା ଦୋଷ

୬ । ଖ ସ ଦେବକର କୋପକଲ ହିରଣ୍ୟ

ଗ ସନ୍ଧ୍ୟା ବସୁ ନାସ ଦେଖି କୋପକଲ

ହିରଣ୍ୟ ॥

୭ । ଖ ସ ଧନୁଶର

୮ । ଖ ପଦ୍ମାବତୀ ମାଲଲ ସେ

ସ ପଦ୍ମାବତୀ ସୁଧା ସେ ମାଲଲ

୯ । ଖ ଅଶ୍ୟନ୍ତାଶରେ

ସ ଅଶ୍ଵିନିକରେ

୧୦ । ଖ ଗ ସ ବାହୁଣ ପୁଣ

୧୧ । ଖ ଗ ସ ଦୁରନ୍ତ ଛେଦିଲେ ପେଟି ଏକ

୧୨ । ଗ ସ ଦେବକର

୧୩ । ଖ ଅସୁର

୧୪ । ଖ ସେ ପୁଣ ବାସବ ଧରିଣ ହିରଣ୍ୟକୁ

ଗ ସେ ଅସୁ ହିରଣ୍ୟବାସବ ଉପରକୁ

୧୫ । ଖ ଚୁଣ୍ଡି ଧୂସର ଜାତକଲ

ସ ଯାଲ ଦେଲ

୧୬ । ଗ ଅଶୁର

୧୭ । ଖ ହିରଣ୍ୟ ପାମର

ଗ ସ ଦେବା ଶରଣ

ଅସ୍ତ୍ରାୟଂ ସମର ଜଲ ସ୍ବେଦେ ସହସ୍ର ଦେବ  
 ପ୍ରତି ଅସ୍ତ୍ର ଜନ୍ମସ୍ତନ୍ନି ଯୋଧ୍ୟଂ ସହସ୍ର ଯୋଧ୍ୟଂ ॥୨୩॥  
 ସୁଧର୍ଷି ଦେବକୁ ଜନରେ ବସାଇଣ ବହନ  
 ପ୍ରାସାଦଂ ଶ୍ରୀକ୍ଷିତ ଗୁରୁତ୍ ଉତ୍ତମେନ ଗଗନ ॥୨୪॥  
 ପତ୍ନୀ ବାତରେଂ ତତ୍ୟସ୍ତୁର ଉତ୍ତମେନ ଆକାଶ  
 ତତ୍ୟ ସୁବତ୍ତ ଯେତେ ଥିଲେ ସବେ ହୋଇଲେ ନାଶଂ ॥୨୫॥  
 ଗୁରୁତ୍ ତତି ବିଜେ କଲେ ଯଦ୍ବଂ ଧର୍ମନନ୍ଦନଂ  
 ଦେଶୀ ଦୁଷନ କଲେ ଆସି ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ଅନୁନ ॥୨୬॥  
 ସହଦେବ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଣୟଂ ଆସି ଭୁବିରେ କଲେ  
 ସୁଧର୍ଷି ଦେବକୁ ଦେଶୀ ସବେ ଯନ୍ତ୍ରୋଷ ହେଲେ ॥୨୭॥  
 ସକଳ ବୃହନ୍ନଂ ଚପ୍ତାଶି ଧର୍ମସୁତ କହନ୍ତି  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କ ଜଣଣ ସବେ ଆକୁଳଂ ହୋଇ ॥୨୮॥  
 ଏହି ସମୟ ଇନ୍ଦ୍ର ସଙ୍ଗେ ତତ୍ୟ ସମର ଶୁଣି  
 ଅନୁନ ନମସ୍କାର କଲେ ଯାଇ ସାରଙ୍ଗ ପାଣି ॥୨୯॥  
 ବହନ କୃଷ୍ଣା ଗୁମ୍ଫାରେ ମୋର ରଥଂ କବିବା  
 ତାର ସଙ୍ଗେ ସୁତ କବିକ ମୋର ଶେଷମା ସେବା ॥୩୦॥  
 ଶୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରଥ ଶୁଳ ଚକ୍ରଂ ମିଳି ବହନ  
 ଇନ୍ଦ୍ରକୁ ପଛକରି ଆଗ ହେଲେଂ ପଶ୍ଚିମଂ ନନ୍ଦନ ॥୩୧॥

୧ । ଶ ଅସ୍ତ୍ର

୨ । ଶ ସହସ୍ର ଯୋଧ୍ୟ

୩ । ଶ ଦେବ

୪ । ଶ ଦେବୁ ଦେବୁଂ ଦତ୍ୟ ପ୍ରକଳ ଦେବ  
 ସହସ୍ର ଦେବ ।

୫ । ଶ ସ ପ୍ରସାଦ

୬ । ଶ ପଦେନ

୭ । ଶ ସ ହେଲେ ବିନାସ

୮ । ଶ ପୋଷରେ ୨୪ ପଦର ଦ୍ବିତୀୟ ପାଦଠାରୁ  
 ୨୭ ପାଦର ପ୍ରଥମ ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହିଁ ।

୯ । ଶ ଦ୍ରବନ

୧୦ । ଶ ସ ତୋଷ ହୋଇଲେ  
 ଶ ସନ୍ତୋଷ ହେଲେ

୧୧ । ଶ ସ ତରିନ

୧୨ । ସ ଅନୁର

୧୩ । ସ କଥା

୧୪ । ଶ ମିଳି

୧୫ । ଶ ପଶ୍ଚିମ

ଭୁବନୀ, ଦେଖି ପରାବର ଭୁବନ ପର ଅନୁନ  
 ଇନ୍ଦ୍ର, ବୋଲେ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ କର ଅଳ୍ପ ନିଧନ ॥୩୬॥  
 ପିତା କାର୍ଯ୍ୟ ଆଜି କରନ୍ତି ତୋତେ ରଖେ ସଂହାର  
 ହରିହର ବ୍ରହ୍ମା କେ ଆଜି ପାରିବେ ରକ୍ଷା ନର ॥୩୭॥  
 ଅନୁନ ବୋଲିଲେ ତୋ ପିତା ସତେ ରଲେ ସଜନ  
 ଏକା ହୋଇବାରୁ କୁମାର ଦେଉଅଛୁ ବଚନ ॥୩୮॥  
 ତୋତେ ଏକକ୍ଷଣି ପେଷିବା ପାଇଁ ବେଶ ପିତାକୁ  
 ଏ ରାଣ ମଣ୍ଡଳେ ଯେବେ ତୁ ରେଟିଲୁନି ଆମୁକୁ ॥୩୯॥  
 ଶୁଣି ଅମର ନୋପକର ଶତେ ଶର ପେଷିଲୁ  
 ହସ୍ତରୁ ନ ପିଛୁ ଅନୁନ ତାହା ତଡେ ନାଶିଲୁ ॥୪୦॥  
 ବ୍ରହ୍ମା ହରିହର ସଜନ ଅତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେ  
 ଅନେକ ସମୟ ହୋଇଲୁ ତା ସମସ୍ତ ଦେଖିଲେ ॥୪୧॥  
 ମେଘାଶର କୋପେ ପେଷିଲୁ ପାର୍ଥ ପବନାଶରେ  
 ମେଘମାନେ ଶୂନ୍ୟ ଉଡିଲେ ପାର୍ଥ ଅତି ହୋଧରେ ॥୪୨॥  
 ବାବଲ ଶରରେ ଛେଦିଲେ ଶର ଦୁଇ ଶର  
 ଦେଖି ପୁଣି ବୁଝି କରନ୍ତି ଅତି ଆନନ୍ଦେ ପୁର ॥୪୩॥

- |                                 |                               |
|---------------------------------|-------------------------------|
| ୧ । ଏ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା               | ୫ । ଏ ପାରୁରେ ୩୭ ସପର ପାଠ ନାହିଁ |
| ୨ । ଏ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା               | ୬ । ଗ ମେଘାଶର                  |
| ୩ । ଏ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା               | ୭ । ଗ ମେଘାଶର                  |
| ୪ । ଗ ଅନେକ ସମୟ ହୋଇଲୁ ବେଶ ପାରିବେ | ୮ । ଗ ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା           |
| ୫ । ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା               | ୯ । ଗ ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା           |
| ୬ । ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା               | ୧୦ । ଗ ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା          |
| ୭ । ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା               | ୧୧ । ଗ ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା          |
| ୮ । ଗ ଅନେକ ସମୟ ହୋଇଲୁ ବେଶ ପାରିବେ | ୧୨ । ଗ ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା          |
| ୯ । ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା               | ୧୩ । ଗ ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା          |
| ୧୦ । ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା              | ୧୪ । ଗ ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା          |
| ୧୧ । ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା              | ୧୫ । ଗ ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା          |
| ୧୨ । ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା              | ୧୬ । ଗ ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା          |
| ୧୩ । ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା              | ୧୭ । ଗ ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା          |
| ୧୪ । ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା              | ୧୮ । ଗ ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା          |
| ୧୫ । ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା              | ୧୯ । ଗ ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା          |
| ୧୬ । ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା              | ୨୦ । ଗ ଗ ପାରୁ ଅନ୍ୟତା          |
- (ଅଧିକ ପାଠ)



ପାଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଶଙ୍ଖ ଶବ୍ଦ ନଲେ ଦେବ ମୁରାରି  
 ଦେବ ସନ୍ଧ୍ୟା ସୁଖେ ଚିତ୍ତରେ ନୟ ଶବ୍ଦ ନରି ॥୪୦॥  
 ସ୍ୱର୍ଗସ୍ୱର ନୁର କର ଯେ' ଅଣ୍ଟିଥିଲେ' ଅସୁରେ  
 ସେ ଯାହା ଦ୍ରବ୍ୟ ଚିହ୍ନି ନେଲେ ଅତି ଆନନ୍ଦ ଭରେ ॥୪୧॥  
 ପ୍ରତଣ୍ଡ ନାମେ ବଳ ତଥ' ତାର ସ୍ୱବଳ ପୁଞ୍ଜ  
 ନିବାଚ' ହରି ଆଣିଥିଲ ତାକୁ ପାଇଲ ଏବେ ॥୪୨॥  
 ସନ୍ତୋଷେ ଅନ୍ନକୁ ବୋଲେ ମାର' ହେ ବର  
 ତୁମ୍ଭ ସକାଶରୁ ପାଇଲି ସୁବଳିକା ମୋତୋର ॥୪୩॥  
 ଅନ୍ନ ନ ବୋଇଲେ ପ୍ରସନ୍ନ ଯେବେ ହୋଇଲି ମୋତେ  
 ଶର୍ମା କୃଷେ ଶୟ ରଖିବୁ' ଆମ୍ଭେ ଥିବୁ ଅଜ୍ଞାତେ ॥୪୪॥  
 ହୋଇ ତୁମ୍ଭ' ନାଥ୍ୟନାମେ ମୋତେ ଚିହ୍ନେ ସୁମର  
 ଏତେ ନନ୍ଦ ଚଳିଗଲା ସେ ଚିତ୍ତ' ଅତି ସରୁର ॥୪୫॥  
 ଇନ୍ଦ୍ର ମେଲଣି ଚିତ୍ତ' ମାଗି ସବ ଦେବକୁ ଦେନ  
 ଆନନ୍ଦେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲେ ସେ କରି ଦୁଇଦିନ' ଧନ' ॥୪୬॥  
 ନନ୍ଦମିଶାରଣ୍ୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସଙ୍ଗେ' ରାଗ ପାଣ୍ଡବେ  
 ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ନମସ୍କାର ନଲେ ରାଜିକି ଭାବେ' ॥୪୭॥  
 ରାଧିମାନେ କଲେ କଲ୍ୟାଣ ଗୋଷ୍ଠେ ସେଠାରୁ ଗଲେ'  
 ନକୁଳ ବାରତା ପାଇଣ ଆସି' ଦ୍ରୁପଦ କଲେ । ୪୮॥  
 ଦ୍ରୌପଦୀ ଦେଖିଣ ହରଷ ହେଲେ କୃଷ୍ଣ' ମେଲଣି  
 ଗରୁଡ଼ ଚଢ଼ି ଦ୍ୱାରାବତୀ ଗଲେ' ରଥାଙ୍ଗ ପାଣି ॥୪୯॥  
 ତାଙ୍କ ପଛରେ ମୋର ମନ ଶଣ୍ଢେ ଦୂର' ଗୋଡ଼ାଇ  
 କହେ ବିଶ୍ୱମିତ୍ର ସଦୟ' ମୋତେ' କର ଗୋସାଇ ॥୫୦॥

୧ । ଶ ଗ ସ ପଞ୍ଚଜନ୍ୟ ଶଙ୍ଖ ଶବ୍ଦ ନଲେ ନ

ଦେବ ହରି

୨ । ଗ ସ କଣ୍ଠେ

୩ । ସ ଆଣ୍ଟିଥିଲେ

୪ । ଶ ଗ ସ ଅନ୍ନକୁ ଗୋଟରେ

୫ । ଶ ସ ପ୍ରତଣ୍ଡ ବଳ ନାମେ ପ୍ରଜ

୬ । ଶ ଗ ନିବାଚ

୭ । ଶ ସ ଚିହ୍ନେ

୮ । ଶ ରମଣିକ

ସ ସକାଶରୁ ପାଇଲି ରମଣିକ

୯ । ଶ ଶମ୍ଭୁକୃଷ୍ଣେ ଶୟ ଯଶିବ

ଗ ସ କରିବୁ

୧୦ । ଶ ଗ ସ ଦୁଇଦିନ

୧୧ । ଶ ଗ ଦୁଇଦିନ

୧୨ । ଶ ସ ଧନ

୧୩ । ଶ ସ ନେ' ଯା ଅବନେ' ପ୍ରବେଶ କୃଷ୍ଣ

୧୪ । ଶ ଗ ସ ରାଧିମାନେ କଲେ କଲ୍ୟାଣ ଯଶ

ନନ୍ଦକୁ ଏବେ

୧୫ । ଶ ଗ ସ ରାଧିମାନକୁ ନମସ୍କାର କରି ଚିହ୍ନେ

ଗଲେ ।

୧୬ । ଶ ସ ନକୁଳ ପାଣ୍ଡବ ଆସିଣ ବେଗେ

୧୭ । ଶ ସନ୍ତୋଷେ କୃଷ୍ଣ ସଙ୍ଗେ

ସ କୃଷ୍ଣ ହେଲେ

୧୮ । ଶ ସ ଚିହ୍ନେ

ଗ ଦ୍ୱାରବା ଗଲେ

୧୯ । ଶ ସ ସଦା ଆସୁ

୨୦ । ଶ ଗ ସ ସୁଦୃଢ଼

୨୧ । ଗ ମୋତେ

## ଅଷ୍ଟମ ଛାନ୍ଦ

### ରାଗ—ମୁନବର

ଏବେ ଶୁଣ ସାଧୁଜନେ । ହସିନା ସଙ୍ଗରେ କିନେ  
 ନଦନ୍ତ ସେ କର୍ଣ୍ଣ ଗାର । ରାଜା ଆଗର ଏ ॥୧॥  
 ଶୁଣ ମିତ କୁରୁଷର । କଳ୍ପଲେକ ଦିନକର  
 ଅନୁନ ଅମର ପୁଷ୍ପ । ନିଦାତ ମାରି ଏ ॥୨॥  
 ବହୁତ ପଣ ସେ କଲ । ଦେବକୁଳ ଉଧରିଲ  
 ଅନେକ ଦତ୍ତ ପ୍ରଦାରେ । ରକ୍ତ ଅମରେ ସେ ॥୩॥  
 ବ୍ରହ୍ମା ଶିବ ପୁରନ୍ଦର । ଦେଲେ ସେ ଅନେକ ବର  
 ବହୁ ସମ୍ପାଦନା କଲେ । ତାକୁ ରଖିଲେ ଏ ॥୪॥  
 ଏ ସମୟ ହଳଧର । ସଙ୍ଗେ କଳ୍ପ ପ୍ରୀତାମ୍ବର  
 ପ୍ରବେଶ ତହିଁ ହୋଇଲେ । ସବେ ଦେଖିଲେ ଏ ॥୫॥  
 ସବୁ କରୁଥିବ ଖରେ । ଉଠିଲେ ଦେଖି ସରରେ  
 ଗମକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଚରଣେ । ପଡ଼ି ତପଣେ ଏ ॥୬॥

ପ.

ଏବେବ ପୁଣି ସାଧୁଜନ	ହସିନା ନାମ ଭବନ
ପଦେ ଶୁଣି ଦୁଃସାଧନ	ଅନନ୍ତ ମନ ଏ ॥୧॥
ବିଷୟ ରକ୍ତ ସିଂହାସନ	ହୋଇଣ ହରଷ ମନ
ସ୍ୱପ୍ନ ପ୍ରୋତ୍ତ ଦପ୍ତରପି	ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏ ॥୨॥
ଅଳମୁଦ୍ର ପୋଷାଦନ୍ତ	ସକଳ ମନୀ ପଦ୍ମ
କଳ୍ପଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କୁମର	ରାଜା ପାଦର ଏ ॥୩॥
ପୁଣି ହେ ମନ ମୋ ବାଣୀ	କଳ୍ପଲେକ ଦିନମଣୀ
ଅନୁନ ଅମର ପୁଷ୍ପ	ପଦ ବିପ୍ରାର ଏ ॥୪॥
ନିଦାତ କୁଳ ନାସ	ହରିଣ୍ୟ ତାହାର ପାଦ
ପୁଷ୍ପାଙ୍କି ହରିଲେଲ	ପୁରେ ପଶିଲ ଏ ॥୫॥
ନାହାକୁ ଅନୁନ ମାର	ପୁଷ୍ପାଙ୍କି ସେ ଉଧରି
ମାରିଣ ସବୁ ଅସୁର	ହରିଣ୍ୟ ପୁର ଏ ॥୬॥

ବସାଇ ରତ୍ନ ଆସନେ		ଚରଣ ପୂଜା ତଥାନେ
ଷୋଡ଼ଶ ପ୍ରକାରେ ପୁଲ୍ଲ		ଆନନ୍ଦ ଭାଜି ଏ ॥୭॥
ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରର ସେ ବିଦୁର		ସଞ୍ଜୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ସଙ୍ଗର
ଶତେ ଭ୍ରାତ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ		ସକଳ ସନ୍ୟ ଏ ॥୮॥
ସପ୍ତରଥ ଶାସ୍ତ୍ର ଦୋଶେ		ବସିଛନ୍ତି ଜଣେ ଜଣେ
ଚନ୍ଦନ ସେ କୁରୁସଭା		ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୋଭା ଏ ॥୯॥
ଅର୍ଜୁନଙ୍କର ଚରଣ		ଶୁଣି ସବେ ଆଚରଣ
ପ୍ରଣାମା କହୁତ ଜଳେ		ରାମ ବୋଇଲେ ଏ ॥୧୦॥
ତଳ କୁରୁଶର ମାନେ		ସରନେଶ ଏବେ ବନେ
ଆସ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଘେନି		ତରି ଦଇନି ଏ ॥୧୧॥
ଶୁଣି କହେ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର		ଶୁଣିମା ପଦୁକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ସମସ୍ତେ ବନକୁ ଯିବା		ଘେନି ଆସିବା ଏ ॥୧୨॥

୧.

ସବଦେବ ଚୋପ ହେଲେ		ବହୁତ ବର ସେ ଦେଲେ
ଅଛଇ ନୈମିଷା ବନେ		ଆନନ୍ଦ ମନେ ସେ ॥୧୩॥
ଅଠାଟି ପବନ ଗୁଣି		ତାଙ୍କ ପାଖି ଅଛଇପା
କରନ୍ତି ବନ୍ଧୁ ଦୁରାଣ		ସେ ଅନୁଷ୍ଠି ଏ ॥୧୪॥
ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ଏ ସମୟ		ପରବେଦ ସେ ପଞ୍ଚବ
ବିଦୁରଙ୍କ କର ଧରି		ସେ ଦଣ୍ଡଧାର ଏ ॥୧୫॥
ହସ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ପାସ		ଦେଖିଣ ସବେ ଉତ୍ତର
ଦବ୍ୟ ଆସନେ ବସାନ୍ତି		ପୁରା କରନ୍ତି ଏ ॥୧୬॥
ପୁରାକାରୁ ରାମ ହରି		ସଦାଟି ଆବେଦନ କରି
ହେଁରେ ଆସି ମିଳନ୍ତି		ସବେ ଦେଖନ୍ତି ଏ ॥୧୭॥
ସବେ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ		ଚରଣେ ପ୍ରଣୟ ଜଳେ
ଅଦୃଷ୍ଟ ଆସନେ ନେଇ		ତାକୁ ବସାଇ ଏ ॥୧୮॥

ଶୁଣି ସବେ ଦେଲେ ସଦ । ଶ୍ରୀମତୀ ଦେବୀର  
 ଚଳିଲେ କରୁଛନ୍ତି । ଅତି ଭୟରେ ଏ ॥୧୩॥  
 ବନେ ପଥ ବଞ୍ଚିଗଲେ । ନୈମିଷୀ ଅଭୟେ ଦେଲେ  
 ପାଣ୍ଡବେ ଦୁଇ ଦେଖିଣ । ପାଣ୍ଡବ ମିଳଣ ଏ ॥୧୪॥  
 ଶ୍ରୀମତୀ କୃଷ୍ଣ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର । ଶ୍ରୀମତୀ ଦେବୀ ଦେବୀ  
 ତାଙ୍କ ଦରଶନ କଲେ । ଆନନ୍ଦ ଦେଲେ ଏ ॥୧୫॥  
 କୃଷ୍ଣ ସୁଧର୍ମୀଙ୍କ ପାଦେ । ଦ୍ରୁପଦ କବି ଆନନ୍ଦେ  
 ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଶେଷେ ପ୍ରାଣ । ଏକ ପ୍ରାଣ ଏ ॥୧୬॥  
 କର୍ଣ୍ଣ ଶତ୍ରୁ ଶତ୍ରୁ । ଏକ ମେଲେ ପୁରୁଷ  
 ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ମନ । ମନ ମଧୁର ଏ ॥୧୭॥  
 ସୁଧର୍ମ ଦେବୀ ଶ୍ରୀମତୀ । ତୋଷେ ଧର୍ମପୁର କରୁ  
 ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ । ଏଥି ନଥିବ ଏ ॥୧୮॥

ସ.

ଦେବୀଙ୍କ କାମପାଳ । ସୁଖ ଆଦେ ମହିପାଳ  
 ଅର୍ଜୁନର ପାଦ ପୁରୁ । ସେ ଅଭୟରେ ଦେ ॥୧୯॥  
 ଅଭୟ ପୁରୁ ପୁରୁ । ପିତା ପୁରୁଷ ପାଷାଣ  
 ଦେବୀଙ୍କ ସେ ନନ୍ଦନ । ଲକ୍ଷଣ ମାନ ଦେ ॥୨୦॥  
 ସୁଖ ନାମ ସୁଖ ଦେଲେ । ନନ୍ଦରେ ଉଦ୍ଧବ କଲେ  
 କର୍ଣ୍ଣରେ ରେବତୀ ପତ୍ନୀ । ଅର୍ଜୁନ କୀର୍ତ୍ତୀ ଏ ॥୨୧॥  
 ନନ୍ଦର ଦେବୀ ପତ୍ନୀ । ପତ୍ନୀଙ୍କ ଅର୍ଜୁନ ପ୍ରଭ  
 ବିଶାଳ କହିଲେ ଶ୍ରୀମତୀ । ସକଳ କର୍ମ ଏ ॥୨୨॥  
 ଦେବୀଙ୍କ କହିବାର । କହିଲେ ଶ୍ରୀମତୀ  
 ଶ୍ରୀମତୀ ଦେବୀ ଦେଲେ । ପ୍ରଣାମ କଲେ ଏ ॥୨୩॥  
 ସୁଖ କହେ କଲେବର । ତଳ ସବୁ କଲେବର  
 ପାଣ୍ଡବଙ୍କୁ ଆଦେ ଦେଲେ । କର ବହୁତ ଦେଖି ଏ ॥୨୪॥

ଶୁଷ୍କେ ବୋଲନ୍ତି କତନ । ଇଠି ହେ ଧର୍ମନନ୍ଦନ  
 ଦ୍ରୋଣ ଗୁରୁ ବୋଲେ ଇଠି । ନ କର ମଠ ଏ ॥୧୯॥  
 ପରୁଷନ୍ତି ସହଦେବ । ସୁଧୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବେ କି ଯିବେ  
 କହେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଯୋଡ଼ିକର । ହେ ପ୍ରୀତାମ୍ବର ଏ ॥୨୦॥  
 ଅସୁରଙ୍କ ପାଦ ଶୁଭ । ନ ସନ୍ତୁଳି ଯନ୍ତ୍ରଂ ଧର  
 ତେଣୁ ଆମ୍ଭ ବନବାସ । ଧାତା ଆଦେଶ ଏ ॥୨୧॥  
 ଚରଣେ ଅଜ୍ଞତ ହେବୁଂ । କଷ୍ଟକ ଚକ୍ରଂ ମାରିବୁ  
 ଏକ୍ଷ କନେ ଚକ୍ରଂମାଳ । ସେ ମେରୁ ଶୂଳ ଏ ॥୨୨॥  
 ଶୁଣି ରାମ ଭଗବାନ । ହୋଇଣ ସେ ତୋଷମନ  
 ରଥେ ଯାଇ କଲେ ଚଳେ । ଅପୂର୍ବ ତେଜ ଏ ॥୨୩॥  
 ବୋଲନ୍ତି ହେ ଗୁରୁ ଶାରେ । ବାହୁଡ଼ ସେ ହସ୍ତୀନାରେ  
 ସୁଧୂର୍ଣ୍ଣ ଫେରି ନ ଯିବେ । ସତ୍ୟ ପାଳିବେ ଏ ॥୨୪॥

ଘ. ଅଭବ ହେଲେ ଚାଟରେ । ନାସ ନବଶୀ ବେଢ଼ରେ  
 ତଳ ହେ ମାନ ଗୋବିନ୍ଦ । ନ କର ମନ୍ଦ ହେ ॥୨୫॥  
 ସୁଣି କହେ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର । ସୁଣି ହେ ଯଦୁଜି ହେ  
 ବେନୁଜାତ ବିଦେ କର । ବେନୁ ମାର୍ଗର ହେ ॥୨୬॥  
 ଅମ୍ଭେ ଯଜେ ଯବେ କରୁ । ବିନ ଏ ଙ୍କୁ କହୁରୁ  
 ଗୁରୁ ବଚନେ ଫେରିବେ । ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ ଏ ॥୨୭॥  
 ସୁଣି ବିନେ ରାମହରି । ପତାଳ ଆରୋହ କରି  
 ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ଦୁଃସାଧନ । ସତେ ନନ୍ଦନ ଏ ॥୨୮॥  
 ସନ୍ତୁଳି ପତ୍ରାଏ ବେନୁ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ପତ୍ରା ବେନୁ  
 ବିଦୁର ସେ ଘୋଷପଥ । ପଦ୍ୟ ବହୁତ ଏ ॥୨୯॥  
 ସକଳେ ଗଲେକି ଚଳ । ନୈମିଷା ଅରନ୍ୟକ ମିଳ  
 ତା ଯାଣି ଧ୍ୟାନ ପାଣ୍ଡବେ । ଆନନ୍ଦେ ଭବେ ଏ ॥୩୦॥

ଶୁଣି କର କୁରୁସାର । ସାଜ ସଜନ ସକଳ  
 ପାଣ୍ଡବକୁ ତଥାଭକ୍ତି । କୋଳ କରନ୍ତି ଏ ॥୨୫॥  
 ଏହି ନିକଟରେ ଥିବ । ବହୁତ ଦୂର ନ ଯିବ  
 ଶୁଭେ ବନବାସ ଶେଷେ । ଯିବଟି ଦେଖି ଏ ॥୨୬॥  
 ଏତେ କଷ୍ଟ ପାଇଣିଲେ । ପାଣ୍ଡବେ ପାଣ୍ଡେଟି ଗଲେ  
 କୋଳ କରଣ ରଖାନ୍ତି । ଗୁଣିଲେ ଭ୍ରାନ୍ତି ଏ ॥୨୭॥  
 ଯେ ଘାତାରେ କର ମାନ୍ୟ । କଲେ ଚକ୍ରଂ ସନମାନ  
 ତୋଷେ କରୁଛନ୍ତି ଗଲେ । ହସ୍ତୀନା ଦେଲେ ଏ ॥୨୮॥  
 ସେ ପାଣ୍ଡବ ପାଞ୍ଚ ବୀର । ଦ୍ରୌପଦୀ ଦେବ ସଙ୍ଗର  
 ତେଣୁ କଲେ ସେହି ବନ । କଲେ ଗମନ ସେ ॥୨୯॥

---

୧.

୧ ଗ ପୋଥିରେ ୧-୨୮ ପରେ ପାଠ ନାହିଁ

୧. ଅନଳେ ଚାଲୁ ପାଣ୍ଡେଟି । କରୁଛନ୍ତି ସେ ଭେଟି  
 ଯେ ଘାତାରେ ମାନ୍ୟ କଲେ । ହରଷ ହେଲେ ଏ ॥୩୦॥  
 ବନ କହନ୍ତି ବନନ । ପୁଣି ହେ ଧର୍ମନନ୍ଦନ  
 ବନବାସ ନେଇଛନ୍ତି । ତଳିବା ପୁଣି ସେ ॥୩୧॥  
 କହୁଛନ୍ତି ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର । ନ ଧର ମନରେ ରୋଷ  
 ରଥ ଆସି ବିଦେଶ କର । କିବା ସହର ଏ ॥୩୨॥  
 କର ଧର ଦୃଢ଼ାଧନ । ଦୁଃ ହେ ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ  
 ଦୃଢ଼ାସନ ପାଦ ଧରି । ବିନୟ କରି ଏ ॥୩୩॥  
 ୩. ସାମ୍ବ କହେ କର ଧରି । ଉଠ ଉଠ ଦଶଧାରୀ  
 ଦ୍ରୋଣକୁଳୁ କୋଳେ ଉଠ । ନ କର ମଠ ଏ ॥୩୪॥

ସଙ୍ଗେ ସକଳ ତାପସ । ତଳନ୍ତି ହୋଇ ହରଷ  
 ପଶ୍ଚିମ ମୁଖ ହୋଇଣ । ଗଲେ ଚଳଣ ସେ ॥୩୦॥  
 କାନ୍ଥଂ ରହନ୍ତି ବିବସେ । ଚନ୍ଦ୍ରଂ ତଳନ୍ତି ହରଷେ  
 କୃଷ୍ଣ ଚରଣ ଗାୟନ । ହରନ୍ତି ଶନ ସେ ॥୩୧॥  
 ଶୀର୍ଷ ଦେଖି କାନ୍ଥଂ ରହୁ । ସ୍ବାହାନଂ କରନ୍ତି ଚକ୍ରଂ  
 ପିନ୍ଧେ ତେରଂ ଜଳଦାନ । ଆନନ୍ଦ ମନ ସେ ॥୩୨॥  
 କୌଣିକ ବନେ ଚଳିଲେ । ବିଶ୍ବାମିତ୍ର ଛନ୍ତି ଭୁଲେ  
 ଦେଖି ସେବନଂ ନିର୍ମଳ । ଅତି ବିଶାଳ ସ୍ବେଦଂ ॥୩୩॥  
 ଦେଖ କଞ୍ଜଶିଳ ନଦୀ । ପାତାଳକୁ ଅଛି ଭେଦ  
 ତେଣୁ କଞ୍ଜଶିଳ ବନ । ଏହୁଁ ଗହନ ଏ ॥୩୪॥

ଶ. ପଞ୍ଚସ୍ଥ ଆଦି ବିଦୁର କର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ତ୍ରମା ବିର  
 ସକଳ ଚକ୍ରଂ କହିଲେ ବିନୟ ହେଲେ ଏ ॥୩୫॥  
 କଳଦେବ ନେ କହନ୍ତୀ ଉଠ ହେ ଧର୍ମ ନୃପତି  
 କୃଷ୍ଣ ବୋଲନ୍ତୀ ଉଠାବା ଗନ୍ତ ସେନିବା ଏ ॥୩୬॥  
 କହନ୍ତୀ ଧର୍ମନନ୍ଦନ ସୁଶ ଆତ୍ମର ବଚନ  
 କେବେ ବାହୁଡ଼ା ନ ଯିବ ବନରେ ଥିବ ଏ ॥୩୭॥  
 ଏ ବନେ ବାଗ ବରଷ ଅନ୍ଧ୍ୟାତ ହୋଇଲେ ସେସ  
 ତେବେ ମୁଁ ସୁରେ ଜୀବନ୍ତ ପତ୍ୟ କହଇଂ ଏ ॥୩୮॥  
 ଏଥକୁ ହସ୍ତୀନା ସୁଶ ନୁହଇ ନା ସୁଶ ସଶ  
 ନ ଲବଇ ମୁଁଷ୍ଟଂ ସତ୍ୟ କରୁଛୁ ସତ୍ୟ ଏ ॥୩୯॥

- ୧ । ଶ ସ ସ୍ଥାନ ସେ                      ୪ । ଶ ସ ଦେଖ ସେ ବନ  
 ୨ । ଶ ଦ୍ୟନ୍ତ                              ୫ । ଶ ସ ଦେଖ ଏ ବନ ନିର୍ମଳ  
     ଗ ପିତୃଦ୍ୟନ୍ତ                          ଅତି ବୃକ୍ଷଲ ଏ ॥  
     ସ ଦ୍ୟନ୍ତ                                  ୬ । ଶ ଅତି  
 ୩ । ଶ ଶ ସ ମିଳିଲେ ସେ ବିଶ୍ବାମିତ୍ର କହିଲେ

ଆମ୍ଭର ଭାଗ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ନୟା ହୋଇଣ ବହନ୍ତି  
 ଭାଗ୍ୟ ନିକଟେ ରହନ୍ତି । ତପ ସାଧୁ ଏ ॥୮୫॥  
 ଦେଖ ଦିବ୍ୟ ସ୍ବାଦୁ ଫଳ । ପାଣି ପଡ଼ୁଛନ୍ତି ତଳ  
 ଏ ଗର୍ଭରେ କର ସ୍ନାନ । ରହି ଏ ବନ ଏ ॥୮୬॥  
 ଚନ୍ଦ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣିମା କଲେ । ରୁଷିକ ମେଳେ ରହଲେ  
 ରହଲେକ' ବେଳମାସ । ଅତି ଚରଣ ଏ ॥୮୭॥  
 ବସନ୍ତ ଋତୁ ପ୍ରବେଶ । ସୁନ୍ଦର ଦିଶିଲେ ଦିଶ  
 ପୁଣିଲେ ମଙ୍ଗଳ ମାଳତୀ । ସୁଦାସ ଅତି ଏ ॥୮୮॥

- ୧ । ସ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା  
 ୨ । ଶ ସ ବହନେକ  
 ୩ । ଶ ପୁଣି ତୋପ ଧର୍ମସୁନ ଗର୍ଭରେ କଲେ  
 ସ୍ନାନ ।  
 ସ୍ବାଦୁ ଭାଗ୍ୟ ଯେତେ ସ୍ନାନ ବେଳରେ ହେ ॥  
 ସ ପୁଣି ସେ ଧର୍ମନୟନ । ନୟରେ କରନ୍ତି ସ୍ନାନ  
 ସ୍ବାଦୁ ଭାଗ୍ୟ ଯେତେ । ରହି ବନରେ ଏ ॥  
 (ଅଧିକ ପାଠ)  
 ୪ । ଶ ସୋଇ ପାଠ ଦୟାପ  
 ଶ ସୁନ୍ଦର ସେ ଦୟାପ  
 ସ ସୁନ୍ଦର ସେ ଦୟାପ  
 ୫ । ଶ ମତ  
 ଶ ରୁଷିକ କଟାଳ ନୟନ  
 ବାହୁରେ ସେ ନୟନ
- କେବେ ନୟନ ବାହୁରେ  
 ଏ ବନ ପ୍ରତି ୧ ॥୮୫॥  
 କରନ୍ତି ଅତି ରୁଚନ  
 ହୁଅ ଏବେ ପରପନ  
 ପୋଡ଼ି ପୋଡ଼ି ବନବାସ  
 ନ କର ରୋପ ଏ ॥୮୬॥  
 ଅସୁର ପ୍ରକଳ ହୋଇ  
 ବହୁକୁଟ ଆଚରନ୍ତି  
 ନୟନରୁ ଯେ ଧର୍ମ  
 ପାଣିକୁ କର୍ମ ୧ ॥୮୭॥  
 କରନ୍ତି ଧର୍ମ ରୁଚନ  
 ମୋ ପାପେ ଶମ ଅର୍ଥୁନ  
 ଅସୁର କରବେ କର  
 କେବେ ବିନାସ ଏ ॥୮୮॥



ସୁନାରି ମାନେ ସୁମନା	।	ଉଡ଼ାଇ ବସନ୍ତ ବାନା
ଚରନ୍ତିକ ତୁରିଅନା	।	ସେ ତୁରିଅନା ଏ ॥୩୯॥
ବ୍ୟାକୋଷ ସେ ନାଗେଶ୍ୱର	।	ଛଡ଼ାଇଲ ନାଗେଶ୍ୱର
ପ୍ରପଲ୍ଲି ଜାଣ ସେବଣ	।	ରସ୍ତଲେ ରତି ଏ ॥୪୦॥
ମଳୟାମଳ ବନ୍ଧୁଲ	।	ତୁର ବକୁଳ ଧଇଲ
କୋକିଳ କରନ୍ତି ଧୁନି	।	ମୋହିଲେ ମୁନି ଯେ ॥୪୧॥
ପଲ୍ଲବ ପ୍ରାବର କୁଳ	।	କାନନ ଦିଶେ ଗହଳ
ରତି ନ ଦେଖିଲେ ମନ୍ତ୍ର	।	ହୋଇଲେ ଛୁଇ ଏ ॥୪୨॥
କୁସୁମ ଚୁମ୍ବି ତ୍ରୁମର	।	କରନ୍ତି ଧୁନି ଝଙ୍କାର
କେତନୀ କୁନ୍ତ ଧରିଣ	।	ବିନେ ମଦନ ଯେ ॥୪୩॥

ଶ.	କୃଷ୍ଣ ପୁରେ ସହଦେବ	ସୁଧର୍ଷା ଥିବେ କି ଜୀବେ
	ସୁଖି କହେ ସହଦେବ	ସୁଖି ସେ ଦେବ ହେ ॥୩୯॥
	ପୃଥିବୀର ଅର୍ଥ କଣ	ବ୍ରହ୍ମାକୁ ନଳ ଗୁହାରି
	ଆତ୍ମର ବନବାସ	ଧାତା ଅଦେଶ ଏ ॥୪୦॥
	ସେ ବନେ ନିକୁନ୍ତ ମାରି	ସୁଖି ସେହୁ ବାଞ୍ଛିଣି
	ମେରୁମୁଳ ହେବ ନାସ	ଆତ୍ମର ରେସ ହେ ॥୪୧॥
	ବିରାଟ ଅଞ୍ଜଳି ହେବୁ	କଞ୍ଚକ ତତ୍ତ୍ୱ ମାଣିବୁ
	କୁରୁ ପାଣିହ ଅସବ	ହୋଇବ ଦେବ ହେ ॥୪୨॥
	ହେବ ସ୍ୱରତ ସମର	ସେ କୁରୁ ପାଣିବଞ୍ଚକ
	ବିରମାନେ କିବେ ନାସ	ପୃଥିବୀସାସ ହେ ॥୪୩॥

୧ । କ ପୋଥିରେ ୩୯-୪୦ ପଦ ଦୁଇଟି ନାହିଁ

୨ । କ ଚୁମ୍ବ

୩ । କ ତ୍ରାବର

୪ । ଶ ଚଣ୍ଡାଳ ଅନ୍ତ ଗହଳ

୫ । ଗ ଚିଅନ୍ତି

୬ । ପ ମୟାବ

ଦେଖିଣି ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ । ଦୋଳରେ ଦୃଢ଼ ସମ  
 ଶୁଣିବାକୁ ଶୁଣିଲେ । ବନେ ପେଷିଲେ ଏ ॥୪୩॥  
 ଏ ବନେ ମୃଗୟା କରି । ଗଣ୍ଡା ଲେଖିଆଣ ମାରି  
 ଭାବମାନେ ଚନ୍ଦ୍ର ଗଲେ । ବନେ ମିଳିଲେ ଏ ॥୪୪॥  
 ଦୌପଦୀ ଧର୍ମ କୁମର । କରନ୍ତି ବନ ବେଢ଼ାର  
 କୁସୁମ ଚାଳ ଆଶନ୍ତି । ଗରୁ ଗୁରୁନ୍ତି ସେ ॥୪୫॥  
 ଧର୍ମପୁତ୍ର କାମରେଲେ । ଦୌପଦୀ ଧର୍ମ ବୋଲେ  
 ଖୋଷା ଖୋଷନ୍ତି ଆପଣ । କେଣ ଚିଣିଣ ଏ ॥୪୬॥  
 କୁସୁମ ଗରୁ ଶାନ୍ତି । ମୁଖେ ରମ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି  
 ଚନ୍ଦ୍ର ଗଲେ ଶାନ୍ତି ଦୂର । ଧର୍ମ କୁମର ସେ ॥୪୭॥

୩. ଏ ସମୟ ସୁଦ୍ଧା ଦେବେ ବାଳକାରେ ଲେଖିବେ  
 ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଦେବ ନ କରେ ବନରେ ଯିବେ ଏ ॥୪୮॥  
 କେବେ ସେ ନେବ ପାଣ୍ଡବ ସମସ୍ତେ ନ ସ୍ବ ଦେବ  
 ଶୁଣି ସୁଦ୍ଧା କବି କଳା । ସୁଖିଲେ ହରି ଏ ॥୪୯॥  
 ବୋଲନ୍ତି ଦେ ଦୃଢ଼ୋଧନ ବାହୁଳ ସର୍ବ ବହନ  
 ଯୁଧିଷ୍ଠି ଦେବ ନ କରେ ସର୍ବ ପାଳିବେ ସେ ॥୫୦॥  
 ସୁଖି କଳି ପଦେ ଚନ୍ଦ୍ର ପାଣ୍ଡବେ ପ୍ରବୋଧ କର  
 ବହନ ଦୂର ନ କବ ସେ ବନେ ଯିବ ଏ ॥୫୧॥  
 ସୁଖିଲେ ବନବାସ ସୁଖେ ଯିବନ୍ତି ଅବସ୍ୟ  
 କେଣ ମେଲିଣି ହେଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖିଲେ ଏ ॥୫୨॥

୧ । ଶ ଦେଖିଲେ

ସ ଦୃଢ଼ୋଧନ ଧର୍ମ

୨ । ଶ ବୁଦ୍ଧି

୩ । ଶ ସୁଖେ କରେ ଧର୍ମିଣ

୪ । ଶ ଶ ପସିଲେ

ଲେଖି ଚିତ୍ର ଏ

୫ । ସ ଦୃଢ଼

୬ । ଶ ଦେବ

୭ । ଶ ଦୌପଦୀ ଧର୍ମନ୍ତ

୮ । ଶ ଗୁରୁନ୍ତି

ନେତଙ୍କଂ ପୁଷ୍ପଂ ଆଶନ୍ତି	। ପାଶୁତାମାନ ଛଡ଼ାନ୍ତି
ସିଂଶା ଶାଘା କଶି ଦିଅନ୍ତି	। ମନ ମୋହନ୍ତି ସେଂ ॥୪୯॥
କାନ୍ତଂ କପ୍ତୁରା ଗୋଳନ୍ତି	। ଗଣ୍ଡେ ମକଷା ଲୁହନ୍ତି
ଦିଅନ୍ତି ସିନ୍ଦୂରଂ ଶତା	। କିଏ ସତତା ସେ ॥୫୦॥
ଗୋପୀ ଚନ୍ଦନର କଳ	। ଯୋଗୀ ଦେଖି ଯିବେ ଭୁଲି
ଗୁରୁ ଶରୁକେ ଭ୍ରମରୀ	। ଗଣ୍ଡେ ମକରୀ ଏଂ ॥୫୧॥
କୁଚେ ପତାବଳୀ ଲେଖି	। ବୋଲନ୍ତିରେ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖି
ତୁ ମୋ ନୟନ ପିଚୁଳା	। ଗଳାର ମାଳାରେ ॥୫୨॥
ଦ୍ରୁପ ଧରଧର ହୋଇ	। ଚନ୍ଦ୍ରଂ ଗଲେ ପଥ ବନ୍ଧୁ
ଅତି ଆନନ୍ଦ ଦ୍ରୌପଦୀ	। ଦେଖିଣି ପତି ଏ ॥୫୩॥
ଚନ୍ଦନ କର୍ପୁର ଗୋଳ	। ସ୍ୱଧୃଷ୍ଟି ସଦାଜଣେ ବୋଲି
କପାଳେ ଖୋପି କପ୍ତୁରୀ	। ଦେଲେ ଚକ୍ରରୀ ଏ ॥୫୪॥

୫. ପାଶୁବେ କଶି ଦୁଶନ ଶ୍ରେଣେ ଆନନ୍ଦ ମନ  
କୁରୁଥାଠ କଲେ କଳୀ ହୃଦିନା ମିଳା ଏ ॥୫୫॥  
ନନ୍ଦସୋପ ଡାଲିଧୁକେ ରାମ କୃଷ୍ଣ କଶି କ୍ଷୟେ  
ମିଳି ଟାଟବନା ପୁର ବେଳ ସୋଦର ଏ ॥୫୬॥ ଅଂକ ପାଠ
- ୧ । ଗ କେତହିଂ  
୨ । ଘ ପୁଟ  
୩ । ଖ କପୋଳ ପରେ କ୍ଷୀଶାଘା ଦେଲେକ ରେଖାଏ  
ଗ ଘ ଦ୍ରୌପଦ କେସ ସିଂଶା ଦେଲେକ ରେଖାଏ ସେ ॥  
୪ । କ ପୁନ୍ଦୁର  
୫ । ଖ ପ ନାସିକା ନୃପରେ କଳି ଶ୍ରେଣେ ଲହି ଭ୍ରମର  
ପତାବଳି ବେଳ କୁଚେ ସୁଧୃଷ୍ଟି ରକ୍ଷେ ଏ ॥  
ଗ ଗୋପି ଚନ୍ଦନର କଳ ଓଷ୍ଠ ନୃପରେ ଭ୍ରମର  
ପତାବଳି ବେଳ କୁଚେ କୁଧୃଷ୍ଟି ରକ୍ଷେ ଏ ॥  
୬ । ଖ ଦ୍ରୋପଦ ଧରିଣି  
ଗ ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ଦ୍ରୋପଦ ଧରିଣି  
ଘ ଦ୍ରୁପଥ ଧରିଣି  
୭ । ଘ ୫୪ ପଦର ୧ମ ପାଦର ୨ୟ ଅଂଶ ନାହିଁ  
୮ । ଖ ଗ ଘ କପୋଳେ

ମଞ୍ଜୀ ମାଳତୀ ସେବଣ । ମିଶାଇ ମାଳ' ଗୁଚ୍ଛନ୍ତି  
 ଗନ୍ଧ ଦେଇ କାନ୍ତ ଶିରେ । ପ୍ରମୋଦ ଭରେ ଏ' ॥୫୫॥  
 ତୁମ୍ଭ କଲେ ଆଲଙ୍ଘନ । ଅଧରେ ଦେଇ ତୁମ୍ଭନ  
 ସୁଧୁଷ୍ଟି ଗାଡ଼େ ଉଡ଼ିଲେ । ଚନ୍ଦ୍ର ଚଳିଲେ ଏ ॥୫୬॥  
 କାନ୍ତ କୁସୁମରେ ଶେଷ । ଚନ୍ଦ୍ରରେ ବେନି ଭରଣ  
 କାନ୍ତ ପଲ୍ଲବ ଶୟନ । ଆନନ୍ଦ ମନ ଏ ॥୫୭॥  
 ପୁଣି ଲେଉଟି ଆସନ୍ତି । ପୃଷ୍ଠ କୁଟୀରେ' ମିଳନ୍ତି  
 ଶୁଣି ଭାବ ବନେ ଗଲେ । ଗଣ୍ଡା ଲେଉଟିଲେ ଏ ॥୫୮॥  
 ସହଦେବ ଅଭୟନ । ଜଗି ପାଣିଦାଟ ମାନ  
 ବେନି ଗଣ୍ଡା ସେ ମାଇଲେ । ଦେନ ଚଳିଲେ' ଏ ॥୫୯॥  
 ନିଜ ଆନେ ମେଲେ' ଆସି । ସୁଧୁଷ୍ଟି ଅଛନ୍ତି ବସି  
 ପ୍ରଣମ୍ୟ ସେ ବେନି କଲେ । ହରିଷ ଡେଲେ ସେ ॥୬୦॥  
 ଶ୍ରୀମ ନକୁଳ ଯେ ଗଲେ । ବହୁତ ଦୂର ଗମିଲେ  
 ଶ୍ରୀଗିରିର ଚଳେଣ । ଯାହା' ମିଳଣ ଏ ॥୬୧॥  
 ବେନି ଭାବ ବେନି ଭାବେ । ଗଣ୍ଡା ଲେଉଟି ସରଗେ  
 ମହାଧର୍ମ ଦେଖିକରି । ଶ୍ରୀମକୁ ଧରି ଏ ॥୬୨॥  
 ଲକ୍ଷ୍ମୀକେ' ଧରିଲୁ ଛନ୍ଦ । ଶ୍ରୀମ ହୋଇଲେନ ବନ୍ଦ  
 ନ ପ୍ରାଣଲେ ଆଉ ଚଳି । ମନରେ ଭାବି ଏ ॥୬୩॥

୧ । ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ

୨ । ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ  
 ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୩ । ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୪ । ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ଶ୍ରୀ

୫ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୬ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୭ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୮ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୯ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୧୦ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୧୧ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

ଶତସିଂହଂ ସୁମଣିଲେ ।	ତେବେ ପିଞ୍ଜି ନ ପାଶିଲେ
ସେ ସର୍ପ ସୁଖ ବିପ୍ରାଶ ।	ଦିଅନ୍ତେ ଭାରି' ଏ ॥୭୩॥
ସ୍ଥମ ଉଦେ ଡାକ ଦେଲେ ।	ସୁଧୁଷ୍ଟିଂ ଭାଗ ବୋଇଲେ
ସର୍ପ କରୁଅଛି ଭାଷ ।	ପାଶିଲେ ଭାଗ ହେ ॥୭୪॥
ସର୍ପ କହଇ ବଚନ ।	କାହିଁ ସେ ଧର୍ମନନ୍ଦନ
ଚାହାନ୍ତି ଦେଖିଲେ ମୁହଁ ।	ତୋତେ ଗୁଡ଼ାଇ ଦେ ॥୭୫॥
ଶବଦ ନକୂଳ ଶୁଣି ।	ଧାଇଁ ଅଇଲେକ ପୁଣି
କୁଣ୍ଡଳ ଭାଙ୍ଗି ଦେଖିଲେ ।	ସ୍ଥମ ବୋଇଲେ ଏ ॥୭୬॥
ସୁଧୁଷ୍ଟି ଦେବକୁ ଆଶିଁ ।	ଯାଉଛି ମୋହୋର ପ୍ରାଣ
ଶୁଣି ନକୂଳ ଧାଇଁଣ ।	ପୁରେ ମିଳଣ ସ୍ବେ ॥୭୭॥
ସୁଧୁଷ୍ଟି କି ଦରଶନ ।	କରି କହଇ ବଚନ
ବହନ ଆସିବା ଦେଉ ।	ବଳମ୍ବ ନୋହୁଏ ॥୭୮॥
ସ୍ଥମସେନ ଠାକୁରକୁ ।	ଦେଖିବ' ଆସ ବନକୁ
ସର୍ପ ଦେଉଅଛି ଶିଳି ।	ପୁଛରେ ତୋଳି ଏ ॥୭୯॥
ଶୁଣି ଆରତ ସୁଧୁଷ୍ଟି ।	ସରାଇ ହୋଇଣ ଉଠି
ଭାଇ ଭାଉଜା ସଙ୍ଗରେ ।	ଗଲେ ବନରେ ଯେ ॥୮୦॥
ନକୂଳ କଡ଼ାଇ ନେଲେ ।	ଖଣ୍ଡିଗି ଚଳେ କଲେ
ସୁଧୁଷ୍ଟି କି ଦରଶନେ ।	ସର୍ପ ବହନେ ଏ ॥୮୧॥
ସ୍ଥମସେନକୁ ଗୁଡ଼ିଲେ ।	ବିଦ୍ୟ ମୁରତି ଧଇଲେ
ଦେବ ସଦନ ମିଳିଲେ ।	ଚହଁ ବସିଲେ ଏ ॥୮୨॥

୧ । ଖ ଘ ସଞ୍ଜସ୍ବତ

୨ । ଖ ଗିଳିଏ

୩ । ଖ ଗ ସୁଧୁଷ୍ଟି

ସ ସୁଧେଷ୍ଟା

୪ । ଖ ଡାକୁ ଭେଟିଲେ

ସ ଡାହାକୁ ଦେଖିଣ

୫ । ଖ ଗ ଏମନ୍ତ ଶତ

୬ । କ ଖ ନହୁ

୭ । ଖ ଦେଖିଲେ

ସ ଡାକିଲେ

୮ । ଖ ସ ଗ୍ରାସ

୯ । ଖ ସ ହେଲେ

୧୦ । ଖ ଗ ସ ଅପ୍ତ ରଥ ଅଇଲ

ଚହଁ ବସିଲ ଏ ॥

ସୁଧର୍ମ ଦେବଙ୍କୁ ଶୁଣି		ଅପ୍ରାପ୍ତ ପୁରୁଷ କହ
ତୋ ବଂଶେ ମୁଣ୍ଡ଼ ନଦୋଷ		ଶୁଣିମା ରାସ ଏ ॥୬୪॥
ସ୍ୱର୍ଗରେ ଇନ୍ଦ୍ର ଦୋଳେ		ଗଦା ମୁଣ୍ଡ଼ ମନେ କଲି
ଅସ୍ତ୍ରବିକଳ ଶାପେ		ଦୋଳଲ ସପେ ଏ ॥୬୫॥
ପୁଣ ମାଗିଲି କାରଣ		ଗୁଣ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ପୁଣ
ତୋ ବଂଶରେ ଧର୍ମମୁକ୍ତ		ଦେଖି ମୁକ୍ତ ଏ ॥୬୬॥
ଏଥିରେ ଆସି ପଡ଼ିଲି		ବହୁତ ଜଣୁ ପାଇଲି
ତୋତେ ଦେଖିଣ ମୁକ୍ତ		କହୁଲୁ ସବ ଏ ॥୬୭॥
ଏବେ ତେଜ ଏହୁ ବନ		ଭାବରେ କରେ ଗମନ
ଧର୍ମ ଦେଖିବାର ପାଇଁ		ଅନ୍ତର କହୁ ଦେ ॥୬୮॥
ଏ ତୋର ମୋର ସଂପାଦ		ଶୁଣିଲେ ଫିଟୁ ପ୍ରମାଦ
ସର୍ପ ବାତ ତାକୁ ନୋହୁ		ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ରହୁ ଏ ॥୬୯॥
ଦାଅ ଆପଣ ବାସକୁ		ମୁଁ ଏବେ ଯିବି ସ୍ୱର୍ଗକୁ
ଆଜ ଏ ବନେ ରହିବା		ପ୍ରଭାତ ଯିବା ଏ ॥୭୦॥
ଦ୍ରୋଣ ଆଜି ପାଣ୍ଡବେ		ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି ଶ୍ରବେ
ଦେଖିଲି ଦା ପିତୃକୁଳ		ଯିବି ସୁପ୍ତ ଏ ॥୭୧॥
କଲ୍ୟାଣ କଲେ ନଦୋଷ		ତପଶେ ଗଲେ ଆକାଶ
ପାଣ୍ଡବେ ବାହୁଡ଼ି ଗଲେ		ପୁରେ ମିଳିଲେ ଏ ॥୭୨॥
ରାଧାକାନ୍ତ ପାଦବେନ		ସରସିନ ଶିରେ ଘେନି
କହେ ଧନ ବିଶ୍ୱମୁର		ବନସ୍ତ ଗିରି ଏ ॥୭୩॥

୧। ସ ମୁଖେ ମୁଖକୁ	୭। କ ଅପଣା
୨। 'କ' ଗୋଷ୍ଠରେ	୮। ଅପଣେ
ପଲ୍ଲବରେ ଅଛି ପତ୍ର । କହୁଲେ କେ	୯। ସ ସ୍ୱର୍ଗକୁ
ସଜନ ଦେବ ରହଣୀ । ଦେବା ଲଗି କରଣ ଗଣେ	୧୦। କ କବି
ପଲ୍ଲବ ନୋହୁଲେ ଯିବ । ଅହବନତ	୧୧। ଶ ଦ୍ରୋଣ ପଥ
ମନେ ମୁଣ୍ଡ଼ କୋପ କଲ । କହି ଏ ଦାକୁ ମାଣଲ	୧୨। ଦ ଦୁପଦ ପଥ
(ଅପଣ ପାଠ)	୧୩। ସ ପ୍ରଣାମ
ସ ପାଣ୍ଡବ ନୋହୁଲେ ଯିବ	୧୪। ଗ ସ ଦେଖିଲୁ ସେ
୧୫। କ ପାଣ୍ଡବ	୧୬। ଗ ଦେଖିଲୁ ସେ ପିତୃଦେବେ
ସ ଅହବନ କଲ ଦୁପଦ	୧୭। ଶ କହିଣ କଲ
୧୮। ଗ ଦ୍ରୋଣ ପଥ	୧୯। ସ କବି
୨୦। କ ଦ ଦା	୨୧। ଶ ବିଷ୍ଣୁର
୨୨। ଗ ସ ଦହି	

## ନବମ ଛାନ୍ଦ

### ରାଗ—ଆଶାଢ଼ ଶୂଳ

ଚନ୍ଦ୍ରଂ ପ୍ରାଣଦେ କିୟତେନିଂ ତୁଲେ । ସେ ବନ ତେଜଶ ବୁଦ୍ଧିତେ ଗଲେ  
 ଉଦ୍ଧୃତ ଦିଶେ କରନ୍ତି ଗମନ । ଏ ରୂପ ଗଲେ ପରା ପୋଳନ  
 ନିର୍ଦ୍ଦୟ ବନରେ ", ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ହରଷ ମନରେ ॥୧॥  
 ପଥଶ୍ରାନ୍ତେ ମହାତ୍ମାସାହିଂ ହୋଇ । ସେ ବନେ ଜଳ ନ ଦେଖିଲେ କାହିଁ  
 ବୁଦ୍ଧିଭାବକୁ ବୋଇଲେ ହେ ଦେଖି । ଜଳ ଦେଇ ମୋର ମାବନ ରଖି  
 ଏଣେ ଗରାକାଳ, ଶ୍ରାନ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ଗନ୍ତୁଅଛିଂ ଝାଳ ॥୨॥  
 ବୁଦ୍ଧି ଦିଶରେ ବୁଦ୍ଧିଭାବ ଗଲେ । ଦ୍ରୋଣୀଂ ଦେଲି ଯୁଧିଷ୍ଠି ରହିଲେ  
 ସିତଳାରେ ବସିଂ ଘେନେ ସମୀର । ଆପଣା ଆତ୍ମାକୁ କରନ୍ତି ଥିରଂ  
 ବୁଦ୍ଧିଭାବ ବନେ, ଜଳ ନେଉଛି ବୁଦ୍ଧି ଦେନ ମନେ ॥୩॥  
 ଉଦ୍ଧୃତ ଦିଶେ ଶ୍ରୀମଦେନ ଗଲେ । ଜପାଳ ସରୋବରରେ ମିଳିଲେ  
 ଦେଖିଲେ ଅପୂର୍ବ ନିର୍ମଳ ଗରଂ । ଚିନ୍ତିତ ପ୍ରାସାଦଂ ଅଛି ମଧୁରଂ  
 ଚନ୍ଦ୍ରଂ ବସି ବନ, ଶ୍ରୀମକୁ ଦୁରୁ ଦେଖି ଦିଏଂ ଡାକ ॥୪॥

- |                           |                                 |
|---------------------------|---------------------------------|
| ୧ । ଶ ଯଜ୍ଞସେନା            | ୧୫ । ଶ ଦୁପତ୍ତା                  |
| ୨ । ଶ କଲେକ                | ୧୬ । ଶ ଶିଳାରେ ବସିଣ              |
| ୩ । ଶ ପାଠ ନାହିଁ           | ୧୭ । ଶ ଗ ଧିର                    |
| ୪ । ଶ ସେ ଅଠ ସହୁରେ         | ୧୮ । ଶ ପ୍ରାଣ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ସରୋବରେ |
| ୫ । ଶ ଯ ହୋଇଲେ ଅଠ ସହୁରେ    | ୧୯ । ଶ ପ୍ରବେଶ ଜାନିଲେ            |
| ୬ । ଶ ପଥ ପ୍ରମେ ମହା ତୁଷାରଂ | ୨୦ । ଶ ବସିଣ ଜାନିଲେ              |
| ୭ । ଶ ପଥ ପ୍ରମେ ମହା ତୁଷାରଂ | ୨୧ । ଶ ଜଳ                       |
| ୮ । ଶ ଦେଖିବାକୁ ନାହିଁ      | ୨୨ । ଶ ଚିନ୍ତିତ ପ୍ରସାଦ           |
| ୯ । ଶ ଦେଲେକ ଆଦେଶ          | ୨୩ । ଶ ଶିଳା ପ୍ରସାଦ              |
| ୧୦ । ଶ ରାଗ                | ୨୪ । ଶ "ବୁଦ୍ଧିଭାବ-ଅଂ" ମଧୁରେ ପାଠ |
| ୧୧ । ଶ ଗୋପ                | ୨୫ । ଶ ଚିନ୍ତିତ                  |
| ୧୨ । ଶ ଶ ଶ ଶ ଶ            | ୨୬ । ଶ ଶ ଦୁରୁ ଦେଲେ              |
| ୧୩ । ଶ ବହୁଅଛି             | ୨୭ । ଶ ଶ ଶ                      |
| ୧୪ । ଶ ଦ୍ରୋପଦ             |                                 |

ଏ ମୋର ବଚନ ସର୍ଥରେ ଶୁଣ । ଏ ଜଳ ପିଇଲେ ନ ପାଇ ପ୍ରାଣ  
ତେଣୁ ସେ ଜଣି ବସିଅଛି ମୁଣ୍ଡେ । ଶୁଣ ହୋ ଶରକୁଳେ ଥିବ ହୋଇଁ

ମୋହୋର ପ୍ରସନ, କହିଣ ପଡ଼େ କର ଜଳପାନ ॥୫॥

କାତ ବାରତା ଆଶୁର୍ଥ୍ୟ ସେ କସ । କେ ପଛା ମୋଦ ଜାହାର ପ୍ରକାଶ  
ଏ ରୁଣ ପ୍ରସନ କହ ମୋହର । ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ଜଳପାନ କର

ଶ୍ରୀମ ନ ଶୁଣିଲେ, ତୁଷା ଆରତେ ଜଳପାନ କଲେ ॥୬॥

ପୁଣ କୁଳରେ ମିଳିଲେ ଲେଉଟି । ବେନି ଲେଉଟନ ଗଲବେଗେ ପୁଟି  
ତଳେ ପଡ଼ିଣ ହରାଇଲେ ପ୍ରାଣ । ଅଜ୍ଞାନ ଆସି ମିଳିଲେ ବଦନ

ପଣ୍ଡିତ କୁଳରେ, ବକ ହୋଇଲେ ନ ପଣ ଜଳରେ ॥୭॥

ତୋହରି ପବ୍ବେ ଚଣେ ଅଇଲ । ଏ ଜଳ ପିଇ ଜୀବନ ହାରିଲ

ତୁ ଦେବେ ଜଳ ନ ପିଇଣ ରହ । ଏ ମୋର ରୁଣ ପରସନ କହ

ସେ ବକ କହିଲେ, ନ ଶୁଣି ଅଜ୍ଞାନ ଜଳ ପିଇଲେ ॥୮॥

୧ । ଶ ଶୁଣିଲେ

୨ । ଏ ଶାନ୍ତରେ

୩ । ଶ ଶୁଣିଲେ କେ ବର ଥିଲେ କୁଳେ ରହି

୪ । ଏ ଶୁଣିଲେ କେ ବର ଥିଲେ କୁଳେ ରହି

୫ । ଶ ଶାନ୍ତରେ

୬ । ଶ କାତବାରୀ

୭ । କାତବାରୀ

୮ । କାତବାରୀ

୯ । କେ ମୋହର

୧୦ । ଶ ପ୍ରସନ

୧୧ । ଏ ପ୍ରସନ

୧୨ । ଶ ଏ ସେ ପିଇବୁନର

୧୩ । ଶ ଏ ପ୍ରସନ

୧୪ । ଶ ଶାନ୍ତରେ

୧୫ । ଏ ପଣ୍ଡିତ କୁଳରେ ତାକୁ ଦେଖି

୧୬ । ବକ ବୋଲେ ପଥରେ

୧୭ । ଶ ତୋହରି ପବ୍ବେ



ସେହି ପଡ଼ିଲେ ପଶୁମି କୁଳରେ । ନକୁଳ ପୁଣି ଅଇଲେ ସଇରେ  
ଧର୍ମ ବକ କଥା କହେଁ ନ ଶୁଣି । ତୁଷା ଆଗରେ ପିଇଲେକ ପାଣି

ସେ ପୁରୁ ବରରେ, ଜୀବନ ହାରି ପଡ଼ିଲେ ଭୁରେ ॥୧॥

ସେହି ପ୍ରକାରେ ସହଦେବ ଆସି । ପାଣି ପିଇଲେ ସରୋବରେ ପଶି  
ଦକ୍ଷିଣ ଘାଟେ ହାରିଲେ ଜୀବନ । ଏଣେ ବିରାଗନ୍ତ ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ

ପଞ୍ଚାଳ ସଙ୍ଗରେ, ସେ ଲେଖି ଲେଖି ଅଇଲେ ବନରେ ॥୧୦॥

କପାଳ ସରୋବରରେ ମିଳିଲେ । ଶୁଣିଲେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ଦେଖିଲେ  
ବିଚାରିଲେ ଆଗ ସାବିତ୍ରୀ ମାର । ତୁଷାରେ ଅଧର ଦୋଷ ଶୟର

ପଣନ୍ତେ ଜଳରେ, ଧର୍ମବକ ବୋଲେ ରହ କୁଳରେ ॥୧୧॥

ମୋ ବୋଲ ନ କଲ ଏ ଚାରିଜଣ । ଜଳ ପିଇଣ ହାରିଲେ ପରଶ  
ଚାରିଗୋଟି ମୋର ପ୍ରସନ କହ । ଦଣ୍ଡେ ମହାତ୍ମା ପୁର କର ଦେହ

ମୋ ବୋଲ ନ କଲେ, ପାଣି ପିଇଲେ ମରବଟି ଭଲେ ॥୧୨॥

କାଚବାଉଁଶ ପୁଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଷ । କେ ପତ୍ନୀ ମୋଦ କାହାର ପ୍ରକାଶ  
ଏ ଚାରି ପ୍ରସନ ମୋହରେ କହ । ଜଳ ପିଇଣ ପଡ଼େ ତୋଷ ହୁଅ

ସୁଧୁଷି ବିଚାରି, ବୋଇଲେ ଶୁଣି ତୁ ଯାହା ପଚାରି ॥୧୩॥

୧ । କ କର୍ଣ୍ଣରେ ପୁଣି

୨ । ଧ ଲେଖରେ  
ସ ତ ପାର ଲେଖେ

୩ । ଧ କପାରେ  
ସ ଘାଟରେ

୪ । ସ ସହଦେ

୫ । ଗ ଜଳରେଣ

୬ । ଗ ହାରିଣ

୭ । ଧ ଗ ସ ସେହି ଲେଖଣ ଅଇଲେ

ସହରେ

୮ । ଧ ଅନେକ ସରୋବରେ

୯ । ଧ ଶୁଣିଲେ

୧୦ । ଧ ପିଇବା

୧୧ । ଗ ଆଗରେ

୧୨ । ଧ ରହୁଥିଲେ

୧୩ । ଧ ପିଅନ୍ତେ ଧରଣରେ ପ୍ରାଣ

ସ ଧାତୁ ସହ ଧରଣରେ ପ୍ରାଣ

୧୪ । ଧ ମୋହାତ୍ମା

୧୫ । ଗ ଅଳ

୧୬ । ସ ହେଉ ରହ

୧୭ । କ କଲ

୧୮ । ସ ଅଇଲେ

୧୯ । ଧ କମ

ଗ ପୁଣି

୨୦ । ସ କାଦ ବାରିତା ଅବୁଦ୍ଧି ସେ

୨୧ । ଗ ସ ମୋହୋର

୨୨ । ଧ ଗ ସ ଦେହ

୨୩ । ଗ ପୁଣି ଯାହାକୁ

ମାସମାନେ ଦର୍ବି' ଦେଲେ ଘଟନ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ନି ବାୟୁ ଦେଲେ' ଇନ୍ଦ୍ରନ  
ମହା ମୋହକୋଟି' କଟାଦ ଦେଲେ । ଭୂତମାନଙ୍କୁ କାଳ ପାଳ' କଲେ'  
ଏହିଟି ବାରତା, ଆବର କହିବା ଶୁଣ ଦେ ଶ୍ରେତା ॥୧୩॥  
ଅହରଣିରେ ଦେଉଛନ୍ତି ଜାତ' । ପୁଣି ସେମାନେ ଦେଉଛନ୍ତି ଦତ  
ଯେ ଅବା ଗୁଣଣ ଅଛନ୍ତି ନର । ଥିଲେ ଦେବାରୁ' କରନ୍ତି ବିଚାର  
ଆଦୃର୍ଯ୍ୟଟି ଏହି. ଆଉ ପ୍ରସନ ଶୁଣ ଦେବା' କହ ॥୧୪॥  
ବେତର ମାର୍ଗ ଅଟେ ଭଲ' ଭଲ । ସୂଚ ସେହି ପରିମାଣରେ" ଘେନ  
ଦେବ" ଗୁଣିମାନଙ୍କର ଯେ" ମତ" । ଧର୍ମ କଥାରେ ନ' ଘେନିଲେ ତରୁ"  
ମହାନନ କଥା, ଯାହା କରୁଛନ୍ତି ସେହି ସେ ପତ୍ନୀ ॥୧୫॥  
ବିବସର ଯେ ଅସ୍ଥମ ଭଗରେ । ଶାଳ ପତନ ହୋଏ ଯାହାଘରେ"  
ଅଧିକ ନୁହଇ ଗୁଣ ନ କଲେ । ପ୍ରବାସି ନୋହି ପୁଣେବନ ନେଲେ"  
ଆହେ ବାଣିଜର, ମୋଦ ଅଟଇ" ଏହି ମାନଙ୍କର ॥୧୬॥  
ଧର୍ମବନ ଶୁଣି ହରଷ" ଦେଲେ । ଏବେ ପାଣି ପିଅ ବୋଲି ବୋଇଲେ  
ଗ୍ରୋପାଙ୍କି" ଘେନ ଧର୍ମନୟନ । ତୁଷା ହରିଲେ କହି" ଜଳପାନ  
କୁଳେ ଆସି ମିଳ, ବହୁତ ଶୋକ କରନ୍ତି ପଞ୍ଚାଳ ॥୧୭॥

- |                             |                                |
|-----------------------------|--------------------------------|
| ୧ । ଶ ପରାମାନେ ପ୍ରବ୍ୟ        | ଗ ବେଦ ମାନଙ୍କୁ ନର ବାଟୀ          |
| ଗ ପ୍ରବ                      | ସ ବେଦମାନଙ୍କେ କରୁଛନ୍ତି          |
| ସ ମା-ସମାନ ଏବ୍ୟ              | ୧୦ । ଶ ସ ଶୂଦ୍ରମାନଙ୍କୁ' ଭଲ କର   |
| ୨ । ଶ ଦୁହିତବା               | ଗ ଶୂଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଭଲ କର           |
| ଗ ବାୟୁ ହେଲେ                 | ୧୧ । ଶ ବେଦ                     |
| ସ ବାୟୁ ଚହି"                 | ୧୨ । ଶ ମାନଙ୍କ ନେତ୍ର            |
| ୩ । ଶ ମହାମୋହଟି              | ୧୩ । ଶ ଅଥବା ଧର୍ମ ନ ଗୁହାଦ୍ କହୁତ |
| ସ ମହାମୋହ ହେଟି               | ୧୪ । ଶ ଦେଉଛନ୍ତି                |
| ୪ । ଶ କାଳ ଭୁଂପାଳ ପତତ        | ୧୫ । ଶ ଶ ସ ବିବସ ଅସ୍ଥମ ଭଗରେ ଆସି |
| ୫ । ଶ ଭୁଂକାଳଣ ପାଳ ହୋଇଲେ ଭଲେ | ଶାମାଣ୍ଡି ଘେନି ନର ଭୁଂହେ ବସି     |
| ସ ଭୁଂକାଳଣୀ ପାଳ ହୋଇଗଲେ       | ୧୬ । ଶ ଶ ସ ଆଇ ପରେ              |
| ୬ । ସ ଯାତ                   | ୧୭ । ଶ ସ ଅଧିକ                  |
| ୭ । ଶ ଧିରହୁ କର              | ଗ ଧର୍ମ ଅଧିକ                    |
| ଗ ଧିରହୁ ଧରା                 | ୧୮ । ଶ ପ୍ରତ୍ୟାପ                |
| ସ ପ୍ରାତଃ ଚୋଇଦ               | ୧୯ । ସ ଦୃଷ୍ଟାନ୍                |
| ୮ । ଶ ସ ଅଭିଧ ପ୍ରସନ ଦେବାକ    | ୨୦ । ଶ ତୁଷାରେ ଯାଇ' କଲେ         |
| ଗ ଅଭିଧ ପ୍ରସନ ଦେବାକ          | ଗ ସ ତୁଷାରେ ଚହି' କଲେ ।          |
| ୯ । ଶ ବେଦମାନଙ୍କ କର ଅବା      |                                |

ଗୁଣିକି ଅଣି\* ଏକ ଠାବ କଲେ । ଧର୍ମବକକୁ ଯୁଧିଷ୍ଠି ବୋଲଲେ\*  
କେହ୍ନେ ଜିହ୍ଵାବେ ମୋ ଗୁଣି ସୋଦର । ଶ୍ରେ ପଣି\* କହ ଏଥୁ ପ୍ରକାରେ

ଧର୍ମବକ କହ, ମଲ୍ଲ ପ୍ରାଣୀମାନେ ଜାଇବେ କାହିଁ ॥୧୯॥

କେବଳ ଅନ୍ତେ ସେ ତୋର ଭକ୍ତରେ । ବେନଜଣ ଜିଆଁଲବୁ ବୁଦ୍ଧିରେ  
ଦେଖି\* ବେନ ଜନ ପ୍ରୀତି\* ଚୋଡ଼େଇ । ମହାତ୍ମା ବେନ କରେ ତାକୁ ଧର\*

ଆଣ ତାକୁ ଟେକି, ଉଠରେ ବୋଲି ଉଚ୍ଚସ୍ଵରେ ଡାକ ॥୨୦॥

ଦ୍ରୌପଦୀ ବୋଲେ\* ଶୁଣ ନୃପମଣି । ଶ୍ରୀମ ଅର୍ଜୁନକୁ ଚୋଳିବା ପୁଣି\*  
ଯୁଧିଷ୍ଠି ବୋଲନ୍ତି ନୁହଇ ଏହୁ । ନକୁଳ ସତ୍ତ୍ଵେକ ମୋର ଜାଣି

ଧର୍ମସୁତ ଗଲେ, ନକୁଳ ସତ୍ତ୍ଵେକକୁ ଚୋଳିଲ\* ॥୨୧॥\*

ପ୍ରାଣ ପାଇ ସତ୍ତ୍ଵେକ ନକୁଳ । ଦେଖି ଯୁଧିଷ୍ଠି ତାକୁ କଲେ କୋଳ  
ଧର୍ମବକ ଦେଖି\* ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ଯୁଧିଷ୍ଠି କି ଚାହୁଁ ପୁଣି କହିଲେ

ଆଉ ବେନ ଭ୍ରାତ, ଏହି ପ୍ରକାରେ ଧର ତାଙ୍କ ଦାତ\* ॥୨୨॥

ଶୁଣି ଯୁଧିଷ୍ଠି ସନ୍ତୋଷ ହୋଇଲେ । ଶ୍ରୀମ ଅରଜୁନ\* କର ଧଇଲେ  
ପ୍ରାଣ ପାଇ ବେନଭାଇ\* ଉଠନ୍ତି । ଦେଖି ଦ୍ରୌପଦୀ\* ସନ୍ତୋଷ ହୁଅନ୍ତି\*

ସବେ ଏକ ମେଳ, ବକ ଡାକନ୍ତି ଆହେ ମଘପାଳ ॥୨୩॥

୧ । ଶ ଗୁଣିକିକକୁ

୨ । ଶ ଶ୍ରେ ପଣି

୩ । ଶ କହ

୪ । ଶ କଲେ

୫ । ଶ ଧର୍ମବକ

୬ । ଶ ଧର

୭ । ଶ କହ

୮ । ଶ ଦ୍ରୌପଦୀ କହ

୯ । ଶ ନକୁଳ ସତ୍ତ୍ଵେକ ଚୋଳି ପୁଣି

୧୦ । ଶ ବେନଲେ

୧୧ । ଶ ଧର୍ମବକ କହ ଦୁଇପାଦ ନାହିଁ

୧୨ । ଶ ପୁଣି

୧୩ । ଶ କହ

୧୪ । ଶ ଧର୍ମବକ

୧୫ । ଶ ବେନଲେ

୧୬ । ଶ ପୁଣି ଚୋଳି

୧୭ । ଶ ଦ୍ରୌପଦୀ

୧୮ । ଶ ଧର୍ମବକ

ମୋର ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ ବନ୍ଦନ ଆସ । କେମନ୍ତେ ଯିବି ବୋଲେ ଧର୍ମ ଶିଷ  
 ବଳ ବୋଇଲେ ଏ ପାଣି ଉପରେ । ତାଲି ଆସ ସତ୍ୟ ଥିଲେ ଶରୀରେ'  
 ଶୁଣି ଧର୍ମପୁତ୍ର, ଜଳରେ ଗମନ କଲେ ଭୁବିତ' ॥୨୫॥

ଧର୍ମବଳ ପାଶେ ଯାଇ ହୋଇଲେ' । ତୁ ନେ ମହାତ୍ମା ବୋଲି ପଚାରିଲେ'  
 କପାଳ' ତୁମ୍ଭେ ଏଥୁ ଅଛ ବସି । ଏ ଜଳ କମ୍ପା' ଜୀବନକୁ ନାଶି  
 ଧର୍ମବଳ ଶୁଣି, କହିବା ଏବେ ଶୁଣ ନୃପମଣି' ॥୨୬॥

ପିତା ପତ୍ୟେ ରାମବନକୁ ଗଲେ । ଦଣ୍ଡକାରଣ୍ୟେ ଯାଇଣ ରହିଲେ  
 ରହୁ ଜଡ଼ତ ହେମ ମୃଗ ଦେଖି । ରାମକୁ ଆଣ ବୋଇଲେ ମୃଗାକ୍ଷି  
 ରାମ ଗଲେ ମାରି, ସୀତାକୁ ରାବଣ ଆଣିଲା ହରି ॥୨୭॥

କନକ ମୂର ମାରି ଆସି ରାମ । ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ନିଜ ଆଶ୍ରମ  
 ନ ଦେଖି ସୀତାମୋକ୍ତ ମୁଖୀ । ବିକାପ କରି ହେଲେ ମହାଦୁଖି  
 କାନନେ ଶୋକିଲେ, ଜଟାୟୁ ପକ୍ଷି ବାରତା କହିଲେ ॥୨୮॥

ବକଠାଛୁ ପୁଣି ଶୁଣି ବାରତା । ଲଙ୍କା ରାବଣ ଦେଖିଗଲା ସୀତା  
 ତତ୍ତ୍ୱ ଶୁଣ୍ୟମୂଳେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ସୁଗ୍ରୀବ ଆସି ଦରଶନ କଲେ  
 କହି ସେ ବୃତାନ୍ତ, ଶ୍ରୀ ରାମଚନ୍ଦ୍ର ପଡ଼େ ହେଲେ ମିଥ ॥୨୯॥

ମଇତ୍ର ଛକେ ବାଳକ ମାଇଲେ । ତାରିଦିଗକୁ ଦୁତ ବରାଗିଲେ  
 ଲଙ୍କା ଗଡ଼କୁ ହୁକୁମତ ଗଲେ । ଅଶୋକ ବନେ ସୀତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ  
 ଏକାନ୍ତ ଭାରିତ, କହି ରହୁମୁଦି ଦେଲେ ମାରୁତ ॥୩୦॥

୧ । ସ ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ

୨ । ଗ ଦେହରେ

୩ । ଶ ଗ ସ ରୁଣିତ

୪ । ଶ ସ ପ୍ରବେଶ

ଗ ପଡ଼େ ପ୍ରବେସ

୫ । ଦ ହେଲେ

୬ । ଶ ସ ରୁଣ୍ଡେ କେ ମହାତ୍ମା କହ

ଗ ତୁ କେ ମାହାତ୍ମା ବୋଲଣ ବୋଲିଲେ

୭ । ସ କମ୍ପା

୮ । ଶ ସ ଜବକକୁ

୯ । ଶ କହିଲେ ପୁଣ ନୃପ ଶ୍ରୀରାମଣି

ସ କହିଲେ ଏବେ ପୁଣ ନୃପମଣି

ଠାକୁରାଣୀ ଠାରୁ ହେଲେ ମେଲଣି । ମଣି ଦେନଶ କରେ ଚପିମଣି  
ମଧୁବନ ଭାବି ଅସପ୍ତ ମାଣ । ବଳ କର ନେଲ ଇନ୍ଦ୍ର ଅଲଗ

ପୋଡ଼ାଦେଲେ ଲଙ୍କା, ସେହୁଦିନୁ କଲ ଶବଣ ଶଙ୍କା ॥୩୦॥

ରାମ ଛମ୍ପରେ ବାରତା କହୁଲେ । ସୀତା ଛଳେ ରାମ ସେହୁ ବାନ୍ଧଲେ  
ରାକ୍ଷକପି ବଳ କେ କରୁ ଶେଷ । ସୁବଳରେ ଯାଇ ହେଲେ ପ୍ରବେଶ

ରାବଣର ବଣ, ରାଣେ ରାମଚନ୍ଦ୍ର କଲେ ନିଃଶେଷ ॥୩୧॥

ରାବଣ ଭ୍ରାତ କୁମୁଦର୍ଜ୍ଜ ଶର । କଲ ସେ ଆସି ଅସ୍ତ୍ରଖ୍ୟ ସମର  
କୋଟି କୋଟି କପି ଶିଳିଲ ଛୁଣ୍ଡେ । ନାଶିଲ ବଳ ନିଜ ଭୁଜ ଦଣ୍ଡେ

ରାମ କୋପକଲେ, ନାଗଜ ପେଶିଣି ମୁଣ୍ଡ କାଟିଲେ ॥୩୨॥

ସେ ମୁଣ୍ଡ ତେଇ ଶିଳିଲକ ସନ୍ଧ୍ୟା । ବହୁରାକ୍ଷ କପି ହେଲେ ନିଧନ  
ବିଷ୍ଣୁଶ ବୋଲେ ଶୁଣ ରାବେ । ଏମନ୍ତ ବର ପାଇଅଛି ପୁରବ

ବେନିପାଳ କର, ଉଡ଼ାଇ ଦିଅ ବାଉଣର ମାଣ ॥୩୩॥

ଶୁଣି ଶ୍ରୀରାମ ସନ୍ତୋଷ ହୋଇଲେ । ନାଗଜ ପେଶି ବେନିପାଳ କଲେ  
ପଦନାଶରେ ଦେଲେ ଉଡ଼ାଇ । କପାଳ ପାଳ ଏଥିରେ ପଡ଼ଇ

ସେ ଏମନ୍ତ ହେଲ, କପାଳ ସରୋବର ବୋଲଇଲ ॥୩୪॥

ଯେତେ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଭାଷନ୍ତି ମାର । ତକ୍ଷଣେ ସେହୁ ଛୁଡ଼ନ୍ତି ଶରୀର  
ତେଣୁକରି ଏଡ଼ା ଜଗିଛି ମୁଣ୍ଡ । ତୋର ଆସିବା ବାଟ ଅଛି ଚାହିଁ

ମୁଁ ଜନ୍ତୁମାନଙ୍କୁ, ମନା କରଇ ଜଳ ପିଇବାକୁ ॥୩୫॥

୧ । ଖ ପୋଥିରେ ୨୭ରୁ ୩୯ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ  
ନାହିଁ

୨ । ଖ ଚତୁର୍ଥ ଅକ୍ଷର  
ଗ ଅକ୍ଷର

ପ କଲେ ଅକ୍ଷର ଚତୁର୍ଥର

୩ । ଖ ପିତାଛଳେ ରାମ ଲଙ୍କାକୁ ଗଲେ  
ଅନେକ ରାକ୍ଷ କପି ରୁଲେ (ଅଧିକ ପାଠ)

୪ । ଖ ପ ଏ ଧାଡ଼ିଟି ନାହିଁ

୫ । ପ ପେଶିଣ

୬ । କ କପିମାନେ

୭ । ଖ ବାଣି ସୁଣି ରାବେବ

ଗ ବିଭୀଷଣ ବୋଲେ ସୁଣି ରାବର

୮ । ଖ ସୁବ

୯ । ଖ ପ ରାଜାଅ ମୁଣ୍ଡ

୧୦ । ଖ ଉଡ଼ାଇ ମୁଣ୍ଡ ବାଉଣର

୧୧ । ଖ ପ ନାଗଦେ ମୁଣ୍ଡ

୧୨ । ଖ ପଦନାଶରେ

୧୩ । ଖ ପ ଉଡ଼ାଇ

ଆଉକ ପାଳ ପତି ରମ୍ୟାବନେ । ନିଳେଇ ସରୋବର ବନ୍ୟମାନେ  
ସୁଗନ୍ଧ ପୁଷ୍ପ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ । ସେ ଜଳପାନ କେନ୍ଦ୍ର ନ ଚରନ୍ତି\*

କାଳ ଆଇ ଜଳେ, ସେ ପାଣି ପିଇଲେ ମରନ୍ତି ତାଙ୍କେ ॥୩୭॥

ସୁଗନ୍ଧ ଦରଶେ ଅନୁନ ଗଲେ । କାଳକି ମାରି ଜଳ ମୋଷ କଲେ  
ଚେଣୁ ଶବ ଜନ୍ମ କଲେ ଆହାର । ଏବେ ମୋ ବୋଲ କର ନୃପବର

ଏଥୁ କର ସ୍ନାନ, ଭାଇ ଭଉଜା ସନ୍ତୁଷ୍ଟେ ଗଜନ ॥୩୮॥

ତେବେ ସେ ଜଳ ହୋଇବ ନିସ୍ତାର । ଶବ ଜନ୍ମ ଏ କରବେ ଆହାର  
ମୃତ୍ୟୁ ସେ ଧର୍ମ ତୁମ୍ଭେ ମୋର ପୁତ । ନିଜ ରୂପ ପ୍ରକାଶିଲେ ଭୁବିତ

ଦେଖିଣ ରଜନ, ଚରଣ ଚଳେ କଲେକି ଦ୍ରବନ ॥୩୯॥

ସେ ଧର୍ମ ବହୁତ କଲ୍ୟାଣ କଲେ । ଅନୁଧ୍ୟାନ ହୋଇ ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ଗଲେ  
ସୁଧର୍ଷି ଭ୍ରାତ ଗ୍ରୌପୀତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟେ । ସେ ଜଳେ ସ୍ନାନ କଲେକି ଭୁବିତେ

ଚନ୍ଦ୍ର ପୁଣି ଗଲେ, ତମାଳ ବନେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ॥୪୦॥

ସକଳ ଋଷି ମିଳିଲେକି ଚନ୍ଦ୍ର । ପୂର୍ଣ୍ଣିମାଳା କର ସେ ବନେ ରହି  
ବସନ୍ତ ଋତୁ ହୋଇଲେକି ଶେଷ । ଶ୍ରୀଷ୍ଟମ ରୁଚି ହୋଇଲେ ପ୍ରବେଶ

ଚପଟ ଅନଳ, ସବୁରି ଅଙ୍ଗରେ ସ୍ପେଦ ସଲଳ ॥୪୧॥

ବନରେ ବନ ଅଗ୍ନି ସେ ପ୍ରବଳ । ଝଙ୍କାରି କୁଳ କରନ୍ତି ଝଙ୍କାର  
କୁସୁମ ଝଡ଼ି ରୁମିରେ ପଡ଼ିଲେ । କୁସୁମ ପ୍ରସରମାନେ ଉଡ଼ିଲେ

କର୍ପୁର ଚନ୍ଦନ, ବୋଲ ହୋଇଲେ ଶ୍ରାବ୍ୟବନ୍ତଜନ ॥୪୨॥

୧ । ଶ ବ୍ରହ୍ମନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ଯାହା  
ବ ବ୍ରହ୍ମନନ୍ଦ ଗୋପାଳ ଯାହା

୨ । ଶ ବ ସୁଧର୍ଷଣ

୩ । ଶ ବ କରନ୍ତି

୪ । ଶ ବ ଭୁବିତେ

ବ ପ୍ରାଚୀନ କବି ଭୁବିତେ

୫ । ବ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାଳା କରଣ

୬ । ଶ ହୋଇଲେ ପ୍ରବେଶ

୭ । ଶ ଅବିଶ

୮ । ଶ ପ୍ରବେଶ ତେଜ ବହୁଲେ ଦିନେ

୯ । ଶ ବ ବଳାଗ୍ନି ଅପ ପ୍ରସର

ବ ବଳାଗ୍ନି ହେଲେ ପ୍ରସର

କେ ତାଳବୃନ୍ଦ' ଧରି ଆଇ' କର । କେତୁ ଲେଖଇ ଶୀତଳ ସମୀର  
 କେ ଜଳେ ପଣି ଅବଗାହ କରେ । କେ ଓଡ଼ା ବାସ ପକାଇ ଦେହରେ  
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିକଳେ, କଉଁ ପଥକ ବସେ ବୃକ୍ଷତଳେ ॥୪୬॥  
 ଏମନ୍ତ ଋତୁ ଦେଖି ଧର୍ମସୁତ । ସଙ୍ଗେ ଦେଶିଣ ଦୁପତ' ଦୁହିତା  
 ନଦୀରେ ପଣି ଜଳ କେଳି କରି । ପିତୃକା କରେ ଧରି' ମସମରି  
 ପୁଣି ପୁରୁଷ ଆସି, ଶୀତଳ ସ୍ଥାନେ ବେନ ଜନେ ବସି ॥୪୭॥  
 କର୍ପୁର ଚନ୍ଦନ ଅଙ୍ଗେ ବୋଲନ୍ତି । ସେବଣ କୁସୁମ ତୋଳି' ଆଶନ୍ତି  
 ପାଶୁଡ଼ା ଦେଶିଣ ରାତିରେ କେଶେ । ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କ ଦେଶ ବିଜେ କରି ସେ'  
 ଅଙ୍ଗେ ଅଙ୍ଗ ଦେଇ, ଶ୍ରୀକ୍ଷମ ବୋଲି ନ ଜାଣନ୍ତି କେହି' ॥୪୮॥  
 ଦୁପତ ସୁତା ଧର୍ମକ ନନ୍ଦନ । ଅତି ହରଷରେ ହରନ୍ତି' ଦିନ  
 ତାଙ୍କ ଚରଣେ ମୋର ନମସ୍କାର । କହେ ଅଧମ ଘନ ବିଶ୍ଵମୁର  
 ଶୁଣି ସୁଜ୍ଞାନେ, ମୋ ଦୋଷ ଆଉ ନ ଧରି ବା' ॥୪୯॥

୧ । ଶ ତାଳପତ୍ର

ର ତାଳବୃନ୍ଦ

୨ । ଶ ଧର୍ମସୁତ

୩ । ଶ ଗ ବ ପଥକବୃକ୍ଷ

୪ । ଶ ବ କେତୁ

୫ । ଶ ବୃକ୍ଷତଳ

୬ । ଶ ଦ୍ରୌପଦୀ

ବ ଦ୍ରୌପଦ

୭ । ଶ ବ ଧର୍ମନନ୍ଦନ

ଗ ଧର୍ମ ଜଳ

୮ । କୁଳେ

୯ । ଶ ଶୀତଳ ଘନେ ବେନ ଜନେ ପଣି

୧୦ । ଶ ପୁଷ୍ପ ତୋଳଣ

ଗ ପୁଷ୍ପ ତୋଳଣ

ବ ପୁଷ୍ପ ତୋଳ

୧୧ । ଶ ପାଶୁଡ଼ା ଗହ୍ଵ ସେବାଶିଳେ ସେହେ

ଦ୍ରୌପଦ ସେନ ତହିଁ କଲେ ବିଜେ

ଗ ବ ପାଶୁଡ଼ା ତୋଳି ରାତିରେ କେଶେ

ଦ୍ରୌପଦ ସେନ ତହିଁ କଲେ ବିଜେ

୧୨ । ଶ ନ ଘାଣିଲେ ତହିଁ

ବ ଶ୍ରୀକ୍ଷମ ନ ଘାଣିଲେକ ତହିଁ

୧୩ । ଶ ଗ ହରଷେ ନେହୁରିନ୍ତି

ବ ଦୁପତ ସୁତା ସେ ଧର୍ମନନ୍ଦନ

ତହିଁ ହରଷେ ନେହୁରିନ୍ତି ଦିନ

୧୪ । ଶ ଦୋଷ ଆଉ ନ ଧରିବା

ଗ ବ ଦୋଷ ଆଉ ନ ଧରିବ

## ଦଶମ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—ମଢ଼ନ ଗୁଞ୍ଜରୀ

ପତଳା ବୋଲଣ ଜାମୁବଞ୍ଚରୁ<sup>୧</sup> ନଦୀ  
 ଜଳକୀଡ଼ା କରୁଥିଲା<sup>୨</sup> ସଖୀଗଣ ଦେନି ସେ ॥୧॥  
 ଚୈଲେକ୍ୟ ମୋଡ଼ିଲା ସେ ସେ ଅସୁବୁ ସୁନ୍ଦରୀ<sup>୩</sup>  
 କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ପିତା ଯାର ତାକୁ କେତୁ ସରି ଯେ<sup>୪</sup> ॥୨॥  
 ଚନ୍ଦ୍ରସେନ ରଥ ଚଢ଼ି ଆକାଶେ ଯାଉଛି  
 ମାତଳ ସାରଥୀ ତାର ଶତାଞ୍ଜ ବାହୁଛି ସେ ॥୩॥  
 କନ୍ୟା ରୂପ ଦେଖି କାମେ ଗଡ଼ବ<sup>୫</sup> ଅବଶ  
 ମାତଳକ ବୋଲେ ରଥ ନିଅଁ ତାର ପାଶ ହେ ॥୪॥  
 ମାତଳ ବୋଲଇ ସେହୁ<sup>୬</sup> ଦାରକା ସୁବଚ  
 ଜଳକୀଡ଼ା କରୁଛନ୍ତି ଶୁକ୍ଳସ୍ଥ ଦୁହିତ<sup>୭</sup> ସେ ॥୫॥  
 ଚନ୍ଦ୍ରସେନ ବୋଲଇ ନିକଟେ ରଥ କର  
 ଦେଖିବା ସୁନା ସେ ରାମା କେମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ହେ ॥୬॥

୧ । ଖ ନାମରେ ସମୁଦ୍ରରେ  
 ଗ ଜମୁବଞ୍ଚର

୩ । ଜମୁବଞ୍ଚ

୨ । ଖ ଗ ପ ଜଳକୀଡ଼ାରେ ଅସୁବୁ

୩ । ଖ ଗ ସେହୁ ଅସୁବୁ ସୁନ୍ଦର  
 ୪ । ସେହୁ ଅସୁବୁ ସୁନ୍ଦର

୪ । ଖ ଗ ପ କେ ସମ ହୋଇବ ଯାର  
 ପିତା ପିତାସୁର

୫ । ଖ ହୋଇଲା

୬ । ଖ ସାରଥୀ ବୋଲଇ

୭ । ଗ ଦୋହିତ



ସାରଥୀ ଯୋଗ୍ୟତାକ ମେଷିକ ରଥୀ' ବାଣୀ  
 କନ୍ୟାଋ ନିକଟେ ରଥ କଲ୍ଲ ବେଗ' ଆଣି ହେ ॥୭॥  
 ଏକେ ସେ ଇନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦନ' ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର  
 ଜଳେ ଛୁଇଁ ପଡ଼ିଲେ ଦେଖିଲୁଁ ଗମାବର ଯେ ॥୮॥  
 ସେହି ବିରହିତା ହୋଇ ଛୁଇଁଲେ ରହିଲୁ  
 ଏହି ସମୟରେ ରଥ ନିକଟେ ମିଳିଲୁ ଯେ ॥୯॥  
 ସନ୍ଧ୍ୟେ ଗନ୍ଧବ ରୂପ ଦେଖି ନବକାଳ'  
 ବିହ୍ୱଳିତ ହୋଇଲୁ ସେ ବେନିଭୁଜ' ତୋଳ ଯେ ॥୧୦॥  
 ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ଗନ୍ଧବ ରଥ କଲ୍ଲ' ପାଶେ  
 ଗମାମଣି କୋଳେ ଆଣି' ବସାଇ ହରଷେ ଯେ ॥୧୧॥  
 ଗଗନ ମାର୍ଗରେ ସେ ଉଡ଼ାଇ ନେଲୁ' ରଥ  
 ସ୍ୱର୍ଗପୁରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲୁ ଚିତ୍ତରଥ ଯେ ॥୧୨॥  
 ଇନ୍ଦ୍ର ନ ଜାଣନ୍ତି କନ୍ୟା' ଗୃପ୍ତେ ରଖିଲୁ  
 ଏଣେ ନେଲୁ ନେଲୁ ବୋଲି ହୁରିଏ' ଶୁଭିଲୁ ଯେ ॥୧୩॥  
 ସଖୀମାନେ ଗଲେ ସବେ' ହାରକା ସନ୍ଧ୍ୟାରେ  
 କରଯୋଡ଼ି ଜଣାଇଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଛୁମ୍ବରେ' ॥୧୪॥

୧ । ଶ କସେ ମେଷିକ ତା

ଏକ ମେଷିକ ତା

୨ । ଶ ଗ ବେଗେ

୩ । ଶ କୁମର

୪ । ଶ ଦେଖି

୫ । ସ ୭, ୭, ୮ ପଦ' ନାହିଁ

୬ । ଶ ଅନିତେ

୭ । ଶ ସନ୍ଧ୍ୟେ ଗନ୍ଧବ ରୂପ ଦେଖି ଯେ ବାଳ

ଗ ପୁଣ ଦେଖି ବାଳ

୮ । ଶ ସନ୍ଧ୍ୟେ ଗନ୍ଧବ ରୂପ ଶୁଣ ଦେଖି ବାଳ

୯ । ଶ ସ ବିହ୍ୱଳିତ

୧୦ । ଶ ହୋଇ ବେନି ବାହୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ

ଗ ବାହୁ

୧୧ । ଶ ସ କଲ

୧୨ । ଶ ସ ବାହୁଧରି ତୋଳ କୋଳେ

ଗ ବାହୁ ତୋଳ କୋଳେ ଆଣି

୧୩ । ଶ ଶ ସ ଗଗନ ମାର୍ଗ କରଣ ଉଡ଼ାଉଲୁ

୧୪ । ଶ ଶ ନାଗନ୍ତ କନ୍ୟାକୁ

୧୫ । ଶ ଏଣେ ନେଲୁ ବୋଲି ହାକ ଗୋଟିଏ

୧୬ । ଶ ଶ ସ ସଖୀମାନେ ଗଲେ

୧୭ । ଶ ସ ପାସରେ

ଶ୍ରେ ଡେବ ଇନ୍ଦ୍ରକୁମର' ଶିବସେନ ବାର  
 ରଥ ଚଢ଼ି' ଉପଗତ ହୋଇଲେ ପରୁର ଯେ ॥୧୫॥  
 ଜଳକ୍ଷୀଡ଼ା ଠାରୁ ପରଳାକୁ ନେଲେ ହରି  
 ରଥେ ବସାଇ ଆନନ୍ଦେ ଗଲେ ପୁରୀପୁରୀ' ଯେ ॥୧୬॥  
 ଶୁଣି ନରି ବଳରାମ କୋପରେ ଉଠିଲେ  
 ଉତ୍ତସେନ' ନୃପତିଙ୍କି ଶୁଣି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ॥୧୭॥  
 ପାଚବଣ ସନ୍ଧ୍ୟା ଚୋର ସଜକରି ଆଣ  
 ପୁର ନୃପତିର ଆଜ ଦେଖିମି ପରାଣ' ॥୧୮॥  
 ନୂଆ ଇନ୍ଦ୍ର କରବଲ ଆଜ ପୁରୀପୁରୀ'  
 ଏ ମୋହର ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରଧର' ହେ ॥୧୯॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଇଲେ ଦେବ କୋପକର ଶାନ୍ତି  
 ଶିବସେନ ନଥା ପୁର ରାଜନ' ଜାଣନ୍ତୁ ଯେ ॥୨୦॥  
 ବାଲୁଚା ନହନ୍ତୁ' ଶୁଭ ପେଷିବାନ ଏବେ  
 ପରଳାକୁ ଦେଖି ଇନ୍ଦ୍ର' ନ ଆସିବେ ଯେବେ ॥୨୧॥  
 ଦେବେ ସିନା ତାର ସଙ୍ଗେ କରିବା ସମର  
 ଶୁଣି ନରି ପନ୍ଥୋଷ ହୋଇଲେ ଘନାମୁର ଯେ ॥୨୨॥  
 ଅହର' ଉଦ୍ଧବ ହକାରିଲେ ଦଇତାରି  
 ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ବେନିନନ ଯାଅ ପୁରୀପୁରୀ' ଯେ ॥୨୩॥

୧ । ଶ ବ ନନ୍ଦନ

୨ । ଶ ବ ଚଢ଼ି

୩ । ଶ ବ ପୁରୀପୁରୀ

୪ । ଶ ଶ ବ ଉତ୍ତେସେନ

୫ । ଶ ବ ଦେବମୟ ପ୍ରାଣ

୬ । ଶ ବ ପୁରୀପୁରୀ

୭ । ଶ ବ ପିତାମୁର

୮ । ଶ ଶାନ୍ତି

୯ । ଶ ଶ ରାଜନ

୧୦ । ଶ ବ ପୁରୀପୁରୀ

୧୧ । ଶ ବ ଚନ୍ଦ୍ର

୧୨ । ଶ ବ ଶତ

୧୩ । ଶ ବ ଅକୃଷ୍ଣ

୧୪ । ଶ ବ ଅକୃଷ୍ଣ

୧୫ । ଶ ଶ ବ ପୁରୀପୁରୀ ହେ

ଇନ୍ଦ୍ରଂ ଚକ୍ରତ ଇନ୍ଦ୍ରଂ ଆଶି ସମର୍ପିତେ  
 ନୋକ୍ଷ୍ମଲେ ଗମକ ନୋପେ ସବେ' ନାଶ ଯିବେ' ॥୨୪॥  
 ଶୁଣି ବେନ ଗାରେ ରଥ ଚଢ଼ିଣ ସରୁରେ  
 ଆଜ୍ଞା ପାଇଣ ମିଳିଲେ ଯାଇ ସ୍ୱର୍ଗସୁରେ' ॥୨୫॥  
 ଦେଖିଲେ ସୁଧର୍ମୀ ସଭା ମଧ୍ୟେ ଦେବଗଣ  
 ବିନୟ କରି ଅଛନ୍ତି ବିରଜୁଛି' ତେନ ॥୨୬॥  
 ବେନପାଶେ ବୁଢ଼ା ବୃନ୍ଦସ୍ତବ୍ଧ\* ଛନ୍ଦ୍ର ବସି  
 ବୁଢ଼ାକୁ ବେଢ଼ିଣ\* ବସିଛନ୍ତି ବୁଢ଼ୁରାସି ଯେ ॥୨୭॥  
 ଗୁମ୍ଫାରେ ବିନୟ କରି ଅଛନ୍ତି ଶଙ୍କର  
 ଯମ ପବନ ଅନଳ ବରୁଣ କୃବେର ॥୨୮॥  
 ନଇଚ୍ଛବ ଦିବାନର ବିଶ୍ୱାଦସୁ ଶଶି\*  
 ନବଗ୍ରହ ବାରଦଧି ପକ୍ଷ ନିଧୁ ବସି ହେ ॥୨୯॥  
 ବିଦ୍ୟାଧରମାନେ କରୁଛନ୍ତି ପଢ଼ୁଆର\*  
 ଅପସରି\* ନୃତ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଗୁମ୍ଫାରେ ଯେ ॥୩୦॥  
 ମିଶାମିଶି ହୋଇଛନ୍ତି ସବଦେବ ସନ୍ତ\*  
 ଗହ ଗହ ଶୁଭ୍ରଅଛି\* ସୁଧର୍ମ ଆଶ୍ରାନ\* ଯେ ॥୩୧॥  
 ଅନ୍ଧର\* ଉପବ ବେନ ଚକ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ  
 ରଥ ତେଜନର ଗଲେ ସୁରପକ୍ଷ ପାଶ ଯେ ॥୩୨॥

୧ । ଖ ଗ ଘ ଙ

୨ । ଘ ଙ ଘ ଙ ଙ

୩ । ଖ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ ଯାଉ\* ହେଲେ

ସ୍ୱର୍ଗସୁରେ ହେ

ଗ ସ୍ୱର୍ଗରେ ହେ

ଦ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ ଯାଉ ମିଳିଲେ

ସ୍ୱର୍ଗସୁରେ

୪ । ଖ ଗ ଘ ବିକାସୁର

୫ । ଖ ଗ ଘ ବ୍ରହ୍ମା ବୃନ୍ଦସ୍ତବ୍ଧ

୬ । ଗ ଘ ବେଢ଼ିଣ

୭ । ଖ ବୃନ୍ଦସ୍ତବ୍ଧ ସଙ୍ଗେ ଦେବ ଦେବତାସିଂହଣ

ନାରଦ ଗାୟନ କରେ ବିଶା ବଦାଘଣ ହେ

ଦ ବୃନ୍ଦସ୍ତବ୍ଧ ସଙ୍ଗେ ଦେବ ବରୁଣ ଗଣ

ନାରଦ ଗାୟନ କରେ ବିଶା ବଦାଘଣ

୮ । ଖ ବସି

୯ । ଖ ପଶୋଆର

୧୦ । ଖ ଗ ଘ ଅପସରି

୧୧ । ଖ ହୋଇଣ ସକଳ ଦେବଗଣ

ଦ ହୋଇଣ ସକଳ ଦେବଗଣ ,

୧୨ । ଖ ସବଦ ଯେ

ଦ ସବଦ ଯେ

୧୩ । ଖ ଆଶ୍ରାନ

ଗ ଆଶ୍ରାନ

୧୪ । ଘ ଅନ୍ଧର

ଦ୍ରୁପଦ କଣ୍ଠେ ବେନି କର ଯୋଡ଼ି କରି  
 ଜଣାନ୍ତି ଶୁଣିମା ଏବେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦଣ୍ଡଧାରୀ ଯେ ॥୩୩॥  
 ଅଶେଷ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କୋଟି ସର୍ଜନା ଯାହାର  
 ଯାର ନାଭି କମଳେ ଜନମ ବେଦବର ଯେ ॥୩୪॥  
 ଶିବକୁ ଶିଶୁର ପଦ ଯେଉଁ ପ୍ରଭୁ ଦେଲେ  
 ଦେବଗଜା କରି ପୁରୋ ଭୁମକୁ ଥାପିଲେ ଯେ ॥୩୫॥  
 ପୃଥ୍ୱୀଙ୍କର ନିକାରଣେ ଦେଲେ ଅବତାର  
 ଦେବକୁଳ ରକ୍ଷାକରି ମାରନ୍ତି ଅସୁର ଦେ ॥୩୬॥  
 ସେ ଦେବ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆତ୍ମ ଦୁଃଖି ପେଷିଲେ  
 ଇନ୍ଦ୍ର ପ୍ରମୁଦେ କହିବ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ॥୩୭॥  
 ଜଳଖିଡ଼ା ପ୍ଳାନ୍ତୁ ଭୁମ ପୁର ଶମ୍ଭବପଦ  
 ସତଳା କନ୍ୟାକୁ ନିଶି ଆଶିଲ ବହନ ଯେ ॥୩୮॥  
 ଜାମ୍ବବତୀ ଗର୍ଭେ କାଚ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ରୂପା  
 ସଖୀଗଣ ଜଣାଇଲେ ଗମକଥାଧାରୀ ଦେ ॥୩୯॥  
 ବଳରାମ ଶୁଣି କୋପେ ପତ୍ୟ ଉତ୍ତରଲେ  
 ଇନ୍ଦ୍ର ମାରି ନୂଆ ଇନ୍ଦ୍ର କରିବ ବୋଇଲେ ଯେ ॥୪୦॥  
 ତାଙ୍କ କୋପ ଶାନ୍ତି କରି ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ  
 ଆମ୍ଭେ ବେନିଜନ ଭୁମ ପ୍ରମୁଦେ ପେଷିଲେ ଯେ ॥୪୧॥

୧ । ଶ ଶୁର୍ଗ  
 ଗ ପୁର୍ଗ  
 ଘ ହେଉ ପୁର୍ଗ  
 ୨ । ଶ ଗ ଘ କୋଟି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ  
 ୩ । ଶ ଗ ଘ କେଉଁ ଦେବ  
 ୪ । ଶ ଘ ଦେବଗଜା କରି ତୋତେ  
 ଶୁର୍ଗେ ବସାଇଲେ  
 ୫ । ଶ ହୋଇ  
 ୬ । ଶ ମାରଦେ  
 ୭ । ଶ ଗ ଆଗରେ  
 ୮ । କ ପୋଥିର ୩୭ ଓ ୩୭ ଭରସ୍ସ ପଦ

ଗ ପୋଥିରେ ୩୮ ପଦ ପରେ ଅଛି  
 ୧ । ଶ ଗ ଘ ଯଜ୍ଞଧାରୀରୁ  
 ୧୦ । ଶ ଯମୁବଦ ଗମ୍ଭ  
 ଗ ଜମ୍ବୋବତୀ ଗର୍ଭ  
 ଘ ଯମ୍ବବତୀ ଗର୍ଭ  
 ୧୧ । ଘ ଯାଚ  
 ୧୨ । ଶ ଘ ପ୍ରାଣୀ  
 ୧୩ । ଶ ଘ ଆତ୍ମ ବେନିଜଣକୁ  
 ତୋ ପାସକୁ  
 ଘ. ଭୁମକୁ

ଶୁଣିକରି ମହାଦେବ କରତାଳ ମାରି  
 ହସିଣ ଉଠିଲେ ତନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚ ନାଦ' କରି ॥୪୬॥  
 ଆରେ ଦୃଷ୍ଟେ ରଲକଥା କଲରେ ପ୍ରକାଶ  
 ଏବେ ଦିନେ ସୁନ୍ଦର ଦିଶିବ ଯେ ଆକାଶ ॥୪୭॥  
 ପାଶନାତକ କୁସୁମ ବୃଷ୍ଟି ହରି ନେଲ  
 ତନ୍ତ୍ର'କ ପାଲଟି ସେବେ ସଦନା ହୋଇଲ ରେ ॥୪୮॥  
 କେତେ ପୁଷ୍ପ କେତେ ଜନ୍ୟା ଆଶିଷନ୍ତୁ ହରି  
 ଜନ୍ୟା ଗୋଟିକ ହରିଣ ନ ସହେ ମୁଗୁରୀ ହେ ॥୪୯॥  
 ଏବେ ଯାଇ କହ ତୁମ୍ଭେ କାନ୍ତ, ଫଳଶ୍ରୀଣ  
 ମିତ୍ର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି' କି କରିବ ରଣ ହେ ॥୫୦॥  
 ଗୋପାଳ କୁଳେ ବଢିଲୁ' ଲଜ୍ୟାଶ୍ରମ ଗୁଡ଼ିଲୁ  
 କଂସକୁ ମାରନ୍ତେ ତାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ବଢିଲୁ ଯେ ॥୫୧॥  
 ତାର ପ୍ରାଣ ମଣିଛୁକ ଦେବ ପୁରନ୍ଦର  
 ଏହା ଶୁଣି' କୋପକରି କହଲେ' ଅହର' ଯେ ॥୫୨॥  
 ତୁମ୍ଭେ ଶ୍ରେୟାକାମୀ ଭୂତ ପ୍ରେତ ମେଲେ ଯାଅ  
 ବସୁ ମାୟା ଜାଣି ରାମ ନାମ ଜପୁଥାଅ ହେ ॥୫୩॥  
 ପୁଣି ଇନ୍ଦ୍ରକୁ ଶୁଭଂଶ କହନ୍ତୁ ସେ ବେଳ  
 ତଳ ଏବେ ଦ୍ଵାରକାକୁ' ସଦନାକୁ ଘେନି ହେ ॥୫୪॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚରଣେ ଯାଇ ପଣ ଯା ଶରଣ  
 ତୋତେ ଦେଖି ସଦୟା' କରବେ ନାରାୟଣ ହେ ॥୫୫॥

୧ । ଶ. ମହାରୁଚ

ଗ ସ. ଅନ୍ତରାତ

୨ । ଶ ଗ ସ. ସୁରୁ'

୩ । ଶ ସ. ନ ସହସ୍ର ହରିରେ

୪ । ଶ ଗ ସ. ମିତ୍ରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି

୫ । ଶ ସ. ବଢିଲୁ

୬ । ଶ ଗ ସ. ପୁଣି ତାହା

୭ । ଗ ସ. କହନ୍ତୁ

୮ । ଶ ସ. ଅହର

୯ । ଶ ସଦାତରେ

ଗ ସ. ଦ୍ଵାରକାକୁ

୧୦ । ଶ. ସୁଦୟା

ହୁଏ କଳନରେ ଯେବେ ପଡ଼ିବ ଶୁଭନ  
 ଲହରୀ ପଦ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଦୋଳକ ନିଧନ ହେ ॥୫୬॥  
 ଦଶଦଳ ଏକ ଆତ୍ମା ବିନେ କଲଳାପ  
 ଭରସା ଦେଇ କୁମୁଦ୍ଧୁ କଣିବେ ବିନାଶ ॥୫୭॥  
 ଶୁଣି କିଶ୍କର ବୋଲଲେ ପାଞ୍ଚ ବେଗେ ବାର  
 ରାମକୃଷ୍ଣ ଏଥେ ଆସି କରନ୍ତୁ ସମର ନେ ॥୫୮॥  
 ଶମ ଅଭିମାନେ ମୁକ୍ତ କଳିକଳ ରଣ  
 ସମରେ ମାଣବ ମୁକ୍ତ କାହୁଁ ଫଳଶୁଣି ହେ ॥୫୯॥  
 ଶୁଣି ଅନ୍ତର ଉପବ ବାହୁଡ଼ିଣ ଗଲେ  
 ରାମକୃଷ୍ଣ ଗୁମ୍ଫାରେ ସମସ୍ତ ଜଣାଇଲେ ଯେ ॥୬୦॥  
 ବୁଝାଇ ଗୁମ୍ଫାରେ ଲହୁଁ ସମସ୍ତ ଜଣାନ୍ତି  
 ସତକା ମରଣେ ବୁଝି ନାପ କଣିନନ୍ତି ଯେ ॥୬୧॥  
 କିଶ୍କର ଆତ୍ମକୁ ପଣ ନୋଇବେକି ଯେବେ  
 ଆମ୍ଭେ ଜଣିମାନ ରଣେ ଶୁଣିବୁ ଜାଣିବେ ହେ ॥୬୨॥  
 ବିଧାତା ବୋଲଲେ କୁମ୍ଭେ ଶୁଣି ପୁରଦର  
 ମଧୁପୁରରେ ଏକ ଶିବି ଅଛି ବଳଆର ହେ ॥୬୩॥

୧ । ଖ ଘ, ଶୁଭେ

ଗ, ଶୁଭନେ

୨ । ଖ, ନିବ

ଘ, ଗିବେ

୩ । ଖ ଘ, କେବେ ଏ ନାଶ

ଗ, ଦେଶର ଗୋଟିଏ କଣିବେଟି ବାଧ

୪ । ଖ ଗ, ପଳାଥରେ

ଘ, ପଳର ବୋଲିଲେ ପଳାଥରେ

୫ । ଖ, କଣିବ ନେ

ଘ, କଣିବେ

୬ । ଘ ଏବେ

୭ । ଖ, ଆନ କାହୁଁ

ଗ, ଆନ କାହୁଁ

୮ । ଗ ଘ, ଅଭୁବେ

୯ । ଖ ଘ, ବାହୁଡ଼ି ଅସଲେ

୧୦ । ଖ ଘ ଏବେ ଗୁମ୍ଫାରେ ବୁଝିବେ

ଗ, ଏବେ ବୁଝାଇ ଗୁମ୍ଫାରେ ଗୁମ୍ଫାରେ

୧୧ । ଗ, ଜଣାବନ୍ତି

୧୨ । ଖ ଗ, କଣିବନ୍ତି

ଘ, ଗୁମ୍ଫାରେ ଜଣାନ୍ତି

୧୩ । ଖ, ହୋଇଲେଣି

ଗ, ହୋଇଲେଣି

ଘ, ହୋଇଲେ

୧୪ । ଘ ଏବେ

୧୫ । ଗ ଘ, ଜଣିବେ

୧୬ । ଗ, ଏବେ

୧୭ । ଗ ଘ, ମଧୁପୁରେ

ସେ ପାଦା ଦିଗକୁ ଯିବ ଜଣିବ ନିଶ୍ଚୟ  
 ପୁଣି ପୁଣି ତାକୁ ପଶୁରନ୍ତି ଦେବଗଣ ଦେ ॥୭୦॥  
 କେବଣ ଶସି' ସେ ଦଳଦଳ ଜଣିମାକୁ  
 ଅଳ୍ପ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମଣଇ' ଏହା ଶୁଣିମାକୁ ଦେ ॥୭୧॥  
 ପିତାମହ ବୋଇଲେ ଦୋଷଦାର ନଦଳ  
 ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବ ମଧ୍ୟରେ ଶାର ଆନନ୍ଦ ଦେ ॥୭୨॥  
 ଦଳଦଳ ଶବ୍ଦ ଶୁଣୁ ଯେତେ' ମୁରଗଣ  
 ତାହାର ହାତରେ ଅଛି ପକ୍ଷୀଙ୍କର ତାଣ ନନ୍ଦ' ॥୭୩॥  
 ଦେଖିବା ଦେ ନନ୍ଦକୁ ନନ୍ଦତା ବୋଇଲେ  
 ମୁଁ ରାଣେ ଜଣିମି କୁଣ୍ଡଳ ନିଶ୍ଚୟ ଦାରିଲେ' ଦେ ॥୭୪॥  
 ଅନୁ ନ ଅଟଇ ମୈତ୍ରୀ ମୋନଦାର କୁମର  
 ନିବାର' ମାଣ ରକ୍ଷା କରିଛି ଏ ଅମର ଦେ ॥୭୫॥  
 ପୁଷ୍ପକ ଚଢ଼ି ନାରଦ କେଶର ଯାଅ' ତଳ  
 ପାରଥ ଦୋଇଣ ତଳେ ତଳକୁ' ମାତଳ ଦେ ॥୭୬॥  
 ଯୁଧିଷ୍ଠିର ନନ୍ଦ ନେଇ ଆସ ଅନୁ ନକୁ  
 ଏଡ଼େ' ଅସମୟ ପୁଣି' ଶୁଭବ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଦେ ॥୭୭॥  
 ବନବାସେ ତମାଳ ବନରେ ଛନ୍ଦି ରକ୍ଷ  
 ନାରଦ ତଳେ ଶୁଣି ପୁଷ୍ପକ ଆସେକ୍ଷ ଯେ ॥୭୮॥  
 ତମାଳ ବନରେ ପାଇ' ଦୋଇଲେ ପ୍ରବେଶ  
 କନ୍ଦ କୁଣ୍ଡଳ ପାଦ ଚନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ଵମ୍ଭର ଦାସ ଦେ ॥୭୯॥

୧ । ଗ ପ, ଜଣିମ

୨ । ଗ, ସେହି

୩ । ଗ, କରୁଲେ  
ପ କରୁଲ

୪ । ଗ, ବ୍ରହ୍ମା କେତେ

ଗ ପ, ବ୍ରହ୍ମା କେତେ

୫ । ଗ ଗ ଗ, ପଶୁର ମନ୍ଦ୍ର

ଅଳ୍ପ ଗାହାର କରେଣ

୬ । ଗ ପ, ଶୁଣିବା ଦେ ମ

ଗ, ଶୁଣିବା ଦେ କର

୭ । ପ, ହୋଇଲେ

୮ । ଗ, ନିବାର

୯ । ପ, ପୁଣ୍ୟକ ଚତାଣ ନାରଦ ଯାଅ ଏବେ

୧୦ । ଗ ରଥ ବସନ୍ତ ମାତଳ

ପ, ବସନ୍ତ ମାତଳ

୧୧ । ଗ ଏଡ଼େ

୧୨ । ପ, ଗ (ଅଧିକ)

୧୩ । ଗ ପୁଣି

ଗ, ତହୁଁ

୧୪ । ଗ ଗ, ହେଲେ ପରବେଶ

## ଏକାଦଶ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—ମାନବ

ଶଶି ମନେ ବିରାଜିଲେ । ଅନୁନୟ ଆଶି ନାରଦେ ଗଲେ ହେ  
 କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ନ ଜାଣିଲେ । କି କଥାଏ ॥୧॥

ଗୁରୁପତ୍ନୀ ମୁଁ ହରିଲି । ଦେବଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ବସି ନ ପାରିଲି ଯେ  
 ଯାହା ସକାଶୁଁ ଚରିଲି । ମୋ ପ୍ରଭୁ ହେ ॥୨॥

ଏତେ ବିରାଜି ଶ ରଲେ । ବାରିକାଁ ପୁରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ଯେ  
 ସନ୍ତ୍ୟ ସାଜନ୍ତେ ଦେଖିଲେ । ପ୍ରଭୁକୁ ସେ ॥୩॥

ରାମକୃଷ୍ଣ ବେଶପାଦ । ଦ୍ରୁପଦ କରି ଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଆନନ୍ଦ ଯେ  
 ପରାଜିଲେ କି ଗୋବିନ୍ଦ । କି ଶଶି ହେ ॥୪॥

କି କାର୍ଯ୍ୟେ ଅଇଲ କହ । କିବା ମୋହଠାରେ କରିବ ସ୍ନେହ\* ହେ  
 ସୁଦୟା ହୃଦୟେ କହ\* । କି ଶଶି ହେ ॥୫॥

କରଯୋଡ଼ି ପିତ କର । ବୋଇଲେ ମୁଣିମା ନନ୍ଦ କୁମର ହେ  
 ସୁନାଖିରାଙ୍କ ବିରାଜ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦେବ ହେ ॥୬॥

୧ । ଝ. ସନ୍ଦେହ ଏ

ଘ. କଥାଏ

୨ । ଝ ପ. ହଜାୟ

୩ । ଝ ର ପ. ଦ୍ଵାରକା

୪ । ଝ ପ. ସେ ଶଶି ହେ

ଗ. ଗୋ ଶାଂ ଗେ

୫ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟ

୬ । ଗ. କର ସେନେହ

୭ । ଗ ପ. ସଦୟା ହୃଦରେ ବହୁ

୮ । ଝ ପ. ଇନ୍ଦ୍ର କରନ୍ତି

ଗ. ଇନ୍ଦ୍ର ଜଗନ୍ନାଥ

୯ । ଗ ର ପ. କ



ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ସେ ପରୁରିଲେ<sup>୧</sup> । ଆମ୍ଭେ ଜଣିମା କି କୃଷ୍ଣ ଜଣିମେ<sup>୨</sup> ହେ  
 ଶୁଣି ବଧାତା କହିଲେ<sup>୩</sup> । କି ଦେବ ହେ ॥୭॥  
 ଅର୍ଜୁନ ପିବ ପା ପାଣ । ସମରେ ସେହୁ ଜଣିମ ଅବଶ୍ୟ ହେ  
 ଶୁଣି କାସବ ହରଷ । କି ଦେବ ହେ ॥୮॥  
 ପ୍ରେଷିଲେକ ନାରଦଙ୍କୁ । ସରରେ ଯାଅ<sup>୪</sup> ତମାଳ ବନକୁ ହେ  
 ଦେନିଆସ ମୋ ପୁରକୁ<sup>୫</sup> । ଘୋ ମୁନି ହେ ॥୯॥  
 ନାରଦ ମାତଳ ଗଲେ । ପୁଷ୍ପକ ବିମାନ ସଙ୍ଗରେ<sup>୬</sup> ନେଲେ ହେ  
 ତେଣୁ ଅଇଲ ବୋଇଲେ । କି ଦେବ ହେ ॥୧୦॥  
 ଶୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହରଷ । କନ୍ଦର୍ପକୁ ବେଗେ ଗଲଲେ<sup>୭</sup> ପାଣ ଯେ  
 ଅଶାଲଲେ<sup>୮</sup> ନନ୍ଦିଘୋଷ । ଶ୍ରୀହରି ହେ ॥୧୧॥  
 ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ସଜ ହୁଅ<sup>୯</sup> । ତମାଳ ବନକୁ<sup>୧୦</sup> ସରରେ ଯାଅ ହେ<sup>୧୧</sup>  
 ଧର୍ମରାଜାକୁ<sup>୧୨</sup> ଜଣାଅ । ତଦୁକ ହେ<sup>୧୩</sup> ॥୧୨॥  
 ସଚଳା କନ୍ୟା ହରିଲେ । ସଦା ଦେବମାନେ<sup>୧୪</sup> ମେଳ ହୋଇଲେ ହେ  
 ଶଙ୍କର ପକ୍ଷ ହୋଇଲେ । ଚାହାକୁ ହେ ॥୧୩॥  
 ଅର୍ଜୁନ ମୋ ପ୍ରାଣ ସଖା<sup>୧୫</sup> । ଅସମୟ ମୋତେ ନ କରୁ ଏକା ହେ  
 ସଦା ରକ୍ଷକ ହାରାକା । କୁମାର<sup>୧୬</sup> ହେ ॥୧୪॥

୧ । ଶ. ପରୁରିକ୍ତି

୨ । ଶ. ଜଣିମା

୩ । ଶ. କହିଲୁ

୪ । ଶ. ପୋଥିରେ ଥମ ଓ ୮ମ ପଦ ଦୁଇଟି  
ନାହିଁ

୫ । ଶ. ତଳ

୬ । ଶ. ଗ. ସୁଷକ୍ତ

୭ । ଶ. ସଙ୍ଗତେ

୮ । ଶ. ସ. ହରାଣ

୯ । ଶ. ଗ. ସ. ବସାଇଲେ

୧୦ । ଶ. ଗ. ସ. ବେଗେ ଯାଅ

୧୧ । ଶ. ଗ. ସ. ବନରେ

୧୨ । ଶ. ସ. ପାଅ

ଗ ସଙ୍ଗରେ ପାଅ

୧୩ । ଶ. ଧର୍ମସୁକ୍ତ

ଗ. ସ. ଧର୍ମସୁକ୍ତ

୧୪ । ଶ. ଗ. ସ. କି ସୁତ ହେ

୧୫ । ଶ. ସ. ଏକ

ଗ ଦେବଗଣ

୧୬ । କ. ପାଣା

ଗ. ଶାଖା

୧୭ । ଶ. ଗ. ସ. କି ସୁତ

ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ ଚକ୍ରଂ ନୁ ଚଳେ । ତମାଳ ବନେ ପଲ୍ଲବେ ମିଳିତେ ଯେ  
 ପାଣ୍ଡବେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ । କି ଶର ହେ ॥୧୩॥  
 ନାଭିତ ପେ ଆଗ ଚଳେ । ପାଣ୍ଡବେ ତାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କଲେ ଯେ  
 ମୃଗତ୍ରେ ବସାଇଲେ । ସେ ଶରେ ହେ ॥୧୪॥  
 କୁଶଳ ପ୍ରଜନ୍ତୁ ରାଧି । ପାଣ୍ଡବେ ତାହାଙ୍କୁ କୁଶଳ ପୁଣି ଯେ'  
 ନଦର୍ପ ପ୍ରବେଶ ଆସି । ପୁନର୍ନେ ହେ ॥୧୫॥  
 ନନ୍ଦଦୋଷମ୍ଭ ଉତ୍ତରି । ପାଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ ନମସ୍କାର କରି ଯେ  
 ଅର୍ଜୁନ କୋଳରେ ଧରି । ତାହାଙ୍କୁ ସେ ॥୧୬॥  
 ନନ୍ଦ ଯୋଡ଼ଣ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ । କହିଲେ ଚକ୍ରଂ ପଳନ ବିଧାନ ହେ  
 ବିନୟ କରି ବେ ଅର୍ଜୁନ । ଶ୍ରେୟେବ ହେ ॥୧୭॥  
 କହନ୍ତି ନାଭିତ ରାଧି । ଏହି କଥାକୁ ଆମ୍ଭେ ଅଛି ଆସି ହେ  
 ପୁନାଶିର ଛନ୍ତି ପେଷି । ଗଜନ ହେ ॥୧୮॥  
 ଅର୍ଜୁନ ମୋର କୁମର । ନିବାରଣ ମାରି ରଖିଛୁ ଅମର ହେ  
 ନିରାଶ ମନେ ନି କର । ଶୁଭନ ହେ ॥୧୯॥  
 କହନ୍ତି ଚକ୍ରଂ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ । ଏମନ୍ତ କହିଛନ୍ତି ଭଗବାନ ହେ  
 ମୋ ପ୍ରାଣସଖା ଅର୍ଜୁନ । କି ଦେବ ହେ ॥୨୦॥  
 ମୋତେ କି ଯିବି ମୁରୁଛି । ଗୋ ସିଂହ ମାରି ଦାରିକା ରଖିଛୁ ହେ  
 ମୋର ବଡ଼ ସ୍ନେହ ଅଛି । ଶ୍ରେୟେବ ହେ ॥୨୧॥  
 ସୁଧର୍ଷି ଶୁଣି ବିସ୍ମୟ । ନିକାଳନ୍ତି ବାରୁ ଶୁଣ ଧନଞ୍ଜୟ ହେ  
 ଲଗିଲ ବଡ଼ ସଖାଏ । କି ଭ୍ରାତ ହେ ॥୨୨॥

୧ । ପ. ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ

୨ । ଖ ପ. ବିନୟେ ତାହାଙ୍କୁ ରାଧି

ଗ କୁଶଳ ସଖା କେ

୩ । ଖ ଗ ପ. କି ଶର ହେ

୪ । ଖ ପ. ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ

୫ । ଖ ଗ ପ. କି ବିରହେ

୬ । ଖ ଗ. ନନ୍ଦାତ

୭ । ଖ ଗ ପ. ମୋତେ

୮ । ଖ ଗ. କି ବିରହେ

୯ । ଖ ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ

୧୦ । ଖ କହୁଅଛନ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ

୧୧ । କ ପ୍ରାଣୋଷା

ଗ. ପ୍ରାଣ ଶାଖା

୧୨ । ଖ କି ବିରହେ

୧୩ । କ ଖ ପ. କିବ

୧୪ । ଖ ଗୋ ଶିଳ

୧୫ । ଖ ପ. ଧନଞ୍ଜୟ

୧୬ । ଖ କି ବିରହେ

କୃଷ୍ଣ ପାଶେ ଯେବେ ଯିବୁ । କାଳେ କାଳେ ପିତାକୁ ନ ପାଇବୁ ସେ  
 କସ ବିଦର ନରକୁ, ସାମୁନ ରେ' ॥୨୫॥  
 ଗଲେ ସେ ପିତା ପାଶକୁ । ଜନ୍ମେ ଜନ୍ମେ ନ ପାଇବୁ କୃଷ୍ଣ କୁ ସେ  
 ସଂଶୟ ଏଣୁ ମନକୁ, ସାମୁନ ରେ' ॥୨୬॥  
 ଶୁଣି କହେ ଶ୍ରୀମଦସନ । ମୋହୋର ରୁଧୁ ଏ ଅଛଇ ଦେନ ହେ  
 ଆତ୍ମକୁ ଦୁହେଁ ସମାନ, କ ଦେବ ହେ ॥୨୭॥  
 ଅର୍ଜୁନ କହେ ଉତ୍ତର । କୋଟିଏ କୋଟି ହେଲେ ପୁରନ୍ଦର ହେ  
 କସ ଜଗତ ମୋହୋର, ଶ୍ରେ ଦେବ ହେ' ॥୨୮॥  
 ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ପ୍ରିୟ କୁମର । ପେଷି ଅଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଠାକୁର ହେ  
 ଦ୍ଵାରକା ପିତା ସରର, ଶ୍ରେ ଦେବ ହେ ॥୨୯॥  
 ଶୁଣି ନାଭିଦେ କହନ୍ତି । ଏକା ବାସବ ନରାଣୀ ନୁହନ୍ତି ହେ  
 ସକଳ ଦେବେ ଅଛନ୍ତି, କ ଦେବ ହେ ॥୩୦॥  
 ପାକୁ ପକ୍ଷ ମହାଦେବ । ତୁମ୍ଭେ କ ତାହାକୁ ଜଣି ପାଶବ ହେ  
 ହୃଦୟ ମାତ୍ର ବାସବ, ଅର୍ଜୁନ ହେ' ॥୩୧॥  
 ନାରଦକୁ ଜଣାଇଲେ । ପିତା ଶ୍ରୀମୁଖେ ଜଣାଇବ ଭଲ ହେ  
 କପାଇଁ ଏମନ୍ତ କଲେ, ନ ଜାଣି ସେ' ॥୩୨॥

୧ । ଶ. ଗ. ସ. କ ଭ୍ରାତରେ

୨ । ଖ. ପ. କ ଭ୍ରାତରେ

ଗ. କ ଭ୍ରାତ ହେ

୩ । ଖ. ସ. ପୁଣି ଅର୍ଜୁନ କହୁଅ । କୋଟିଏ

ବାସବ ଦେବେ ନୁହୁଅ ହେ

ମୋହୋର କସ ହୁଅଅ । କ ଦେବ ହେ

ଗ ପୁଣି ଅର୍ଜୁନ କହୁଅ

କୋଟିଏ ବାସବ କେବେ ହୁଅଅ

ମୋହୋର ଜଣ କରୁଅଇ । ଦେବ ହେ ॥

୪ । ଶ. ସ. ପଦ୍ମନ ପ୍ରାୟେ

ଗ ପ୍ରାୟେ

୫ । ଶ. ପ. ପେଷିଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର

ଗ. ହେଁ କେବେ

୬ । ଶ. ଗ. ପ. ସିବଦା ମୁହଁ

୭ । ଖ. ନରୋଽ

୮ । କ. ଗ. ପୋଷ୍ଠରେ ୩୦ ଓ ୩୧ ପଦର

ପାଠ ନାହିଁ

୯ । ଖ. ନାରଦଙ୍କୁ ପାଥ କହ । ପିତା ଶ୍ରୀମୁଖେ

ସେ ବହୁବ ଦାସ

କମାଣ୍ଡ ହୋଇଛ ବାସ । କ ଦାଣି ସେ

ଗ. ନାରଦଙ୍କୁ ସେ ଯୋଗ । ପିତା ଶ୍ରୀମୁଖେ

ଯୋଗଲେ ଦାସ କେ

କପାଇଁ ହୁଇଛ ବାସ । କ ଦାଣି ସେ

ସ. ନାରଦଙ୍କୁ ପାଥ କହ । ପିତା ଶ୍ରୀମୁଖେ

ଯୋଗଲେ ଦାସ ହେ

କମା ହୁଅଅ ବାସ ନ ଦାଣି ହେ

ଲକ୍ଷେ କୋଟି ହେଲେ ଶିବ । କୃଷ୍ଣ ବିପକ୍ଷେ ତାଙ୍କୁ କେ ରଖିବ ହେ  
ଏହି ପ୍ରକାରେ କହିବ, ତାହାସ' ହେ ॥୩୩॥

ସତଳା ଦେନ ଶରଣ । ପଶିଲେ ଦୟା ହେବ ନାଶପୁଣ ହେ  
ନୋହଲେ ନିଷ୍ଠେ ମରଣ; ନାରଦ ହେ ॥୩୪॥

ସୁଧର୍ଷି କହେ ବଚନ । କୃଷ୍ଣ ପାଶେ ଶୁଲ ଯିବା କହନ ହେ  
କରିବା ତା ସମାଧାନ, ସାମୁଜ ହେ ॥୩୫॥

ନକୁଳକୁ ଆଜ୍ଞା କଲେ । ରକ୍ଷିମାନଙ୍କୁ ସେବ ଥିବ ଭଲେ ହେ  
ଦୁପଦ\* ପୂଜା ରହିଲେ, ସାମୁଜ ହେ ॥୩୬॥

ଶ୍ରୀମଦେନ ସହଦେବ । ଅର୍ଜୁନ ପକ୍ଷରେ ସୁଧର୍ଷି ଦେବ ହେ  
ରଥେ ବସି ପ୍ରାୟ ଶୁଭ, ସରରେ ସେ ॥୩୭॥

ନାରଦେ ନିରାଶ ହେଲେ । ମାରକ\* ପକ୍ଷେ ପୁରୁଷ ଗଲେ ହେ  
ବିଢ଼ୋଳାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ, ସମସ୍ତ ସେ ॥୩୮॥

ଶୁଣି କୋପ ଦେବରାଜ । ଅଭିରାବତ ପୁଷ୍ପେ କରି ବିଜେ ହେ  
ଶ୍ରୀକରେ ଶୋଭା ବଜେ\*, କି ତାପେ ସେ ॥୩୯॥

ସନ ଗନ୍ଧର୍ବ ସକଳ । ସନ୍ଧି ବିଦ୍ୟାଧର\* ହୋଇଲେ ଠୁଳ\* ହେ  
ସବଦେବ ଗଣମେଳ, କି ବାର ସେ ॥୪୦॥

ପମ ବରୁଣ କୃତବର । ନଇରୁତ ଶଶି ଶୁଭ ସମୀର ହେ  
ବାଇତଥ୍ୟ ବୈଶ୍ୟାନର, ସକଳେ ସେ ॥୪୧॥

୧ । ଶ ଗ ପ. କୋଟିଏ ହୋଇଲେ

୨ । ଶ ଗ. କପପ

୩ । ଶ ଗ ପ. ହେବ

୪ । ଶ ଗ. ନ ପ୍ରୀତି ହେ

୫ । ପ. ଦୃପଦ

୬ । ଶ ଗ ପ. କି ପ୍ରୀତି ହେ

୭ । ଗ. ପଦ୍ୟର ହେ

୮ । ପ. ମାତେଲି

୯ । ଶ ପ. ସକଳ

ଗ. କି ସକଳ ହେ

୧୦ । ଶ ପ. ଶୁଣି କୋପେ ସୁରାବଳ

ଚନ୍ଦ୍ର ଅଭିରାବତ ନାମେ ଗର ହେ

କରି ଅଭିରାବ କହ

ଗ. ଶୁଣି କୋପ ଦେବରାଜ

ଚନ୍ଦ୍ର ଅଭିରାବତ ନାମେ ଗର ହେ

କରିବେ ଧରିଲେ କହ

୧୧ । ପ ଗନ୍ଧର୍ବ

୧୨ । ଗ. ମେଳ

୧୩ । ଶ ପ. ଦେବରାଜେ ମାଳ ମାଳ

ଗ. ଦେବରାଜ

୧୪ । ଶ ବୈଶ୍ୟାନର । କି ବିର ହେ

ଗ ପ. ବୈଶ୍ୟାନର କି ବିର ହେ

ତେଜଶ କୋଟି ସେ ଦେବ । ଜଣେ ଜଣେ କରି କେତୁ କହିବ ହେ  
 କରୁଛନ୍ତି ଘୋର ଶବ, ହୋଧରେ ସେ' ॥୧୬॥  
 ସଙ୍ଗେ ସେ ଯାହା' ସଭନ । ଦିବ୍ୟ ଆୟୁଧ କରେ ଛନ୍ତି ଦେନ ସେ  
 ଉତ୍କଳିଣ୍ଡ ଘୋର ଧୁନି, କି ଖରେ ହେ ॥୧୭॥  
 ଶିବ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ । ତଉଦ କୋଟୀ ଶିବଗଣ କୁଲେ ହେ  
 ତମ୍ଭରୁ ବାଦନ କଲେ, ସେ ସବେ ହେ' ॥୧୮॥  
 ହେମବନ୍ତ ଗିରି ଶୂନ୍ୟ' । ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ଆସି ସଭନେ' ହେ  
 ପାବନୀ ସେନ ଆସନେ', ସେ ଚନ୍ଦ୍ର ହେ ॥୧୯॥  
 ସଙ୍ଗେ ଛନ୍ତି ବହୁ ଦେବ । କଙ୍କାଳୀ ବେତାଳୀ ସେ ଭଲଭା' ହେ  
 ବଜାଇଣ' ଡିବ ଡିବ, ସେ ଦେଖ ସେ ॥୨୦॥  
 ଦେବେ ଦୁଇ ଶବଦ । ଶଶା ଧରି ନାଚୁଛନ୍ତି ନାଚଦ ହେ  
 କେ କହୁ ଇନ୍ଦ୍ର ସମ୍ପଦ, ସ୍ଵର୍ଗରେ ହେ' ॥୨୧॥  
 ସକଳ ଦେବେ ଅଭଲେ । ଦ୍ରୋଣ ଗିରି ଶିଖେ ଯାଇ ରହିଲେ' ହେ  
 ନାନା ବାଦ୍ୟଧୁନି କଲେ, ସେ ଖରେ ହେ ॥୨୨॥  
 ଏଣେ ସେ ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ । ସହଦେବ ଶ୍ଵମସେନ ଅର୍ଜୁନ ହେ  
 ଦେନ ଚଳିଲେ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ, ହରିଷେ ହେ' ॥୨୩॥

୧ । ଖ ପ. ଗୁଡ଼ା ଛନ୍ତି

୨ । ଖ ଗ ପ. କି ବର ହେ

୩ । ପ. କରୁଛନ୍ତି

୪ । ଖ ଶିବ ହେ

୫ । ଖ ଗ ପ. ସନ୍ତୋ

୬ । ଖ ପ. ବହୁନେ

ଗ. ବହୁନ

୭ । ଖ. ସିଂହ ବାହାନେ

ଗ ପ. ସିଂହ ଆସନେ

୮ । ଗ. ସବ

୯ । ଖ ପ. ଭବଭେର

୧୦ । ଖ ଗ ପ. ବଦାଉଲେ

୧୧ । ଖ ଗ ପ. କି ବର ହେ

୧୨ । ଖ. ଆସି

ଗ ପ. ଗିରିରେ ଆସି

୧୩ । ଖ ପ. ଚଳନ୍ତି ପଦ୍ମ ନି ବର ହେ

ଗ କି ବରେ ହେ



କହନ୍ତି ସୁଧର୍ଷ୍ଣ ଦେବ । କଳିଆ ଏ ଗଲେ କଳି ହୋଇବ' ହେ  
 କହୁ ଶ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ନୋହୁବ, ଶ୍ରେ ଦେବ' ହେ ॥୫୯॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଇଲେ ଶ୍ରୀମ । ଥିଲେ ଇନ୍ଦ୍ର ଯେବେ କରବ ତମ ହେ  
 ବଞ୍ଚାଇ ଆଶିମ ଶ୍ରୀମ', କ ଦେବ ହେ' ॥୬୦॥  
 ଶୁଣି କର ସୁଧର୍ଷ୍ଣ ର । କରେ ଜପାମଳ ହେଲେ ବାହାର ହେ  
 ଶ୍ରୀମକୁ ଦେନ ସଜର, ସରରେ' ସେ ॥୬୧॥  
 ଦ୍ରୋଣ ଶିଶିରେ ମିଳିଲେ । ଦୁରୁହୁ ତାଙ୍କୁ ବାସବ ଦେଖିଲେ ହେ'  
 ବହୁଣା କର ବସିଲେ, ସକଳେ' ସେ ॥୬୨॥  
 ନାରଦେ ତାହା ଦେଖନ୍ତି । ଚକ୍ରସେନ ଆଗେ ଆସି କହନ୍ତି ହେ  
 ଦେଖ ସୁଧର୍ଷ୍ଣ ଆସନ୍ତି, କ ଶାର ହେ ॥୬୩॥  
 ସମାଧାନ ଏ କରିବେ । ସତଳା ଜନ୍ମାକୁ ଦେଖଣ ଯିବେ ହେ  
 ତୋ ଚିତ୍ତେ ବିଚାର ଏବେ, କ ଶାର ହେ ॥୬୪॥  
 ଉପହାସକୁ ପାଇବୁ । ଜନ୍ମା ହରି ଆଶି କାହ୍ନୁ ନୋହୁବୁ ହେ  
 କାହା ମୁଖକୁ ତାହୁଁକୁ, କ ଶାର ହେ ॥୬୫॥  
 ଦେଖଣ ସବ ସୋଦର । ସୁଧର୍ଷ୍ଣ ଦେବକୁ ବନ୍ଦ ମାର ହେ  
 ଯଶ ରହୁବ ତୋହୋର, କ ଶାର ହେ ॥୬୬॥  
 ଚକ୍ରସେନ ଏହା ଶୁଣି । ସବ ଭ୍ରାତ ଦେନ କୁମରମଣି ହେ  
 ଆଗ ହେଲେ ଶିରଝୁଣି, ସେ ଶାର ହେ ॥୬୭॥

୧ । ଓ କହୁଆ ଗଲେ ସେ  
 କଳି ଲାଗିବ ହେ  
 ୨. କଳିହା ଗଲେଟା କଳି କରବ  
 ୩ । ଓ ଗ ପ. କ ଦେବ  
 ୪ । ଓ ଏହୁ ଆଶିମ  
 ୫ । ଓ ଏହୁ ଆଶିମ କ ବର ହେ

୬ । ଓ ଗ ପ. ସେ ଗଲେ ହେ  
 ୭ । ଗ ଦୁରୁ ତାଙ୍କୁ ସବଦେବ ଦେଖିଲେ ହେ  
 ୮ । ଓ ପ. ସବ କରଣ ବସିଲେ । ସକଳେ  
 ହେ  
 ୯. ସକଳେ ହେ

ନାରଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଗଲେ । ଶିଶୁରକ ଆଗେ ଯାଇଁ କହିଲେ ହେ  
 ଯୁଧିଷ୍ଠି ଦେବ\* ଅଇଲେ, ଶ୍ରେ ଦେବ ହେ ॥୭୮॥  
 ସମାଧାନ ଯେବେ ହେବ । କୁମ୍ଭର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କାହିଁ ରହିବ ହେ  
 କେବଳ ଚିନ୍ତା ପଡ଼ିବ, ଶ୍ରେଦେବ ହେ ॥୭୯॥  
 ପୁଣି ବାସବନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର । ଅର୍ଜୁନ ଆସିବା ଶୁଣିଲ ଏହି ହେ  
 ଏବେ ଆସେ ତୋର ଚନ୍ଦ୍ର, ଶ୍ରେ ଦେବ ହେ ॥୮୦॥  
 ଅର୍ଜୁନକୁ ଘେନି ତୁଲେ । କୃଷ୍ଣ ପାଶେ ଯାଇ ଭେଟିଲ ଭଲେ ହେ  
 କୁମ୍ଭର ଆଶା ଛାଡ଼ିଲେ, ପାମର ହେ ॥୮୧॥  
 କହଇ ଲଘୁ ମଣିବେ । କୃଷ୍ଣ ସଙ୍ଗେ କେହି ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ ହେ  
 ପଳାଇବେ ମହାଦେବେ, ସମରେ ସେ ॥୮୨॥  
 ବହୁତ ଆମ୍ଭେ କହିଲୁଁ । ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ ନିରାଶ ଶୁଣିଲୁଁ ହେ  
 ଲଜେ ବାହୁଡ଼ି ଅଇଲୁଁ, ଶ୍ରେ ଦେବ ହେ ॥୮୩॥  
 ଶୁଣି ଲଘୁ କୋପମନ । ଆଜ ପାଣ୍ଡବ କରିବ ନିଧନ ହେ  
 କେ ରଖିବ ସି ଭୁବନ, ସମରେ ସେ ॥୮୪॥  
 ନାରଦେ ମନେ ଭାଲିଲେ । ଆଜ କରୁଛୁ ଦେଖିବା ଭଲେ ହେ  
 ଶଶୀଧର ନୃତ୍ୟ କଲେ, ଚନ୍ଦ୍ରରେ ସେ\* ॥୮୫॥  
 ସବୁ ଦେବେ ବସିଛନ୍ତି । ଯୁଧିଷ୍ଠି ଯାଇଁ ଦ୍ରୁପଦ କରନ୍ତି ହେ  
 କରଯୋଡ଼ି ଜଣାବନ୍ତି, ଶ୍ରେ ଦେବ\* ହେ ॥୮୬॥  
 ଶଙ୍କର ବୋଲେ ପଡ଼ିଲ । ଜାଣୁ ଜାଣୁ ଏଡ଼େ କଥା ହୁଅଇ\* ହେ  
 କୃଷ୍ଣ ଭଜତି ଛାଡ଼ିଲ, ଶ୍ରେ\* ଦେବ ହେ ॥୮୭॥

୧ । ଶ୍ରେ ଦେବ

୨ । କି ଶିଷ୍ୟ ପୋଷରେ ୨୩୫ ୨୫ ଯୌଗନ୍ଧ୍ୟ  
ପଦ ଗୁଣିକର ପାଠ ନାହିଁ

୩ । ଶ୍ରେ ଧର୍ମ ବିଷୟ କରାହୁଁ

୪ । ଦେବତାମାନ

୫ । ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର

୬ । ଶିଷ୍ୟ ଧର୍ମ

୭ । ଶିଷ୍ୟ ଧର୍ମ କର ଯୋଡ଼ାଣ କରାହୁଁ

୮ । ଶ୍ରେ ତାହା ହେ

୯ । ଶିଷ୍ୟ କର ଯୋଡ଼ାଣ କରାହୁଁ । ଶ୍ରେ ପିତା ହେ

୧୦ । ଶ୍ରେ ଲେଖାଲ

୧୧ । ଶ୍ରେ କ

୧୨ । ଶ୍ରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କ



ତୋତେ ଦେବସନ କରି । ଯେ ଦେଲେ ଶାନ୍ତି ସ୍ବର୍ଗ ଅଧିକାରୀ ହେ  
 ତାକୁ ହୋଇଲୁ ବଢ଼ି, ଶ୍ରେୟେ ଦେବ ହେ ॥୭୮॥  
 କେନ୍ଦ୍ର ରଖି ନ ପାରିବେ । ଇନ୍ଦ୍ରପଥ ତୋର ଆନକୁ ଦେବେ  
 ନାଶ ପିତା ବୁଧ ସ୍ବେଦେ, କରନ୍ତୁ ହେ ॥୭୯॥  
 ବୁଦ୍ଧି ବିପତ୍ତି ଦେଲୁ । ଅନ୍ତେ ପ୍ରାୟ କୁମର ପୁତ୍ରଲ ହେ  
 ଏହା ବିଚାର ନୋହିଲୁ, ଶ୍ରେୟେ ଦେବ ହେ ॥୮୦॥  
 ବିଚାର କଲୁ ମାନସ । ଆମ୍ଭେ ଆଉ ପିତା ହୋଇବେ ନାଶ ଯେ  
 ବୋଧ କରି ପ୍ରୀତିବାସ, ଅଇଲୁ ହେ ॥୮୧॥  
 ସତଳାକୁ ଦେଶେ ଆଣ । କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ପାଦେ ପଶ ଶରଣ ହେ  
 ତେବେ ବଞ୍ଚିବ ମରଣ, ଶ୍ରେୟେ ଦେବ ହେ ॥୮୨॥  
 ଶୁଣି କୋପ ସୁରସାଇଁ । ଏ ଜାର ଜାତନା କିସ କହଇ ରେ  
 ମୋ ପ୍ରତିଗାଂ ନ ଜାଣଇଁ, କି ଶରେ ହେ ॥୮୩॥  
 ନନ୍ଦ ଗଉଡ଼ କୁମର । ଏ ମୋଡ଼ାକୁ ସେ କରନ୍ତି ଠାକୁର ଯେ  
 କହନ୍ତି ଛୁମ୍ବରେ ମୋର, ପାମର ଏ ॥୮୪॥  
 ପକାଅ ଏହାକୁ ମାରି । କେମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ ରଖିବେ ହରି ହେ  
 ଇନ୍ଦ୍ର ଉଠିଁ କୋପକରି, ସରରେ ଯେ ॥୮୫॥  
 ଅଇଶ୍ବରତେ କହିଲେ । ମାର ମାର ବୋଲି ଉଡ଼େ ତାକଲେ ଶ୍ରେ  
 ଶୁଣି ଗନ୍ଧର୍ବ ବେଢ଼ିଲେ, ତପଣେ ଯେ ॥୮୬॥

୧ । ଗ. ସ୍ବର୍ଗ

୨ । ଖ ଗ ପ. ତା ବୁଲେ ହେଲୁ

୩ । ଖ ଗ. ବୁ କଲୁ

ପ. କି କଲୁ

୪ । ଖ ଗ ପ. ବିପତ୍ତି ବୁଧ ତୋର

୫ । ଖ. ଏହା ବିଚାର

ପ. ଅମ୍ଭେ ବିଚାର

୬ । ପ. ହୋଇବୁ

୭ । ଖ ଗ ପ. ଏବେ

୮ । ଖ କୃଷ୍ଣ ପାଦେ ନାଥ

ଗ ପ. କୃଷ୍ଣ ପାଦେ ନାଥ

୯ । ଖ ପ. ପାମରଏ

୧୦ । ଖ ଗ ପ. ଏ ମୋଡ଼ା ତାକୁ କରଇ

୧୧ । ଖ. ଉଡ଼େ

ଗ ପ. ଉଡ଼େ

୧୨ । ଖ. ବୋଇଲେ

ଗ. ବୁଝିଲେ

୧୩ । ଖ. ବେଢ଼ିଲେ । ସେ ବିଷ ହେ

ଗ. ବେଢ଼ିଲେ ତପଣ ଯେ

ପ. ଉଠିଲେ ଯେ ବିଷ ହେ

ଦେଖି ଶ୍ରୀମ ଆଗ ହେଲେ । ବେନି ଗଢାବର କରେ ଧଇଲେ\* ଯେ  
 କୋପରରେ ବୁଲଇଲେ, ସେ ବାର ହେ ॥୮୭॥  
 ରାଧିକା ପ୍ରାଣ ବଲ୍ଲଭ । ତାଙ୍କ ପଦପାଦ ଯୁଗ\* ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ହେ  
 ଚଣ୍ଡନ କଲେ ଲେଉ, ଚଢ଼ିରେ ଯେ ॥୮୮॥

### ଦ୍ଵାଦଶ ଛାନ୍ଦ

#### ରାଗ—ପାହାଡ଼ିଆ କେଦାର

ଏମନ୍ତେ ଦୁର୍ଗ ସେ ଶ୍ରୀମସେନ ବେନି ଗଢାକୁ ଘେନି\* ବହନ  
 ବୁଲଇ ଗନ୍ଧବ\* ଉପରେ ନେଇ ପିଟିଲେ ହେ  
 ପଡ଼ିଲେ ପାଞ୍ଚ ପାଦ ଯେ ବାର ବେଢ଼ିଣ ଦେବେ\* କଲେ ସମର  
 ଧରିକେ ଗଢାବର ପ୍ରହାର ଶ୍ରୀମକୁ କଲେ\* ଯେ  
 ଶ୍ରୀମ ଅଙ୍ଗେ\* ପଡ଼ି ସହସ୍ର ମାନ ଯେ  
 ପାଷାଣେ ଟେକା ପରି\* ହୁଅନ୍ତି ତୁଣି ଯେ  
 ପୁଣି ମିଶିଣ ସେ ବୁନୋଦର ଗଢାକୁ ବୁଲଇ କରେ\*\* ପ୍ରହାର  
 ବହୁତ ଚଢ଼ି\* ରାଣେ ପଡ଼ିଲେ\*\* ଗନ୍ଧବ ସନ୍ଧ୍ୟା ଯେ ॥୯॥

୧ । ଖ. ହୋଇ

୨ । ଖ. ବୁଲଇ

୩ । ଖ. ଚନ୍ଦ୍ରପଦ

୪ । ଖ ଗ ପ. ପାଦପୁର ଦେବ

୫ । ଖ. ବୁଲଇ

ଗ. ଗଢା ବୁଲଇ

ଘ. ଗଢା ବୁଲଇ

୬ । ଖ ଗ ପ. ଚନ୍ଦ୍ର ମାନଙ୍କରେ

୭ । ଖ. ପୁଣି

ଗ. କଲେ ସୋର

ଘ. ପୁଣି ଦେବୀଣ

୮ । ଖ ଗ ପ. କେ ଶର ମାରେ କେ ଗଢାବର  
 ପ୍ରହାର କଲେ ହେ

ଗ. ସର

୯ । ଖ ଗ ପ. ଅଙ୍ଗରେ

୧୦ । ଖ ପ. ଟେଲପ୍ରାସ

ଗ. ଟେଲ ମାଣ

୧୧ । ଖ ପ. ଗଢା ବୁଲଇ କଲେ

ଗ. ଗଢା ବୁଲଇ କଲେ

୧୨ । ଖ ପ. ପଡ଼ିଲେ ହାଦେ

ଦୁଃସ୍ତନ୍ତେ ସନ୍ୟସେ ଶ୍ରାମସେନ କରେ ବସାଇ ଧର୍ମନନ୍ଦନ  
 ଗିରି ଶିଖରୁ ତଳକୁ ବେଗେ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲେ' ହେ  
 ପୁଣ ବେଡ଼ିଲେ' ଗନ୍ଧର୍ବ ବର ଧର୍ମସୁତଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଭୂମିର  
 କୋପରେ ଶ୍ରାମ ଗଦା ବୁଲଇ ଧାଇଁ ମାଇଲେ' ହେ  
 ଏକ ଉପରେ ଆରକକୁ କରୁଡ଼ି ହେ  
 କୋପରେ ଛାଡ଼ନ୍ତି ସେ ସିଂହରଡ଼ି' ହେ  
 ପୁଣି ଶୁଣି ଗଦା ପ୍ରହାର କଲେ ବହୁ ଗନ୍ଧର୍ବ ସମରେ ମଲେ  
 ଦେଖିଣ ସନ୍ୟ ମହାଭୟରେ ପଳାନ୍ତି ଛାଡ଼ି ହେ ॥୩॥  
 ବୃଷ୍ଟି ଯୁଧିଷ୍ଠି ଦେବ ବଦନ କହନ୍ତି ଶ୍ରାମସେନ ବଚନ'  
 ମୋତେ ଯେ ସଙ୍ଗେ ଆଶୁ ନଥିଲ କଳାଆଁ ବୋଲି ହେ  
 ଏହି ପଦ୍ମରେ ଆସି' ହେ ପଡ଼ି ଏବେ ପଳାଅ ଆମକୁ ଛାଡ଼ି  
 କୃଷ୍ଣ ଛମ୍ପୁରେ ଜଣାଅ ଶ୍ରାମ ରଞ୍ଜିତ ବୋଲି ହେ'  
 ଶୁଣି ଯୁଧିଷ୍ଠି ଦେବେ' ପଳାଇ ଗଲେ ହେ  
 ସମକୃଷ୍ଣ ଛମ୍ପୁରେ ଯାଇ' ମିଳିଲେ ଯେ  
 କହିଲେ ପ୍ରାଣ ଘେନି ଅଇଲୁ ଶ୍ରାମକୁ ରଣ ମୁଖରେ ଦେଲୁ  
 ଆହା ମୋ ଶ୍ରାମସେନ ବୋଲଣ ରୋଦନ କଲେ ହେ ॥୩॥

୧ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପାଠ

୨ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମନ୍ତେ ଡେଇଁ ହେ

ଗ. ପଡ଼ିଲେ ଘେଇଁ

୩ । କ ଶ୍ରୀ ବେଡ଼ିଲେ

୪ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ. ନନ୍ଦନ

୫ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ. କୋପେଶ

ଶ୍ରାମସେନ ମାରିଲେ ଗଦା ବୁଲଇ ହେ

୬ । ଶ୍ରୀ ସିଂହରଡ଼ି

୭ । ଶ୍ରୀ କରୁଆ

ପ. କଳିହା

୮ । ଶ୍ରୀ ରହନ୍ତି

ଗ ଛ. ଆସନ୍ତି

୧ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଛମ୍ପୁରେଣ ଜଣାଅ

ମୁହଁ ରହଇ ହେ

ଗ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଛମ୍ପୁରେଣ ଘଣାଅ ରହଇ

ବୋଲି ହେ

୧୦ । ଶ୍ରୀ ବେଗେ

୧୧ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସମକୃଷ୍ଣ

ପ. ସମ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର

୧୨ । ଶ୍ରୀ 'କାହିଁ' ପାଠ ନାହିଁ

ଗ ପରିଧରେ

ପ. ପାଠେ

ଏଣେ ସମରେ ପବନପୁର                      ବହୁତ ସନ୍ଧ୍ୟା କରିଣ ହର<sup>୧</sup>  
 ଇନ୍ଦ୍ର ଶୁଭରେ ଗଦା ବୁଲଇ ପାଇ ମିଳିଲେ ହେ  
 ପିଟନ୍ତେ ଗଦା ଇନ୍ଦ୍ର ଉପରେ                      ଗଜ ଉଦୟ ଥୋଡ଼ି<sup>୨</sup> ହସ୍ତରେ  
 ଫିଙ୍ଗି ଦିଅନ୍ତେ ଶବେ<sup>୩</sup> ଯୋଜନେ ପାଇ ପଡ଼ିଲେ ଯେ  
 ଯୁଧିଷ୍ଠି ଦେବଙ୍କର ଦେଖି ବିକଳ ହେ<sup>୪</sup>  
 କୋପ କରିଣ ଧାଇଁଲେ କାମପାଳ ହେ  
 ନନ୍ଦବୋଷରେ ବସି ଅର୍ଜୁନ                      ଦାରୁକ ବାହୁଅଛି ସେ ପାନ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆଦି ରଣେ ଧାଇଁଲେ ସକଳ ବଳ ହେ<sup>୫</sup> ॥୩॥  
 ଶିଶୁ ଶିଖରୁ କେଶେ ଉତ୍ତରି<sup>୬</sup>                      ସକଳ ଦେବେ ରଣେ ଆକୋରି<sup>୭</sup>  
 ଶ୍ରୀମଦେନ୍ ରଣେ<sup>୮</sup> ଅଚେତ ହୋଇ ପଡ଼ିଣ ଥିଲେ ହେ  
 ଉଠିଲେ ପୁଣି ସଚେତ ହୋଇ<sup>୯</sup>                      ଶତଶତକୁ ମନରେ ଧାଉଁ<sup>୧୦</sup>  
 ବିଶ୍ଵରୂପରେ<sup>୧୧</sup> ଗଦା ବୁଲଇ ପୁଣି ଧାଇଁଲେ ହେ  
 ଯମଗଣେ ସେ ପଥ ଓଗାଳି ତାକୁ ସେ<sup>୧୨</sup>  
 ଗଦା ପଛଶୁ ପ୍ରହାର କରି ଅଙ୍ଗକୁ ହେ<sup>୧୩</sup>  
 ବଳ ଅଟଇ<sup>୧୪</sup> ପାହା ଶରୀର                      ସହସ୍ର ପଡ଼ି ହୁଅଇ<sup>୧୫</sup> ଚୁର  
 ଗଦା ପ୍ରହାରେ ଶ୍ରୀମ ମ ଇଲେ ଯମଗଣକୁ ହେ ॥୩॥

୧ । ଗ. କଲେ ନିପାତ

୨ । ଶ ଗ ପ ଥୋର

୩ । ଶ ଗ ପ. ପାତ

୪ । ଶ. ଯୁଧିଷ୍ଠି ଦେବ ଦେଖି ହେଲେ  
ଅକୁଳ ହେ୫ । ଶ ପ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶରେଶ୍ଵରେ  
ବନ୍ଧବ ସକଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେ୬ । ଗ. ଉତ୍ତରି  
ପ. ଉତ୍ତରି କରି

୭ । ଶ ପ. ସମର କରି

୮ । ଗ. ଉମ ଯେ

୯ । ପ. ଯେ

୧୦ । ଶ ଗ ପ. ପୁଣି ସେ ସେବା କରି

୧୧ । ଶ ପ. ମନେ ସୁମର  
ଗ ସତ୍ୟାହୁ ମନେ ସୁମର

୧୨ । ଗ. ଉପରୁପରେ

୧୩ । ଶ. ଦେଖି ଓଗାଳିଲେ ତାହାକୁ ହେ  
ପ. ଦେଖିଣ ଓଗାଳି ତାକୁ ହେ୧୪ । ଶ. ପ୍ରହାରଲେ ଦେବକୁ ହେ  
ଗ. ପ୍ରହାର କଲେ ତାକୁ ନେ  
ପ. ପ୍ରହାରନ୍ତି ଦେବକୁ

୧୫ । ଶ ପ. ଉମ

୧୬ । ଗ. ହୋଇଲେ

କୋପେଶ ଶ୍ରୀମ ବିଅନ୍ତ ରତ୍ନ                      ଯମଗଣକୁ ଧରି କରୁଡ଼ି  
 ମୃତ୍ୟୁ ଦେବତା ଦେଖି ମହାଶୟ ଚିତ୍ତି ଓଗାଳ ସେ  
 ଦେଖିଣ ଶ୍ରୀମ କର ଗର୍ଜନ                      ଶିରେ ପିଟନ୍ତେ ଗଦା ବହନ  
 ମୃତ୍ୟୁ ଦେବତା ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇ ପଡ଼ିଲା ତଳ ସେ  
 ଯମ ହୃଦରେ ଗଦା' ପ୍ରହାର କଲେ ସେ  
 ପ୍ରାଣ ହାରି ଶମନ ତଳ ପଡ଼ିଲେ ସେ  
 ତାଙ୍କର କାଳଦଣ୍ଡ ଛଡ଼ାଇ                      ଶୁଦ୍ଧିଲେ ଦେବଗଣ ବଡ଼ାଇ  
 ସେହି ସତ୍ତ୍ୱେ ଦେବଗଣକୁ ହୋଧେ' ମାଇଲେ ସେ  
 ଯମକୁ ଦେଖି ମହାଶୟ ଯାଏ                      ମୃତ୍ୟୁ ଉଠିଣ ବେରେ ପଳାଏ  
 ବରୁଣ ସହ ନ ପାରିଲ ସେ ଅର୍ଜୁନ ଶର' ସେ  
 ବହୁତ ସନ୍ଧ୍ୟା ମଲେ ତାହାର                      ମୋହେଣ ପଡ଼ିଥିଲା ଭୂମିର  
 ଚେତନା ପାଇ ଉଠି ପଳାଇ ଗଲା' ପଛର ସେ  
 ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଏ ଦେଖି' ଗଗନେ ଲେ ସେ  
 ଶାମ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ' ଶରେ' ଆକୁଳ ହେଲେ ସେ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶର ଘାତେ କୁବେର                      ସମର ଛାଡ଼ି ହେଲେ ଅନ୍ତର  
 ଯକ୍ଷଗଣକୁ' ଯାଦବେ ବେଢି କରି ମାଇଲେ ସେ ॥୭॥

୧ । ଶ. ଦେଖିଣ ଶବ

ଗ. ସବ

ଦ. ମୃତ୍ୟୁ ଦେବତା ଦେଖିଣ ସବ

୨ । ଗ. ବହନ (ଅଧିକ)

୩ । ଶ ଗ ଦ. ତା କରୁ

୪ । ଶ ଗ ଦ. ସେ ଶ୍ରୀମଦେନ ଦେଖଣ କାସ

୫ । ଶ ଗ ଦ. ଶହସ୍ର ଧରଣ ଦେବ ସନ୍ଧ୍ୟା

୬ । ଶ ଗ. ମୃତ୍ୟୁକୁ ଦେଖି ଶବ ପଳାଏ

ଦ. ମୃତ୍ୟୁକୁ ଦେଖି ସବ ପଳାଏ

୭ । ଗ ଦ. ସର

୮ । ଦ. ପଡ଼ିଥିଲେ

୯ । ଗ ଦ. ପାଣ୍ଡୁ ପଳାସି ତଡ଼ି' ଗଲେ

୧୦ । ଦ. 'ଦେଖି' ପାଠ ନାହିଁ

୧୧ । ଶ. 'ପଦ୍ମ' ନ

ଦ. ସ୍ୟାମ ପଦ୍ମ

୧୨ । ଗ ଦ. ସରେ

୧୩ । ଶ. ଇମଗଣକୁ

ଶ୍ରୋତ୍ର କରଣ ସେ କାମପାଳ କରେ ବୁଲଇ ହଳ ମୁଷଳ  
 ଯସ କଲଇ ଗଛବ ବଳ ଧରି ମାରନ୍ତି ଥେ  
 ହିଦଣେ ଦେଖି ଭବ ଭାଜଲେ ହିଡ଼ୋନାଠାରେ ଶରଣ ଗଲେ  
 ସନ୍ୟ ମରିବା ଦେଖିଣ ଇନ୍ଦ୍ର କୋପ କରନ୍ତି ସେ  
 ଭୁବ ମେଦକୁ ହଜାଣିଲେ ଆସି ଦେ  
 ବୋଲେ ପ୍ରଳୟ କାଳ ପରି ବରଷ ହେ  
 ପୁଣି ପବନ ପାଶେ ହଜାଣି ବୋଇଲେ ପାଞ୍ଚ ବହନ କରି  
 ଅତି ପ୍ରଖର କରିଣ ବହୁବ ଅଣଭୁଣ ହେ ॥୮॥  
 ସନ୍ୟ ସକଳ ହସି ଉଡ଼ାଇ ସିନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟରେ ବିଅ ଗୁଡ଼ାଇ  
 କେମନ୍ତ କରି ରକ୍ଷା କରିବ ଏ ଦାମୋଦର ହେ  
 ଅଭରାବତ କରରେ ଆଇ ବଜ୍ର ମାରିବ ଭୁଡ଼ାଇ ମୁକୁତ  
 ନେ ଆଜ ତାକୁ ରକ୍ଷା କରିବ ପୃଥ୍ବୀ ଭିତରେ ଦେ  
 ଶୁଣିଣ ମେଦମାନେ କରି ଗର୍ଜନ ହେ  
 ଜଳ ସେନିଣ ସେ ସୋଡ଼ିଲେ ଗଗନ ହେ  
 ଅଠର ପଦ୍ମ ସଇନ୍ୟ ଭୁଲେ ସେ ଭୁବ ମେଦ ଶୂନ୍ୟ ମିଶିଲେ  
 ଧରଣ ଅଣଭୁଣ ମୁକୁତ ବହେ ପବନ ହେ ॥୯॥

- |                                     |                                  |
|-------------------------------------|----------------------------------|
| ୧ । ଶ. ସ. କୋପେ                      | ୭ । ଶ. ସ. ହୋଇଣ                   |
| ୨ । ଶ. ସ. ବିଦ୍ୟାଧର                  | ୮ । ସ. ନଅ                        |
| ୩ । ଶ. ଶ. ସ. ଦେଖିଣ ଭବ କଲେ           | ୯ । ଶ. ପକାଣ                      |
| ୪ । ଶ. ପାସ                          | ୧୦ । ଶ. ସ. ଅଣଭୁଣ କରରେ ଆଇ         |
| ଗ. ହଜାଣି ଆଣି ପାସ                    | ୧୧ । ଶ. ସ. ବଜ୍ର ମୁ ମାରିବଇ ଭୁଡ଼ାଇ |
| ସ. ତାସେ ହଜାଣି ପାସ                   | ୧୨ । ସ. ମଧର                      |
| ୫ । ଶ. ଶ. ସ. ପ୍ରାସ                  | ୧୩ । ଶ. ପୁଣି ମେଦମାନେ କରିଣ        |
| ୬ । ଶ. ଶ. ସ. ହଜାଣି                  | ସ. ସନମାନେ କରିଣ                   |
| ୧୪ । ଶ. ବାସବ ଆଜ ପାରିଣ ମେଦେ          | ଅକାମ ମାର୍ଗେ ସୋଡ଼ିଲେ ବେଗେ         |
| ଗର୍ଜନ ନାଦ କରିଣ ହେ ପୁଣି ରହିଲେ ହେ     |                                  |
| ଅଠର ପଦ୍ମ ସଇନ୍ୟ ଭୁଲେ                 | ପବନ ସଜେ ମେଲ ହୋଇଲେ                |
| ପ୍ରଳୟ କାଳ ପରାସ ହେ ହେଲ ପରାସେ ହେ      |                                  |
| ଜଳ ସେନିଣ ସେ ସୋଡ଼ିଲେ ଗଗନ ହେ          |                                  |
| ଦେଖି ଅବସି ହେଲେ ସକଳ ଯନ ସେ (ଅଧିକ ପାଠ) |                                  |
| ଗ. ସୋଡ଼ିଲେକ ବହୁବ                    | ୧୬ । ଶ. ମିଶିଲେ                   |
| ସ. ସୋଡ଼ିଲେକ ଗଗନ                     | ଗ. ପୁଣି ମିଶିଲେ                   |
| ୧୫ । ଶ. ସଂସ୍କର                      | ସ. ପାସ ମିଶିଲେ                    |
| ସ. ସଂସ୍କର                           | ୧୭ । ଶ. ଶ. ସ. ଏକ ହୋଇଣ ସେ ଅଣଭାସ   |

ଏମନ୍ତ ଦେଖି ନନ୍ଦ ନନ୍ଦନ                      ଶକ୍ତିଲେ ଶକ୍ତେ ସେ ହନୁମାନ  
 କହି ଛାବନେ\* ଆଇ ମାରୁତ ତାହା ଜାଣିଲେ ହେ  
 ଗମନ କରି ଶୂନ୍ୟ ମାର୍ଗରେ                      ମିଳିଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ଅତି ସରୁରେ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦ ତଳରେ ଯାଇ\* ଗୁପ୍ତନ କଲେ ଯେ  
 ଜେଶବ ଜୋଳ କରି ତାକୁ କହନ୍ତି ହେ  
 ଦେଶ ପବନ ଅଶୀଷାସ ବହନ୍ତି ହେ  
 ମୋ ସବୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ଉଡ଼ାଇ ନେବେ                      ସିନ୍ଧୁ ମଧ୍ୟରେ ବୁଡ଼ାଇ ଦେବେ  
 ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ମୋର ସନ୍ଧ୍ୟା ରକ୍ଷଣ କର ମାରୁତ ହେ ॥୧୦॥  
 ଶୁଣିଣ ହନୁ ପୁର ବିସ୍ତାରି                      ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ\* ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେଲେ ସେ ଘେରି  
 ପ୍ରତିରେ ତାଳେ ବେନି ତାଳ ସେ ଅଟଇ ଉଚ୍ଚେ ହେ\*  
 ଗଣ୍ଡି ମାଡ଼ଣ\* ବସିଲେ ହନୁ                      ଦେଖି ଗରୁଡ଼ ବିସ୍ତାରି ତନୁ  
 ଉପରେ ବେନି ପର୍ଷି ଘୋଡ଼ାନ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦକ୍ଷେ ସେ  
 ଚଣ୍ଡି ତଳରେ ସବେ ସୁଖେ ରକ୍ଷିଲେ ଯେ  
 ବାତ ବରଷା କିଛି ନ ଜାଣିଲେ ସେ  
 ଏମନ୍ତେ ଦେଖି କରି\* ଅର୍ଜୁନ                      ମନ ଭେଦ ସେ ପେଷି ବହନ  
 ତାଳେ ବହଳେ ଉପରେ ଶର ପୀଡ଼ାୟେ\* କଲେ ସେ ॥୧୧॥  
 ବାସବ ପେଷନ୍ତେ ବଜ୍ର ଶର                      ମନ ଭେଦରେ ହୁଅନ୍ତି ତରୁ  
 ଗର୍ଜନ କରି ଘୋର ବରଷା କରନ୍ତି ଘନ ହେ

୧ । ଶ. ସ. ଶିଖିନା ବନେ

ଗ. ଶିଖିନା ବନେ

୨ । ଶ. ପାଦପଦ୍ମ ତଳରେ

ଗ. ସ. ପଦ୍ମପାଦ ତଳରେ

୩ । ଶ. ସ. ଦ୍ଵାରକା

 ୪ । ଶ. ଗ. ସ. ଘର୍ବ ପ୍ରତିରେ ବେନି ତାଳରେ  
 ଅଟଇ ଉଚ୍ଚ ହେ

୫ । ଶ. ଗ. ସ. ଗଣ୍ଡି ପାଡ଼ଣ

୬ । ଶ. ଗର

ଗ. ଦେଉଳି

ସ. ଏମନ୍ତେ ଦେଖିକରି

୭ । ଗ. ସର ପିଡ଼ାୟେ

ସ. ସର ପିଡ଼ାଏ

୮ । ଶ. ସ. ପଡ଼ାଣ

ଶରୀର ଗୁଣ ଉପରେ ପଡ଼ି                      ଦେହ ନ ପାରେ ପଡ଼େ ଉପୁଡ଼ି  
 ପ୍ରାଣରେ ବନ୍ଧୁ ପଣି ନ ପାରି ଘୋରୀ ପବନ ସେ  
 ଆରତ ରଞ୍ଜନ କୃପା ସାଗର ହେ  
 ଏମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର କଲେ ଶ୍ରୀ ଦାମୋଦର ଯେ  
 ନିଶ୍ଚଳେ ଚନ୍ଦ୍ର ପଦେ ରହିଲେ                      ଦେଖି ବାସବ ବିରସ ହେଲେ  
 ପବନ ବନ୍ଧୁ ଘୋର ବରଷା ହେଲେକ ଥିରୁ ହେ ॥୧୬॥  
 ପବନ ମୂର୍ତ୍ତି ହୁଏ ଦେଖିଲେ                      ରୂପରେ ନେଇ ପ୍ରହାର କଲେ  
 ମୋହ ହୋଇଣ ପବନ ଧରଣୀରେ ଶୋଇଲେ ହେ  
 ମେଘ ଦେଖିଣ ଗଲେ ପକାଇ                      ଚନ୍ଦ୍ର ଆକାଶ ନିର୍ମଳ ହୋଇ  
 ଅର୍ଜୁନ ମନଭେଦ ଶରକୁ ପ୍ରଗଳ୍ଭ କଲେ ସେ  
 ଗରୁଡ଼ ଦେଖି ପଶି ସହାୟକ ଯେ  
 ହୁଏ ଲଙ୍ଗୁଳ ବାହାର କରି ନେଲେ ସେ  
 ଦେଖିଣ ସବ ପାଦବ ଖର                      ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ହେଲେ ବାହାର  
 ସେ ଯାହା କରେ ନିଜ ଆୟୁଧ ଧରି ଧାଇଁଲେ ହେ ॥୧୭॥  
 ଶିବଗଣକୁ ପାଇ ଭେଟିଲେ                      ବିବିଧ ଶର ପ୍ରହାର କଲେ  
 ହଳ ମୁଷଳ ଧରିଣ ରାମ ଧାଇଁଲେ କୋପେ ସେ

୧ । ର. ପର

୨ । ଶ. ପ. ନ ପାରି ପଡ଼େ ନିଗିଡ଼ା

୩ । ଶ. ପ. ପଶିଣ ନ ପାରିଲେ

ର. ପଶି ନ ପାରିଲେ

୪ । ଶ. ଗ. ପ. ବଳଭବର ସେ

୫ । ଶ. ଗ. ପ. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ

୬ । ଶ. ପ. ପବନ ଦଳ ବହୁ ବରଷି ହେଲେକ

ପ୍ରାଣ ହେ

ର. ପବନ ବହୁ ଦଳ ବରଷି ପ୍ରାଣ

ହୋଇଲେ ନେ

୭ । କ. ଶ. ପ. ମୁଣ୍ଡ

୮ । ଗ. ପଶିଲେ ହେ

୯ । ଗ. ଶ. ପରକୁ

୧୦ । ଶ. ଗ. ପ. ନିଜ ପଶି ସହାୟ ହେ

 ୧୧ । ଶ. ପ. ଲଙ୍ଗୁଳ ନେଲେ ବାହାର  
 କରି ହେ

ର. ଲଙ୍ଗୁଳ ବାହାର କରି

୧୨ । ପ. ପ୍ରତିଜ୍ଞା

୧୩ । ଶ. ଗ. ପ. ଅଭିଷେକ ଧରି ହେ

୧୪ । ଶ. ପର



ନନ୍ଦୀକ ଶୁମସେନ ଜଣିଲେ                      ଗଣେଶ ତାଙ୍କୁ ଓତାଳି ସୁଲେ  
 ଶୁମ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ଯାଇ ପ୍ରଳୟ ରୂପେ ହେ  
 ମୁଷଳ ବୁଲାଇଣ ଶେଷେ ପିଟିଲେ ସେ  
 ଗଣେଶ ଜ୍ଞାନ ଦାରିଁ ତଳେ ଲେଟିଲେ ସେ  
 ମହାକାଳକୁ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ଖର                      ଜଣିଲେ କର ଦୋର ସମର  
 ଯାଦବେ ଶିବଗଣଙ୍କୁ ମାରୁଁ ତନାଶ କଲେ ସେ ॥୧୩॥  
 ସେ ହେମବନ୍ତ ଗିରି ପାଶରେ                      ହନୁ ମିଳିଲେ ଅତି ତୋଷରେ  
 ସକଳ ଗିରି ଉଠିଁ ହନୁକୁ ବସନ୍ତେ ମାଡ଼ ହେ  
 ବଜ୍ର ଅଟଇ ହନୁ ଶରୀର                      ସକଳେ ଚଣ୍ଡି ହୋଇଲେ ଚର  
 ଯେତେକ ଗିରି ଆସିଣ ହନୁ ଉପରେ ପଡ଼ି ସେ  
 ହେମବନ୍ତ ଆସିଁ ପାଶେ ମିଳିଲେ ସେ  
 ଦେଖି ହନୁ ରୂପରେ ପ୍ରହାର କଲେ ସେ  
 ମୋହେ ପଡ଼ିଲେ ଗିରି ଗଜନ                      ବଧା ପ୍ରସାଦନ୍ତେ ହନୁମାନ  
 ପାଦୁଆ ଦେଖି ହନୁମତକୁ କର ଧଇଲେ ହେ ॥୧୪॥  
 ମୋହୋ ପିତାକୁଁ ଜୀବନ ଦାନ                      ବିଅ ହେ ପ୍ରଭାତନାଁ ନନ୍ଦନ  
 ଶୁଣିଣ ହନୁ ତୋଷ ହୋଇଣ ଗୁଡ଼ିଲେ ତାଙ୍କୁ ହେ

୧ । ଖ ପ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ତାପେ

ଗ. ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋପେ

୨ । ଖ ଗ ପ. ବେଗେ

୩ । ପ. ଜ୍ଞାନ ଦେଖ

୪ । ଖ ପ. ପଦ୍ମନ

୫ । ଗ. ମହାସମର

୬ । ଗ. ବେଢ଼ି

୭ । ଖ ପ. ବେଢ଼ିକରି ମାରିଲେ ହେ

୮ । ଖ. ହେମବନ୍ତର ଗିରି କୁଳରେ

ଗ ପ. ଗିରି କୁଳରେ

୯ । ଖ ଗ ପ. ତାଙ୍କ ପାଦରେ

୧୦ । ଖ ପ. ଦେଖି

୧୧ । ଖ. ତାଙ୍କ ସିରେ ପଡ଼ିଲେ ହେ

ଗ. ଅନ୍ତରେ ପଡ଼ି ନେ

ପ. ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ପଡ଼ିଲେ

୧୨ । ଖ ପ. ହେମବନ୍ତ ଆସି

ଗ. ଆସିଣ

୧୩ । ଖ. ବଧାପ ମାରନ୍ତେ ସେ

ଗ. ବଧାପ ମାରନ୍ତେ

ପ. ବଧାପ ମାରନ୍ତେ

୧୪ । ଖ. ପାଦନାଙ୍କର

ଗ. ହନୁମନ୍ତର

ପ. ପାଦନା ଦେଖି ବେଳ

୧୫ । ଗ. ଧଇଲେ କର ସେ

୧୬ । ଖ ଗ. ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରାଣଦାନ

ପ. ମୋର ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରାଣଦାନ

୧୭ । ଖ. ଅନ୍ତନାଙ୍କ

ଗ. ପବନର

ପ. ଅନ୍ତନାର

ଅନ୍ୟନ୍ତ କୋପେ ପବନ ସୁତ      ସେଠାରୁ ତଳଗଲେ ଲୁଚିତ<sup>୧</sup>  
 ପ୍ରହାର ନାଚ' ନାଶ କରନ୍ତି ଶିବଗଣଙ୍କୁ ସେ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଶେ ପରବେଶ ଶଙ୍କର ସେ  
 ଧନୁ ଧରି କରନ୍ତି ଦୋର ସମର'' ସେ  
 ଦେଖି ନାରଦ ତୋଷ ହୁଅନ୍ତି      ଲଗ୍ନ ବୋଲଣ ଉଡେ ତାକନ୍ତି  
 ଗଣା ବଳାଇ ନୃତ୍ୟ କରନ୍ତି ସେ ତପୀବର ହେ ॥୧୬॥  
 ବାସବ ତଡ଼ି ଅଇସବତ      ଯାଦବ ବଳ କରନ୍ତି ହତ  
 ଦେଖି ଅର୍ଜୁନ ଧନୁ ଧରିଣ ତାଙ୍କୁ ଓଗାଳ ସେ''  
 ଦେଖି ଚିତ୍ତୋଜା\* ପେଷିଲେ ଶର      ଦୁରୁ ହେବଲେ ଅର୍ଜୁନ ଶର  
 କେତେବେଳେ ସେ ଅର୍ଜୁନ ଶର'' ହେବନ୍ତି ମିଳ ସେ''  
 ଦେବଶରରେ'' ବେନି କଲେ ସମର ହେ  
 ସ୍ୱର୍ଗ ଭୁବନ ବିଶିଳ ଅନ୍ଧକାର ହେ''  
 କରନ୍ତି ବେନି'' ଅସ୍ତ୍ରାଣ୍ୟ ଧ୍ୱଜ      ଅସ୍ତ୍ରୁଦ ଦେବଶର'' ପେଷିଣ  
 ହୋଧେ ଶିଶୁର ଧଇଲେ ପଶୁପତକୁ କର ସେ'' ॥୧୭॥''

୧ । ଶ ଗ ପ. ଲୁଚିତ  
 ୨ । ଶ ଗ ପ. ପ୍ରହାର କର  
 ୩ । ଗ ପ. ମହାସମର  
 ୪ । ଶ ପ ଦେଖି ତାହାଙ୍କୁ ଅଗେ ଓଗାଳ  
 ଅର୍ଜୁନ ଶର ହେ  
 ୫ । ଗ ବାସବ ଦେଖି  
 ୬ । ଗ କେତେବେଳେ ଅର୍ଜୁନ ସର  
 ୭ । ଶ ବାସବ ଶତେ ଶର ପେଷିଣ ଅର୍ଜୁନ  
 ଏକ ଶରେ ହେଉ ସେ  
 ପଞ୍ଚନାୟକ ପେଷିଲେ ଶୁଣ ହେଉନ୍ତି  
 ସୁନାସାର ହେ  
 ୮. ବାସବ ସତେ ସର ପେଷିଣ ଅର୍ଜୁନ  
 ଏକ ସରେ ହେଉଣ  
 ଯାଅ ନାରାୟ ପେଷିଲେ ହେଉନ୍ତି ସୁନା  
 ସାର  
 ୯ । ଶ. ଦେବଶରରେ

୧ । ଶ ଗ ପ. ଅର୍ଜୁନ ମନରେ ପେଷିଲେ  
 ବାସବ ଅଙ୍ଗେ ଭେଦ ବୋଇଲେ  
 ଶର ଯାଳାରେ ମୋହେ ପଡ଼ିଲେ  
 ସେ ସୁରସର ହେ  
 ଅର୍ଜୁନ ତହୁଁ ଗଲେନ ତଳ  
 ଦେଖିଲେ ସୁଦ କରନ୍ତି ଶୁଣି  
 କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପଛ କରିଣ ବର  
 କଲେ ସମର (ଅଧିକ ପାଠ)  
 ୧୦ । ଶ ହୋଇଲ ତହିଁ  
 ପ. କରନ୍ତେ ତହୁଁ  
 ୧୧ । ଶ. ଦେବଶର  
 ୧୨ । ଶ ପ. ପଶୁପତ ଶ୍ରୀକର ହେ  
 ୧୩ । ଶ ଗ ପ.  
 ଦେଖି ଅର୍ଜୁନ ଧନୁସୋଣ ଧଇଲେ ହେ  
 ଶଙ୍କର ଧନୁସୋଣ ମନେ ଚିନ୍ତିଲେ ହେ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଠାରୁ ସେ ଧନୁ ମୋଟାଣ ପ୍ରବେଶ ଅର୍ଜୁନର କରେଣ  
 ବେନି କନ୍ଧରେ କର ଦେଇଣ ରହିଲେ ହରି' ଯେ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଲନ୍ତି ହେ ଅର୍ଜୁନ ଶିବର ଶିର ଛେଦ ବହନ  
 କଳି ଲଙ୍ଗାଇ ଆରମ୍ଭ' ଏହୁ କଲ ସମର ହେ  
 ଏ ମୋହୋ ବଚନ କରବା ଶାର ହେ  
 କହୁତ ଦୋଷ ନାହିଁ ପୁରନାଥର ଯେ"  
 ଅର୍ଜୁନ ବୋଲେ ଗୁଡ଼ିଲେ ଶର' କାକୁପ୍ରେ ଉଦ୍ଧା ହୋଇଲେ ହର  
 ବହୁତ ଦୋଷ ମୋର ହୋଇବ ଯେବେ ପେଶିବ ଶର' ହେ ॥୧୮॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ବଚନ ଶୁଣି ପଦ୍ମ ଚରଣେ ନିବେଶି ପାଣି  
 ବିନୟରୁର ହୋଇ କହନ୍ତି ଶର ଅର୍ଜୁନ ଯେ  
 ସମରେ ପଶି ରଣେ ହାରିବ ଉତ୍ସରେ ପିଠି ଦେଇ ଶୁଳିବ  
 . ତାହାକୁ ମୁହିଁ ନ କରେ ଦେବ କେବେ ନିଧନ ଯେ"  
 ଶୁଣିଣ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର' ହେଲେ ହରଷ ହେ  
 ବହୁତ ସନ୍ୟ ଦେବେ ହୋଇଲେ ନାଗ ହେ"  
 ଯେ ଅବା ଥିଲେ ପଳାଇ ଗଲେ ଦେଖିଣ ରାମ ତୋଷ ହୋଇଲେ  
 କହନ୍ତି ଏବେ ମୋ ବାଣୀ ଶୁଣିମା ଦୃଷୀକେଣ ହେ ॥୧୯॥  
 ଯାହା ମୁଁ ପତ୍ୟ ଅଛଇ ଭଣି' ଯେବେ ଇନ୍ଦ୍ରକୁ ପାରିବ ଜଣି"  
 ସ୍ୱର୍ଗରେ ନୁଆ ଇନ୍ଦ୍ର କରବ' ନିଶ୍ଚୟ ଆଜି ହେ

୧ । ଶ. ସ. ହର ରହିଲେ ହେ  
 ଗ. ଅର୍ଜୁନ କନ୍ଧରେ କର ଦେଇଣ  
 ହର ରହିଲେ  
 ୨ । ଶ. ଆରମ୍ଭ  
 ଗ. କଳି ଆରମ୍ଭ  
 ଦ. ଆରମ୍ଭେ  
 ୩ । ଶ. ଗ. ସ. ପାଠ ନାହିଁ  
 ୪ । ଶ. ଗ. ସ. କହେ ଗୁଡ଼ିଲେ ଶର  
 ୫ । ଶ. ସ. ସର  
 ୬ । ଶ. ଗ. "ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ବଚନ-କେବେ

ନିଧନ ଯେ" ପାଠ ନାହିଁ  
 ୭ । ଶ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ପୁଣି  
 ଗ. ପୁଣି କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର  
 ଦ. ପୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର  
 ୮ । ଶ. ସ. ଦେବପତ୍ୟ ହେଲେ ବିନାସ  
 ଗ. ଦେବପତ୍ୟ ହୋଇଲେ ନାସ  
 ୯ । ଶ. ଗ. ସ. ଯାହା ସେ ପତ୍ୟ ଅଛି ମୁଁ କର  
 ୧୦ । ଶ. ଗ. ସ. ମାରି  
 ୧୧ । ଶ. ସ. କରବ

ବହୁତ ଦଶ କଲ ଅର୍ଘ୍ୟ ନ ଦେଖିଣ ଯିବା ଧର୍ମନୟନ  
 ସ୍ୱର୍ଗପୁରରେ କରିବା ଆଜି ସିଦ୍ଧିର ରାଜି ହେ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶୁଣି ଆନନ୍ଦ ହେଲେ ଯେ  
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଗଲେ ଯେ  
 ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସକଳ ପୁର ଶଙ୍କର ଆଦି ଦଶ କନ୍ଦର  
 ସକଳେ ରାମକୃଷ୍ଣ ଚରଣେ ଦ୍ରୁପଦ କଲେ ହେ ॥୨୦॥  
 ଦେବାଣ୍ଡ ସଙ୍ଗେ ଅଶ୍ରୁବତୀ ସୁଧର୍ମ ସଭାରେ ଧର୍ମପୁତ୍ର  
 ବସାଇ ବ୍ରହ୍ମା ଆପଣେ ଅଭିଷେକ ସେ କଲେ ଯେ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କରେ ଦେଖଣି ପାଟ ବାନ୍ଧିଲେ ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଲଲଟ  
 ଦେଖି ଶ୍ରୀରାମ ଶିରରେ ଛତା ଟେକି ଧଇଲେ ଯେ  
 ବାଣାଧର ନାରଦ ନୃତ୍ୟକୁ କଲେ ଯେ  
 ଗନ୍ଧର୍ବମାନେ ମଙ୍ଗଳ ଉଚ୍ଚାରିଲେ ଯେ  
 ବିଦ୍ୟାଧରୀ ଗାବନ୍ଧୁ ଗୀତୀ ଅପସରା କରନ୍ତି ନୃତ୍ୟ  
 ପବନ ପାଶେ ରହି ରୁମର ଧୀରେ ଡାଳନ୍ତି ଯେ ॥୨୧॥  
 କୁବେର କରନ୍ତି ରତ୍ନ ବୃଷ୍ଟି ପଡ଼ନ୍ତି ବେଦ ସେ ପରିମେଷ୍ଟି  
 ଆପଣେ ବଳଦେବ କୁସୁମ ବୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି ଯେ

- ୧ । ଶ୍ରୀ. ପୁରପୁରରେ କରିବା ନେତ୍ର  
 ଗ. "ଆଜି" ପାଠ ନାହିଁ  
 ଘ. ନେତ୍ର  
 ୨ । ଗ. ରାଜନ  
 ୩ । ଶ୍ରୀ ଗ ଘ. ପୁଣି କୃଷ୍ଣ ଏମନ୍ତ  
 ୪ । ଶ୍ରୀ. ଦେଖଣି ସ୍ୱର୍ଗକୁ  
 ଗ. ସମସ୍ତ ଶୁର ଦେଖଣି ସ୍ୱର୍ଗକୁ  
 ଘ. ସ୍ୱର୍ଗକୁ  
 ୫ । ଶ୍ରୀ ଘ. ଅଶ୍ରୁବତୀ

- ୬ । ଘ. ଧରଣ  
 ୭ । ଶ୍ରୀ ଗ. ଛତା ଡାଳିବା ସ୍ଥିତି ଟେକିଲେ ହେ  
 ଘ. ଦେଖି ଶ୍ରୀରାମ ଛତା ଡାଳିବା ସ୍ଥିତିରେ  
 ବାନ୍ଧିଲେ  
 ୮ । ଶ୍ରୀ ଗ. ନୃତ୍ୟ ନରନ୍ତା ହେ  
 ୯ । ଶ୍ରୀ ଘ. ଉତ୍ସବର ହେ  
 ୧୦ । ଶ୍ରୀ ଘ. ଗାୟନ  
 ୧୧ । ଶ୍ରୀ ଗ ଘ. ଡାକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ହେ  
 ୧୨ । ଘ. ବହୁ ଅଛନ୍ତି

ମୁନିଏ ଜୟ ଜୟ ଶବ୍ଦ                      ଗଣିକା ଦୁଳହଳ ନିନାଦ<sup>୧</sup>  
 ଗୃହ୍ୟକ ଗଣ ଦୁଇ ଭାବ ନାଦ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ<sup>୨</sup>  
 ଏମନ୍ତେ ଅଭିଷେକ ଚୟ<sup>୩</sup> ସାରିଲେ ଯେ  
 ସକଳ ଦେବେ ଦେଖି ତୋଷ ହୋଇଲେ ଯେ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦେବ ସକଳ ଦେବ                      ଦ୍ରୁପଦ କଲେ ଯୁଧିଷ୍ଠି ଦେବ  
 ଧର୍ମନନ୍ଦନ ସ୍ବର୍ଗରେ ଇନ୍ଦ୍ରପଦ ବଢ଼ିଲେ<sup>୪</sup> ଯେ ॥୨॥  
 ଶତୀ ଅର୍ଜୁନ ଦେନାଇଁ ଗଲେ                      ପାର୍ଥ ତାହାକୁ ଦର୍ଶନ କଲେ  
 ଶତୀ କହିଲେ ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ହେଲେକି ତୋଷ<sup>୫</sup> ହେ  
 ପ୍ରମଦ କରି କହି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣକୁ<sup>୬</sup>                      ଆନନ୍ଦକାଳେ ଆଖି ପିତାକୁ  
 ଶମା କରାଅ ଦ୍ରୁପଦ କରାଇଣ ଏ ଦୋଷ<sup>୭</sup> ହେ  
 ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ ଚତୁଃ ସରରେ ଗଲେ ଯେ  
 ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଛାନ୍ଦରେ ଜଣାଇଲେ ଯେ<sup>୮</sup>  
 ବ୍ରହ୍ମା ସକଳ ଦେବକୁ ଘେନି                      ଜାଆଇଁ ଦୁଇକୁଳ ଓ ସରଜ  
 ଇନ୍ଦ୍ରକୁ ଘେନି ଅର୍ଜୁନ ସଙ୍ଗେ ସ୍ବର୍ଗେ ମିଳିଲେ<sup>୯</sup> ଯେ ॥୩॥

୧ । ଖ ଗ. ସବଦ

ଘ. ଦୁଳହଳର ନାଦ

୨ । ଖ. ଗୃହ୍ୟକ ଗଣେ ଦୁଇ ଭାବ ନାଦ

କରନ୍ତି ହେ

ଘ. ବାଦ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି

୩ । ଖ ଘ. ଅସ୍ତି ଅଭିଷେକ

ର. ବଧାନ

୪ । ଖ. ଲଭିଲେ

୫ । ଖ ଗ ଘ. ସକଳେ ଏବେ ହେଲେ

ସନ୍ତୋଷ ହେ

ଘ. ହେଲେ ସନ୍ତୋଷ

୬ । ଖ ଗ ଘ. ଜଣାଇ କରି କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରକୁ

୭ । ଖ ଗ ଘ. ରାମକୁ କହି ଶମା କରାଅ

ତାହାଙ୍କ ଦୋଷ ହେ

୮ । ଖ ଆଗେ ଯାଇଁ କହିଲେ ହେ

ଗ. ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆଗରେ କହିଲେ ହେ

ଘ. ରାମ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆଗେ

୯ । ଖ. ପୁଣି ସ୍ବର୍ଗେ ପଶିଲେ ହେ

ଗ ଘ. ପୁଣି ସ୍ବର୍ଗେ ମିଳିଲେ ହେ

ସତଳା' ନନ୍ଦା ବେନି ଚିତ୍ତେନା      ଗୁପ୍ତ ନଳେ ଦେବାଧିବାନା'  
 ବଳରାମକୁ ଗୁପ୍ତ ନଳେ ହୋଇଲେ ଉଦ୍ଧା ଯେ"  
 ସତଳା ପିତା କୋଳେ ବସିଲେ      ଦେଖିଣ ସବେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ' ହେଲେ  
 କେ ଅବା ଚକ୍ରଂ ପାରିବ କହି ନନ୍ଦା'ର ଶୋଭା ଯେ  
 କୃଷ୍ଣ ଉଠି ଇନ୍ଦ୍ରକୁ କୋଳ କରନ୍ତି ଯେ  
 ଆଦର' କରି ତାକୁ କୋଳେ' ବସାନ୍ତି ଯେ  
 କହନ୍ତି ଚକ୍ରଂ ଧର୍ମନନ୍ଦନ      ସତଳା ନନ୍ଦାକୁ ଚିତ୍ତସେନ  
 ବିବାହ କରି ସକଳ ମନ ହୋଇବ ଶାନ୍ତି' ହେ ॥୨୪॥  
 ଶୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସେ ଜାଳାମ୍ବର      ଆନନ୍ଦେ କଲେ ସେ ସିଦ୍ଧିକାର  
 ଶୁଣି ବାସବ ଅମର ପୁରେ କଲେ ଉଦ୍ଧବ' ଯେ  
 ସତଳା ଚିତ୍ତସେନକୁ ଆଶି      ବିବାହ କଲେ ସାରଙ୍ଗ ପାଣି  
 ଅନେକ ଯଜ୍ଞକୁଳ ସେ ଦେଲେ ରାମ ମାଧବ' ହେ  
 ସକଳ ଦେବେ ଇନ୍ଦ୍ର ପୁରେ ରହିଲେ ଯେ  
 ପୀପ୍ପୁଷ ପାନ ଚକ୍ରଂ ସକଳେ କଲେ ଯେ  
 ଇନ୍ଦ୍ରକୁ ବଡ଼ ପ୍ରବୋଧ କରି      ଅନେକ କଥା ତାକୁ କଥାରି  
 ଶ୍ରୀରାମକୃଷ୍ଣ ଆଦି ସକଳେ ମେଲଣି ହେଲେ ॥୨୫॥

୧ । ଶ. ସକଳ

୨ । ଶ. ପ. କର ଯୋଗେ କରାନ୍ତା

ମୁହିଁ ହେଲି ଅଗ୍ରାଧି ହେ

ଇନ୍ଦ୍ର ପରେ କୋହେ ଭବନ

ଉଚ୍ଚ ବହୁଳ ମୋହୋତ ମନ

ତୋତେ ନ ହେଉ ପାବକ

କଲ କୃପାକଳଧି ହେ

ଶ୍ରୀହସ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ର ମୋତେ ପକାଅ ହାଣି ହେ

ସୁଧୁଷ୍ଟି ଦେବେ ହେଲେ ତ ନୃପମଣି ହେ

ଏହି ବନ୍ଧନେ ନ ପୋଷି ରଜା

ସର୍ବତ୍ର ହୋଇଲି ଦେବରାଜା

ପୁରବଦାହ ପଦ୍ମ ହୋଇଲେ ସମସ୍ତ

ପୁଣି ହେ

କମଳ ବାସବର ଶରୀର ବେନି ନୟନୁ

ବହୁଳ କର [ଅଧିକ ପାଠ]

୩ । ଶ. ପ. ବଳରାମକୁ ସ୍ତୁତୀ ଭବିଷ୍ୟ ହୋଇବ

ଉଚ୍ଚ ହେ

୪ । ଶ. ଦେବେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

ପ. ଦେବେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

୫ । ଶ. ଶ. ପ. ପାଦର

୬ । ଶ. ଶ. ପ. ପାଦେ

୭ । ଶ. ଶ. ପ. ସ୍ୟାନ୍ତା

୮ । ଶ. ଶ. ସ୍ୟାଦ

୯ । ଶ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମୁଣି ହେ

ଯଶୋବନ୍ତୀକି ବଧାତା ଗଲେ      ଶଶୁର ଜଇଳାସେ ଗମିଲେ<sup>୧</sup>  
 ସକଳ ଶିବଗଣକୁ ଦେଖି ପାଦଶ୍ରୀ ବୁଲେ ଯେ  
 ସୁଧର୍ଷି ଶ୍ରୀମ ଅର୍ଜୁନ ଦେଖି<sup>୨</sup>      ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପାଦେ କର ଦଇନ<sup>୩</sup>  
 ରାମକୃଷ୍ଣକୁ ମେଲଣି ମାଗି ରଥେ ବସିଲେ ହେ<sup>୪</sup>  
 ଇନ୍ଦ୍ର ଆଜ୍ଞାରେ ଚତୁଃ ମାତଲି<sup>୫</sup> ଗଲେ ଯେ  
 ତମାଳ ବନେ ତାକୁ<sup>୬</sup> ଘୁଞ୍ଚି ଅଇଲେ ଯେ  
 ଶ୍ରୀ ରାମକୃଷ୍ଣ ସନ୍ୟାସୀ ସଙ୍ଗରେ      ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଦ୍ଵାରକା<sup>୭</sup> ସ୍ଵରେ  
 ତାଙ୍କ ଚରଣ ଚିନ୍ତିତା ବିଶ୍ଵମୁର କହିଲେ ଯେ<sup>୮</sup> ॥୨॥

### ବିଦ୍ୟୋଦଶ ଛାନ୍ଦ

ଗଗ— ଆହାରୀ

ତମାଳ ବନରେ ସେ ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ ଦ୍ରୁପଦ ରାଜ ନନ୍ଦନା ହେ  
 ସେ ବନ ତେଜଶ ଛୁରିତେ<sup>୧</sup> ଗମିଲେ ଦେବଶ ସକଳ ମୁନି ହେ  
 ସୁଜନେ,<sup>୨</sup> ବହୁତ ଦୂର ଗଲେ ହେ  
 ମହାରାୟୁକର ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧାର<sup>୩</sup> ହରାଣ୍ୟ ବନେ ମିଳିଲେ ସେ ॥୧॥

୧ । ଷ. ରହିଲେ

ଘ. କପଳସବୁ ଗଲେ .

ଘ. ଅଇଲେ

୨ । ଷ ଘ. ମନ୍ଦା

୩ । ଷ. ପାସେ ରକ୍ତ କରନ୍ତି

ଘ. ରକ୍ତ କରନ୍ତି

୪ । ଷ ଘ. ମାତେଲୀ

୫ । ଘ. ନେଇ

୬ । ଘ. ଦ୍ଵାରକା ସ୍ଵରେ

୭ । ଷ. ରହିଲେ ହେ

୮ । ଘ. ବୁଣିତେ

୯ । ଷ. ରାଜାନ

୧୦ । ଘ. ତୃପାର ଅନ୍ଧାର

ସେ ବନ ଦେଖିଣ ଗୁଣିକି ଗୁଣିଣ ପରୁରନ୍ତୁ ଧର୍ମପୁରୁଷ ହେ  
 ଏକମନ ହୋଇ ଅଗସ୍ତି କହନ୍ତି ଶୁଣିମା ହେଉ ତରତ ହେ  
 ପୁନନେ, ନାମ ତା ହରଣ୍ୟକେଶୀ ହେ  
 ହବ୍ୟ ପୁରୁଷ ଚନ୍ଦ୍ରପୁର ମୋହନା ରହୁଥିଲ ଏଥେ ଆସି ହେ ॥୨॥  
 ମୁଦୁଗନ ଗୁଣି ମହାବ୍ରତରୁଣ ମିଳିଲେ ତାର ଭୁବନେ ହେ  
 ପରମ ପୁରୁଷ ମୁନି ମନୋହାରୀ ବସାଇ ତାକୁ ଆସନେ ହେ  
 ରଜନ, କହଇ ହରଣ୍ୟକେଶୀ ହେ  
 ମୁଁ ଏକା ପୁରୁଷ ବନେ ତପ କରି ଭୁମ୍ଭେ ତ ସହଜେ ଗୁଣି ହେ ॥୩॥  
 ଗୁଣି ତାହାକୁ ଦେଖି ବଣ ହୋଇଲେ ଦେନଗଲ କରି ଧରି ହେ  
 ବ୍ରତ ଛାଡ଼ାଇ ଶତରୁସ ପ୍ରକାରେ ଅଳ୍ପ ଦେଇ ମନ ହରି ହେ  
 ରଜନ, ପିନ୍ଧାଇଣ ହବ୍ୟଦାସ ହେ  
 କର୍ପୁର ଚନ୍ଦନ ହବ୍ୟ ପୁଷ୍ପମାନ କରଇ ତାକୁ ସୁଦେଶ ହେ ॥୪॥  
 ହବ୍ୟ ପଲଙ୍କେ ଅଙ୍କେ ତାକୁ ଶୁଆଇ ବେନି ଚରଣ ମଞ୍ଜାଳି ହେ  
 କାମେ ବଣ ହୋଇ ମୁଖେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଇ ଗାତେ ଭୃଷ୍ଟ ଚପରୁରୀ ହେ  
 ରଜନ, ବସନ ତାର ଫେଡ଼ିଲେ ହେ  
 କଲେ ପୁରତ ରସ ଆଶି ଆରମ୍ଭ କରଇ କୁଚେ ଟିପିଲେ ହେ ॥୫॥

୧ । ସ. ସେ ବନ ଦେଖିଣ ଗୁଣି ଗୁଣିଣେ

୨ । ଖ. ପରୁରଲେ ଧର୍ମପୁରୁଷ

୩ । ଖ. ନରେଶ ହେ

ସ. ଅଗସ୍ତି କହନ୍ତି ଏକମନେ

ଏବେ ଶୁଣିମା ହୋଇ

୪ । ଖ. ର. ଚନ୍ଦନ

୫ । ଖ. ଗ. ପୁରୁଷ

୬ । ଖ. ଧ. ଆସି

ସ. ଅସି ହେ

୭ । ଖ. ଗ. ସେ ବେଶ୍ୟା ପୁରୁଷ

ତାକୁ ଦେଖିକରି ବସାଇ ହବ୍ୟ ଆସନେ

ସ. ସେ ବଣା ପୁରୁଷ ତାକୁ ଦେଖି

କରି ବସାଇ ହବ୍ୟ ଆସନେ

୮ । ପୁରୁଷେ

୯ । ଖ. ଗ. ଦେଖିଣ ବସ୍ୟ ହେଲେ କରଧରି  
 ଦେନଗଲ ହେ

ସ. ବସ ହେଲେ କରି ଧରି ଦେନଗଲେ ହେ

୧୦ । ଖ. ଗ. ଅଶ୍ରୁ ତାକୁ ଭୁଞ୍ଜାଇଲ ହେ

ସ. ଶତରୁସ ପ୍ରକାରେ ଅଶ୍ରୁ ତାକୁ

ଭୁଞ୍ଜାଇଲେ ହେ

୧୧ । ସ. ହବ୍ୟ ପଲଙ୍କେ ତାକୁ ସୁଆସ

ବେନି ଚରଣ ମଞ୍ଜାଳିଲେ

୧୨ । ଖ. ଗ. ଆଳିଙ୍ଗନ କରି ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଲେ

ସ. ଆଳିଙ୍ଗନ କରି ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଲେ

ତପଶାଳ ହେ

୧୩ । ଖ. କରି ସେ କୁଚ ପିଡ଼ାଲେ ହେ

ସ. କରିସ କୁଚେ ପିଡ଼ାଲେ



ହୃଦୟକେଶୀ ସଙ୍ଗେ ପଡ଼ିକର ତେଡ଼େ ରୁଷି ନାଶ କଲେ ହେ  
ରୁଷି ଦେହ ଅନ୍ତେ ଶମନ ବରୁଣ ଶିବାକୁଲେ ଜାତ\* କଲେ ହେ

ରାଜନ,† ସାରସ ନାମେ ଶୁଗାଳ ହେ

ଗଜନୟ ହେତୁ କଣିଶ ମନରେ ପୁଣ୍ୟ ନିଏ ଦିନ କାନ ହେ ॥୭॥

ପିତା ମାତା ସ୍ଥାନେ ନରସୁତା ନେଇଁ ଅତି ସହେ ପାଳିଥିଲୁ ହେ

ମହାତ୍ମା ରାଜାକୁ କନ୍ୟା ଦାନ କରି ଦୁଃଖିତାକୁ ସମର୍ପିଲୁ ହେ

ରାଜନ, ସେ ପୁଣ୍ୟ ଶିବା ମରଣେ ହେ

ସୂର୍ଯ୍ୟ ବଶରେ ସଗର ରାଜା ହୋଇ ଜାତ ହେଲୁ ହେତୁ ଗୁଣେ ହେ ॥୮॥

ଚପସ୍ୟା କରି ଷାଠିଏ ସନ୍ତ ପୁତ୍ରା ଶୁଧାତାକୁ ମାରଣି ବର ହେ

ଦଇବ କୃଷ୍ଣରେ ରାଜମତି ଭ୍ରମେ ଷାଠିଏ ସନ୍ତ କୁମର ହେ

ରାଜନ, ପୃଥ୍ବୀ ମୃତ୍ତିକା ଲୁଣିଲେ ହେ

ଧାତା ବଚନେ କପିଳ ରୁଷି ଶାପେ ତାଙ୍କ ଶରୀର ଜଳିଲେ ହେ ॥୯॥

ସେହି ବଶେ ଶ୍ରୀରଥୀ ଜନ୍ମ ହୋଇ ବହୁତ ଚପସ୍ୟା କଲେ ହେ

ବହୁ କଷ୍ଟେ କଷ୍ଟେ ଗଙ୍ଗାକୁ ଆଶିଷ ପିତୃଲୋକକୁ ତାରିଲେ ହେ

ରାଜନ, ସଗର ଜର୍ଜିତ ସାଗର ହେ

ଶ୍ରୀରଥୀ ଗଙ୍ଗା ବୋଲାଇଲେ ତେଣୁ ପତିତପାବନା ମାର ହେ ॥୧୦॥

ଏହି ବନେ ଥାଇ କେତେକ ସମୟ ସେ ହୃଦୟକେଶୀ ମଲୁ ହେ

ଏଥି ପଥ ଜଗି ବହୁତ ଲୋକଙ୍କୁ କପଟରେ ପକାଇଲୁ ହେ\*

ରାଜନ, ତେଣୁ ଏ ହୃଦୟ ବନ ହେ

ପିଣ୍ଡାତୀ ରୂପେ ଅନ୍ଧକାର ହୋଇଛି ତେଣୁ ଏ ଧାତା ବଚନ\* ହେ ॥୧୧॥

୧ । ଶ ଗ. ସାତ

୨ । ସ ସୁଜନ

୩ । ସ. ମାତା ବର ହେ

୪ । କ ଗ. ପୋଥିରେ “ସାରସ ନାମେ

୫ । ଶ ଗ. ସୁବେ ଧାତାର ବଚନ ହେ

ପିଣ୍ଡାତୀ ରୂପେ ପୁଣି ଧାତାର ବଚନ ହେ

ଶୁଣି ପାଣ୍ଡବେ ଦଣ୍ଡେ ଚଢ଼ି ରଞ୍ଜଣ ସଭାରେ ଚଢ଼ି ଚଳିଲେ ହେ  
 ଧର୍ମସୁତକୁ ଦେଖିକରି ପିଣାଚୀ ମୋକ୍ଷ ଦେହକୁ ପାଇଲେ ହେ  
 ସୁଜନେ, ଚଢ଼ି ପାଣ୍ଡବେ ଗ୍ରୋସ୍ତ୍ରୀ ହେ  
 ସକଳ ଋଷି ଦେବ ସଙ୍ଗେ ମିଳିଲେ ଅଗସ୍ତି କନେ ଚଢ଼ି ହେ ॥୧୬॥  
 ଦେଖିଲେ ସେ ବନ ଆନନ୍ଦ ସଦନ ସୁସ୍ବାଦଂ ଫଳ ଅଗ୍ରନ୍ତ ହେ  
 ମାରିକଣ୍ଡ ଋଷି ଧର୍ମନନ୍ଦନଙ୍କୁ ଦରସ ମନେ କହନ୍ତୁ ହେ  
 ରାଜନ, ପୁରୀ ଆତାପି ବାତାପି ହେ  
 ଏକ ବନେ ଗୁହ କର ରଞ୍ଜୟିଲେ ମାଇଲେ ବହୁତ ଚପା ହେ ॥୧୭॥  
 ଆତାପି ମେଷ କର ସାନସାଇକ ଦୁଆରେଣ ବାନ୍ଧି ଆଇ ହେ  
 ପଥକମାନେ ପଥଶ୍ରାନ୍ତ ଦୋଇଣ ଚଢ଼ିରେ ମିଳନ୍ତେ ଯାଇ ହେ  
 ରାଜନ, ଗଉଡ଼ବେ ସେ ରଖାଣ ହେ  
 ଶ୍ରେଜନ କର ଏଥୁ ସନ୍ତୋଷେ ଯାଅ ମେଷ ଗୋଟିଏ ମାରଇ ହେ ॥୧୮॥  
 ସେ ମାଂସ ଅତି ଯତ୍ନ କରି ରାନ୍ଧଣ ଭୁଜାଇ ପଥକ ଜନ ହେ  
 ଆନନ୍ଦେ କଲ୍ଲୀଣ କରଣ ଚାତାକୁ ପଥକ କରେ ଗମନ ହେ  
 ରାଜନ, ପଥେ ଆତାପି ଗୋଡ଼ାଇ ହେ  
 ଆସ ବାତାପି ଆମ୍ଭର ପୁରେ ପିବା ବୋଲଣ ଉଦେ ଡାକଇ ସେ ॥୧୯॥

୧ । ଶ. ଗ. ନରହି ସୁସ୍ବାଦଂ କଳା ଗଲେ ହେ

୨. ଦଣ୍ଡେ ଚଢ଼ି ନ ରହି ସମ୍ଭରେଣ  
 ଚଳିଗଲେ ହେ

୩ । ଶ. ପିଞ୍ଜି

୪ । ଶ. ପ୍ରୋସ୍ତ୍ରୀ

୫. ଦୁପତା ହେ

୬ । ଶ. ସଙ୍ଗେ ଦେବେଣ ଅଗସ୍ତି

କନେ ମିଳନ୍ତୁ ହେ

୭. ସଙ୍ଗେ ଦେବେଣ ଅଗସ୍ତି

କନେ ମିଳନ୍ତୁ ହେ

୮ । ଶ. ପ ଅଗ୍ରନ୍ତ ଧର୍ମନ ସୁସ୍ବାଦ

୯ । ଶ. ଗ. ଦୁସି କରଣ

୧୦. ଦୁସିଣ

୧୧ । ଶ. ଗ. ବାନ୍ଧ

୧୨. ବାତାପି ସାନ ସାଇକ

ମେଷ କର ଦୁଆରେଣ ବାନ୍ଧ

୧୩ । ଶ. ପଥକମାନେ ପଥଶ୍ରାନ୍ତ

୧୪. ପଥକମାନେ ପଥଶ୍ରାନ୍ତ

୧୫ । ଶ. ମିଳନ୍ତୁ

୧୬ । ଶ. ସନ୍ତୋଷେ ଏଥୁ ଯାଅ

୧୭ । ଶ. ଗ. ସେ ମେଷ ଗୋଟି

୧୮ । ଶ. କନେ କର ରଥକୁ ଯାଇ

୧୯. ଶ. ସେ ମେଷ ଅତି କନେ କର

୨୦. ରଞ୍ଜି ରଞ୍ଜାୟ

୨୧ । ଶ. ପଥକ

୨୨ । ଶ. ପଥେ ବାତାପି

୨୩ । ଶ. ସୁଜନେ, ପଥେ ଆତାପି ବାତାପି

ହେ

୨୪ । ଶ. ଆସ ଆତାପି

ଶୁଣି ବାତାପି' ପଞ୍ଜର ଦିଦାଶିଣ ଗର୍ଭଂ ବାଦାର ଦୃଶଇ ସେ  
 ପଥକ ପ୍ରାଣ ତେଜଶ ଚତଶଶ' ସେନ୍ଧୁ ଠାବରେ ପଡ଼ଇ ହେ  
 ରାଜନ, ଶବ ଦେନ ବେନିଦ୍ରାତ' ହେ  
 ସେ ମାଂସ ରନ୍ଧନ କରିଣ ଶ୍ରେଜନ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି ଶତ୍ରୁ' ହେ ॥୧୬॥  
 ସ୍ବେଦନ୍ତେ ଅନର୍ଜାପ' ମାଣ ଶାଇଲେ ଏ ବନ ବାଟ ପଡ଼ିଲେ' ହେ  
 ଏହା ନାଶି ଧାତା ଅଗସ୍ତି ଋଷିକି' ଏନ୍ଧ ବନକୁ ଯେଷିଲେ' ହେ  
 ରାଜନ, ଅଗସ୍ତିକି ସେ ଦେଖିଲେ ହେ  
 ଆତାପି ମେଷକୁ ମାରିଣ ତାହାକୁ ଶ୍ରେଜନ ବାତାପି ଦେଲେ' ହେ ॥୧୭॥  
 ଶ୍ରେଜନ ଅନ୍ତେ ଚଳନ୍ତେ ମହାମୁନ ଆତାପି' ତାକର ଆସ ହେ  
 ଅଗସ୍ତି ବୋଇଲେ ବାତାପି' ଆମ୍ଭର ଗର୍ଭେ ପଡ଼ିଲ' ନାଶ ହେ"  
 ରାଜନ କମଣ୍ଡଳୁ ଦେନ ମାର ହେ  
 ମାରନ୍ତେ ଚାର ଶରୀର ଉତ୍ସ ଗଲ' ବାତାପି ଅସୁର ହେ ॥୧୮॥  
 ବେନ ଅସୁରକୁ ମାରିଣ ଅଗସ୍ତି ଏଥୁ ପଥ ରୁଦ୍ଧାଇଲେ' ହେ  
 ଶ୍ୟାତା ଏ ବନ ନିର୍ମଳ ଦେଖିଣ ଅଗସ୍ତି ବନ ବୋଇଲେ ହେ  
 ରାଜନ, ଗର୍ଭ ଅପାକ' ହୋଇଲେ ହେ  
 ଚତଶଶେ ଜାଣି ହୋଇବ ଅଗସ୍ତି ମନ୍ତ୍ର ପଡ଼ି ଝାଡ଼ିଦେଲେ ହେ ॥୧୯॥

୧ । ସ. ଆତାପି

୨ । ସ. ତେଜକର ଚୁଶିତେ

୩ । ଖ. ବେନ ରାତ୍ନ

ସ. ବେନ ଗ୍ରାସ ହେ

୪ । ସ. ବେନ ଦଶତ

୫ । ଖ ସ. ଏରଂସେ ଅନର୍ଜାପ

୬ । ସ. ବାଟ ପଡ଼ଇ ହେ

୭ । ଖ ମୁନାଂ

୮ । ସ. ବନକୁ ଯେଷିଲ ହେ

୯ । ସ. ମାରିଣ ଶ୍ରେଜନ

ସନ୍ତୋଷେଣ ତାକୁ ଦେଲେ ହେ

୧୦ । ଖ. ବାତାପି

ସ. ଚଳନ୍ତି ମହାମୁନ ବାତାପି

୧୧ । ଖ ସ. ଆତାପି

୧୨ । ସ. ଗର୍ଭରେ ପଡ଼ିଲ

୧୩ । ଖ. ନାସ ଗଲେ

୧୪ । ଖ. ନାଶ ହେଲ

ସ. ଉତ୍ସ ହେଲ

୧୫ । ସ. ପଥ ବୁଲୁଥିଲେ

୧୬ । ସ. ଅଜଣି

ବାତାପି' ଅସୁର ଭାଷଣ ଯେ କଲେ ଆତାପି' ମହାପ୍ରବଳ ହେ

ସପତ ସାଗର ଯେ ଆପେ ଶେଷି' ଅଗନ୍ତ୍ରି ବଡ଼ଦାନଳ ହେ

ରାଜନ, ଏ ରୁଷି ବଡ଼ ମହୁମା ହେ

ଏହାଙ୍କ କଥା କହିଲେ ନ ସରଇ ପ୍ରଣାମା କରନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା ହେ ॥୨୦॥

ଏ ବନ' ଅତି ନିର୍ମଳ ସୁଖକର ଏ ବନେ' ଆମ୍ଭେ ରହିବା ହେ

ଦେଖ ବରଷା ସମୟ ଆସୁଅଛି ଏଥିରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ଥିବା' ହେ

ରାଜନ, ବିଦ୍ୟା ପଳମୂଳ ଅଛି ହେ

ଯେତେବେଳେ ପାହା ଲେଖିଲେ ପାଇବା ଆଶଙ୍କା ନ ଥିବ କିଛି ହେ ॥୨୧॥

ଶୁଣି ଧର୍ମସୁତ ହରଷ ଖୋଇଣ' ରହିଲେ ଅଗନ୍ତ୍ରି ବନେ ହେ'

ପ୍ରତିଶ୍ରାବ୍ତା ପୁର ଚକ୍ଷୁରେ ରହିଲେ' ବ୍ରାତମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହେ'

ରାଜନ, ଧର୍ମନନ୍ଦନଙ୍କ ପୁର' ହେ

ଭାବିଲା ଭାବିପାଶେ ପୁର କଲେ ଚକ୍ଷୁ କିଛି ଦୂରେ' ହେ ॥୨୨॥

ରୁଷିମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ଜଣେ କରଣ ପ୍ରତିଶ୍ରାବ୍ତା' ନିର୍ଭୀ କଲେ ହେ

ପଳ ମୂଳମାନ ବନରୁ ଆଣିଣ ରୁଷିକି ଶ୍ରେୟନ ଦେଲେ ହେ

ପୁନନେ, ' ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ଚକ୍ଷୁ ରହିଲେ ହେ'

ମୁଗୟା କରଣ ଗଣ୍ଡା ମାରି ମାଂସ ଶ୍ରେୟନେ ସନ୍ତୋଷ ଦେଲେ ହେ ॥୨୩॥

୧ । ଶ ବ' ଆତାପି

୨ । ପ. ବାତାପି

୩ ଖ. ସମୁଦ୍ର ଶୋଷଣ ଯେ କଲେ

ସ. ସମୁଦ୍ର ସୋଷ ଯେ କଲେ ଅଗନ୍ତ୍ରି

ବଡ଼ଦାନଳ ହେ

୪ । ଖ. ପୋଥିରେ ୧୪-୧୭ ପଦ ଦୁଇଟି  
ନାହିଁ

୫ । ପ. ସେ ବନ

୬ । ଖ. ପ. ଏସ୍ତରେ

୭ । ଖ. ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଏସ୍ତ ହୋଇବା ହେ

ସ. ନାଗନ୍ତେ ଏସ୍ତ ହୋଇବା ହେ

୮ । ପ. ମୂଳମୂଳ ଅଛି ହେ

୯ । ଖ. ପ. ଲଭଣ

୧୦ । ପ. ଅଗନ୍ତ୍ରି ବନ ହେ

୧୧ । ଖ. ରହିଲେ

ସ. ପ୍ରତିଶ୍ରାବ୍ତା ପୁର ଚକ୍ଷୁରେ ରହିଲେ

୧୨ । ପ. ବ୍ରାତମାନେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହେ

୧୩ । ଖ. ପୁର

୧୪ । ଖ. ଚକ୍ଷୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦୂର ହେ

ସ. ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେ

୧୫ । ଖ. ପ୍ରତିଶ୍ରାବ୍ତା

୧୬ । ଖ. ରାଜନ

୧୭ । ପ. ଚକ୍ଷୁ ରହିଲେ ରହିଲେ ହେ

ପଶ୍ଚିମ ବାସିନେ ପବନ ନନ୍ଦନ ବହୁତ ଦୂର ଗମିଲେ ହେ  
 ନିଶ୍ଚିତ ବନ୍ଦର ଅସୁବ ପୁରୁଷେ ଅନ୍ତ ହୋଇଛି ଦେଖିଲେ ହେ  
 ସୁଜନେ, ଅଷ୍ଟରୁଦ୍ର ସେ ଭୂଷଣ ହେ  
 ନିରନ୍ତେ ଡାକଇ ଯୁଧିଷ୍ଠି ବଜନ କର ମୋତେ ପରିହାର ହେ ॥୨୩॥  
 ଏମନ୍ତ ଦେଖି ମାରୁଗା ଲେଉଟିଣି କହେ ଯୁଧିଷ୍ଠି ଗୁମ୍ଫାରେ ହେ  
 ଦ୍ରୌପଦୀ ସନ୍ତତେ ସେ ପଞ୍ଚପାଣ୍ଡବେ ମିଳିଲେ ତହିଁ ସଭାରେ ହେ  
 ବଜନ, ଯୁଧିଷ୍ଠି ମିଳନ୍ତ ପାଶ ହେ  
 ତତକ୍ଷଣେ ବେନ ନେହିଁ ସେ ପାଇଣ ଆନନ୍ଦ ଦିବ୍ୟ ପୁରୁଷ ହେ ॥୨୪॥  
 ଯୁଧିଷ୍ଠି କି ପାଦେ ଦ୍ରବନ କରି ବୋଲଇଁ ଶୁଣ ନୃପତି ହେ  
 ପୂର୍ବେ ଚିନ୍ତା କଲେ ବିଶ୍ଵାମିତ୍ର ସଙ୍ଗତେ ବଶିଷ୍ଠ ଯତି ହେ  
 ବଜନ, ମୋ ନାମ ଅନଳ ବସୁ ହେ  
 ବିଶ୍ଵାମିତ୍ର ବୋଲେ ବଶିଷ୍ଠଙ୍କ ଗାବ ଶ୍ଵେତରା ମୁଁ ଦେନି ଆସୁଁ ହେ ॥୨୫॥  
 ଜାଣି ବଶିଷ୍ଠ ମୋର ପାଶେ ମିଳଣ ଗାବ ନିଅନ୍ତୁଁ ଛଡ଼ାଇ ହେ  
 ମହାହୋଧେ ମୁଣ୍ଡି ଯଶ୍ଵି ଏ ମାଇଲ ଡାକର ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଁ ହେ  
 ବଜନ, ମୋତେ କୋପେ ଶାପ ଦେଲେ ହେ  
 ଅନ୍ତ ହୋଇଣ ଏ ବନେ ମୋତେ ଯେବେ ନ ଚିହ୍ନିଲେ ରେ ॥୨୬॥  
 ଡାକର ପାଦତଳେ ପଡ଼ି କାରଣ ମାଗନ୍ତେ ହୋଇଲେ କୋଷ ହେ  
 କହିଲେ ସତ୍ୟ ସେତୟା ବେନି ରଲେ ଯେବେ ସେ ହୋଇବିଁ ଶେଷ ହେ  
 ବଜନ, ଦ୍ଵାପରେ ଯୁଧିଷ୍ଠି ଦେବ ହେ  
 କଉରବଙ୍କ କପଟେ ବନବାସ କରିବେ ପଞ୍ଚପାଣ୍ଡବ ହେ ॥୨୭॥

୧ । ପ. ପଶିଲେ ହେ

୨ । ପ. ଲେଉଟିଲେ

୩ । ପ. ଦ୍ରୁପଦ

୪ । ପ. ସୁଜନେ

୫ । ପ. ବେନି ନନ୍ଦନ

୬ । ପ. କଶିଣ ବୋଲନ୍ତି

୭ । ପ. ଗାବ ନିଅନ୍ତେ

୮ । ପ. ପିଟିଲି ଡାକ ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇ

୯ । ପ. ବନେ ଆସି ମୋତେ

୧୦ । ପ. ବେନି ସୁର ଯେବେ ହୋଇବ

ଶେଷ ହେ

ଯୁଧିଷ୍ଠି ଦୁଃସନେ ନୟନ ପାଇଣ ଆସିବୁ ଅମରପୁର ହେ  
 ସେହୁଦିନୁ ମୁଁ ଅନ୍ଧ ହୋଇ କରି ପଡ଼ି ରହିଲି ବନର ହେ  
 ସୁଜନେ, ତେଣୁ ତୋ ନାମ ଧରଇ ହେ  
 ଏତେ କାଳେ ତୋତେ ଦେଖି ନିପୁରୁଣ ଆଜ୍ଞା ଦେବ ନରପାଇଁ ହେ ॥୨୯॥  
 ଏତେ କଷ୍ଟ ନମସ୍କାର କରିଣ ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳେ ଗଲେ ହେ  
 ମହା ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ ବାହୁଡ଼ି ତହୁଁ ଅଇଲେ ହେ  
 ସୁଜନେ, ମିଳିଲେ ସେ ନିଜ ବାସ ହେ  
 ଗଣ୍ଡା ମାରି ଦିବ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ କରଣି ଲଭିଲେ ଅତି ହରଷି ହେ ॥୩୦॥  
 ଏମନ୍ତେ କେତେଦିନ ଅନ୍ତେ ବରଷାରୁକୁ ହୋଇଲା ପ୍ରବେଶ ହେ  
 ଦଳିତ କଳ୍ପନ ପରାଏ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ସୋନିଲ ଦିଶ ଆକାଶ ହେ  
 ସୁଜନେ, ଗିଳିଦେଲ ଗିରି ଶିରୀ ହେ  
 ତପନ ଗର୍ବ ବିନାଶ କରି ଘନ ସୋନିଲ ଅନ୍ଧକାର ହେ ॥୩୧॥  
 ହବସକୁ ଗର୍ଭେ ପୁରାଇ ରଖିଲ ରାବକୁ କଲ ପ୍ରବଳ ହେ  
 ତାହା ଦେଖିକରି ଆନନ୍ଦ ହୋଇଣ ଖେଳିଲେ ଚଢ଼ିତ ମାଳ ହେ  
 ସୁଜନେ, କରଇ ଘନ ଗର୍ଜନ ହେ  
 ତଳ ଭୁବନକୁ ଶବଦ ଶୁଭଲ ଡରିଲେ ଦୟାଗୀ ଜନ ହେ ॥୩୨॥

୧ । ସ. ଏତେକ କହୁ

୨ । ସ. ଗଣ୍ଡା ମାରିବ ଦିବ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ତହିଁ

୩ । କ. ଗ. ପୋଥିରେ ୨୦ରୁ ୨୬ ପଦ

ଗୁଡ଼ିକର ପାଠ ନାହିଁ

୪ । ସ. କେତେ କୋଳରେ

୫ । ଖ. ଦଳିତ କଳ୍ପନ ପରାଏ ପ୍ରବଳ ପଲକ

ସୋନି ଅନ୍ଧାଶ ହେ

ସ. ଦଳିତ କଳ୍ପନ କଲର ସୋନି

ଆକାଶ ହେ

୬ । ସ. ଗିରି ଶିରୀ ହେ

୭ । ଖ. ସ. ତପତ

୮ । ଖ. ସ. ଦହ

୯ । ଖ. ଅନ୍ଧକାର

ସ. ସୋନିଲ କଲ ଅନ୍ଧାର ହେ

୧୦ । ଖ. ପୁରୋ

୧୧ । ଖ. ରଘନ

ସ. ହବସ

୧୨. ସ. ତଡ଼ାଡ଼ିମାଳ ହେ

୧୩ । ଖ. ସ. କରଇ

କ୍ରମେ ସଲିଳ ମଞ୍ଜରୀରେ ପୁରୁଲୁ ବଞ୍ଚିଲୁ ଝଂଜା ପବନ ହେ  
 ମହାମନ୍ତ ଭଞ୍ଜେ କେଶ କେଶା ତାଳି ପୁରୁଲୁ ଯାଇ ଗରନ ହେ  
 ସୁଜନେ, ପ୍ରବଳ କଲୁ ବରଷା ହେ  
 ଅନ୍ଧାର ଜଳ ଗହଳରେ ବାରିତ ନୋହିଲୁ ହବସ ନିଶା ହେ ॥୩୩॥  
 ତଦୁତ୍ତମାନେ ଘୋର ଧ୍ବଜ କରନ୍ତି ଡାହୁକ ଅତି ପ୍ରବଳ ହେ  
 କୁଧର ମହାଗୁଡ଼ ଶୋଭା ଦଶନ୍ତ ଲଭିଲୁ ବନ ଅନଳ ହେ  
 ସୁଜନେ, କୋକିଳ ହେଲେ ମଉନ ହେ  
 କେତେକ ଦୁର୍ଯ୍ୟାଦ କେତେକ ଶଶିଲୁ ଦିନକୁ ଦିନ ନିଉନ ହେ ॥୩୪॥  
 କମଳେ ବୃତ୍ତାଇ କମଳ ରଖିଲୁ ଦେଖିଲେ ଚାନ୍ଦା ସାରସ ହେ  
 ଗମନ କରି ମାନ ସରୋବରକୁ ହୋଇଲେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହେ  
 ସୁଜନେ, ପଥକ ପଥ ଦୁପ୍ପର ହେ  
 ହାଲିକମାନେ କେଦାର ମାନଙ୍କରେ ଶୀତ କରନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରାର ହେ ॥୩୫॥  
 ନାଟକେ ନାବ ନ ଦେଇ ନିବର୍ତ୍ତିଲେ ନଦୀରେ ପ୍ରଳୟ ବଢ଼ି ହେ  
 ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ଏମନ୍ତ ଦେଖିକରି ରହିଲେ ବ୍ୟାପାର ହୁଡ଼ି ହେ  
 ସୁଜନେ, ଛସକୁ କଲେ ଆଦର ହେ  
 କୁଳଶ ପଡ଼ି ଗିରି ଶିରୁ ଝଡ଼ିଲେ ଖଣ୍ଡ ଶଇଳ ନିକର ହେ ॥୩୬॥

୧ । ଶ. ଛବିଲ

ଦ. ମହାତଳ ଛୁଇଁଲ

୨ । କ. ମହାମତ ଉରେ

ଦ. ମହାତମ ଭରେ

୩ । ଶ ଦ. ଏକା

୪ । ଦ. ପ୍ରବଳେ

୫ । ଶ. ଗହଳେ ନ ବାରିଲେ କେ ଅଟେ

ଦ. ଜଳ ଗହଳ ନ ବାରିଲେ କେ ଅଟେ

୬ । ଶ. ଡାକ ଗହଳ

ଦ. ଧ୍ବଜ କରନ୍ତି-ଡାକ ଗହଳ ହେ

୭ । ଶ ଦ. ଧଉଳେ ସୁନ୍ଦର ଦର୍ଶନ ଲବଲେ

୮ । ଶ. କେତେକ କଥାକୁ କେତେ ଦୃଷ୍ଟିଲ

ଦ. ଦିନକୁ ଦିନ ଦୃଷ୍ଟି ନ ହେ

୯ । ଶ. କମଳ ବୃତ୍ତାଇ ରଖିଲ କମଳ

୧୦ । ଶ. ମାନସ ସରୋବରେ ସେ

୧୧ । 'ଦ' ପୋଥିରେ 'ଧ' ପଦଟି ନାହିଁ

 ୧୨ । ଶ ଦ. ନଦରେ ନାବ ପ୍ରବେଶ  
 ଲଗିଲେ ନାବିକଦ କରୁଡ଼ା ହେ

୧୩ । ଶ ଦ. ବାଣିଜ୍ୟ

୧୪ । ଆଦର କଲେ

୧୫ । ଶ ଦ. କୁଳାଶ ପଡ଼ିବାରେ ଗିରି ଘାଟକୁ

ଖଣ୍ଡ ସଂସାର ଝଡ଼ିଲେ ହେ

ଏମନ୍ତ ଉତ୍ତୁକୁ ଦେଖି ଧର୍ମସୁତ\* ଅତି ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ ହେ  
ଚଡ଼ିତ ଝଟକ ଦ୍ରୌପଦୀ ଦେଖିଣ ତାକୁ\* ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ ହେ

ସୁନନେ, ଚିତୁକେ ନର ନିବେଶି ହେ

କୋଳେ ଧରି ପ୍ରିୟବନ୍ଧନ ହସିଣ ନନ୍ଦାନ ଘନ ଦେଖାନ୍ତି\* ହେ ॥୩୭॥  
ଆରେ ପ୍ରାଣ ପ୍ରିୟ ତୋ କେଶ ପରାଏ ପଶି ମେ ଉଦୟ ଘନରେ  
ତୋ କାନ୍ତି ଦେଖି ନିଶ୍ଚଳେ ନ ରହିଲୁ ବିଚାର ଚଡ଼ିତ ମନରେ\*

ସନନ୍ଦ\*, ଦେଖ ଶବ୍ଦ ଶରୀରରେ

ତୋ ଭୁକ୍ତ ସମ ନୋଡ଼ିବାରୁ ଆପଣା ଶରୀର କରୁଛି ଲାଗିରେ\* ॥୩୮॥

ଦେଖ ଏ କନ ମଣ୍ଡଳକୁ ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ତୋହୋର\* ସମାନରେ

କନ୍ଦର୍ପ ଦର୍ପ ଅତିଶୟ ବଢ଼ିଲୁ\* ଉପୋରୀ କରେ ଦହନ ରେ

ସନନ୍ଦ\*, ରାସ ଦିବସ କରଷା ରେ

ଦତ୍ତଦତ୍ତ ରତ୍ନ ପତ୍ରଅଛି ମାତ୍ର ତୁ ସିନା ମୋର ଭରପାରେ ॥୩୯॥

ଶୁଣି ସେ ବାଣୀ ଚନ୍ଦ୍ରଣୀ ଶିରୋମଣି ବାମନସୁନାନ୍ତେ ଶୁଣି ଯେ

କେଳି କରୁଛନ୍ତି ବରଷ ବଞ୍ଚିଲେ ମନରେ ଆନନ୍ଦ ଖୋଜି ହେ

ସୁନନେ, ଦ୍ରୌପଦୀ ବେନି ଚରଣ ଯେ

କଞ୍ଚିତ ଧନ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ଚର୍ଚ୍ଚିରେ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଶିଳି ଶରଣ\* ହେ ॥୪୦॥

୧ । ପ. ଏମନ୍ତ ଉତ୍ତୁ ଦେଖିଣ ଧର୍ମସୁତ

୨ । ପ. ଦେଖିଣ ଦ୍ରୌପଦୀ ତାକୁ

୩ । ଖ. କୋଳେ ଧରି ପ୍ରିୟବନ୍ଧନ ହେ

ପ. ଚିତୁକେ ନର ନିବେଶିଣ ନନ୍ଦାନ ଘନକୁ

ଦେଖାନ୍ତି ଦେଖାନ୍ତି ହେ

୪ । ଖ. ନରଦେବ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ବିଚାର

ପ. ନ ରହିଲୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ବିଚାର

୫ । ଖ. ପ ଦେଖି

୬ । ଖ. ଚିନରେ

ପ. ନୋଡ଼ିବାରୁ ଅପଣା ଶରୀର କରୁଛି

ଲାଗିରେ

୭ । ଖ. ବଳାକା ମଣ୍ଡଳ ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ତୋ

ପାଦ

ପ. ବଳାକା ମଣ୍ଡଳ ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ

ତୋହୋ ସମାନ ରେ

୮ । ପ. ଅତିମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଲୁ

୯ । ପ. ଉପୋରୀ

୧୦ । ଖ. ପ. ପୁଣି ସୁନ୍ଦର କାହେ ଭରା

ସୁନ୍ଦର ପଦନ୍ତୀ ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ହେ

କେଳି କରୁଛନ୍ତି ସେ ଦେଖା ବଞ୍ଚିଲେ

ବରଷା ମହା ସୁଖରେ ହେ

ସୁନନେ, ଦ୍ରୌପଦୀ ପଦା ଚରଣ ହେ

କଞ୍ଚିତ ଧନ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ଚର୍ଚ୍ଚିରେ

ପ୍ରଶିଳି ମୁଣ୍ଡ ଶରଣ ହେ ॥



## ଚତୁର୍ଥ ଶ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—କଳସା

ଏକ ଦିନେ ଅର୍ଜୁନ ଯେ' ମୃଗୟାକୁ ଗଲେ, ଗଣ୍ଡାବନେ ଲେଡ଼ି ଯେ କାହିଁରେ' ନ ପାଇଲେ  
 ପିଙ୍ଗଳ ପରବତେ' ହୋଇଲେ ପରବେଶ, ପିଙ୍ଗଳାକ୍ଷି ଦେଖି ଦେଖି ଯେଲେ ଚୋଷ' ॥୧॥  
 ଦ୍ରୁପଦ କରି ତାହାକୁ' ବାହୁଡ଼ି ଅଇଲେ, ଦିବ୍ୟ ସରୋବର ତହିଁ ନିକଟେ ଦେଖିଲେ  
 ନିତ୍ୟକୃତ୍ୟ ସାରିଣୀ ସେ ହୋଇଲେ ଆନନ୍ଦ, ମନସ୍ତୁ ପ୍ରବନ ଯେ ବନ୍ଧୁ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ॥୨॥  
 ସେହି ବନ ଅତ୍ୟନ୍ତ' ଯେ ଅଟଇ ନିର୍ମଳ, ନିଦ୍ରାରେ ଯେ ଅଶକତ ପଶୁ ଶୁଣା ବାଳ  
 ଦକ୍ଷିଣକୁ ସୀମସ୍ଥାନ କରି ପଡ଼ୁଥିଲେ, ଅଚେଷ୍ଟ ହୋଇକରି ତହିଁରେ ନିଦ୍ରା ଗଲେ ॥୩॥  
 ଘ୍ରାସବତୀ' ରଥ ଚଢ଼ି ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା, ପିଙ୍ଗଳାକ୍ଷିକି ଦ୍ରୁପଦ କରି ବାହୁଡ଼ିଲା  
 ଅର୍ଜୁନର ପାଶେ ଯାଇ' ହୋଇଲା ପ୍ରବେଶ, ସୁନ୍ଦର ପୁରୁଷ ଦେଖି ମନ୍ଦନରେ' ବଶ ॥୪॥  
 ଭୂମିରୁ ତାହାକୁ ଦେଇ ରଥେ ଶୁଆଇଲା', ଆପଣା ମନ୍ଦରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲା'

୧ । ଶ. ପ. ଚନ୍ଦେଇ ରାତ୍ର ନିନ୍ଦନ

୨ । ପ. ଗଣ୍ଡା ଘିବ ଲେଡ଼ି ତହିଁ କାହିଁ

୩ । ପ. ପିଙ୍ଗଳ ପରବତେ

୪ । ଶ. ହରିଷ

ପ. ଦେଖାକି ସେ ଦେଖିଣ ହରିଷ

୫ । କ. ଗ. ପୋଷରେ ଏହି ଛଅଟି ପାଦରେ

ଗୋଟିଏ ପଦ ହୋଇଛି

୬ । ପ. ଦ୍ରୁପଦ କରି ତାକୁ

୭ । ଶ. ନିତ୍ୟକର୍ମ ସାର ତହିଁ

ପ. ନିତ୍ୟକର୍ମ ସାରି ତହିଁ

୮ । ଶ. ସହସ୍ରେ ସେ ବନ ଅଟେ ଅତ୍ୟନ୍ତ

ପ. ସହସ୍ରେ ବନ ଅଟେ ଅତ୍ୟନ୍ତ

୯ । ପ. ନିଦ୍ରାରେ ସେ ଅଶକତ

୧୦ । ପ. ସୀମସ୍ଥାନ

୧୧ । ପ. ଘ୍ରାସବତୀ

୧୨ । ପ. ଅର୍ଜୁନ ପାଶରେ ଯାଇ'

୧୩ । ଶ. ପ. କାମେ ହୋଇ

ପ. ଭୂମିରୁ ତୋଳଣ ତାକୁ ରଥରେ

ଶ. ପ. ଭୂମିରେ ମିଳନ

ଯେତେବେଳେ ଚେତନା ପାଇଲେ ପାଲଗୁନ, ଦେଖିଲେ ବସି ଅଛନ୍ତି ସିପୁର ମୋଡ଼ିନା ॥୫॥  
 ପରାଲେ କେ କୁ' ଅଟୁ କାହାର କୁମାରୀ, କମ୍ପାଇଁ ବନସ୍ତୁ ଆଖିଲୁ ମୋତେ ହରି  
 କେବଣ କାର୍ଯ୍ୟ ତୋର କହରେ ସମାବର, ଶୁଣିଣ ହସି ସୁନ୍ଦରୀ କହଇ ଉତ୍ତର ॥୬॥  
 ଏହି ସେ କାହୁଁ ନଗରୀ ଅସୁର ଭୁବନ, ନିକୁନ୍ତ ନାମରେ ଦତ୍ୟ ଏଥିର ରାଜନ  
 ତନୁପୁରେ ପ୍ରତାପୀ ଯେ ମହାବଳୀଆର, ଦେବତାମାନଙ୍କର ଉପରେ ସେ ଠାକୁର ॥୭॥  
 ମୁହିଁ ବଦ୍ୟାଧର ସ୍ବର୍ଗପୁରର ସୁନ୍ଦରୀ, ଅମର ପୁରୁ ଅସୁର ଆଖିଅଛୁ ହରି  
 ମାୟାକଳେ ମୁହଁ ତାକୁ ସତ୍ୟ ଯେ କରଇ, ଅବିଭାବ କନ୍ୟା ମୋ ପୁରୁଷ ମେଳ ନାହିଁ ॥୮॥  
 ପିତ୍ରନାଶି ଦେବାକୀ କରଇ ଦରଶନ, ଇଚ୍ଛାକର ତାହାକୁ ମାଗଇ ପ୍ରତିହନ  
 ଆଜମୋତେ ମହାମାୟାପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଲେ, କାହୁଁ ଆଖି ସ୍ବାମୀକର କୁମୁକୁ ସେ ଦେଲେ ॥୯॥

୧ । ପ. ଦେଖିଲେ ସେ ବସିଛନ୍ତି

୨ । ଖ. ଶୁଣୁ

ପ. ପରାଲୁ ଶୁଣୁ

୩ । ପ. ଶୁଣିଣ ସୁନ୍ଦରୀ ହସି

୪ । ଖ. କାହୁଁ

ପ. କାହୁଁ ନଗର

୫ । ପ. ପ୍ରତାପୀ ସେ

୬ । ଖ. ହିନ୍ଦୀ ଦେବତାଙ୍କର

ପ. ହିନ୍ଦୀ ଦେବତାଙ୍କର

୭ । 'ଖ' ଯୋଡ଼ରେ ଏହି ପାଠ ନାହିଁ

ପ. ଉପରେ ଠାକୁର

୮ । ଖ ପ. ମୁହିଁ ହାତେ ବଦ୍ୟାଧର ସ୍ବର୍ଗରେ

୯ । ଖ. ଦତ୍ୟ ଆଖିଲୁ ମୋତେ

ପ. ଦତ୍ୟ ଆଖିଲୁ ମୋତେ

୧୦ । ଖ. ମୁହଁ ପୁରୁଷେ

ପ. ମୁଁ ପୁରୁଷେ

୧୧ । ଖ. ଯେ କରଇ

ପ. ପିତ୍ରନାଶି ଦେବ ମୁଁ କରଇ ଦ୍ରବନ

୧୨ । ଖ. ମାଗଇ ମୁଁ ତାକୁ

ପ. ତାକୁ ମୁଁ ମାଗଇ

୧୩ । ଖ. ସ୍ବେତେ ବନେ

ପ. ଏତେ ଦନେ

୧୪ । ଖ. ଶୁଣୁକୁ ଆଜ ସେ ମୋତେ

ପ. ଶୁଣୁକୁ ମୋତେ ସେ ଆଜ

୧୫ । 'କ' ଯୋଡ଼ରେ ଯୋଡ଼ାଦଶ ଗୁଣର

୧୬ । ପଦଠାରୁ କରୁଣ ଗୁଣର

୧୭ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହିଁ

'ଗ' ଯୋଡ଼ରେ ଏହି ଗୁଣର ୧୮ ପଦ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠ ଶୁଦ୍ଧ

ମୋ ରୂପ ଅନୁରୂପରେ' କୁମ୍ଭେ ଅଟି ବର, ଆସି ପ୍ରାଣନାଥ ହସି ମୋତେ' କୋଳ କର  
 ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭେ ଦେଇ କାମଜ୍ବର ନାଶ, ରକ୍ତିରସ ଦେଇଣି ମୋହୋର ମନ ତୋଷ ॥୧୩॥  
 ଅନେକ କାଳରୁ ମୁଁ ଯେ' ଆଶ କରିଅଛି, ଏତେବେଳ ଯାଏ ଯେ କେମନ୍ତ ଅଛୁ ମୁଁହିଁ  
 ତୁମ୍ଭର ରୂପକୁ' ଦେଖି ହୋଇଲି ମୁଁ ବାଇ, କନ୍ଦର୍ପ ମୁଖରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧର' ଗୋପାୟ ॥୧୪॥  
 ଅର୍ଜୁନ ଶୁଣି ବୋଇଲେ' ରହ ରହ ସଖି, ବିହ୍ୱଳିତ' ନୁହ କୁ ମୋହୋର ରୂପ ଦେଖି  
 ପର ପ୍ରୀତି ମାତା ପରି ସୁରୁଷ ମୋ ପିତା,' ପରଦ୍ରବ୍ୟ ନ ହରଇ ନ କରେ' ଅହନ୍ତା ଯୋଃ ୧୬  
 ପର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଶସ୍ତ୍ର ମୁଁ ନ ମାରଇ ରଣେ', ଦୁଃଖୀ ଲୋକର ବନ୍ଧୁ' ମୁଁ ଶରଣ ରଖଣେ  
 ମୋତେ ଆଶ ନ କର ତୁ' ଚତୁରୀ ସୁନ୍ଦର, ମୁଖେ ବନବାସୀ ତୋ ରୂପକୁ ଜାଣୁ' ପରା ୧୩॥

୧ । ଘ. ମୋ ରୂପ ଅନୁରୂପେ

୧ । ଙ. ମୋର ପର ସୁରୁଷ ପିତା

୨ । ଗ ଘ. ଆସ ଆସ ପ୍ରାଣନାଥ ହସି

ର. ପର ସୁରୁଷ ମୋର ପିତା

ଗ. ଆସ ପ୍ରାଣନାଥ ହସିଣ

ଘ. ପର ନାଶ ମାତା ମୋର

୩ । ଗ. କାମକାରୁ' ମୁଁ

ପର ସୁରୁଷ ପିତା

ଘ. ଅନେକ ଦିନରୁ ମୁଁହିଁ

୧୦ । ଘ. ନ କର

୪ । ଗ. ଏତେବେଳେ କାଏ ମୋତେ

୧୧ । ପରକାର୍ଯ୍ୟେ ସତ୍ତ୍ୱକୁ ନ ମାରଇ ଶଶ

କେମନ୍ତେ, ଅଛୁ ମୁହଁ

୧୨ । ଗ. ଲୋକଦନ୍ତ' ମୁଁ

୫ । ଗ. ତୋହୋ ରୂପ

ଘ. ଦୁଃଖିଲୋକ ବନ୍ଧୁ ମୁଁ ସରଣ ରଖିଣ

୬ । ଙ. ରଖିବା

୧୩ । ଙ. ଆଉ ରୁହିଁ ନ କର

୭ । ଙ. ଧନର୍ଯ୍ୟ ବୋଇଲେବେ

ର. ତୁ ସେବେ ନ କର

ଗ. ବୋଇଲେବେ

ଘ. ଆଉ ଏବେ ନ କର

ଘ. ଧନର୍ଯ୍ୟ ବୋଇଲେବେ

୧୪ । ଙ. କୋହେ

୮ । ଗ ଗ ଘ. ବିହ୍ୱଳିତ

ଶ୍ରବଣା ବାମା ବୋଲେ ଆହେ ପ୍ରାଣନାଥ', କପାଳି ନିରାଶ କରି କହୁଲ ଏମନ୍ତ  
 ପ୍ରସନ୍ନେ ଦେଖା ତୁମ୍ଭକୁ ବର କରି ଦେଲେ, ବିରୁଦ୍ଧ ଦଣ୍ଡ ଦିଅ ମୋହୋର ଦୋଷ ଥିଲେ॥୧୪  
 ନୁହଇ ପର ନାରୀ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରିୟବତୀ, ଅବୋଧ ବାମା ମୁଁ ଅଟେ' ନିଶାନ ସ୍ୱବତୀ  
 କନ୍ଦର୍ପ ଉପରେ ମୁଁ ପଶିଲ ଶରଣ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ବୋଲଇ' ମୁଁ ଶରଣ ରକ୍ଷଣ ଦେ॥୧୫॥  
 ଅର୍ଜୁନ ବୋଲିଲେ ଯେ ନୁହଇ' କଦାଚିତେ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ' ବିଷ୍ଣୁ ମୁଁ ହୋଇଥିଲି ତୋତେ  
 ଏ ମୋହୋର ବଚନ ଦେ' ପ୍ରାଣାଶର ଗାର; ତୁମ୍ଭେ ନଟନାରୀମାନେ ଲଜ୍ଜାବର ବର'॥୧୬॥  
 ଏବେ ମୋତେ ମେଲି ଯେ ଦିଅରେ' ସୁନ୍ଦରୀ, ସରୁର ହୋଇଣ ମୁଁ ଯିବି ମୋର' ସୁନ୍ଦରୀ  
 ଏହି ସମୟରେ ଯେ ଶୁଣି ଆ ଡାକ ଦେଲୁ, ଶ୍ରବଣା ବିରୁଦ୍ଧ ନୃପତି ଅଇଲୁ ॥୧୭॥  
 ଅର୍ଜୁନକୁ ଶୁଣି ଶ୍ରୀମା କନ୍ଦଲ ଉତ୍ତର, ନିକୁନ୍ତ ଦୈତ୍ୟ ବିନା କଲ ମୋର ପୁର  
 ତାହାର ଗୁମ୍ଫାରେ ତୋତେ ଦେବ ନେଇ ଧରି, ବୋଲିବ ଏ କାହୁଁ ଆସି ପଶିଲୁ ମୋ ପୁରୀ॥୧୮॥

୧ । ଗ. ଦ୍ୱାବଦ

ଘ. କନ୍ଦର୍ପ ପାଦେ ଡୋ ପାଦେ

୨ । ଙ. ଦ୍ୱାବଦ ବୋଲି ରୁ ପୁଣି

୧ । ଘ. ତୁମ୍ଭେ ବୋଲିଲ

ଘ. ଦ୍ୱାବଦ ବୋଲିଲେ ସୁଣି ପ୍ରାଣକାନ୍ତ

୧୦ । ଘ. ବୋଲିଲେ ନୁହଇ

୩ । ଙ. କାମା

୧୧ । ଘ. କେହି ଦିନ

୪ । ଗ. ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ଦେବ ତୁମ୍ଭକୁ ବର

୧୨ । ଘ. ବଚନ ଦେ

ଘ. ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ଦେବ ତୁମ୍ଭକୁ ମୋତେ

୧୩ । ଙ. ରୁ ଗୋ ନଷ୍ଟ ନାଗର ବରକୁ

୫ । ଘ. ନୁହଇ ମୁଁ ପର ପ୍ରାଣ ତୁମ୍ଭ

ଲଜ୍ଜା ବର

ପ୍ରିୟବତୀ

ଘ. ତୁମ୍ଭେ ନଟ ନାଗର ବରବ ଲଜ୍ଜା ବର

୬ । ଙ. ମୁଁ ଯେ

୧୪ । ଘ. ମେଲି ଯିବି ଦେବ

ଘ. ମୁଁ

୧୫ । ଙ. ସବୁରେଣ ତଳାଦି ଏ ମୋହୋର

ଘ. ମୁଁ ଯେ

ଘ. ସବୁରେଣ ମୁଁ ଯିବି ମୋର

୭ । ଙ. ବସୁ

ଘ. ସବୁରେ ତଳାଦି ମୁଁ ଯିବି

୮ । ଙ. ତଳେ ମୁଁ

ମୋତେ ବଳେ ହରିବାକୁ କରଇ ଚିତ୍ତର, ଏହା ଶୁଣି ପ୍ରାଣେ ତୋତେ ମାରବ ଅସୁର  
 ମୋତେ ପ୍ରୀତି କଲେ ତୋତେ ଲୁଗଇ ରଖିବ, କଥାରେ ଭୁଲଇ ତାକୁ ବାହୁଡ଼ାଇ ଦେହାଂଶଃ  
 ଅର୍ଜୁନ ବୋଇଲେ ମୋତେ ଭବଇ କହିଲେ, ଏ ମୋହୋର ଶତ୍ରୁ ଆଜି ନ ଟଳଇ' ଉଲେ  
 ଘ୍ରାସବତୀ ବୋଲେ ନାହିଁ ଏହୁ' କଷା, ଏ ମୋହୋର ବଚନ ଯେ କଲୁକ' ଉପେଷା' ॥୨୦॥  
 ମାୟାରୁ ଅର୍ଜୁନକୁ ପକାଇ ଶାନ୍ତି କୁପେ, ଲେଉଟି' ବସିଲ ଯାଇ ପଲଙ୍କ ସମୀପେ  
 ସାତତାଳେ ଗଣ୍ଡରେ ପଡ଼ିଲେ ଧନଞ୍ଜୟ', ନିବିଡ଼ ଅନ୍ଧକାର ସେ ସବୁ ଘ୍ରାସବ' ॥୨୧॥  
 ବାହାରି ଆସିବାକୁ ଚିତ୍ତରେ ନାହିଁ ବାଟ, ଅର୍ଜୁନକୁ ପଡ଼ଇ ଯେ ଦୁଃସତ' ସଙ୍କଟ'  
 ଘ୍ରାସବତୀ' ସମୀପେ ନିକୁନ୍ତ ପରବେଶ, ବୋଇଲ ଚହଟୁଣ ତ'' ମନୁଷ୍ୟର ବାସ ॥୨୨॥  
 ଘ୍ରାସବତୀ' ବୋଇଲ ମୁଁ ଏକା ଅଛୁ ପୁର; ଏମନ୍ତ ନ କହ ତୁ ଭୋଜନ'' ମୋତେ କର  
 ଶୁଣିକରି ଦାନକ ଯେ ପସିଲ'' ରସନା, ତୁ ଘ୍ରାସବତୀ ମୋହୋର ଶାବ'' ଅଟୁ ସିନା ॥୨୩॥

୧ । ଘ. ନ ଟଳିବ

୨ । ଘ. କାହିଁ ଯିବ ଏଡ଼େ

୩ । ଘ. ଯେବେ କଲୁକ

୪ । କ ଗ. ପୋହରେ ୧୮-୨୦ ପଦର ପାଠ  
ନାହିଁ

୫ । ଖ ଗ ଘ. ପାଲଟି

୬ । ଘ. ପଡ଼ିଲେ ଧନଞ୍ଜୟ ଏ

୭ । ଖ. ମାୟାମୟ

ଗ ଘ. ସବୁର ମାୟାମୟେ

୮ । ଖ. ପଡ଼ିଅଛି ଏ ପୋର

ଗ. ପଡ଼ଇ ସ୍ବେ ପୋର

୯ । ଘ-ଆଡ଼ିଟି ପୋହରେ ନାହିଁ

୧୦ । ଗ. ହାସବତୀ

ଘ. ହାସବତୀ ପାସରେ

୧୧ । ଖ. ବୋହାଲତ କହଟବ

ଗ. ହେଉତ

୧୨ । ଖ ଗ ଘ. ହାସବତୀ

୧୩ । ଘ. ଏମନ୍ତ ଯେବେ କହୁ ଭୋଜନ

୧୪ । ଘ. ସୁଖିକରି ନିଯାରେ ବସିଲ

୧୫ । ହାସବତୀ ମୋର ଶିବନ

ଘ. ହାସବତୀ ମୋହର ପ୍ରାଣ

ଏ ମୋହୋର ଜୀବନ ଯେ' ଯାଇ କିନା ଜଳ, ତୋହୋ ପଦ୍ମ ପାଦ ଧୂଳି ପଡ଼ୁ ମୋ' ମଞ୍ଜଳ  
 ଆଉ ଉନେ ଏମନ୍ତ ରୁ ନ କହୁରୁ' ମୋତେ, ଆନନ୍ଦ ଦେଉଥାଇ ମୁଁ ଦେଖୁଥିଲେ' ତୋତୋ' ୨୪  
 କହିବନ' ତୋ ଅବ ଚୂର୍ଣ୍ଣିତ ବ୍ୟାଧିର, ସେହୁଦିନ ସାର୍ଥ' ହେବ ଶରୀର ମୋହୋର'  
 ଏତେ କହ ବାହୁଡ଼ିଗ ରଲ' ଦତ୍ତ'ସୁଏ', ଜାଣି କୃପ ପାଶେ ଯାଇ' ସୁଦର୍ଶୀ ହଜଏ ॥୨୫॥  
 ଡାକଇ' ହେ ପ୍ରାଣନାଥ ମୋର' ବୋଲକର, ଅକାରଣ କଥାରେ ଯେ ନ ଗୁଡ଼ ଶରୀର'  
 ଅର୍ଜୁନ ବୋଲଇ ଏଥେ' ସତ୍ୟମୋର ବାଣୀ, ଏଥିରେ ପ୍ରାଣକୁ ମୁଣ୍ଡ' ତେଜିବ ତରୁଣୀ' ॥୨୬॥  
 ପୁରୁଷ ହତ୍ୟାକୁ ମାଟ' ଅର୍ଜୁନ ସୁଦର୍ଶ' ପୁଣି ତୋତେ ମୁଣ୍ଡ' ନ ଥିଲ' ଦୋଷ କରି  
 ଏ କଷଣ ମୋତେ କୁହ ଦେଲୁ ଗୋ' ଦୁରନ୍ତ, ଏ କଷ୍ଟରୁ ରହିବେ' ସୁଧନା ପ୍ରାଣନାଥ' ॥୨୭॥

- |                            |                                    |
|----------------------------|------------------------------------|
| ୧ । ଶ. ପାଣିଷ୍ଠ ପିଣ୍ଡ       | ୧୦. ହାଗବତୀ ଜଣି କୃପ ନିକଟେ ମିଳଇ      |
| ୧. ମୋହୋର ପିଣ୍ଡ             | ୧୧ । ଶ. ବୋଲଇ                       |
| ୨. ଏ ମୋର ପାଣିଷ୍ଠ ପିଣ୍ଡ     | ୧୨. ବୋଲଇ                           |
| ୨ । ଶ. ତୋହର ଅପାଦ ପଦ୍ମ ମୋହର | ୧୩ । ଶ. ଡାକଇ ପ୍ରାଣନାଥ ଏବେ ମୋ       |
| ୩. ତୋହୋର ପାଦଧୂଳି ପଡ଼ୁ ମୋ   | ୧୪ । ଶ. ପ୍ରାଣ ନ ହୁଏ                |
| ୪-ତୋହୋର ଅପାଦ ପଦ୍ମ ଏ ମୋର    | ୧୫. କଥାରେ ନ ଗୁଡ଼ କଲେବର             |
| ୩ । ଶ ର ସ. ନ କହୁରୁ         | ୧୬ । ଶ ସ. ସତ୍ୟଶାସି ବୋଲନ୍ତା ସେ      |
| ୪ । ସ. ଆନନ୍ଦ ମୁଁ ଦେଉଥାଇ    | ୧୭ । ଶ. ଏଥିରେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରାଣ ତେଜିବ   |
| ୫ । ଶ ର ସ. କେଉଁଦିନ         | ମାତଙ୍ଗୀ                            |
| ୬ । ଶ. ସେ ଚଳି ସାର୍ଥକ       | ୧୮. ଏଥିରେ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରାଣ ତେଜିବ ତରୁଣୀ |
| ୭. ସାହୁକ୍ୟ                 | ୧୯ । ସ. ପୁରୁଷ ହତ୍ୟା ମାଟକ           |
| ୭ । ଶ. ଏ ମୋର ସକଳ           | ୨୦ । ସ. ପୁଣି ମୁଣ୍ଡ' ତୋତେ ନ ଥିଲ     |
| ୮. ମୋହୋର ଶରୀର              | ୨୧ । ଶ. ଅଣି ଦେଲୁରେ                 |
| ୮ । ଶ. ବାହୁଡ଼ିଗ            | ୨୨. ମୋତେ ଅଣି ଦେଲୁ ରୁ               |
| ୯ । ଏତେ କହ କୃପ ପାଲଟିଣ ଗଲ   | ୨୩ । ଶ. ରୁଷଭବେ                     |
| ୧୦ । ଶ କେ                  | ୨୪. ଏଥି ରୁଷଭବେ ସେ ସୁଧନା ପ୍ରାଣନାଥ   |
| ୧୧ । ଶ. ଏତେ କହ କୃପ ପାଶେ ଗୋ |                                    |
| ପାଲଟିଣ ଗଲ                  |                                    |

ଶୁଣି କରି ଶ୍ରାବକଂ ନିରାଶ ହୋଇଲୁ, ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ ତହିଁ ଦିନ ଶୁଣିଗଲୁ’  
 ଅର୍ଜୁନକୁ ନ ଦେଖି ବିକଳ ଭ୍ରାତମାନେ, ତରଳତ ଲେଉଟୁଛନ୍ତି ବୁଲଣି କାନନେ ॥୮॥  
 କାହିଁ ଅର୍ଜୁନ ନ ଦେଖି ନିରାଶ ହୋଇଲେ, ଅର୍ଜୁନ କଥା ଶୁଣି ହ୍ରୋଷ୍ଠା ମୋହଇଲେ\* ଯେ  
 ଶୁଣିଗଲୁ ନ ଦେଖି ଯେ ହୁଅନ୍ତି ବିକଳ\*, କୃଷ୍ଣକୁ ଶୁଣିଲେ\* ଯେ ଯୁଧିଷ୍ଠି ମହାପାଳ ॥୯॥  
 ଗରୁଡ଼ ପୁଷ୍ପରେ ବିନେ\* ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ, ଧର୍ମସୂତ ପାଦେ ଆସି\* କରନ୍ତି ଗୁପନ  
 ଶ୍ୟାମସେନ ନକୁଳ ଯେ ସହଦେବ ତନୁ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତରଣେ ପଡ଼ି କରନ୍ତି ଦଇଲ ॥୧୦॥  
 ଯୁଧିଷ୍ଠି ଜଣାଇଲେ\* ଶୁଣିବା ଦେବ ହରି, ମୃଗୟା ଅର୍ଥେ ଅର୍ଜୁନ କାନନେ ଚାହିଁ\*  
 ଲେଉଟି ନ ପାଇଲୁ ଭ୍ରାତ କରକଟି\* ଗୁ, କି ଅବା ବନସ୍ତେ ତାକୁ ପ୍ରମାଦ ପଡ଼ିଲୁ\* ॥୧୧॥  
 ସହଦେବ ବିକଳକୁ ଶୁଣି\* ଦାମୋଦର\*, ଗୋପ୍ୟ ନ କରନ୍ତି\* ଏବେ କହ ମନ୍ଦିର\*  
 ସହଦେବ ଜଣାଇଲେ ଦେଖି\* ବାମନର, ଶୁଣି ପ୍ରଭୁ\* ଜଗନ୍ନାଥ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଠାକୁର\* ॥୧୨॥  
 ପିଙ୍ଗଳା ପଟ୍ଟନରେ ଯେ\* ଅର୍ଜୁନ ଠାକୁରେ, ଶୟନ ସେ କରିଥିଲେ ନିଦ୍ରାପୁରା ଭରେ  
 ଶ୍ରାବକଂ ତହିଁରେ ଯେ\* ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲୁ, ପିଙ୍ଗଳାଣୀ ଦେବିକି ଗୁପନ ଯାଇ\* କଲୁ ॥୧୩॥

- ୧ । ଶ ଶ ପ. ଶ୍ରାବକଂ  
 ୨ । ଶ. କେତେ ହେଁ ଦିନ ଗଲୁ  
 ପ. ଏହି ପ୍ରକାରେ ତହିଁ କେତେ ଦିନ  
 ଗଲୁ  
 ୩ । ଶ ପ. ପ୍ରାଣୀ  
 ୪ । ଶ ପ. ନ ଦେଖିବା ତାକୁ  
 ୫ । ଶ. ଶୋକ କଲେ  
 ପ. ହ୍ରୋଷ୍ଠା ଶୋକ କଲେ  
 ୬ । ଶ ପ. ଶୁଣି ପାଶବେ ତହିଁରେ ହୁଅନ୍ତି  
 ଆକୁଳ  
 ୭ । ପ. ଶିଳା କଲେ  
 ୮ । ଶ. ଗରୁଡ଼େ ବିନେ କରିଣ  
 ପ. ଗରୁଡ଼େ ବିନେ କଲେ  
 ୯ । ଶ ପ. ଧର୍ମସୂତଙ୍କ ଗରଣେ  
 ୧୦ । ଶ. ପୁଣି ହେ  
 ପ. ପୁଣିମା

- ୧୧ । ଶ. ଅର୍ଥରେ ଅର୍ଜୁନ କନେ ଗନେ କରି  
 ପ. ଅର୍ଥେ ଅର୍ଜୁନ କନେ ଚାହିଁ କରି  
 ୧୨ । ଶ ପ. କନେ କେଉଁକଣ  
 ୧୩ । ପ. ବନସ୍ତେ ତାକୁ ବିପତ ପଡ଼ିଲୁ  
 ୧୪ । ପ. ବିକଳ ଶୁଣିଲେ ଦାମୋଦର  
 ୧୫ । ଶ ପ. ଗୋପ୍ୟ ନ କରଣ  
 ୧୬ । ଶ. ଜଗନ୍ନାଥ ଅବାସ  
 ପ. ଜଗନ୍ନାଥ ଯୋଗ୍ୟ ବେଦନର  
 ୧୭ । ଶ ପ. ପୁଣିମା ହେ  
 ୧୮ । ଶ ପ. ଶୁଣିଲୁ  
 ୧୯ । ଶ. ପିଙ୍ଗଳ ପଟ୍ଟନେ ସେହୁ  
 ପ. ପିଙ୍ଗଳ ପଟ୍ଟନରେ ସେ  
 ୨୦ । ଶ. ଆସି ତହିଁ  
 ପ. ତହିଁ ଆସି  
 ୨୧ । ପ. ଆସି

ତାହାକୁ ଦେଖି ହୋଇଲି ମଦନେ କାତର, ତୋଳ ଶୁଆଇଲି ନେଇ ଆପଣା ରଥର  
 କାହ୍ନୁରେ ପାଇଣ ସେ' ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲି, ବହୁତ ପ୍ରକାରେ ସେ ଯେ' ବନୟ କହୁଲି ॥୩୪॥  
 ସନମତ ନ କଲେ ସେ ଅର୍ଜୁନ' ଠାକୁରେ, ମାୟାକର ପକାଇଲି' ସେ ଖଣ୍ଡି କୃପରେ  
 ବହୁତ କଟି ଚପଟି ଜାଣଇ ସୁନ୍ଦରୀ, ନିକୁମ୍ଭ ଦତ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆଣିଅଛି' ହରି ॥୩୫॥  
 ତା ଭୁଲେ ପ୍ରୀତି କରାଇ ଆଣି ଧନଞ୍ଜୟ', ନିକୁମ୍ଭ ଦତ୍ୟକୁ ଏବେ କରବା ହେ' ଶ୍ରୀ  
 ବିଳମ୍ବ ନ କର ପ୍ରଭୁ ବେଗେ ପିବା ଚଳି', ଶୁଣି କରି ହରଷ ଶପ୍ଥୟ ବନମାଳୀ ॥୩୬॥  
 ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କି ବହୁତ ପ୍ରବୋଧଣ' ନକ୍ଷଲେ, ଶ୍ଯାମସେନକୁ ଦେନ ଗରୁଡ଼େ ବିଜେ କଲେ  
 ପିଙ୍ଗଳ ପରବତେ ହୋଇଲେ ପରବେଶ', ଗରୁଡ଼ରୁ ଉତ୍ତରଲେ' ଶ୍ଯାମ ଦୁର୍ଦ୍ଦାକେଶ ॥୩୭॥  
 ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଗରୁଡ଼କୁ କାହ୍ନୁପୁରେ' ଯାଅ, ପକ୍ଷିବାତେ ଅପୂର ମାନକୁ ଯେ' ଉଡ଼ାଅ  
 ଅର୍ଜୁନ ଯେ ଅଛି ହାବବନ୍ତ ପୁରରେ', ଚକ୍ରୀକ ପବନ ଆଉ ନ ଲାଗିବ ଖରେ' ॥୩୮॥

୧ । ଶ. ପର୍ବତକୁ ଦେଖିକଣ

ପ. ନିକୁମ୍ଭ ଅପୂରକୁ କରବା ହେଉ ଶ୍ରୀ

୨ । ପ. କାହ୍ନୁରେ ନିୟତର

୧୦ । ପ. କବା ହେଉ ଚଳି

୩ । ଶ. ବାଳୀ

୧୧ । ପ. ଦୁର୍ଦ୍ଦାକୀ ବହୁତ ସେ ପ୍ରବୋଧ

୪ । ପ. ବହୁତ ପ୍ରକାରେ ବାଳି ବିନୟ କହୁଲି

୧୨ । ଶ. ପବତେ ଯାଇ' ହୋଇଲେ ପ୍ରବେଶ

୫ । ପ. କେ ଅର୍ଜୁନ

ପ. ପ୍ରବତେ

୬ । ପ. ମାୟାରେ ପକାଇ ଅଛି

୧୩ । ପ. ଗରୁଡ଼ ଉତ୍ତରଲେ

୭ । ଶ. ପୁରୁ' ଅଖିଲ ତାକୁ

୧୪ । ଶ. କାହ୍ନୁନର ଯାଅ

ପ. ଦତ୍ୟ ତାକୁ ଅଖିଲ ହରୁ' ହରି

ପ. ଗରୁଡ଼ ରୁ କାହ୍ନୁପୁର

୮. ହରୁ' ଅଖିଲ ତାକୁ

୧୫ । ଶ. ପକ୍ଷିବାତପାତେ ଦତ୍ୟ ମାନକୁ

୯ । ଶ. ତାର ଭୁଲେ ପ୍ରୀତି କର ଅଖିମା

୧୬ । ଶ. ରହୁଅଛନ୍ତି ହାବବନ୍ତ ପୁରେ

ଧନଞ୍ଜୟ

ପ. ଅର୍ଜୁନର ଅଛନ୍ତି ହାବବନ୍ତ

ପ. ତା ଭୁଲେ ପ୍ରୀତିକର ଅଖିମା ଧନଞ୍ଜୟ

୧୭ । ପ. ଧରେ

୧୦ । ଶ. ସେ କରବା ହେଉ



ଆବର ଯେ' ପୁରମାନ ଅପୁର ସନ୍ଧିତେ, ଉଡ଼ିଯାଇ ବଡ଼ ଦୁରେ ପଡ଼ିବେ ବନସ୍ତେ  
 ଏମନ୍ତ କରି ଆସି' ଆମ୍ଭକୁ ନଶାଇବ, ଘାସବଟା ପୁର' କୁନ୍ଦେ କରିଥିବ ଠାବ ॥୩୯॥  
 ଶୁଣିଣ ସେ ଖଗେଶ୍ୱର' ନମସ୍କାର କଲେ, କାହିଁ ନଗ୍ରରେ ଯାଇଣ' ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ  
 ଘାସବଟା ପୁର ଠାବ କଲେକ ସେ' ଯାଇ, ପଶିବାତେ' କାହିଁନଗ୍ର ଦେଲେକ ଉଡ଼ାଇ ॥୪୦॥  
 ନିକୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ଯେ' ସକଳ ତତ୍ୟମାନେ, ଅଶ୍ୱ ଗଳ ସନ୍ଧିତେଣ ଉଡ଼ିଲେ ଗଗନେ  
 ପ୍ରୀତି ଦୁଷ୍ଟ ବାଳକ ସନ୍ଧିତେ ଗଲେ ଉଡ଼ି, କେ ଶହେ କେ ପାଞ୍ଚଶ' ଯୋଜନେ ଯାଇ ପଡ଼ି' ॥୪୧॥  
 ବହୁତ ଦତ୍ୟ ଚକ୍ଷୁ'ରେ ହୋଇଲେ ନିଧନ, ଆଉ କେତେ ଚକ୍ଷୁ'ରେ' ହୋଇଲେ ଅଚେତନ  
 ଶୁକ୍ଳସ୍ଥ ପାଶେ ଜଣାନ୍ତି ଯାଇ' ଖଗେଶ୍ୱର, ବିଜୟ କର ହେ ଦେବ ଏବେ କାହିଁପୁର ଯେ' ॥୪୨॥

୧ । ପ. ଆବର

୧୦ । 'ଗ' ପୋଥିରେ ୨୧ ପଦର ଶେଷପାଦ

୨ । ଖ. ଆସିଣ

ଠାରୁ ୪୯ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହିଁ

୩ । ପ. ପୁର

୧୧ । ଖ. ଆଉ କେତେ ମୋହରେ

୪ । ଖ. ପ. ଏମନ୍ତ ପୁଣି ଗରୁଡ଼

ଗ. ଆଉମାନେ ଚକ୍ଷୁ

୫ । ପ. କାହିଁ ନଗ୍ରେ ଉଡ଼ିତେ ସେ

ଘ. ଆଉମାନେ ମୋହରେ

୬ । ପ. ପୁର ଚକ୍ଷୁ ଠାବ କଲେ

୧୨ । ଖ. ପାସରେ ସେ ଘଟାନ୍ତା

୭ । ପ. ପଶି ବାତେ

୧୩ । ଖ ବାଳକ କରିବା ପ୍ରଭୁ କାହିଁନଗ୍ରପୁର

୮ । ପ. ସଙ୍ଗେତେ

ଗ. କର ଦେବ କାହିଁନଗ୍ରପୁର

୯ । ପ. କେ ହତେ କେ ପଞ୍ଚାସ

ଶୁଣି କର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶ୍ରୀମଦ୍ଦେବୀ କୁଳେ, କାହୁଁ ନନ୍ଦରେ ପାଇଣି ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ  
 ଶ୍ରୀରାଜା ପୁରରେ ମିଳିଲେ ଶୀଘ୍ର ପାଇ, ଦେଖିଣ ଶ୍ରୀରାଜା ଯେ ଦ୍ରବ୍ୟ କରଇ ॥୧୩॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପଦ୍ମରାଜ ଅର୍ଜୁନ କାହିଁ ଅଛି, ତାହାକୁ ଏଥକ ଆଣି ଆଣରେ ମୃଗାଣି  
 ଶୁଣି ଶ୍ରୀରାଜା ଯେ ଯୋଡ଼ଇ ବେଳକର, ମୋହର କଥା ସ୍ଵାମି ଚୋରେ କି ଅଗୋଚର ॥୧୪॥  
 ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମି ଜାଣ କୁନ୍ଦେ ଅନ୍ତର୍ଗତ କଥା, ଜାଣି ଆଜ୍ଞା ହେଉ ପ୍ରଭୁ ମୋର ମନ ବ୍ୟଥା  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଇଲେ ସତ୍ୟ କରଅଛି ଆମ୍ଭେ, ଅର୍ଜୁନକୁ ଅବଶ୍ୟ ଯେ ବସା ହେବ କୁନ୍ଦେ ॥୧୫॥  
 ଶୁଣି କର ସୁଦର୍ଶ ଯେ କୂପର ନିକଟେ, ଆସ ବୋଲି ଡାକ ସେ ଚେଲକ ଉତ୍ସବେ  
 ମନ୍ଦବେଦେ କୁପ୍ରସଂ ଅଇଲେ ପାର୍ଥବାର, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚରଣ ତଳେ ତଳେ ନମସ୍କାର ॥୧୬॥  
 ଶ୍ରୀମଦ୍ଦେବୀ ଯାଇ ପ୍ରଣାମ ସେ ଚଳେ, ଅଧର ଆସନ୍ତି ବୋଲି କର ଜଣାଇଲେ  
 ନଗର ବାହାରେ ଗଡ଼ ଅଛି ଶୁଣି ଦ୍ଵାର, ସୁଦ୍ଧା ହାରେ ଆପଣେ ରହିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରଧର ॥୧୭॥

୧ । ଶ. ନନ୍ଦେ କାହିଁ ପୁଅ

ର. ନନ୍ଦେ କାହିଁ

ପ. କାହୁଁନନ୍ଦେ ପୁଅ

୨ । ଶ. ପୁଅ

ର. ପୁରେ ସବେସ ହେଲେ

ପ. ଶ୍ରୀରାଜା ପୁରେ ଯେ ମିଳିଲେ ଯେ

୩ । ପ. କୃଷ୍ଣପାଦେ ଶ୍ରୀରାଜା ଦ୍ରବ୍ୟ

୪ । ଶ. ତାକୁ ବେଗ କରଣରେ

ର. ଆଉ କର

ପ. ତାକୁ ବେଗକର ରୁନ୍ଦେ

୫ । ଶ. ପୁଣିକର ଦ୍ଵାରାକା କହେ

ଯୋଡ଼ାକର

ପ. ପୁଣିକର ଶ୍ରୀରାଜା ଯୋଡ଼ା କହେ କର

୬ । ଶ. ଚୋଡ଼ା କଥା ମହାପ୍ରଭୁ ମୋତେ

ପ. ମୋର କଥା ମହାପ୍ରଭୁ ମୋତେ

୭ । ଶ. ଶ୍ରୀମୁଖରେ ଆଗ୍ୟ ହୋଇ ଗ୍ରହ

ପ. ଶ୍ରୀମୁଖେ ଆଗ୍ୟ ହେଉ ଗ୍ରହ

୮ । ଗ ପ. କରୁଅଛି

୯ । ଶ. ବିବାହ ନିଶ୍ଚୟ

ପ. ନିଶ୍ଚୟ ବିବାହ

୧୦ । ପୁଣି ଚୋପରେ ସୁଦର୍ଶ

ପ. ପୁଣି ଚୋପେ ସୁଦର୍ଶ

୧୧ । ପ. ଆସ ଆସ ବୋଲି ଡାକ

୧୨ । ର. ଚରଣ ତଳେ ପ୍ରଣାମ ପୁଣି

ପ. ସେ ପ୍ରଣାମ ପୁଣି

୧୩ । ଗ ପ. ଅଧରେ ଆସନ୍ତି ବୋଲି ଗରୁଡ଼

କହିଲେ

୧୪ । ର. ଉଡ଼ ବାହାରେ

ପ. ନନ୍ଦ ବାହାରେ

ପଶ୍ଚିମ ଦ୍ଵାରେ ଗରୁଡ଼ ଓଁଗାଳିଲେ' ଯାଇ, ଉତ୍ତର ଦ୍ଵାରେ ଶ୍ୟାମ ରଞ୍ଜିଲେକ ଯାଇ'  
 ଅର୍ଜୁନ ଯେ ଆକୋଶିଲେ' ଯାଇଣ ଦକ୍ଷିଣ, ଅସ୍ତର ସନ୍ୟ ଆସନ୍ତି ଦୋର ଅବସ୍ଥାନ' ॥୮॥  
 କାହାର ଭୁଜ ଭଗ୍ନ କାହାର ପାଦ ଶ୍ରେଣୀ; କାହା କଟି ଲଡ଼ବଡ଼' କାହାଣିର ଫଟା  
 ଯେବଣ ଦ୍ଵାରରେ ଯେହୁ ମିଳୁଛନ୍ତି' ଯାଇ, ଚର୍ଚ୍ଚି ମରୁଛନ୍ତି ଯେ ସମର କିଛି ନାହିଁ ॥୯॥  
 ଶ୍ଵେତଦ୍ଵାରେ ମଡ଼ା ଯେ ପଡ଼ିଲେ ଅସ୍ତ୍ରମାଣୀ, ନଦୀ ପରାଏ ବହଇ ଚର୍ଚ୍ଚିରେ ଯେ ଶ୍ରୋଣୀ'  
 ସେହି ରୂପେ' ସପତ ଦିବସ ଚର୍ଚ୍ଚି ଗଲ', ଶୁଷ୍କସକ ସବୁ ସନ୍ୟ ଏହି ରୂପେ ମଲ' ॥୧୦॥  
 ନିରୁମ୍ଭ ସେ ଆସିଣ' ହୋଇଲ ପରବେଶ, ଉତ୍ତର ଦ୍ଵାରେ ପଶଇ ଝୋଧେଣ' ଶୁଷ୍କ  
 ଦେଶିଣ ଯେ' ଶ୍ୟାମସେନ ଦୃଷେକ ଉପାଡ଼ି, ଦନ୍ତୁକ ରଜା ଉପରେ ନେଇଣ ପଦ୍ମଡ଼ି' ॥୧୧॥

୧ । ପ. ଉଗାଳିଲେ

୨ । ଗ. ଆପଣେ ନାହିଁ

ପ. ଉତ୍ତର ଦ୍ଵାରେ ମାରୁଡ଼ ଆପଣେ ଜଗଇ

୩ ଗ. ଧନନ ଏ ଓଁଗାଳିଲେ

ଗ. ଓଁଗାଳିଲେ

ପ. ଧନନ ସ୍ଵ ଆକୋଶିଲେ

୪ । ଗ. ଅବସ୍ଥାନ

ପ. ଦତ୍ୟମାନେ ଆସନ୍ତି ହୋଇଣ

ଅନ୍ତ ଶିଶ

୫ । ଗ. କାହାର କଟି ଅପକ

୬ । ଗ. ଦ୍ଵାରେ ଯେ ବା ମିଳନ୍ତି

୭ । ଗ ପ. କାହାର ଚରଣ ଭଗ୍ନ କାହାର  
 ସିର ଫାଟା

କାହାର ଭୁଜ ଅପକ କାହାର ବସକଟା

ଯେଉଁ ଦ୍ଵାରେ ଯେଉଁମାନେ ମିଳୁଛନ୍ତି

ଜାୟ'

ଚର୍ଚ୍ଚିରେ ମରୁଛନ୍ତି ଶଂସୁ. କରୁନାହିଁ

୮ । ପ ଶ୍ଵେତ ଦ୍ଵାରେଣ ପଡ଼ିଲେ ମଡ଼ା

ଅସ୍ତ୍ରମାଣ

୯ । ଗ ଗ ପ. ବର୍ତ୍ତନଦ୍ରା ପ୍ରାଏ ତହିଁ ବହୁଦ୍ରାଏ  
 ଶ୍ରୋଣ

୧୦ । ଗ ପ. ଏହି ରୂପେ

୧୧ । ଗ ଗ ପ. ବହୁଗଲ

୧୨ । ଗ ଗ. ଶୁଷ୍କ ସନ୍ୟ ସବୁ ଗୋଟି ଏକ-

ଠାରୁ ମଲ

ପ. ରାସାର ସନ୍ୟ ସବୁ ଗୋଟିକ ଠାରୁ

ମଲ

୧୩ । ପ. ଆର୍ତ୍ତ ପୁଣ

୧୪ । ଗ ପ. ଦ୍ଵାରବାଟେ ପଶଇ

ଗ ଦ୍ଵାରେ ଆସି ମିଳଇ

୧୫ । ଗ. ଦେଖି ତାକୁ

୧୬ । ଗ ଗ. ଦତ୍ୟରଜା ଉପରେ ସେ

ନେପଣ କରୁଡ଼ା

ପ. ଦତ୍ୟରଜା ଉପରେ ନେପଣ କରୁଡ଼ା

ଅଙ୍ଗେ ପଡ଼ି ବୁଝି ତୁମ୍ଭ ହୋଇଣ ସେ ଗଲୁଁ, ପୁଣି ଶ୍ରମସେନ ପବିତ୍ରେ କହୁଲୁଁ  
 ଦେଖିଣ ଗରୁଡ଼ ଆଗେଁ ଓଗାଳିଲୁ ଯାଇ, ବେନି ଡେଣା ଅଙ୍ଗରେ ପ୍ରହାର କଲେଁ ନେଇ॥୫୭  
 ତେବେ ହେଲେ ଅସୁରରୁଁ କିଛି ନୋହୁଲୁ, ଧନ୍ୟ ଅସୁର ବୋଲି ବ୍ୟାପାଁ ପ୍ରଶଂସିଲୁ  
 ବ୍ୟାପାରୁଁ ବାଣୀ ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ ଅଇଲେ, ଦେବଶରୁଁ କସାର ଦତ୍ୟକୁ ପ୍ରହାରିଲେ ॥୫୮॥  
 ଅଙ୍ଗରେ ବାଳଣ ଶରୁଁ ହୋଇଲୁକ ଧୁଲୁଁ, ପାଦଭରେ ଦତ୍ୟରୁଁ କର୍ମିଲୁ ମହାପୁରୁଷ  
 ବ୍ୟାପକ ପଡ଼ୁଥିଲେଁ ପବନର ସୁତ, ଶଗେଣୁର ଧାଇଁଣିଁ ମାଇଲେ ପାଦଦ୍ବାର ॥୫୯॥  
 ଅର୍ଜୁନ ଶରକୁ ତାହାର ନାହିଁ ଭୟଂ, ଶୂନ୍ୟ ଆଇ ଦେଖନ୍ତି ଆନନ୍ଦେଁ ଦେବତାଏ  
 ବେଳୁଁ ବେଳ ପମର ବଢ଼ିଲୁ ମହାସେନା, ତହ ଦେନ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ଦୁର୍ଗାକେଶିଁ ॥୬୦॥

୧ । ଶ ଗ ପ. ଦତ୍ୟ ଅଙ୍ଗେ ବାପି ବୁଝ  
 ତୁମ୍ଭ ହୋଇଗଲୁ

୨ । ପ. ପବନେ କହୁଲୁଲୁ

୩ । ଗ. “ଅଗେଁ” ନାହିଁ

ପ. ଶଗେଣୁର ଦେଖିକଣ

୪ । ଗ. ଦତ୍ୟ ଅଙ୍ଗେ ବେନିବୁଝ ପ୍ରହାରିଲେ  
 ନେଇ

ପ. ଦତ୍ୟ ଅଙ୍ଗେ ବେନି ବେଣା ପ୍ରହାରିଲେ  
 ନେଇ

୫ । ଗ. ତେବେ ହେ ଦତ୍ୟସୁହାର

ଗ. ତେବେହେ ଅସୁରର

ପ. ତେବେ ଦତ୍ୟ ଶୁକାର

୬ । ପ. ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଦତ୍ୟ ବୋଲି ଧାତା

୭ । ଗ. ଧାତା

ପ. ବ୍ୟାପକ

୮ । କ ଗ. ଦେବଶରୁ

୯ । ଗ. ଅଙ୍ଗେ ପଡ଼ି ଶରମାନ

ଗ. ଅଙ୍ଗେ ବାପିଲେ

ପ. ଅଙ୍ଗେ ପଡ଼ି ସହ ମାନେ ହୋଇଲେନ

୧୦ । ପ. ଅଙ୍ଗେ ପଡ଼ି ସହ ମାନେ ହୋଇ-  
 ଲେକ ଧୁତ

୧୧ । ଗ. ପାଦେତ ସାତ

ପ. ଦତ୍ୟ ପାଦ ସାତରେ

୧୨ । ଗ. ପ୍ରହାରିଲେ

ପ. ବ୍ୟାପ ପଡ଼ୁଥିଲେ ସେ

୧୩ । ଗ. ଶଗେଣୁରେ ଧାଇଁ

ପ. ଶମଳ

୧୪ । ଗ. ଧନୁର୍ଯ୍ୟ ନାଲୁକୁ ନାସ୍ତ ତାର  
 ଭୟ

ପ. ଧନୁର୍ଯ୍ୟ

୧୫ । ପ. ଶୂନ୍ୟ ଆଇ ଆନନ୍ଦେ ଦେଖନ୍ତି

୧୬ । ଗ. ବେଳୁବେଳ ବଢ଼ିଲୁ ଅସୁରର

ସାହାସ

ପ. ବେଳୁବେଳ ଅସୁରର ବଢ଼ିଲୁ ସାହାସ

୧୭ । ପ. ବେଲୁଁ ବେଲୁଁ ଅସୁର ବଢ଼ିଲୁ

ସାହାସ

ତହଧଣ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ପିତାବାସ

ଅସୁର ଉପରକୁ ମାଇଲେ' ଭୁଜ ତୋଳ, ଧାୟି ପାଇ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଧଇଲ ମହାବଳୀ'  
 ଛତାଇ ନେବାକୁ' ଚନ୍ଦ୍ର ତାହାର ଯେ' ମନ, ଜାଣି ଅତି ଆଶ୍ଚେ ଯେ' ଧଇଲେ. ଭଗବାନ ॥୫୭॥  
 ଗରୁଡ଼ ଦେଖି ଦତ୍ୟର ବେନକୁଜ ଧରି, ଶ୍ରୀମସେନ କେଶଧର ପଛକୁ ଓଟାଇ  
 ଅର୍ଜୁନ ଶର ବାହୁ ପେଶିଲେ ମର୍ମସ୍ଥାନ', ତେବେ' ଚନ୍ଦ୍ର ନେଇ ନ ପାରିଲେ ଭଗବାନ ॥୫୮॥  
 ମାନଚନ୍ଦ୍ର ବିଧାତା ପଦନ କରେ ଦେଲେ, ଅର୍ଜୁନର କରେ ଦିଅ ବୋଲଣ ବୋଇଲେ'  
 କଟିଭାଗେ ତାହାର ସେ ପ୍ରହାରକ ଘର'', ଶୁଣି କରି ଅତି ବେଗେ ଅଇଲେ ସମୀର ଯେ' ॥୫୯॥  
 ବିଧାତାର ଆଶ୍ୟାଂ ଯେ ଅର୍ଜୁନ କଣ୍ଠେ'' କହୁ, ମାନଚନ୍ଦ୍ର ତାହାକ କରରେ ଦେଲେ'' ନେଇ  
 ଚନ୍ଦ୍ର ଧରି କଟି ଭାଗେ ମାଇଲେ ଅର୍ଜୁନ, ବେନ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଲ ସେ ଅସୁର'' ଶୂନ ॥୬୦॥  
 ପ୍ରାଣ ଦେନ ମାନଚନ୍ଦ୍ର ପାତାଳେ ପଶିଲ, ମୃତ୍ୟୁପିଣ୍ଡ'' ବେନଖଣ୍ଡ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଲ''  
 ଚନ୍ଦ୍ର ଧରି ଚନ୍ଦ୍ରଧର'' ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ, ଅର୍ଜୁନର'' ଶିରେ ଦେବେ ପୁଷ୍ପ'' ବୃଷ୍ଟି କଲୋଡ଼''

୧ । ଖ. ଦତ୍ୟର ଉପରକୁ ମାରିଲେ

ଗ. ଅସୁର ଉପରକୁ ମାରିଲେ

ଘ. ଦତ୍ୟ ଉପରକୁ ମାରିଲେ ଭୁବ ତୋଳ

୨ । ଧାୟି ନିକୁମ୍ଭ ଚନ୍ଦ୍ର ଧଇଲ ଆଗୋଳ

ଘ. ଧାୟିଶ ନିକୁମ୍ଭ ଚନ୍ଦ୍ର ଧଇଲ ଆଗୋଳ

୩ । ଖ. ନେବାକୁ

୪ । ଖ. ବଡ଼

ଗ ଘ. ତାର ବଡ଼

୫ । ଖ ଗ ଘ. ଜାଣିକରି ଆଶ୍ଚେଶ

୬ । ଖ. ପେସନ୍ତା ମର୍ମଧାନ

ଘ. ପେସନ୍ତା ମର୍ମସ୍ଥାନ

୭ । ଖ ଗ. ଦେବେ ହେ

୮ । ଖ. ପ୍ରହ୍ଲା

୯ । ଖ. ଧନନିୟ କରେ ଦାଅ

ବିଧାତା ଆଶ୍ୟାଂ ଦେଲେ

ଗ. ଅର୍ଜୁନ କରେ ଦିଅ ବୋଲ ଆଶ୍ୟାଂ

ଦେଲେ

ଘ. ଧନନିୟ କରେ ଦିଅ ବୋଲ ଆଶ୍ୟାଂ  
ଦେଲେ

୧୦ । ଘ. କଟାକଟେ ତାହାର ପ୍ରହାର ବରବର

୧୧ । ଗ. 'କ' ପୋଥିରେ ୫୮ ପଦର ପାଠ  
ନାହିଁ

୧୨ । ଖ. ଆସାଁ ଅର୍ଜୁନକୁ

ଗ. ଆସେ

ଘ. ବିଧାତାଙ୍କ ଆଶ୍ୟାଂ ଆସି ଅର୍ଜୁନକୁ  
କହେ

୧୩ । ଖ. ତାଙ୍କ କରେ ସମର୍ପିଲ ନେଇ'

ଘ. ତାଙ୍କ କରେ ସମର୍ପିଲେ ନେଇ

୧୪ । ଖ ଗ ଘ. ନିକୁମ୍ଭ

୧୫ । ଘ. ଦତ୍ୟପିଣ୍ଡ

୧୬ । ଗ. ବସିଲ

୧୭ । ଘ. ଚନ୍ଦ୍ରଧର ଚନ୍ଦ୍ରଧର ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ

୧୮ । ଖ ଗ ଘ. ଅର୍ଜୁନ

୧୯ । ଖ ଗ ଘ. ଭୃଷ୍ମ

ପାର୍ଥକୁ ଯେ ଆଲଙ୍ଘନ କଲେ ଶ୍ରବଣାହୀ, ଘ୍ରାସବତୀ ସତ୍ୟ ତଥା ତାଙ୍କ ଆଗେ ଚଢ଼ି  
 'ଘ୍ରାସବତୀ ପୁରେ ପରବେଶ ପାଇ ହେଲେ' ପାଣ୍ଡବକୁ ଆଖିମାକୁ ଗରୁଡ଼ ଯେ ଗଲେ ॥୭୧॥  
 ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଗରୁଡ଼ ଯେ କଲେ ଦରଶନ, ମଣାଇଁ କହିଲେ ତାକୁ ସକଳ ବିଧାନ  
 ଯୁଧିଷ୍ଠି ସହଦେବ ଯେ ନକୁଳ ଘ୍ରୋଷିତ, ଆବର ସଙ୍ଗତରେ ଦେଶଣ ସଦୃଶ ॥୭୨॥  
 କାଞ୍ଚନଗ୍ରୋ ପାଇ ଯେ ହୋଇଲେ ପରବେଶ, ଅର୍ଜୁନକୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କରନ୍ତି ବରବେଶ  
 ଦେଶଣ ସମସ୍ତ ଋଷି ବେଦ ଧର୍ମ କଲେ, ଘ୍ରାସବତୀ ପୁରବେଶ କରଣ ଆଣିଲେ ॥୭୩॥  
 ଗନ୍ଧର୍ବ ବିଧି ବିଧାନେ କିଛି ବଢ଼ି ଲକ୍ଷ, କାଞ୍ଚନଗ୍ର ଅର୍ଜୁନ ପାଇଲ ଯଉଁକୁଳ  
 ଋଷିମାନେ ପଳମୂଳ ଉଷି ଶାନ୍ତି ହେଲେ, ପାଣ୍ଡବେ ବାସ କରଣ ତହିଁରେ ରହିଲେ ॥୭୪॥  
 ଅର୍ଜୁନର ଘ୍ରାସବତୀ ବହୁତ ପୀରଣ, ବିବିଧ ବିନୋଦେ ସେ ବଞ୍ଚିଲେ ଦବାଗ୍ରଣ

୧ । ପ. ପାର୍ଥକୁ ଆଲଙ୍ଘନ କଲେକ

ରବିବ୍ରାହ୍ମ

୨ । ଶ. ପା. ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ

ଗ. ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ

୩ । ଶ. ପ. ପେଶିଲେ

୪ । ଚ. ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଗରୁଡ଼ କଲେ ଦ୍ରୁପଦ

ପ. ଯୁଧିଷ୍ଠିର ଗରୁଡ଼ କଲେକ ଦ୍ରୁପଦ

୫ । ଶ. ପ. ପ୍ରୋଷିତ

ପ. ଯୁଧିଷ୍ଠିର ସହଦେବ ନକୁଳ ଦ୍ରୁପଦ

୬ । ଶ. ପ. ପରବେଶ

୭ । ଶ. ପ୍ରବେଶ

ପ. ବେଶେ ପାଇ ହୋଇଲେ ପ୍ରବେଶ

୮ । ଶ. ବିବିଧବିଧ

୯ । ଶ. ଦେଶଣ ସତ୍ୟ ଋଷି ବେଦଧର୍ମ

ପ. ଦେଶଣ ଋଷିମାନେ ବେଦଧର୍ମ

୧୦ । ପ. ଘ୍ରାସବତୀ କନ୍ୟାବେଶ

୧୧ । ଶ. ପ. ବିଧିରେ ତହିଁ

ଗ. ବିଧାନରେ

୧୨ । ଶ. ଦବାଗ୍ର

୧୩ । ପ. ପାଇଲେ ଯଉଁକୁଳ

୧୪ । ଶ. ପାନେ ଶାନ୍ତି କଲେ

ଗ. ପଳ ସେନେ ଶାନ୍ତି ହେଲେ

ପ. ପାନେ ଶାନ୍ତି କଲେ

୧୫ । ପ. ସେ କଟକରେ ଯିବୁଁ

୧୬ । ପ. ଅର୍ଜୁନ ଘ୍ରାସବତୀ

୧୭ । ଶ. ବନରେ ସେ ରହିଲେ

ଗ. ବିନୋଦେ ବଞ୍ଚିଲେ

ପ. ବିନୋଦେ ସେ ବଞ୍ଚିଲେ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମେଲଣି ହୋଇ ଦାରିଦ୍ର୍ୟକୁ ଗଲେ, ପାଣ୍ଡବେ ସେ ଚତୁର୍ଥସ ଚର୍ଚ୍ଚିରେ ବସ୍ତ୍ରଲେ' ॥୭୫॥

ଉଷିମାନେ ସମସ୍ତେ ଅନ୍ତନ୍ତ ସତତର", କୃଷ୍ଣଲୀଳା ଗାୟନ କରନ୍ତୁ ନରନ୍ତର"

ସେହି କଥାକୁ ସୁମନ୍ତ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ମନ", ବିଚିତ୍ର ଶ୍ରବଣ ଏଣୁ କରଇ ଲେଖନ' ॥୭୬॥

୧ । ପ. ଦାରିଦ୍ର୍ୟକୁ

୨ । ପ. ଚତୁର୍ଥାୟ ପାଣ୍ଡବେ ସେ ନଗ୍ନେ

ରହଲେ

୩ । ପ. ରହୁଛନ୍ତି ଚାନ୍ଦିତ ସତତର

୪ । ଖ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଲୀଳା ଗାୟନ ଆନନ୍ଦ ମନର

ପ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଲୀଳା ଗାୟନେ ଆନନ୍ଦ ମନର

୫ । ପ. ସେହିକଥା ନରନ୍ତର କରି ନରନ୍ତର

ବିଚିତ୍ର ଶ୍ରବଣ କହେ ଏନେ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର

୬ । ଖ. ସେହିକଥା ସୁମନ୍ତରା କରି ନରନ୍ତର

ବିଚିତ୍ର ଶ୍ରବଣ କହେ ଏନେ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର

## ପଞ୍ଚଦଶ ଛାନ୍ଦ

### ରାଗ—କାଫି'

ବରଷା ହୋଇଲୁ ଶେଷ

ଶରଦ ହେଲୁ ପ୍ରବେଶ

ନିର୍ମଳ ଦିଶିଲେ ଦଶମାନେ'

ପଳ ହୋଇଲୁ ନିଃଶେଷ

ଶୁଭ୍ରା ଦିଶେ ଆକାଶ

ନିର୍ଜଳା ଭଜିଲେ ମେଘମାନେ

ମାସ' ଗର୍ଜନେ, କଲେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚୀନକ ଚୋଷ ସଦନେ'

ଦେଖି ହରଷ ହୋଇଲେ ପଦ୍ମକୁଳ ହେ'

ତାରମାନେ ଚଉପାଶେ' ଦିଶନ୍ତି ଗହଳ ହେ ॥୧॥

୧ । ପ. ରାଗ କାଫି

୨ । ଶ. ର. ପ. ଦଶମାନେ

୩ । ପ. ପବନ ହୋଇଲେ

୪ । ଖ. ର. ରହେ

ପ. ପଦମାସ ରହେ ଗର୍ଜନ ହେ

୫ । ଖ. କଲ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚନ କ ଭୟାନକ ହେ

୬. କଲ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚନ ସେ ଭୟାନକ ହେ

ପ. କଲ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚନ ସେ ଭୟାନକ ହେ

ପ. କଲ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚନ ସେ ପ୍ରଭୁଲ ହେ

୭ । ଗ. ଦେଖି ବିକସିତ କୁମୁଦିନ କୁଳ

ପ. ଦେଖି ବିକସିତ କୁମୁଦିନ କୁଳ ହେ

## ଢେଲ ମାନସବୋବର

ଅଗ୍ନିରେ ବ୍ରହ୍ମା ନିବିଡ଼

ଅବସ୍ଥାରେ ମିଳି ଧନ କଲେ

କର୍ମକ ହୋଇଲେ ଜଳ

ପ୍ରତିଲେ ଚନ୍ଦ୍ର ବମଳ

ଦେଖି ଭ୍ରମର ମିଳି ତୁମ୍ଭ ଦେଲେ' ସେ

ବନ ସ୍ତମ୍ଭର', ତହିଁ ଫୁଟିଲେ ଯେ.କୁମୁଦ" କହ୍ନାର ହେ

ଭୁବନେଶ୍ୱର ବେଢ଼ିଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀବର ଦେବ

ଜନମନ କରୁଛନ୍ତି ସୁଖକର<sup>୨</sup> ହେ ॥୨॥

ଏ ଉଚ୍ଚ ଦେଶିଣ ବନେ

ଦୁଇଟି ଧର୍ମ ନହେଲେ

ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଦୁ ପ୍ରବ ଦୁହିତା'

ପୁଣି ଅନାହିଁ ଗଗନ

କହନ୍ତି ପ୍ରାୟ ବଚନ

ଦେଖ ସଖି ଏବେ ଚନ୍ଦ୍ର ର ଶୋଭିତାରେ

ପ୍ରାଣ ସଜନି, ଦେଶ କି ସୁନ୍ଦର ଦଶଇ ରଜନୀରେ”

ତାହାକୁଳକୁ ମଣ୍ଡ, ହୁ କର ଦେଖିବେ

ଏଣୁ ନିମ୍ନ ଡୋକ୍ସେଟ୍ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ॥୩॥

୧ । ଖ, ଇମ୍ମଳ କମଳ ଉତ୍ତୁକ ହେ ଗା କମଳ

ଅକାକୁଳ ମଞ୍ଜି କେଳି ଯେ କଲେ ସେ

ଉ. ହୁମର ମାତ୍ର ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଲେ

୧. ଅନୁକୂଳ ମିଳି କେଳୀ ଚଢ଼ିବଳେ

୨ । ଶ୍ରୀ କେ ପଦ୍ମବତୀ

ପ୍ର. ୧୭ ପ୍ରଶ୍ନ ୬)

୩ । ଶ୍ରୀ ଗୁରୁ ବ୍ରହ୍ମନେତ୍ର ପଢ଼ନ୍ତୁ

ପ୍ର. କେନ୍ଦ୍ରରେ ପଢ଼ିଲେ

ସ. ଘୋଷ ବହୁଲେଣ ପଢ଼ିଲେ କେବେ

୪ । ଶତ ଘ. ଚନ୍ଦ୍ରପାଦେ

† ୧୫, ସୁଖପୁର

ଗ. ସୁଶକ୍ତ

ପ. ଶ୍ରୀମତୀ କରୁଣିନୀ ପ୍ରଶାନ୍ତ ଦେବୀ

୨।୫.୭୬

୨।୫. ୧୯୯୫

ପ୍ର. ୧୧/୧୨

ବ. ପ୍ରତ୍ନ ତତ୍ତ୍ୱ

୮। ଶ୍ରୀ. ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ

ଗ. ଅକ୍ଷର ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାର ନାହିଁ

ସ. ଦେଶ ପତ୍ତି ଏ ପଥା କୁଧନାଚେ

୧ । ଗ, ଅକ୍ଷର ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଏ ପଦଟି ନାହିଁ

ପ. କା ସ୍ଥଳର ଦୃଶ୍ୟ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ

୧୯ । ଗ. ଶ୍ରୀନିମିତ୍ତ କବିତା

ପ. ଏବଂ ଶର୍ମିଳା କବୁରୁ



ଅନା ଅନା ନାଶକର

ନୟ ମାନଙ୍କର ଖର

ଦିଶୁଛନ୍ତି କେମନ୍ତ ପ୍ରଜନରେ\*

ଏହା ନିନ୍ଦେ ମୋର ମନ

ସଖି ତୋହୋର ଜଗଦ

ଅତି ସୁସ୍ଥ' ମୋ ନେତ୍ର ମଣ୍ଡନରେ

ତମ୍ଭା\* ବରନା, ତନ୍ତ୍ରୀ ଶୁମର ବିକାଶ ପ୍ରାଏ\* ଅନାରେ\*

ତୋର ହାସ ପ୍ରାଏ\* ଦିଶଇ\* ଶୋଭନାରେ

ମୋତେ ହସି ବାରେ\* କୋଳ କରୁ କନାରେ ॥୩॥

ଶୁଣି ନୃପତି କୁମାରୀ

ଗାଡ଼େ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି

ବଦନ ମଣ୍ଡଳେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାନ\*

ନାନା ରୂପେ କଉତୁହଳେ

ରୁଚୁ ବସ୍ତ୍ରଲେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳେ\*

ଏହି ରୂପେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇଲେ\* ବନେ ହେ\*

ପାର୍ଥ\* ବେଦକ, ଚତୁର୍ଯ୍ୟୟା ଅନ୍ତେଶ ରବ ଆଲୋକ\* ହେ

ପ୍ରାବଳ୍ୟାଳି ପ୍ରବୋଧ ସେ\* ଅନେକ ହେ

ନିଶ୍ଚିନ୍ତେଶ ରକ୍ତିଆଅ ଏ କଟକ ଗୋ\* ॥୩॥

୧ । କ. ପୁଲିଶ

୨ । ଖ. 'କରେ' (ଅଧିକ)

ସ. ଅତି ସୁଖକର ମୋର

୩ । ସ. ହେମ

୪ । ଖ. ଦଣ୍ଡା ଶୁମର ବିକାସେ ଅନା

ସ. ଦଣ୍ଡା ଶୁରୁ ବିକାସେ

୫ । ଗ. ଏ ପାଦ ଦୁଇଟି ଅକ୍ଷର ନଷ୍ଟ ହୋଇ

ଅବାରୁ ନାହିଁ

୬ । ଗ. ପ୍ରୀତ୍ୱେ

୭ । ସ. ଦୟାଳୀ

୮ । ଗ. 'ବାରେ' ପାଠ ନାହିଁ

୯ । ଖ. ବଦନ ଚନ୍ଦ୍ରଲେ ଚିତ୍ତୁକ ଦାନେ

ଗ. ସ. ବଦନ ମଣ୍ଡଳେ ଚନ୍ଦ୍ରଦାନେ

୧୦ । ସ. ନାନା କରୁକ କରି ବସିଲେ

ବୋ ଶାବର

୧୧ । ସ. ଦୋହଣ

୧୨ । ଗ. ଅକ୍ଷର ନଷ୍ଟ ଗୋପ୍ ଏ ପାଦଟି

ନାହିଁ

୧୩ । ଖ. ଗ. ସୁସ୍ଥ

୧୪ । ଖ. ଗ. ଚତୁର୍ଯ୍ୟୟ ଅନ୍ତେ ହୋଇଲେ

ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେ

ସ. ଚତୁର୍ଯ୍ୟୟ ଅନ୍ତେ ହୋଇଲେ

ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହେ

୧୫ । ଖ. ଗ. ପ୍ରବୋଧାଳ

ସ. ପ୍ରବୋଧାଳ ଜନେକ ହେ

୧୬ । ଖ. କଟକ ହେ

ସାରି ନିଶ୍ଚୟ କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି ପ୍ରବେଶ  
 ନାନା ଗର୍ଭ ସ୍ୱାହାନ କରିବି ରୋ  
 ଶୁଣି ଶୋକ କଲ ବାଳ ଅର୍ଜୁନ ବୋଧନ୍ତୁ ମିଳି  
 ହାବକଣ ବୋଲେ ତୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗେ ଯିବି ହେ  
 ପ୍ରାଣ ନାଶୁକ, କେତେ ବଞ୍ଚିବି ମୋ ପ୍ରାଣ ଦେଉ ଧନ ହେ  
 ତୁମ୍ଭେ ଅଟ ପର ଧାର୍ମିକ ବିବେକ ହେ  
 ମୋର ଗର୍ଭ ବେଳ ମାସଟି ରହିବି ହେ ॥୩॥  
 ବହୁତ ପ୍ରବୋଧ କରି ଅର୍ଜୁନ ଚହୁଁ ବାହାର  
 ଧର୍ମସୁତ ପାଶେ ପଢ଼ିବେଶ  
 ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବ ଦୌପତ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ଦେଲି ଧର୍ମ ପତ୍ର  
 ବନେ ଗମିଲେ ତେଜଶ ସେ କାହାଣୀଦେଶ ହେ  
 ଶୁଣି ସୁଜନେ, ଚହୁଁ ବହୁ ଦୂର ଜଳେ ସେ ଗମନ ହେ  
 ଶର୍ପ ଦେଖିଲେ ତହିଁ କରନ୍ତି ସ୍ୱାହାନ ହେ  
 କାହିଁ ଫଳ ମୂଳ କରନ୍ତି ସେନନ ହେ ॥୩॥

୧ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ  
 ହୋଇବି  
 ୨ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୩ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୪ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୫ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୬ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୭ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୮ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୯ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୧୦ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୧୧ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୧୨ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୧୩ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୧୪ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୧୫ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି

୧ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୨ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୩ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୪ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୫ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୬ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୭ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୮ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୯ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୧୦ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୧୧ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୧୨ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୧୩ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୧୪ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି  
 ୧୫ । ଶ. ପ୍ରାଣନେତ୍ର କନକାସ ଏଥୁ ହୋଇବି

ଦନେ ଶ୍ରୀହରି' ଭେଟିଲେ                      ବଶିଷ୍ଠ ରାଷି ଦେଖିଲେ'  
    ଶୁଣ ଏବେ ଅର୍ଜୁନ' ଚରିତ ହେ  
 ରାକ୍ଷ କପି ମନ୍ଦୀକର                      ଶୁଷେଣ ନାମ ତାହାର'  
    ରାମଚନ୍ଦ୍ର ରଖିଥିଲେ ଏ ପବିତ୍ର ହେ'  
 ଧର୍ମନନ୍ଦନ, ଏଥିରେ କରକା' ତାହାକୁ ରାଜନ' ହେ  
    ଶୁଣି ଶୁଷେଣ ବାରମ୍ବ କଲେ ମନ ହେ  
    ନାମ ଧରିଣ ତେଜିଲେ ସେ' ଜୀବନ ହେ ॥୮॥  
 କେତେଦିନେ ଦାଶରଥ                      ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ଆସି'  
    ଏଥି' ରାଜ ଅଭିଷେକ କିଧି' ଦେନ  
 ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ                      ଶୁଷେଣ ଆଶ ବୋଇଲେ'  
    ଶୁଣିକରି ଗଲେ ସେ' ପାଦେନ ହେ  
 ତହିଁ ମିଳିଲେ, ହନୁ ଦେଖନ୍ତି ଶୁଷେଣ ନାଶ ଗଲେ ହେ  
    ଗିରି ଖୋଳ' ତାହାକୁ ଶୁଆଇଲେ ହେ  
    ମଞ୍ଜୀ କୁମୁଦ ଗୁଡ଼ାଏ ଘୋଡ଼ାଇଲେ ହେ ॥୯॥

୧ । ସ. ବନେ ଶ୍ରୀଗିରି

୨ । ସ. କହିଲେ

୩ । ଗ. ଅସୁବ

ସ. ପୁରବ

୪ । ସ. ତାଙ୍କର

୫ । ସ. ଏ ପ୍ରବଚେ ହେ

୬ । ଖ. ଏଥୁ କରବାକୁ

୭ । ସ. ଏଥୁ କରବାକୁ ରାଜନ ହେ

୮ । ଖ ଗ ସ. ରାମନାମ ଧରି ତେଜିଲେ

୯ । ଖ ସ. ଏଥୁ

୧୦ । ଖ ଗ ସ. ଏହୁ ପାଠ ନାହିଁ

୧୧ । ଗ. ପାଠ ନାହିଁ

ସ. ସବ

୧୨ । ସୁଷେଣକୁ ଆଟ ଲେଲେ

ସ. ସୁଷେଣକୁ ଆଶ ବୋଲେ

୧୩ । ଖ. ତେଡ଼ ଗଲେ

ଘ. ଗଲେ ତହିଁ

ସ. ଗଲେ ତହିଁ

୧୪ । ଗ ସ: 'ତହିଁ' ଅଧିକ

କୃଷ୍ଣ ମୃଗଶିରା ଆଶିଷି'                      ଚାଲୁ ପରେ' ଦେଲେ ପୁଣି  
 ପାଲଟି ନିଶାନ୍ତ ଶ୍ରୀରାମକୁ"  
 ବିରାଡ଼େ ଶ୍ରୀରାମ ଗଲେ'                      ସେ ପୁଲେ ବିନୟ କଲେ  
 ଶାନ୍ତି ଅଛି' ବୋଲି ପୁଣି ପୁଣି ଦେ  
 କହେ ମାରୁତି, ସେଠାରେ ମୁଣ୍ଡି ଅଛି ତାହାକୁ ଗୋଡ଼ ଦେ"  
 ଶୁଣିକରି ତତ୍ତ୍ୱ ଉଠି ସୀତାପତି' ଦେ  
 ଭୁଲ ପୁଲ ତତ୍ତ୍ୱ କାନ୍ତିଲେ ତତ୍ତ୍ୱ ଦେ ॥୧୦॥  
 ଦେଖିଲେ ରତନନନ୍ଦ                      ପାତାଳ ପୁଣି ବଦଳି  
 ମର୍ଦ୍ଦରେ ଲଙ୍ଗେକ ଦୋଳିଛି  
 ଦରଶ ଦୋଳ ଅନେକ                      ତହିଁ କଲେ ଅଭିଷେକ"  
 ତାଙ୍କ ମହିମା ଅର୍ଜୁନ ପଦ ଅଛି" ଦେ  
 ରବି ତଳକ, "ଏଥୁ ଖୋଳାଇଲେ ପୁଷ୍କରିଣୀ ଏକ  
 ଆପେ ଲଗାଇଲେ" ଏ ଆରାମ ସାକ  
 ଦେଖ ଦେଖିଛନ୍ତି ଫଳ ଦାୟକ" ॥୧୧॥

୧ । ଗ. କୃଷ୍ଣାବନ ପ୍ରାଣ ପୁଣି

ସ. କୃଷ୍ଣାବନ ପ୍ରାଣ ଆଶିଷି

୨ । ଗ ଗ ସ. ବିରାଡ଼େ

୩ । ସ. ପାଲଟିଣ ନିଶାନ୍ତ ରାମକୁ

୪ । ସ. ବିରା ଶ୍ରୀରାମ ଗଲେ

୫ । ଗ ଗ. କାନ୍ତି ଅଛି

ସ. କାନ୍ତି ଅଛି

୬ । ସ. ତାଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡି ଅଛି ଗୋଡ଼ ଦେ

୭ । ସ. ପୁଣିକରି ଉଠି ତତ୍ତ୍ୱ ସୀତାପତି ଦେ

୮ । ସ. ପାତାଳ ପୁଣି ବଦଳ

୯ । ସ. ଅଭିଷେକ

୧୦ । ଗ. ତାଙ୍କୁ ମହିମା ଅର୍ଜୁନ ପଦବାଣୀ

ସ. ତାଙ୍କୁ ମହିମା ଅର୍ଜୁନ ପଦ ବାନ୍ତିଲେ

୧୧ । ଗ ଗ. ରବି ତଳକ  
ସ. ରବି ନାଏକ୧୨ । ଗ. ଲଗାଇଣ ଅଭିଷେକ  
ସ. ଲଗାଇଣ୧୩ । ଗ. ଲଗାଇଛନ୍ତି ସେ ଆରାମ ନାକ ଦେ  
ଦେଖ ଦୁଅନ୍ତି ଫଳ ଦାୟକ ଦେ

ସ. ଦେଖ ଦୁଅନ୍ତି ଫଳ ଦାୟକ ଦେ

ଏଥୁରେ ଆମ୍ଭେ ରହୁବା                      ସୁଖେଶ ଦିନେ ହରିବା  
 ଦେଖିବା ପାଇ ମଞ୍ଜି କାର୍ତ୍ତନ'  
 ପଥ ପାଣ୍ଡବ ଦ୍ରୌପଦୀ                      ଦ୍ରୁପଦ ପାଇ କରନ୍ତି  
 ଅତି ଆନନ୍ଦେ ରହଲେ ସେହୁ ବନ ହେ'  
 ପଶୁ ନନ୍ଦନ, ପର୍ଯ୍ୟାୟା ତହିଁ ରହିଲେ ବହନ ସେ  
 ରାଧିକ ମଞ୍ଜିଆଁ ଭଲ ଭଲ ସେ  
 ଦିବ୍ୟପ୍ରଳମ୍ବାନ କରନ୍ତି ଭୋଜନ ହେ' ॥୧୬॥  
 ଗଲ ତହିଁ କେତେଦିନ                      ମିଳିଲେ ମଧୁସୂଦନ  
 ସୁଧର୍ଷିକି ଦ୍ରୁପଦ କରନ୍ତି  
 ସେ ପାଣ୍ଡବ ଶୁଭକର୍ତ୍ତା                      ପୂଜିଲେ କୃଷ୍ଣ ଚରଣ'  
 ଧର୍ମପୁର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପରାଜୟ ହେ  
 ନନ୍ଦନନ୍ଦନ, କେଉଁଠାରୁ ଏଥକୁ କଲ ଗମନ ହେ''  
 ଆମ୍ଭ ଆଗେ କହୁବା ହେଉ'' ବହନ ହେ''  
 ଶୁଣି ଜଣାଇଲେ ତାଙ୍କୁ ଭଗବାନ ହେ ॥୧୭॥

୧ । ଶ. ସୁଖେ ଦିନ ହରିବା

୨ । ମଞ୍ଜିକାର୍ତ୍ତନ

୩ । ଦ. ଦ୍ରୁପଦୀ

୪ । ଦ. ସେହିବନ ହେ

୫ । ଶ. ଗ. ରହାଲେ

ଦ. ପର୍ଯ୍ୟାୟା ତହିଁ ରହିଲେ

୬ । ଦ. ରାଧି ମାନଙ୍କ ମଞ୍ଜିଆ

୭ । 'କ ଓ ବ' ପୋଥିରେ ଏହୁ ପାଠ ନାହିଁ

୮ । ଶ. ଦ. ପାଞ୍ଚକଣ

୯ । ଦ. ପୋଥିରେ ନାହିଁ

୧୦ । ଦ. କଲ ଗମନ ଏଥକୁ ହେ

୧୧ । ଶ. କହୁବା ହେଉ

ଦ. କହିବା ଭେଦ

୧୨ । ଗ. ଏ ପାଠଟି ନାହିଁ

ସୁମନ୍ତଲେ ଦ୍ୟୋମନେଶ

ପାଇଥିଲୁ କପିଳାବ'

ଶ୍ରବଣା ନାମେଶ' ଦତ୍ୟ ବାର ହେ

ମହାପ୍ରତାପୀ ଅସୁର

କଲ ଅସ୍ତ୍ରାଂ ସମର

ଆମ୍ଭେ ତାକୁ ହାରିଗଲୁଁ ହରିହର ହେ

ଧର୍ମକୁମର, ଜାଣଇ ସେ ନାନା ପ୍ରକାରେ ସମର ହେ

ପାଇଥିଲୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ବର

ପାଇ କହୁଲୁ କର୍ଣ୍ଣବାର ଆରର ହେ' ॥୧୪॥

ଆମ୍ଭ ବୋଲେ କର୍ଣ୍ଣ ଗଲ

ଅସୁରକୁ ଓଜାଳଲ

ବେନିଜନେ ପଡ଼ିଲ ସମର'

ଦେଖି କୈତ୍ୟ' କୋପ କଲ

ବ୍ରହ୍ମ ଶକତି ମାଇଲ

ବାଜି ମୋହଗଲ ରାଧାର' କୁମର ହେ

ଦତ୍ୟ ତଳିଲୁ, ପାଇ ଆପଣା ଭୁବନରେ' ମିଳିଲୁ ହେ''

ସୁଣ ରାସ ପାଣି ରବି ଉଦେ'' ହେଲୁ ହେ

ବହୁ ବିନ୍ଦୁର ଦମ୍ଭଜ'' ମନେ କଲୁ ହେ'' ॥୧୫॥

୧ । ଦ. କପାଳପ

୨ । ଶ. ନାମରେ

ଗ. ପ୍ରବଣା ନାମେଶ

ଘ. ପ୍ରବଣା ନାମରେ

୩ । ଶ. ଅସ୍ତ୍ର

୪ । ଘ. ଆମ୍ଭେ ତାହାକୁ ହାରିଲୁ

୫ । ଶ. ଶ. ବଳେ ଲୁଟିଲୁ । ମୁଗଧାକୁ କର୍ଣ୍ଣ  
ପହଞ୍ଚିଲ

ଦତ୍ୟ କଥା ବେଳା ଜଣେ ତାକୁ କହିଲୁଁ ହେ

ଶ୍ରବଣା ରାମାର ବୋଲି ଆମ୍ଭେ ବୋଲୁଥିଲୁ

୬ । ଶ. ଶ. ଦ. ଅନେକ ଦିନର କଲ ବାର

୭ । ଶ. ଅସୁର

୮ । ଶ. ବାଧୁକା

ଗ. ମୋହ ହୋଇଲ ରାଧିକା

ଘ. ରାଧିକା

୯ । ଶ. ଭୂମିରେ

ଗ. ଦ. ଭୁବନେ

୧୦ । ଶ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଲି ମନରେ

ଭାବିଲୁ ହେ (ଅଧିକ ପାଠ)

୧୧ । ଶ. ପାଞ୍ଚ ଦିନ ହେଲ

୧୨ । ଶ. ଦମ୍ଭଜ ଶବ୍ଦର ଦତ୍ୟ

୧୩ । ଘ. ଏ ଧାଡ଼ିଟି ନାହିଁ

ଅମୃତ ବୃକ୍ଷଳ କର୍ଣ୍ଣ ସୁଗଳରେ ସୁଶୋଭନଂ  
 ସୂର୍ଯ୍ୟ ତେଜେ ଅମୃତ ଝରଣ  
 ପଶିଲ ତାର ବୃକ୍ଷରେ ତେଜନା ହେଲ ପିଣ୍ଡରେ  
 ତତକ୍ଷଣେ ଉଠି କର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଧା' ହେଲ ହେ  
 ତାକୁ ଦେଖିଲୁ, ଆମ୍ଭେ ହରିହର ଆଗରେ ମିଳିଲୁଁ ହେ  
 ନୀଳବାଣ ଭୁଜବାଣ ତାକୁ ଦେଲୁ ହେ  
 କର୍ଣ୍ଣଠାରୁ ବହୁତ ପୂଜା ପାଇଲୁ ହେ ॥୧୬॥  
 କର୍ଣ୍ଣ ମୋହ ଗଲବେଳେ ବସି ଚାଲିଲୁଁ ସକଳେ  
 ବେନିଶର ଦେହୁଁ ଜାତ କଲୁଁ  
 ଏ ଶରେଂ ଦତ୍ୟକୁ ମାର କହୁଁ ମିଳିଲ ଅସୁର  
 ତାକୁ ଦେଖି ବେନି ଅନ୍ତର ହୋଇଲୁ ହେ  
 ଦତ୍ୟ ପୁରୁଷିଲ, କର୍ଣ୍ଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମର ତହିଁ କଲ ହେ  
 ଦତ୍ୟ ତନୁଶକ୍ତି ହୋଇଣି ପଡ଼ିଲୁ ହେ  
 ପ୍ରାଣ ଗଲବେଳେ ରହିବ ଗୁଡ଼ିଲ ହେ ॥୧୭॥

୧ । ଶ ଗ, କର୍ଣ୍ଣ ପୁରଲେ ଶୋଭନ

ସ, କର୍ଣ୍ଣ ପୁରରେ ଶୋଭନ

୨ । ଶ, ହେଲ (ଅଧନ)

ଗ, ହୋଇଲ ଅଧନ

୩ । ଶ ଗ, ତା ଆଗେ ମିଳିଲୁଁ

ସ, ହରିହର ଆଗେ ମିଳିଲୁ

୪ । ସ, କର୍ଣ୍ଣଠାରେ ବହୁତ ପୂଜା ପାଇଲୁ

୫ । ଶ ସ, ଚାଲିଲୁ

ଗ, ଜବାବେଳେ ଚାଲିଲୁ

୬ । ଶ, ବେନି

ଗ, “ଶର ଦେହୁଁ” ନାହିଁ

ସ, ବେନି ସର ବେନି ଗ୍ରାତକଲୁ

୭ । କ ଗ, ସରେ

୮ । ଶ, ଅସକ୍ଷ

୯ । ‘ଦ’ ପୋଥିର ୧୭ ପଦର ଶେଷ

ଦୁଇପାଦ ପୂର୍ବରୁ ‘ଶ’ ପୋଥିରେ

ଗ, ଏକାବେଳେ ବେନି ଶର ପ୍ରହାରଣ ହେ

(ଅଧିକ ପାଠ)

୧୦ । ଗ, ହୋଇ ତଳେ

ସ, ହୋଇ ପଡ଼ିଲ ହେ

୧୧ । ଶ ଗ, ଶେଷ ପାଦଟି ନାହିଁ

ଦେଖି ଆମ୍ଭେ ତୋଷ ହେଲୁ                  କଣ୍ଠ ଛନ୍ଦରେ ମିଳିଲୁ

ବୋଉଲୁ ହେ କଣ୍ଠ ମାଗବର

ବହୁ ରୂପେ ସ୍ତୁତି କଲ                      ଶିରରେ ବର' ପୋଥିଲ

କର୍ଣ୍ଣ ବୋଇଲୁ କିମ୍ପ ଏ ବେନ ଶର" ହେ

ବାଣୀ ଚାହାର, ଶୁଣି ଦେଲ ଜନ କହିଲୁ ଭଲ ହେ

କେବା ହରିନେବ ହରିହର ଶର ସେଂ

ତାହାକୁ ଜଣନ୍ତା ନୋହୁଏ' ଉନ୍ନୟନ ହେ ॥୧୮॥

ଚିତ୍ତ ତାର ବେନି ଜାନୁ                      ସର ରଖେ ସନ୍ତୁ ସନ୍ତୁ

ସେଠାରୁ ଅଇଲୁ ଆମ୍ଭେ ଚଳି

ଶ୍ରୀ କଳ୍ପଲେ ଅର୍ଜୁନ                      ଅକ୍ଷୟ ହୋଇଲେ କଣ୍ଠ

ଭଲେ ହରିହର କଲ ଏହା ଭଲ ହେ

ଇନ୍ଦ୍ର, ବ୍ରହ୍ମା, ବର ମାଗିଅଛୁ ମୁହିଁ ତ ପଦରେ' ହେ

ପୁରୀ ନିବାସୀଙ୍କୁ ମାରିବା ବେଳରେ ହେ'°

ପିତା ଅବଶ୍ୟ' ପିତୃ କର୍ଣ୍ଣପରେ ହେ ॥୧୯॥

५। ४. ५५५५

୨। ସ. ବୃଷେ ଶୁଦ୍ଧି କଲ ଯାବେ କର

ଫୋଟୋ: ୬

ଶ୍ରୀ ୧୭୭ ପୃଷ୍ଠା

୪।୭.୧୯୬୬

ଶ୍ରୀ ! ଶ୍ରୀ ! ୧୫୫

୨ । ଗ. ସେନାଳିକ ପର ହେ

ସ. ଦେଖାଇବ ଦେଖି ଶୁଣି ଦେ

୭ । ସ. ତାକୁ ଜଣନ୍ତା ନାହିଁ

ସ. ଡାକ୍ତର ଜଣେ ନୋହୁଁବ

୮ । ଖ ଘ, ଟ ଠ ଡ ଢ ଢ ଢ ଢ ଢ

ଗ. ରବି ପୁରୀ

୧ । ଘ. ମୁଁ ପ୍ରାଣରେ ଦେ

୧୦ । ଘ. ନିମ୍ନାତ ଦତ୍ତାତ୍ମ ମାତ୍ରଣ

୧୧ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ. ଶ୍ରୀମତୀ



ଅମୃତ ବୁଣ୍ଡଳ ବେନି                      ଅଭେଦ କବଚଧାରି  
 ବନ୍ତୁ ଛଉଡ଼ି' ସେ ଆର୍ତ୍ତଦେବ  
 ଭୁମ୍ଭେ କଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ                      ହୋଇଲ ସବୁ ବିଅର୍ଥ  
 ଆଉ କହିଁ ଶାର କର୍ମକୁ ଜଣିବ' ହେ  
 ପଦ୍ମଲେଚନ, ଏହା ଶୁଣି ବିରାଟ ହୋଇଲ ମନ ହେ  
 ଶୁଣି ତାହାକୁ କହନ୍ତି ଭଗବାନ ହେ  
 ଆମ୍ଭେ କରାଇବା ତାହାକୁ ନିଧନ' ହେ ॥୨୦॥  
 ଆମ୍ଭେ ଅଙ୍ଗ ଦେଶ ପିବୁ'                      ତାହାର ସତ୍ୟ ବୁଝିବୁ'  
 ବାସବ ଅଶ୍ବଲେ' ଦେବତ୍ବିକ  
 ସେ ପ୍ରକାରେ ବେନି ଶର'                      ଆଶିମା ହେ ଶାରବର  
 ଏବେ ଶୋଚନା ତ ନ କର ଚକ୍ଷୁକ' ହେ  
 ନନ୍ଦ କୁମର, ଏତେ କହୁ ସେଠାରୁ' ହେଲେ ଅନ୍ତର ହେ  
 ଯାଇ ପରବେଶ କର୍ମର ମନ୍ଦର ହେ"  
 ଏହି ଚିନ୍ତା ଅଦର୍ଶିଣି ବିଶ୍ବମ୍ଭର ହେ" ॥୨୧॥

୧ । ଶ ଗ ପ, କପତ

୨ । ଶ ଗ, ବସ୍ତ୍ର ଛଉଡ଼ି

ପ, ବସ୍ତ୍ର ଛଉଡ଼ି

୩ । ଶ, କଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ ସକଳ ହେଲ ବିଅର୍ଥ

୪ । ଶ ଗ ପ, ସିଖିମ

୫ । ଶ, ପୁଣି କହନ୍ତି ମନ ମୋହନ ହେ

କହୁ ଚିନ୍ତା ରୁ ନ କର ଅର୍ହନ ହେ

ଘ, ପୁଣି କହନ୍ତି ତାକୁ ମନମୋହନ ହେ

ଆମ୍ଭେ କରାଇବା ତାହାକୁ ଶୁଦ୍ଧ ହେ

ପ, ପୁଣି ତାକୁ କହନ୍ତି ମନମୋହନ ହେ

କହୁ ଚିନ୍ତା ରୁ ନକର ଅର୍ହନ ହେ

୬ । ଶ, ବିହା'ରୁ

ପ, କର୍ମର ସତ୍ୟ ବିହା'ରୁ

୭ । ପ, ମାଗିଲେ

୮ । ଶ, ଏ ପ୍ରକାରେ ବେନି ଶର

୯ । ଶ, ରୁଚ କହି' ହେ

ପ, ଶୋଚନା ରୁ ନ କର

୧୦ । ଗ, ହୋଇଲେ

ପ, କହିକଣ ହୋଇଲେ

୧୧ । ପ, ପରବେଶ କର୍ମ ମନ୍ଦର ସେ

୧୨ । ପ, ଅହନିତ୍ରୀ ବିଶ୍ବମ୍ଭର ସେ

## ଗଣ୍ଡଦଶ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—ଗୋବିନ୍ଦୀଆର୍

ବିପ୍ର ରୂପେ ନରହରି ବସନ ସିଂହ କର  
କଲେ କୁଣ କଟୁ ଚମ୍ପାପାଣୀ ଦେନ କଲେ ପବିତ୍ର ଉତ୍ତର'  
କପଟେ ହରି' ॥୧॥

ହାଦଣ ଚିତା ବୃଷଣ ରୁଦ୍ରାସ ମାଳା ଗଳେଣ  
କର୍ଣ୍ଣ ଦାରେ ମିଳି ବେଦ ଧୁନ କଲେ ଆପଣେ ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ  
ଦବ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ॥୨॥

କର୍ଣ୍ଣ କର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣିଲେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆଗେ ମିଳିଲେ  
ନମସ୍କାର କରି ବିନୟ ହୋଇଣ ସେ ବିପ୍ର ପାଦ ଧୋଇଲେ  
ସନ୍ତୋଷ ହେଲେ ॥୩॥

ବସାଇ ଦବ୍ୟ ଆସନ ବେନକର ଯୋଡ଼ି କର୍ଣ୍ଣ  
ଜଣାଇଲେ ଦାନବେନ ଗଡ଼ଗଲ୍ କାଲି ଦେବ ବହୁଧନ  
ତୋଷିବି ମନ ॥୪॥

ଶୁଣି କହନ୍ତି ଶ୍ରୀପତି ଧନେ ନାହିଁ ଆନୁମତି  
ଅମୃତ' ଶ୍ରେୟନ ଦେବ ହେ ରାଜନ ମୁଁ ବଡ଼ କ୍ଷୁଧା ଆରତି  
କମ୍ପଇ ଛାଡ଼ି' ॥୫॥

କହନ୍ତି ଅଙ୍ଗ ରାଜନ ଦେବ ଅମୃତ' ଶ୍ରେୟନ  
ବିପ୍ର ବୋଇଲେ ସତ୍ୟ କଲେ ତୁ ସିନା ମାଗିବୁ ତୁମ୍ଭକୁ କର୍ଣ୍ଣ'  
ଯହିଁକି ମନ' ॥୬॥

୧ । ପ. ରାଗ ଭୂଷଣୀ ଗୋବିନ୍ଦୀ

୨ । ଖ. ର. ଉତ୍ତର

ପ. ପପତା ଉତ୍ତର

୩ । ଖ. କପଟ କରି

ପ. କପଟ ହରି

୪ । ଖ. ବୃଷଣ

ପ. ଶୁଣିଲ

୫ । ଖ. ପ. ମିଳିଲ

୬ । ପ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପାଦ ଧୋଇଲ

୭ । ପ. ସନ୍ତୋଷ ହେଲ

୮ । ଖ. କଣାଇ' ଦାନ ବେନ ଆଜ ସରଳ

ଗ. ପ. ଜଣାଇ' ଦାନବେନ ଆସ ବଡ଼ିଲ

୯ । ଗ. ପ. ଅମୃତ

୧୦ । ଖ. ମନ

ପ. ତୋଷ ମୋ ମନ

୧୧ । ଖ. କହିଲ ମନ

୧୨ । ଖ. ଶୁଣିବୁ କର୍ଣ୍ଣ

କର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଉତ୍ତରଲେ      ଚପ୍ର ଧର୍ମଂ ସାକ୍ଷୀ କଲେ  
ନୃସିଂହ ଉପାଦିକ ଆମ୍ଭେ ସନ୍ତୋଷ କେବଳ ମାଂସ ଖାଇଲେ’  
କୁ ସତ୍ୟ କଲେ” ॥୧॥  
ତୋ ପୁତ୍ର ବଶୁକେସନଂ      ଆପଣେ ମାରି ରଜନ  
ସେ ମାଂସ ତୋ ନାଶ ରଜନ କରିବଂ ଆମ୍ଭେ କରିବୁ ଭୋଜନ  
ସନ୍ତୋଷ ମନ ॥୨॥  
ଶୁଣି କରିଂ କର୍ଣ୍ଣ ଗଲେ      ଗଣୀ ଗୁମ୍ଫରେ କଳ୍ପଲେ’  
ସତ୍ୟ କରାଣଣ ଚପ୍ରବର ମୋତେ ବଶୁକେସନଂ ମାଗିଲେ  
ସକଟ ଦେଲେ” ॥୩॥  
ମୋହୋର ଏକ ନନ୍ଦନ      କେତେ କରିବ ନିଧନ  
ନୋହଲେ ସେ ସତ୍ୟରକ୍ତଂ ହେଉଅଛି ଗଣୀ କଳ୍ପଲେ ବଚନ  
ନୁହ ତମନ ॥୪॥  
ସତ୍ୟେ ଅନନ୍ତ ଧରଣୀ      ଶିରେ ବଢ଼ିଛନ୍ତି ଆଖିଂ  
ସତ୍ୟେ ଦିବାକର ଚନ୍ଦ୍ରମା ଉଦୟ ହୋଏ ଦିବସ ରଜନୀଂ  
ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ” ପୁଣି ॥୫॥  
ମାରି ବଶୁକେସନକୁଂ      ଭୋଜନ ଦିଅ ଚପ୍ରକୁ  
ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭେ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଝାସ ଦେବା ନ ଘାଳ ଆଉ ମନକୁ  
ରଖ ସତ୍ୟକୁ ॥୬॥

- ୧ । ଗ. 'ଧର୍ମ' ପାଠ କାହୁଁ  
୨ । ଖ. ଭୂଧର ମାଂଶ ପାରିଲେ  
୩ । ଘ. ଭାସିବାକୁ ମୁହଁ ସନ୍ତୋଷ  
୪ । ଙ. ଭୂଧର ମଂସ ପାରିଲେ  
୫ । ଚ. ଭୂ ଉପେକ୍ଷା ଦେଲେ  
୬ । ଛ. ଗ. ବଞ୍ଚିକେଶନ  
୭ । ଘ. ବଞ୍ଚିକେଶନ  
୮ । ଙ. ଗ. ବ. କଲେକ୍ଷା  
୯ । ଝ. ଚଢ଼ି  
୧୦ । ଞ. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୧୧ । ଟ. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୧୨ । ଠ. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୧୩ । ଡ. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୧୪ । ଢ. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୧୫ । ନ. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୧୬ । ତ. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୧୭ । ଥ. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୧୮ । ଦ. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୧୯ । ଧ. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୨୦ । ଧି. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୨୧ । ନି. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୨୨ । ଧି. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୨୩ । ଧି. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୨୪ । ଧି. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୨୫ । ଧି. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୨୬ । ଧି. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୨୭ । ଧି. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୨୮ । ଧି. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୨୯ । ଧି. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର  
୩୦ । ଧି. କର୍ଣ୍ଣ ଚଢ଼ି ଗଲେ ଶୁଭ୍ର

ବିଶ୍ୱକେସନ' ଅଭିଳେ      ଗୁଣାଗୁଣୀ ଶୋକ କଲେ  
ପିତା ମାତାଙ୍କର ଚରଣେ ଓଳଣି କୁମର ତାକୁ ପୁଣିଲେ  
ସବ' ଶୁଣିଲେ ॥୧୩॥

କହଇ ବିଶ୍ୱକେସନ'      ବିପ୍ରକୁ ଦେବ' ଭୋଜନ  
ପିତା ମାତାଙ୍କର ସତ୍ୟ ମୁଁ\* ରଖିବି ଧନ୍ୟ ମୋହୋର ଜୀବନ  
ଦୁହ ବିମନ ॥୧୪॥

ଆସ ଆସ ହେ ପିୟୁର      ଖଡଗେ ଛେଦ ମୋ ଶିର  
ପୁଣି ତୁମ୍ଭର କି କୁମର ନୋହୁବ ତୋଷ କଲେ' ବିପ୍ରବର'  
ଶୋକ ନ କର ॥୧୫॥

ଖଡଗ ଧରିଣ କର୍ଣ୍ଣ      ସଙ୍ଗରେ ବିଶ୍ୱକେସନ'  
ବିପ୍ରକ ସମୀପେ ଦେଇଣ ବୋଲନ୍ତି ମାରିଣ କର ଭୋଜନ'  
ମୋର ନନ୍ଦନ ॥୧୬॥

ଶୁଣି କହେ ଦିନକର      ତୁମ୍ଭେ ଛେଦ ପୁଅ ଶିର  
ସତ୍ୟ ଛାଡ଼ିଲେଟି ବାହୁଡ଼ଣ ଯିବୁ'\* ଆଉ ତୁମ୍ଭର କୁମର  
ହେ ନୃପବର'' ॥୧୭॥

ପୁତ୍ରକୁ ବୋଲଇ ପିତା''      ପୁମର ଇଷ୍ଟ ଦେବତା  
ବିଶ୍ୱକେସନ ବୋଲେ ଶୁଧା ମାଧବ ସେ ସିନା ଇଷ୍ଟ ଦେବତା''  
ମାର ହେ ପିତା ॥୧୮॥

୧ । ଖ ଗ ପ, ବାସିକେଶନ

୨ । ଖ ଗ ପ, ସବୁ

୩ । ଖ ଗ ପ, ବିପ୍ରକେଶନ

୪ । ଖ ଗ ପ, ହେବା

୫ । ଗ ପ: ପଦ୍ୟକୁ

୬ । ଖ, ନନ୍ଦନ ନୋହୁବ ତୋରକର

ଗ, ବିପ୍ରସତ୍ୟ

ଘ, କି ତୁମ୍ଭର ନନ୍ଦନ ହୋହୁବ ତୋପକର

୭ । ଗ, ରକ୍ଷାକର

୮ । ଖ ଗ ପ, ସେନାଶ ବିଶ୍ୱକେସନ

୯ । ଗ, ବିପ୍ରକୁ ସମର୍ପି' ବୋଲନ୍ତା ମାରିଣ

କର ଏହାକୁ ସେସନ

ଘ, ବିପ୍ରକୁ ସମର୍ପି' ବୋଲନ୍ତା ମାରିଣ

ଏହାକୁ କର ସେନାନ

୧୦ । ଘ, ସତ୍ୟ ଛାଡ଼ିଲେ ବାହୁଡ଼ା ମୁଁ\* ଜୀବ

୧୧ । ଖ, ଗରବର

୧୨ । ପ, ବୋଲନ୍ତା ପିତା

୧୩ । ଖ, ବାସିକେସନ ବୋଲେ ଶୁଧାବଲ୍ଲଭ

ସିନା ମୋ କିବ ଦାତା

ଗ, ବିଶ୍ୱକେସନ ବୋଲେ ଶୁଧା ମାଧବ

ସେ ସିନା ମୋ କିବ ଦାତା

ଘ, ବିପ୍ରକେସନ ବୋଲେ ଶୁଧାବଲ୍ଲଭ

ସେ ସିନା ମୋ କିବ ଦାତା

କର୍ତ୍ତୃ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ଧରଣ କୁମର କର୍ତ୍ତୃ ମାତଙ୍ଗ

ବିଶ୍ୱକେସନଂ ବେନଶ୍ଚ ଦୋଢ଼ଣ ପଡ଼ିଲୁ ମି ଚଳେଣ'

ଭଲ ତା ପ୍ରାଣ ॥୧୧॥

ଦେଖିଣ ବସ୍ତ୍ର ନଦୁନ୍ଧ

ନିଅ ବୋଲୁ ଶୁଣି କହ

ଏ ମାଂସ କାଟି ରନ୍ଧନ କରିଦେବ ଭୁଞ୍ଜିବୁ ଆମ୍ଭେ ଚିତ୍ତ

ଆଦେ ନୃପତି ॥୧୨॥

ସେଠାରୁ ଉଲେ ଶୁଧେବଂ

ଦେଖଣ ପୁରୁଷ ଶବ୍ଦ

ଶୁଣି ଆଗେ ଦେଲେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରଂ ଏ ମାଂସ ଶୁଦ୍ଧ ବେଦ

ବସ୍ତ୍ର ଭୁଞ୍ଜିବଂ ॥୧୩॥

ଦେଖିଂ ଶୁଣି ମାଂସ ନେଲେ

ଜଳ ପ୍ରମାଣ ଡାକିଲେ

ବସ୍ତ୍ର ଗଲେ ପଛେ ଶ୍ରେୟନ କରିବ ପୁରୁ ମସ୍ତକ ରଖିଲେ

ବିରୁଦ୍ଧ କଲେ ॥୧୪॥

ସତରସ ପ୍ରକାରେଣ

ସେ ମାଂସ କରି ରନ୍ଧନଂ

ଜଳ ଦେନ ବସ୍ତ୍ର ପାଦ ଧୋଇ କଦେ ବସ ଏହି ଠାବରେଣ

ଦିବ୍ୟ ଗ୍ରାହଣ ॥୧୫॥

ବସ୍ତ୍ର ବୋଲନ୍ତି ରଜନ

ଦେଖଣ ତ ପଦ୍ୟ ରମ୍ଭ

ଦେହରୁ ସାର ଅଟଇ ନା ମସ୍ତକ ଶୁଣି ନ କଲେ ରନ୍ଧନ

ଜାଣିଲି ମନ ॥୧୬॥

୧ । ଶ ଗ ପ: ବିଶ୍ୱକେସନ

୬ । ଶ ଗ ପ: ବିକଳସବ

୨ । ଶ ଗ ପ: ସେ ରୁମ୍ଭିରେଣ

୭ । ଶ ଗ ପ: ପୁଣି

୩ । ଶ ଗ ପ: କାଟିଣ ରନ୍ଧନ କରିଣ ଆମ୍ଭକୁ

୮ । ଗ ପରାଏ କାଟିଲୁ

ଦାଅ

ପ: ପରାଏ ଛେଦଲେ

୪ । ଶ ପ: ଗଲେକ ତତ୍ତ୍ୱଂ ରମେବ

୯ । ଗ: ବୋଲେ

ଗ: ଗଲେକ ତତ୍ତ୍ୱଂ ରମେବ

୧୦ । ଶ ଗ ପ: ସେ ମାଂସକୁ ପିଣ୍ଡାଭଣ

୫ । ପ: ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରି

ସେ ମୁଣ୍ଡ ଗୋଟି ଡେଇଁଥିବା ପାତଳ କରଣ ଦିଅ  
 ତେବେ ସେ' ଆମ୍ଭେ କରୁ' ହେ ଭୋଜନ ସଭାରେ ରଜନ ସାଥୀ  
 ତୋଷ କରୁଅ ॥୨୫॥

ଶୁଣି କର ରଜା' ଗଲେ ରଣୀ ରାମ୍ଭରେ କହିଲେ  
 ଶୁଣି କର ରଣୀ ମହାରାଜୁ କର ମସ୍ତକ ଅଣି ଡେଇଲେ ହେ  
 ପାତଳ କଲେ ॥୨୬॥

ଦେଖି କର ଚର୍ଚ୍ଚି ଗଲେ ଚପ୍ର ପାଶେ' ଜଣାଇଲେ'  
 ଅପୂର୍ବ ଭୋଜନେ ପାଣି ଠାକ କର' ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ବସାଇଲେ  
 ହରଷ ହେଲେ ॥୨୭॥

ଚପ୍ର ବୋଲନ୍ତି' ହେ କର୍ଣ୍ଣ ରୁଣିଠାବେ ବାଉ' ଅଳ୍ପ  
 ମାଂସ ରୁଣିଠାବେ ତୁଲ' କରୁଅଛେ ତେବେ କରବା ଭୋଜନ  
 ହରଷ ମନ ॥୨୮॥

ତୁ ରଜା ରଣୀ ସହଚର ଗୁଞ୍ଜିବ' ଆମ୍ଭ ସଙ୍ଗରେ  
 ତେବେ ତୋର ଚିତ' ନିର୍ମଳ ଜାଣିମା ଆମ୍ଭେ ସେ ଯିବା ପରତେ'  
 ତୋ ଶୁଭ ଚିତେ ॥୨୯॥

କହଇ କର୍ଣ୍ଣ' ରଜନ ଚପ୍ର ମୋ ଦୋଷ ନ ଘେନ  
 ପୁରୁ ମାଂସ ମୁଣ୍ଡି କେମନ୍ତେ ଭାଷିବ ଶୁଣିବେ ତନ ଭୁବନ'  
 ବିରୁଦ୍ଧ ମନ ॥୩୦॥

୧। ଶ. ସେହି

୨। ଶ. ଗିନା

୩। ଶ. ପାତଳ କରୁ

୪. କରୁନା

୫। ଶ. କହୁ ବା ଭୋଜନ ପଳାଉଣ

୬। ଶ. ରାଜ

୭। ଶ. ଚର୍ଚ୍ଚି

୮। ଶ. ରାମ୍ଭରେ

୯. କହୁ ବା

୧୦। ଶ. ଗିନା

୧୧। ଶ. ସେହି

୧. ଅପୂର୍ବ ଭୋଜନେ ଠାକ ଅଣି କର

୨। ଶ. ବୋଲିଲେ

୩। ଶ. ବାଉ

୪। ଶ. ତୁଲ

୫. ଚପ୍ର

୬। ଶ. ରୁଣିବୁ

୭। ଶ. ମନ

୮। ଶ. ଆମ୍ଭେ ହେ କର୍ଣ୍ଣ ପରତେ

୯। ଶ. କହୁନା କର୍ଣ୍ଣ

୧୦। ଶ. ଅଥ ଭୁବନ

୧୧. କି ସୁନ୍ଦର ଶିଳ୍ପବନ

ଶୁଣି ବିପ୍ର ନଳେ ରୋଷ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଚକ୍ଷୁରେ' ବିଷ  
ତୁମ୍ଭେ ବେନଜନ ନ ଭୟିଲେ ଆମ୍ଭେ କେମନ୍ତେ କରିବୁ ଗ୍ରାସ

ତୁ ଅବଶ୍ୟାସ ॥୩୧॥

କମ୍ପା ଭୁକ୍ତ ସତ୍ୟ କଲୁ ଭୋଜନ ଦେବ' ବୋଇଲୁ  
ଅକାରଣେ କମ୍ପା ପ୍ରଭୁ ନାଶ କରି' ଏବେ ସତ୍ୟ ଭରୁ ହେଲୁ

ଯାହା କହିଲୁ ॥୩୨॥

ଶୁଣି କର୍ଣ୍ଣ କର ଯୋଡ଼ ସେ ବିପ୍ର ଚରଣେ ପଡ଼ି  
ସନମତ କରି ଅଳ୍ପ ମାଂସ ଆଶି' ଶୁଣିଠାବ କରି ବାଢ଼ି'

ସଖୟ ଗୁଡ଼ି ॥୩୩॥

ବିପ୍ରକୁ ଠାବେ ବସାଇ କର୍ଣ୍ଣ ଠାବକେ ବସଇ  
ରାଣୀ ଠାବକେ ବସି କରି ଅନାଇ' ବିପ୍ରକୁ ପୁଣି କହଇ

ଠାବେ ରହଇ ॥୩୪॥

ରହୁ ଝୁରି ଧରି' କରେ ରାଣୀ ତୁ ଯାଅ' ବାହାରେ  
ବିଶ୍ୱକେସନର ନାମ ଧରି ଡାକ ଦିଅ ଅତି' ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରେ'

ଅତି ସଲ୍ଲରେ ॥୩୫॥

ରାଣୀ କହଇ ବଚନ'' ଦଶ ବରଷ ନନ୍ଦନ  
ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ୟାରେ'' ଛେଦନ କରି ମାଂସ ମୁଣ୍ଡିତ କଲି ରାଜନ''

ବିଶ୍ୱକେସନ'' ॥୩୬॥

୧ । ଡ. କ ଚକ୍ଷୁ

୨. ବିପ୍ର କରେ ରୋଷ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଚକ୍ଷୁ

୨ । ପ. ଭେଜନ ଦେବ

୩ । ର. କରୁ

୪. ପ୍ରଭୁକୁ ନାସ କରି

୪ । ଶ. ସମତ ହେଲୁ

ର. ନାହା ଦେଖିଲୁ

୫ । ର. ପାଣି

୬ । ଶ. ପ. ବାହା

୭ । ଡ. ଯାହା

ପ. ଝୁରି ଦେଖା

୮ । ର. ଦେବ

୧ । ର. ବିଶ୍ୱକେସନ ନାମ ଧରି

ସିଂହାର ଡାକ ଦିଅ

୨. ବିଶ୍ୱକେସନ ନାମ ଧରି ବାହାରେ

ଡାକ ଦିଅ

୧୦ । ପ. ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରେ

୧୧ । ପ. କହୁଣ୍ଡା ବଚନ

୧୨ । ଶ- ଅରବେ

୧୩ । ଶ. ର. ପ. କରୁ ମୁଣ୍ଡି ରାଜନ

୧୪ । ଶ. ର. ବାସୀକେସନ

ପ. ବିଶ୍ୱକେସନ

ଶୁଣି କଣ ବଣୀ ବାହାର ଦୋଇଲେ ନେତ୍ର ପକାଇଣ ଲୁହ  
 ଆକୁଳ ଦେହ ॥୩୭॥  
 ଆସରେ ବଶ୍ୟକେସନ ମୋହୋର କୁଳ ନନ୍ଦନ  
 ତୋତେ ନ ଦେଖିଲେ ନିଶ୍ଚୟ କୁମର ଛାଡ଼ିବ ମୋର ଶାବନ  
 ସତ୍ୟ ବଚନ ॥୩୮॥  
 ବେହୁଳ ଧରିବେ ବାପେ ତୋହୋର ଶୋକ ସନ୍ତାପେ  
 ଏମନ୍ତ ସମୟେ ସେ ବଶ୍ୟକେସନ ମିଳଣୀ ମାତା ସମୀପେ  
 ସେହି ସ୍ବରୂପେ ॥୩୯॥  
 କରେ ଧରିଅଛି ଖଡ଼ି ଖଡ଼ି ଧୁଳି ଅନ୍ତେ ପଡ଼ି  
 ବୁଟଶାଳରେ ॥ ୨୦ ପାଠ ପଢ଼ୁଥିଲି ଶୁଭଲ କୁନ୍ଦର ରଖି  
 ଅଇଲି ଛାଡ଼ି ॥୪୦॥  
 କମ୍ପା ଶୋକ କରୁ ମାତା ଦୋଇଲି କି ଭରପାତ  
 ସ୍ବପ୍ନ ପ୍ରାୟ ମଣି ଆତମ୍ବିତ ବଣୀ ପୁଣି ଜନ ହୋଏ ଜାତ  
 ଧଇଲେ ସୁତ ॥୪୧॥  
 କାଶେ ନେଇ ବସାଇଲେ ହୃଦେ ରଖି ରୁମ୍ବ ଦେଲେ  
 ପିତାର ଛୁମୁକୁ ନିଅନ୍ତେ ପୁଅକୁ ଅନ୍ଧ ମାଂସ କେଶେ ଗଲେ  
 କଣ୍ଠ ଦେଖିଲେ ॥୪୨॥

୧ । କ. ନେତ୍ର ଅଳ ଅଳ ଲୁହ

୨ । କେତେ ପକାଇଣ ଲୁହ

୩ । ବ. ନୂଆ

୪ । ଖ ଗ ବ. ବଶ୍ୟକେସନ

୫ । ଘ. ମୋତା କୁ କୁଳ ନନ୍ଦନ

୬ । ଘ. ଦେହ ଧରିବେ ବାପେ

୭ । ଖ. ସମୟ ସେ ବଶ୍ୟକେସନ ମିଳିଲେ

୮ । ଘ. ସମୟ ବଶ୍ୟକେସନ ମିଳିଲେ

୯ । ଖ ଗ ବ. ଦେ ସେହି ସ୍ବରୂପେ

୧୦ । ଗ. ପୋଥିରେ ୩୧ ପଢ଼ି ମାଡ଼ି

୧୧ । ଖ. କରେ ଧରିଅଛି ଖଡ଼ି

୧୨ । ଖ ଗ ବ. ବୁଟଶାଳରେ

୧୩ । ଖ ଗ ବ. ସେ ପାଦେ ପଡ଼ି

୧୪ । ଖ. ଛୁମୁକୁ

୧୫ । ଗ. ଶୁଣି ପ୍ରାୟ ମଣି ଆତମ୍ବିତ

୧୬ । ଘ. ସପ୍ନ ପ୍ରାୟ ମଣି ଆତମ୍ବିତ ରଖି

୧୭ । ଖ. ଯାତ

୧୮ । ଖ. ମାତ

୧୯ । ଖ. ଅଇଲେ ସୁତ



**ବସନ୍ତ ଶୁଣିଲେ ଜର୍ଜ                      ବେଶିଲେ ପଢ଼ୁ ନ୍ନେତନ**  
**ଭାରିଆ ପ୍ରସନ୍ନ ଦେଖଣ ତରୁଣେ ହୃଦୟ କଲେ' ବହନ**

ବୁଦ୍ଧି ମନ ଶୁଦ୍ଧି

ବହୁତ ପୁଅ' ସେ ଜଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହରିଷ୍ଠ ହେଲେ-  
ବଇକୁଣ୍ଠ ବଡ଼ ଆନ ନି ଭ୍ରମନ୍ତୁ ଗ୍ଳାନ ହୋଇବ" ବୋଲିଲେ

ସେ ବର ଦେଲେ ॥୪୪॥

ତୋ ପୁଅ ବିଶ୍ୱନେସନ                      ଆମ୍ଭର ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ  
ଯୁଗେ ଯୁଗେ ସେହୁଁ ଅମର ହୋଇଣ ଥିବ ଆମ୍ଭ ସନ୍ଥପାନ

ନଗ ବୁଦ୍ଧେ ॥୪୫॥

ଗରୁଡ଼କୁ ସୁମରିଲେ                      ବଇଳତେୟା' ଅଇଲେ  
କର୍ପୂର ତିଆରି ଆସଣେ    ଶ୍ରୀହରି ଖଗେରିରେ ବିଜେ କଲେ

ଦାଉଡ଼ା ଖଲେ ୧୫୩

ମାନ ବିଶ୍ୱାସର ଦାସ                      କବିତ୍ୱ ଭୁକ୍ତ ଆସ  
ଏହି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରଭୁ ମୋର ସଙ୍କଟ ବେଗେ କରିଦେ ଦନାଣ

ହେତୁ ହେତୁ ॥୪୭॥

୧ । ଶୁଭ ଘଟଣା ପଡ଼ିଲେ ଜାଣି

୨। ଗଘ. ଉଠି

୩। ଷ. ଆକାଶାକାଶ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଲି

ଗ. ଆଳମ୍ବାନନ୍ଦକ ବୃନ୍ଦା

ସ. ଆଦି ଆଳ ନିଳ ଚୁମ୍ବୁକ୍ତ ବୋଲି

४।७.६३

୫ । କ ର, ପୋଥିରେ ୪୫ ପଦ୍ୟ ନାହିଁ

୨ । ଘ. ବଜ୍ରନେତ୍ରୀ

୨। ଶଶିବ, ଚାନ୍ଦ୍ରା

୮ । ଶ୍ରୀ କୃପା ପାତ୍ରବାର ଏ ମୋର ସଙ୍କଟ

ହେଲେ କହିବେ ବାଳାଶି ସେ ପିତବାସ

ଗ. ଏହି ପ୍ରକାରେଣ ସଙ୍କଟ ମୋଡ଼ର

### କ୍ଷମାକରଣ ପିତୃବାଦ

ହେ ପ୍ରତିବାଦ । ହେବ ଦୁଇଦିନ ॥

ଘ. କୁପାପାରାବାର ଏ ଘୋର ସଙ୍କଟ

ହେଲେ କେବଳ ଦଳାସ ହେ ଟିକିଦାସ

# ସପ୍ତଦଶ ଛାନ୍ଦ ରାଗ—ଶଙ୍କରାବରଣ'

ଦେମନ୍ତ ରକ୍ତ ଆସିଣ' ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲୁ,  
ଦିନକୁ ନିଶ୍ଚୟ କରି ନିଶି ବଢ଼ାଇଲୁ  
ସୁଜ୍ଞାନେ ହେ, ସେତକ' ଗପନ,  
ନିଶାନର ପ୍ରିୟ ଆଉ ନୋହଲେକ' ଜନ ॥୧॥  
କର୍ପୁର' ଚନ୍ଦନରୁ ଆଦର ଛଡ଼ାଇଲୁ  
ତରଳ ତାମ୍ବୁଳେ ଆଣି ପ୍ରୀତି' ବଢ଼ାଇଲୁ  
ସୁଜ୍ଞାନେ ହେ, ଉତ୍ତର ଅଞ୍ଜଳି  
ଅସଦୃଶ ପବନ ପ୍ରେମିଲୀ ମଞ୍ଜୁତଳ ॥୨॥  
ସଲଳ ଅନଳ ପ୍ରାଏ ଘରରେ ହୋଇଲୁ  
ବହୁତ ପ୍ରାଣ' ଅନଳ ଲୋକରେ ପାଇଲୁ  
ସୁଜ୍ଞାନେ ହେ, କମଳ କୁଟିଳ'  
ବଧୂଲର ରାଜ ଦିନୁ ଦିନୁ ଯେ ପିଟିଲୁ' ॥୩॥  
କେଉଁ ଜନ ଅବଗାଧ କରେ ଉଷ୍ମ ମାର  
ବହୁତ ବସନେ ସବେ କଲେକ ଆଦର  
ସୁଜ୍ଞାନେ ହେ, କର୍ମଘନ ଜନ  
ବାହୁସାହୁ' ଦୃଢ଼ାଗନେ କଷ୍ଟେ ନିଏ ଦିନ' ॥୪॥

- |                                     |                                  |
|-------------------------------------|----------------------------------|
| ୧ । ସ. ରାସ୍ତା ଅ. ଚଉଟାସା ଶଳାପ ବୃକ୍ଷେ | ସ. ରାସ୍ତା ଅ. ଚଳ                  |
| ୨ । ସ. ସ. ହେମନ୍ତେ ଆସି କର            | ୮ । କ. ବହୁଳ                      |
| ଗ. ହୃମକ ଶୁ ଆସି                      | ଗ. ପ୍ରେମିଲ                       |
| ୩ । ଷ. ସେତେକ                        | ସ. ବହୁଳ                          |
| ୪ । ଷ. ପ୍ରୀତିହୋଇଲେକ                 | ୧ । ଷ. ବହୁତ ରାସା                 |
| ଗା ନୋହଲେ                            | ଗ. ବହୁତ ରାଜା                     |
| ୫ । କ. ସୁବାସ                        | ୧୦ । ଗ. ଫୁଟିଲ                    |
| ୬ । ଷ. ତାମ୍ବୁଳେ ନେଇ ପ୍ରୀତି          | ୧୧ । କ. ୩ ପଦର ପାଠ ନାହିଁ          |
| ସ. ତାମ୍ବୁଳେ ନେଇ ଅପ୍ରୀତି             | ଝ. ଫୁଟିଲ                         |
| କ. ସେତେକ ଗପନ, ଉତ୍ତର କୋଶଳ            | ଗ. ଫୁଟିଲ                         |
| ସ. ସୁବର୍ଣ୍ଣନେ ହେ, ସେତେକ ଗପନ         | ୨ । ସ. କାହୁଁରୁ                   |
| ନାସାକର ପ୍ରୀତି ନୋହଲେ କମଳ             | ୧୩ । କ. ଗ. ପୋଷରେ ୪ର୍ଥ ପାଦଟିର ପାଠ |
|                                     | ନାହିଁ                            |
- [ଅଧିକ ପାଠ]
- ୭ । ଗ. ଉତ୍ତରକୁ ଚଳ ସ. ସାନ

କହିଁ ଜନ' ମନ୍ଦିରରେ ଭେଦ ନିବେଦନ

ନିଶାବସ ଉଡ଼ାଇ କେ ମହାପୁରୀ ଦେଲ'

ସୁଞ୍ଜନେ ଦେ, ଆନନ୍ଦେ ଗମିଲେ

ଗଣ୍ଡୁଳ ନଦୀ ଘାଟରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ॥୫॥

କହିଁ ସ୍ନାନ ପାରିଣ' ହୋଇଲେ' ତୋଷମନ

କହିଁକି ନିକଟେ ଦେଖିଲେ' ଗଉଡ଼ିକ' ବନ

ସୁଞ୍ଜନେ ଦେ' ପର୍ଯ୍ୟାଳା କଲେ'

ସକଳ ଋଷିକି ଦେନ ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ରହିଲେ ॥୬॥

ସ୍ବେ ସମସ୍ତ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ବୁଦ୍ଧ ପରବେଶ

ସୁରଞ୍ଜନ' ପଣ୍ଡା ନାମ ତାହାର ପ୍ରକାଶ

ସୁଞ୍ଜନେ ଦେ, କାହିଁ ଅଛନ୍ତି ପାଣ୍ଡବ'

ଏ ଉତ୍ତରେ ସତ୍ୟ ଆତ୍ମ କେହୁ' ଆଣିଦେବ' ॥୭॥

୧ । କ. ଜନମ

୨ । ଦ. ବେନି ପାରିସ ଉଡ଼ାଇ ମହାପୁରୀ  
ଦେଲ

୩ । ଶ ଗ. ଧର୍ମର ନନ୍ଦନ, ଦ୍ରୋପଦର ଅଙ୍ଗେ  
ଅଙ୍ଗ ଦେଇ ହରେ ପନ

ଦ. ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ, ଦୃପଦର ଅଙ୍ଗେ

ଅଙ୍ଗ ଦେଇ ହରେ ଦେ

୪ । କ. ଏ ଉତ୍ତ ଦେଖି ପାଣ୍ଡବେ ଦ୍ରୋପଦ-  
ନନ୍ଦନ

ଆଦର ଅଛନ୍ତି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମହାମୁଖ

ବହୁ ହରସେ, ଆନନ୍ଦେ ଗମିଲେ

ଗୁଣ୍ଡୁଳ ନଦୀ ଘାଟରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ

୫ । ଶ. କଣିଶ ଦେ

ଗ. କରଣ

ଦ. କହୁଁ ସ୍ନାନ ପାରିଣ

୬ । ଶ. ପାଠ ନାହିଁ

ଗ ଦ. ସେହି

୭ । ଶ ଦ. ରହିଲେ

୮ । ଗ. ଗର୍ଭରେ

୯ । ଗ. ପାଠ ନାହିଁ

ଦ. ତହିଁ ପାଣ୍ଡବେ

୧୦ । ଗ. ପନସାଳ କଲେ

ଶ. ପର୍ଯ୍ୟାଳା କଲେ

୧୧ । ଶ. ସୁଲେଷନ

ଗ ଦ. ସୁଲେଷନ

୧୨ । ଗ. କାହିଁ ଅଛନ୍ତି ଦେଖିବ

ଦ. କାହିଁ ପାଣ୍ଡବେ ଅଛନ୍ତି ଦେଖିବ

୧୩ । ଶ ଗ. ମୋଡେ

୧୪ । ଦ. ଏ ରୂପରେ ସତ୍ୟ ଆତ୍ମ ଆଣି

ମୋଡେ ଦେବ

ଦୁର୍ଦ୍ଦୈର୍ଘ୍ୟର ଉତ୍ତୁଳକ'                      ଏମନ୍ତ କହ୍ନିଲେ  
 ପୁରୁଷ' ନନ୍ଦନକୁ                      ବନକୁ ପେଟିଲେ  
 ପୁଣ୍ୟନେ ହେ, ବନେ ଖୋଜିଲୁ ଗୁପ୍ତଶ'                       
 ଲୋଭିଣୀ ମିଳିଲୁ ଧର୍ମନନ୍ଦନ ପାଶେଣ ॥୮॥  
 ଦେଖିବରୁ ଧର୍ମପୁତ୍ର                      ନମସ୍କାର କଲେ  
 ବସିବାକୁ ମୁଗଛୁଳ                      ଖଣ୍ଡେ ଆଣି ଦେଲେ  
 ପୁଣ୍ୟନେ ହେ, ଏ ସମୟ ଗୀତାଘର                       
 ଗରୁଡ଼େ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଗଣ୍ଡୁ ଖର ଖର' ॥୯॥  
 ଦେଖିଲେ ଶ୍ରୀମ ଗଣ୍ଡୁ ଖର                      ଶାରେ ଖେଳୁଛନ୍ତି  
 ଶାଳଗ୍ରାମ ଶିଳା ଆଣି ବାଟି ଚଢ଼ାବନ୍ତି  
 ପୁଣ୍ୟନେ ହେ, ହରି ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ  
 ଯେ କିସ ହେ ଶ୍ରୀମଦେବ ବୋଲି ପଚାରିଲେ ॥୧୦॥

୧ । ଶ. ତାହାକୁ ସେ

ଗ, ସକୃନ୍ତି

୨ । ଏମନ୍ତ ସେ ତାହାକୁ

୩ । ସ. ସୁଲେଚନ

୪ । ଶ. ସ. ବନେ ଲୋଭିଣୀ ଅଭିଳାସୀ

୫ । ଶ. ଗ. ଗ. ଗୋପାଳ

୬ । 'ଗ' ପୋଷ୍ଟରେ ପାଠ ନାହିଁ

୭ । ଶ. ଏହି ସମୟ ବନେ

ଗ, ଏହି ସମୟ ଆସି

୮. ଏହି ସମୟ ଶରପ

୯ । ସ. ଗଣ୍ଡୁ ଖର ଖର

୧୦ । ଶ. ତଟରେ ଖେଳନ୍ତି

୧୧ । ତଟରେ ଅଛନ୍ତି

୧୨ । ସ. ଦେଖ

୧୩ । ଶ. ଗ. ସ. କୃଷ୍ଣ ତାହାକୁ

୧୪ । ଗ. ହରି ତାହାକୁ

'ବ' ପୋଷ୍ଟରେ ପାଠ ନାହିଁ



ସେ ସମୟରେ ଆମକୁ ଆମ ଭୂଜାଲବ  
 ନୋକ୍ଷରେ କୁମର ସତ୍ୟ ଭଗ୍ନ ନିଷ୍ଠେ ଦେବ  
 ଆମେ କହିଲୁ, ଶୁଣ ଆଦେ ଦେବ  
 ସତ୍ୟ ଭଗ୍ନ ନୋକ୍ଷେ ଆମକୁ ଆମ ଦେବ ॥୧୫॥  
 ଆମ ପଳ ଆମେ ଦେବ କରୁ ସେ ଶ୍ରେୟନ  
 ଆମର ଏ କଥା ଦେବ ପଳମୂଳ ମାନ  
 ଶୁଣି ସୁଧର୍ଷି ; ପ୍ରକଟ ହୋଇଲେ  
 ଏ ଭକ୍ତରେ ଆମ କାହିଁ ମିଳିବ ବୋଇଲେ ॥୧୬॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଇଲେ ସତ୍ୟ କହିଲେ ସକଳ  
 ସେଠାରେ ବୃଷ ହୋଇ ପଳବଟି ପଳ  
 ଭୟ ହୋଇବ, ଯେବେ ମିଥ୍ୟା ଶୁଣି  
 ଆମମଞ୍ଜି କୃଷ୍ଣ କରେ ବ୍ୟାସ ଦେଲେ ଆଣି ॥୧୭॥  
 ଆପଣେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କରେ ଭୂମିରେ ପୋତିଲେ  
 ସେ ଆମ ମଞ୍ଜି କ ରୁଣ୍ଡି ସତ୍ୟ ଉଦ୍ଧରିଲେ  
 ଏହି କାରଣେ, ମୁହଁ ଦେଲି ଅବତାର  
 ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ ଯେ ଆମ୍ଭ ଅଟନ୍ତି ମୋହୋର ॥୧୮॥  
 ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଅଭିମାନ ସହ ନ ପାଇବ  
 ବଳରାମେ ଅଭାବ ମୁଁ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ପାଇଁ  
 ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ, ମୋହୋର ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ  
 ଏ ଯେବେ ସତ୍ୟ ବୃଷ ଅଟଇ ॥୧୯॥

୧ । ଗ. 'ସତ୍ୟ' ପାଠଟି ନାହିଁ

୨ । ଗ ଗ ଘ. ଏହିପାଠେ

୩ । ଗ. ଆମ୍ଭ

୪ । ଗ ଘ. ବଳରାମ ବୋଇଲେ

୫ । ଗ. ଏ କାରଣ

୬ । ଗ. ଯେହୁ

୭ । ଘ. ମଞ୍ଜି କ ବାଦେ ଦେଲେ ଅବତାର

୮ । ଗ ଗ. ପାଣ୍ଡବେ ବଞ୍ଚାସ

୯ । ଘ. ପାଣ୍ଡବେ ବଞ୍ଚାସ ଅଟନ୍ତି ମୋହୋର

୧୦ । ଗ. ଅଭିମାନ

୧୧ । ଗ. ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ ମୋର ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ

ଘ. ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ ମୋହୋର ପଞ୍ଚପ୍ରାଣ

୧୨ । ଗ ଗ. ଅଭାବ ବୃଷ

ଘ. ଏବେ ସତ୍ୟ ଅଭାବ ବୃଷ

ଆତ୍ମ ନଞ୍ଜିରୁ ଅକୁର ହୋଇଲ ବାହାର’  
ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ ହିଣେ ଲେଖିବ ଆକାର

ଦେଖି ସୁଧର୍ମି କହନ୍ତି ଉତ୍ତର’

ଶୁକୃଷ୍ଟ ବନ୍ଧୁ ଆତ୍ମର ନାହିଁ ପ୍ରତିକାର ॥୨୦॥

ଶରୀରେ ମୋହୋର ପ୍ରାଣ ଥିବା ପରିପନ୍ଥେ  
ମିଥ୍ୟା ବଚନ ମୋର’ ନ ଆସେ କଦାଚିତେ’

ମୋ ଦେହେ’ ହୋଧ ହୁଏ ନାହିଁ

ଶତ୍ରୁ ମିତ୍ର ଏକଇ ମୁଁ ଆନ’ ନ ଜାଣଇ ॥୨୧॥

ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଏ ବଚନ ହୁଅ’ କର୍ତ୍ତମାନ  
ଆତ୍ମ ଅକୁର ପରିବ ହେବ ଗଳବର୍ଣ୍ଣ

ଶ୍ରୀମସେନ, ସେ’ ପୁଣି ସତ୍ୟ କହି

ସୁଧର୍ମି କ ଅଭିମାନ ସବୁ ନ ପାଇଇ’ ॥୨୨॥

ଶ୍ରେକଳ ଶତ୍ରୁନ’ ରଣ’ ଆଦି ମଇଥୁନ  
ଏଥୁ ଅକୃପଣ’ ସତ୍ୟ ଏ ବଚନ’

ଶତ୍ରୁ ଶରଣ, ପଶିଲେ’ ମାରଇ

କଷ୍ଟତ ଉପ୍ରୋଧ ମୁଁ ଯେ ରଣେ’ ନ କରଇ ॥୨୩॥

୧ । ଶ. ଅତ୍ମ

୨ । ପ. ଅକୁର ହେଲା ବାହାର

୩ । ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ ଦଶେ

୪ । ର. ଦେଖି ସୁଧର୍ମି ଯେ

ପ. ଦେଖି କହନ୍ତି

୫ । ପ. ସୁଧର୍ମି ରଚର

୬ । ଖ. ପ. ମୋହେ

ର. ପାଠ ନାହିଁ

୭ । ର. କଦାଚିତେ

ପ. କୁଅରେ କଦାଚିତେ

୮ । ଖ. ପ. ଅକ୍ଷରେ

୯ । ଖ. ପ. ମାୟା

୧୦ । ପ. ବଚନ ଏ ହୁଅ

୧୧ । ଖ. ର. ହେଲେ

ପ. ହେଲା

୧୨ । ପ. ପୁଣି

୧୩ । ପ. ଅଭିମାନ ନ ପାଇଇ ସବୁ

୧୪ । ର. ଆଦି (ଅଧିକ)

୧୫ । ଖ. ରସ

୧୬ । ଖ. ଅନ୍ଧା ପ୍ରଭ

୧୭ । ର. ଦେହରେ ଅନ୍ଧ ଅବିଷ୍ଟି

ପ. ଏଥରେ ମୁଁ ଅନ୍ଧା ପୁଣି ଏ ଶତ୍ରୁ  
ବଚନ

୧୮ । ପ. ବୋଇଲେ

୧୯ । ର. କଷ୍ଟତ ଉପ୍ରୋଧ ମୁଁ ସେ ରଣେ

ର. ଉପ୍ରୋଧ ରଣେ ମୁଣେ





ଏ ମୋହୋର ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ବଞ୍ଚଳଂ ହେ ତୁମ୍ଭ  
ବଞ୍ଚଳ ମଣ୍ଡିତ ହେଲ ଦେଖନ୍ତୁ ଅତ୍ୟୁତଂ

ଜଗନ୍ନାଥେନି କୋଇଲେ କହ ସତ୍ୟଂ

ମିଥ୍ୟା ଜନ୍ମଲେଟି ଉପ୍ ହୋଇବଟି ତୁମ୍ଭ ॥୨୮॥

ପଞ୍ଚାଳ ବୋଲନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ମୋର ଏ ବଚନଂ  
ପଞ୍ଚପତି ମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଜୁନ ପ୍ରାପ୍ତମ

ଦୁଃଶାସନ ଯେଂ ମୋର କେଶ ଧରି

ସେହିଦିନୁ କେଶ ଅଛି ମୁକୁଳିତ କରି ॥୨୯॥

ଦୁଃଶାସନ ରୁଧିରେଂ ବାଉବ ମୋର ବାଳ  
ଏ ମୋହୋର ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଶୁଣ ଆତ୍ମହଳଂ

ରୁତ ବଞ୍ଚଳଂ, ଆତ୍ମକଷି ହୋଏଂ

ନକୁଳ ସତ୍ୟ କହନ୍ତୁଂ ଏମନ୍ତ ସମୟ ॥୩୦॥

କର୍ପୁର ଚନ୍ଦନ ମୋର ବହୁତ ଆଦର  
ଅର୍ପୁବ ପଲଙ୍କ ଥିବଂ ତତ୍ତ୍ୱ ଶାଳା ପୂର

ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଏ, ଆନ ନାହିଁ ମନଂ

ଏହା ଶୁଣି ଆତ୍ମହଳଂ ପାବନ ବହନ ॥୩୧॥

ଦେଖିକରି ସହବେଦ ସତ୍ୟବାଣୀ କହି  
ସକଳ ଜାଣଇ ମୁହିଁ ଜାଣି ନ କହଇଂ

ମୋତେ ପୁଣିଲେ, ନ ପଡ଼େ ପ୍ରମାଦ

ମୋତେ ପରୁଷଲେ ଲରେ ସକଳ ସମ୍ପଦ ॥୩୨॥

୧ । ଶ ଚ. ବକୁଳ

୨ । ଗ. ଅର୍ଜୁନ

ସ. ବକୁଳ ଂ ଂ ଅର୍ଜୁନ

୩ । ଗ. କହ ସତ

ସ. ଯଜ୍ଞସେନ କଂ

୪ । ସ. ବୋଇଲେ ମୋର ସତ୍ୟ ଏ ବଚନ

୫ । ସ. ଦୁଃଶାସନ ଯେ

୬ । ଖ. ରୋଧରେ

୭ । ଖ. ପୁଣି ଅମ୍ଭ, ଗଳ

୮ । ଗ ସ. ବକୁଳ

୧ । ଖ. ତୁମ୍ଭ ବକୁଳ ଆତ୍ମ, କହି

ସ. ଅମ୍ଭ, କହି

୧୦ । ସ. ଦେହୁଁ ପ୍ରତ୍ୟ

୧୧ । ଟ ପଲଙ୍କେ ଥିବ

୧୨ । ସ. ଆନେ ନାହିଁ

୧୩ । ସ. ଅମ୍ଭ, ଗଳ

୧୪ । ସ. ଯାଣେ ଯାଣି ନ କହଇ ମୁଖଂ



ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଇଲେ' ସହଦେବ ମନ୍ତ୍ରୀବର  
 ତାହୁଁ ଅଦକ୍ଷତେ ଏ ଅଲଲ୍ ବିପ୍ରବର  
 କେଉଁଠି ଦେଶରେ, ଅଟେ ତାର ବାସ  
 କେବଣ ଅର୍ଥରେ ଆସି ବନରେ ପ୍ରବେଶ ॥୩୩॥  
 ଆମ୍ଭ ଘେନି ତଳଇ ଏ ନ କର ଆହାର  
 ସହଦେବ ଜଣାନ୍ତୁ ଶୁଣିମା ପୀତାମ୍ବର  
 ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ସେ, ଏହାକୁ ପେଷିଲେ'  
 ପୁରଞ୍ଜନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଯେ' ଏଥକୁ ଅଇଲେ ॥୩୪॥  
 ସତ୍ୟ ଆତ୍ମ ନେଇ ଦେବେ ରାଜାର' ଛାମ୍ପରେ  
 ଫଳେତ ପାଇଣ ରାଜା' ପେଷିବଟି ଚାରି  
 କହିଁ ଗୁପ୍ତରେ, ସେ କଥା ଜାଣିମ'  
 ଲେଉଟି' ବାର କରଣ ବନେ ବୁଲଇବ ॥୩୫॥  
 ତାହାଠାରୁ ଆମ୍ଭ ହରି ଆଣିମା' ଶ୍ରୀବତ୍ସ'  
 ଗଣ୍ଡୁକା ନଦୀର ଶରେ'' ବ୍ରାହ୍ମଣ ରହିଛି  
 ଶୁଣି ଶ୍ରୀହରି, ମେଲଣି ହୋଇଲେ  
 ବିପ୍ର ରୂପେ ପୁରଞ୍ଜନ ଛାମ୍ପରେ'' ମିଳିଲେ ॥୩୬॥

୧ । ସ. ପୁଚ୍ଛିଲେ  
 ୨ । ସ. ଏହାକୁ ପେଷିଲ  
 ୩ । ଖ. ପୁରଞ୍ଜନ ନନ୍ଦନ ସେ  
 ଗ. ପୁରଞ୍ଜନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସେ  
 ଦ. ପୁରଞ୍ଜନ ନନ୍ଦନ ସେ ଅସ୍ମିନ୍  
 ୪ । ସ. ଏବେ ଦେବତା  
 ୫ । ଗ. ଚାରି  
 ଦ. ପାଇ ରାଜନ  
 ୬ । ଗ. କହିଁ ଗୁପ୍ତ ବାରତା ପାଣିବ  
 ଦ. କହିଁ ଗୁପ୍ତ ହୋଇବୁଁ ପାଣିବ

୭ । ସ. ନେଉଟି  
 ୮ । ଖ. ଅମ୍ଭ ହରି ନେବାକ  
 ଦ. ଆଣିମା  
 ୯ । ଗ. ଶ୍ରୀବତ୍ସ  
 ୧୦ । ଗ. ନଦି ତରରେ  
 ଦ. ଶରରେ ଏବେ  
 ୧୧ । ଖ. ପୁରଞ୍ଜନ ପାସରେ  
 ଗ. ପୁରଞ୍ଜନ ଛାମ୍ପରେ  
 ଦ. ପୁରଞ୍ଜନ ପାସରେ

ଜୟ କର୍ମ ପାଶବାକୁ ସେହି ପୁରୁଷନି  
 ଭୂମିରେ ରଖନ୍ତେ ଫେଡ଼ି ଆସଣା ବସନ  
 ଆମ୍ଭ ଗୋଟି ସେ, ପଡ଼ିଗଲା ତଳେ  
 କପଟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦେଖି ସେ ଆମ୍ଭ ଧଇଲେ ॥୪୧॥  
 ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପଣ୍ଡା ସ୍ୱେ ଆମ୍ଭ କାହୁଁ ପାଇ  
 ଏ ରୁକୁରେ ଆମ୍ଭ ବୋଲି ଦେଖା ଶୁଣା ନାହିଁ  
 ବିପ୍ର କହଇ ପାଣ୍ଡବେ ଯେ ଦେଲେ  
 ପତ୍ୟ କରଣ ଏ ଆମ୍ଭ ପଳାଶଣ ଥିଲେ ॥୪୨॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଇଲେ ମାୟା ଅଟଇ ଏ ପଳ  
 ଆମ୍ଭ କଥା ଶୁଣାନାହିଁ ଦେଖିଲୁ ଏ ଡୋଳ  
 ମନ୍ଥାଧରେ ହେ, କମଳ ପ୍ରତିଲ  
 ପଶ୍ଚିମ ଦିଗରେ ରବି ଉଦୟ ହୋଇଲୁ ॥୪୩॥  
 ସୋଲ ଭେଳା ସେ ଜଳରେ ରହିଲୁ ବୁଝିଣ  
 ଜନେ ପାରି ହେଉଛନ୍ତି ପାଷାଣ ଚର୍ଚ୍ଚଣ  
 ମିଥ୍ୟା ଶୁଣିଣ, ଆମ୍ଭ ଉପ ହେଲୁ  
 ମୋର ଆମ୍ଭ କି କଲ ହେ ବିପ୍ର ପରୁଷଲ ॥୪୪॥

୧ । କ. ପ. ଗୋଟି ସେ

୨ । ଶ. ପୁରୁଷନି

ଘ. ପୁରୁଷନି

ଘ. ସେହି ପୁରୁଷନି

୩ । ଶ. ରଖନ୍ତି

୪ । ଶ. ଗ. ପ. ଆମ୍ଭ, ଗୋଟି ସେ ତଳରେ  
ପଡ଼ିଲେ

୫ । ପ. ଆମ୍ଭ

୬ । ଶ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

୭ । ପ. ଆମ୍ଭ

୮ । ଶ. ଆମ୍ଭ

୯ । ଗ. କାହିଁ

୧୦ । ଶ. ଗ. ପ. ପାଣ୍ଡବେ ପଡ଼ିଲି

୧୧ । ଶ. ପତ୍ୟ କହିଣ ସେ ଆମ୍ଭ ପଳାଇ  
ଅଛନ୍ତି

ଘ. ପତ୍ୟ କହିଣ ଏ ଆମ୍ଭ ପଳାଇ ଅଛନ୍ତି

୧୨ । ଗ. କହିଲେ

୧୩ । ଗ. ପୁଣି ସ୍ୱେଦେ

୧୪ । ଶ. ପ. ଆମ୍ଭ କଥା ପୁଣି ଯାହା  
ଦେଖିଅଛୁ ହୋଇ

୧୫ । ପ. ମନ୍ଥାଧରେ କମଳ ପ୍ରତିଲ

୧୬ । ପ. ଚନ୍ଦ୍ରବଳ ଲୋକକୁ ସେ ନୋହିଲୁ  
ଗୋତର

ଅଳମାନେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ପୁତ୍ରକ ଅଛଇ

ବଧୂରମାନେ ଶୁଣିଛନ୍ତି ବସି (ଅଧିକ ପାଠ)

୧୭ । ଶ. କରଇ ବଢ଼ାଇଣ ଧରିନେଇ ପସି  
ଘ. ଜଳରେ ରହି

୧୮ । ଶ. ଯାନମାନେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ପଥର

ଘ. ଜନମାନେ ପାଶୁଛନ୍ତି ପାଶାଣ

ଘ. ଜନମାନେ ପାଶୁଛନ୍ତି ପଥର

୧୯ । ପ. ଆମ୍ଭ

୨୦ । ପ. ଆମ୍ଭ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଲନ୍ତି ମାୟା କଥା ଦେଖ' ମିଛ

ଏହି ରୂପେ ଶ୍ରୀ କୁମ୍ଭେ ଦେଉଛୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ

ଏତେ କହିଣ, ଗଲେ ବାମୋଦର'

ଗରୁଡ଼ ଘେନି' ପ୍ରବେଶ ଦ୍ଵାରକା ଘର ॥୪୩॥

ବିପ୍ର କେତେ ଦିନେ ହସ୍ତି ନାରେ ଯାଇ ଦେଲ'

ସକଳ ଚରିତ ସବୁ' ବିସ୍ତାରି କହିଲ

ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ, ଗଣ୍ଡୁକା ଶାଢ଼ରେ

ଅଠାଶୀ ସହସ୍ର ରୁଷି ଅଛନ୍ତି ସକରେ ॥୪୪॥

ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ ଦ୍ରୌପଦୀ କୃଷ୍ଣ ଆଦି କରି

ଆମ ମଞ୍ଜି କି ରୁଦ୍ଧିଣୀ' ସତ୍ୟ ସେ ଉଚ୍ଚାରି

କଷା କରସେ, ଅଛନ୍ତି ମନରେ

କୁମ୍ଭ ଦଶ ବିନାଶ ସେ କରିବେ ସମରେ ॥୪୫॥

ସପତ ଗୋଟି ସେ ଆମ ଚକ୍ର ଉପୁଜିଲ

ରୁଷି ଦେବତାକୁ କୃଷ୍ଣ ବାଣି ଚାହା ଦେଲ'

ଏକ ଆମ୍ବେକ, ଦେଲେ ମୋତେ ଆଣି

ଆମ ଆଶ ବୋଲି ରଜା ପ୍ରସାରିଲେ ପାଣି ॥୪୬॥

୧ । ଗ. କହନ୍ତି

୨ । ଗ. କେବେ

୩ । ଗ. ଶ୍ରୀ ରୂପେ ଅଟେ ହେ

୪ । ଗ. ଶ୍ରୀ ରୂପେ ହୁଅନ୍ତି

୫ । ଗ. ବାମୋଦର

୬ । ଗ. ଚକ୍ର

୭ । ଗ. ଅଷୀ ହସ୍ତିନା ମିଳିଲ

୮. ଜାଇ' ହସ୍ତିନା ରହିଲ

୯. ଯାଇ ହସ୍ତିନା ମିଳିଲ

୧୦ । ଗ. ଚରିତମାନ

୧୧ । ଗ. ଦୃଷ୍ଟ

୧୨ । ଗ. ପାଠ ନାହିଁ

୧୩ । ଗ. ରୁଦ୍ଧି

୧୪ । ଗ. ଦେଲେ

ଗ୍ରାହଣ ବୋଲଇ ଆମ୍ଭ ମୋର' କରେ ଥିଲ  
 ଗଣ୍ଡୁଣ ଗରରେ ଏକ ଗ୍ରାହଣ ଦେଖିଲ'  
 ଆମ୍ଭ ଦେଖିଣ, ହୋଇଲ ଉଷତ  
 ମିଥ୍ୟା କହନ୍ତେଣ ଆମ୍ଭ ହେଲ ଉପ୍ରାବୁତ' ॥୧୯॥  
 ମୋ ଗ୍ରହରେ ସେତେ' ମିଛ କହିଲୁ ପାମର'  
 ଲୋକ ପେଶି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ' କଲ ତାକୁ ଦୂର  
 କୃଷ୍ଣ ଚରଣେ, ଏ ମୋହୋର' ଆଣ  
 କହଇ ଅଧମ ଘନ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର' ଦାସ ॥୨୦॥

- ୧ । ପ. ମୋର ଧର୍ମ ଶୁଭ ମୁଖେ ବାରତାତ ନ ପାଇଲୁ ଏବେ  
 ୨ । ପ. ଗ୍ରାହଣ ଦେଖିଲ ଏତେ ଶୁଣି ରୁ ଅଟେ ଦୂର୍ଯ୍ୟ  
 ୩ । କ. ଗ. ପୋଥିରେ '୪୫ ରୁ ୪୭' ପଢ଼ି ଶୁଣିବି ମହାବୋଧ କଲେ ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ  
 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠ ନାହିଁ (ଅଧିକ ପାଠ)  
 ୪ । ଖ. ଏତେ ୬ । ପ. ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ  
 ୫ । ପ. ସତ କହଲେ ଫଳଇ କି ଭୂତ ୭ । ଗ. ମୋ  
 ଏତେ ମିଥ୍ୟା ଯଥା ଆଣି ଫଳାଇବୁ ସତ ୮ । ପ. ବିଷୟର  
 କେଣେ ଗଲେ କିବା ମଲେ ସେ ପଥ  
 ପାଣ୍ଡବେ

### ଅଷ୍ଟାଦଶ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—ଗଣ୍ଡାରବ'

ସୁରଥର ଯେ ନନ୍ଦନ' ତପ କଲ' ଅବଧନ  
 ଦୃଢ଼ ଆସନ ଦେଖି କର ଶ୍ରୀମାନ ହୋଇଲେ ତାକୁ ପ୍ରସନ୍ନ ॥୧॥  
 'ଯଦ୍ୟରଥ ଆଗେ'ଉଛ କୋଟି'ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାଏ' ଶୋଭା  
 ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ବେଗ'ଯଦ୍ୟରଥ ମାର ଯେ ମନ ବାଞ୍ଛା ତା ଦେବା ॥୨॥

- ୧ । ପ. ରାଜ-କେଦାର ଦେଖିବି ଶୁଭର ହେଲେ ପ୍ରସନ୍ନ  
 ୨ । ଖ. ପ. ତପେ ଯଦ୍ୟରଥ ହରବନ ୫ । ପ. ଆସି  
 ଗ. ଯଦ୍ୟରଥ ହରବନ ୬ । ଗ. ଶୁର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାଏ  
 ୩ । ଖ. ତହିଁ ୭. ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାଏ କେ  
 ପ. ତପ କଲେ ତହିଁ ଅବଧନ ୭ । ଖ. ଗ. ପ. ହଠ  
 ୪ । ଖ. ଗ. ପ. ଦୃଢ଼ଅସନ ଗାଞ୍ଜର

ଯତ୍ୟରଥଂ ଦେଶି ହର ଉଠି ଚଳଂ ନମସ୍କାର  
 ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବକୁ ସମରେ ଜଣିମିଂ ଦେବା ଦେଉ ଏହି କର ॥୩॥  
 ହର ବୋଇଲେଂ ଅର୍ଜୁନ ମୁଁ ତାକୁଂ ନୋହେ ସମାନ  
 ତୁ ତାକୁ ଜିମାକୁ ବର ଦେଲେ ବିଅର୍ଥ ହେବଂ କତନ ॥୩॥  
 ସମରେ ଶୁଣ ପାଣ୍ଡବ ଦାଶକେ ତୁମ୍ଭେ ଜଣିବଂ  
 ଅର୍ଜୁନରେ ପ୍ରିୟ ହୋଇଥିଲେ ମିତ୍ରା ତୁମ୍ଭର ପ୍ରାଣ ଇଚ୍ଛବ ॥୩॥  
 ଲକ୍ଷେ ବଳ ଧନୁ ଦେଲେଂ ଲକ୍ଷେ ଶର୍ମିଷ୍ଠିଂ ଜଣ ବୋଇଲେ  
 ଶିର ଜାଣିଲେ ମୋର ଶିର ଲଗିବ ସେ ଯତ୍ୟରଥଂଂ ବୋଇଲେ ॥୩॥  
 ଶୁଣିଂ କହିଲେ ତାଙ୍କ ଶଙ୍କର ଇନ୍ଦ୍ର ହୁଅଲେ ଲଗିବ ଶିର  
 ରାଜାକୁନେ ତୁମ୍ଭଂ ପିତା ତମକରେ ଶୁଣ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ବିଭର ॥୩॥  
 ତୁ ସେ ପିତା ପାନେ ଦୋହ କଲୁ କଲେ ନୃପତି ପଦ ଦେଖିଲୁ  
 ନିରାଶ ହୋଇ ସ୍ୱରଥ ଚପଳରେ ଏତେ କଷ୍ଟ ତାକୁ ଦେଲୁ ॥୩॥  
 ତୋର ନ ଦେଖିବାକୁଂ ସେ ରୁମ୍ଭ ତେଣୁ ନେତ୍ର ଗୁଣ କରେ ତପ  
 ବ୍ୟାକୁନେ ବୋଲିବ ଯତ୍ୟରଥ ମୁଣ୍ଡ ପୋଡ଼ୁ ବୋଲିଂ ଦେବ ଶାପ ॥୩॥  
 ତାର ଦେହୁ ମୁଖୁ ହେବଂ ତୋର ଶୁଣି ଯତ୍ୟରଥ ଯୋଡ଼େ କର  
 କେ ମୋତେ ମାରିବ ଜାଣିଥିଲେ ତାହା କହିବା ଦେଉ ଶଙ୍କର ॥୩॥

୧ । ସ. ନେତ୍ର

୨ । ସ. ବେଗେ

୩ । ଖ. ମାଣବ

ସ. ସମରେ ମାଣବେ ବା ହେଉ

୪ । ସ. ବୋଲନ୍ତି ବର

୫ । ସ. ଗଣେ ମୁ ତାକୁ

୬ । ଖ. ମୋର

ଗ. ଦେବକ ବିଅର୍ଥ

ସ. ବର ଦେବ କରେ ଅଷ୍ଟ ମୋର ଶଙ୍କର

୭ । ସ. ବର ଦେବ ସେ ଶୁଣ ପାଣ୍ଡବ

ଗଣେ ହାଣ୍ଡବେ ତୁମ୍ଭେ ଜଣିବ

୮ । ସ. ତାକୁ ଧନୁ ଦେଲେ

୯ । ଖ. ସ. ଗଳାକୁ

୧୦ । ସ. ଲଗିବ ଯତ୍ୟରଥ

୧୧ । ସ. ସୁତ

୧୨ । କ. ରକ୍ଷା କୁହୁଡେ ତୋ

୧୩ । ସ. ଦେଖିବୁ

୧୪ । ଖ. 'ତୋ' [ଅଧିକ]

୧୫ । ସ. ହେବ ମୁଖ

ପିତାମହଙ୍କର ଜନ ଶିର                      ବସ୍ତୁ ଦେବତା ଅଙ୍ଗ ରୂପର  
 ଆତ୍ମର ବିଭୁତ ବାସବର ଆତ୍ମା ଭୂତଅଂଶେ ଯେଉଁ ନର ॥୧॥

ସ୍ବପ୍ନ ଦିବସ ନୋହୁଏ                      ପାଦଗତ ହୋଇଥିବ  
 ମୋର ପଶୁପଦେ ତୋ ଶିର ଛୁଣ୍ଡାଇ ପବନେ ଉଡ଼ାଇ ଦେବ ॥୧୨॥

ପଡ଼ିବ ତୋ ପିତା କରେ                      ପକାଇବ ସେ ଭୂମିରେ  
 ଉପ୍ସ ହୁଅ କୋଲି କୋଲନ୍ତେ ତୋ ମୁଣ୍ଡ ଜଳବ ତାର ଆଗରେ ॥୧୩॥

୧ । ବ. ବିଷ୍ଣୁ ଦେବତାଙ୍କ ଅଙ୍ଗ

୨ । ଖ ଗ. ଯେଉଁ

୩ । ବ. ରାଣେ ପାଦଗତ

୪ । ଖ ବ. ପିତା କୋଲନ୍ତେ ପୁଣି ସୁପନ                      ତୋତେ ପ୍ରାଣେ ମାରିବ ଅର୍ଜୁନ  
 ଆତ୍ମ ଅବତାର ଯେମନ୍ତେ ହୋଇଲୁ ପୁଣି ହୋଇ ସାବଧାନ  
 ବ୍ରହ୍ମା ଆତ୍ମର ସଙ୍ଗେ ବିବାହ                      ହୋପେ ତାର ସୀର ଆମ୍ଭେ ଖେଦ  
 ସେ ରୂପରୁ ପୁରୁଷେ ଜାତ ହୋଇ ଆତ୍ମକୁ ଆଶିଲ ଖେଦ  
 ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରାଣେ ପଶିଲୁ ଶରଣ                      ଦେଖି ଦୟା କଲେ ନାରାୟଣ  
 ତତ୍ତ୍ବରେ ଧରି କୋପେଣ ଉଦ୍ଧାରେ ପୁରୁଷ ରହେ ଦୁରେଣ  
 ବ୍ରହ୍ମା ମୁଣ୍ଡ ମୋ କରେ ଲଗିଲ                      ଯେତେ ହାଣିଲେ ସେ ନ ଛୁଡ଼ିଲ  
 ତୁଣ୍ଡ ବିପ୍ରାରିଣ ମୋ ମୁଖ ଅନାଇ ଦେବେ କୋଲ ରଞ୍ଜି କଲ  
 ତତ୍ତ୍ବର କରେ ତତ୍ତ୍ବର                      ନିଦ ଦକ୍ଷିଣ କରେ ପ୍ରହାର  
 ମୂଢ଼କ ଧାବ ପ୍ରମାଣରେ ସେ ରୂପର ବ୍ରହ୍ମା ମୁଣ୍ଡେ ନେଲେ ଭର  
 ସଦଃ କରନ୍ତି ପାଟି ପଡ଼ିଲ                      ତେବେ ମୋହର କର ଗୁଡ଼ିଲେ  
 ବିଷ୍ଣୁ ରୂପର ମୋ ବିଭୁତା ପିତୃଳ ସେ ମୁଣ୍ଡେ ଜାଇ ଲଗିଲ



୪ । ଶ ଓ ଶ୍ରମଣୀ

ଶଶୁ ଶାବନାସ ତାକୁ କଲେ

ପ୍ରସସ୍ତ ନାମ ସେ ତାହାକୁ ଦେଲେ

ବ୍ରହ୍ମାଠାରୁ ଜାତ ନାମ ଜା ପ୍ରଶସ୍ତ ମାର ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ

ସନ୍ତ ପ୍ରସସ୍ତ ବେନି ଶମର

ଯଳ ପୁଲେ ଯୁଦ୍ଧି ବେନି ବିର

ଚଉଦ ଭୁବନ କମ୍ପମାନ ହୋଇ ରଣ ଲକ୍ଷେ ବରସର

ବ୍ରହ୍ମା ସକଳ ଦେବକୁ ଦେନି

ସୁଦ୍ଧି କଲେ ହରିହର ବେନି

ସନ୍ତ ପ୍ରସସ୍ତ ସମର କଲେ ନିଜ ସମ୍ମାନଦ ଏ ମେଦନି

ସୁଶି ବସୁ ସରରେ ଉଠିଲେ

ବେନି ବିରଜ ଭୂପ ଧରିଲେ

ଦ୍ଵାପରେ ଭୁମ୍ଭର ସମର ଦେଖିବା ଭାରତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଥିଲେ

ବସୁ ଆଶାଂ ଦେଲେ ସୁନାଶିର

ପ୍ରସ୍ତବରକୁ ରଖ ଗଞ୍ଜର

ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ବୋଇଲେ ପ୍ରସସ୍ତ ବିରକୁ ସମ୍ମାନ ରଖ ଗଞ୍ଜର

ବେନି ବିର ବେନି ଦେହ ଧରି

ନିଧ ଶରରେଣ ଗୋପ୍ୟ କରି

ସୂର୍ଯ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରଠାରୁ କର୍ତ୍ତ ଅରଜୁନ ଦ୍ଵାପରେଣ ଅବତର

ଭୂଶିଦେବ ଅଙ୍ଗ ଅବତାର

ଭୂଶି ଦେବଙ୍କ ଜଣେ ସମର

ଭାରତଯୁଦ୍ଧ ଫଳଟେ ହୋଇବଟୀ ବାସବ ପୁଥ୍ଠର ଭାର ॥ ଅଧିକ ପାଠ ॥

ଏତେ ରୂପେ ମୁଖ୍ୟ ଭୋର ଶୁଣି ପଦ୍ୟରଥ ଯୋଡ଼େ କର  
 କେ ମୋତେ ମାଣିବ ଜାଣିଥିବ ମୁଣ୍ଡି କହୁବା ହେଉ ଶବ୍ଦର ॥୧୩॥

ଶିବ ବୋଇଲେ ଶୁଣ ଅର୍ଜୁନ ଚୋତେ କରବେ ନିଷ୍ଠେ ନିଧନ  
 ରୁଣଦେବ ଆତ୍ମା ଏକ ସେ ହୋଇଛି ତାକୁ ନ କଲ ବିମନ ॥୧୪॥

କହୁ ଶିବ ଅନ୍ତର ହୋଇଲେ ପଦ୍ୟରଥ ଶୁଣି ତହୁଁ ଗଲେ  
 ବିଦ୍ୟାବେଶି ଧରି ଆପଣା ଦେଶରେ ଯାଇଣ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ॥୧୫॥

ପାଞ୍ଚ ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ହେଲେ ଭେଟ ନିଆଣିଲେ ନିଜ ଗୁଣ  
 କେତେଦିନ ଅନ୍ତେ ହସ୍ତିନାକୁ ଗଲେ ସଙ୍ଗରେ ବହୁତ ଥାଟ ॥ ୨୩ ॥

ଦେଖି ଶତେ ଭାଇ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କହାଇ ତାକୁ ଆସନ  
 ପରିହାସ କରି ଜଣେ ଜଣେ ତାକୁ କହୁଅଛନ୍ତି ବଚନ ॥୧୮॥

ରାଜା ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କରେ ହାସ ଫିଟାଅ ଦେଖିବା କେଣ  
 ପ୍ରଶ୍ନବେ ବନେ ଶତଭାବ କଲେଟି କେମନ୍ତେ ଦିଶଇ କେଣ ॥୧୯॥

ତାକୁ ଦୁଃଶାସନ କୋଲେ ପୁଣି ତହିଁ ଏ ନିଶ ଦେଲେ ପୋଡ଼ଣ ॥  
 ଏବେ ତୁମ୍ଭେ ନିଶ ରଖିବାରୁ ଆଉ ଅଛୁଣ କହୁ କାରଣ ॥ ୨୦ ॥

କହିଁ ବୋଇଲେ ମିତ୍ର ଭୃଷୀକ ଟେକ ଦେଖ ତାଙ୍କର କପାଳ  
 ଅସର ମାଳିକା ପଡ଼ିଲେ ଜାଣିମା ତାହାଙ୍କ କଥା ସକଳ ॥ ୨୧ ॥

୧ । ଶ ଗ, ବୋଲନ୍ତି

୨ । ବୋଲନ୍ତି ସୁଖ ରାଜନ

୩ । ଏକ ଆତ୍ମା ସେ

୪ । ଶ ଗ, ଦେବ ଡେଇ

୫ । ଶ, ଜାଣି

୬ । ଦ-ପ୍ରବେଶ ଯାଏଁ ହୋଇଲେ

୭ । ଦ, ମାନେ ହେଲେ

୮ । ଶ, କହୁ ନ ଯାଇ ଆପଣା

ଗ, ନିଆଳ ଅପଣା

ଦ, ଚିତ୍ତି ନିଅନ୍ତି ଅପଣା

୯ । ଶ ଗ, ଦ, ଥାଟ

୧୦ । ଶ, ପ୍ରାଣ

୧୧ । ଗ, ଦ୍ରୋଧନ

୧୨ । ଶ, ଦ, ତାକୁ ବସାଏ ଦେବ

୧୩ । ଗ, ପାଠ ନାହିଁ

ଦ, ତହିଁ

୧୪ । ଗ, ଦ୍ରୋଧନ

୧୫ । ଦ୍ରୋଧନ

୧୬ । ଶ, ଦ, ଦେଖି ଫିଟାଅ ଭୁବନ

୧୭ । ଶ, ଗ, ସାତଭାଗ

୧୮ । ଶ, ଗ, ବେଶ

୧୯ । ପାଣ୍ଡବମାନେ ସାତଭାଗ କଲେଟି

କେମନ୍ତେ ବସଇ ବେସ

୨୦ । ଶ, ଗ, ବୋଲନ୍ତି

୨୧ । ବୋଲନ୍ତି ସୁଖ ରାଜନ

୨୨ । ଦ, ତହିଁ ମାସ ଦେଲେକ

୨୩ । ଦ, ତୁମ୍ଭେ ଆଉ ମାସ ରଖିବାର ଅଛୁନା

୨୪ । ଶ, ଦ, ବୋଲନ୍ତି

୨୫ । ଶ, ଗ, ଦ, ଦେଖିଲ ତାଙ୍କ

୨୬ । ଶ, ପଡ଼ିଲେ ଯାଣିମା ତାହାଙ୍କ କଥା

ସକଳ

୨୭ । ଶ, 'କ' ପୋଥିର ୧୮ ପଦ 'ଶ'

ପୋଥିରେ କିମଭଙ୍ଗ ହୋଇ ୩୪ ପଦରେ

ଅଛି

କେ ଧରିଲୁଁ ଆସି ଦାଡ଼ି' ଏହା ପାଣ୍ଡବେ ଥିଲେ ଉପାଡ଼ି  
 ଏବେ କଅଁଳିଲୁ ସୁନ୍ଦର ଦଶିଲୁ ଆଗେ ପଡ଼ୁଥିଲୁ ମାଡ଼ି ॥୨୬॥  
 କେ ବୋଲେ' ଏ କଥା ଶୁଣି ମାରିଛନ୍ତି କେତେ' ମାଡ଼ି  
 କେ ପୁଣି' ଉପନ୍ନି ପ୍ରାଣ ଗୁଡ଼ିଲୁ ଶୁଣିଦେଲେ' ଖଟା ଦାଡ଼ି ॥୨୭॥  
 ଶକୁଳ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶୁଣି ବୋଲିଲେ କି ହେବ ଏହା' କହୁଲେ  
 ଶ୍ରୀମ ନାମୁ ତଳେ ଗଲି ଯାଇ କରୁ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ରଖିଲେ' ॥୨୮॥  
 ଶୁଣି ଯଦ୍ୟୁରଥ କହେ ସତ ଏ କଥା ମିଛ ତ ନୋହେ  
 ଏମନ୍ତେ ପାଣ୍ଡବେ କଲେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ' ଜୀବନ ମାତକର ହେ ॥୨୯॥  
 ଯାଇ ହର' ବନେ ତପ କଲି ମହାଦେବକୁ ଭେଟିଲି' ॥  
 ଯୁଧିଷ୍ଠିର' ଶ୍ରୀମ ନକୁଳ ସହଦେବ ମାରିବ ବର ପାଇଲି ॥୩୦॥  
 ଏକା ମାତ୍ର କାଳ ଅର୍ଜୁନ' ମୋରେ ନୋହୁବ ନିଧନ' ॥  
 ଭୁବି ପାଣ୍ଡବକୁ ମାରିବ ଏମନ୍ତ' କହୁଅଛନ୍ତି ଶ୍ରୀମାନ ॥୩୧॥

- |                                   |                                 |
|-----------------------------------|---------------------------------|
| ୧ । ପ. କେହୁ ମରଲେକ                 | ୧. ପ୍ରାପ ଗୁଡ଼ିଲୁ ଶୁଣିଲେ ଖଟା     |
| ୨ । ଗ. ବାଦତ                       | ୮ । ଗ. କହ ହୁଅଇ ତାହା             |
| ୩ । ଗ. ପ. କେବା ବୋଲନ୍ତି ଏକ ବୁଝନ୍ତି | ୯. ଶୁଣି ସକୁଳ ମନ୍ତ୍ରୀ ୦୦ କହ ହୋଇବ |
| ଶ୍ରୀମ ଶ୍ରୀପାଣ୍ଡବେ ଶୁଣିଲୁ ଦାନ୍ତ    | ଏହା                             |
| କେତେ ଦୂର ଯାଏ ତଳେ ସୋହାଗଲେ          | ୧୧ । ଗ. ପାରିଲେ                  |
| କହୁ ତହିଁର ବୁଝନ୍ତି [ଅଧିକ ପାଠ]      | ୧୦ । ଗ. ପ୍ରମାଣ                  |
| ୪ । ପ. କେହୁ ବୋଲନ୍ତି               | ୧. କଲେ ସେ ପ୍ରପଞ୍ଚ               |
| ୫ । ଗ. କେତେ                       | ୧୧ । ଗ. ହରଇ                     |
| ପ କେତେ କେତେ                       | ୧୨ । ପ. ମହାଦେବ ପ୍ରସନ୍ନ ଦେଖିଲି   |
| ୬ । ପ ତୋଟି                        | ୧୩ । ଗ. ଯୁଧିଷ୍ଠିର               |
| ଘ. ତଣ୍ଡି                          | ୧୪ । ଗ. ପ. ମୋର ହସ୍ତେ ନୋହୁବ ମରଣ  |
| ଘ. ଗଣ୍ଡି                          | ୧୫ । ଗ. ଏକା ମାତ୍ର ଅରଜୁନ         |
| ୭ । ଗ. ଶୁଣିଲି                     | ୧୬ । ପ. ସମରେ                    |

ଶୁଣି ଦୟୋଧନ' ହେଲେ ତୋଷ      ଶ୍ରୀମା ଯେବେ ଯିବ' ନାଶ  
 ଅର୍ଜୁନକୁ ଆମ୍ଭେ ଶଶକେ ଜଣିମା      ନକୁଳରୁଁ କରୁଁ ଯଶ ॥୨୮॥  
 ପୁଣି ଗଉରବ ତାକୁ କଲେ'      ନିଜ ପୁରେ ରଖାଇଲେ'  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚଇଶ ପକ୍ଷେ ଯୁଗଳ ବିଶ୍ଵମ୍ଭର ଚନ୍ଦ୍ରା କଲେ' ॥୨୯॥

- |                               |                                       |
|-------------------------------|---------------------------------------|
| ୧ । ପ. ଦୁଃସାଧନ                | ୫ । ଖ. ସେହେ ରଖାଇଲେ ତାଙ୍କ ପୁଣି         |
| ୨ । ଖ. ତୋ କରେ ହୋଇଲେ           | ୬. ସେହେ ରଖାଇଲେ ନିଜ ପୁଣି               |
| ୩ । ଖ. ଦାମା ତୋ କରେ ହେଲେ ବିନାସ | ୭ । ଖ. ଯୁଗଳ ମରତେ ବିଶ୍ଵମ୍ଭର ଚନ୍ଦ୍ରା କର |
| ୪ । ଖ. ନାସିବୁଁ ନ କଲ ରୁ        | ୮. ପୋଥିର ୨୫ ଓ ୨୬ ପଦର ପାଠ              |
| ୫. ଯିଶିମୁ ନକଲୁ ରୁ             | ଗାନ୍ଧବନ୍ଧୁ                            |
| ୬ । ପ. କର                     | ୯. ଯୁଗଳ ନରତେ ବିଶ୍ଵମ୍ଭର ଚନ୍ଦ୍ରାକର      |

### ଉନବିଂଶ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—ଦାସ କୋଇଲି'

ହମଅନ୍ତେ' ଶିଶିର ପ୍ରବେଶ  
 ତପନରେ ପ୍ରୀତବନ୍ତ ନରେ'  
 ବସନ ଗୁଣ ଯେବଣ ନର  
 ଧର୍ମ ସୁତ ଦୌପଦାକି' ଦେଶ  
 ପ୍ରମ ମଣ୍ଡଳ ଅନାଇ ହସି  
 କୃତର ଅନ୍ତ ହୋଇଲୁଁ କଳା  
 ପଦକୁଳକୁ କଲ ବିନାଶ  
 କମ୍ପମାନ ତପୁଁ' ନିଶି ଜାଡ଼ରେ' ହେ  
 ଅନଳ କୋଳେ ବଞ୍ଚଇ' ଶିଶିର' ହେ ॥୧॥  
 ବଞ୍ଚଲେକ ଶିଶିର ରଜନୀ'  
 ଗରୁ' ହୋଇଲୁଁ ତାରୁ ଶୁଭ୍ରକେଶିରେ  
 ଶିଶିର' ମୋଟ ଲଭେ ଅବଳାରେ ॥୨॥

- |                              |                        |
|------------------------------|------------------------|
| ୮ । ପ. ରମଦାସଙ୍କ କୋଇଲି କୃଷ୍ଣେ | ୧୫ । ପ. ବଞ୍ଚେ ସମ୍ପଦ ହେ |
| ୯ । ଖ ପ. ହେମବନ୍ଧେ            | ୧୬ । ପ. ଗ୍ରୋପଦଳ        |
| ୧୦ । ପ. ପ୍ରୀତବତ ନରେ          | ୧୭ । ଖ. ରାମେଶ          |
| ୧୧ । ଖ ଗ ପ. ତରୁ              | ୧୮. ଏ ଶୀର୍ଷାର ରାମେଶ    |
| ୧୨ । ପ. ନିର୍ଦ୍ଦା ନାଡ଼ ହେ     | ୧୯ । ଖ. ରବି            |
| ୧୩ । କ. ବସନ ଗୁଣ              | ୨୦. ରବି                |
| ୧୪ । ଖ. ବଞ୍ଚଲେ               | ୨୧ । ଖ ଗ. ବସାଲ         |
| ୨. ଅନ୍ତର ନବ ଯୋଗୁଁ ନାହିଁ      |                        |

ଚକ୍ରିଂ ଶଶିଲ ଆସି ପାଣ୍ଡୁରଂ  
 ଅଳସ ଆଶ୍ରେ କଲ ଶୁଅଦଂ  
 ମୋ ସଜଂ ମଣୁ ବସ ପରସ୍ତେ  
 ସ୍ବେତେ ଆନନ୍ଦ କଥା ମୋହୋର  
 କଉଂ ପଦାଥେଂ ତୋର ଶରଧା  
 କୁଶଳେ ଦେଉ ପଞ୍ଚ ନନ୍ଦନ  
 ଶୁଣି ଦ୍ରୌପଦୀ ସଲ୍ଲସ୍ତଂ ହୋଇ  
 ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ ଧଇଲେଂ କୋଳେ  
 କହନ୍ତି ପୁଣି ପ୍ରିୟ ସଖୀକଂ  
 ଦ୍ରୌପଦୀଂ କହ୍ନେ କାର୍ତ୍ତିକରେ  
 ଶୁଣି ସୁପିଷ୍ଠି ଆନନ୍ଦ ମନ  
 ମକର ଚକ୍ରଂ ପ୍ରବେଶ ଦେଲଂ  
 ଲକ୍ଷେ ନୃପତି ପ୍ରବେଶଂ ହୋନ୍ତି  
 ପାତାଳରୁଂ ଅଷ୍ଟକୁଳା ନାଗେ  
 ବହୁତ ସଙ୍ଗରେ ନାଗବଳ

କଟୀବସନ ଖସେ ତୋହୋର  
 ମଳନ ଦଶର ଅଧର ରଙ୍ଗରେ  
 ଶୟନ ଆଦରଂ ବହୁତ ହୋଏରେଂ । ୩ ।  
 ମୋତେ ନ କହ ତ ଗମାବରଂ  
 କହ ଆଣି ଦେବ ଗୁଡ଼ୁ ତୋ ବାଧାରେ  
 ଆମ୍ଭ ପଞ୍ଚଭ୍ରାତଂ ସ୍ବରୂପ ଚକ୍ରେ । ୪ ।  
 ମନ୍ଦେ ହସିଣଂ ଶିର ନୁଆଇଁ  
 ମୁଖେ ଚୁମ୍ବନ ଦେଲେ ଧୁଶ ଶ୍ରେଳେ ଯେଂ  
 କେତେ ମାସ ହେଲ ଆଜ ସଖିକ ଯେ । ୫ ।  
 ରାଜିମାସ ହୋଇଲଂ ଲେଖାରେ  
 ଏହି ପ୍ରକାରେ ଲେ ନେତେଦନ ଯେ  
 ଚନ୍ଦ୍ର ଗୁଣା ଗର୍ଭଂ ସ୍ଥାନ ପଡ଼ିଲ ଯେ । ୬ ।  
 ମହା ଉଚ୍ଛ୍ବେଦଂ ସ୍ଥାନ କରନ୍ତି  
 ମଧ୍ୟ ଭୁବନେ ସେ ପ୍ରବେଶ ଦେଗେ  
 କେ ଶ୍ରେତଂ ପୀତ ଲେହନ ପିଙ୍ଗଳ ଯୋଗୀ

୧ । ପ. ପୁରେ

୨ । ଖ. ତନୁ

୩ । ଗ. ଅକ୍ଷର ନଷ୍ଟ ଯୋଗୁଁ ଲଲନଟି  
ନାହିଁ

ପ. ତନୁ ଦଶାଲ ପାଣ୍ଡୁର

୪ । ଗ. ଆଶ୍ରୟ କଲ ଅଦଂ

ପ. କଲକ ଅଦଂ

୫ । ପ. ମୋର ସଜ

୬ । ଖ ଗ ପ. ଶୟନେ ଆଦର

୭ । ଗ. ଅକ୍ଷର ନଷ୍ଟ ଯୋଗୁଁ ନାହିଁ

୮ । ଖ ପ. ନିଶ

୯ । କ. ସୁପିଷ୍ଠାତ

୧୦ । ଗ. ଦ୍ରୋପଦୀ ସଲ୍ଲସ

ପ. ଦୃପଦୀ

୧୧ । ପ. ମନ୍ଦ ହସିଣ

୧୨ । ଖ ବସାସ

ପ. ବସାସଲେ

୧୩ । ଗ. ପାଦଟି ଅକ୍ଷର ନଷ୍ଟ ଯୋଗୁଁ ନାହିଁ

୧୪ । ଖ. ପ୍ରାଣସଖି କ

୧୫ । ପ. ଦୃପଦୀ

୧୬ । ଖ. ହେଲନ

୧୭ । ଗ. ଅକ୍ଷର ନଷ୍ଟ ଯୋଗୁଁ ନାହିଁ

ପ. ମକର କଚ୍ରଂ

୧୮ । ଖ ଗ ପ. ଗର୍ଭେ

୧୯ । ଖ ପ. ଚକ୍ରି ଆସନ୍ତି

୨୦ । ଖ. ଉଚ୍ଛ୍ବେଦେ

୨୧ । ଖ. ପାତାଳୁ ଆସି

୨୨ । ଖ ଗ. କଳ୍ପଲ

ପ. କେ ସୀତ କଳ୍ପଲ ହେ

ନାନା ରୂପରେ ଅଛନ୍ତି ପ୍ରଣୀ'      ଫେରୁଁ ଟେକି ଧାମନ୍ତ୍ର ଧରଣୀ  
 ପ୍ରଫୁଲ୍ଲାରୁ ନାଦ ମହାବୋର      ଲତା ଦୃକ୍ଷମାନେ ହୁଅନ୍ତି ଚୁର ସେ  
 ପଛରେ କୁରୁଆଟି ଅସନ୍ତ      ପ୍ରଣୀ ଗଣକୁ କେ ଦୂରେ ଦେଖନ୍ତି ସେ  
 ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ ବୋଲେ ଅଶ୍ୱକୁଳ      ଦେଶେ ମାରନ୍ତି ପାପିଷ୍ଠ ବଳ  
 ଶୁଣି ଦୁଃଶାସନ ଗଦା ଦେନ      ଗୋଡ଼ାଇ ପିଟିଲ ସର୍ପ ସଲନ ସେ  
 ପ୍ରହରେ ଦଶ ବଂଶ ମରନ୍ତି      ଅଶ୍ୱକୁଳ ଦେଶ ପଳାଇଛନ୍ତି ସେ  
 ବହୁ ସର୍ପ ସଲନ ମାଇଲୁଁ      କେନ୍ଦ୍ର ରକ୍ଷକ ତାଙ୍କୁ ନୋହିଲୁ  
 ଆଶି ଦୋଇ ଡାକ ଦେଲେ ନାଗେ      ବେଲୁଲସେନ ଓଗାଲୁଁ ଆଗେ ସେ  
 ଫେରିଣ ମହାକୋପ ଦୋଇଣ      ଶୁପ୍ତେ ପ୍ରହାର କଲେ ଦେଇଣି ସେ  
 ମୁଖୁ ରୂପର ଜାତ ଦୋଇଲ      ଦୁଃଶାସନ ମୋହରେ ପଡ଼ିଲୁ  
 ଶତେ ଭାଇ ଗଦାକୁ ଦେଖଣି      ଧାମନ୍ତ୍ର ଦେଖିଲ ବେଲୁଲସେନ ସେ  
 ବୃକ୍ଷେକ ଉପାଡ଼ି ଆଣିଲୁ      ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଶିରେ ନେଇ ପିଟିଲ ଯୋଗେ

୧ । ଶ. ପ୍ରଭୁପେ

୨ । ଶ. ଫେରି

୩ । ଶ. ଫେରି

୪ । ଶ. ଶ. ପ୍ରଭୁପାର

୫ । ଶ. ପାଠ

୬ । ଶ. ପ୍ରଣିବଳକୁ ଦୂରକୁ

ଶ. ଅନ୍ତର ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ

ଦ. ପ୍ରଣିବଳକୁ ଦୂରକୁ

୭ । ଶ. ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ଦ. ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୮ । ଶ. ଶ. ମାର ମରନ୍ତି

୯ । ଶ. ଦୋପ

୧୦ । ଶ. ପ୍ରଣ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ

୧୧ । ଦ. ରକ୍ଷଣ

୧୨ । ଶ. ଶ. ସାଧୁସ୍ତନ

ଦ. ସାଧୁସ୍ତନ

୧୩ । ଶ. ଦେଖିଲେ ମହାକୋପ

ଦ. ଦେଖିଲେ ମହାକୋପ

୧୪ । ଶ. ବହୁଳ

ଦ. ଶୁପ୍ତେ

୧୫ । ଶ. ମୁଖେ ରୂପର ସାତ

ଦ. ପ୍ରଣ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ

ଦ. ମୁଖେ ରୂପର ଜାତ

୧୬ । ଦ. ଦୃଷ୍ଟାସନ

୧୭ । ଶ. ଦେଇ ଗଦା ତୋଳ

ଦ. ଶତେ ଭାଇ ଦେଇ ଗଦା ତୋଳ

ଦ. ସତେ ଭାଇମାନେ ଗଦା ତୋଳ

୧୮ । ଶ. ଶ. ଦେଖି ରକ୍ଷା ଦେଲ ବଳ

ବେଲୁଲ ହେ

୧୯ । ଶ. ଶ. ସାଧୁସ୍ତନ

୨୦ । ଶ. ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ଦ. ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ବୃକ୍ଷ ଶୁଦ୍ଧି ଗୁଣି\* ହୋଇଲ ଯାଇ ଶବେ ଶୁଦ୍ଧ ଗଦା ପିଟନ୍ତେ\* ନେଇ  
 ଗଦାମାନ ହୋଇଲୁକ\* ରୁର ହୋଧେ ଗର୍ଜଇ ନାଗେଣୀ\* କୁମାର ଯେ  
 ଧାର୍ମଣ ପାଦ\* ପ୍ରହାର କଲେ ମୁଖେ ଶୁପଞ୍ଜାକେ ଜ୍ଞାନ ହାରିଲେ\* ଯେ ॥୧୬॥  
 ରଣେ ପଡ଼ିଲେ ଶବେ\* ସୋଦର ଶୁଷ୍କ ଦ୍ରୋଣ କର୍ଣ୍ଣ ଶଲ୍ୟ ବାର\*  
 ସପ୍ତରଥୀ ମିଶି\* ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ନାରାତ ଧର କୋପରେ ବନ୍ଧଲେ\* ଯେ  
 ବେଲୁନସେନ ଅଙ୍ଗରେ ପଡ଼ି ନାରାତମାନ ପଡ଼ୁଛନ୍ତି ଝଟ ଯେ ॥୧୭॥  
 ଶ୍ରାମ ଯୁତ ରାଏ ନ କରଇ ଗାଲ କୁସ ବନାଇ ନାତର  
 ଦେବଶର ନ କାଟିଲ ଅଙ୍ଗେ\* ଶୁଷ୍କେ ବରୁରନ୍ତି ଦ୍ରୋଣକ ସଙ୍ଗେ ଯେ  
 ଅଳପ ବୟସ ଏ କୁମର ଶ୍ରାମସେନ\* ଠାଣି ଦିଶେ ପୁରର ଯେ ॥୧୮॥  
 ବହୁ ସନ୍ୟ\* ଆନ୍ତର ମାଇଲ କରୁ ଶସି ଏ ଜଣା ନ ଗଲା  
 କେବେ ନ ପାରିବା ଆନ୍ତେ ଜଣି\* ଏମନ୍ତେ ମିଳିଲା\* କୁମର ମଣି ସେ  
 ରଥକ ଧର ତଳେ କରୁଡ଼ି ଏକାବେଳକେ ସପ୍ତରଥୀ ପଡ଼ି ଯେ ॥୧୯॥

- ୧ । ଶ. ବାନ୍ଧି ରୁଣ୍ଡା  
 ର. ଶଳ ରୁଣ୍ଡା  
 ପ. ଫାଳ ମୁଣ୍ଡା  
 ୨ । ଶ. ପକ୍ଷ ନଷ୍ଟ ଯୋଗୁଁ ଲୁଚନଟି ନାହିଁ  
 ପ. ପିଟେ  
 ୩ । ପ. ଗଦାମାନେ ହୋଇଲେକ  
 ୪ । ଶ. ନାଗେଣୀ  
 ୫ । ଶ ର ପ. ବେଗେ  
 ୬ । ଶ. ପ୍ରାଣ ସେନାଲେ  
 ପ. ଶୁଷ୍କଦେବେ  
 ୭ । ଶ ର. ସତେ  
 ୮ । ଶ. ପକ୍ଷ ନଷ୍ଟ ଯୋଗୁଁ ଏ ଲୁଚନଟି ନାହିଁ  
 ପ. ଶଲ୍ୟ କର୍ଣ୍ଣ ବାର  
 ୧ । ପ. ମିଳି ଯୁତ  
 ୧୦ । ଶ. ଧନୁ ଧରଣ ନାରାତ ବାନ୍ଧଲେ  
 ର. ବାନ୍ଧଲେ  
 ପ. ଧନୁଧର ନାରାତ ବନ୍ଧାଲେ ହେ  
 ୧୧ । ଶ. ପକ୍ଷ ନଷ୍ଟ ଯୋଗୁଁ ଏହି ଅଂଶଟି  
 ୧୨ । ପ. ଶ୍ରାମସେନ  
 ୧୩ । ପ. ବହୁତ ସନ୍ୟ  
 ୧୪ । ଶ ର ପ. ନ ପାରିଲୁକ  
 ୧୫ । ଶ. ପକ୍ଷ ନଷ୍ଟ ଯୋଗୁଁ ନାହିଁ  
 ପ. ଧାର୍ମଲ

ଶୁଣି ଦ୍ରୋଣ ଶବ୍ଦ ଦୃଢ଼ଯୋଧନ  
 ନାଗପାଶେ ଏହାକୁ ବାନ୍ଧିଲା  
 ନିଅନ୍ତେ ପଥେ ନକୁଳ\* ଦେଖି  
 ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଜି ଦେଲେ ଶ୍ଯାମକୁ  
 ଯାଅ ଯାଅ ହେ ବୀର ଅର୍ଜୁନ  
 ଦ୍ରୌପଦୀ\* ଆଜି ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ  
 ନଦୀ ଡେଇଁ ଶ୍ଯାମସେନ ଗଲେ  
 ତାକୁ ବେଲାନସେନ ଯେ ଦେଖି\*  
 ବୁଲାଇ ଗିରି ଶ୍ଯାମ\* ମାଲଲେ  
 ଗିରି ପଡ଼ି ହୋଇଲାକ ଦୂର  
 ଆଜି ଦେଖିବ ସମନୟନ  
 ମୋହରେ ପଡ଼େ ପବନସୁତ  
 ବେଦଶର\* ବସାଇ ପ୍ରହାରେ  
 ଧର୍ମନନ୍ଦନ ମିଳିଲେ ପୁଣି  
 ସେ ଶ୍ଯାମ ପୁଣି ଚେତନା ପାଇ

କର୍ଣ୍ଣ ଶକୁନି ସେ ଦୁଃଶାସନ\*  
 ବେଲାନସେନ ତାକୁ ଦେଖିଗଲା ଯେ\*  
 ଯାଇଣ ନଶାଇଲେ ସୂର୍ଯ୍ୟ କି ଯେ\* ॥୧୬॥  
 ଯାଇ ଛଡ଼ାଅ ଦୃଢ଼ଯୋଧନକୁ  
 ଆପଣେ କହି ଉଠିଲେ ବଦନ ଯେ\*  
 ବେଲାନସେନକୁ ଭେଟିଲେ ଆଗେ ଯେ\* ॥୧୭॥  
 ପବନେ ଉପାଡ଼ି ଦେଖିଲେ  
 ବୃକ୍ଷେ କଟାଇଲା ସାତରଥୁକି\* ଯେ  
 ବେଲାନସେନ\* ମସ୍ତକ ପାତଲେ ଯେ ॥୧୮॥  
 ହସି ବୋଲେ ନାଗେଶୀ\* କୁମର  
 ବିଧାଏ ହୃଦରେ ନେଇ ପ୍ରହାର ଯେ  
 ଅର୍ଜୁନ ଦେଖି ଓରାଳ\* କୁରୁତ ଯେ ॥୧୯॥  
 ଶର ନ ଭେଦେ ତାର ଶରୀରେ\*  
 ଅର୍ଜୁନ କରଇ ଅସଂଖ୍ୟ ରଣ\* ଯେ  
 ବୃକ୍ଷ ଉପାଡ଼ିଣ ଅଙ୍ଗେ ପିଟଇ ଯେ\* ॥୨୦॥

୧ । ପ. ରୁଦ୍ରୋଧନ

୨ । ପ. ଦୃଢ଼ଯୋଧନ

୩ । ଗ. ବାନ୍ଧିଲା

ପ. କାଳହାସେ ଏହାକୁ ବାନ୍ଧିଲା

୪ । ଶ. ପ. ଦେବ ପୁଣିମାଳ ସାବଧାନେ ।

ବଡ଼ ଅସୁବ ଦେଖିଲୁ ବନେ

ଏକ ଛନ୍ଦି ବନ୍ଧୁସେ ଅଳପ । ଅନଳ ଅଧିକ ତାହାର କୋପରେ ହେ

ଶବ୍ଦ ଶକୁନି କର୍ଣ୍ଣ ସେ ଦୃଢ଼ଯୋଧନ ଶ୍ଯାମ ଦ୍ରୋଣଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଦୁଃଶାସନ ହେ

କାଳହାସେ ବନ୍ଧନ କରୁଛି । କଲେ ଧରି ସେନା ଯାଇଅଛି

ଭୀମସେନ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ । ଦୟାବ ଆତ୍ମ ଶତ ନାଶ କଲେ ହେ

ସୂର୍ଯ୍ୟ ବୋଲେ ସୁଧ ସୋଦର । ଆତ୍ମର ପ୍ରାଣକୁ ମାରିବ ପରରେ (ଅଧିକ ପାଠ)

୫ । ପ. କରଧର ତୋଳିଲେ

୬ । ଗ. ପକ୍ଷ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ

୭ । ପ. ଦୃଢ଼ପଣ

୮ । ଶ. ପ. ଏବେ

୯ । ଶ. ପ. ଦେଖିଣ

ଗ. ବେଲାନସେନ ଦେଖିଣ

୧୦ । ଶ. ଖଟାରିଲେ ସପତ ନଶ

ଗ. ପକ୍ଷ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ

ପ. ବୃକ୍ଷରେ ବାନ୍ଧିଲା ସପତ ଯଶ ହେ

୧୧ । ଗ. ପକ୍ଷ ନଷ୍ଟ ହୋଇ\* ଏ ଅଂଶଟି ନାହିଁ

ପ. ସେନା ତାକୁ ଗଲୁ ହେ

୧୨ । ପ. ପଥେ ତାକୁ ନକୁଳ

୧୩ । ଶ. ଶ୍ଯାମ ଗଦା

୧୪ । ଗ. ବେଲାନସେନ

୧୫ । ଗ. ନାଗ ଶି

୧୬ । ଶ. ଶ. ପ. ଓରାଳ

୧୭ । ଗ. ଦେବସର

୧୮ । ପ. ଦେହରେ

୧୯ । ପ. କରନ୍ତି ଅସଂଖ୍ୟ ରଣ ହେ

୨୦ । ଗ. ପକ୍ଷ ନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ

ପ. ଉପାଡ଼ି ତା ଅଙ୍ଗେ



ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଂ ବନ୍ଧନରେ ଥିଲେ      ସହଦେବଂ ପାଶ କାଟିଦେଲେ  
 ସାତଜଣ ହୋଇଲେ ବାହାର      ଦେଖନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମ ଅର୍ଜୁନ କୁମର ଯେଂ  
 ଶକୁନି ବୋଇଲେ ଯିବାଂ ପଳାଇ      ଯଶଂ ସ୍ଥାନରେ ରହି ନ ଯୋଗାଇ ସେ ॥୨୧  
 ପାଣ୍ଡବେ ତାକୁ ମାଇଲେ ଭଲଂ      ମଲେ ପାଣ୍ଡବେ ଆତ୍ମର ସଲ  
 ଆମ୍ଭେ ରହିଲେ ନାହିଁଟି ଯଶଂ      ଯେବେଂ ଦେଖିବଟି କରବ ନାଶ ସେଂ  
 ଶକଲେ ଲେ ଯିବା ପଳାଇ      ଭଗ୍ନବଳ ସେନ ହୁଅ ନା ହୋଇଂ ସେ  
 ପାଇ କହିଲେ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରକୁଂ<sup>୧</sup>      ଅନ୍ଧରଜା କହେ କରୁରବକୁଂ<sup>୨</sup> ॥୨୨॥  
 ଭଲ ମନ୍ତ୍ର ବୁଝିତେଂ<sup>୩</sup> ନଇଲ      ପାଣ୍ଡବକୁ କମ୍ପା ଦେନ ନଇଲ ସେ  
 ଏତେକ ଉପକାରଂ<sup>୪</sup> ସେ କଲେ      ଭୟ କ ଥିଲା ତାକ ପାଶେ ଥିଲେ ହୋ୨୩  
 ତାକୁ କହିଲେ ଶୁଣ ଶକୁନି      ଆମେଂ<sup>୫</sup> ପଳାଇଲୁ ପ୍ରାଣସେନ  
 ପାଣ୍ଡବକୁ ସେ ଶାର ମାରନ୍ତା      ଆତ୍ମର ନିକ ଜୀବନଂ<sup>୬</sup> ରଖନ୍ତା ହେ  
 ପାଣ୍ଡବେ ସେହିମନ୍ତ କରନ୍ତେଂ<sup>୭</sup>      ପୁଣି ଆଜ୍ଞ କେହି ତୋତେ ଦେଖନ୍ତେଂ<sup>୮</sup> ହୋ୨୪

୧ । ପ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ  
 ୨ । ଶ. ପ. ଦାଶ  
 ୩ । ଶ. ପ. ଶ୍ରୀମ ଅର୍ଜୁନ କୁମର ତା ସମର  
 ୪ । ପ. ସକୃନ୍ତ ବୋଲେ ଜବା  
 ୫ । ପ. କ. ଯୋଗ  
 ୬ । ପ. ପାଣ୍ଡବେ ମାଇଲେ ତାକୁ ଭଲ  
 ୭ । କ. ନାହିଁଟି ଯୋଗ  
 ୮ । ଗ. ଯେବା  
 ୯ । ଗ. ଯେବା ଦେଖିବ ସେ କରବ ହାସ  
     ପ. ଯେବା ଦେଖିବ ସେ କରବ ନାସ ହେ  
 ୧୦ । ଏମନ୍ତ ବଳୀ ପଳାଇ ଗଲେ  
     ଭଗ୍ନବଳ ସେନ ହୁଅ ନା ଗଲେ ହେ  
     ଶ. ଭଗ୍ନବଳ ହୋଇ ହୁଅ ନା ନାସ ହେ  
     ପ. ଭଗ୍ନବଳ ସେନ ହୁଅ ନା ହେଲେ ହେ

୧୧ । ପ. ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ରକୁ  
 ୧୨ । ପ. ଅନ୍ଧ ନ ପୁଣ କହେ ତାହାକୁ  
 ୧୩ । ଶ. ନ ବୁଝି  
     ଗ. ବୁଝି  
     ପ. ନ ବୁଝି ଅଇଲ  
 ୧୪ । ଗ. ଉପକାର  
     ପ. ଏତେ ଉପକାର  
 ୧୫ । ଶ. ଆମ୍ଭେ  
     ପ. ପୁଣି କହଲେ ତାକୁ ସକୃନ୍ତ ଆମ୍ଭେ  
 ୧୬ । ଶ. ପ. ସେ ପ୍ରାଣ  
 ୧୭ । ଶ. ପାଣ୍ଡବେ ସେହିମନ୍ତ କରନ୍ତା  
 ୧୮ । ଶ. ପୁଣି କାହିଁ ତୋତେ ଅଜ୍ଞ ଦେଖନ୍ତେ  
     ପ. ପୁଣି ଆଜ୍ଞ ତାହା

ଏଣେ ଶ୍ରୀମ ଅର୍ଜୁନ ସମରେ  
 ଶ୍ରୀମସେନର କେଶ ଧଳା  
 ଅର୍ଜୁନ ବାଳି ପକାଇ ବଳେ  
 ଶୂନ୍ୟ ପରି ଦେଖିଲେ ଟେକି  
 ତଳେଇ କରନ୍ତେ ସେଦେନ  
 ପାତାଳ ଦୂରେ ବେଲକସେନ  
 ଶ୍ରୀମ ଅର୍ଜୁନକୁ ବସାଇଲ  
 ଦୁହେଁ ଇଷ୍ଟ ଦେବତା ସୁମର  
 ଅର୍ଜୁନ ଶ୍ରୀମ କୃଷ୍ଣ ସୁମର  
 ବେଲକଲି ମିଳି ଏ ସମୟ  
 ପୁଷ୍ପକୁ ବୋଲେ ରହ କୁମର  
 ତରଣ ତଳେ ପଡ଼ି ବହନ  
 ଉଠି ପୋଡ଼ିଲ ବେନକର  
 ଯେହୁ ଅଛନ୍ତି ଭୁବି ସଙ୍ଗରେ  
 ଶୁଣିଣ କହେ ସେ ବୃକୋଦର

ବେଲକସେନ ଧାଇଁ କୋପ କରେ  
 ଅର୍ଜୁନ ଆଗରେ ଯାଇ ମିଳିଲେ  
 ବେନକରେ ବେନ ରହିଲେ ହେଲେ ହେ ॥୨୫॥  
 ନ ଧୁରଇ କିଛି ସୁଧର୍ଷିଙ୍କି  
 ଦ୍ରୋଣୀ ଅଙ୍ଗରେ ନାହିଁ ନା ଜ୍ଞାନ ଯେ  
 ପ୍ରବେଶ ଯାଇ ହୋଇଲ ବହନ ଯେ ॥୨୬॥  
 କରେ ଗ୍ରାସ୍ତ ଖଡ୍ଗର ଦେନଳି  
 ମାରିଣ ଖଡ୍ଗରେ ଛେଦିବ ଶିର ଯେ  
 ସେ ସଙ୍ଗଟ ହରି କରବେ ପାରି ହେ ॥୨୭॥  
 ଶ୍ରୀମସେନକୁ କଲତ ଲଭେ  
 କାହାକୁ ମାରୁଛୁ ତୋର ପିଅରରେ  
 ପୁଷ୍ପକୁ ଦେଖିଣ କଲ ଦ୍ରୁପଦ ଯେ ॥୨୮॥  
 ଦ୍ରୁମୀ ପୁଷ୍ପର ଦୋଷ ନ ଧର  
 ଭୁବର କସ ଅଛନ୍ତି ବେଶରେ ହେ  
 ଏ ମୋହୋର ସାନ ଅର୍ଜୁନ ବାର ଯେ ॥୨୯॥

- ୧ । ଶ. କୋପରେ  
 ୨. ବଳବେଳାଳ ଧାଇଁ କୋପରେ  
 ୩ । ପ. ଭ୍ରମୁରେ  
 ୪ । ଶ. ପ. ତାହାଙ୍କ କେଶ  
 ୫ । ଶ. ପ. ତାଳେ  
 ୬ । ଶ. ତାହୁ  
 ୭. ସୁନ୍ୟ ଦେଖିଲେ ତାହୁ  
 ୮ । ପ. ବରନ୍ତା  
 ୯ । ପ. ଦୃପତ  
 ୧୦ । ପ. ହୋଇଲେ ବହନ ହେ  
 ୧୧ । ପ. ଧରଇ  
 ୧୨ । ପ. ବେନ  
 ୧୩ । ପ. ମାରିବ ଖଡ୍ଗର

- ୧୪ । ଶ. ବେଳାବାଳ  
 ୧୫. ବ. ବେଲକବାଳ  
 ୧୬ । ପ. କଲେ ତ ଲବ  
 ୧୭ । ପ. ପୁଷ୍ପକୁ ବୋଲିଲେ  
 ୧୮ । ପ. ଯାହାକୁ  
 ୧୯ । ପ. ପଡ଼େ ବହନ.  
 ୨୦ । ଶ. ଦର୍ଶନ  
 ୨୧ । ପ. ପୁଷ୍ପଦୋଷ  
 ୨୨ । ଶ. ପ. ଉପି ଅଛନ୍ତି ଏହେ  
 ୨୩ । ବାତ ବାତ କୁମର  
 ୨୪. କୋପ ବାତ କୁମର  
 ୨୫. ସୁଣି କହେ ବାତ କୁମର

ଆମ୍ଭେ ତଳପୁରେ ବଳିଆର  
ଧନ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ମୋହୋର ଶଶିଲ୍  
ବେଲକସେନ ପୃଷ୍ଠା ଶୁଣି  
କଣି ପ୍ରଭାତରେ\* ବେଳକଣ  
ପାତାକରୁ ହୋଇଲେ ବାହାର\*  
ଦୁଷନ କଣ ଆନନ୍ଦ ହେଲେ  
ବିଷଲଭୁ ଦେଲେ\* କଉରବେ  
ଯମୁନା ଜଳେ ପକାଇ\* ଦେଲେ  
ବିବାହ କଲେ ନାଗ ଗଜନ  
ଆମ୍ଭ ଦୁଃଖିକ ସେ ଦେଶଗଲ୍\*  
ବହୁ ଗଉରବ କଲ ପୁର\*  
କାଲି ସେ ତାର ପୁରେ ରହିଲୁ  
ଶୁଣି ଆନନ୍ଦ ଧର୍ମ ନୃପତି  
ଅତି ଆନନ୍ଦରେ\* ତଳରଲେ  
ତାଙ୍କର ପାଦେ ମୋହୋର ଆଶ

ହେଲେ କିଣିଲୁ ତୁମ୍ଭ କୁମର\*  
ଆନ ହାତରେ\* ପ୍ରାନ୍ତବ ନୋହୁଲ ଯେ  
ଭ୍ରମ ଅର୍ଜୁନ ତରଣେ ଲେଟଇ ଯେ\* ॥୩୦॥  
ନାଗବାଳୀ ପ୍ରବୋଧ କଣି\*  
ମିଳିଲେ ଧର୍ମନନ୍ଦନ ପ୍ରମୁଦ ଯେ  
ଅର୍ଜୁନ ସବୁ ମଣାଇ କହିଲେ ଯେ ॥୩୧॥  
ଭ୍ରମସେନ ଠାକୁରକୁ ଯେବେ  
ନାଗବାଳୀ\* ତାକୁ ଦେଶଣ ଗଲେ ଯେ  
ଏହାଙ୍କ ପୁଅ ସେ\* ବେଲକସେନ ହେ ॥୩୨॥  
ତାର ଜନନୀ ଆସି ଚିହ୍ନିଲ  
କେତେ ଦିନପୁ କହିଲୁ ପ୍ରମୁଦେ ଯେ  
କେତେ କହି ତାକୁ\* ମେଲଣି ହେଲୁ ଯେ ॥୩୩॥  
ସବୁ ଶୁଳି\* ଦ୍ରୌପଦୀ ଦୋହଡ଼  
ଗଉଣ ବନରେ ଯାଇ ମିଳିଲେ\* ଯେ  
କହଇ ଦାନ ବିଶ୍ଵମୁର ତାପ ଯେ ॥୩୪॥

୧ । ପ. ଚୁମ୍ବର କୁମର  
୨ । ଶ ପ ମୋଗ ପ୍ରକାଶିଲ  
୩ । ଶ ପ ହସ୍ତରେ  
୪ । ବେଳ ନୟନୁ ବହୁର ନାଗ, ତାର ଅଙ୍ଗ  
କର୍ମେ ଅରହୁର  
କର ହୋଡ଼ିଣ ପୁଣି କଣାଇ\*  
ଅଗ୍ରାୟ ଶମା କଣିବା ଗୋସାଇ ହେ  
ନ ଯାଣି ଏତେ କର୍ମ ମୁଁ କଲି  
ପିତା ଗୁରୁତାଙ୍କ ଦେଶ ଧରଲ

(ଅଧିକ ପାଠ)

୫ । ଶ ଗ ପ. ପ୍ରବଚରୁ  
୬ । ଗ. ପ୍ରବୋଧ କହିଣ  
୭ । ପ. ପ୍ରବୋଧ କହିଣ

୭ । ପ. ଏ ଧାଡ଼ିଟି ନାହିଁ  
୮ । ଶ ପ. ଦେଉ  
୯ । ପ. ରୁସାଇ  
୧୦ । ଶ. ବେଳାବାଳୀ  
୧୧ । ଏ ତାଙ୍କ ପୁଅ ବେଲକସଣୀ ଏହାକୁ  
୧୨ । ପ ଦେଶ ସେ ଗଲ  
୧୩ । ଶ. ଉତ୍ତବ କଲବ  
ଗ. ଉତ୍ତବ କଲେ ସେ  
ପ ଉତ୍ତବ କଲବ

୧୪ । ଶ ଆନ ଆନର୍ଡ଼  
୧୫ । ପ ଶୁର  
୧୬ । ଶ ଗ ପ ଆନନ୍ଦରେ ତହୁ\*  
୧୭ । ପ. ଗଉର ବନେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ

## ବିଂଶ ଛାନ୍ଦ

### ଗର—ରାଗବତ କୃତ୍ତି

ସେ ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବ ଦ୍ରୌପଦୀ	।	ସଙ୍ଗରେ ଦେଖି ସଦାପତି	॥୧॥
ଗଣ୍ଡୁଣ ଶରରେ ଯେ' ବନ	।	ମାର୍ଗରେ କରନ୍ତେ' ଗମନ	॥୨॥
ଉତ୍ତର ମୁଖ ହୋଇ ଗଲେ	।	କଦମ୍ବ ବନରେ ମିଳିଲେ	॥୩॥
ଦେଖିଲେ ସେ ବନ ନିର୍ମଳ	।	ଅଛନ୍ତି ଦିବ୍ୟପଦ' ମୂଳ	॥୪॥
ବସନ୍ତ' ହୋଇଛି ପ୍ରବେଶ	।	ଚତୁର୍ଥେ ନାନାପୁଷ୍ପ' ବାସ	॥୫॥
କଦଳୀ ବଣ୍ଟାମିତ ରୁଚି'	।	ଶୁଣ ହେ ନୃପତି ସୁଧର୍ମି	॥୬॥
ଶ୍ରୀରାମ ବନବାସ କଲେ	।	ସୀତା ଲକ୍ଷଣ' ଦେଖି ତୁଲେ	॥୭॥
ରକ୍ତଲେ ପଞ୍ଚବଟୀ' ବନ	।	ସୀତାକୁ ନେଇ ଦଶାନନ	॥୮॥
ବନେ ଲୋଡ଼ିଲେ' ଚଉପାଶେ	।	ସୀତାକୁ ନ ଦେଖି ବରଷେ	॥୯॥
ସୁଖ ମିଳିଲେ ଏଥେ ଆସି'	।	ଏହି କଦମ୍ବ ମୂଳେ ବସି	॥୧୦॥
ଅକାଳ କୁସୁମ ପୁଟିଲ	।	ବାସରେ ଭଗ ଚତୁର୍ଥିଲ	॥୧୧॥
ମିଳିଲେ ଦେଖି ଅଳକକୁଳ	।	ଝଙ୍କାର ଧ୍ବଜରେ ଚତୁଳ	॥୧୨॥

୧ । ସ. ପାଣ୍ଡବେ ଦ୍ରୌପଦୀ

୨ । ଖ ସ ଚର ଚେନ

ଗ. ସେ

୩ । ଖ ଗ ସ କରନ୍ତା

୪ । ସ ଅଛନ୍ତି ଦିବ୍ୟ

୫ । ଖ କଦମ୍ବ

୬ । ଖ. ସୁଧର୍ମ

୭ । ଖ ଗ ସ. କଲ

୮ । ଖ ଗ ସ. ସୁଧର୍ମି ନୃପତି

୯ । ଖ. ଲକ୍ଷଣ

୧୦ । ସ. ପଞ୍ଚବଟୀ ବନ

୧୧ । ଖ ଲୋଡ଼ିଲେ

ସ. ଲୋଡ଼ିଲେ

କଦମ୍ବ ପୁଷ୍ପ ଦେଖି ଶ୍ରାମ		ସୁମନ୍ତ ମନେ ଶୀତା ପ୍ରେମ	୧୩
ଅନେକ ଏଥୁ ବଳପ୍ରାପ୍ତ		ଲକ୍ଷ୍ମଣ ପ୍ରବୋଧୁଁ କହୁଲେ	୧୪
ଶ୍ରାବମ ବୋଇଲେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ		ଶୀତଳ ଜଳ ଦେଖେ ଆଶ	୧୫
ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଜଳ ନ ପାଇଲେ		ନାଗରେ ପୁଅଁ ଶରଦେଲେ	୧୬
ପାତାକୁଁ ଗନ୍ଧା ଜାତ ଦେଲେ		ଦେଖି ଶ୍ରାବମ ତୋଷ ଦେଲେ	୧୭
ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଶ୍ରୀନାମ ଦେଲେ		ଆପଣେ ଉଠି ସ୍ନାନ କଲେ	୧୮
ଭୁଞ୍ଜିଲେ ନାନା ଫଳ ମୂଳ		ଶରୀର ଦୋଇଲ ଶୀତଳ	୧୯
କଦମ୍ବ ବୃକ୍ଷକୁ ବୁଝିଲେ		ସେ ରତନଦାନ ବୋଇଲେ	୨୦
ଏହି ପ୍ରକାରେ ପୁଷ୍ପ ଧରି		ରକ୍ତପ୍ରଭୁ ଏ ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁରୁଷ	୨୧
ଆଜୁଁ କଦମ୍ବ ବନ ନାମ		ଏମନ୍ତ ବୋଇଲେ ଶ୍ରାବମ	୨୨
ମୁଁ କାନ୍ଦୁଅଛି ଏ ସ୍ଥାନର		ଦେଖ ଏ କୁସୁମ ବିଭାର	୨୩
ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଫଳେ ସ୍ନାନ କର		ପ୍ରତିପାଦମା ଏ ମାର	୨୪
ପାଣ୍ଡବେ ଦ୍ରୌପଦୀ ଦେଖି		ତକ୍ଷଣେ ସେ ଜଳେ ପଶିଣ	୨୫
ସ୍ନାନ କରିଣ ଶୁଭବନ୍ତ		ଦେଖ ସକଳ ତପୋବନ୍ତ	୨୬
ସୁଧୁଷ୍ଟି କହନ୍ତୁ ବଚନ		ଏଥୁ ରକ୍ତତ ମୋର ମନ	୨୭
ଭୁଲ ସେ ନ ପାରେ ଦ୍ରୌପଦୀ		ଏକେ ଦୋଇଛି ଅଶକତ	୨୮

୧ । ଶ. ସ. ସୁମନ୍ତ ଜଣ ସିତା ନାମ

ଉ. ନାମ

୨ । କ. ଶ୍ରେଣୀପ୍ରାପ୍ତ

ଉ. ସ. ବଳାପ୍ରାପ୍ତ

୩ । ଶ. ସ. ଲକ୍ଷ୍ମଣ ପ୍ରବୋଧୁ

୪ । ଶ. ବହୁ ପ୍ରବୋଧୁଲେ

୫ । ଶ. ଲକ୍ଷ୍ମଣ

୬ । ଶ. ପୁଅଁ

୭ । ଶ. ଦେଲେ ଗନ୍ଧା ଜାତ

ଉ. ଦେଲେ ପାତ

୮ । ଶ. ଶ. ସ. ଅନନ୍ତ ରତନାପ

୯ । ଶ. ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାମେ ଗର୍ଭ

୧୦ । ଶ. ଶ. ସ. ଦବ୍ୟ

୧୧ । ସ. ସୁଭବ

୧୨ । ଶ. ସ. ସେ ସିତାପଦ ଆଶା ଦେଲେ

୧୩ । ଶ. ରକ୍ତ ଅକ୍ଷୟ ମୁଖ ପରି

ଉ. ମର୍ତ୍ତ୍ୟପୁରୁଷ

୧୪ । ଶ. ଆଜୁଁ

୧୫ । ଶ. ଏମନ୍ତେ କହନ୍ତୁ

୧୬ । ଶ. ସ. ଲକ୍ଷ୍ମଣ

ଉ. ଲକ୍ଷ୍ମଣ

୧୭ । ସ. ପ୍ରତିପାଦମ

୧୮ । ଶ. ଦ୍ରୌପଦ

ଉ. ଦୁଷ୍ଟ

୧୯ । ଶ. ତକ୍ଷଣ କଲେ ସ୍ନାନ

୨୦ । ଶ. ସ୍ନାନ

୨୧ । ଶ. ଶ. ସ. ତପୋବନ୍ତ

୨୨ । ଶ. ବୋଲନ୍ତୁ

୨୩ । ଶ. ଶ. ସ. ଦ୍ରୌପଦ

୨୪ । ଶ. ଏକେ

ଉ. ଏକ

୨୫ । ଶ. ସ. ଆଶକତ

ଏଥୁ ହୋଇବ ଏହି ପାର	।	ଆନନ୍ଦ ସବୁ ମୁକ୍ତବର	। ୨୧।
ଚକ୍ଷୁରେ ପଶ୍ଚିଶାଳା' କଲେ	।	ପାଣ୍ଡବେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ରହିଲେ	। ୩୦।
ହେଜନ କଣ ପଳମୁକ	।	ସନ୍ତୋଷ ହୁଅନ୍ତୁ ସକଳ	। ୩୧।
କେତେ ସମୟ ଚକ୍ଷୁ ଗଲ	।	ଦ୍ରୌପଦୀ ଗର୍ଭ ପ୍ରସବିଲୁ	। ୩୨।
ହୋଇଲେ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ପୁତ୍ର	।	ସେ ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବ ସାକ୍ଷୀ	। ୩୩।
ପାଣ୍ଡବେ ପୁତ୍ରକୁ ସମ୍ମାନ	।	ସଜନ କରନ୍ତୁ ପଞ୍ଚାଳ	। ୩୪।
ସୁମନ୍ତେ' ଉଠିଆର ହାନ୍ତେ'	।	ସେ ପୁଣେ ବର୍ଷିତ ହୁଅନ୍ତେ'	। ୩୫।
ଏମନ୍ତେ କେତେଦିନ ଗଲେ'	।	ବ୍ୟାସେ ପୁତ୍ରକୁ ନାମ ଦେଲେ	। ୩୬।
ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ଶେଷେ ନନ୍ଦନ	।	ଏହାର ନାମ ଧର୍ମସେନ	। ୩୭।
ବୃକୋଦରର ସେ ନନ୍ଦନ	।	ତାହାର ନାମ ସୁରସେନ	। ୩୮।
ବାସବ କୁମର ନନ୍ଦନ	।	ତାହାର ନାମ ସାରସେନ	। ୩୯।
ନକୁଳ କୁମାର ନନ୍ଦନ	।	ତାହାର ନାମ ଚନ୍ଦ୍ରସେନ	। ୪୦।
ମନ୍ତୀର ସେ ଅବା ନନ୍ଦନ	।	ତାହାର ନାମ ଜୟସେନ	। ୪୧।
ପାଞ୍ଚାଳୀ ଜନନୀ ସାହାର	।	ବୋଲନ୍ତୁ ପଞ୍ଚାଳ କୁମର	। ୪୨।
ଏମନ୍ତେ କେତେଦିନ ଗଲେ'	।	ବ୍ରାହ୍ମଣ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ	। ୪୩।
କହିଲେ ତାକୁ ବ୍ୟାସ ଯତି	।	ତେଣୁ' ସେ ଅଇଲେ ନୃପତି	। ୪୪।

୧। ଶ. ସେହୁ

୨। ସ. ଦେଖିଲେ ପୁଣିପାଳା କଲେ

୩। ସ. ଦ୍ରୌପଦୀ ଗର୍ଭ ପ୍ରସବିଲୁ

୪। ଶ. ଶ. ସହା

୫। ସ. ଯଦିନେ କରନ୍ତୁ ପ' ଚଳା

୬। ଶ. ସ. ସେହୁ

୭। ଶ. ନାନ୍ତି

ସ. ଯାନ୍ତି

୮। ଶ. ବର୍ଷେ ହୁଅନ୍ତୁ

ସ. ବର୍ଷେ ହୁଅନ୍ତୁ

ସ. ବର୍ଷେ ହୁଅନ୍ତୁ

୯। ଶ. ସ. ଏକ ବର୍ଷେଦିନ ଗଲେ

୧୦। ଶ. ନୟନେ

୧୧। ଶ. ଏହାର

ସ. ବୃକୋଦର କର ନନ୍ଦନ ଏହାର

୧୨। ଶ. ସ. ଏହାର

୧୩। ଶ. ସ. ଏହାର ନାମ ଚନ୍ଦ୍ରସେନ

୧୪। ଶ. ସ. ଏ ଧୃତବେଦର ନନ୍ଦନ

୧୫। ଶ. ସ. ଏହାର

୧୬। ଶ. ସ. ତାହାର

୧୭। ସ. ଦିନ ଗଲ

୧୮। ସ. ହୋଇଲେ

୧୯। ଶ. ଏହି

ପାଣ୍ଡବେ ନମସ୍କାର କଲେ ।	ଦ୍ରୋପଦ ନାତିକି ଦେଖିଲେ ।	୧୫୫
ଅନେକ କରନ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।	ଆନନ୍ଦେ ସେ ପତ୍ର ପାଣ୍ଡବ ।	୧୫୬
ପଞ୍ଚାଳ ବୃନ୍ଦାବନ ପହଞ୍ଚି ।	ଦେବୀଙ୍କ ସେ ଦୃଢ଼ ପଦ ରଖେ ।	୧୫୭
ମିଳିଲେ ଆପଣା ଭୁବନେ ।	ସୁପକ୍ଷ ପାଳନ୍ତି ସଦନେ ।	୧୫୮
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପଦ କର ଆସ ।	କହଇ ଶ୍ରୀମୁଖ ଦାସ ।	୧୫୯

୧ । ଶ ପ, ଉଚ୍ଚବ	ସ: ଉଚ୍ଚେ ଶ୍ରବଣ ଗୁଣିତଶେ
୨ । ଶ ପ, କୁମାରଙ୍କ ଉଲ୍ଲେ	ପାଣ୍ଡବେ ସୁଦେଶ ରହ ବନେ [ଅଧିକ ପାଠ]
୩ । ସ ପ, ଦ୍ରୋପଦ ଗଲେ	୭ । ଶ, ପାଦ
୪ । ଶ ପ, ଭୁବନ	୮ । ସ, ବ୍ୟସନ
୫ । ଶ ପ, କରନ୍ତି ପଦ	
୬ । 'କ' ଯୋଗେ ୪୮ ପଦ ପରେ 'ଶ'	
ଯୋଡ଼ିଲେ	

## ଏକଶତ ଛା

## ଗୁଣ—ପିତୃତା

ବରୁଣ ଶ୍ରବଣା ମାଳାବତୀ କୋଳେ ଦୁଃସାଧ୍ୟ ଦେଲେ ଜାତ  
ବୃହସ୍ପତି ଗ୍ରହ କୋଟି ବୃଦ୍ଧି କହୁଛନ୍ତି ବରୁଣ ଅଗ୍ରତେ ହେ  
ଶୁଣ ହେ ନଳପତି, ସୁଦାମାଣୀ କୁଟିବ ଚିତ୍ତୁତ ହେ

ପାଣି ଗ୍ରହଣ ନୋହୁ ତା ପତି ହେ

ଶିର ଛେଦ ହୋଇବ ଚିତ୍ତୁତ ହେ ॥୧॥

ବରୁଣ ବୋଇଲେ ତେବେ ଦୁଃସାଧ୍ୟ ପକାଇ ଦିଅ ନାନନ୍ଦେ  
ଶୁଣି ମାଳାବତୀ ଦୁଃସାଧ୍ୟ ସେନ ପଶିଲ ଏକାନ୍ତେ ବନେ ସେ  
ବରୁଣକୁ ସେବନ, ବିଜେ କଲେ ପାଦଶା ଶ୍ରୀମାନ ସେ

ପାଇ ମିଳିଲେ ତା ସନ୍ଧ୍ୟାଧାନ ସେ

ମାଳାବତୀ କରନ୍ତି ସେବନ ସେ

୧ । ଶ: ପାଦ	୪ । ଶ- ଛେଦନ ଚକ୍ର
୨ । ଶ, ଦୁଃସାଧ୍ୟ ଏକତ୍ର ଜାତ	୫ । ଶ ଉ, ଦୋହତାକୁ
୩ । ସ, ଦୋହତାଏ ହେଲେ	୬ । ଶ, ଚକ୍ରନ
୪ । କ, ବୃହସ୍ପତି	୭ । ସ, ପସାଲେ ଏକାନ୍ତ
୫ । ଶ, ବୃହସ୍ପତି	୮ । ସ, କରୁଛନ୍ତି
୬ । ସ, ବୃହସ୍ପତି	୯ । ଶ ଉ, ସମାଧାନ
୭ । ଶ, କୋଷ୍ଠ	୧୦ । କ ଶ ପ, ଦ୍ରବନ
୮ । କ, କୁ	

ବରଣମାଳା ଦେଇକରି ବରୁଣ ବଣ ଚାଟାକୁ ବଚନ  
ଦେଖିକରି କୃଷ୍ଣ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ ବେଗେ ହଳାଶ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ ସେ  
ବୁମ୍ବେ ସଜଳ ଭ୍ରାତ, ତଳ ବରୁଣ ପୁରେ ବୁଣିତ ସେ  
ମଳେଇ ନାମେ ଚାର ଦୋହର ସେ  
ଆନନ୍ଦା ନନ୍ଦ ବିବାହ ମତ ସେ ॥୬॥

ଏତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ଆନନ୍ଦାନନ୍ଦକୁ ବରବେଶ କରାଇଲେ  
ଲକ୍ଷେ ଶାଠିଏ ସହସ୍ରେ ଅଶୀ ପୁର ବରଦାଣୀ ପଣେ ଗଲେ ସେ  
ଆଗେ ବର ବିମାନ, ବାଜୁଅଛି ନାନା ବାଦ୍ୟମାନ ସେ  
ରଥ ରଜ ଅଶ୍ୱ କହୁ ସନ୍ୟ ସେ  
ମହା ଉତ୍ସବ ଆନନ୍ଦ ମନ ସେ ॥୮॥

ବର ଦେନାରି ବରୁଣ ନିଜପୁରେ ପ୍ରବେଶ ପାଇଁ ହୋଇଲେ  
ଜନ୍ୟାକୁ ପ୍ରବେଶ କରାଇ ସଭାରେ ନଗ୍ନରେ ଉତ୍ସବ କଲେ ସେ  
ପିଞ୍ଜନାର କରଣ, ରହୁକେଶରେ ବସି ବରୁଣେ ସେ  
ଦେନି ପୁରୋହିତ ବିପ୍ରଗଣେ ସେ  
ମାତ୍ର ଅଛନ୍ତି ପାଣି ଗ୍ରହଣେ ସେ ॥୯॥

୧ । ଷ. ବଣଲେ ଚାକୁ

ଗ. ଦେନିଣ ସେ ବରୁଣ ଆନନ୍ଦ ହୋଇ

ଘ. ବରଣ ବଣଲେ ଚାକୁ କହୁନ

୨ । ଗ. ପାନନ୍ଦ ହୋଇଣ ହଳାଶଲେ

ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ

ଘ. ହୋଇଣ ପାସେ ହଳାଶ ପ୍ରଦ୍ୟୁମ୍ନ

୩ । ଘ. ଦୁହ୍ୱତ

ଘ. ନାମ ଚାର ଦୁହ୍ୱତ ହେ

୪ । ଷ ଗ ଘ. ବିବାହ

୫ । ଷ. କହଣ

ଘ. ଏତେକ କହଣ

୬ । ଗ. ଚର୍ଚ୍ଚି କଲେ

ଘ. ଚର୍ଚ୍ଚି କଲେ

୭ । ଷ ପ୍ରସ୍ତ ଅଶୀ ନନ୍ଦନ

ଘ ନନ୍ଦନ

ଘ. ଶାଠିଏ ସହସ୍ର ଅର୍ଥାଏ ନନ୍ଦନ

୮ । ଷ. ବରବେଶ

୯ । ଗ. ବନାଇଲେ

୧୦ । ଷ ଗ ଘ. ରଥ

୧୧ । ଗ ଘ. ଉତ୍ସବ

୧୨ । ଗ ଆଶୀ

୧୩ । ଷ. ଉତ୍ସବ

ଘ. ପ୍ରବେଶ

୧୪ । ଗ. ବରଣ

୧୫ । ଘ. ବରୁଣ

୧୬ । ଗ ଦେନି ପୁରୋହିତ ବିପ୍ରଗଣେ ହେ

ଘ. ବିପ୍ରଗଣ ହେ

୧୭ । ଷ. ଅଛନ୍ତି

ଘ. ଅଛନ୍ତି



ନାରଦ ମୁନି ବିଷ୍ଣୁରନ୍ତ୍ର ମନରେ ଦେଖିବା ସେ କରୁକୁଳ'  
ବାଳକାଳୁ' କନ୍ୟା ଶିଶୁର ବଶିଲେ ଜାଣିନାହିଁ ସେ କାର୍ତ୍ତିକ ସେ'  
ଆମ୍ଭେ କଷ୍ଟବା ଯାଇ, କୁମ୍ଭ କନ୍ୟା ଯାଏ ଚକ୍ର ହୋଇ ହେ

ଶୁଣି କର ସେ ଆସିବ ଧାର୍ମ ହେ  
ସୁଖୀ ହୋଇବା କଳ ଲଗାଇ ହେ' ॥୧୦॥

ଆଜ ଅନଥନ ସମର ହୋଇବ ଦୁଇକୁଳ ହେବେ ନାଶ  
ଏମନ୍ତ ବିଷ୍ଣୁର କରଣ ମନରେ ପରବେଶ କଲକାସ' ସେ  
କାର୍ତ୍ତିକକୁ କହନ୍ତି, କୃଷ୍ଣ କୁମ୍ଭରେ ଆସି ଅଛନ୍ତି ସେ  
କୁମ୍ଭ ବନ୍ୟାକୁ ବଳେ ନିଅନ୍ତି ସେ  
ପୁଣ୍ୟ ଶିଶୁର ବଶିଅଛନ୍ତି ସେ ॥୧୧॥

ଶୁଣି କାର୍ତ୍ତିକ ଶିବରଣ ଦେଶଣ ନନ୍ଦରଣ ଅଧିପତି'  
ବରୁଣ ଭୁବନେ ଅତି କୋପମନେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଚଡ଼ତ ସେ  
କରେ ଖଡ଼ଗ ଧରି, କାର୍ତ୍ତିକେଶ୍ଵର ହୋଧରେ କର ସେ  
ଆନନ୍ଦାନନ୍ଦ ଶିର ଉତ୍ତାର' ସେ  
ବରୁଣକୁ କଛୁ ହିଁ ନ ଫୁରି ସେ ॥୧୨॥

୧ । କ. ତାହା ନାରଦ ଜାଣି ଚକ୍ଷଣ ସେ

ମନେ ଅତି ଆନନ୍ଦ ହୋଇଣ ସେ

ସୁଖି ହେବା ଦୁନ ଲଭାସଣ ସେ

॥(ଅଧିକ ପାଠ)

୨ । ବ. ବାଳକାଳେ

୩ । କ. ନାରଦମୁନି—କାର୍ତ୍ତିକ ସେ' ପାଠ

ନାହିଁ

୪ । ବ. ଆନ

୫ । ବ. ଏତେ ବିଷ୍ଣୁରଣ ମୁନି ଯାଇ ସେ

୬ । ଗ. କପିଳାସ

୭ । ଗ ଗ ବ. ନନ୍ଦ ଆଦି ଗଣପତି

୮ । ଗ. ସହୋଧ

ଗ. ସହୋଧ

୯ । ବ. ଧାଡ଼ିଟି ନାହିଁ

ବହୁଶକ୍ତି ଗଣପତି ଧରଣରୁ କରୁଥିଲେ ଧରଣୀ ସେ  
 କଳପତି ଜ୍ଞାନ ତେଜଶ ପିଣ୍ଡରୁ ଶୋଇଲେ ମଞ୍ଚକଳରେ ସେ  
 ଦେଖି ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପନ୍ନ ଖର, ସଙ୍ଗେ ସବ ସହୋଦର ସେ  
 କଲେ ଅସଂଖ୍ୟ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ସମର ହେ  
 ତାହା ସନ୍ତୋଷ କାହିଁ କେଶର ସେ ॥୧୩॥

ବ୍ରହ୍ମଣରୁ ଦେଶ ନମେଷ ମାତ୍ରରେ ସବୁର ପ୍ରାଣ ହରିଲେ  
 ଦେଖିଣ ନାରଦ ଦ୍ଵାରକା ମିଳଣ ରାମକୃଷ୍ଣକୁ କହିଲେ ସେ  
 ଦେବ ସବୁକୁମର, ରମଣ ମାଇଲେ କାହିଁ କେଶର ହେ  
 ବେନିଗଣ୍ଡ ହୋଇଅଛି ବର ସେ  
 କନ୍ୟା ଦେନିଯାନ୍ତି ନିଜ ପୁର ସେ ॥୧୪॥

ଶୁଣି ରାମକୃଷ୍ଣ ପାତକର ସନ୍ୟ ଦେନିଣ ସେ ପଞ୍ଚାବଳରେ  
 ମହାହୋଧ ହୋଇ କାହିଁ କେଶରକୁ ବେଢ଼ିଲେ ଆସି ପଲ୍ଲବ ସେ  
 ଶଙ୍କରସଣ ଧାଇଁ, ହଳ ମୁଷଳ କରେ ବୁଲାଇ ସେ  
 ଶିବଜଣ ମାଇନ୍ତି ଗୋଡ଼ାଇ ସେ  
 ମହାମର୍ତ୍ତ ବଶ୍ୟମୁଖି ହୋଇ ସେ ॥୧୫॥

୧ । ପ. କରେ ଧର

ପ ହାଣଲେ

୨ । ପ. ତେଜଲେ ପିଣ୍ଡରୁ ଶୋଇଲେ

୧ । ପ. ଦେଖି ନାରଦ ଦ୍ଵାରକା

୩ । ଖ. ପଦ୍ମନ

୧୦ । ଖ ପ. ହୋଇଗଣ୍ଡ ବର ହେ

ପ. ପଦ୍ମନ

୧୧ । ଖ ଦେନିକରି

୪ । ଖ ଗ ପ. ଦେନିତ ସବ ସହୋଦର

ପ. ଦେନିଗଲେ

୫ । ଖ. ବ୍ରହ୍ମପୁର

୧୨ । ଖ. ବହୁତ ସମର କଲେ ସେ

ପ. ବ୍ରହ୍ମପୁର

ପ. ଅତି ସବୁରେ

୬ । ଖ ପ. ପେଷି

୧୩ । ଗ. ମହାମତ

୭ । ପ. କର୍ମାବ ମାତ୍ରରେ

୧୪ । ଖ ବସ୍ୟମୁଖି

୮ । ଖ. ତେଜଲେ

ଗଣେଶ ଦେଖିଣ ଓଗାଳଲେ ଆସି ମୁଷଳେ' ଘମେ ପିଟିଲେ  
 ସେହୁକ୍ଷଣି ହଳ ପ୍ରହାର କରନ୍ତେ ଗଣେଶ ମନ୍ତ୍ର ଲେଖିଲେ ସେ'  
 ଦେଖି କାର୍ତ୍ତିକେଶ୍ବର, କୃଷ୍ଣ ସଙ୍ଗେ କରନ୍ତି' ସମର ସେ  
 କୋପ କଲେ ଦେଖି ପୀତାମ୍ବର ସେ  
 ପ୍ରେଷିଲେକ ନାରାୟଣ ଶର' ସେ ॥୧୬॥  
 କାର୍ତ୍ତିକ ଦୃଢ଼ରେ ପ୍ରହଣ ଦିଗରେ ବାହାର ହୋଇଲୁ ଶର'  
 ଗର୍ଜନ କରିଣ ପ୍ରାଣ ହାରି ତଳେ ପଡ଼ିଲେ କାର୍ତ୍ତିକେଶ୍ବର ସେ  
 ଯେତେ ସାଗଥି ଥିଲେ, ବଳରାମ ସମସ୍ତ ମାଇଲେ ସେ  
 କନ୍ୟା ଛଡ଼ାଇ ତତ୍ତ୍ଵ' ଆଣିଲେ' ସେ  
 ଦେଖି ନାରାଦ ତତ୍ତ୍ଵ' ଚଳିଲେ' ସେ ॥୧୭॥  
 ପାତାଳ ପୁରରେ ବ୍ରହ୍ମଜନ ସାଧୁ ଅଛନ୍ତି ସେ ଶି'ପୁରାଣ'  
 ମୃଗସେନ ଜୟସେନ ବେଳ ଦତ୍ୟ ତାକୁ ଛନ୍ତି ଅନୁସରି'ସେ'  
 ପରବେଶ ନାରଦ, ଉଠ ଶିବ ସରିଲୁ ସମ୍ପଦ ସେ'  
 ରାମକୃଷ୍ଣ କଲେ ତୋତେ'' ବାଦ ସେ  
 କାର୍ତ୍ତିକକୁ କଲେ ଶରଭେଦ'' ସେ ॥୧୮॥

୧ । ଗ. ଦେଖି ଓଗାଳଲେ ଦେଖିଣ

ଘ. ଓଗାଳନ୍ତା ଆସି ମୁଷଳ

୨ । ଗ. ସେହୁକ୍ଷଣି ହଳ ବୁଲଇ ପିଟିଲେ

ଗଣେସ ଗ୍ୟାନ ହାରିଲେ

୩ । ଗ. କଲେକ

୪ । ଗ. ନାରାୟଣସର

ଘ. ନାରାୟଣ ସର

୫ । ଗ. ସର

୬ । ଗ. ଦେନ ଅପିଲେ

ଘ. ଦେନଲେ

୭ । ଗ. ପଡ଼ିଲୁ ଶର

୮ । ଗ. ପାତାଳପୁରେ ସ୍ବର

ବ୍ରହ୍ମଜନ ସାଧୁଛନ୍ତି ତପ କରି

୯ । ଗ. ସେବା କରି

୧୦ । ଗ. ତୋରେ

ଘ. ତୋରେ କଲେ

୧୧ । ଗ. ଶରଭେଦ

ବହୁଣ ନନ୍ଦନା' ବାଳକାକୁ ଭୁମ୍ବେ' କାର୍ତ୍ତିକ କଲ ବରଣ  
 ରାମଙ୍କ ପୁଅ ବିବାହ ହେଉଥିଲା କାର୍ତ୍ତିକେ ଏହା ଜାଣିଣି' ସେ  
 କୃଷ୍ଣ ପୁଅକୁ ମାରି, କନ୍ୟା ଆଶୁଥିଲେ ନିଜ ପୁରୀ ସେ  
 ମିଳିଲେ ରାମ ସାରଙ୍ଗଧାରୀ ସେ  
 କନ୍ୟା ନେଲେ କାର୍ତ୍ତିକ ନିବାସ ସେ' ॥୧୯॥

ଶୁଣି ମହାଦେବ ମହାହୋଧ ହୋଇ ବେନି ଦତ୍ୟକୁ ଶୁଣିଲେ  
 କିସ କାର୍ଯ୍ୟେ ଭୁମ୍ବେ ତପ କରୁଅଛ କହ ବୋଲଣ ବୋଇଲେ' ସେ  
 ଶୁଣି ବେନି ଅପୁର, ଶିରେ ପୋଡ଼ିଲେକ ବେନି' ଜର ସେ  
 ଜଣାଇଲେ ଶୁଣିମା ଶଙ୍କର ସେ  
 ଏହି କାରଣେ ତପ ଆମ୍ଭର ସେ ॥୨୦॥

ରାମକୃଷ୍ଣ ଆମ୍ଭ ବଂଶ ନାଶ କଲେ ଜଣିମୁ ତାହାକୁ' ରଣେ  
 ହୋଧେ ଏହି' କର ଦେଇଣ ଶିଶୁର ଦେନଲେ ତାକୁ' ଗହଣେ ସେ  
 ବୃଷଭେ ବିଜେ କଲେ, ଦେଖି ନାରଦ ଆଗରେ ଗଲେ ସେ  
 ମହାଦେବ ଭୁବିରେ ମିଳିଲେ ସେ  
 ରାମକୃଷ୍ଣକୁ ସେ ଓରାଇଲେ ସେ ॥୨୧॥'

- |                          |                                  |
|--------------------------|----------------------------------|
| ୧। ଶ. କୁମାର              | ୭। ସ. ମାଣକୁ ତାହାକୁ               |
| ୨। ସ. ବାଳକାକୁ ଭୁମ୍ବେ     | ୮। ଇ. ସ. ପୁଣି ସେହି               |
| ୩। ଶ. ଶୁଣିଣ              | ୯। ସ. ଦେନା ତାକୁ                  |
| ୪। ଶ. ଦେହତଳେ ପୁଅ ମାରି ହେ | ୧୦। ଶ. "ରାମକୃଷ୍ଣକୁ ସେ ଓରାଇଲେ ସେ" |
| ୫। ଶ. ସ. କୋଳ ଅଭ୍ୟା' ଦେଲେ | [ଅଧିକ. ପାଠ]                      |
| ୬। ସ. ପୋଡ଼ିକ ବେନି        |                                  |

ଦେଖି ରାମକୃଷ୍ଣ ସନ୍ୟ ପତ୍ନ କର କରନ୍ତି ଅସଂଖ୍ୟ ରଣ<sup>୧</sup>  
 ମହାଦେବ ଯୋଧ କରଣ କୃଷ୍ଣକୁ<sup>୨</sup> ପ୍ରହାର ଅଛନ୍ତି ବାଣ ସେ  
 ପଦ୍ମଲତନ ହରି, ତାଙ୍କ ଶର<sup>୩</sup> ଦୁରହ୍ନ<sup>୪</sup> ନିବାରି ସେ

ବିହରନ୍ତି ଶର<sup>୫</sup> ଧରି ସେ  
 ଜଣା ନ ଗଲ<sup>୬</sup> ବିବା-ଶବ୍ଦ ସେ<sup>୭</sup> ॥୨୬॥

ଦେବ ଶରରେ ପ୍ରତିଶର କରନ୍ତି ଭୟେ ଜମ୍ବିର୍<sup>୮</sup> ଧରଣୀ  
 ମହାବୋର ନାଦ କରଣ ସମର କରୁଛନ୍ତି<sup>୯</sup> ହଳପାଣି ସେ  
 ବେନ ଅସୁର ଖର, ଧନୁ ଧରି କରନ୍ତି ସମର ସେ

ଦେଲେ ନିବାରନ୍ତି ଜାଳାମୁର ସେ  
 ବେଳୁ<sup>୧୦</sup> ବେଳ କୋପ<sup>୧୧</sup> ମହାବୋର ସେ ॥୨୭॥

ନାରଦ ଦେଖିଣ ନୃତ୍ୟ ନରୁଛନ୍ତି ନରୁ ଲଗ୍ନ ବୋଲି ଡାକ  
 ଅଶୀ ସହସ୍ର କଳ ଧୋକେଡ଼ି କାଶେ ସେ ମୁନି ଅଛନ୍ତି ଜାକ ଦେ  
 କଳ ପ୍ରିୟ ସେ ପତି, କଳ ଦେଖି ଉଲ୍ଲସଇ ଛୁତି ସେ

କଳ ଲଗାଇ ଅଛନ୍ତି ମାତି ସେ<sup>୧୨</sup>  
 ତାକୁ ବିଶ୍ୱମୁର ମାଗେ ଭକ୍ତି ସେ<sup>୧୩</sup> ॥୨୮॥

୧ । ସ କରନ୍ତେ ଅସଂଖ୍ୟ

୨ । ସ. କରଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

୩ । ଶ. ସର

୪ । ଶ. ଦୁରହ୍ନ

୫ । ଶ ସ. ଦେବଶର

୬ । ଶ. ପିଣା

୭ । ସ 'ଧାଡ଼ି' ନାହିଁ

୮ । ଶ ଶରେରେ ପ୍ରତିଶର କରବାରେ  
 ଜମ୍ବି ଅଛଇ

୯. ଦେବସରରେ ପ୍ରତି ସର କରନ୍ତି

ଜମ୍ବି ଅଛଇ

୧୦. ଶରେ ଶବ୍ଦେ ପ୍ରତି ଶର କରବାରେ

ଜମ୍ବି ଅଛନ୍ତି

୧୧ । ସ. କରୁ ଅଛନ୍ତି

୧୨ । ଶ ସ. ସୁକ

୧୩ । ଶ ସ. 'ପାଠ' ନାହିଁ

୧୪ । ଶ. ପୋଡ଼ରେ '୨୪' ସହସ୍ର ନାହିଁ

ଦ୍ଵାବିଂଶ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—ଶ୍ରେଣୀ

ହରିହର କଲେ ରଣ                      କାହାରି ନୋହୁଲ ଜଣି  
ଧନୁଶର ପକାଇଣ କୋପେ ଶଶୁର

କୁଷ୍ଠକୁ ଧଇଲେ ରାଡ଼                      ଜାଣି ହରି ଧନୁ' ଗୁଡ଼  
ରଞ୍ଜାଇଡ଼ ହୋଇଲେ ମାଲକି ଆକାର  
ପୃଥ୍ଵୀଦେବୀ ଆକୁଳ ହେଲି  
ବେନଜନ ପଡ଼ିଲେ ମରିବ ବୋଇଲି ॥୧॥

ଶୁଣି ହର ଅନାଇଲେ                      ବୃଷଭ ପାଶେ ମିଳିଲେ  
ପୃଷ୍ଠେ ବିଜେ କଲେ' ଯାଇ ସେ ହରିହର

ଚଣ୍ଡି ପରେ ଜଡ଼ାଜଡ଼                      ରଞ୍ଜାଇଡ଼ ରଞ୍ଜାଗଡ଼  
ପଡ଼ାପଡ଼ ଧରାଧରି' ଘୋର ସମର  
ବେନ ଦେବକର ସମର  
କେ ଅବା ଲେଖି ପାରିବ ସଖି' କାହାର ॥୨॥

୧ । ପ. ନୋହୁଲକ ହାର ଜଣ

୨ । ଗ. ଦେଲେ

୩ । ଗ ପ. ମଲକ

୪ । ଗ. ହଜା'ରେ

୫ । ପ. ହେଲେ

୬ । ପ. ବୋଇଲେ

୭ । ଗ ଗ. ପୃଷ୍ଠ ବିପ୍ରାଣଲେ

୮. ପୃଷ୍ଠ ପ୍ରାଣଲେ ହେ

୮ । ଗ. ରଞ୍ଜାଇଡ଼ ସରାଧରା ସଡ଼ାଗଡ଼

ମାରମର ସାହରଡ଼

୯. ଧରାଧର ରଞ୍ଜାଇଡ଼ା ଚଡ଼ାଚଡ଼ା

ରଞ୍ଜାଗଡ଼ା ମରାମର ସିଂହରଡ଼ା

୧୦ । ପ୍ରହାର

୧୧. ସେ ବେନ ଦେବକ ପ୍ରହାର

୧୨ । ଗ ସଦା

ଦେଖି ଚନ୍ଦ୍ର ଧାଇଁଲେ                      ଦୁଇକୁ ଗୋଡ଼ାଇ ନେଲେ  
 ଶୁକ୍ଳସ୍ୱପ୍ନକୁ ନିଜ କରେ ବସାଇ  
 ଜୟସେନ ତତ୍ୟ ଶର                      ଜଣେ ଭଡ଼ି ଧନୁଶର  
 କରେ ଧରି କୃଷ୍ଣ ଆଗେ ଓଗାଳେ ଯାଇ  
 କୃଷ୍ଣ ତାକୁ କଲେ ସମର  
 ଯାଦବ ବଂଶକୁ ମାରୁଛନ୍ତି ଶଶୁର । ୩ ।  
 ମୃଗସେନ ସଙ୍ଗେ ଶମ                      ଯୁଦ୍ଧକରି ଘୋର ତମ  
 ଲଙ୍ଗଳ ବୁଲାଇ କଣ କୋପେ ଧାଇଁଲେ  
 ପିଟିଲେ ଅସୁର ଶିରେ                      ମୃଗସେନ ଧରି କରେ  
 ଶମ କରନ୍ତୁ ହଳ ଛଡ଼ାଇ ଦେଖିଲେ  
 ସେହୁ ହଳ କୋପେ ବୁଲଇ  
 କଳରାମକର ଶିରେ ପ୍ରହରେ ନେଇ । ୪ ।  
 ମୋହେ ପଡ଼ିଲେକ ଶମ                      ଦେଖି ଦତ୍ୟ ଅତି ତମ  
 ହଳ ବୁଲାଇ ତତ୍ୟ କୋପେ ଧାଇଁଲେ  
 ପିଟିଲ କୃଷ୍ଣ ଉପରେ                      ମୋହୋ ଗଲେ ଅବଳରେ  
 ଦେଖିକରି ଜୟସେନ ଆନନ୍ଦ ହେଲ  
 ଶିବ ଯତ୍ୟୁ ବଳ ମାଇଲେ  
 ମଳେନ୍ଦ୍ରୀ ତନ୍ୟାକୁ ତତ୍ୟ ଛଡ଼ାଇ ନେଲେ । ୫ ।

୧ । ଶ ଗ ସ. ହରକୁ ପୁଷ୍ପାରି ଦେଲେ  
 ୨ । ଶ ଗ ସ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣକୁ ତୋଲି  
 ୩ । ଶ ଗ ସ. କରେ ଧରି ଧନୁଶର  
 ୪ । ଶ ଗ ସ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତତ୍ୟ କୁ ଦେଖି  
 ୫ । ଶ. ଓଗାଳିଲେ ସେ  
     ସ. ଓଗାଳିଲେ ଯାଇ  
 ୬-୧ । ସ. କୃଷ୍ଣକୁ କରନ୍ତି ସମର  
 ୭-୧ । ଶ. ଗଣକୁ  
     ସ. ଯାଦବକୁ  
 ୮ । ଶ. ଶକର

୧ । ସ. ଲଙ୍ଗଳ ବୁଲଇ  
 ୧୦ । ଶ ସ. ପିଟିଲେ  
 ୧୧ । ଶ ସ ଧରେ  
 ୧୨ । ସ. ଶମ କରୁ ହଳ ଛଡ଼ାଇ ଦେଖିଲେ  
 ୧୩ । ଶ ସ. କୋପେ  
 ୧୪ । ସ. କଳରାମକର ଶିରେ  
 ୧୫ । ଶ. ତମ  
     ସ. କର  
 ୧୬ । ଶ. ଯଦ  
 ୧୭ । ଶ. ନିନଇକୁ

ତା ଦେଖି ନାହିଁ ଗଲେ କହନ୍ତି ବନେ ମିଳିଲେ  
 ପାଣ୍ଡବକୁ କହିଲେ ସବଳ ତରଳ  
 ଭୀମ ଅର୍ଜୁନ ନକୁଳ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଧର୍ମଦାନ  
 ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋପରେ ସେ ଧାଇଁଲେ ଭୁବନ  
 ସେ ନାହିଁ କହାଇ ନେଲେ  
 ପାଣ୍ଡବେ ଶଙ୍କର ଅଗେ ଯାଇ ମିଳିଲେ ॥୭॥  
 ଭୀମସେନ ମୃଗସେନ ନକୁଳକୁ ଜୟସେନ  
 ଶଙ୍କର ସଙ୍ଗେ ଅର୍ଜୁନ କଲେ ସମର  
 ଭୀମକୁ ସେ ମୃଗସେନ ମାଡ଼ ବସିଲ ବହନ  
 ଶତସିଂହକୁ ସୁମର ପାଣ୍ଡବ ବାର  
 ଅସୁରକୁ ବଳେ ଧଇଲେ  
 ବିଧାଏ ମସ୍ତକେ ତାର ପ୍ରହାର କଲେ ॥୮॥  
 ମୃଗସେନ ମୃଣ୍ମୁରୁ ପ୍ରାଣ ଛାଡ଼ି ତାହାର  
 ଦେନପାଦ ଧରି ବୁଲିଲେ ପାଦେନ  
 କର ଅତି କୋପନ ପିଟିଲେ ସେ ଜୟସେନ  
 ଶଶେ ଦୁମାର ଅସୁର ପଡ଼େ ଅବନ  
 ଗୋଇଁଦାସ ହୃଦେ ମାରିଲେ  
 ରକତ ଉଦ୍ଗାର ଜୟସେନହିଁ ମଲେ ॥୯॥

୧ । ଘ. ସଙ୍ଗେ ଘେନି

୨ । ଘ. ଭୁବନ

୩ । ଘ. ପାଣ୍ଡବେ ଶଙ୍କର ଅଗେ ଧାଇଁଲେ

ଗ. ପାଣ୍ଡବେ ସମରେ ସେ ଧାଇଁଲେ

ଘ. ପାଣ୍ଡବେ ସମରେ ଧାଇଁଲେ

୪ । ଘ. ଜୟସେନ

୫ । ଘ. ମୃଗସେନ

୬ । ଘ. ପ୍ରାଣ ଛାଡ଼ି

ଘ. ଦେନ

୭ । ଘ. ଶଙ୍କର କୁଳ

ଘ. ସୁମର ବାଡ଼ କୁମର

୮ । ଘ. ଶଙ୍କର ବାଡ଼ କୁମର

୯ । ଘ. ତାର ମସ୍ତକେ

୧୦ । ଘ. ଶଙ୍କର

୧୧ । ଘ. ଶଙ୍କର ପାଦ

୧୨ । ଘ. ହୃଦେ ମାରିଲେ

୧୩ । ଘ. ରକତପାଦେ ପ୍ରହାର କଲେ

୧୪ । ଘ. ରକ୍ତ ଉଦ୍ଗାର



ଦେଖି ବାସବ ନନ୍ଦନ                      କଲେ ଅତି ଗୋପମନ  
 ମନ ଭେଦ ନାଶରୁ ଧନୁରେ ବସାଇ  
 ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯାଅି ଶରୁ'                      ଶିଶୁରକୁ ବେଗେ ମାର  
 ଭେଦକୁ ଅରେ ବେଗରେ ନାଶରେ ହୋଇ  
 ଶୁଣି ଶର ହରଷ ହିତେ'  
 କଦମ୍ବ କୁସୁମ ପ୍ରାଏ ଭେଦ କୁଶରେ' ॥୧॥  
 ଧନୁ ଛୁଡ଼ିଣ ଶିଶୁର                      ମୋହେ ପଡ଼ି ଅବନୀର  
 ନାରଦ ଦେଖିଣ କଲଳାପକୁ' ଗଲେ  
 ପାଦଗା ଆଗେ କଳ୍ପଲେ                      ଶୁଣି ଦେଖା କୋପ କଲେ  
 ଦୁର୍ଗା ରୂପେ ସିଂହରେ ଯେ' ବିଜୟେ କଲେ  
 ସଦସ୍ତେନ ଭୁଜ ତାଙ୍କର  
 ପଞ୍ଚଶତ ଧନୁଶର ଧରିଣ କର' ॥୧୦॥  
 ସଙ୍ଗେ କୋଟିଏ' କଳାଳୀ                      ଲକ୍ଷେ ଦେଖିଲେ' କେତାଳୀ  
 ଭଲଭାଗ ବରାହ' ଅସ୍ତ୍ରାଣ୍ୟ ସଭଳ  
 ପାଣ୍ଡବକୁ ଓଗାଳିଲେ                      ଦେଖାଏ ଗର୍ଜନ କଲେ  
 ଗଦାଧର ତାକୁ ମାରୁଛନ୍ତି ପାବେନ ୧'  
 ଧନୁଶର ଧରି ଅର୍ଜୁନ  
 ଦୁର୍ଗା ସମୀପେ' ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ବଦନ ॥୧୧॥

୧ । ସ. ଦେବ ନାଶକ

୨ । ଗ. ସର

୩ । ଖ. ଶରକୁ

୪ । ଗ. ଦରବର

୫. ପୁଣି ଶର ହର ଶରରେ

୬ । ଖ. ଦେବର ସିରେ

୭. ସ. ପ୍ରଭବର ଗରେ

୮ । ଖ. କଲଳପକୁ

୯. କପିଳାପକୁ

୧୦ । ଖ. ସିଂହ ପୁଷ୍ପେ

୧. ସିଂହ ପରେ

୨. ଦୁର୍ଗା ରୂପେ ପାଦ ପୁଷ୍ପେ

୩ । ଗ. ପଞ୍ଚଶତ ଧନୁ ଧରି ଅଛନ୍ତି କରେ

୪ । ଗ. ଗ. ସ. କୋଟିଏ

୫. ଖ. ଗ. ସ. ଲକ୍ଷେ ଦେଖି

୬ । ଗ. ନାରଦବଦନ

୭. ଭଲଭାଗ ବରାହ

୮ । ଖ. ଗ. ପାବନ

୯. ସ. ଦୁର୍ଗା ସମୀପେ

ପାର୍ଥ ଦେଖି କୋପମନ                      ପେଷନ୍ତେ ଶର ବହନ  
ରୁହ ରୁହ ବୋଲଣ ପାଦ୍ୟା ତାଳିଲେ

ଶିଖ୍ୟ-ପୁତ୍ର ହୋଇ କର                      କମ୍ପା ନାଶର ପ୍ରହାର  
ଚତ୍ୟାମ୍ବର ନୟାଶି କୁ ହୁଅ ବୋଇଲେ  
ଶୁଣି ପାର୍ଥ ଧନୁ ଗ୍ରହଣେ  
ପାଦ୍ୟାକ ପାଦେ ପାଇ ଦ୍ରୁପଦ କଲେ ॥୧୬॥

ଦୁର୍ଗା ସିଂହରୁ ଉତ୍ତର                      ଅର୍ଜୁନକୁ କୋଳେ ଧରି  
ଶାନ୍ତ ମୁଖି ହୋଇଲେ ସେ ଦେଖା ସଦାଶୀ

ଶ୍ରୀମ ସମନ୍ତ ରକ୍ତଲେ                      ଦେଖ ଏ ଅନ୍ତର ହେଲେ  
ଅର୍ଜୁନକୁ ଶୁଣି ଦେଖା ବଚନ ଉଣି  
ଦେଖ ହରିହର ସମର  
ମୋହେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି ରାମ ଆଦି କୁମର ॥୧୭॥

ବ୍ରହ୍ମାକୁ କରନ୍ତି ଧ୍ୟାନ                      ଆସନ୍ତୁ ଚକ୍ରାବନନ  
ଶୁଣି ବିଧାତାକୁ ଲୟେ କଲେ ଅର୍ଜୁନ

ବ୍ରହ୍ମା ଦେଖି ପୁରନ୍ତର                      ପମ ପବନ କୁବେର  
ଅନନ୍ତ ସଜ୍ଜିତେ ସବେ ଆସି ବହନ  
ଦେଖି କରି ଶୁଣି ପାଣ୍ଡବେ  
ବ୍ରହ୍ମାକୁ ଦ୍ରୁପଦ କଲେ ଆନନ୍ଦ ଛବେ ॥୧୮॥

୧ । ଶ. କରଣ

୨ । ପ. ଦୁର୍ଗା ସିଂହରୁ ଉତ୍ତର

୩ । ଶ. ତୋଳା ଧରି

୪ । ଶ. ସ୍ୟନ୍ତ ମୁଖ

କ. ଶାନ୍ତ ମୁଖ

ପ. ଶାନ୍ତା ମୁଖ

୫ । ଶ. ପ. ସମରେ

୬ । ଶ. କହିଲେ

୭ । ଶ. ପ. ଶୁଣିକରି ପାଦ୍ୟା

୮ । ପ. ସମରେ

୯ । ପ. କୁମରେ

୧୦ । ଶ. କରନ୍ତୁ

୧୧ । ଶ. ପ. ପାର୍ଥବ

୧୨ । ଶ. ପୁରନ୍ତର

୧୩ । ଶ. ଅନଳ

୧୪ । ଶ. ପ. ଅଛନ୍ତି ଦେବ

ଯୋଡ଼ିକରି କର ବେନି                      ଜଣାଇଲେ ପ୍ରାଣଶୁନି  
 ହରିହର' ବେନିକୁଳ ଅଙ୍ଗୁଳ ପଡ଼ି  
 ଶ୍ରେ ଦେବ ହୁଅ ପ୍ରସନ୍ନ                      ଏହାକୁ କର ଚେତନ'  
 କେବଳ ମାସକ ବେନି ଅସୁର ଗୁଡ଼ି  
 ଶୁଣି ଗୁଡ଼ା ଯମକୁ ଦେନି  
 ଛୁଦ୍ର ପିଣ୍ଡମାନ ଏକକରନ୍ତି ବେନି" ॥୧୫॥  
 ହୃଦୟ ଶର' କାନ୍ଦନ୍ତି                      ପ୍ରାଣ' ମୁଖରୁ ଫୁଟନ୍ତି  
 ଜଡ଼ିତ ଅଭିଷୟ' କରନ୍ତି ଲେପନ  
 ଭୟ ସୁଧା ବୃଷ୍ଟି କଲେ                      ଛାନ୍ଦ ଗୁଡ଼ା ଡାକ ଦେଲେ'  
 ଅଜାବେ ଜୀବନ ନେଇ' ଦେଲେ ଶମନ  
 ଗଛବେ ଦୁଇ ଛା ବାଡ଼ିଲେ'  
 ସମସ୍ତେ ହେ ଏକାବେଳେ ଛାଁ ବସିଲେ" ॥୧୬॥  
 ଆନନ୍ଦାନନ୍ଦ କୁମର                      ପ୍ରହ୍ଲାଦ ସବ' ସୋହର  
 ବରୁଣ ଆଦି କରଣ ସବ' ସଜନି  
 ଗଣେଶ କାଢ଼ି କେଶୁର'                      ଶିବରାଜ ଆବର  
 ଦ୍ଵାରିକା ସରଳମାନେ ଜୀବନ ଦେନି"  
 ରାମକୃଷ୍ଣ ହରି ଛାଁଲେ  
 ଦେଖିଣ ସମସ୍ତେ ମନେ ଆନନ୍ଦ ହେଲେ" ॥୧୭॥

୧ । ଶ କାରଣ

୨ । 'ଶ' ଯୋଡ଼ିରେ ଏହି ପାଠ ନାହିଁ

୩ । ସ. ଏ କରନ୍ତି ବେନି

୪ । ଶ. ସର

୫ । ଶ. ଶ. ପ୍ରସ

ସ. ଦୁଶ ମୁଖରେ

୬ । ଶ. ମଉଣୋଧ

ଭ. ମୌପଧ ସେ

ସ. ମଉଦଧ

୭ । ଶ. ବ୍ରହ୍ମା ଉଚ୍ଚେ ହାବ ଦ୍ୟନ୍ତ

୮ । ସ. ଜବକୁ ନେଇ

୯ । ଶ. ବାସିଲେ

ସ ପିଣ୍ଡସ ବାସବ ସିଂହଲେ

୧୦ । ଶ. ବହନ

ସ. ସମସ୍ତେ ଏକାବେଳେକେ ଛାଁ ବସିଲେ

ଶ. ଗଣେଶ କାଢ଼ିକେଶୁର ଶିବରାଜ ହିଁ

ଆବର

ଦ୍ଵାରକାର ସରଳମାନେ ଜୀବନ ଦେନ

(ଅନ୍ୟ ପାଠ)

୧୧ । ଶ. ପ୍ରହ୍ଲାଦ

ସ. ପଦ୍ମନ ସବ

୧୨ । ସ. କର ସବ

୧୩ । ସ. ଗଣ କାଢ଼ିକେଶୁର

୧୪ । ଶ. ଜୀବନ ପାଇଁ

ସ. ଆବର ଦେନ

୧୫ । ଶ. ସ. ଦେଖିକରି ସକଳେ ଆନନ୍ଦ

ହୋଇଲେ

ଭ. ଦେଖିକରି ସକଳେ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ

କୁହା ଦେଖି ଦରିଦ୍ରର କହନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର  
କାହିଁ ପାଇଁ ତୁମ୍ଭ ବେନି ସମର ହେଲୁ

କହନ୍ତି ସେ ଯିଲେବନ ଶୁଣ ହେ ଚକ୍ରାବନନ  
ବରୁଣ ଦେବତା ଏବେ ଅନର୍ଥ କଲ  
ଜାଣଇ ନା ତାହାର ନାଶ  
ବାଳକାଳୁଁ ଜନ୍ମ ଆମ୍ଭେ ଥିଲୁ ନା ବରଂ ॥୧୮॥

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଇଲେ ଧାତା ଶୁଣ ଆମ୍ଭର କାରତା  
ବରୁଣ ବଣ ଆଣିଲେ ଆନନ୍ଦାନନ୍ଦ

କାହିଁକି କୋପେ ଅଇଲେ ଆମ୍ଭ ପୁଅକୁ ମାଇଲେ  
କାହା ସଜାଗରୁ ଏବେ ହୋଇଲୁ ଦୟ  
କୁହା ବୋଲେ ଶୁଣ ବିଷୟ  
ସବେ ମେଳ ହୋଇ ଶୁଭ ବରୁଣ ପୁରୁ ॥୧୯॥

ଆନନ୍ଦାନନ୍ଦ କୁମର ସବୁବେଳେ କାହିଁକେଶର  
ବରବେଶ କରି ଉଭା କରିବା ଦେଇ

ଜନ୍ମା ଧରି ପୁଷ୍ପମାଳା ଦେବତା ଯାହାର ଗଳା  
ତାହାକୁ ବିଶ୍ୱା କରିବା ପୁମେଳ ହୋଇ  
ସମସ୍ତ ପକଳ କଲେ  
ବରୁଣ ଭୁବନେ ଯାଇଁ ଶ୍ରବେଶ ହେଲେ ॥୨୦॥

୧ । ପ. କୁହା ଦେଖି ଦରି

୨ । ଶ. ପ. ବେନି ଦେବ

୩ । ଗ. କଲ ସମର

୪ । ପ. ଏ ଅନର୍ଥ

୫ । ପ. ଯାଉଛି ତାହାର

୬ । କ. କର

୭ ପ. ପିଲା ସେ କର

୩ । ଗ. ତାହା ସଜାଗରୁ ସେବେ ହୋଇ

୪. ହୋଇଲୁ ଅନର୍ଥ

୮ । ଶ. ପ. ସକଳେ ପୁମେଳ

୭. ସକଳ ପୁମେଳେ

୯ । ଶ. ପ. ସମେଳ

୧୦ । ଶ. ପ. ସବେ

**ବେନି କୁମରକୁ ବର                      ବେଣି କରିଣ ସଭାରେ**

କ୍ରଷ୍ଣମ ମାଳା କନ୍ୟାର ହୃଦ୍ରେ ଦେଲେ

**କହନ୍ତିଲେ ରାମାବର**                      ଏ ବେଳ ଅଟନ୍ତି ବର

ତୋ ଉଚ୍ଛ୍ୱାସାଦିତ ହେବ ବର ଦୋଇଲେ

ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ରା ଚାନ୍ଦ୍ର ଶୁକ୍ଳେ

ସତ ମୟଙ୍କ ତାଙ୍କର କହେ ଦେଖିଲେ' ॥୨୧॥

ବଳଗ୍ରାସକ ନନ୍ଦନ ସାକ୍ଷାତ କିଏ ମଦନ

ତାଙ୍କ ଜଣେ ପୁଷ୍ପମାଳା' ଦେଲା ଭରଣୀ"

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆନନ୍ଦ ହେଲେ ବରୁଣ ତାହାକୁ ନେଲେ

ଉତ୍ତରବେଘାରେ ତାହାକୁ ବସାଇ ଆଣି

ବହୁ। ଶିବ ସକଳେ ଦେବେ

ବିଷ୍ଣୁ ଜଗନ୍ନାଥେ ତାଙ୍କୁ ବଡ଼ ଉପଦେଶ ॥୨୮॥

ବରୁଣ ସନ୍ତୋଷ ହେଲେ<sup>୨</sup> ବହୁ ପଞ୍ଚତକ ଦେଖଲ

ବରୁଣ ପୁରେ' ସକଳେ କଲେ ଶ୍ରେୟନ'

ସମକୃଷ୍ଟ କନ୍ୟା ବର ଦେନିଶ ଦାରିକା ପର

ପରବେଶ ହୋଇଲେ ସେ ଆନନ୍ଦ ମନ

କରଳାସେ ଶୁଣୁର ଗଲେ

ପାଣ୍ଡବେ କଦମ୍ବ କଳେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ॥୨୩॥

୧ । ଷ ଘ. ପ୍ରଭା. କହନ୍ତି ସୁଦୃଶ ବେଳେଯଥା ଏକ ବରା ସୁଭକ୍ତା ହୋଇବ ଯାକୁ ବୋଲି ବୋଲିଲେ

ପ୍ରତି ଜନମାନସେ ତାହା ଶୁଣିଲେ

ବାହକର ନୁହେଁ କାର୍ତ୍ତିକ ଦେଖିଲେ

ଗ. କହ୍ନୁ ପୁଣି ସୁନ୍ଦର ବେଳା ଜଣୁ ଯେକ କରି ସୁସଜ୍ଜା ଲାହାରୁ ତୋର ବୋଲିଲେ

ପୁଣି କଳ୍ୟା ତାକୁ ଶୁଣିଲେ, ବାରକର ଛପିର କାନ୍ତି କ ଦେଖିଲେ

ଘ, ବାରକନ ଛଅଟିର କାଠି କରା ଦେଖିଲେ

୨ । ଶ୍ରୀ. ସୁବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟ

ପ, ବେଶ କରୁଥିବା ଚାନ୍ଦି

ଦ. ଦ. ଚଉତିଶା

୨ । ଶ ବ, ତୋଷ ହୋଇଲେ

କା । ଶ୍ରୀ. ସୁନ୍ଦରୀ

୨୧ କ. ପୁରୁ

୪ । ଘ, ବସାନ୍ତ ଅଃଶି

୮ । ଡ. ଜଗେ ଦସନ

\* । ଗ. ଉତ୍ତର

ଦେବେ ଗଲେ ପୁର ପୁର      ଉତ୍ତର ସେଂ ବରୁଣର  
 କୁହା ଯଶବନ୍ତୀଂ ପୁରେ ଦେଲେ ପ୍ରବେଶ  
 ଶୁଣିମା ଦେ ସାଧୁଜନ      ଦୟାଳୁ ଭବବାନ  
 ତାଙ୍କ ମାୟାରୁ ବଳିତ କର୍ତ୍ତ ପୁରୁଷ  
 ତାହାଙ୍କରଂ ବେନି ଚରଣ  
 ଘନ ଶିଶୁମାର ଚର୍ଚ୍ଚି ପଶେଂ ଶରଣ ॥୨୬॥

୧ । ଉ. ହୃଦୟେ ସେ  
 ୧୦ । ଖ ଗ ଘ, ପଶୋବନ୍ତ

୧୧ । ଘ. ତାହାଙ୍କ  
 ୧୨ । ଖ ଘ ମାରେ

### ହୟୋଦିଂଶ ଜାୟ

ଗଗ—ଆହାରିଂ

ପଥ ପାଣ୍ଡବେ ଦ୍ରୌପଦୀ ଆଦି ସବେଂ ସକଳ ରକ୍ଷିତଶ ଚୁଲେଂ  
 କଦମ୍ବ ବନ ତେଜ କର ସରରେ ପଶୁ ମ ମୁଖେଂ ଚଳିଗଲେ  
 ଏମନ୍ତେ, ବହୁତ ଦିନ ଗଲେଂ ଜଣି  
 ମଳୟ ବନରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ଚୁରିତରେ ଯେ ଧର୍ମମଣିଂ ॥୧॥  
 ଶଶ୍ୟାମିତ ମହାମୁନିଂ କହୁଛନ୍ତି ଶୁଣିବା ଦେ ଧର୍ମନନ୍ଦନ  
 ପୁରୁଷ ଏ ବନରେ ବେହାର କଲେଂ ଅସ୍ତ୍ରନାକୁ ଘେନ ପବନଂ  
 ସଙ୍ଗଦା, ମଳୟ ଏଥିରେ ବହଇ  
 ସକଳ ବୃକ୍ଷ ହୋଇଛନ୍ତି ଚନ୍ଦନ ମଳୟ ପବନଂ ବୋଲଇ ॥୨॥

୧ । ଘ. ରାଗ କଳାଶ ଆହାରି  
 ୨ । ଖ. ହୃଦୟେ  
 ଘ. ଦ୍ରୋପଦ ସହିତରେ  
 ଘ. ଦ୍ରୁପଦା ଘେନି ଚୁଲେ  
 ୩ । ଘ. ସକଳ ମୁନି ଚଳିଲେ  
 ୪ । ଖ. ତେଜ  
 ୫ । ଘ. ବନ ଗଲେ

୬ । ଗ. ଚୁରିତେ ଧର୍ମ ନୃପମଣି  
 ଘ. ଚୁରିତେ ଧର୍ମ ନୃପମଣି  
 ୭ । ଘ. ବହୁତଦିନ ମହାମୁନିଂ  
 ୮ । ଘ. ପୁରୁଷ ବନରେ ଅସ୍ତ୍ରନାକୁ ଘେନି  
 ଦେହାରୁ କରୁନି ପବନ  
 ୯ । ଖ ଘ. ହୃଦୟେ ଚନ୍ଦନ ମଳୟ ବନ ଏ

ଅବସନ୍ନରେ ବସନ୍ତ ସ୍ୱେଦ ବନ ଅନ୍ତରାଳ ଦିବ୍ୟ ଯୁ ପ୍ରାନ୍ତ  
ସରତା ନାମେ ନଦୀ ଏକ ବହୁରୁ ସେ ଜଳ ଅନ୍ତରାଳ ନିର୍ମଳ

ଏଥରେ ରହିବା ଆମ୍ଭେ ସ୍ଥାନ କରି

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଧର୍ମପୁତ୍ର ଆନନ୍ଦ ଦୋଳଲେ ରହିଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣଶାଳା ପୁଣି ॥୩॥  
ଚର୍ଚ୍ଚିତେ ପାଣ୍ଡବେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ଗହ୍ୱରେ ସମନ ଚର୍ଚ୍ଚାଗଣ ଘେନ  
ଦିବ୍ୟ ପ୍ରାନ୍ତ ମଳ ଆହାର କରିଣ ବଞ୍ଚନ୍ତି ଦିବସ ରଜନୀ

ଏ ରୂପେ କେତେ ସମୟ ଚର୍ଚ୍ଚି ଗଲା

ଦିନେକ ନକୂଳ କୁମାର ଏକାନ୍ତେ ଅରଣ୍ୟ ଉପିବାକୁ ଗଲା ॥୪॥  
ଧର୍ମନନ୍ଦନ ଆଜ୍ଞାରେ ଗଣ୍ଡା ଶାବ ଲେଉଟାଇ ବନ୍ଦ ଲତା ଗିରି  
ବିଂଶମାଳେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ଦୋଳଲ ଗଣ୍ଡା ଖୋଜଇ ଅନୁସରି

ନକୂଳ, ଦେଖିଲେ ରେବାପୁର ଦତ୍ୟ

ବୋଲଇ ମାନବ ମୋ ମୁଖେ ପଡ଼ିଲୁ ଷ୍ଟ୍ରୀଧାରେ ମୁଁ ବଡ଼ ଆରତ ॥୫॥  
ସ୍ୱେଦେ କଳ୍ପ ରେବାପୁର ଉଠି ନର ନକୂଳର କର ଧରିଲୁ  
ସ୍ୱେଦନ୍ତ ଦେଖି ଅପୁରକୁ ନକୂଳ କୁମାର ସ୍ୱେ ରୂପେ କଳ୍ପ  
ହେ ଶାବ, ଧର୍ମନନ୍ଦନ ଛନ୍ତି ପେଶି

ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ଗଣ୍ଡାଶାବ ମୁଣ୍ଡ ଲେଉଟୁଛି ଅରଣ୍ୟରେ ପଶି ॥୬॥

୧ । ଶ, ନଦୀ ବହୁରୁ

୨ । ନଦୀ ଏଥ

୩ । ଶ ଗହ୍ୱରେ

୪ । ଆନନ୍ଦ ଦୋଳରେ ରହିଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣଶାଳା

୫ । ଶ, ଗହ୍ୱରି

୬ । ମୂଳ ଗେଜନ କରିଣ ବଞ୍ଚିଲେ

୭ । ପ, ଲେଉଟାଇ ବନ୍ଦ

୮ । ଶ, ରେବା ନଦୀରେ

୯ । ବିଂଶମାଳରେ

୧୦ । ଶ, ପରବେଶ

୧୧ । ପ, ରେବାନଦୀ ଗାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ

ଲେଉଟୁଛି ଗଣ୍ଡା ଅନୁସରି

୧୨ । ପ, ମୁଁ ବଡ଼ ଷ୍ଟ୍ରୀଧାରେ ଆରତ

୧୩ । ଶ ଏତେ ବୋଲିକରି ରେବାପୁର ଉଠି

ନକୂଳଙ୍କ ଦେଖି ଧରିଲୁ

୧୪ । ଏତେ କହ ଉଠି ରେବାପୁର ଦତ୍ୟ

ନକୂଳର କର ଧରିଲୁ

୧୫ । ନକୂଳଙ୍କ କର

୧୬ । ଶ ଶ, ଦେଖିଣ ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର

ତାହାକୁ

୧୭ । ଏମନ୍ତ ବିଷଣ ଅସୁନୀ କୁମାର ଭୁବନ

ତାହାକୁ

ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚୟ କୁହୁ ପାଶେ ମୁଣ୍ଡି ଆସିବି\* ତଳବାର ପଦ୍ୟ  
 ନକଲ ଚତୁଃ ଏମନ୍ତ ଶୁଣିକରି ଗୁଡ଼ିକ ରେବାସୁର ଦତ୍ୟ  
 ବୋଲଇ\* ବଦନ ଆସିବୁଟି ଶର  
 ପଦ୍ୟ କଲକୁ କୁହୁକୁ ଗୁଡ଼ିକ\* ଉପାରେ ଆକୁଳ ଶରୀର ॥୭॥  
 ଏମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର ଲେବାସୁର ଦତ୍ୟ ଗଣ୍ଡା ଗୋଟିଏ\* ଆଣିଦେଲେ  
 ସେ ଗଣ୍ଡାକୁ ଦେଇ ଅଶ୍ୱିନୀ କୁମାର\* ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦରସ ହୋଇଲେ  
 ନକଲ, ବାହୁଡ଼ି ଚତୁଃ ଅଇଲେ  
 ସୁଧର୍ଷି ଦେବକୁ ଦ୍ରୁପଦ କରଣ ସକଳ ବିପ୍ରାରି କହିଲେ ॥୮॥  
 ପଦ୍ୟ କରଇ ଅସୁରକୁ ଅଲେ\* ସାଉଁଛୁ ଏବେ ତାର ପାଶ  
 ରଖିଲେ ରଖୁ ମାଇଲେ ମୋତେ ମାରୁ ଶୁଣି ବିରସ ଧର୍ମସଂଚି\*  
 ବୋଲନ୍ତି, ମାରୁତି ସାଜି ତୋର ସଙ୍ଗେ\*  
 ଅସୁର ଯେବେ କଟାଳିବ କୁହୁକୁ\* ତାକୁ ମାରବ ରଣ ରଙ୍ଗେ ॥୯॥  
 ଶୁଣି ଶ୍ରୀମତେନ ନକଲକୁ ଦେଇ କୁରିଚେ ଚତୁଃ ଚଳିଗଲେ  
 ଚଂଡ଼ମାଳେ ଯାଇ\* ରେବାସୁର ଦତ୍ୟ ଆଶ୍ରମ ନିକଟେ ମିଳିଲେ\*\*  
 ବୋଲନ୍ତି, ମାରୁତି\* ଯାଅ\* ତାର ପାଶ  
 ଉଚ୍ଚକରି କୁହୁ ମୋତେ ଡାକଦେବୁ ଯେବେ କଟାଳିବ ଶ୍ୱସସ\* ॥୧୦॥

- ୧ । ଓ. ଦ. କହୁ କୁହୁ ପାଶେ ଆସିବି ଏ  
 ମୋର  
 ୨ । ଦ. ବୋଲଇ  
 ୩ । ଦ. ଗୁଡ଼ିକ ଦେଖ ମୋର  
 ୪ । ଦ. ଗୋଟିଏ  
 ୫ । ଦ. ଅତ୍ୟନ୍ତ କରଣ  
 ୬ । ଓ. ଅଶ୍ୱିନୀ  
 ୭ । ଓ. ଧର୍ମସଂଚି  
 ୮ । ଦ. ଧର୍ମସଂଚି

- ୮ । ଦ. ଗୁଡ଼ିକ ସଙ୍ଗେ  
 ୯ । ଦ. ଗୁଡ଼ିକ କଟାଳିବ  
 ୧୦ । ଓ. ରେବାସୁର ଚନ୍ଦ୍ର  
 ୧୧ । ଓ. ସଦେବ ହୋଇଲେ ରେବାସୁର  
 ଦତ୍ୟ ଆଶ୍ରମ  
 ୧୨ । ଓ. ଦ. ମାରୁତି ବୋଲନ୍ତି  
 ୧୩ । ଓ. ନାଉ  
 ୧୪ । ଓ. ଉଚ୍ଚ କର ଡାକଦେବୁ ଯେବେ  
 ତୋତେ କଟାଳିବ ସୁଦ୍ଧା ରଞ୍ଜିତ



ଶୁଣି ନକୂଳ ସରରେ ଚଳିଗଲେ\* ପ୍ରବେଶ ରେବାସୁର ପାଶେ\*  
ନକୂଳ ସତ୍ୟ ଦେଖିକଣ ଅସୁର\* କୋଳେ ଧାଇଁଲେ ସେ ହରଷେ\*

ଅସୁର, ଅନେକ ଭୂଷଣ ମଣ୍ଡିଲ

ତୁ ମୋର ନନ୍ଦନ କୋଲଣ ଆନନ୍ଦେ ଇଡ଼ି ବଦନେ\* ତୁମ୍ଭ ଦେଲୁ ॥୧୧॥

ତୋ ସତ୍ୟ ଗୁହ୍ୟିକି ଯାଅ ତୋର ବାସ ଶୁଣି ନକୂଳ ଲେଉଟିଲେ  
ଶୁଣି\* ଶ୍ଯମସେନ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଣ ନକୂଳକୁ ଦେଖି ଅଇଲେ\*

ସୁଧର୍ଷ୍ଣ, ଚରଣେ କରନ୍ତି ଦ୍ରବନ

ରେବାସୁର ଜଥା ଶୁଣିଣ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ ଧର୍ମିଙ୍କ ନନ୍ଦନ ॥୧୨॥

ଏମନ୍ତେ କେତେମାସ ରତ୍ନ ପାଣ୍ଡବେ ସେବନ ତେଜି ଚଳିଗଲେ  
ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଦିବ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରବର ପତିବ୍ରତା ବନେ ମିଳିଲେ

ଦେଖନ୍ତି, ଚିତ୍ତେ ବନେ\* ଗଛ ଜଡ଼ି

ଜାମୁ ଜମ୍ବିଲ କଦଳୀ ଟଣ୍ଡା ପାଣିଣ ପଡ଼ୁଛନ୍ତି ଝଡ଼ି ॥୧୩॥

ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମଳ ଦେଖିଣ ସେବନ\* ସୁଧର୍ଷ୍ଣ ଦେବ ଦେଲେ ତୋଷ  
ରାଷିଙ୍କି ରାଣି ପରୁରନ୍ତି ଏ ବନ କୁସୁମେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁବାସ

ମଳୟ ପବନ ସଧୀରେ ବହଇ

ଦିବ୍ୟ ପଲମାନେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି\* ତଳ ଏ ମୋର ମନକୁ ମୋହଇ ॥୧୪॥

୧ । ପ. ଚଳିଗଲେ

୨ । ଗ. ପୁଣି ନକୂଳ ପରବେସ ହୋଇଲେ

ପ୍ରବେସ ରେବାସୁର ଦଳ୍ୟ

୩ । ଦେଖିକଣ ଦାନବ

୪ । ଶ ପ. ଶ୍ଯମହସେନ

୫ । ଗ. ପାଠ ନାହିଁ

୬ । ଶ ପ. ଦେଖି

୭ । ଶ ଗ ପ. ନକୂଳ ସେନ ଚଳିଗଲେ

୮ । ପ ତଳେ

୯ । ପ. ସେ ବନ ଦେଖିଣ

୧୦ । ପ. ପଲମାନ ପଡ଼ିଛନ୍ତି

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବନ ନେତୃ କୋଲଭଲ ଶୁଣିତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମୋର ମନ  
ମାରକଣ୍ଡ ରୁଷି ଦୟିଣ କୋଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶୁଣି ହେ ସୁଧର୍ମି ସଜନ'

ପୁରବେ ସେ, ଅଶ୍ରୁପତ ନାମେ ନୃପତି

ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱର୍ଗ ସାବିତ୍ରୀ ନାମରେ ଅଟଇ ତାହାର ଘୋଷଣା ॥୧୫॥

ଦୁମସେନ ପୁଅ ସତ୍ୟବନ୍ତକୁ ସେ ସାବିତ୍ରୀ ହୋଇଲେକ\* ଚକ୍ର  
ରୁଚି କାମ ପ୍ରାପ୍ତ ସେ ବେନି ସୁନ୍ଦର କିବା କଳିବା ତାଙ୍କ ଶୋଭା

ରାଜନ, ସେ ଦୁମସେନ\* ନୃପବର\*

କର୍ମବଶୁ ତାର ବେନି ନେତ୍ର ଅନ୍ତ ସୁପ୍ରଭା ନାମେ ରାଣୀ ତାର ॥୧୬॥

ସେ ରାଣୀ ତସୁ ବେଦନା ବଶୁ\* ପୁଣି ତାହାର ନେତ୍ର ଗଲ  
ତଦାତ କରଣ ଏକଇ ରାଜନ ତାର ରାଜ୍ୟ ବନେ ହରିଲ'

ରାଜନ, ରାଜ୍ୟ ତେଜିଣ ଦୁମସେନ\*

ପତ୍ନୀ ପୁଷ୍ପବତୀ ପ୍ରଭାତନ ଦେନ ପ୍ରବେଶ ହେଲ ସେହି ବନ ॥୧୭॥

କ୍ରମେ ସତଲେ ସଜରୁ\* ପଳାଇଲେ ରୁକ୍ମିଣେ ମାତ୍ର ରାଣୀ ପ୍ରାଣୀ  
ସାବିତ୍ରୀ ସତ୍ୟବନ୍ତକୁ ସଙ୍ଗେ ଦେନ ରୁକ୍ମିଣେ ସେ ଅନ୍ତ ଅତୁଣୀ

ରାଜନ, ସେ ସତ୍ୟବନ୍ତ ନୃପବର\*

ବନରୁ ପଳମଳ ଜଳ ଆଣିଣ ତୋଷଣ ପିତା ମାତା ଚିତ୍ତ ॥୧୮॥

ସାବିତ୍ରୀ କର ଧରି ପଥ କଡାଇ ସାନ ନିତ୍ୟକର୍ମ କରନ୍ତୁ

ଏ ରୂପେ ସାବିତ୍ରୀ ସତ୍ୟବନ୍ତ ଦେନ ଅନ୍ତ ଅତୁଣୀକ ପାଳନ୍ତୁ

ରାଜନ, କେତେ ସମୟ ଚର୍ଚ୍ଚି ଗଲ

କିନେଇ ସାବିତ୍ରୀ ଶାଶୁ ଶୁଶୁରଙ୍କ ତରଣେ ବଡ଼ ଇନ୍ଦ୍ର କଲ ॥୧୯॥

୧ । ଘ. ଏଥ

୨ । ଘ. ଧର୍ମ ନୃପବର

୩ । ଘ. ଦୁଷ୍ଟତା

୪ । ଦୁମସେନ

୫ । ଘ. ହୋଇଲେ

୬ । ଘ. ଦୁମସେନ

୭ । ଘ. ନୃପବର

୮ । ଘ. ବର

୯ । ଘ. ଦେଖିଲ

୧୦ । ଘ. ସେ ସତ୍ୟବନ୍ତ ନୃପବର

୧୧ । ଘ. ବନରୁ ଫଳ ମୂଳ ଆଣି ତୋଷଣୀ  
ପିତା ମାତା ଚିତ୍ତ

୧୨ । ଘ. କର୍ମେ ପଳକୁ ସତଲେ

୧୩ । ଘ. ରାଣୀ ଦେଖଣ ଦୁମସେନ

୧୪ । ଘ. ପତ୍ନୀ ପୁଷ୍ପବତୀ ପ୍ରଭାତନ ଦେନ  
ପ୍ରବେଶ ହୋଏ ଏହି ବନ

୧୫ । ଘ. ପୋଥିରେ ୧୧ ପଦଟି କାହିଁ

ଚରଣେ ପଡ଼ି କର ଯୋଡ଼ି ଜଣାନ୍ତି ଶୁଣିବା ଦେଉ ସାବଧାନେ  
ଶୁଣିଣ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ପ୍ରକମ୍ପନ ଆଣିମାକୁ ପୁରୁଷ ସଙ୍ଗେ ଯିବ ବନ୍ଦନ

ଶୁଣିଣ, ଶାଶୁ ଶୁଶୁର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ

ସତ୍ୟବନ୍ତଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ\* ସାବିତ୍ରୀ ସେବନ ବନେ ଭ୍ରମିତଲେ ॥୨୦॥

ଏମନ୍ତେ ବନେ ପ୍ରକମ୍ପନ ଲେଖିଲେ ମଧ୍ୟସ୍ଥାନରେ ଚନ୍ଦ୍ରକର'

ସତ୍ୟବନ୍ତ କହେ ଶୁଣିମା ସାବିତ୍ରୀ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଏ ମୋ ଶରୀର

ନୟନେ, ନିଦ୍ରା ଆସିଣ ଉପଗତ

କୁନ୍ତଳେ ସେ ମୋର ପାଶରେ ନିଶି ବସ ମୋ ଚନ୍ଦ୍ର ଅଙ୍ଗ\* ଅବନତ ॥୨୧॥

ସାବିତ୍ରୀ କୋମଳ ପଥ ଶେଷ୍ୟା କର ଅଞ୍ଜଳ ଶେଷ ଭଣ୍ଡି\* ପାଡ଼ି

ସାବିତ୍ରୀ ନାନୁରେ ସୀମସ୍ଥାନ ଦେଇ ସତ୍ୟବନ୍ତ ଭଣ୍ଡି ପଡ଼ିବ

ସାବିତ୍ରୀ, କରେଣ ତା ଚନ୍ଦ୍ର ଆଶ୍ରୟେ

ସତ୍ୟବନ୍ତ ଭଣ୍ଡି ମହାନିଦ୍ରା ଗଲେ ଚେତନା ନାହିଁ ଅଙ୍ଗ\* ଦେଶେ ॥୨୨॥

କାଳ ବିକାଳ ଯମଦୂତ ବେଳ ସେ ମିଳିଲେ ସାବିତ୍ରୀ ପାଶେଣ

ବୋଲନ୍ତି ସଖା ଅଲଗା ହୁଅ କୁନ୍ତଳେ\*ନେରୁ. ଏ\* ସତ୍ୟବନ୍ତ ପ୍ରାଣ

ତାହାର ଆୟୁଷ ହୋଇଲକ ଶେଷ

ଆମ୍ଭେ ଯମଦୂତ ନେରୁ ତାର ପ୍ରାଣ ବନ୍ଧନ କରି କାଳପାଶ ॥୨୩॥

୧ । ପ. ପରତେ

\* । ଙ. ତାହା

୨ । ପ. ବନକର

୬ । ପ. ଗୁଡ଼

୩ । ପ. ଆସି

୭ । ଙ. ସେ

୪ । ପ. ସେ ପ୍ରାଣ

ସାବିତ୍ରୀ ବୋଲନ୍ତି ଆମ ମୋତେ ନିଅ ପରେ ସେ ନେବି ତାଙ୍କ ପ୍ରାଣ  
 ଯମଦୂତ କହେ ବହୁତ ଆତ୍ମା ଶ ନେ ଦଶପାରେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣ  
 ତୁମ୍ଭର, କୋଳରେ ଶୋଇଛନ୍ତି ପତି  
 ତୁମ୍ଭର ଭେଜେ ଆମ୍ଭେ ଉଏ କରୁଛୁ\* ତୁମ୍ଭେ ସେ ଅଟ ମହାସଖା ॥୨୩॥

ସାବିତ୍ରୀ ବୋଲିଲେ ଶଧବା ହୋଇଛି ନା ଏହାକୁ ଛାଡ଼ି  
 ଏମନ୍ତ ଶୁଣି ଦୁଇମାମେ ଯମକୁ କହିଲେକ ଯାଇଁ ବାହୁଡ଼ି  
 ରଜନ, ସତ୍ୟବନ୍ତକୁ ଆଣି ଗଲୁ  
 ସାବିତ୍ରୀ କୋଳେ ନିଜ ପତି ରଖିଲେ ତା'ତେଜେ ପଣି ନ ପାରିଲୁ ॥୨୪॥

ଶୁଣି ଯମ ହୋଧେ ମନ୍ତ୍ରଣି ଆଗେଛୁ ଯେନିଶ ବାଳଦଣ୍ଡ କରେ\*  
 ମୃତ୍ୟୁ ଦେବତାକୁ ସଜରେ ଦେନିଶ ପ୍ରବେଶ ସାବିତ୍ରୀ ପାଶରେ\*  
 ରଜନ, ଯମ କହନ୍ତି ଶୁଣ ସଖା

ବଳାହାର କରି କେମନ୍ତେ ରଖୁଛ ଆତ୍ମା ଶ ସବୁ ତୁମ୍ଭ ପତି ॥୨୫॥

ଏମନ୍ତ କହିଣ ମୃତ୍ୟୁକୁ ପେଟିଣ ସତ୍ୟବନ୍ତର ପ୍ରାଣ ଧରି  
 କାଳ ପାଶରେ ବନ୍ଦନ କରି ତାକୁ ସଭରେ ଜନ୍ମପତି ଫେରି  
 ସାବିତ୍ରୀ, ମୃତଗବକୁ ତଳେ ଥୋଇ

ମହାଭେଜକନ୍ତ ରୂପେଣ ସ୍ୱର୍ଗ\* ଯମକ ପଛରେ ଗୋଡ଼ାଇ ॥୨୬॥

ତାହା ଦେଖି ଯମ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଣ ବୋଲନ୍ତି ମହାସଖା ଶୁଣ  
 ସୁ ଦେହ ଦେନି\* ଆକାଶ ମାର୍ଗରେ ଆସୁଛ କେବଣ କାଇଣ  
 ସାବିତ୍ରୀ, ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ଜନ୍ମସଖା

ପତିକ୍ରତା ମୁଁ ପତିକି ତେୟାକରି କେମନ୍ତେ ରହିବି ଏକାଏ ॥୨୭॥

୧ । ପ. କେମ

୫ । ଚ. ଅଗରେ

୨ । ପ. ଉଏ ପାଉଛୁ

୬ । ରୂପେ ମହାସଖା

୩ । ପ. କହିଲେ ଯାଇଁଣ ଜମକୁ

୭ । ପ. ଦେନ

୪ । ପ. ଶୁଣ

ଯେଉଁଯାଏ ନେବ ମୋ ପ୍ରାଣପତିଙ୍କି ସେଠାକୁ ବୋଲି ଆମ୍ଭେ ଯିବୁ  
 ତୁମ୍ଭେ ସ୍ବୟଂ ଧର୍ମ ବିଚାର ମନରେ ଏସ୍ଥପାଇଁ କିସ କରିବୁ  
 ଶମନ, କହନ୍ତି ତାହାକୁ ଉଦ୍ଧର  
 ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଲୁଁ ସତ୍ୟବନ୍ତ ଗୁପ୍ତ ଆତ୍ମକୁ ସୁଖ ମାଗ ବର ॥୨୯॥  
 ସାବିତ୍ରୀ ବୋଇଲେ ଆପଣ ଯେବେ ସେ ହୋଇବା ମୋଠାରେ ପ୍ରସନ୍ନ  
 ଏହି ବର ଦେବା ହେଉ ଆମ୍ଭ ଶାଶୁ ଶ୍ବଶୁର ଲଭିବେ ନୟନ  
 ଶମନ, ବୋଲନ୍ତି ଅସ୍ତ୍ର ଏହି ବର  
 ସନ୍ତୋଷେ ମହାସୁଖ ଏବେ ଲେଉଟି ଆମ୍ଭେ ଯାଉଛୁ ନିଜ ପୁର ॥୩୦॥  
 କହୁ ନନ୍ଦପତି ଶମନ କରନ୍ତୁ ସାବିତ୍ରୀ ପତ୍ନରେ ଗୋଡ଼ାନ୍ତ  
 ରାଜା ଯମରାଜା କମ୍ପା ମହାସୁଖ ଶମନ କରୁଛ ବୋଲନ୍ତି  
 ସାବିତ୍ରୀ, ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ନନ୍ଦପତି  
 ବିବାହ ରାଜା ନାଲି ଗୁପ୍ତ ଯିବ ସେ ଶ୍ବଶୁର ହୋଇବେ ନୃପତି ॥୩୧॥  
 ଏବେ ଆପଣ ଦୁଃଖ ପାଇ ନ ଆସ କହଣ ଶମନ ତଳନ୍ତି  
 ଶକ୍ତେ ଦୁରେ ପାଇ ଫେରି ଅନାଇଲେ ପତ୍ନରେ ସାବିତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି  
 ଶମନ, ବୋଲନ୍ତି ରହ ରହ ସୁଖ  
 ଶାଶୁ ଶ୍ବଶୁରଙ୍କ ପାଶେ ଏବେ ଯାଅ କମ୍ପାଇଁ ଶୂନ୍ୟ କର ଗତି ॥୩୨॥  
 ସାବିତ୍ରୀ ବୋଇଲେ କରେନ ମାଗିବ ପ୍ରସନ୍ନେ ବେଲେ ଯିବ ଫେରି  
 ଯମରାଜା ବୋଲେ ମାଗ ମହାସୁଖ ସେ ମନରେ ବାଞ୍ଛା ତୁମ୍ଭର  
 କେବଳ, ଗୁପ୍ତ ସତ୍ୟବନ୍ତ ପ୍ରାଣ  
 ସାବିତ୍ରୀ ବୋଇଲେ ଶତେ ପୁଣି ହେବ ମୋରେ ବର ଦେଲେ ଜାଣ ॥୩୩॥

୧ । ‘ବ’ ପୋଥିରେ ‘ବ’ ପଦଟି ନାହିଁ

୪ । ପ. ଶୁଣିମା ସେଦେବ

୨ । ପ. ଶମନ

୫ । ପ. ଅନ୍ତର ନନ୍ଦ କଥାଏ ମୁଁ ମାଗିବି

୩ । ଶ. ମୋହାରାଜା

ଅବଶ୍ୟ ବର ଦେବା ହେବ

୭ । ପ. ଯମରାଜା କହେ ସତ୍ୟବନ୍ତ ପ୍ରାଣ ଗୁପ୍ତ ମୋତେ ମାଗ ଅନ

ସାବିତ୍ରୀ ବୋଇଲେ ନିଜ ଦେହେ ମୋର ସବୁରେ ହୋଇବେ ରାଜନ

ସମ୍ବନ୍ଧ, ବୋଲନ୍ତି ସୁଖ ମହାସୁଖ

ବିବାହ ରାଜା ନାଲି ଗୁପ୍ତ ଯିବ ସେ ସବୁର ହୋଇବେ ନୃପତି

୭ । ପ. ସାବିତ୍ରୀ ପଛେ ଲାଗିଛନ୍ତି

୮ । ପ. ସାବ

ଘମ ବୋଇଲେ ଶତେ ପୁଅ ହୋଇବ' ସୁନ୍ଦର ସୁରବନ୍ତ ଶୁଣେ'  
 ଏବେ ଯେଉଁ ଯିବାକୁ ମହାପୁଷ୍ପ କି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ଆଉ ଏଣେ  
 ସୁନନ, କଳ୍ପଣ ଘମ ଚଳିଗଲେ  
 ତାଙ୍କ ପଛରେ ସାହିତୀ ଗୋଡ଼ାଇଛି ଦେଖିଣ ଜନ୍ମପତ୍ର ବୋଲେ [୩୩]  
 କମ୍ପାଇଁ ଜଞ୍ଜାଳ କର ମହାପୁଷ୍ପ ସନ୍ତୋଷ ଭଳି ଏବେ ରହ  
 ସାହିତୀ ବୋଇଲେ ଦେବତାମାନେ ସେ କେତେହେଁ ମିଥ୍ୟା କୁହେ କହ  
 ବଚନେ, ବୋଲୁଛୁ କୁହେଁ ମୋହାପୁଷ୍ପ  
 ମୋତେ ବର ଦେଲେ ଶତେ ପୁଅ ହେବ କମ୍ପାଇଁ ନେଇଅଛୁ ପତ୍ର [୩୪]  
 ଶୁଣି ପ୍ରମୁଦୁତ ହେଲେ' ଜନ୍ମପତ୍ର ପ୍ରସଙ୍ଗ କରନ୍ତି ଅନେକ  
 ଧନ୍ୟ ପତିବ୍ରତ ଧନ୍ୟ କୁମ୍ଭ ସତ୍ୟ ଧନ୍ୟ କୁମ୍ଭ ମାତା ଜନେକ  
 ସାହିତୀ, ମୁଁ ଧନ୍ୟ କୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିଲି  
 ଯେତେ ଲୋକ ଏହୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଶୁଣିମେ ତାଙ୍କର ଦୋଷ ଉପେକ୍ଷିଲି [୩୫]  
 ଆଜି ଯେ ନେତ୍ର ଅମାବାସ୍ୟା ହବସ ଦୁଃଖ ନାମେଁ ଅଟେ ନକ୍ଷତ୍ର  
 ମେଷ ତରୁକୁ ଶାଠିଏ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ ମଙ୍ଗଳକାର ଏ ପ୍ରହର  
 ସାହିତୀ, କୁମ୍ଭର ଆତ୍ମର ତରଳ  
 ପଣ୍ଡିତ ଜନମାନେ ଏହା ଲେଖିଣ ଜଗତେ କରବେ ବିଷ୍ଣୁଧାର [୩୬]  
 ଏମନ୍ତ ବର ଦେଇଣ ସତ୍ୟବନ୍ତ ଜୀବନ ଆଣି ସମର୍ପିଲେ  
 ଶାଶୁ ଶୁଶୁର ଦେଖିଣ ସନ୍ତାନର ଶତେକ ପୁଅ ହେଉ ବୋଲେ  
 ପୁଅକୁ, ସନ୍ତାନ କର ଅଭିଷେକ  
 ପତି ପତ୍ନୀ ବେଳ ଏକ ସଙ୍ଗେ ପୁଣି ବସିବ ଆସି ସୁରଲୋକ [୩୭]

୧ । ପ. ହେଉ ସେ

୨ । ଗ. ପଣେ

୩ । ପ. ମୋତେ

୪ । ଗ. ମୋର

୫ । ପ. ନେଇଛୁ ମୋ ପତ୍ର

୬ । ପ. ଜନ୍ମପତ୍ର ପ୍ରମୁଦୁତ ହୋଇ

୭ । ପ. ଦୁଃଖନେ

୮ । ପ. ହସ୍ତବନ୍ତ

୯ । ଗ. ଅଭିଷେକ

ସାବିତ୍ରୀ ଓଷା ଜଗତେ ସେ କରବେ କୁମ୍ଭର ଏ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଶୁଣି  
ଧୂପ ଘାସ ନଇବେଦ୍ୟ ଦେଇକରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦେ ଚରୁଣୀ  
ସେ ନାରୀ, ଲଭିବ ପତିଗ୍ରହା ଫଳ  
ନିଜ ପତି ଦେନି ଆନନ୍ଦ ହୋଇଣ ରହୁବ ଅମର ମଣ୍ଡଳ ॥୩୯॥

ସନ୍ତୋଷେ ଯମ ନିଜପୁରେ ଚଳିଲେ ସାବିତ୍ରୀ ବାହୁଡ଼ି ଅଇଲେ  
ନିଜ ପତି ପ୍ରାଣ ସତ୍ୟବନ୍ତ ପିଣ୍ଡେ ସରରେଣ ଆଶିଂ ଗ୍ରହଣେ  
ଚେତନା, ପାଇଣ ସତ୍ୟବନ୍ତ ଉଠି  
ହାଇ ମାରଣ ଅଙ୍ଗ ମୋଡ଼ି ବସିଲେ କରେଣ' ଚଳ ବେନି ଦୃଷ୍ଟି ॥୪୦॥

ସାବିତ୍ରୀଙ୍କି କହେ ବଡ଼ ନଦ୍ରା ଲେ କମ୍ପାଇଁ ନ ତୋଳଲ ମୋତେ  
ସପନେ ଦେଖିଲି ଯମ ନେଉଥିଲୁ ପ୍ରସନ୍ନେ ଆଶିଦେଲୁ ମୋତେ  
ସାବିତ୍ରୀ, ଶୁଣି ହୁଅନ୍ତୁ ହସ ହସ  
ଏହି କାରଣେ କୁମ୍ଭକୁ ନ ତୋଳଲ ନଦ୍ରା ଶୁଭିଲେ ବଡ଼ ଦୋଷ ॥୪୧॥

ଶାଶୁ ଶ୍ଵଶୁରେ ଅନେକ ଲେଉଟୁଥିବେ ସ୍ଥାରେ ହୋଇଣ ଆରତ  
ଫଳମୂଳ କିଛି ଆଶିଅଛି ମୁହଁ ଉଠିବା ହଉ ସେ ଭୁବିତ  
ସାବିତ୍ରୀ, ଆଲଙ୍ଗନ କରି ତୋଳିଲେ  
ପତି ପତ୍ନୀ ବେନି ଆନନ୍ଦ ହୋଇଣ ସୁସ୍ଥାନେ ଯାଇଣ ମିଳିଲେ ॥୪୨॥

ଦେଖନ୍ତୁ ପିତାମହଙ୍କ ସହଚରେ ପାଇଉନ୍ତି ହବ୍ୟଲେଚନ  
ପୁଷ୍ପ ବଧୂକୁ ସେ ଦେଖିଣ ଆନନ୍ଦ ସତ୍ୟବନ୍ତ କଲେ ଗୁପନ  
ସାବିତ୍ରୀ, ଶାଶୁ ଶ୍ଵଶୁର ପାଦେ ସେବ  
ଫଳ ଭୋଜନେ ନିଶାଂ ସୁଖେ ବଞ୍ଚିଲେ ଉଦୟ ହେଲେ ଆସି ରବି ॥୪୩॥

ନାରାୟଣ ମହାମୁନି ତହିଁ ପ୍ରବେଶ ସେନ୍ଦ୍ରମସେନ ନୃପବର  
 ପତ୍ନୀ ସୁଦର୍ଶନ ସଙ୍ଗରେ ଦେଶେ ପ୍ରଜାଳେ ମୁନିଙ୍କ ପୟରେ  
 ସନ୍ତୋଷେ, ନାରାୟଣ ତହିଁରେ ବସିଲେ  
 ସାବଣୀ ଯମ ପ୍ରସାଦ ମାନ ସବୁ ବିପ୍ରାର କରିଣ କହିଲେ ॥୪୩॥  
 ଯମନକରୁଁ ତୁମ୍ଭେ ନେତ୍ର ପାଇଲେ ସେ ସତ୍ୟବନ୍ତ ପାଏ ଜୀବନ  
 ବିବାହ ରାଜା ରାଜ୍ୟ ଛାଡ଼ି ପଳାଇ ରାଜକୁ କରବେ ଉପନ  
 ଏମନ୍ତ ନକ୍ଷତ୍ର ନାରାୟଣ ଚନ୍ଦ୍ର ଗଲେ  
 ଏହି ସମୟ ସୁଅଙ୍ଗ ଦେଶ ମନ୍ତ୍ରୀ ସନ୍ଧ୍ୟା ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମିଳିଲେ ॥୪୪॥  
 ନୃପତି ତରଂଗେ ଦ୍ରୁପଦ କରିଣ କରିଗଳ କରେ ବସାଇ  
 ମହା ଉତ୍ସବେ ରାଜ୍ୟକୁ ଦେଖିଗଲେ ଶ୍ରେଷ୍ଠେ ଶିରେ ଧରାଇ  
 ରାଜନ, ଲଭିଲେ ପୁଣି ନିଜ ଦେଶ  
 ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇ ତହିଁରେ ରାଜ୍ୟ କଲେ ସକଳେ ହୋଇଲେ ହରଷ ॥୪୫॥  
 ପତିବ୍ରତାଲ ପତିବ୍ରତା ଦେ କୁରୁ ପତିବ୍ରତା ନାମ ଏ ବନ  
 ପୁରବେ ବିଧାତା ଏମନ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ କେ ତାହା କରିବି ଆନ  
 ରାଜନ, ଏ ବନରେ ଏବେ ରହିବା  
 ବିଦ୍ୟା ପ୍ରଳମ୍ବକ ଲେଖିଲେ ଆନନ୍ଦେଶ ଦିନ ହରିବା ॥୪୬॥  
 ମାରକଣ୍ଡ ଚନ୍ଦ୍ର ଶୁଣି ଧର୍ମପୁତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟାଳା ତହିଁ ରହିଲେ  
 ସକଳ ଉଷିକି ସଙ୍ଗରେ ଦେଶେ ଅତି ତୋଷେ ଦିନ ବଞ୍ଚିଲେ  
 ଏମନ୍ତେ, କେତେ ସମୟ ଗଲା ତହିଁ  
 ବନରେ ବିହର ରାଜା କାହିଁ ମାରି ପଳ ଶେଷନ କଲେ କାହିଁ ॥୪୭॥

୧ । ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣମୂର୍ତ୍ତି

୨ । ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାତ

୩ । ଶ୍ରୀ ଯମବରୁ

୪ । ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ

୫ । ଶ୍ରୀ ଛାଡ଼ିବା

୬ । ଶ୍ରୀ ପ୍ରବେଶ

୭ । ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ

୮ । ଶ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟାଳା

୯ । ଶ୍ରୀ ପୋଷରେ ଏବଂ ୧୦ । ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାତ  
ନାହିଁ



ଏମନ୍ତେ ପାଣ୍ଡବେ ବନେ ବିହରନ୍ତି ନାନା ଜନ୍ତୁକୃତେ ଆନନ୍ଦ  
ଦ୍ଵାଦଶ. ବରଷ ହୋଇଲକ ଶେଷ ଚିନ୍ତା କରିଣ ଆଦରନ ।

ସୁଜନେ, ଶମା କରିବା ମୋର ଦୋଷ’  
ତୁମ୍ଭ ଭରସାରେ ବିଷୟ ଭରତ’ କହଇ ବିଶ୍ଵମ୍ଭର ଦାସ ॥୧୩॥

### ଚତୁର୍ବିଂଶ ଛାନ୍ଦ

#### ରାଗ—କଞ୍ଚିକ

ଏମନ୍ତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଣ ସୁଧର୍ଷିଙ୍କ କଲେ ଦ୍ରୁପଦ  
ଶୀଘ୍ର ଅର୍ଜୁନ ନକୂଳ ସହଦେବ ଦର୍ଶନ କରି ଭରବନ ।  
କୃଷ୍ଣ ଆନନ୍ଦେ, ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ପାଶେ ବସିଲେ  
ବନବାସ ଶେଷ ହେଲୁ ପ୍ରୀତବାସ ସୁଧର୍ଷି ଦେବ ଜଣାଇଲେ ॥୧୪॥  
ବଶିଷ୍ଠ ମାରକଣ୍ଡକୁ ପରାଉନ୍ତି ପାଶେ ବସାଇ ଭରବନ  
ବନବାସ ଶେଷ କଲେକ ପାଣ୍ଡବେ ଗୋପ୍ୟ ହେବେ କେହି ଭୁବନ  
ମାରକଣ୍ଡ ସେ, କହନ୍ତି ଶୁଣ ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୀ  
ଉତ୍ତମ୍ଭୁ ଗଡ଼ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୋପ୍ୟାନ ସୁବାହ ଚୈଫ ଦନ୍ତଧାରୀ ॥୧୫॥  
ସେ ଗଡ଼ ଭିତରେ କେନ୍ଦ୍ର ନ ପଶନ୍ତି ପାଣ୍ଡବଙ୍କୁ ଚିହ୍ନ ରଖିବା  
ବଶିଷ୍ଠ ବୋଲନ୍ତି ଅସୁବ ସ୍ଥାନେକ’ ମୋର ଚତୁଃ ସେବେ ଶୁଣିମା  
ବିଂଶତିରୁ ପାଶରେ ବିଂଶମାଳ ଦେଶ  
ଅଗମ୍ୟ ସ୍ଥାନ ସେ’ ବାସ କରିଅଛି ମେରୁ ଶୂଳ ନାମେ ରକ୍ଷସ ॥୧୬॥  
ଚକ୍ରଦ ଭୁବନ ଏକା ଏ ଜଣିଲୁ ମେରୁକୁଳାର ଶରୀର  
ଦେବ ପଦପୁ ଶରରେ ନ ଉଦୟଇ ବଜ୍ର ତା ଅଙ୍ଗେ ହେବ ତୁର  
ମୋହା ଉପରେ, ଦେବେ କମ୍ପନ୍ତି ତାର ନାମେ  
କୋଦାଳ ଅସୁଧ ନିଜ କରେ ଦେଖି ସକଳ ଜଣିଲୁ ସଂଗ୍ରାମେ ॥୧୭॥

୧ । ର. ପାଣ୍ଡବେ ନାନା ଜନ୍ତୁକୃତେ ବିହରନ୍ତି ସେ ୪ । କ. ର. ପୋଷରେ ଏ ଛାନ୍ଦଟି ନାହିଁ

ଅନନ୍ଦେ ୫ । ପ. ଚନ୍ଦ୍ରଧାରୀ

ଘ. ଏହୁ ପ୍ରକାରେ ପାଣ୍ଡବେ କହୁଛନ୍ତିକେ. ୬ । ଙ. ଥାନେକ

ବନେ ବିହରନ୍ତି ୭ । ଛ. ଆନବାସ କରୁଅଛି ସେ

୮ । କ. ଦମ୍ଭ

୮ । ପ. ଧର

୯ । ପ. ବିଷୟ ଭରତ

ମେରୁଣୁ କି ମାରି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ କରିଣ ପାଣ୍ଡବକୁ ଚକ୍ଷୁରେ ରଖି  
 ସଦୃଶେ କହେ' ଯାହା ସେ କହିଲ ପ୍ରକଟେ ଏକ୍ଷୟି ଦେଖ  
 ମାଳତୀ ନାମେଣ ସୁବର୍ଣ୍ଣ  
 ଯି ପୁର ମୋକ୍ଷମା ନାମରେ ତାହାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ପୁନ୍ଦର ଦୋଷ୍ଟି ॥୫॥  
 ଦୁଃସାସୀ ପାଇ ମିଳିଲେ ତାର ପୁରେ' ଦେଖି ଦାନବ' ପୂଜା କଲ  
 ମୋର ଦୋଷ୍ଟି' ଅନରୂପେ କର ଗୋଟିଏ କରିବା ବୋଲଇ  
 ତୋଷ ଦୋଲଣ କହନ୍ତି ତାକୁ ଚପିବର  
 କାହିଁକେଶୁର ନାମରେ ମହାଶୟି ମହାଦେବଙ୍କର କୁମର ॥୬॥  
 ଅତି ପୁନ୍ଦର ପୁକୁମାର ଶରୀର କନ୍ୟାକୁ ସେହି ଅନରୂପ  
 ତୋର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଆଶିମା' ତାହାକୁ ଶୁଣି ସନ୍ତୋଷ ଉଣିଷ  
 ତାକୁ କହଇ ବହନ ଯାଇଁ ଆଣ କର  
 ଯି ପୁର ମୋକ୍ଷମାନ ବନ୍ଧ କରିବ' ଅତି ଉତ୍ସବ' ମୋର ପୁର ॥୭॥  
 ମେରୁ ଶୂଳ ତତ୍ତ୍ୱ ଏମନ୍ତ ଶୁଣିଣ ସଭାରେ ଦୁଃସାସୀ' ତଳିଲେ  
 ମନ୍ଦର ପବନ ନିକଟେ ତାହାକୁ ନାରଦେ ଆସନ୍ତେ ଦେଖିଲେ  
 ସବ ଦୁଷ୍ଟନ୍ତ, ଦୁଃସାସୀ' କହିଲେ ତାହାକୁ  
 ଯି ପୁର ମୋକ୍ଷମାନ କନ୍ୟା ବନ୍ଧ ଅର୍ଥେ ଆଣି ମୁଁ କାହିଁକେଶୁରକୁ ॥୮॥

୧ । ପ. ତତ୍ତ୍ୱରେ ପାଣ୍ଡବକୁ ରଖି

ପ. ଦୁଷ୍ଟି

୨ । ପ. ଅଧିକ

୮ । ପ. କୁମାର

୩ । ପ. ଦୁଷ୍ଟି

୯ । ପ. ଆଶିମା

୪ । ପ. ଦୁଃସାସୀ

୧୦ । ପ. କରିବା

ପ. ଦୁଃସାସୀ

୧୧ । ପ. ଉତ୍ସବ

୫ । ପ. ସେ

୧୨ । ପ. ଦୁଃସାସୀ

୬ । ପ. ବାଦବ

୧୩ । ପ. ଦୁଃସାସୀ

୭ । ପ. ଦୋଷ୍ଟି

ଏମନ୍ତ କଳ୍ପ ଦୁର୍ବାସାଂ ଚତୁଃ ଶଲ ନାରଦ ଚଳିଲେ ବଦନ  
 ବଂଶମାନ ଦେଶେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ହି ପୁର ମୋହନା ସଦନ  
 ଦେଖି ପୁନ୍ଦରୀ, ଋଷିକ ପାଦେ ପ୍ରଣମିଲେ  
 କରଯୋଡ଼ି ବୋଲେ କେବଣ ନିମିତ୍ତେ ମୋ ପୁରେ ଆସିବା ହୋଇଲେ ॥୧୮॥

ନାରଦ କହନ୍ତି ତୁମ୍ଭର ନିମିତ୍ତେ ଅପୂର୍ବ ବର କରୁଥିଲୁ  
 ଦୁର୍ବାସାଂ କାର୍ତ୍ତିକେଶ୍ବର ଆଶିଷଲେ ପଥରେ ଏମନ୍ତ ଶୁଣିଲୁ  
 ଜଟା ମୁଣ୍ଡରେ, ଅନ୍ଧେ ବହୁତ ଭୁଷଣ  
 ଷଡ଼ ଗୋଟା ମୁଣ୍ଡ ବାଇଗୋଟା ହସ୍ତ ଦେନ ଗୋଟି ମାତ୍ର ଚରଣ ॥୧୯॥

ତାହାର ପିତା ଅନ୍ଧେ ମହାଦେବଂ ବୃଷଭ ଗୋଟିଏ ଚଢ଼ଇ  
 ସେହି ଅନୁରୂପେ ତା ପୁତ୍ର କାର୍ତ୍ତିକ ବାହାନ ମୟୁର ଚଢ଼ଇ  
 ଏବେ ଶୁଣ ତୁ ଆମ୍ଭେ କରୁଛୁ ଯେଉଁ ବର  
 ହାରକା ନଗରେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ କରତା ଦେବତା ଯାର ପରିଶ୍ରମ ॥୧୯॥

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମନ୍ଥନା କେ କଳ୍ପ ପାଣିବ କମଳା ଯାହାର ସୁବର୍ଣ୍ଣ  
 ତାଙ୍କର ନନ୍ଦନ ନାମତା ପ୍ରବୁଦ୍ଧ ସାକ୍ଷାତ ମଦନ ମୁରଘ  
 ତାଙ୍କ ସ୍ବରୂପ, ବେଶରେ ହି ପୁର ମୋହନା  
 ଚନ୍ଦ୍ରପଟେ କାମ ରୂପ ଦେଖି ବାମା ମୋହରେ ପଡ଼ିଲ ଅବନ ॥୨୦॥

ନାରଦ ତାହାକୁ ସଚେତ କରନ୍ତେ ଧଇଲ ମୁନିଙ୍କ ଚରଣ  
 ମୋ ଠାରେ ଆପଣ ଅନୁଗ୍ରହ କର ମୋ ପ୍ରାଣ ପତି ବେଶେ ଆଣ  
 ସତ୍ୟ କହୁଛି, କେବେ କାର୍ତ୍ତିକ ନ ବରଣ  
 ଆପଣ ଚଳନ୍ତୁ କଲେ କାମ ଚିନ୍ତା ନିଶ୍ଚୟ ଗୀବନ ତେଜବ ॥୨୧॥

୧ । ପ. ଦୁର୍ବାସା

୨ । ପ. ନିମିତ୍ତେ

୩ । ପ. ନାରଦେ ବୋଲନ୍ତି

୪ । ପ. ନିମିତ୍ତେ

୫ । ପ. ଦୁର୍ବାସା

୬ । ପ. ଋଷୁଭୁସଣ

୭ । ପ. ଲଙ୍ଗଳା

୮ । ପ. ଅନୁକମେ

୯ । ପ. ଅନୁଗ୍ରହ

ଶୁଣି ନାରଦେ ସନ୍ତୋଷେ ତତ୍ତ୍ଵ\* ଗଲେ ଦ୍ଵାରକା ଡୋଇଲେ ପ୍ରବେଶ  
ପଦ୍ମନକୁ\* କନ୍ଧ ଦେଶେ ଆସନ୍ତି ବିମାନ ଉଡ଼ାଇ ଆକାଶ

ଏବେ ଶୁଣିମା, ଦୁର୍ବିଷା\* କଲକାସ ଗଲେ  
କାହିଁ କେଶବକୁ ବରବେଶ କରି ସରୋରେ\* ଦେଶ ଅଇଲେ ॥୧୩॥

ଦେଖି ମେନ୍ତେ ନ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସବ\* ନଗରେ  
କାହିଁ କେଶବକୁ ବରଣ କରିଣ\* ବସାଇଲେ ସେ ବେଦାକାରେ

ପୁଣି କନ୍ୟାକୁ, ସରରେ କରଇ ସୁବେଶ  
ଅନ୍ଧା\* ପ୍ରାଣ ଅର୍ଥରେ ଦେବ ଗୁଡ଼େ କରଇଲେ ନେଇ ପ୍ରବେଶ ॥୧୪॥

ହି ପୁର ମୋହନ ବ୍ୟାକୁଳ ହୁଅଇ ନାରଦ ବିଳମ୍ବ ଦେଖିଣ

ମଙ୍ଗଳାକୁ ପୁଣି କରେ କୃଷ୍ଣପୁତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ କର ପ୍ରସନ୍ନେଶ

ଏହି ସମୟ, ଆକାଶେ ବିମାନ ଦଶିଲ  
ଦେଖୁ ଦେଖୁ ବାଳୀ ସମିପେ ଆସିଣ ପଦ୍ମନ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲ ॥୧୫॥

ହି ପୁର ମୋହନ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଣ କୁସୁମମାନ ଦେଶ କରେ

ବରଣ ବଧୂରେ ଲଗାଇଲେ ନେଇ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନନ୍ଦନ ଗଳାରେ

କର ଧରିଣ, କୋଳେ ବସାଇଲେ ପଦ୍ମନ  
ନାରଦେ ବୋଇଲେ କି କଥା ପଡ଼ଇ ବୁଝିବା ଅସୁର ସଦନ ॥୧୬॥

ବର କନ୍ୟା ଦେଶ ଦ୍ଵାରକା ନଗରେ ବଡ଼ନ ଏବେ ଯାଅ ଚଳ\*

ତତ୍ତ୍ଵ\* ପଦ୍ମନ ଆକାଶେ ଶୁଣି କାନ୍ଧ ଦେଶ ନିକଟେ\* ଆସି ମିଳ

ସବେ\* ଦେଖନ୍ତି, ପଦ୍ମନ ଆସି ପରଦେଶ  
ହି ପୁର ମୋହନ କନ୍ୟା କୋଳେ ଅଛି ମୋହୁଛି ସକଳ ମାନସ ॥୧୭॥

୧ । ପ. ଦୁର୍ବିଷା

୪ । ପ. ଯାଅ ଏବେ

୨ । ପ. ଉତ୍ସବ

୫ । ପ. କୃଷ୍ଣ

୩ । ପ. ବରବେଶ କରି

ସକଳେ ସଦୃଶେଷୁ ପ୍ରଣାମନ୍ତୁ ଧନ୍ୟ କୁମ୍ଭର ମନ୍ତ୍ରୀପଣ  
ଅସ୍ତ୍ରାଂ ଅଦୃଷ୍ଟି. ଯାହା ସେ ଜନ୍ମେ ଆସି ଭେଟିଲ ଚରଣଣ  
ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭୁଲେ ଉଦ୍ଧରଣ  
ରଥରୁ ଉତ୍ତରି ଧ୍ରୁବନ ଜରନ୍ତୁ ପଦ୍ମନ ସକଳ ଚରଣ ॥୧୮॥

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଇଲେ ବଧୂକୁ ଘେନିଣ ଯାଅ ତୁ ଦ୍ଵାରବନ୍ତୀ ପୁର  
ଅର୍ଜୁନକୁ ଘେନି ଓଗାଳକୁ ଆମ୍ଭେ ଯେବେ ସେ ଆସିବ ଅସୁର  
ଆଜ୍ଞା ପାଇଣ ପଦ୍ମନ ରଥେ ଗଲେ ଚଳି  
ସିପୁର ମୋକ୍ଷଣ ଜନ୍ମାକୁ ଘେନିଣ ଦ୍ଵାରକା ପୁରେ ଯାଇ ମିଳି ॥୧୯॥

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନ ସଙ୍ଗେ ଘେନି ଜଣ ରହିଲେ ସ ପୁରନ୍ତକ' ଗଣ  
ଅସୁର ଆସିବା ପଥ ଓଗାଳଣ ରହିଲେ ଧନ୍ୟର ଧରଣ  
ଏବେ ଶୁଣିମା, ନାରଦ ମହର୍ଷି ଗଲେ  
ମେରୁଶୂଳ ରତ୍ନ ବେଢ଼ାକାରେ ଯାଇ ଭୂତରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ॥୨୦॥

ଏ ସମୟ ଜନ୍ମା ନେଲ ନେଲ ବୋଲି ପଡ଼ିଲ ଆସି ଚତୁଃ ପୁର  
କେ ନେଲ କେନ୍ଦ୍ର କାହାକୁ ନେଖିନାହିଁ ଜନ୍ମେଲେ ନାରଦ ଚପରୁଷ  
ଆମ୍ଭେ ପଞ୍ଚେଶ, ଦେଖିଲୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନଦନ  
ସିପୁର ମୋକ୍ଷଣ ଜନ୍ମାକୁ ରଥରେ ବସାଇ ନେଉଛୁ ପଦ୍ମନ ॥୨୧॥

ପୁଣି କାର୍ତ୍ତିକକୁ ଅନାଇ ନଦନ୍ତୁ କୁମ୍ଭର ଏକ ଶତମୁଣ୍ଡ  
ବିଷ୍ଣୁ ଦେଲଠାରୁ ନେ କାହାର ଜନ୍ମା ଦୃଶଣ ଘେନିଯାଏ ପୁଣି  
ଏଡ଼େ ଜଥାସେ, ନେମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ ସଜ୍ଜିବ  
ବିଷ୍ଣୁମୂର୍ତ୍ତି ବରଦେଶ ବରଣ କାହାକୁ ଭୁଲେ ଲୁଚାଇବ ॥୨୨॥

ପଦ୍ମନେ ମାଣ ଆଣ ସେ କୁମାର ଉଠ ହେ ମେରୁଶୂଳ ଶାର  
କୁମ୍ଭର ବଦନେ ଲଣ୍ଡଭଣ୍ଡ ହେଲେ ଦୁଃଖୀ\* ପ୍ରାୟ ଚପିବର  
ଏଡ଼େ ଶୁଣିଣ, କୋଦାଳ ଧରି ନିଜ ଜରେ  
ମେରୁଶୂଳ ହୋଧେ କାହାର ହୋଇଲ କାର୍ତ୍ତିକକୁ ଘେନି ସଙ୍ଗେ ॥୨୩॥

୧ । ପ. ଅସ୍ତ୍ରାଂ

୨ । ପ. ଅଦୃଷ୍ଟ

୩ । ଜଡ଼େ

୪ । ପ. ବଳେଶ

୫ । ଶ. ଦୁଃଖୀ

ପ. ଦୁଃଖୀ

ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଣ ମୟୂର ଚଢ଼ିଣ ବାହାର ଦେଲେ ଶତ୍ରୁନାଶ  
କହିଁ କରେ ଶୂଳ କାହିଁରେ ଯି ଶୂଳ ସହସ୍ରମାନ ଦେନ ପୁଣି

ବେଗେ ଆସନ୍ତି, ତୁ ପ୍ରଗଳ୍ଭାପତି ପାଶରେ

କୃଷ୍ଣ ଅନୁନୀତାକୁ ଦେଖି ସେ ଧନୁ ନାଶକ ଧରି କରେ ॥୨୩॥

ଶର ପ୍ରହାରରେ ଅୟୁର ଅଙ୍ଗରେ ପଡ଼ିଣ ପଡ଼ୁଛନ୍ତି ଝଡ଼ି

ମୟୂରକୁ ଦେଖି ଅଚେତନ ଘରେ ଗରୁଡ଼ କରେ ଘର ରଖି

ଦେଖି ମୟୂର, କାହିଁକି ଦେନ ପଳାଇଲୁ

କୁମାର ଯେତେ ରୂପେ ତାକୁ ଚାଲିଲେ ଗରୁଡ଼ ଗ୍ରହକୁ ନଇଲୁ ॥୨୪॥

କମ୍ପଣେ କାହିଁକି ମୟୂରକୁ ଛାଡ଼ି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗ୍ରହରେ ପ୍ରବେଶ

ଧନୁରୁ ଧରି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସଙ୍ଗେ ସମୟ କଲେ ମହାବୋଧ

ଇନ୍ଦ୍ର ନନ୍ଦନ, ମେରୁଶୂଳକୁ ଓଗାଳିଲେ

କାଶ୍ମିର ଧନୁରେ ବେବରେ ଯୋଡ଼ି ଦତ୍ତ ଅଙ୍ଗରେ ପ୍ରହାରଲେ ॥୨୫॥

ଅସଂଖ୍ୟ ମହାବୋଧ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଲା ଦେବ ମାନବେ ଅଗୋଚର

ଏମନ୍ତ ଦେଖି କଇଳାସ ଭୁବନେ ଗଲେ ଦୁଃଖୀ ୧ ଚପିବର

କୃଷ୍ଣ ଚରଣେ, ନିରାଶେ ରହୁ ମୋର ଆଶ

କୋଟି ଅସ୍ରାଧ ଯମା ମୋର କରବେ ୨ କହଇ ବିଶ୍ଵମୁର ଦାସ ॥୨୬॥

୧ । ପ. କାହିଁରେ ଶର ସହସ୍ରମାନ

୨ । ପ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

୩ । ପ. ଦେଖିଣ

୪ । ଶ. ଚନ୍ଦ୍ର

୫ । ଶ. ଲୋଇଲୁ

୬ । ପ. କଇଲେ

୭ । ଶ. ମୋହାବୋଧ

୮ । ପ. ଯୁଧ

୯ । ପ. ଦୁଃଖୀ

୧୦ । ପ. ମୋର ଯମା କରବେ

## ପଞ୍ଚବିଂଶ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—କମଡ଼ା

ଦୁବାସା\* ମହର୍ଷି ଜଳନାସରେ ସରରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ

ମହାନଦବଙ୍କ ଆଗସର କହିଲେ

ମେରୁଶୂଳ ପ୍ରତାପି ପୁର ମୋହିନୀ କାହିଁ ନେଶ୍ୱର ବଶଲେ ହେ । ଶଙ୍କର

ଆମ୍ଭେ ଆସି କୁମାରୀ ଦେଶରକୁ\* ଚିଂଟମାନ ନଦେଶ ବେଶେ ମିଳିଲୁ\*

ବରବେଶ କରି କାହିଁ ନେଶ୍ୱରକୁ ବେଞ୍ଚାଠାରେ ବସାଇଲୁ ହେ, ଶଙ୍କର ॥୧॥

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନନ୍ଦନ ପଦ୍ମନ ଆସିଣ ବଳେ କନ୍ୟାକୁ ନରନେଲ

ବଡ଼ ଲକ୍ଷ୍ୟା କନ୍ୟାରେ ନୁପୁଜିଲ

କୋପେ ମେରୁଶୂଳ କାହିଁ ନକୁ ଦେଶ ଦ୍ୱାରନାକୁ ସଜ ଦେଲ ହେ, ଶଙ୍କର

କୃଷ୍ଣ ଅଜ୍ଞାନକୁ\* ଦେଶ ସଜରେ ବେଶେ ଓଗାଇଲେ ଆସି ପଥରେ\*

ଧନୁ ଧରଣ ସମର କରୁନନ୍ତି କାହିଁ ନ ବାର ମଙ୍ଗରେ ହେ, ଶଙ୍କର ॥ ୨ ॥

ନନ୍ଦୀ ଗୁରୁଟିକ ବୃଷ୍ଟି\* ସଦାନନ୍ଦ ଅତି କୋପରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ

ମୋର ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଶେ ସାଜ ବୋଇଲେ

ପିନାକ ଧନୁ ଅକ୍ଷୟ ସୋଶ କଟି ବୃଷଭରେ ବଜେ କଲ ସେ, ଶଙ୍କର

ଚଉଦ କୋଟି ଶିବରଣ ସାଶୀ, ଡାକ\* ଉମ୍ବୁରୁ ଦନଦୋର ବାଜି

ନନ୍ଦୀ ଗୁରୁଟି ଗଜାନନ ସହଚେ ଗଲେ ଜଳନାସ ଭେଜି ହେ ସୁଜନେ ॥୩॥

ଦୁବାସା\* ଋଷି ଆଗରର ହୋଇଣ ପଥ କଡ଼ାଇ ଦେଶଗଲେ

ନାରଦ ମହାମୁନି ତାହା\* ଦେଖିଲେ

ବଡ଼ କଉତୁହ ଦେଖିବା ଏଠାରେ ଶଶ୍ୱର ଚକ୍ରସ୍ୱେ କଲେ ହେ ସୁଜନେ

କୃଷ୍ଣ ପ୍ରମୁଦେ ପାଇଣ କହନ୍ତି ମହାମୋକ୍ଷେ ତ ଶଙ୍କର\* ଆସନ୍ତି

ଦୁବାସା\* ମହର୍ଷି ଆଗ ହୋଇଣ ପଥ କଡ଼ାଇ ଆଶନ୍ତି ହେ ସୁଜନେ\* ॥୪॥

୧ । ଦ. ଦୁବାସା

୬ । ଦ. ତା

୨ । ଦ. ଅଜ୍ଞାନ

୭ । ଦ. ଚକ୍ରସ୍ୱର

୩ । ଦ. ଅସି ଓଗାଇଲେ ତାକୁ

୮ । ଦ. ଦୁଷ୍ଟତା

୪ । ଦ. ଡାକ

୯ । ଦ. ଶ୍ରୀହରି

୫ । ଦ. ଦୁଷ୍ଟତା

ମାର ଶିବଗଣ ଶଙ୍କର ସହଚର ଆସ ହେ ଶାର୍ବ' ଅରଜୁନ  
 ତୁମ୍ଭେ ଶିବା ଶିବଗଣ ଦଳନ  
 ଏମନ୍ତ କହିଣ ଶାଣି ବଜାଇଣ ନାଚନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦନ ହେ ସୁଜନେ  
 ଶିବ ହୋଇଲେ ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ ଧନୁଶର ରଖିଣ ପୀତବାସ  
 ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନିଣ ଦ୍ରୁପଦ କଲେକ ଯାଇ ବ୍ୟୋମକେଶ ॥୫॥

ଶଙ୍କର ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ପୀତାମ୍ବର କେମନ୍ତ ଚରିତ ତୁମ୍ଭର  
 ମେରୁଶଳ ଅଶାଇ ପୁଅ ମୋର  
 ତୁମ୍ଭର ମୋହିନୀ ନାମେଶ କୁମାରୀ ସମର୍ପିବାକୁ କାହାର' ହେ ଅରୁଣ  
 ତୁମ୍ଭେ ପୁତ୍ର ପଦ୍ମନ ତହିଁ ଗଲ, ବଳେ କନ୍ୟାକୁ ଘେନି ପଳାଇଲ  
 ତୁମ୍ଭେ ବାଟ ଜଗି ସମର କରୁଛ କରଁ ଧର୍ମକୁ ଅଇଲ ହେ ଅର୍ଜୁନ ॥୬॥

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଲିଲେ ବୁଝିବା ହଉ ସେ କିଛି ବୋଧ ନାହିଁ ଆମ୍ଭର  
 ଦୁଇ ପ୍ରେମିଲ ପଦ୍ମର କୁମାରୀ  
 ପଦ୍ମନକୁ ବନେ ଘେନାଇଁ ଆଣିଣ ପୁଷ୍ପମାଳା ଦେଇ ବର ହେ, ଶଙ୍କର  
 ମେରୁଶଳକୁ ଘେନି ତୁମ୍ଭେ ସୁତ ବାରକାକୁ ତଳନ୍ତି କୋପବିତ  
 ଆମ୍ଭେ ଓଗାଳିଲେ ସମର କରନ୍ତି ଦୋଷ କାହାର ଦେବ ତ ହେ ଶଙ୍କର ॥୭॥

ଶୁଣି ସତାନନ୍ଦ ଆନନ୍ଦ ହୋଇଣ କାର୍ତ୍ତିକକୁ କହେ ଉତ୍ତର  
 ତୁମ୍ଭେ ନ ବୁଝି କଲ ତ ସମର  
 କନ୍ୟାଏ ପଦ୍ମନକୁ ଯେବେ ବରଲ' ସେ କାହିଁ ଦେଲ ତୁମ୍ଭର' ହେ ନନ୍ଦନ  
 ଆମ୍ଭେ ଏକ ଆତ୍ମା ସେ ହରିହର, ତୁମ୍ଭେ କମ୍ପାଇଁ କରୁଛ ଅନ୍ତର  
 ପ୍ରିୟ ଶୁଭ ପାଇଁ ଅପ୍ରୀତି ହୋଇବା ବିଶିବନା ଅସୁନ୍ଦର ହେ ନନ୍ଦନ ॥୮॥



ଏତେ କଷ୍ଟ କାର୍ତ୍ତିକକୁ କୋଳେ ଧରି କଲଳାସକୁ ହର ଉଲେ

ଦେଖି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହରଷ ହୋଇଲେ

ମେରୁଗୁଳ ଦେଖି କୋଦାଳ ବୁଲଇଁ ଆସି ଗୁମ୍ଫାରେ ମିଳିଲେ ହେ ସୁଜନେ,  
କୋପ ଭରେଣ ଗୁମ୍ଫା ଗର୍ଜନ ଶୁଣି ତମନେ ତଉତ ଭୁବନ  
ମେରୁ ଗୁମ୍ଫା କରି କାୟା ବଢ଼ାଇଲ କରି ଅତି କୋପ ମନ ହେ ସୁଜନେ ॥୧୩॥

ଦେଖି ଅନୁନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଭୟ କରି ଗିରି ଶିଖରେଣୀ ଉଠିଲେ

ଦତ୍ୟ ଉପରେ ଶର ବୃଷ୍ଟି କଲେ

ଯେତେକ ଶର ପେଷନ୍ତି କୃଷ୍ଣ ପାର୍ଥ ସଙ୍ଗେକ ତୁଣ୍ଡି ହୋଇଲେ ହେ, ସୁଜନେ॥  
ଦତ୍ୟ ଏବେ ଅଟଇ ବଳିଆରୁଁ ଇନ୍ଦ୍ରବରେ ବଳି ତାରୁଁ ଶ ର  
ତଉତ ଭୁବନ ଇନ୍ଦ୍ରୀ ଗମଇ ଜଣିଲ ସକଳ ଶର ହେ, ସୁଜନେ ॥ ୧୦ ॥

ଭେଣୁ ନରୁଏ ଅଟଇ ମେରୁଗୁଳ ଚନ୍ଦ୍ରୀ ତାହାକୁ ନାଶିଁ ସମ

କରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅନୁନ ସଂସାମେ

ଆକାଶେ ସକଳ ଦେବେ ଦେଖୁଛନ୍ତି କେ ତାକୁ ରଣେ ଜଣିମ ହେ ସୁଜନେ ।  
କୃଷ୍ଣ ଅନୁନ ପେଷି ଦେବଶର, ନ ଭେଦଇଁ ସେ ଦତ୍ୟର ଶରୁଁ  
କୋପରେ ଅନୁନ କୋଦାଳ ଛେଦଲେଁ ପେଷିଣ ଗରବାଦିଶର ହେ ସୁଜନେ ॥୧୧॥

ଦେଖି ମେରୁଗୁଳ ମହାହୋଧ ହୋଇ କୋଦାଳ ଶର ଥିଲ କରେ

ନେଇଁ ମାଇଲ ପବତ ଉପରେ

ତୋଳି ପବତ ବୁଲଇ ପିଙ୍ଗିଦେଲ ପଡ଼େ ଦଶ ଯୋଜନରେ ହେ ସୁଜନେ  
ଅନୁନ ବାହୁଡ଼ି ଆସନ୍ତି, ମେରୁଗୁଳ ଗୁମ୍ଫାରେ ସେ ମିଳନ୍ତି  
କୋପେଣଁ ଅନୁନ ମାଳବାଣ ପେଷିଁ ଦତ୍ୟର ଶିର ଛେଦନ୍ତି ହେ ସୁଜନେ ॥୧୨॥

୧ । ସ. ମେରୁଗୁଳ ଦେଖିଣ ଉଠିଲେ, କୋଦାଳ ଆସୁ ବୁଲଇ ଆସୁ କୃଷ୍ଣ

୨ । ସ. ପାଖରେ

୭ । ସ. ଦତ୍ୟ ହୃଦର

୩ । ସ. ବନ୍ଧୁକ୍ରୀ

୮ । ସ. ପେଷିଲେ

୪ । ସ. ଅଟଇ ଏବେ

୯ । ସ. କୋପେ

୫ । ସ. ତାର ବଳି

୧୦ । ସ. ପେଟେ

ପ୍ରାଣ ପିତାଦେବେ ମେରୁଶୂଳ ବନ୍ଧ୍ୟା ଗୁଣ୍ଡଳିକ ସିଂହ'ରୂପେ

ମେରୁ ପୃଥ୍ବୀରେ ପଡ଼ିଲେ ଝଟି'

ଥର ଥର ହୋଇ ଲମ୍ବେଇ ଧରଣୀ ତପ୍ୟ ବେନ ଶକ୍ତି ପଡ଼ି ହେ, ପୁନନେ ।

ଦେବରାଣ ଦେଖି ତୋଷ ହୋଇଲେ ଶାର୍ପକ ଶିଳେ ପୁଷ୍ପ ବୃକ୍ଷ କଲେ

ଆନନ୍ଦେ ଆମ୍ଭେ ସେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇଲୁଁ ଏମନ୍ତ ତହିଁ ବୋଇଲେ ହେ, ପୁନନେ ॥ ୧୩ ॥

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନ ଆଲୋଚନ କରି ବଦନେ ବିଷୟ ଚର୍ଚ୍ଚନ

ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଭ୍ରମେ ତପ୍ୟ ଦଳନ

ଏହି କାଳରେ ଅବତାର ହୋଇ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶିଖରରେ ବେ, ଅର୍ଜୁନ ॥

ଏବେ ନିଜ ଆଶ୍ରମେ ଭ୍ରମେ ଯାଅ, ଧର୍ମଦଳେ ପାଶେ ଜଣାଅ

ଆମ୍ଭେ ହାସବଣ ପୁରୁ ପାଉଛୁ ଆନନ୍ଦେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆସ ହେ, ଅର୍ଜୁନ ॥ ୧୪ ॥

ଶ୍ରୀ ପରଜ୍ଞେ ନମସ୍କାର କରି ବାହୁଡ଼ ଆଶ୍ରମେ ପ୍ରବେଶ

ଦ୍ରୁପଦ କରି ଧର୍ମପୁତ୍ର ପ୍ରାଣ

ସକଳେ ତହିଁ ଅତି ତୋଷ ହୋଇଲେ ଶ୍ରୀ ମେରୁଶୂଳ ନାଶ ହେ, ପୁନନେ ।

ହାରକାରେ ବିଜୟ ପାମୋଦର, ବିଷ୍ଣୁ ବିଷ୍ଣୁ ତହିଁ କନ୍ୟାବର

ହାରକାପୁରେ ସମସ୍ତେ ହେ ଆନନ୍ଦ ଶ୍ରୀ କହେ ବିଷ୍ଣୁର ହେ ପୁନନେ ॥ ୧୫ ॥

୧ । ପ. ଗୁଣ୍ଡଳିକ ଏକ

୨ । ପ. ଝଟି

୩ । ପ. ଆଶେ

୪ । ପ. ହାସବଣ

## ଗଣ-ସମ୍ବେଦନା

ପୃଷ୍ଠର ପଞ୍ଚେ ନଳ ପତା ଖେଳଣ ସଦା ସମ୍ପଦ" ବୁଝିଲେ ଯେ [୩]

୧୩. ଶ୍ରୀ. ସମାଜ

ବନେ ପ୍ରେଷିଲେ ଦମୟନ୍ତୀ ନଳ ବହୁତ ଦୁଃଖେ ହୋଇଣ ଆକୁଳ  
 ଦମୟନ୍ତୀ ନଳ ଗୁଡ଼ ବନରେ ନଳ ରହିଲେ ଯାଇ ଅଯୋଧ୍ୟା ପୁରେ ସେ  
 ଦମୟନ୍ତୀ ପିତା ଭୁବନେ ଯେ  
 ପୁଣି ଶ୍ରୀମନ୍ତ୍ରୀ ପୁସ୍ତକର କଲ ଅଇଲେ ସବେ ରଜନ ଯେ' ॥୩॥  
 ଅଯୋଧ୍ୟା ରଜା ସଙ୍ଗେ ରଲ ନଳ ଚିତ୍ତେ' ଦମୟନ୍ତୀ ଦେଇ ରବିମାଳ  
 ଏ ବନ ଏପେ ଉଦ୍ଧେଦ ଲେଖିଲେ' ଉଦ୍ଧେଦ ବନ ନାମ ଧାତା ଦେଲ ସେ'  
 ଶୁଣି ସୁଧର୍ଷି ହରଷ ହେ  
 କର ଯୋଡ଼ଣ ବୋଲନ୍ତି' ଏକ ମନେ ଶୁଣିମା ସବ ତାପସ' ହେ ॥୩॥  
 ବାର ବରଷ ବନବାସ କଲେ' ଭୁମ୍ଭ ସଙ୍ଗତରେ ମୁଣ୍ଡେ' ବସୁଲ  
 ବିଷ୍ଣୁର ଲୀଳା' ନାନା ରସ କଥା ଭୁମ୍ଭ ମୁଖ ଶୁଣି ହରିଲେ' ବ୍ୟଥା ସେ  
 ବଡ଼ କୃପା ମତେ କଲ ଯେ  
 ଶୁଧା କ୍ଳେଶ କିନ୍ତୁ ମନରେ ନ ଧରି ମୋର ସଙ୍ଗରେ' ବୁଲିଲ ହେ ॥୩॥

୧ । ଶ. ସମସ୍ତେ ବଣ ସେ ନନ୍ଦୀକୁ ଶୁଣି' ନଳକୁ ବନ୍ଦିବ କାଶିମ ତହିଁ ସେ  
 ଦେବତା ଶୁଣି କଲେ ଯେ  
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃସ ନଳକୁ କଣିଷ୍ଠ ସବ ତଳରେ ବସିଲେ ଯେ ॥  
 ପୁଣେ ସେ ଚନ୍ଦ୍ର ଆଜ୍ଞା ପାଇ ନଳ, ଦସନ୍ତ ଆଦେ କହନ୍ତି ସଜଳ  
 ସେଠାରେ ଦମୟନ୍ତୀ ଚାକୁ ଗଢ଼ିଲେ ସବୁରେ ଚୋଡ଼େ ବନ୍ଦିବ ବୋଇଲେ ସେ  
 ସତ୍ୟବ୍ରତ ଛନ୍ତି ପାଳି ନେ  
 ତଳପୁର ଲେନେ ତାର ସ୍ୱପ୍ନମୁରେ ଲେଖେଣ ଅଛନ୍ତି ମିଳି ଯେ  
 ଦମୟନ୍ତୀ ସବୁ ମଧ୍ୟେ ପ୍ରବେଶି ନଳକୁ ଅକାଲେ ଚଉପାଞ୍ଚ  
 ଯାଣିଲେ ଦେବେ ଶୁଣି ଛନ୍ତି କଣ  
 ତରୁଣ ହେଲେହେ ନଳକୁ ବନ୍ଦି ସେ ଲଳନେ ସବେ ବାହୁଡ଼ିଲେ ଯେ  
 ତବ୍ୟବୁଧ ଧରି ସେ ନଳ ନୃପତି ଦମୟନ୍ତୀ ବିଷ ହେଲେ ଯେ [ଅଧିକ ପାଠ]

୨ । ଶ. ଶୁଣି

ସ. ଚିତ୍ତା ଦମୟନ୍ତୀ

୩ । ଶ. ଏ ବନେ ଯେଣୁ ଉଦ୍ଧେଦ ହୋଇଲେ

ସ. ସେ ବନ ଉଦ୍ଧେଦ ଦେଖି ଲେଖିଲେ

୪ । ସ. ଧାତା ଦେଲେ ସେ

୫ । ସ. କର ଯୋଡ଼ି ବୋଲନ୍ତି

୬ । ଶ. ଚପଟ

୭ । ଶ. ସ. ବନେ ବାସ

୮ । ଶ. ସ. ସଙ୍ଗରେ ମୁତନ

୯ । ଶ. ନିଳା

୧୦ । ସ. ପୁଣି ଭୁମ୍ଭ ମୁଖ ହରିଲେ

୧୧ । ଶ. ମୋହରି ସଙ୍ଗେ

ସ. ମୋହର ସଙ୍ଗେ

ଏବେ ତ ଅଜ୍ଞତ' ଦାସେ ରଞ୍ଜିତ ବରଷେ ଚେରୁଦନ ମୁଁ ବଞ୍ଚିବି  
ପୁଣି ଅଭିଷେକ' ହୋଇବ କାଳେ ଆସିବା ହେବେ ସବ ଚପଟୀଲେ' ହେ

ଏବେ ତଳ ନିଜ ସ୍ଥାନ' ଯେ

ଭାଇ ଭାଉଜା ଧରି ସବ' ତରଣେ ପଡ଼ିଲେ ଧର୍ମଦାନ ଯେ' ॥୬॥

କଲ୍ୟାଣ କରି ସବ' ଚପିଜନ' ଯେ ଯାହା ମତେ ଗଲେକ ବଦନ'  
ତହୁଁ ପାଣ୍ଡବେ ସେହୁଁ ବନେ ପଶି ଭାଲନ୍ତେ ବ୍ୟାସେ ମିଳିଲେକ ଆସି ହେ

ପାଣ୍ଡବେ ଦେଶ ଦ୍ରୌପଦୀ' ଯେ

ବେଦବ୍ୟାସଙ୍କର ତରଣ ତଳରେ' ପଡ଼ିଲେ ଯାଇ ତଡ଼ତ ଯେ ॥୮॥

ଆସନ ଦେଇ ବ୍ୟାସକୁ ବସାଇ ବସିଲେ ପାଣ୍ଡବେ ହରଷ ହୋଇ  
ସୁଧୂଷ୍ଣି କୃଷ୍ଣକୁ କଲେଟି' ଲଘେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତାହା ଜାଣି ଦାରିକାୟେ ସେ

ବିଷ୍ଣୁ ରଥ ଆରୋହଣେ ଯେ

ହସ ହସ' ହୋଇ ବଳେଦ ବନରେ ଲୁଚିତେ' ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଯେ ॥୯॥

ସୁଧୂଷ୍ଣି ପାଦେ କଲେ ଦରଶନ' ବସିଲେ ଯାଇ ଜଗତ ଜୀବନ'  
ବୁଝି ପାଣ୍ଡବେ ଉଦେଶ ଲୁଚିତେ' ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦେ ପୂଜଣ ଲୁଚିତେ' ସେ

ବସିଲେ ସମେଳ' ହୋଇ ଯେ

ସୁଧୂଷ୍ଣି ବୋଲନ୍ତି' ବନବାସ ଶେଷ ହୋଇଲୁ କମଳା ପାଇଁ ହେ ॥୧୦॥

୧ । ସ. ଏବେ ନେ ଅଜ୍ଞତ

ସ. ଦୃପଦ ଯେ

୨ । ପୁଣି ଅଭିଷେକ

୧୦ । ଶ ସ. ଚରଣେ ସହରେ

୩ । ଗ. ଚପିସିଲେ

୧୧ । ଶ ଗ ସ. କରନ୍ତେ

୪ । ଶ. ଆନ

୧୨ । ଶ. ସହରସ

ଗ. ପ୍ରାନ୍ତ

ଗ. ସେ ହରସ

୫ । ଶ. କାହିଁ ରାଉନ ଯେ

ସ. ସହର ହୋଇ ସେ

ଗ. ସବ ବେଳ ତରଣେ ପଡ଼ିଲେ ଯାଇ ବଦନ

୧୩ । ଶ ଗ ସ. ରୁଚିତେ

ସ. ଭାଉଜା ଦେଲା..... ଯାହିଁ ରାଉନ ଯେ

୧୪ । ଶ ସ. କରନ୍ତା ଦୁପନ

୬ । ଶ. କଲେ ସବ ଚପିଗଣ

୧୫ । ଶ ସ. ଜଗତ ମୋହନ

ଗ. କରି ସବ ଚପିଜନ

୧୬ । ଶ ଗ. ଛାଟଣ ରୁଚିତ

ସ. କରି ସବ ଚପିଗଣ

ସ. ଛାଟଣ ରୁଚିତେ

୭ । ଶ ସ. ଗଲେ ତଡ଼ତଣ

୧୭ । ସ. ରାସଦେବେ

୮ । ଶ ଗ. ସେହୁଁ

୧୮ । ଗ. ସୁମେଳ

୧ । ଗ. ପାଣ୍ଡବ ଦେଶ ଦ୍ରୌପଦ

୧୯ । ଶ ଗ ସ. ଜଣାନ୍ତା

କାହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ହେବୁ ରୋଗୀନ ଶ୍ଯମସେନର ତ ଜାଣ ଶ୍ଯେନନ  
ଶ୍ଯମାନ ନେଇ 'କାହିଁ' ରଖିବୁ ନର୍କି ପ୍ରକାରେ ଆମ୍ଭେ ଦିନ ନେବୁ ସେ

ଶୁଣି କହନ୍ତି ଶୁଦ୍ଧି ଯେ

ଏହା ଜାଣି ଆମ୍ଭେ ହୋଷ ବନ ମଧ୍ୟେ ଶମୀ\* ଦୃଷ୍ଟ ଅଛି କର ଯେ ॥୧୧॥  
ଲୁଲ ସେଠାକୁ ସବେ ଯିବା ତଳ ଆପଣ\* ଆଗ ହେଲେ ବନମାଳୀ  
ପାଣ୍ଡବେ ଦ୍ରୌପଦୀ ବ୍ୟାସ\* ସନ୍ତତେ ହୋଷ ବନରେ ମିଳିଲେ ଲୁଚିତ ସେ\*  
ଶମୀ\*\* ଦୃଷ୍ଟକୁ ଦେଖିଲେ ଯେ

ଅଧେ ଧବଳ ଅଧେନ\* ଅଟେ ଲଳ ସେ ହରିହର ହୋଇଲେ ସେ ॥୧୨॥  
ପାଞ୍ଚ ଶାଖାଟି ସାକାତେ\* ପାଣ୍ଡବେ ସେ ତରୁ ହୋଟ ଦ୍ରୌପଦୀ ସୁଲବେ\*\*  
କୋଣେ କୋଣେ ପଞ୍ଚ ଜାନ\* ବସ୍ତ୍ରାର ତହିଁର ହୋଟ ଅତ୍ୟନ୍ତ\* ରକ୍ଷାର ସେ  
ଦଶ ଯୋଜନ\* ତା ଉଚ୍ଚ ଯେ

ଲୁହ\*ଲେ ଅର୍ଦ୍ଧ\* ଆକାଶ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିବିଡ଼ ସଞ୍ଚ ଯେ ॥୧୩॥  
ଦେଖି ପାଣ୍ଡବେ ହୋଇଲେ ଉଷତ କୃଷ୍ଣ ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ଧର୍ମମୁକ  
ଏ ହୋଟେ ସଦୃଶ ରଖିବା ନେଇ\*\* ତହିଁ କେ ଚଢ଼ିବ\* ସୁଧୂଷ୍ଣ କହି ସେ  
କୃଷ୍ଣ ବୋଲେ ଦୃଷ୍ଟ ମନ ଯେ\*\*

ତତକ୍ଷଣେ ଯାଇ ଶିଖରେ ହୋଇବ ତଷ୍ଟୁ ବୁଜି କଲେ କୋଳ ଯେ ॥୧୩॥

୧ । ଶ. ପଦ୍ମନାଭ ତୋ

ଗ. ସମସ୍ତେ

ଗ. ପଦ୍ମନାଭ

୧୦ । ଶ. ଶମୀ

ଘ. ପଦ୍ମନାଭ

ଘ. ଶମୀ

୨-୩ ଗ ଘ. କାହିଁରେ

୧୧ । ଗ. 'ଅଧେନ' ପାଠ ନାହିଁ

୩ । ଗ ଘ. ମୁହଁ

୧୨ । ଗ. ପଞ୍ଚଶାଖା ସେ ପଞ୍ଚ

୪ । ଶ. ଶମୀଦୃଷ୍ଟ

ଘ. ପଞ୍ଚଶାଖାଟି ସେ ପଞ୍ଚ

ଘ. ଶମୀଦୃଷ୍ଟ

୧୩ । ଘ. ଦୃପତୀ ସ୍ଵରୂପେ

୫ । ଘ. ଗୋପବନ

୧୪ । ଗ. ଶୁଭିତାଳ

୬ । ଗ. ତହିଁ

୧୫ । ଗ. ସୁଲବେ

ଘ. ଅଛି କରି ଯେ

୧୬ । ଗ ଗ ଘ. ଯୋଗନ ସେ

୭ । ଗ. ଆପଣେ

୧୭ । ଗ ଘ. ସଞ୍ଚ

୮ । ଘ. ଦୃପତୀ ବ୍ୟାସ

୧୮ । ଶ ଘ. ଶ୍ଯମସେନାନ ପହିବ ଏହି ସେ

୯ । ଶ. ଚୁରିତେ

ଏ ହୋଟ ଅତି ଉଚ୍ଚର ହେ

ଶ୍ଯମାନ ଏଥୁ ରୋଗୀ ରହିଥିବ ଦେବକୁ କୋହେ ଗୋବର ହେ

ଅଜ୍ଞେ ଗଲେ ନେବ ଧନୁଶର ତେବେ ସେ ଦୃଷ୍ଟ ହୋଇବ ଅନ୍ତର

ସକଳ ଶତ୍ରୁ ଏବେ ରଖ ତହିଁ (ଅଧିକ)

୧୯ । ଶ ଘ. ତହିଁବ

୨୦ । ଘ. ତଷ୍ଟୁମୂଳ ହେ

ଯୁଧିଷ୍ଠି ଅନୁନକ୍ର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ସେହି ପ୍ରକାରେ ସେ ବୃକ୍ଷେ ଉଠିଲେ  
 ଶ୍ୟାମ ଚଳନ୍ତୁ ହିଅନ୍ତୁ ବଢ଼ାଇ ତଣ ନୋଣ ପାଞ୍ଚ ଧନୁକୁ ଦେଇ ସେ

ବେନ ଗଦା କୁଳି ଦେଲେ ଯେ

ତରୁଁ ଯୋଟରେ ଅନୁନ ସବୁ ରଖି ଲେଖିଟି ପୁଣି ଅଇଲେ ଯେ ॥୧୫॥

ଯୁଧିଷ୍ଠି ବୋଇଲେ ଶୁଣ ହେ ହରି ଜେ ଅବା ଶସ୍ତ୍ର ଏଥୁ ନେବ ଦୃଷ୍ଟି  
 ଅନୁନ କୋଳନ୍ତୁ ଅଛୁଁ ଇପାଏ ଶସ୍ତ୍ର ଜଗିବାକୁ ନଥିବ ରାଏ ସେ

ଶତେ କରନ୍ତୁ ସୁରଣ ଯେ

ପ୍ରତଣ୍ଡ ବଳ ଅନୁନର ରୁମ୍ଭରେ ପରବେଶ ଚକ୍ରଣ ଯେ ॥୧୬॥

ଅନୁନ ବୋଲନ୍ତୁ ଶୁଣ ହେ ବୀର ଶସ୍ତ୍ର ଅଛୁ ଶମୀ ବୃକ୍ଷ ଯୋଟରେ  
 କବଚ ରୂପେ ଡାଳେ ଲଗିଥିବୁଁ ପରଲୋକ ଦେଖି ରଖିବ ଦେବୁଁ ସେ

ପ୍ରତଣ୍ଡ ବଳ ହରଣ ଯେ

ଅତି ଅଦଭୁତ ସେ ବୃକ୍ଷ ତାଳରେ କବଚ ରୂପେ ପ୍ରମାଣ ଯେ ॥୧୭॥

ଅତି ଦୀର୍ଘ କଣ ଦେଉଛୁ ରଖ ଶୁଣି ଯୁଧିଷ୍ଠି ମୋହେ ଚଳେ ପଡ଼ି

ଅନୁନ କହେ ନକର ଶବଦ ଶୁଣି କବଚ ଦେଲ ନିଶବଦ ସେ

ଯୁଧିଷ୍ଠି ତେଜା ପାଇଲେ ଯେ

ତାର ଥିଲେ ଶସ୍ତ୍ର ନେଇପାରେ ବୋଲଣ ପ୍ରଶଂସା କଲେ ଯେ ॥୧୮॥

୧ । ଘ. ଆଜ୍ଞ

୨ । ଘ. ପାଞ୍ଚଧକୁ ଦସ ଯୋଣକୁ ଦେଇ ସେ

୩ । ଘ. କୋଳନ୍ତୁ

୪ । ଘ. ବୃକ୍ଷ

୫ । ଘ. ବୋଲନ୍ତୁ

୬ । ଘ. ଏଥୁ ସସ୍ତ୍ର ନେମାତ ହୁଅ

ଘ. ଶସ୍ତ୍ରମାନ କେବା ନିଅଇ ପୁଣି

୭ । ଘ. ସୁଣ

୮ । ଘ. ନଗିଥିବ

୯ । ଘ. ଅଛୁ ଲୁପାସେ

୧୦ । ଘ. ଅନୁନକ୍ର ରୁମ୍ଭରେ

୧୧ । ଘ. କୋବଚ ରୂପେ ବୃକ୍ଷ ଥିବୁ ଲଗି

ଘ. ଲଗିଥିବ

୧୨ । ଘ. ବ୍ରତବ ରଖ

ଘ. ରଖିବ ଦେବ ସେ

୧୩ । ଘ. ଅଦଭୁତା ବନରେ ତାଳରେ

ଲଗିଲେ କବଚ ରୂପ

ଘ. ଅଦଭୁତ ଅବନରେ ସେ ତାଳେ

ବନର ରୂପ

ଘ. ଅଦଭୁତାରେ ବନର ତାଳେ ଲଗିଲେ

କବଚ ରୂପ

୧୪ । ଘ. ରାଏ

ଘ. ରାଧ

୧୫ । ଘ. ଡାଳେ ନ କର

୧୬ । ଘ. ଯୁଧିଷ୍ଠି ତେଜା ପାଇ ଯେ

ସୂକ୍ଷ୍ମ ଚକ୍ର ଶୀତଳାପ                      ସ୍ୱେଦାତ୍ମ ସାତ ଲୋଶ ମିତ୍ର ଦେଶି  
ବିଷଟ ନାମେ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ରାଜନ              ସେ ନନ୍ଦେ ତୁମ୍ଭେ ହୋଇବ ଗୋପ୍ୟାନ ସେ

ଆନ ଆନ ନାମ ବହୁ ସେ

ବ୍ୟାସେ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କି ଏକାନ୍ତେ କହଲେ' ରହବ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚର୍ଚ୍ଚି' ଯେ ॥୧୩॥

କହଣ ବ୍ୟାସେ ଅନ୍ତର ହୋଇଲେ              ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତାକୁ ବହୁ ପ୍ରବୋଧଲେ  
ସୂକ୍ଷ୍ମ ପାଦେ ଦରଶନ କରି              ମେଲଣି ଚତୁର୍ଥ ହୋଇଲେକ ହରି ସେ

ଖରେଶ୍ୱରେ ବିଜେ କଲେ ସେ

ସ୍ୱର ପାଣ୍ଡବକୁ କଲ୍ପାଣ କରିଣ ଦ୍ୱାରକା ପୁରେ ଚଳିଲେ ଯେ\* ॥୧୪॥

ଶନୀ ବୃଷ ଚଳେ' ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ              ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କି' ସେନ ଆନନ୍ଦ ସ୍ୱଦେ  
ବସିଣ ଚର୍ଚ୍ଚି' କରନ୍ତି ବିସ୍ମୟ              ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦ ଚିନ୍ତି ନରନର ସେ

ଘନ ବିଶ୍ୱମୁର ଦାସ ସେ

ଅଭୟ ଶ୍ରୀପଦପ୍ରାଦେ' ଭରସାରେ ବନ ପବ କଳି\* ଶେଷ ସେ ॥୧୫॥

୧ । ଖ ଗ ସ. ମଦଦେଶ

ସ. ସମିବୃଷ ଚଳେ

୨ । ଗ କହନ୍ତି

୭ । ସ. ଦୃପଦୀଙ୍କି

ସ. ଦୃପଦୀଙ୍କି ଏକାନ୍ତେ କହନ୍ତି

୮ । ସ. ବସିଣ ଚର୍ଚ୍ଚି

୩ । ଗ. କହ

୯ । ଗ. ପାଦପଦ୍ମ

୪ । ଗ. ଚର୍ଚ୍ଚି

ସ. ଅଭୟ ପାଦପଦ୍ମ

୫ । ଖ ଗ ସ. ମିଳିଲେ

୧୦ । ଖ. ହେଲ

୬ । ଗ. ଶମିବୃଷମୁଲେ

ସ. ଏ ବନ ପବ ହେଲ



## ଉତ୍ତର ପଦ

ପ୍ରଥମ ଛାନ୍ଦ

ଶ୍ରୀ—ଚନ୍ଦ୍ରକେଳି

ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ\*

ବେଦେ ସମାୟଣେ ତୈବ ପୁରାଣେ ଶ୍ରବଣେ ତପା  
ଆଦୌ ପ୍ରାନ୍ତେ ତ ମଧ୍ୟେ ତ ହରଃ ସବଦ ଗୀୟତେ ॥୧॥  
ଜୟ ଜୟ ବୃଷଭାୟ ନନ୍ଦନା

ଜୟ ନାଗ ପୁର ନରଂ ବନ୍ଦନା ॥୨॥

ଜୟ ଜୟ ନିକୁଞ୍ଜ ବିନୋଦିନୀ

ଜୟ ଜୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଉନ୍ନାଦିନୀ ॥୩॥

ଜୟ ରାସ ଉଲ୍ଲାସ ବିଳାସିନୀ\*

ଜୟ ବେଣୁଧର ଧୀର ନାଶିନୀ ॥୪॥

ଜୟ ଜୟ ଶୁଭ୍ର ମର ବାସିନୀ\*

ଜୟ ଜୟ ଦଳସାର ହାସିନୀ ॥୫॥

ଜୟ ଜୟ ସରସିନୀ ଲେଚନୀ\*

ଜୟ ଜୟ ଭବଭୟ ମୋଚନୀ ॥୬॥

୧ । ଶ ଗ. ପାଠ କାଟକସ୍ତ୍ର

ସ. ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ ଅବସ୍ତ ମସ୍ତ୍ର

୨ । ଶ ଗ ସ. ଶ୍ରୀକଟି ନାହିଁ

୩ । ଗ ସ. ନାଗନର ଶୁଭ

୪ । ସ. ଉଲ୍ଲାସନ

୫ । କ. ବିଳାସେନ

ଗ. ବିଳାସିନୀ

ସ. ପ୍ରସର ନାଗ, ବିନାସିନୀ

୬ । କ. ନାସେନା

ଶ ଗ. ନାସିନୀ

ସ. ନାସନ

୭ । ଶ. ନଳ ବାସିନୀ

ଗ ନଳଗର ବାସିନୀ

ସ. ନଳ ବାସନ

୮ । ଶ. ପୋହରେ ପାଠ ନାହ

ସ. ହାସନ

୯ । ଶ. ପୋହରେ ପାଠ ନାହ

ଭୁକ୍ତ ତରଣେ ଯେଣୁ ମୋର ମନ  
 ଏଣୁ ଦୟା ତରଣେ ଭଗବାନ' ॥୬॥  
 ଭୁକ୍ତେ ପାରଦା ରୂପେ କଣ୍ଠେ ବସ  
 ଏହୁ ବିଶଦ ଭାବନା ପ୍ରକାଶ ॥୭॥  
 ଲେଖିବାର ସିନା ମୋର ଆୟତ  
 ଏକ ଅବାଦ ତରଣ ଭାବନା' ॥୮॥  
 ସାଧୁଜନେ ଶରଧାରେ ଶୁଣିମେ  
 କୃଷ୍ଣ ତରଣେ ହୃଦରେ' ଶୁଣିମେ ॥୯॥  
 କୃଷ୍ଣ ପ୍ରସନ୍ନ ହୃଦେ' ଚିତ୍ତରେ'  
 ମୋର ଦୋଷ ନ ଧରିବେ ଗୀତରେ ॥୧୦॥  
 ବନବାସ ଅନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତ ପାଣ୍ଡବେ  
 ତରଣ ନଗ୍ନେ ଅଗାଧ ବନ୍ଧୁକେ' ॥୧୧॥  
 ତରଣ ମହାଭାବ' ଲୀଳା ଦୋହର  
 ତାହା କାହା ସଖ ଲେଖି ପାରିବ' ॥୧୨॥  
 ଏହା ତରଣ ଦୟାକର ମୋତେ  
 ଭୁକ୍ତ ବନ୍ଧୁ ଭରସା ନାହିଁ ତରଣେ' ॥୧୩॥  
 ରାଧାକୃଷ୍ଣ ତରଣେ ନମସ୍କାର'  
 ଅତି ପତିତ ଗାନ' ତରଣେ ॥୧୪॥  
 ଶୁଣ ସାଧୁଜନେ ତୋର ମନରେ'  
 ପ୍ରସ୍ତ ପାଣ୍ଡବେ ହେ ହୋଷି ବନରେ ॥୧୫॥

୧ । କ ଗ ସ, ରଖ

୨ । ଗ ନ କରେ ଭଗବାନ

୩ । ଗ, କଣ୍ଠେ

ଘ. ମୋର କଣ୍ଠେ

୪ । ଗ, ଭାବନା ତରଣ

୫ । ଗ, ହୃଦରେ

ଘ. ହୃଦରେ

ସ. ମନରେ

୬ । ଗ, ପ୍ରସନ୍ନ ହୃଦରେ

ସ. ତରଣେ ହୃଦରେ

୭ । ସ. ମନରେ

୮ । ସ. ନ ଧରିବେ ଚିତ୍ତରେ

୯ । ଗ, ଦେହ ଅଗାଧ ବନ୍ଧୁକ

୧୦ । ଗ, ମାହାଭାବ

୧୧ । ଗ, ତାହାର ସଖରେ ଲେଖିବ

ଘ ସ. ପ୍ରସନ୍ନ ଲେଖି ପାରିବ

୧୨ । ସ. ଭୁକ୍ତ ଭରସା ବନ୍ଧୁ ନାହିଁ ତରଣେ

୧୩ । ଗ, ତରଣ ସିରେ ମୋର

୧୪ । ଗ ସ. ତନ

୧୫ । ସ. ମନ ତୋହରେ

ସଦେ ଦ୍ରୋପଦ ନୟନ ଅଛନ୍ତି  
 ଶମି ଦୃଷ୍ଟମୂଳେ ବସି' ଶଳନ୍ତି ॥୧୬॥  
 ବୁଦ୍ଧିଜୀବି ବୁଦ୍ଧି ଧର୍ମସୂତ'  
 ଦ୍ରୋପଦୀ ଆଦି ଶୁଣ ମେ । ବାରତ ॥୧୭॥  
 ଯାହା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ର ରଲେ କହି  
 ଗୋପେଶ୍ଵର ବରଷ ନଗ୍ରେ ଥାଅ ରହି ॥୧୮॥  
 ବରଷେ ତେରୁଦନ କେଉଁ ରୂପେ'  
 ଚନ୍ଦ୍ର ଅନ୍ୟାଂଚ ବଞ୍ଚିବା ସ୍ଵରୂପେ' ॥୧୯॥  
 କେହି ନାହେଁ ତହିଁରେ ନୋହିବ  
 କହ କେ ତହିଁ କି ରୂପେ' ରହିବ ॥୨୦॥  
 କର ଯୋଡ଼ି ଜଣାନ୍ତି ଦୃକୋଦର  
 ଦେବ ମୁଣ୍ଡି ହୋଇବି ସୁପକାର ॥୨୧॥  
 ମୋତେ ହୁଏ ନା ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଲେ'  
 ନିତି ପ୍ରତିରେ ରହନ' କହିଲେ ॥୨୨॥  
 ନଳ ଗଉରୀ ସଉରୀ ବି ବିଧି  
 ମୋର ପାଦରେ ଅମୃତ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ॥୨୩॥  
 ମୋର ନାମ ଯେ' ବଳରା ହୋଇବ  
 ବିଷ୍ଣୁ' ମାୟାରେ କେନ୍ଦ୍ର ନ ଚିହ୍ନିବ ॥୨୪॥

୧ । ଗ ପ. ବୃକ୍ଷତଳେ ବସି

୨ । ଗ. ବୁଦ୍ଧି ଧର୍ମସୂତ

୩ । କ ଷ. ଦୃଷ୍ଟମୂଳ

ସ. ଦ୍ରୋପଦ

୪ । ର. ମୋ ବଚନ

ସ. ମୋ ଉଦନ୍ତ

୫ । କ ସ. କହିବୁପେ

ଖ. କହିବୁପେ

୬ । କ ବଞ୍ଚିବ ସ୍ଵରୂପେ

୭ । କ. ତେ ରୂପେ

୮ । ଗ ପ. ମୁଣ୍ଡି ହୋଇବି ତହିଁ

୯ । ସ. ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଲେ

୧୦ । ଷ. ପ୍ରତି ବୃକ୍ଷଶା ସେ

ଗ ସ. ପ୍ରତି ରହନ ସେ

୧୧ । କ. ମୋର ନାମ

ଖ. ମୋହୋର ନାମ

୧୨ । ଷ. ଦେବ

ପୁଣି ଅନୁନି ଚକ୍ଷୁ ଜଣାଇଲେ

ମୋତେ ଉଦୟୀ ପ୍ରଭାତେ ଶାପ ଦେଲେ ॥୨୫॥

ଏଣୁ ନୟନେ ମୁଁ ଯେ ହୋଇବି

ଶ୍ରୀରାମ ଦେଶରେ ଜଗତ ମୋହୁଡ଼ ॥୨୬॥

ଉଦୟ ନାମେ ବିରାଟର ସୁରା

ତାକୁ ଶିଖାଇବି ନୃତ୍ୟ ସଙ୍ଗୀତା ॥୨୭॥

ନାଟ ମନ୍ଦିରେ ଥିବି ମୁଁ ହରଷେ

ମୋର ନାମ ବୃହନ୍ନାମ ପ୍ରକାଶେ ॥୨୮॥

ପୁଣି ଜଣାଇଲେ ଚକ୍ଷୁ ଦ୍ରୋପଦୀ

ମୋତେ କହି ଅଛନ୍ତି ବ୍ୟାସ ଯତି ॥୨୯॥

ମୁହିଁ ବିରାଟ ଅନ୍ତସ୍ତରେ ଥିବି

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଙ୍କୁ ଦେଶୀ ଲଗି କରିବି ॥୩୦॥

ସଙ୍ଗୀତ ନାମ ମୋହରୁଁ ହୋଇବି

ରାଣୀ ସଦୟା ମୋତେ କରିଥିବି ॥୩୧॥

ପୁଣି ଜଣାଇଲେ ଚକ୍ଷୁ ନକୂଳ

ଦେବ ମୁହିଁ ହୋଇବି ବାଳସାଳ ॥୩୨॥

୧ । ଶ. ଚକ୍ଷୁ ଶାପ

୨. ପୁଣି ଚକ୍ଷୁ

୩. ପୁଣି ଶାପ

୪ । ଚ. ପ. ନୟନେ ମୁଁ ଯେ ହୋଇବି

୫. ନୟନେ ମୁଁ ହୋଇବି

୬. ନୟନେ ମୁଁ ହୋଇବି

୭ । ଶ. ନାମ

୮ । ଚ. ପ. ସୁରା

୯ । ଚ. ପ. ବିରାଟ

୧୦ । ଚ. ବୃହନ୍ନାମ

୧୧. ବୃହନ୍ନାମ

୧୨. ବୃହନ୍ନାମ

୧୩. ଦ୍ରୋପଦୀ

୧୪. ବୋଲନ୍ତି ଚକ୍ଷୁରେ ଦ୍ରୋପଦୀ

୧୫. ମୋତେ କହିବି ଗଲେ ବ୍ୟାସଜୀ

୧୬. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେବ

୧୭. ଚ. ପ. ମୋର

୧୮. ମୋହୋରୁ

୧୯. ଚ. ପ. ଦେବ ହୋଇବି ମୁହିଁ ବାଳସାଳ

ମୋତେ ଅଶ୍ରୁ ମା କୁମାରେ କହିଲେ  
 ଅଶ୍ରୁ ବଦ୍ୟାମାନ ହିଁ ଶିଖାଇଲେ ॥୩୩॥  
 ବରଟର ଅସାଧ ଅଛି ବାଳ  
 ତାକୁ ଦେଖନ୍ତେ ମୁଁ କରବି ବଳ ॥୩୪॥  
 ମୋତେ ବରଟ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇବ  
 ଗୁରୁ ନାମ ମୋର ବୋଲାଇବ ॥୩୫॥  
 ପୁଣି ଜଣାନ୍ତୁ ତହିଁ ସଦୃଶେକ  
 ମୋତେ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ ବାସ୍ତବେକ ॥୩୬॥  
 ଗୋକୁଳ ବଦ୍ୟା ମୋତେ ଶିଖାଇଲେ  
 ପୁଣି ମୋହନ ବଂଶୀ ଗୋଟି ଦେଲେ ॥୩୭॥  
 ପୃଥ୍ବୀ ନାମେ ବରଟର ଭାବ  
 ଅସାଧ ସେ ମୋର ସାଧ ହୋଇବ ॥୩୮॥  
 ମୋତେ ଗୋମାତା ହୋଇବେ ପ୍ରସନ୍ନ  
 ଗୋରୁ ସେବାରେ ମୋର ଯିବ ଦିନ ॥୩୯॥  
 ବଦ୍ୟ ରୂପେ ମୁଁ ହୋଇବ ଗୋପାଳ  
 ମୋର ନାମ ବୋଲାଇବ ତନ୍ମୋହନ ॥୪୦॥  
 ଶୁଣି ସନ୍ତୋଷ ଧର୍ମିଙ୍କ ନନ୍ଦନ  
 ପୁଣି ଜଣାଇଲେ ସେ ଶ୍ରୀମତେନ ॥୪୧॥  
 ତୁମ୍ଭେ କେମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ ରହିବି  
 ସତ କହିଲେଟି ଜଣା ହୋଇବ ॥୪୨॥  
 ଶୁଣି କହନ୍ତୁ ଦେବ ଧର୍ମରାଜ  
 ଅନ୍ତେ ହୋଇବୁଁ ସରାପଣା ଦିନ ॥୪୩॥

୧ । କ ଶ. ଦେଖିଲେ ମୁହଁ କରବି

୨. ଦେଖନ୍ତେ କରବି ମୁଁ

୩ । କ. ତୋର ନାମ

୪ । ଶ. ଜଣାନ୍ତୁ

୫. ପୁଣି ଜଣାନ୍ତୁ

୬ । କ ଶ. ମୋହନ ନହିଁ

୭ । କ ଶ. ପ୍ରୋତ୍ତମ

୮ । କ ଶ. ଅସାଧେ ସେ ମୋର

୯ । ଗ ହୋଇବ ପ୍ରସନ୍ନ

୧୦. ଗୋମାତା ହୋଇବ ପ୍ରସନ୍ନ

୧୧ । ଶ. ବଦ୍ୟ ରୂପ

୧୨ । କ. ତନ୍ମୋହନ

୧୩. ତନ୍ମୋହନ

୧୪ । ଗ. କର ପ୍ରକାରେ ଅସାଧ ରହିବ

୧୫ । କ ଶ. ସତ କହିଲେଟି

୧୬ । ଶ. ଦିନ

କୁନ୍ତୀ' ଜନନୀ ଅଟନ୍ତି ଆମ୍ଭର  
 କୁନ୍ତରୁଟି ହୋଇବ ନାମ ମୋର' ॥୧୬॥  
 ସକ୍ଷମଣୀ ହୋଇଣ ବସିଥିବୁ°  
 ବରଟର ସଙ୍ଗେ ପଣା ଖେଳିବୁ° ॥୧୭॥  
 ଶ୍ରୀମତେନ ବୋଲନ୍ତି ହେ' ଅର୍ଜୁନ  
 ଶୁଭ ଏବେ ବାହୁଡ଼ି' ଯିବା ବନ ॥୧୮॥  
 ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ' ସଙ୍ଗେ ପଣା ଖେଳିଲେ  
 ଭାଇ ଭାଣିଯା ସମେତ' ହାରିଲେ ॥୧୯॥  
 ଗଜ ବିଭୂତି ଗୁଡ଼ିଣ ବନରେ  
 ଏବେ ପଣା ପଡ଼ିଲଣି ମନରେ ॥୨୦॥  
 ଧର୍ମନନ୍ଦନ ବୋଲେ ଏ' ବୃହତ୍  
 ଧୀର ହୋଇ ଶୁଣ ଯାହା' କହଇ ॥୨୧॥  
 ଶକୁନର କପଟ ସିନା ପଣା  
 ଚଢ଼ି ବୁଡ଼ିଲ ଆମ୍ଭର ଭରସା ॥୨୨॥  
 ଧର୍ମ ପଣା ବରଟରେ' ଖେଳିବୁ°  
 ନାନା କଞ୍ଜକୁଳେ ଯିବ ବସ୍ତ୍ରବୁ' ॥୨୩॥  
 ତୁମ୍ଭେ ସକ୍ଷମ ଶୁଣିଲ ଯିବ  
 ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଶୁଣି ଗୁପ୍ତ କରବ ॥୨୪॥  
 ତେଣୁ କର' ପ୍ରଥମେ ଯିବୁ ଆମ୍ଭେ  
 ଜଣେ ଜଣେ ହୋଇଣ ଯିବ ତୁମ୍ଭେ ॥୨୫॥

୧ । କ ର ପ, କୋଣ

୬ । ଖ ପ, ସହିତେ

୨ । ଖ, ନାମ ହେବ ମୋହୋର

୭, ସଙ୍ଗରେ

୩, କୋନ୍ତରୁଟି—ମୋର

୮ । ଖ ଗ, ବୋପଲେ

୪, କୋନ୍ତରୁଟି—ମୋର

୯ । ଖ, ତାହା

୫ । ଚ ଖ, ବୋଲେ ହେ

୧୦ । ଖ, ଉଡ଼ିବ ପକ୍ଷୀ ବସ୍ତ୍ରଟେ

୬ । ଖ ପ, ଶୁଭ ବାହୁଡ଼ି ଏବେ

୧୧ । ଖ ଗ ପ, ବୁଡ଼ିବୁ°

୭ । କ ପ, ତୁ ଯୋଧନ

୧୨ । ଖ, ଏହିଭଳି

୮, ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ଏତେ କହିଣ ଦେବ ଧର୍ମଶିଷ୍ୟ

ଅଗ୍ରେ ହୋଇଲେ ବସନ୍ତର ବେଶ । ୫୩

ପୁଣି ଅନୁନ କହନ୍ତି ଉତ୍ତର

ଗୁପ୍ତତେ ଥିବା ବସନ୍ତ ନଗର । ୫୪

ସୁଧୂଷିକି ଯେ ଅପମାନ କରୁକ

ଦ୍ରୋପଦୀକି ଯେ ଭ୍ରଷ୍ଟନା ବୋଲିବ । ୫୫

ତାକୁ ଗୁପ୍ତତେଶ ନାଶ କରୁକ

ଏହି କଥା ଚିତ୍ତରେ ଧରିଥିବା । ୫୬

ଏହି ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଆତ୍ମ ନୟନ

ଏଥୁ ସାକ୍ଷୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ଉତ୍ତମ । ୫୭

ଏହି ବସନ୍ତର ସବେ ସିଦ୍ଧି କଲେ

ଶୁଣି ଶୁଧୂଷିକି ସନ୍ତୋଷ ହୋଇଲେ । ୫୮

ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ ପଦେ ନମସ୍କାର

କହେ ଅଧମ ଗନ ବସନ୍ତର । ୫୯

୧ । ଶ. ସିଂହ

୨ । ପ. ଗୁପ୍ତତେଶ

୩ । ଖ. ପାଠ ଲାଟଦଣ୍ଡ

୪ । କ. ସୁଧୂଷିକି କେ

ପ. ସୁଧୂଷିକି ଯେ

୫ । କ. ଦ୍ରୋପଦୀକି କେ ଭ୍ରଷ୍ଟନା କରୁକ

ଖ. ଦୁପ୍ତଦଳ କେ ଭ୍ରଷ୍ଟନା ବୋଲିବ

ପ. ଦ୍ରୋପଦୀକି ଯେ ଭ୍ରଷ୍ଟନା ବୋଲିବ

୬ । କ—ଗ ନାସ

୭ । ପ. ଏହି କଥା ଚିତ୍ତରେ ଧରିଥିବା

ତାକୁ ଗୁପ୍ତତେଶ ଅନ୍ତେ ମାରୁକ

୮ । କ. ଆତ୍ମ

ଖ. ଏହି

୯ । ଶ. ଏଥୁ ସାକ୍ଷୀ ପୁରୁଷ ଉତ୍ତମ

କ. ଏଥୁ ସାକ୍ଷୀ ପୁରୁଷଙ୍କ ଉତ୍ତମ

୧୦ । ଶ. ସର୍ମସିଧ

୧୧ । କ. ସୁଧୂଷିକି

ପ. ସୁଧୂଷିକି

୧୨ । ପ. ପାଦେ

୧୩ । କ—ଗ ପନ ବିଶମ୍ଭର

ପ. ଦଳ ବସନ୍ତର

## ଦ୍ଵିତୀୟ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—ରାଜସାରୀ

ଶଶିବର୍ଣ୍ଣ ଧର୍ମରାଜ ଯେ, କପଟେ ହୋଇଲେ ଦ୍ଵିଜ<sup>୧</sup>  
ଶ୍ରୀକ୍ଷମ ରତ୍ନ ମଧ୍ୟାହ୍ନ<sup>୨</sup> ରବିପ୍ରାସ ବିକାଶୁଛି ତାଙ୍କ<sup>୩</sup> ଚେନ ଯେ ॥୧॥

ମାଳ ବସନ<sup>୪</sup> ପିନ୍ଧିଲେ ଯେ, ସି କଛ କରି ଛୁପିଲେ  
ପୀତ ପତମା ଅଡ଼ୁଇଙ୍ଗୀ କରଣ ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗରେ ପକାଇଲେ ଯେ ॥୨॥

ଲମ୍ବିତ<sup>୫</sup> ନୁଡ଼ା ସୁନ୍ଦର ଯେ ଭୁଲସୀଦଳ ମଧ୍ୟରୁ  
ଦକ୍ଷିଣ<sup>୬</sup> କର ପଲ୍ଲବ ଅନାମିକା ମୁଗୁନା ଝଙ୍କ ରହୁର ଯେ ॥୩॥

କପୋଳରେ ଠିଆ ଚିତା ଯେ କନ୍ଦେ ଉତ୍ତର ପଇତା  
ବାମକରେ ମୋ ପାଣି କୁଣ୍ଡଳ<sup>୭</sup> ଦକ୍ଷିଣ କରରେ ଛତା ଯେ ॥୪॥

ଗୋରେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ମାଳ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ରା କଲେ ବନମାଳ<sup>୮</sup>  
ବିରାଟ ରାଜ୍ୟକୁ ଗମନ କରନ୍ତେ<sup>୯</sup> ବେନପାଶେ ନେସି ଭାଳ<sup>୧୦</sup> ଯେ ॥୫॥

ମଦ ଦେରେ ମିଳିଲେ ଯେ ସମସ୍ତେ ନେସେ ଦେଖିଲେ  
ପ୍ରଣୀୟା କରୁ କରୁ ନୃପ ଅସ୍ଥାନେ ପ୍ରବେଶ ଭୁଗିତେ ହେଲେ<sup>୧୧</sup> ଯେ ॥୬॥

୧ । ଧ. ସ୍ଵପ୍ନ ଧର୍ମରାଜ କେ

୨ । ଘ. ଯେ

୩ । ଗ. ମଧ୍ୟାହ୍ନ

ଘ. ମଧ୍ୟାହ୍ନ

୪ । ଙ. ସୁନ୍ଦର ଧର୍ମରାଜ

ଞ. ଦେବତା ଗାୟ

୫ । ଟ. ଲଳ ବସନ

୬ । ଠ. ଦୃଢ଼ ଶକ୍ତି

ଡ. ଲମ୍ବିତ ଗାୟ

୭ । ଡ. ଦକ୍ଷିଣ

ଣ. ଭାଙ୍ଗା

୮ । ନ ଙ. ରୁପୁଷ୍ପ

୯ । ଗ. ଚନ୍ଦ୍ରାକଳ ବନମାଳ

ଘ. ଶତାକରେ ବନମାଳ

୧୦ । ଟ. ଗମନ କରନ୍ତେ

୧୧ । ଘ. କ୍ଷେ ଗାୟ

୧୨ । କ. ନୃପ ଅଙ୍ଗରେ ଭୁଗିତେ ହେଲେ

ଞ. ନୃପ—ହେଲେ

ଞ. ଦୁର୍ଗ ଅସ୍ଥାନେ ଭୁଗିତେ ପ୍ରବେଶ

ହେଲେ ।

ଞ. ନୃପ ଅସ୍ଥାନେ—ହେଲେ





ବାର ବରଷ କାଳନେ ହେ                      ରକ୍ତଲେ' ଆନନ୍ଦ ମନେ  
 ବରଷେ ତେର ଦିନ ଅଜ୍ଞତ୍ୟ ଅଇଲେ ତୋର ଭୁବନେ ହେ । ୧୩।  
 ଆମ୍ଭ ନାମ କୁନ୍ତରୁଟ ହେ                      ନ ଜାଣୁ କିଛି ନପଟ  
 ଦେ ସେ ଯୁଧିଷ୍ଠି\* ପ୍ରତ୍ୟେ ଅଟ୍\* ଆମ୍ଭେ ଶଂସୟ ଗୁଡ଼ ବିରାଟ ହେ । ୧୪।  
 ସତ୍ତା ମଧ୍ୟେ ବସିଥାଉଁ ହେ                      ସବଠାରେ ପୂଜା ପାଉଁ  
 ଯୁଧିଷ୍ଠି\* ଦେବକ ସତ୍ତାପଣ। ଆମ୍ଭେ ତେଣୁ କର ସେ ବୋଲଇଁ ହେ\* । ୧୫।  
 ତୋ ରାଜ୍ୟେ ଅଇଲେ' ଶୁଣି ହେ                      ଭେଟିଲୁ ସେ ଚକ୍ରପଣି  
 ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ ଦ୍ରୋପଣ ସଙ୍ଗେ ଦେଖି ଅଇଲେ ନୃପତି ମଣି' ହେ । ୧୬।  
 ବିରାଟ କହେ ଉତ୍ତର ହେ                      କାହିଁ ସେ ଭାଷ୍ୟ ମୋହର\*  
 ଏ ଚର୍ମ ଲୋଚନେ ଧର୍ମ ନନ୍ଦନକୁ ଦେଖିବକ ମୋହୋ ଗୁରୁ\* ହେ । ୧୭।  
 ରତ୍ନସି ଯାଗକୁ ଗଲ ହେ                      ଶୋଳ ବିବସ ରକ୍ତଲ  
 ଶ୍ଯମ ଠାକୁରେ ମୋତେ ସେ\* ଟେକି ନେଲେ ତେବେ ଦେଖି ନ ପାରିଲ ହେ । ୧୮।

୧ । ଶ. ସ. ବ୍ରମିଲେ

୨ । ଚ. କୋନ୍ତରୁଟ

୩ । ଚ. ସୁଲେଷ୍ଠି

ସ. ସୁଧେଷ୍ଠି

୪ । ଶ. ଚେତୁ

୫ । ଚ. ଦୁଲେଷ୍ଠି

ସ. ସୁଧେଷ୍ଠି

୬ । ଚ. ଶ. ତେଣୁ ଚକ୍ର ବୋଲଇଁ ସେ ହେ

୭ । ଶ. ତୋ ଦୂରେ ଅଇଲେ

ସ. ଅଇଲ

୮ । କ. ଦ୍ରୋପଣ ସେନା ଅଇଲେ ନୃପି ଶ୍ରମଣି  
ହେ

୬. ଦ୍ରୋପଣ ସେନା ବିରାଟୀ

ନୃପଣି ହେ

ସ. ଅଇଲେଟୀ ନୃପଣି ହେ

୧ । ସ. ମୋହୋର

୧୦ । ଚ. ଧର୍ମରାଜକୁ ଦେଖିବକ ମୋହର

ଗୁରୁ ହେ

ସ. ମୋହ ଗୁରୁ ହେ

୧୧ । ସ. ମୋତେ

ତାହାକୁ ଭେଟିବି ନାହିଁ ଦେ                      ଏଡ଼େ ପୁଣ୍ୟ କରି ନାହିଁ  
 କୋନ୍ତେ ଭୁମ୍ଭକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରାୟେ ପ୍ରଜବ ମୋର ପାସେ ଆସି ରହୁ ଦେ । ୧୮।  
 ଶୁଣି କହେ ଧର୍ମପୁତ୍ର ଯେ                      ଏକଥା ଅଟେ ଉଚିତ  
 ଆମ୍ଭେ ରହବାକୁ ଇଚ୍ଛା ତ କଲୁଣି' ଭୁମ୍ଭର ନିର୍ମଳ ଚିତ୍ତ ଦେ । ୧୯।  
 ନୃପତି' ତୋ ପାଶେ ଏବେ ଦେ                      ଆମ୍ଭେ ଅଭିଳାଷୀ ଯେବେ  
 ଏହି ସ୍ବରୂପେ ସୁଧୂଷି ଧର୍ମରାଜା' ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭୁମ୍ଭକୁ' ଦେବେ ଦେ । ୨୦।  
 ଶୁଣି ହରଷ ରାଜନ ଦେ                      ଅଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତି ବହନ'  
 ଯାତନ୍ତେ ସୁଧୂଷି' ତତ୍ତ୍ୱେ ହୋଇଣ ଚନ୍ଦ୍ର ପଦ୍ମଲେଖନ ଦେ । ୨୧।  
 ଏହା ଶାନ୍ତି' ଘେନି କରେ ଯେ                      କେମନ୍ତେ ବନ୍ଧବା ଶିରେ"  
 ତ୍ରମେ ଶାନ୍ତି ବାସ ଚରଣ ନୃପତି ଥୋଇଲେ" ନେଇ ଭ୍ରମିରେ ଯେ । ୨୨।  
 ସୁଧୂଷି ଦେବ" ସମାନ ଯେ                      ଯାହାକୁ କଲ ବ୍ରାହ୍ମଣ  
 ତାହାକୁ ପୁଣି ମୁଁ ଶାନ୍ତି ଯାଚୁଛୁ ମୋ ଭ୍ରମ ପାଶୀ' ଅଗାଧ ଯେ । ୨୩।

୧ । ଶ. ବୁନ୍ତେ—ସେବକ ମୋର ପାସେ  
 ସବ ରହୁ ଦେ

୨ । ପ. କଲୁଣ

୩ । ଗ. ପୋଷର ଶୁଣି ପ୍ରକଟି ନିଷ୍ଠାବା  
 ୧୦୦ ପଦର ପାଠ ନାହିଁ

୪ । କ. ନୃପତି  
 ଶ. ନୃପତି

୫ । କ. ଶରଣେ ପୁନେଷ୍ଟି ଧର୍ମରାଜା  
 ଶ. ମହାରାଜା

ଗ. ଦେବରାଜ

ଘ. ସୁଧୂଷି ନୃପରାଜା

୬ । ପ. ଭୁମ୍ଭକୁ ପ୍ରସନ୍ନ

୭ । କ. ଅଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତି ବହନ

ଘ. ପୁଣିଶ ଯୋସ ରାଜନ ଯେ

ଅଶାନ୍ତ ଶାନ୍ତି ବହନ

ଗ ପ. ସାନ୍ତି ବହନ

୮ । କ. ପୁନେଷ୍ଟି

ଘ. ସୁଧୂଷି

୯ । କ—ର ସାନ୍ତି

୧୦ । ଗ ପ. ବାନ୍ଧବ ସିରେ

୧୧ । କ. ସାନ୍ତିବାସ ବିରାଟ ନୃପତି ଆସିଲେ

ଶ. ସାନ୍ତିବାସ ଥୋଇଲେ ନୃପତି

୧୨ । କ. ପୁନେଷ୍ଟି ଦେବକ

ଗ. ସୁଧୂଷି ଦେବକ

ଘ. ସୁଧୂଷି ଦେବ

୧୩ । କ. ତାକୁ ପୁଣି ମୁଁ ସାନ୍ତି ଯାଚୁଛୁ

ମୋ ଭ୍ରମ ପାଶୀ

ଶ. ତାକୁ ପୁଣି ମୁଁ ସାନ୍ତି ଯାଚୁଛୁ

ମୋ ଭ୍ରମ ବନ୍ଧ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏମନ୍ତ କଲେ ଯେ

ବିରାଟ ଅନ୍ତେ ପଶିଲେ

ତେଣୁ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ଲଭିଲେ ସୁନନ ଗର୍ବ ମନରୁ ତେଜିଲେ ହେ' ॥୨୫॥

ପ୍ରଣମ୍ୟ କରି ସୁନନ ଯେ

ତହେ ବନସ୍ତ ବଚନ

ତରଣେ ବାସ ନିଉଁଛୁଳି କରିଣ କଲି ଶ୍ରେୟେବ ଗ୍ରସନ ଯେ' ॥୨୬॥

କୁନ୍ଦେ ମୋ ସଗୁରେ ଥିବ ହେ

ଭଲ ମନ୍ତ୍ରୀ ବୁଝିବ

ଅବନୀ ସେବଥୁବ କୁନ୍ଦ ପାଦେ ଦୁଷ୍ଟ ସୁଧୁଷ୍ଟି ଦେବ ହେ' ॥୨୭॥

କୁନ୍ଦେ ଦରଶ ହୋଇଲେ ଯେ

ଉଠି ତାକୁ କୋଳ କଲେ

ବିଷୟ ପ୍ରକାରେ ତୋଷି ତାଙ୍କ ମନ ପାଶେ ନେଇ ବସାଇଲେ ଯେ ॥୨୮॥

ଅଶାଢ଼ଲେ ପଶାସାର ଯେ

ପାଲି କାଟିଲେ ଭୂମିର'

ନାନା କରୁଛୁନି ପଶା ଶ୍ରେୟେବ ବିରାଟ ଧର୍ମ କୁମର ହେ ॥୨୯॥

ଘନ ବିଶ୍ୱମ୍ବର ଦାସ ଯେ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତରଣେ ଆଣି

ମହାବୋଧୁ ଚିନ୍ତା ଜଳଧୁର ମୋତେ ପାରିବର ପୀତଦାସ ଯେ ॥୩୦॥

୧ । ଶ. ୨୫ ପଦ୍ୟଟିର ପାଠ ନାହିଁ

ଗ. ବ୍ରତସୁ—ଦେବ ଯେ

ଗ. ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ତହୁଁ ଲଭିଲେ ସୁନନ

୪ । କ ଗ. କୋଳେ

ଗର୍ବ ମନରୁ ତେଜିଲେ ଯେ

ସ. କୋଳ

ସ. ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ତେଣୁ ଲଭିଲେ-ତେଜିଲେ ହେ

୫ । ଗ ସ କୋଳ ତାକୁ କଲେ

୬ । କ. ତରଣେ ବସନ ନାଉଁଛୁଳି କରିଣ ପ୍ରଭୁ  
ପ୍ରସନ କଲି ନେ

୭ । ଶ. ତାକୁ

ସ. ତୋଷି ତାଙ୍କ ମନ ପାଶେ ନେଇ

ଶ. ବିରାଟ ପ୍ରଣମ୍ୟ କଲ ଯେ ବରଯୋଡ଼ି  
କଣାଇଲ ।

୮ । ଶ. ଭୂମିରେ କଲେ କୁଠାର

ସ. କୋଠା କାଟିଲେ ଭୂମିର

ତରଣେ-ପ୍ରସନ କଲି ବୋଇଲି ନେ

୮ । ଚ-ସ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ-ଆସ

୯ । କ. ସୁନ୍ଦେଶ୍ୱି ଦେବେ ହେ

୧ । ସ. ମାହା ବୋଧ

## ବୃତୀୟ ଛାନ୍ଦ

ସଗ—ସ୍ଵେତ

କଞ୍ଚୁକେ ବୃତୋଦୟ ସାକ୍ଷାତଂ କ ପୁଷ୍ପକାର  
 ତନକ ଚମ୍ପକ ପ୍ରାଏ' ବସନ୍ତେ ଚନ୍ଦ୍ର  
 କଞ୍ଚୋଳରେ ଗୋରୁଚନା ଟୋପି କଲେବ ରଞ୍ଜନା  
 ଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳେ କ ଉଦେ ହୋଇଣ' ଶୁଭ୍ର  
 କରସୁଗେ ହେମଂ କଙ୍କଣ  
 କଣ୍ଠରେ ଗୋହେ' ବୃଣ୍ଡଳ ରବି କରଣ । ୧ ।  
 କଣ୍ଠରେ ମୁକୁତା ମାଳ ଶୋଭାପାଏ ବଞ୍ଚସ୍ଥଳ  
 ଶୁଭ ମୁଦ୍ରିକା' ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠି ମୂଳେ ଲଭଲେ  
 କର୍ପୁର ଚନ୍ଦନ ଗୋଳ ଅଙ୍ଗରେ ହୋଇଲେ ବୋଳ  
 କେଶରେ ମାଳତୀ ପୁଷ୍ପ ଗନ୍ଧ ବାନ୍ଧଲେ  
 କଳପାଟଂ ପୁରୁଷ ଧୃତି  
 କଟୀ ଚଟେ ଶିରଞ୍ଜିରେ ପିନ୍ଧଲେ ରତ୍ନଂ । ୨ ।

୧ । ଓ. ପାକାବେ

୨ । ପ. କନକ ଚମ୍ପକ ପ୍ରାଏ

୩ । କ ଗ. ରଞ୍ଜନା

୪ । ଖ. ହୋଇଲ

ର ପ. ହୋଇଲେ

୫ । କ. ହୋମ

୬ । ଓ ଗ. କଣ୍ଠେମଦବ

୭ । କ. ହୃଦୟ

ଘ. ହୃଦୟ

୮ । କ. ପୁଷ୍ପ

ଘ. ଫଳ

ଗ. ପୁଷ୍ପ

୯ । ଖ. କାଳପାଟ

୧୦ । ଗ. ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗରେ ବାନ୍ଧଲେ ରତ୍ନ

କଲେକ ଦୋସଡ଼ା ପୁଣି                      ଇନ୍ଦ୍ର ଗୋପ କାନ୍ତ ଜଣି  
ସେ ପାଟରେ କନକର ଲତା ପଡ଼ିଛି

କର୍ପୁର ପାନ ସଙ୍ଗରେ                      ଅଳାଲତ ଲବଙ୍ଗରେ  
ପାନେ ଅଧର ମଣ୍ଡନ ଶୋଭା ଦିଶୁଛି  
କନ୍ଧରେ ପଇତା ପୂର୍ବର  
କନ୍ଦର୍ପ ମୋଡ଼ି ହୋଇବ ଛବି କି ତାର ॥୩॥

କଲେ ମାରୁତ ଗମନ                      ଅଙ୍ଗଦେଶ କମ୍ପମାନ  
ଭ୍ରୁଲତା ନୟରଣ ଖେଳାଇ କଟାକ୍ଷ

କଟକେ ହୋଇ ପ୍ରବେଶ                      ମୋହୁଛନ୍ତି ଦଶ ଦିଶ  
କେ ବୋଲେ କନ୍ଦର୍ପ ଏହି ରୂପେ ପ୍ରବର୍ଷ  
କେ ବୋଲେ ଏ ରାଜା ପୂର୍ବେ  
କବା ଅଳକା ଭୁବନ ପତି କୁବେର ॥୪॥

କରନ୍ତି ନାନା ବିପ୍ଳବ                      ଗୋଡ଼ାଇ ତାଙ୍କ ପଛର  
ବିରାଟ ଆସ୍ଥାନ ତଳେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ

୧ । କ. ବରଲତା

ସ. କନକର ଲତା

୨ । କ. ଅଧର ମଣ୍ଡନ

ଖ. ସ୍ୱେଦାନ୍ତେ କଳ ପୁଣିଷ

୩ । ଖ. ପିତ ପଡ଼ୁଛି

ଗ. ପାଟୁଛି

୪ । କ. ପୂର୍ବେ

୫ । ଗ. ଛବିପ ଯାବ

ସ. ପାଠ ଜଟବନ୍ଧୁ

୬ । କ ଖ ସ. ଭୁଲତା

୭ । ଗ. ଲବଙ୍ଗ ଲୋଚୁଣ କଟାକ୍ଷ

୮ । ଗ. ସ. ହେଲେ

୯ । ସ. କାନ୍ତଅଛି

୧୦ । ଗ. ଏହି ରୂପ ପ୍ରବର୍ଷ

୧୧ । କ. ରାଜ

୧୨ । କ ଖ. କି ଅବା

୧୩ । ଗ. ସ. ପକ୍ଷର

୧୪ । ଖ. ଆସ୍ଥାନ ବଳେ ହେଲେ

ସ. ଆସ୍ଥାନ ତଳେ ଯାଉ

କଲକ ରଜନ ଦୃଷ୍ଟି ପକାଇଲୁ ପଶାକାଠି  
 ଦେଖ ହେ କୋନ୍ତ ଗୋସାଇଁ ବନ୍ଦ୍ୟ ପୁରୁଷ  
 କାହୁଁ ଏ ଅଇଲେ ପରାବ  
 କି ଶ୍ରାବ୍ୟ ଆଜି ବନ୍ଦ୍ୟ ହେଲୁ ମୋହର' ॥୫॥  
 ଧର୍ମପୁତ୍ର ଦେଖି କର ମନେ ଏମନ୍ତ ବରଷ  
 ଗୋପ୍ୟରୂପ ହେଲେ ବିଶେଷ ଚରଣ ପ୍ରାଏ  
 ଶୁଭ ବରଷ ରଜନ ସଞ୍ଚଳେ କର୍ତ୍ତମାନ  
 ପାହାକୁ ଦେଖିଲେ ଶତ କରନ୍ତି ଭୟ  
 ଏହା ଦେଖିଲ ମୁଁ ନେତ୍ରର  
 ମୋର ହେତୁ ଏତେ ଦଶା ପାଇଲେ କର' ॥୬॥  
 ସୁଧୃଷ୍ଟି ପଦ୍ମ ବୃକ୍ଷିଲେ ମାରୁତି ପ୍ରଣୟ କଲେ  
 ଅଙ୍ଗ ଉଦ୍ଘାତ କର ବରଷ ଶୁମୁରୁ  
 ରଜନ ବୋଇଲେ ପୁଣି ଉଠ ଉଠ ହେ ବ୍ରାହ୍ମଣ  
 ସେ କମ୍ପା ଉଠିବେ ବରଷର ବୋଲକୁ  
 ଦେଖି କୁନ୍ତେ ବରଷ କଲେ  
 ଏକ ଉଠିବେ ଆମ୍ଭର ଆଜ୍ଞା ନୋହୁଲେ ॥୭॥

୧ । ଶ. ହୋଇଲ ମୋର

୨ । କ ଶ ପ. ଏମନ୍ତେ ମନେ ବରଷ

୩ । ପ. ରୂପେ ହେଲେ

୪ । କ ଶ. ପ୍ରକମାନ

୫ । କ. ଦେଖିଲେ ସର କରନ୍ତି ଭୟ

ପ. ଦେଖିଣ ଶତ କରନ୍ତି ଭୟ

୬ । ଶ ପ. ଏହା ମୁଁ ଦେଖିଲ ନେତ୍ରର

୭ । ଶ. ହୋଇଲେ ଶତ ପଦକ୍ଷିପ ପାଠ ନାହିଁ

ପ. ଦଶା ପାରିଲ ବର

୮ । କ. କୁନ୍ତେଷ୍ଟି ନନ୍ଦୁ ବୃକ୍ଷିଲେ

ଶ. ନନ୍ଦୁ ଦେଖିଲେ

ପ. ସୁଧୃଷ୍ଟି ତାକୁ ବୃକ୍ଷିଲେ

୯ । ଶ. ଅଙ୍ଗଭର ହୋଇଣ

୧୦ । ଶ. ବରଷ ବୋଇଲେ

ଶ. ରଜନ ବୋଲନ୍ତି

୧୧ । ଶ. ସେ କମ୍ପା ଉଠିବେ ବରଷ

ବୋଲକୁ

୧୨ । କ ପ ପ. ଦେଖି କୋନ୍ତ

ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ ବୋଲନ୍ତି<sup>୧</sup> ଠାକୁରେ ଆଜ୍ଞା<sup>୨</sup> କରନ୍ତି  
ଉଠିକରି ନିଶାପି ନ କାର୍ଯ୍ୟ<sup>୩</sup> ଭୁଲୁର

ଗଣଶୈଶ୍ବମ ଉଠିଲେ କରଯୋଡ଼ି ନିଶାଇଲେ  
ଶୁଣିମା ଶ୍ରେୟେବ ଏବେ ମୋର ଉତ୍ତର<sup>୪</sup>  
ପଥ କଟକର<sup>୫</sup> ରାଜନ

ସାକ୍ଷାତ<sup>୬</sup> ବିଜୟ ଯହିଁ ଧର୍ମନନ୍ଦନ ॥୮॥

ତାହାଙ୍କର<sup>୭</sup> ଅଟେ ସାନ ଶ୍ରୀମ ପବନ ନନ୍ଦନ  
ପାଠିଏ ପଞ୍ଜିରେ ଶ୍ରେଜନ ବେଳକୁ

ତେବେ ନୃତ୍ୟ ଯି ପୁଣି ମହାଶୟ ସେ ମାରୁତ<sup>୮</sup>  
ଯମ ରାଏ କରଇ ଦେଖିଲେ ଯାହାକୁ

ତାହାଙ୍କର ମୁଁ ପୁଷକାର

ରାଜନ କରଇ ମନ ଜାଣି ତାଙ୍କର ॥୯॥

ବଲ୍ଲଭ ମୋହର ନାମ ଅଛି କିଛି ପ୍ରସଂସନ<sup>୧୦</sup>

ଶତ୍ରୁ ଉପଗତ ହେଲେ ରଣ କରଇ<sup>୧୧</sup>

୧ । ଖ, ବହନ୍ତି

୭ । କ ଖ, ପାଠିରେ ଶ୍ରେଜନ

୨ । ଘ, କାର୍ଯ୍ୟ

୮ । ଘ, ମାହାଶୟ ସେ ମାରୁତ

୩ । ଙ ଙ, ମୋହ ଉତ୍ତର

୯ । ଙ, ତାହାଙ୍କୁ

୪ । କ ଙ, କଟକ ରାଜନ

୧୦ । ଙ ଘ, କିଛି ଅଛି ପ୍ରସଂସନ

୫ । ଘ, ପାଠ କଟକର

୧୧ । ଙ, ହେଲେ ମୁଁ ରଣ

୬ । କ ଙ, ତାଙ୍କର



ଶ୍ରୀମଦେବ ମୋହର                      ନ ଆଇ କିଛି ଅନ୍ତର  
 ଯେ ଶ୍ରୀମଦେବ ପ୍ରଭାସେ ମୁଁ ଅଟଇ  
 କରୁଛବେ ପଣା ଖେଳିଲେ  
 ସବ ସମୟ ସୁଧୁଷ୍ଟି ଦେବ ଦାରିଲେ ॥୧୦॥  
 ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବ ଦ୍ରୋପଦୀ                      ବନେ ଆସି ବଦରନ୍ତ  
 ଦାଦର କରଣ କରୁଛକେ ବଞ୍ଚିଲେ  
 ଅଇଲେ ତୋର ରାଜ୍ୟକୁ                      ଗୋଡ଼ାଇଲ ଶବଦକୁ  
 ମୁଁ ଅଇଲି ଏବେ ବୋଲି ବୋଲିଲେ  
 ଏହା ଶୁଣି କହେ ବରଷ  
 ମୁଁ କାହିଁ ରେଡ଼ିବ ନୃପକୁଳ ମୁକୁଟ ॥୧୧॥  
 ଏ ଶ୍ରୀମା କାହିଁଛୁ ମୋର                      ପଞ୍ଚପାଣ୍ଡବ ପଦର  
 ମୋ ରାଜ୍ୟ ପଡ଼ିବ ମୁଁ ନେହେ ଦେଖିବ  
 ସିଂହଳ ଅମୃତ ଆଣି                      ପବନ ହୋଇଲି ଶୁଣି  
 ରହ କୁମ୍ଭ ପାଦେ ସେବା କରିବ ଥିବ  
 ବଞ୍ଚିବ କହନ୍ତି ଉତ୍ତର  
 ସହସ୍ରେ ସୁପକାର ଅଛନ୍ତି କୁମ୍ଭର ॥୧୨॥

୧ । ଶ. କହୁଛ ନାହିଁ

୨ । ଶ. କରୁଛବେ

୩ । ଶ. ସମୟ ସୁଧୁଷ୍ଟି ଦେବ

୩. ସମୟ ସୁଧୁଷ୍ଟି ଦେବ

୪. ସମୟ ସୁଧୁଷ୍ଟି ଦେବ

୫ । ଶ. ଦ୍ରୋପଦୀ

୬. ଦ୍ରୋପଦୀ

୭ । ଶ. ଶ୍ରୀମା ରାଜ୍ୟକୁ ଗୋଡ଼ାଇ ଏ ଶବଦକୁ

୮. ଗୋଡ଼ାଇ ଏ ଶବଦକୁ

୯ । ଶ. ଅଇଲି ଏବେ ବୋଲି

୧୦. ଅଇଲି ଶେଷ ପୁଣି

୧୧. ଶ. ପୁଣିକରି

୧୨. କୁମ୍ଭକୁଳ ମୁକୁଟ

୧୩. ଦେଖିବ ଧର୍ମରାଜା ମୁକୁଟ

୧୪. ଦେଖିବ ନୃପକୁଳ ମୁକୁଟ

୧୫. ଶ. ସିଂହଳ ଅମୃତ ବାଣି

୧୬. ସିଂହଳ ଅମୃତ ବାଣି

୧୭. ଶ. କୁତାର୍ଥ ହୋଇଲି ପୁଣି

୧୮. ଶ. ସେବାକର ବଞ୍ଚିବ

ଯେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱେଷସରୀ' ସମସ୍ତ କର ବାହାର  
 ସଦୃଶେ ଲେକର ପଡ଼ି ମୋତେ ତୁ ଦେବୁ  
 ଏକା କରୁ ରହନ' ସବେ କରବେ ଶ୍ରେୟନ  
 ମଣୋହ ଅନ୍ତେଶ ପୁଣି ସନା' ବୁଝିବୁ  
 ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ' ବିରାଟ ନୃପତି  
 ସୁପକାରକୁ ବାହାର କଲେ ଚଡ଼ଡ଼ି ॥୧୩॥

ଶାନ୍ତି ଦେନ ନୃପବର' ଦିଅନ୍ତେ ସେ ସୁପକାର  
 ହୋଧେ ଅବ' କମ୍ପାଇ ବୁଲନ୍ତି ନୟନ'  
 ଯୁଧିଷ୍ଠି ଶାନ୍ତି ମନରେ ଏହା ପୁର ଶାନ୍ତି ଶିରେ  
 କେମନ୍ତେ ଦେନ ଯେ' ସମୀରଣ ନୟନ  
 ତେଣୁ କୋପ କରୁ ଅଛନ୍ତି"  
 ନ ପୁଣି ବିରାଟକୁ ଜୀବନେ ମାରନ୍ତି" ॥୧୩॥

୧ । ଶ. ତୋର ମତପୁରୁଷ ପର

୭ । ଶ. ଶୋଧ ଅବ

୨ । ଶ. କରବେ ରହନ

୮ । ଶ. ବୁଲନ୍ତି ଲେକନ

୩ । ଶ. ଅନ୍ତେଶ ସୁଣା

୯ । ଶ. ଜୁଲେଖି ସୁଣା

୪. ଅନ୍ତରେ ସନା ପଣ

୧୦. ଯୁଧିଷ୍ଠି ସୁଣା

୫. ଅନ୍ତରେ ପୁଣି ରକା

୧୧ । ଶ. ଦେନମ

୬ । ଶ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

୧୨. ଦେନମେ

୧୩. ଅର୍ଥେ

୧୪ । ଶ. କର କୋପ

୧୫ । ଶ. ଶାନ୍ତି ଦେନ ନୃପବର

୧୬ । ଶ. ଯୋଧାରେ ପଦବିର ପାଠ ନାହିଁ

୧୭. ଶାନ୍ତି ଦେନ ନୃପବର

୧୮. ବିନାସ କରନ୍ତି

ଚିନ୍ତାକଲେ ନାଶପୁଣ୍ୟ                      ରଖିବା ବିରାଟ ପ୍ରାଣ  
 ଚକଷଣେ ଚକ୍ଷୁ ମାୟା ଦେଇ ପ୍ରକାଶ  
 ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ ଗୁମ୍ଫାରେ                      ଶାନ୍ତି ଥୋଇ ନୃପବର  
 ବୋଲନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଠାକୁର ମୋହର ଦେଶ  
 ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ  
 ବଳରେ ସନ୍ତୋଷେ ଯାନ୍ତୁ ବେଶ ଘରକୁ ॥୧୫॥

କନକର ମାନ ପାଟି                      ଦେନ କରେ କୁନ୍ତଳଟି  
 ଶ୍ରୀମତେନ ମସ୍ତକରେ ବାନ୍ଧିଲେ ନେଇ  
 ଶାନ୍ତି ବାନ୍ଧି ଶ୍ରୀମତେନ                      ତହିଁରୁ ଗଲେ ବହନ  
 ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନ୍ଦିରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ଯାଇ  
 କରେ ଶସ୍ତ୍ର ଅମ୍ଭେ ସେନାରେ  
 ଶତେ ପଶା ବେନିତୁଲ ତହିଁରେ କଲେ ॥୧୬॥

କଥା ଗୋଟା ଗୋଟା ଦାନ୍ତ                      ତ ଲରେ ନେଇଣ ଭରଣ  
 ଅତି ପ୍ରଶରେ ଅନଳ ତହିଁ ଜଳଇ ॥୧୭॥

୧ । କ ର, ଗୁମ୍ଫାରେ ଶାନ୍ତି ଥୋଇ ନୃପବର  
 ୨ । କ ର, ଶ୍ରୀମତେନ ମସ୍ତକରେ ବାନ୍ଧିଲେ ନେଇ

୩ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

୪ । କ ର, ବୋଲନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଠାକୁର ମୋହର ଦେଶ

୫ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

୬ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

୭ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

୮ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

୯ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

୧୦ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

୧୧ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

୧୨ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

ବିରାଟ କୁନ୍ତଳ ତହିଁରେ କଲେ

ଶାନ୍ତି ବାନ୍ଧି ଶ୍ରୀମତେନ ତହିଁରୁ ଗଲେ ବହନ

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନ୍ଦିରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ଯାଇ

କରେ ଶସ୍ତ୍ର ଅମ୍ଭେ ସେନାରେ

ଶତେ ପଶା ବେନିତୁଲ ତହିଁରେ କଲେ

୧୩ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

୧୪ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

୧୫ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

୧୬ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

୧୭ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

୧୮ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

୧୯ । କ ର, ଶାନ୍ତି ଏବେ ଦେବା ତାହାକୁ

ନ କାଟି ପରିବା ମାନ                      ଲୁଣ ବେସର ସମାନ  
 ବୃତ ମଧୁର ନେଇ ଏକତ୍ତ୍ୱ କରିବି  
 ସିଂହଭୂଷଣ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଖରେ,  
 ତଳାଇ ଦୁଷ୍ଟ ସେବୁ ଆସଣା କରେ ॥୧୬॥

ଏ ବଧୂ ଓଷ୍ଠାମାନ                      କେତେ ପିଠା ଭନ ଭନ  
 ଶୁଭରେ ପକାଇ ଅତି ଦେଶେ କାନ୍ତିନ୍ତ  
 ସ୍ଵେଦନ୍ତ ଦେଖି ତରରେ                      କହଲେ ଗଜା ଗୁମ୍ଫାରେ  
 ଶୁଣିକରି ବସନ୍ତ ଆଶ୍ଵାୟୀ ଦୁଷ୍ଟନ୍ତ  
 କେମନ୍ତ ଏ କୁନ୍ତା ଗୋସାଇଁ  
 ଦେଖିଲ ଗୁଡ଼ ତ' ଏହା ଶୁଣିଲ ନାହିଁ ॥୧୭॥

କୋନ୍ତେ ବୋଇଲେ ଭୁଞ୍ଜିଲେ                      ଜାଣିବାନାଂ ତାହା ଭଲେ  
 ବସନ୍ତ କୋନ୍ତକ କର ଧରି ଉଠିଲେ  
 ଶୁଣି ଆ ଆଗରେ ଦେଲୁ  
 ପ୍ରହସ୍ତି ମଣାଇ ନେଲ  
 ବେଶେରେ ନରପତି ଚଳିବ କଲେ  
 ପ୍ରାତ ଧୋଇ ପୋଛି ଦସନେ  
 ମାଳା ପିତାରେ ବସିଲେ ଆନନ୍ଦ ମନେ ॥୧୮॥

୧ । ଶ. ବେଶନ

ଗ ଶ. ବେସର ସମାନ

୨ । ଶ. ବୃତ ମଧୁ ଏକତ୍ତ୍ୱ ନେଇବି କରିବି

ସ. ଏକତ୍ତ୍ୱ ନେଇ କରିବି

୩ । ଶ. ମେଷ୍ଟ ନ ଖରେ

ଗ. ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଖରେ

ସ. ବେଶନ ଖରେ

୪ । ଶ. ଓଷ୍ଠାମାନ

୫ । ସ. କେତେ କେତେ ପିଠାମାନ

୬ । ଶ. ଚବୁର ନହିଲେ ଶୁଭା ଆଶର

୭ । ସ. ଅର୍ଥେ ଦୁଷ୍ଟନ୍ତ

୮ । ଶ. ଏ କୋନ୍ତ

ଗ. ସେ କୋନ୍ତ

ସ. ଏ କୋନ୍ତ

୯ । ଶ. ଦେଖିବା ଗୁଡ଼ ତ

୧୦ । ଶ. କୋନ୍ତ ବୋଲିଲେ

ଭୁଞ୍ଜିଲେ  
 ଶାଣିମାନ

ସ. ଶାଣିମାନ

୧୧ । ଶ. ସ. ଆଗ ହୋଇଲି

୧୨ । ଶ. ସ. କରଣ ଧରଣ ବ୍ୟାଧି

୧୩ । ଶ. ଶ. ମାଳା ପିତାରେ

ଗ. ଲଳା ପିତାରେ

କୋଳେ ବିରାଟ ନୃପତି<sup>୧</sup> ପୂର୍ବ ପଶ୍ଚିମେ<sup>୨</sup> ବସନ୍ତ  
 ପାତ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ ସେନାପତି ସଙ୍ଗେ<sup>୩</sup> ବହୁତ  
 ଦେଖିକରି ଶ୍ରୀମତେନ<sup>୪</sup> ଟେକଣ ପିତା ବସନ୍ତ<sup>୫</sup>  
 ଆଦୁର୍ଜ ସଙ୍ଗେ ଲବଣ ଦେଲେ ଭୁବିତ<sup>୬</sup>  
 ରତ୍ନ ଶିର ଭୁବିତେ<sup>୭</sup> ଆଣି  
 ଚର୍ଚ୍ଚିରେ ପୁରାଇ ଦେଲେ ସୁବାସ ପାଣି ॥୨୦॥  
 କପୁର ମୁଗୁଳ ତରୁ<sup>୮</sup> ବେନ ଠାବ ଚର୍ଚ୍ଚି କର<sup>୯</sup>  
 ଦେମକୁଣ୍ଡେ ଜଳ ଥୋଇ ଚର୍ଚ୍ଚିକୁ<sup>୧୦</sup> ଗଲେ  
 ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଥାଳରେ ଅଳ୍ପ<sup>୧୧</sup> କନକ<sup>୧୨</sup> ଚାଟିଆ ମାନ  
 ପଥାଣ ନାତିରେ ଆଣି ବ୍ୟଞ୍ଜନ<sup>୧୩</sup> ଦେଲେ  
 ଚଉତିଶି ଭଜା<sup>୧୪</sup> ନିର୍ମାଣ  
 ଗୁଆ ଘଡ଼ ବଧୁ ଦୁର୍ଗ<sup>୧୫</sup> ଦେଲେ ନେଇଣ ॥୨୧॥

୧ । କ ଶ ପ. ନୃପତି

୨ । ପ. ପୂର୍ବ ପଶ୍ଚିମେ

୩ । ଶ. ଅମନାତ୍ୟ ସେନା

୪ । ପ. ପିତେ ବସନ୍ତ

୫ । ଶ. କପୁର ମୁଗୁଳ ଠାବ କର ଭୁବିତ

୬ । ଶ. ପଦ୍ମରେ

୭ । ଶ. ଆଦୁର୍ଜ ସଙ୍ଗେ ଲବଣ ଦେଲେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ

ଚତୁର୍ଥ

୮ । ଶ. କପୁରରେ

୯ । ଶ. ଶୁବର୍ଣ୍ଣ—କନକ

୧୦. ଶୁବର୍ଣ୍ଣ—ସୁବର୍ଣ୍ଣ

୧୧. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଥାଳରେ ଅଳ୍ପ

୧୨ । ଶ. ପଥାଣ ନାତିରେ ଆଣି ଦେଉଳ

୧୩. ବ୍ୟଞ୍ଜନ

୧୪. ବେଞ୍ଚନ

୧୫ । ଶ. ଚଉତିଶି ଭଜା

୧୬. ଚତୁର୍ଥ ଶିର

୧୭ । ଶ. ଦୁର୍ଗ

୧୮. ଦୁର୍ଗ

ଅମୃତପାନ କଦଳୀ                      ନାଡ଼ୀ ହିଲ ସରସ୍ୱତୀ  
 ସରମଣ୍ଡା ଛେନା ଲଡୁ<sup>୧</sup> ଆରଣ୍ୟ କାନ୍ତି  
 ବଡ଼ା ପେଡ଼ା<sup>୨</sup> ସାତ କୋରା              କେଳ ବୃନ୍ଦା କାକରୀ<sup>୩</sup>  
 ଛତୁଆ ଡାଳମ୍ବ ମାଣ୍ଡୁ<sup>୪</sup> ଆଣି ତପନ୍ତି  
 ଅଙ୍ଗବାସ<sup>୫</sup> ପଇତ ପଣା  
 ଖିରି ପିରିସାଣି ଏବୁ ଏକକୁ ଜଣା<sup>୬</sup> ॥୨୨॥

ଭୂକ୍ତି ନୃପତି ଭସତ                      ପ୍ରଣୀତା କଲେ<sup>୭</sup> ବହୁତ  
 ସ୍ୱେ ସୁପକାରକୁ ଶଙ୍ଖେ ପାଇଲ କୋଡ଼େ  
 ଅପୁର<sup>୮</sup> ଏଡ଼ା ରାଜଣା                      ଏକକୁ ଆରୋକ ଜଣା<sup>୯</sup>  
 ଅମୃତ ପ୍ରସାସ ସବୁ ଲାଗିଲ<sup>୧୦</sup> ମୋତେ  
 ମୁଖ କର କର ଧଉଡ଼<sup>୧୧</sup>  
 ବସନେ ଗୋଢ଼ିଣ ବଳା<sup>୧୨</sup> ଉଠେ ଭୁବନ ॥୨୩॥  
 କୋଡ଼େ<sup>୧୩</sup> ଭରତ ନୃପତି                      ତହିଁରୁ ଖଲେ<sup>୧୪</sup> ତଡ଼ତ  
 କପୁର ବଡ଼ିଆ ଲାଗି ହୋଇଲେ ବେନ<sup>୧୫</sup>

୧ । ଖ. ରସପୁଷ୍ପ ରସମଣ୍ଡା ଛେନାନଡୁ  
 ଘ. ଛେନା ନଡୁ  
 ୨ । କ. ବର ପେଡ଼ା  
 ୩ । ଡ. ଖ. ପ. କାକେରୀ  
 ୪ । ଙ. ଛତୁ ଡାଳମ୍ବ ମାଣ୍ଡୁ ଆ  
 ଘ. ଛତୁ ଡାଳମ୍ବ ମାଣ୍ଡୁ ଆ  
 ୫ । ଚ. ଗଙ୍ଗବାସ  
 ଘ. ଗଙ୍ଗବାସ  
 ୬ । କ ଖ. ଏକକୁ ଆରୋକ ପିଣା  
 ଘ. ଏକକୁ ସ୍ୱେଦକୁ ଜଣା  
 ୭ । ଙ. ସନ୍ତୋଷ ପ୍ରସାସ କଲେ  
 ଘ. ପ୍ରଣୀତା କଲେ

ଘ. ପ୍ରଣୀତା କଲ  
 ୮ । ଗ. ଏକକୁ ଆରୋକ ଜଣା  
 ଘ. ଏକକୁ ଆରୋକ ଜଣା  
 ୯ । ଙ. ଲଗର  
 ୧୦ । ଙ. ଧୋସି ରୁଣ୍ଡେ  
 ୧୧ । କ ଙ. ପୋଡ଼ା ରାସା  
 ୧୨ । ଖ. କୁଣ୍ଡେ  
 ୧୩ । କ. ନୃପତି ତହିଁରେ ଖଲେ  
 ଘ. ନୃପତି ତହିଁରୁ ଉଠା  
 ଘ ଘ. ନୃପତି-ଖଲେ  
 ୧୪ । ଙ. ହେଲେ ରୁଣ୍ଡେ

ଆସ୍ତ୍ରାନେ ବିଜୟ କଲେ                      ପୁଣି ପଶାରେ ରହିଲେ  
 ଭୁଞ୍ଜି ସନ୍ତୋଷ ହୋଇଲେ ସବୁ ସମ୍ଭବ  
 କେ ପରବା ଆଣି ଦିଅନ୍ତି  
 ବ୍ୟଞ୍ଜନ କରାଇ ନିଜ ବାସେ ନିଅନ୍ତି ॥୨୩॥  
 ସବେ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି                      ସେ ପାତ୍ର ମତେ ଭକ୍ତ  
 କେ ପରବା ଦୃଢ଼ସର ଦିଅନ୍ତି ଆଣି  
 ଶୁମ ସନ୍ତୋଷେ ରହିଲେ                      ବହୁ ଶ୍ରେୟସ ପାଇଲେ  
 ବହୁତ ସେ ଦିନ କରନ୍ତି ନିପୁଣ ମଣି  
 ବଞ୍ଚିବ ନାମରେ ପ୍ରକାଶ  
 ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି ନିଜ ପିଣ୍ଡ ପୁରୁଷ ॥୨୪॥

କଦମ୍ବ ତଳେ ବେଢ଼ା                      କଉକୁଳେ ବେଶୁ ଧରି  
 ଶୁଭା ମନ ମୋହନ ଶ୍ରୀନନ୍ଦନ  
 ଦୁଃଖୀ ଲୋକଙ୍କ ସୋଦର                      କୃପାଳବ ପାଶବାର  
 ଅରଣ୍ୟ ରକ୍ଷକ ସୁର କୁଳ ବନ୍ଦନ  
 ପାଦପଦ୍ମ କରଣ ଧ୍ୟାନ  
 ଘନ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ଆଉ ନ ଜାଣେ ଆନ ॥୨୫॥

୧ । ଶ. ଆସ୍ତ୍ରାନେ ବିଜୟ

୨ । ଶ. ବେଢ଼ା କରଣ ନିପୁଣ

୩. ବେଢ଼ା କରଣ ନିଜ ବାସେ

୪. ମେଢ଼ା କରଣ ନିଜ ବାସେ

୫ । ଶ. ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି

୬. ଶ. କେ ପରବା ଦୃଢ଼ସର ଆଣି ଦିଅନ୍ତି

୭ । ଶ. ସନ୍ତୋଷ ହୋଇଲେ

୮ । ଶ. ଅନେକ

୯ । ଶ. ଦୃଢ଼ସର ମଣି

୧୦ । ଶ. ଶ୍ରୀନନ୍ଦନ

୧୧ । ଶ. କଦମ୍ବ ମୂଳ

୧୨ । ଶ. ଶୁଭା ଧରି

୧୩ । ଶ. ଘନ ମୋହନ

୧୪ । ଶ. ଦୁଃଖୀ ଲୋକଙ୍କ

୧୫ । ଶ. କୃପାଳବ

୧୬ । ଶ. ପଦ୍ମପାଦ

୧୭ । ଶ. ଘନ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର

# ଚତୁର୍ଥ ଛାନ୍ଦ ଶ୍ରୀ-ବିଜୟାଶ୍ରୀ

ଇନ୍ଦ୍ରମାଳମଣି ପରାଏ ପୁନ୍ଦର ଦଶଇ ଅର୍ଜୁନ ଚନ୍ଦ୍ର  
 ପଦ୍ମ ବିମ୍ବାଧରେ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ହାସ ଭ୍ରୁଲତା<sup>୧</sup> ବୁଦ୍ଧମଧୁ । ୧ ।  
 କଳା ଧଳା ଭୁଞ୍ଜ ସଙ୍ଗେ କି ଭରଞ୍ଜ ବେନି ଶତପଥ ତୋଳା<sup>୨</sup>  
 କାଳନ୍ଦୀ ଲବଣ୍ୟ ଜଳରେ କି ବେନି ଝୁସ କରୁଛନ୍ତି ଲୀଳା<sup>୩</sup> । ୨ ।  
 ଚନ୍ଦ୍ରରଶ୍ମି କପାଳର ମଧ୍ୟେ ଶୋଭା ଦଶଇ ସିନ୍ଦୂର<sup>୪</sup> ଚନ୍ଦ୍ର  
 ନୟନ ସନ କୋଳରେ କି ଅରୁଣ ଉଦୟକୁ ଅଛି ନନ୍ଦ<sup>୫</sup> । ୩ ।  
 ବୁଝିଲି ଧୃତରେ ଅତି ଯତ୍ନ ଭର ନିବାଡ଼ିଲେ ଦିବ୍ୟ ବେଣୀ  
 ମଳ ମନ୍ୟାଧର ଉପରକୁ ଅବା ଖେଳ ସାଜୁଅଛି ଫଣୀ<sup>୬</sup> । ୪ ।  
 ଭଲ ଫୁଲ ନାସା ବାମପୁଟେ ନଅ ସିନ୍ଦୂ ଫଳରେ<sup>୭</sup> ବେଷ୍ଟିତ  
 ମର୍ଦ୍ଦିତ ତାଟକ<sup>୮</sup> ଶ୍ରବଣେ ଝଟକ ଦେଖିଲେ ହରାଇ ପରା<sup>୯</sup> । ୫ ।  
 ତଥା ଉପରେ ଦେମକଡ଼ୀ<sup>୧୦</sup> ଝୁଲିବା ଫୁଲ ସଙ୍ଗେ ଅଛି ମିଶି  
 ପଲକ ନ ପଡ଼ିବ ତାହା ଚାହିଁଲେ କାମେ ବଣ ଦେବେ ରୁଷି<sup>୧୧</sup> । ୬ ।

୧ । କ ଷ ପ, ଭୁଲତା	ଦେବତା କୁସୁମ ଗର୍ଭରେ ଶୁଣିଲେ ହେମ
୨ । କ ଷ ପ, ପଥପଥ ଡୋଳା	କେତକି ପାଶୁଡ଼ା
ଷ, ପଥପଥ ମେଳା	ସ, ଫେଣି
୩ । କ, ଲଳ	୭ । କ, ଲେଖ ସିନ୍ଦୂ ଫଳରେ
ଷ, ଖେଳା	ଷ, ନୋଅସୀ ଫଳରେ
ସ, ଲଳା	ସ, ଲେଖ ସିନ୍ଦୂ ଫଳରେ
୪ । କ, କପାଳର ମଧ୍ୟ ସୋର ଦପଇ	୮ । ଷ, ବରଦା
ସିନ୍ଦୂର	ସ, ମୁକୁତା ତାଟକ
ଷ, ପୁନ୍ଦର	୯ । କ ଷ, ଉପରେ ହେମ ମଲ୍ଲକଳୀ
ଷ, ଚପାଳର ମଧ୍ୟେ ଦଶେ ପୁନ୍ଦର ସିନ୍ଦୂର	ସ, ଉପରେ ହେମ ମଲ୍ଲକଳ
୫ । ଷ, ଛବି ନନ୍ଦ	୧୦ । କ ଷ, ବସ ଦେବ ରୁଷି
୬ । କ, ଉପରେ କି ଅସେ ଖେଳୁଅଛି କଳା	ଷ, ତାହା ଚାହିଁ ଦେଖିଲେ କାମେ
ଫେଣି ।	ସସ ଦେବେ ରୁଷି
ଷ, ବୁଝିଲି ବୁଝିଲି କବଣ ସଙ୍ଗରେ	ସ, ଏହା ଚାହିଁଲେ କାମେ କବ୍ୟ
ନିଆଡ଼େ ଦବ୍ୟ ଯୁଡ଼ା	ହେବେ ରୁଷି



କଣ୍ଠେ ରୂପସର ମଳାରେ ଜଡ଼ିତ ବାଉଡ଼ା ମଳ କଣ୍ଠରେ'

କରେ କଳୀଆସୁଁ ଶୁଭର ସନ୍ତତେ ଜଡ଼ିତ ଅସ୍ତ୍ର ରତ୍ନରେ ॥୮॥

ମାଣିକ୍ୟ ବେନ ରୁଡ଼ି ପୁଣି ଖଞ୍ଜିଲେ ବେନ ବାହେ ରତ୍ନ ଚାଡ଼ି'

ତରଣେ ବାଜେଣି ନୁପୁର ଝୁଣି ଆ ନାନା ରତ୍ନରେ ନିବାଡ଼ି ॥୯॥

ହୁସ ମଳା ମାଣିକ୍ୟ ବସି କନକ ମୁଦ କର ଅଙ୍ଗୁଳରେ ୧୦

ରଙ୍ଗ କେତପା ପାଟଲୁଗା ପିନ୍ଧିଲେ କନକ ଜରି ଧଡ଼ରେ ॥୧॥

ସୁରଜଣି ପାଟ କାଞ୍ଚଲ ଉପରେ ପୁଞ୍ଜି ପୁଞ୍ଜି ବସି ୧୨

ହୃଦରେ ମୋତିମାଳ ମଧ୍ୟେ ୧୩ ପଦକ ଝଟକେ ଦିଶଇ ୧୪ ତୋର ॥୧୫॥

୧ । କ ଶ. କଣ୍ଠରେ

୭. ହୁସ ଲିଳା ମାଣିକ୍ୟ

୨ । ଶ. ମଳାବସି

୧୦ । ଶ. ମାଣିକ୍ୟ କନକ ମୁଦ କନକ ଅଙ୍ଗୁଳ

୩. ରୂପସର ଲିଳାରେ ଜଡ଼ିତ

୧୧ । କ. କେତପା ପାଟ

ପାଉଡ଼ା ଲିଳା କଣ୍ଠରେ

୮. କେତପାଟ ଲୁହବା

୪. ନିଳା କଣ୍ଠରେ

୯. କେତପା ପାଟଲୁଗା

୫ । କ କରେ ଭରି ଆଳ

୧୨ । କ. ଅଙ୍ଗୁଳେ ପୁଞ୍ଜି

୬ । କ ଶ. ପୁଣି ଖଞ୍ଜିଲେ

୧୩. ପଦକ ପୁଡ଼ି ବସି

୮. ପୁଣି ଖଞ୍ଜିଲେ

୧୫ । କ. ମୋତିମାଳା ମଧ୍ୟରେ

୯ । କ. ରତ୍ନରେ

୧୬. ମୋତିମାଳା ମଧ୍ୟ

୧୦ । କ. ତରଣେ ବାଜେ ବାଜେଣି

୧୭. ମୋତିମାଳା ଦୃଢ଼

୧୧ । କ. ଝୁଣି ଆ ନୁପୁର

୧୮ । ଶ. ପଦକ ଝଟକେ ଦିଶଇ

୧୨ । ଶ. କଣ୍ଠରେ

୧୯. ପଦକ ଝଟକେ ଦିଶଇ

୧୩. ଶ. ହୁସ ନିଳା ବସି

ଝୁଲିଲ ଶୀତ ପତା ଓଡ଼ଣୀ ଧଡ଼ରେ କନକଲତା

ହେମ ତମ୍ବା ତା'ର ଦେହରେ ପଡ଼ିଛି ଦଶଇଁ ବଡ଼ ଶୋଇତା ॥୧୩॥

ଲବଙ୍ଗ ଅଳାବତ ପାନ ଭୂଞ୍ଜିଣ ଝୁମ୍ବା ପାଟ ବାନ୍ଧି ଡୋରେ

ଅପ୍ରବ ହେମ ପଖାଉନ ଗୋଟିଏ ପକାଇଛନ୍ତି କଇଁରେ ॥୧୪॥

ଧୀର ଧୀର ହୋଇ କଣିଶ ଗମନ ମଘ ଦେଶରେ ମିଳିଲେ

ନର ନାରୀ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଣିଶ ଆଗରେ କଡ଼ାଇ ନେଲେ ॥୧୫॥

ନୃପତି ଆସନ ଚଳରେ ଭୂରିତେ ହୋଇଲେ ଯାଇଁ ପ୍ରବେଶ

ପଖାଉନେ କର ଠୁଳନ୍ତେ ତାହାକୁ ଅନାଇ ଦେଲେ ନରେଶ ॥୧୬॥

ଦେଖିକରି ବଡ଼ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଣ ବୋଲନ୍ତି ଦେଶ ହେ କୁନ୍ତେ

ଅପ୍ରବ ନାୟିକା କାହୁଁ ଏ ଅଇଲ ନାଶିମା ତାଙ୍କୁ କେମନ୍ତେ ॥୧୭॥

କୁନ୍ତେ ଅନାବନ୍ତେ ଅନୁନ ପ୍ରଣାମ କଣ ଭୂମିରେ ଶୁଭିଲେ

ଉଠ ଉଠ ଠାକୁରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ହେଲୁ ଯୁଧିଷ୍ଠି ଦେବ ବୋଇଲେ ॥୧୮॥

୧ । କ. ପଥ

୨ । କ. ଭୂଞ୍ଜିଣ ତମ୍ବା ପଟଧର୍ମ

ଖ. ଦେବାଇ ତମ୍ବା ପାଟତଥ

ଗ. ପାନ ପାନରେ ଝୁମ୍ବା ପାଟ ବନ୍ଧି

୩ । ଚ. ଦେହରେ

୪ । କ. ଯଶ

ଉ. ଘ. ଗମନ କଣିଶ ମଘ

୫ । ଖ. କରନ୍ତି ଆଗରେ କଡ଼ାନ୍ତି ଧରେ

୬ । ଚ ଖ. ଘ. ନୃପତି ଆସନ

୭ । ଖ. ନାଶି ଗୁରିତେ ହେଲେ

୮ । ଖ. ଅନାୟିକା ସେ

୧ । କ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

ଘ. ଆସିବେ

୧୦ । ଚ. କେନ୍ତେ

ଘ. ହୋଇଲେ—କେନ୍ତେ

୧୧ । ଚ ଖ. ଘ. ନାୟିକା କାହୁଁ ସେ

୧୨ । ଖ. ନାଶିମାକୁ ସୁନ୍ତେ

୧୩ । କ. କେନ୍ତେ ଅନାୟିକା—ପ୍ରଣାମ

ଘ. ଘ. କେନ୍ତେ—ପ୍ରଣାମ

୧୪ । ଖ. ଶୋଇଲେ

୧୫ । ଚ. ନୃପତି ଦେବ ବୋଇଲେ

ଖ. ବୋଲନ୍ତେ

ଶୁଣିଣ ଅନୁନଂ କୁଶଳେ ଉଠିଣି ନମସ୍କାର ତାକୁ କରୁଁ

ପ୍ରଣାମନ ଠୁକ ତାନାନା ବୋଲଣି ଗାନ୍ଧାର ରାଜେ ଫୁଲାରୀ ॥୧୬॥

ବିରାଟ ବୋଲଲେ ରହ ହେ ଗାଏଣି କୁ ନେଉଁ ଦେଶୁ ଅଲେ

କସ ବିଦ୍ୟା ତୋର କି କାର୍ଯ୍ୟେ ଗମନ ଅପୁର ରୂପେ ଧଇଲୁ ॥୧୭॥

ଅନୁନ ବୋଲନ୍ତି କୁଶଳେ ଦେଶେ ହସ୍ତିନା ପଞ୍ଚ କଟକ

ଚର୍ଚ୍ଚିରେ ନୃପତି ଧର୍ମକ ନନ୍ଦନ ସାକ୍ଷାତ ଧର୍ମ ବିବେକ ॥୧୮॥

ତାହାକର ସାନଂ ଶର ସମସେନ ତାଙ୍କ ସାମୁକ ଅନୁନ

ତାହାକଂ ମଞ୍ଜୁମା ଜାଣୁକ ବିରାଟ ଶସିସୁ କୁଳ ମନ୍ତ୍ରନ ॥୧୯॥

ନାଟ ମନ୍ତରେ ନୃତ୍ୟ ଗୀତ କରଇ ଆଉ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତଃସୁଷ୍ଟ

ନଟ ପୁରୁଷ ନଟ ପ୍ରିୟଂ ଅଟଇ ନାମ ମୋର ବୃହନ୍ନାଥ ॥୨୦॥

୧ । ଚ. ଶୁଣି ଅନୁନ

ଘ. ଶୁଣି ଅବଳନ

ଘ. ପୁଣି ଅବସୁନ

୭ । ଚ. ଶସ ବିଦ୍ୟାରେ ତୋର କି କାର୍ଯ୍ୟେ ଗମନ

ଏମନ୍ତ ରୂପେ

ଘ. କି କାର୍ଯ୍ୟେ ଗମନ ଏମନ୍ତ ରୂପ

୨ । ଖ. ଉଠିଲେ

୮ । କ ଖ. କୁଶଳେ ଦେଶେ

୩ । ଘ. ନମସ୍କାର ତହିଁ କର

୯ । ଘ. ପଞ୍ଚ କଟକେ

୪ । ଖ. ତେନା ତେନା ବୋଲ

୧୦ । ଘ. ବିବେକେ

ଘ. ତାନା ତାନା ବୋଲ

୧୧ । ଚ ଖ. ଗାନ୍ଧାର ସାନ

୫ । ଖ. ଗାନ୍ଧାର ରାଜ

୧୨ । ଚ. ତାଙ୍କ

୬ । ଖ. ରହ ରହ ଗାୟଣି ନେଉ ଦେଶରୁ ଅଲେ

୧୩ । କ ଖ. ଶେଷୀସୁ

ଘ ଘ. ବିରାଟ ବୋଲେ ରହ ରହ ଗାୟଣି

ଶ. ଶସି

କେଉଁ ଦେଶୁ ରୁ ଅଲେ ୧୪ । ଚ. କଟ ପୁରୁଷ ନଟ ପ୍ରିୟ

ଆମ ଦୁଃଖର ଅନ୍ତର ନ ଥାଇ ଦୃଢ଼ନାଶ ଧନଜୀବି

ଯେ ସେ ଅର୍ଜୁନ ମୁଁ ଅଟଇ ବରଷି' ଏଥୁ ନକର ସଂଶୟ ॥୨୭॥

ସେ ପାଣ୍ଡବେ ତୋର ରାଜ୍ୟକୁ ଅଇଲେ ଏମନ୍ତ ଶବଦ' ଶୁଣି

ସେହି ଶବଦକୁ ଗୋଡ଼ାଇ ଅଇଲ ଶୁଣ ଏବେ ନୃପମଣି' ॥୨୮॥

ବରଷି ବୋଲନ୍ତି ଯେଉଁ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ' ସେବାରେ ବନ୍ଧୁ ଚତୁର

ଏ ତମିଁ ଲୋଚନେ ସେମନ୍ତ ପ୍ରଭୁକୁ' ଦେଖିବକ ମୋହଗୁରୁ' ॥୨୯॥

ତୁମ୍ଭେ' ରଞ୍ଜିତକ ମୋ' ପୁତ୍ରା ଉତ୍ତର ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ଶିଖାଇବ

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲନ୍ତି ରଞ୍ଜିଲେ ରଞ୍ଜିତା ସଦୟା ଯେବେ' କରବ ॥୩୦॥

ବରଷି ବୋଲିଲେ କହିଲ ଯେ ନଚ ପ୍ରୀତି ପୁରୁଷ' କେମନ୍ତେ

ପ୍ରୀତି ପୁରୁଷ ବାହାର ନୟନକ ବୋଲିଣ କହିଲେ କୁନ୍ତେ' ॥୩୧॥

୧ । କ ଶ ପ, ଧନର୍ଯ୍ୟ

ପ, ସେ ମାହାପ୍ରଭୁକୁ

୨ । ଶ, ଯେବା ଅର୍ଜୁନ ପ୍ରତକ୍ଷେ ମୁ

୨ । ପ, ମୋହୋଗୁରୁ

ଗ, ଯେବା ଅର୍ଜୁନ ପ୍ରତକ୍ଷେ ମୁ ରାଜ

୮ । କ—କ ତୁମେ

ପ, ଯେବା ଅର୍ଜୁନ ମୁ ପ୍ରତକ୍ଷେ

୧ । କ, ମୋ

୩ । ଶ, ରାଜକୁ ଅଇଲେ ଏ କଥା ସେ ମୁହିଁ

୧୦ । ପ, ବୋଲିଲେ—ମୋତେ

୪ । କ ଶ ପ, ନୃପମଣି

୧୧ । କ, ନାଚନ୍ତି ଶ ପୁରୁଷ

୫ । କ, ଯେଇ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ

ଗ, ବୋଲିଲ କହିଲେ ଯେ ନଚପ୍ରୀତି

ଶ, ଯଇ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ

ପୁରୁଷ

ଗ, ବୋଲିଲ କେଉଁ ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ

ପ, ବୋଲନ୍ତି—ପୁରୁଷ

ପ, ଯୁଧିଷ୍ଠିରଙ୍କ

୧୨ । କ ପ: କୋନ୍ତେ

୬ । ଶ, ଧର୍ମନନ୍ଦନକୁ

ଗ, ପୁରୁଷ ବାହାର ନୟନକ—କୋନ୍ତେ

ଗ, ସେ ମାହାପ୍ରଭୁକୁ

ବରଟ ବୋଇଲେ ଦେଖିଲେ ସିନା ସେ ସେ କଥାକୁ ଯିବା ପ୍ରଭେଦ

ନିର୍ମଳ ହୋଇ' ଅନ୍ତଃସୁରେ ରହିବ ଆଶଙ୍କା ନ ଥିବ ଶତେ ॥୨୭॥

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲନ୍ତି ପକ୍ଷୀ ଦେବ ସେ ପ୍ରଭାତେ ବୁଝି ବରଟ

ବିଶ୍ୱାସ ଲୋକ ଜଣେ ଆସି ଦେଖିବ ପଡ଼ିବ ଅନ୍ତର ପାଟ ॥୨୮॥

ନୃପତି ଅଙ୍କରେ ଆସ୍ଥାନ ତଳରେ ଅନ୍ତର ପାଟ ପଡ଼ିଲା

ପାତଳେଶ୍ୱର ମନ୍ତ୍ରୀ ପାଇ ବୁଝିଲେ ପରାଧୀନ ପାଇ' ଘେନିଲା ॥୨୯॥

ଶୁଣି ନୃପତି ଆନନ୍ଦ ହୋଇକରି ଜଗଦୀଶ୍ୱର ଅଣାଇଲେ

କୋଳାଳ ହସ୍ତରେ ବୁଝିଲା ଶିରେ' ଶାଢ଼ୀ ବେଶେ ବନ୍ଧାଇଲେ ॥୩୦॥

ବୁଝିଲାଣି କର' ଧରିଣ ବରଟ ଅନ୍ତଃସୁରେ ପ୍ରବେଶ

ଉତ୍ତର ବାଳୀକ ଅଣାଇ ଭୁବିରେ ସମସ୍ତେ' ତାଙ୍କ ପାସ ॥୩୧॥

୧ । ଶ୍ରୀ. ଶ୍ରୀପ୍ରଭେ

ଶ୍ରୀ ପ. ବରଟ ବୋଲନ୍ତି—ତା କଥାକୁ  
ପ୍ରଭେଦ

୨ । ଶ୍ରୀ. ନିର୍ମଳ ହେଲେ

୩ । ଶ୍ରୀ. ବୋଇଲେ

୪ । ଶ୍ରୀ. ଶରୀର

୫ । ଶ୍ରୀ. ନୃପ ଅଙ୍କ

୬. ନୃପ ଅଙ୍କରେ

୭. ନୃପତି ଅଙ୍କରେ

୮ । ଶ୍ରୀ. କାତେକ ଶର ମନ୍ତ୍ରୀ ପାଇ ପ୍ରଭେଶ  
ପରାଧୀନ

୯. କାତେକସ୍ୱର ମନ୍ତ୍ରୀ ବେଶ ଭୁବିରେ

ବେଶ ଭୁବିରେ

୧୦. ମନ୍ତ୍ରୀ ଆସି ଭୁବିରେ ପରାଧୀନ ବୁଝି

୧୧. ପରାଧୀନ ବୁଝି

୧୨ । ଶ୍ରୀ. ଶ୍ରୀ. ନୃପତି

୧୩ । ଶ୍ରୀ. କରପାଶେ

୧୪. କରପାଶେ

୧୫ । ଶ୍ରୀ. ବୁଝିଲା ପିତର

୧୬ । ଶ୍ରୀ. ବୁଝିଲା କର

୧୭ । ଶ୍ରୀ. ବେଶେ ଅଣାଇ' ସମସ୍ତେ

ନୃତ୍ୟ ଗୀତ ଶିଖାଇବ ବୋଲିକରି' ଅପୂର୍ବ ମନ୍ଦିର ଦେଲେ

ଆମ୍ଭର ରେଷ ମନ୍ଦିରେ ଏ ଭୂଜି ବେ' ବଞ୍ଚିରକୁ ସଜା ବୋଲେ ॥୩୨॥

ନାଟ ମନ୍ଦିରେ ଧନଜୀବ ରହିଲେ ଦେନିଶ ଉତ୍ତର ବାଳୀ'

ନୃତ୍ୟଗୀତ ତାକୁ ଶିଖାଇ ଦିଅନ୍ତି ପଖାଉନେ କର' ଶୁଣ ॥୩୩॥

ବିରାଟ ପାଇ ଆସ୍ଥାନରେ ମିଳିଲେ କୋନ୍ତରାଟକ ସଙ୍ଗରେ

ପୁଣି ବେନି ତହିଁ ପଣା ଖେଳୁଛନ୍ତି ଅତିଶ୍ରୀ ଆନନ୍ଦ ଚିତ୍ତେ ॥୩୪॥

ପଞ୍ଚ ଅକ୍ଷର ଅନୁଲେପ ବଲ୍ଲେପ ଗୁଣେ କି' ବୋଲନ୍ତି ଦୂର

କହେ ବଞ୍ଚିମୁର' ବିଚିତ୍ର ଭାରତ ସେହି ନାମ ଦୁହେ ଧରି ॥୩୫॥

୧ । ଶ. ତାକୁ

ବ. ପଖାଇନ ଧିରେ

|

୨ । ଶ. ଅନୁ ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିରେ ରହିବ

୧. ତାକୁ ଶିଖାଇବନ୍ତି ପଖାଉନ

୩ । ଶ. ଧନଜୀବ ରହିଲେ ଦେନି ଉତ୍ତର

ଧିରେ

ବାଳୀ ।

୫ । ଶ. ଅତି ଆନନ୍ଦ ମତେ

୬: ଅନୁ ନ ରହିଲେ ଉତ୍ତର ବାଳିକ

୭ । ଶ. ଅକ୍ଷର ଅନୁଲେପ ବଲ୍ଲେପ 'ଦ୍ରୁତେଶ

ଦେନି

୮ ଶ. ଅନୁଲେପ—ଦ୍ରୁତେଶ

୯ । ଶ. ତହିଁ ପଖାଇ ଅଛନ୍ତି ପଖାଇନ

୧୦ । ଶ. ବିରାଟ

ଧିରେ

## ପଞ୍ଚମ ଛାନ୍ଦ

ସ୍ବଗୀତ ପୋଇ କୃଷ୍ଣେ

ଦ୍ରୋପଦ ନନ୍ଦନା ସିଂହର ମୋକ୍ଷଣ କମଳ କେତକୀ ଚନ୍ଦ୍ରକାର\*  
ମୁଖ ଶତପଥ\* ତହିଁ ବେନିନେତ୍ର ରୁଚିର ବିକଟ\*\* ଇନ୍ଦୀବର । ୧।  
ଅତସି କୁସୁମ ନୋହେ ତହିଁ ଧନ କୁଟିଳ ମାଳ ଅପୂର୍ବ କେଶ\*  
ନାସା ତଳପୁଲ ନବାପୁଷ୍ପ ଭୁଲ ସୁନ୍ଦର\* ସୃଷ୍ଟ ରତନ ବାସ ॥ ୨॥  
ଦନ୍ତ କୁନ୍ଦପରି କୁନ୍ଦେ ଏକ ପରି\* ରଲ୍ଲ ବଧାତା ନିର୍ମଳ କଲ  
ଭ୍ରଷ୍ଟ\* ପୁଲ୍ୟକୁ କଣ୍ଠି ମୋହ ପାଶେ ଜଗତ ଜୀବନ\* ବନ୍ଦୀ ହେଲ\* ॥ ୩॥  
ଜାତ\* ତମ୍ବାକଳ ପରାଏ ଅକ୍ଳାନ୍ତ କମଳ କରରେ\*\* ଶୋଭାପାଏ  
ଜଳ ନଃମାନ ଜାତିରେ\* ସମାନ ଶକ୍ତି ବେଶୁପଥ ଅଗ୍ରପାଏ ॥ ୪॥  
କୋମଳେ\*\* ଶିଶୁ ପ୍ରାୟେ ତନ୍ମତେଶ ପଦ୍ମକୋଷ ଅବା କୁଚରା\*  
ତରଣ ଅକ୍ଳାନ୍ତ ଅଶୋକର କଳି ଦ୍ବାଦଶ କୁସୁମେ\* ତନ୍ମ ତାର ॥ ୫॥

\* । କ. କନେକ — ତନ୍ମତାର

ଂ ପ. ତନେ କେତକୀ ଚନ୍ଦ୍ରକାର

୨ । କ. ସେତପଥ

ଖ-ପ. ସତପଥ

୩ । ପ. ବିକଟ

୪ । କ. ଅଭିଷି କୁସୁମ ଚନ୍ଦ୍ର\* ବେନି ନୋହେ  
ପମ କୁଟିଳ ଅପୂର୍ବ କେଶ

ଖ. ଅସିତ କୁସୁମ — କେଳି ସିତ ଅପୂର୍ବ  
କେଶ

ଗ. କଳ ଅପୂର୍ବ କେଶ

\* । କ. ପ. ପୁଷ୍ପପୁଲ ସୁନ୍ଦର

ଖ. ପୁଷ୍ପପୁଲ ସୁନ୍ଦର

୭ । ଖ. ବଡ଼ କୁନ୍ଦପରି କୁନ୍ଦେ ଏକ ପରି

୭ । କ. ତର

୮ । କ. ମୋହୋତାପେ ଜଗତ ଜୀବନ

ଖ. ମୋହୋତାପେ ଜଗତ ବନ୍ଦନ

୯ । ପ. ବିକଟ

୧୦ । ଖ. ଗ. ଯାଣି

୧୧ । କ. ତରଳ

ପ. ଯାତ କମ୍ବାକଳ — କରରେ

୧୨ । କ. ଯାତ କମ୍ବାକଳ ଯାତରେ

ଖ. ସିତ କମ୍ବାକଳ ସିତରେ

୧୩ । କ. କମଳ

୧୪ । ଖ. ପ. କବା କୁଚରା

୧୫ । କ. କୁସୁମରେ

କପୋଳେ ସିନ୍ଦୂର' ଦଶଇ ପୁରଇ ଚନ୍ଦ୍ରମଣ୍ଡଳେ କ ଉଦେ ଭବୁ  
ବଣ୍ଡରେ ମନ୍ଦ୍ୟ ଲଢ଼ୁଛୁ କି କର ବଚନେ ନ ଆସେ' ଅନୁମାନ୍ ॥୭॥

ଚକ୍ରନେ ଭ୍ରମର କବା ସେ ଭ୍ରମର ବଧୂନ' ମଧୁ ରୁମ୍ଭିବା ଆଶେ'  
ବୁଭୁକ୍ଷୁ ବୁଭୁକ୍ଷୀ' ଝିଲମିଲ ମାଳୀ ତଥୁ ଚନ୍ଦ୍ରଝୁଞ୍ଚି ଶୋଭା ଦଶେ ॥୮॥

ନୟନେ ଅଞ୍ଜନ କଲେକ ରଞ୍ଜନ' ବେନ ଲଞ୍ଜି ଲଗି' କର୍ଣ୍ଣଧର  
ସୁନେଶ ମୁକୁଳ ଜାତି ପୁଷ୍ପମାଳ' ଅଗ୍ରରେ ବାନ୍ଧଲେ ଥୋପି କର ॥୯॥

ନାସେ ନାସାମଣି ପଦ୍ମରାଗ ଜଣି' ବାମ ଦକ୍ଷିଣ ପୁଟରେ ଗୁଣା  
କର୍ଣ୍ଣେ' ମଞ୍ଜୀକଳ' ରହେ ଅଛି ଝଲ ଦେଖିଲେ ବିବେକ ହୋଏ ବଣା' ॥୧୦॥

ଝଲକା ଝଲକ ନପଡ଼େ ପଲକ ଫୁଲ ଭୁଲକୁ' ଉପମା ନାହିଁ  
କର୍ଣ୍ଣର ବଦନା ସେ ଚିତ୍ତ ବଦନା ଅଗାଧେ ଯେ ଅବା ଦେବ ଶୁଣି' ॥୧୧॥

୧ । କ-କ କପୋଳେ ସିନ୍ଦୂର

ବ: ଶାନ୍ତ ପୁଷ୍ପମାଳ

୨ । କ. ନ ଅଧୁ

୧ । କ. ଯାଣି

ଉ ପ. ରୁଆ ସେ

୧୦ । କ. କର୍ଣ୍ଣେ

୩ । କ. ଚ: ଚକ୍ରନେ

୧୧ ପ. କଢ଼ା

୪ । କ-ବ ଆସେ

୧୨ । ବ. କରେ ବଣା

୫ । କ. କର୍ଣ୍ଣୁ ବୁଭୁକ୍ଷୁ

ବ: ପଦ୍ମଚମ୍ପକ ମୋହନମାଳା

୬ । ଉ ପ. କରୁଛୁ ରଞ୍ଜନ

୧୩ । କ. ଝ. ପଲକ ଭୁଲକୁ

୭ । ଶ. ଝସିଲକ୍ଷ୍ମ

୧୪ । ଶ. ବାସେନେ ଅବାବନ ଶୁଣି

୮ । କ. ଯାଣ ପୁଷ୍ପମାଳ

୧୫. ଅଗାଧପନେ ଅବା ଦେବ ଶୁଣି



କଣ୍ଠେ ଶୁଣିବି ଉଦ୍‌ଘୋଷିତ ପୁର ପଦ୍ମଚମ୍ପକ ମୋହନମାଳା  
 କରେ କଳିଆଣ ଗୁଞ୍ଜରୁ ମିଳି' କମବାସୁ ମିଶି ଶୁଣି ଘନା' ॥୧୧॥  
 ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପାଉଁଶୀ ଭାଞ୍ଜି ରହେ ଝଲ ହେମ କଳିଣୀ କଟୀରେ ଶୋହେ  
 ଭଲ ଅଙ୍ଗୁଳରେ ରତନ ମୁଦରେ ଉଜ୍ଜଳେ ଜଗତଜନ ମୋହେ' ॥୧୨॥  
 ଚରଣରେ ବଳା ପାଦୁଡ଼ି ସୁବଳା ନୁପୁର କରେ ଅପୂର୍ବ ଧୂଳି  
 ପ୍ରଚଳନେ ପାଦ ଝୁଲୁଆ ବିବଦ ଶୁଣି କାମେ ଚଣ ହେବେ ମୁନ ॥୧୩॥  
 ଅମଳାଶ ପାଟ ଦିଶେ ଝଟ ଝଟ ଧଡ଼ରେ କନକ ପଦ୍ମ ପଡ଼ି  
 ପିନ୍ଧିଲେ ସଜାଡ଼ି କଟୀତଟେ ଭାଡ଼ି ସେ କୁଞ୍ଜ ଖୋସିଣ ଦେଲେ ଗୁଡ଼ା ॥୧୪॥  
 ଓଁକାଁ ପାତାମୁର ପାଟ ମନୋହର କନକ ଫୁଲରେ ଶୋଭାପାଏ  
 ବେନି ମୁଖ ଧଡ଼ି ଜରିରେ ନିବାଡ଼ି ଚଉପାଶେ ମୋଡ଼ିବ ଶୋହେ' ॥୧୫॥  
 ଅକାଞ୍ଚିତ ପାନ ବୋଲି ମୋଡ଼ି ତୁନ ଲବଙ୍ଗ ମିଶାଇ ଲୁଗି ହେଲେ"  
 ନାସିକା ଫୁଲାଇ କଟାକ୍ଷ ଖେଳାଇ ମଦ ମଦ ହସି ବିଜେ କଲେ ॥୧୬॥

୧ । ଷ. କର୍ତ୍ତାସ୍ତ୍ରାଳ—ମିଳି

ଘ. କଳିଆଣ ଗୁଞ୍ଜରୁ ମିଳି

୨ । ଗ. ହୁବରାଜ

୩ । କ. ଉଜ୍ଜଳେ ଜଗତଜନ ହୋହେ

ଖ. କନକ ମୁଦରେ ଉଜ୍ଜଳେ

ଉଷଳ ମନ ମୋହେ ।

ଘ. ଉଜ୍ଜଳେ—ମୋହେ

୪ । ଷ. ନେପୁର

୫ । ଷ. ପ୍ରଚଳନେ ପାଦ

ଘ. ପ୍ରଚଳନେ ପଦ

୬ । ଷ. କନକ ପଦ୍ମ ପଡ଼ି

ଘ. କନକଲତା ପଡ଼ି

୭ । କ. ସେ କୁଞ୍ଜ ଖୋସିଣ ହେଲେ ଗୁଡ଼ା

ଖ ଗ. ସେ କୁଞ୍ଜ ଖୋସି ଦେଲେ ଗୁଡ଼ା

୮ । ଷ. ଓଡ଼ି

ଘ. ଓଡ଼ି

୯ । କ. ଘୋଡ଼ିବେ ଘୋହେ

ଖ ଗ. ମୋଡ଼ିବେ ହୋହେ

ଘ. ହୋହେ

୧୦ । ଷ. ବୋହୋଲେ

ବିଷୟ ନବର ପଶ୍ଚିମ ଦୁଆର' ପରବେଶ ହେଲେ ଚଣ୍ଡି ଯାଇ'  
ତାକୁ ଦେଖିକରି ସବୁ ପରିବାର ପୁଣିଲେ କୁହେ ଅଇଲ କାହିଁ' ॥୧୬॥

ବୋଲନ୍ତି ପଞ୍ଚାଳ ଶୁଣିଥିଲେ ବାଳ' ଶୁଣିକି ଗୁମ୍ଫାରେ ଯାଇ କହ  
ରହି ତାଙ୍କ ପାଶ କରନ୍ତି ସୁବେଶ ଯେବେ ମୋରଠାରେ ହେବ ସ୍ବେଦ' ॥୧୭॥

ଶୁଣି ଦାସୀଗଣ ମନେ ବିଭବଣ ବୋଲନ୍ତି' ଏଇ ଅପୂର୍ବ ଶୋଭା  
ଶୁଣି ଏହା ଲାଗି ହୋଇବେ ଦୁର୍ଭାଗୀ ନୃପତି ଦେଖି ହୋଇବେ ଲୋଭ' ॥୧୮॥

କେ ବୋଲନ୍ତି ଆସ ଦେଖାଇବା ସାସ କେ ବୋଲନ୍ତି' ଦେବା ଘରୁଡ଼ାଇ  
କେ ବୋଲନ୍ତି' ଶୁଭ କର ମୋର ବୋଲ ଶୁଣିକି ଗୁମ୍ଫାରେ ସେ ଜଣାଇ' ॥୧୯॥

ଆଜ୍ଞା ଦେବେ ଯାହା କରନ୍ତା ନା ତାହା ଦେବପ୍ରିୟ ପ୍ରାୟ ଏପେ ଦିଶି''  
ଏତେ ମନେ ଭାବି ଗଲେ ସବୁବାଳୀ ଶୁଣି ଗୁମ୍ଫାରେ ଜଣାନ୍ତି ଆସି'' ॥୨୦॥

୧ । କ. ପଶ୍ଚିମଦ୍ବାର

ଶ. ପଶ୍ଚିମ ଦୁଆର

୨ । ଗ. ଯା' ଚଣ୍ଡି

୩ । କ. ଦେଖିକରି ଗଲେ ପରିବାର

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ! ଅଗରେ ଯା' କହ

ଖ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣେ ଗୁମ୍ଫାରେ ବେରେ କହ

ଗ. ଦେଖିକରି ଚଣ୍ଡି ପରିବାର

ଆସିଥି' ହୋଇବ ସବେ ଶୁଣି

୪ । ଘ. କହନ୍ତି ପ୍ରୋପତ ସୁଣିଲେ ଯୁବକ

୫ । ଙ. ସକାଳୁ କେଶରେ ରହିବ ପାଶରେ

ଯେବେ ସେ କହିବେ ମୋତେ ସ୍ବେଦ

୬ । ଛ. ଶୁଣି ଚଣ୍ଡି ନାଥ ମତରେ ବିଭବ

୭ । ଘ. ହୋଇବ ମୁଣ୍ଡି ନୃପତି

ଦେଖିଲେ ହେବେ ଲୋଭ

୮ । ଘ. ବୋଲଇ

୯ । ଘ. ବୋଲଇ

୧୦ । ଘ. ବୋଲଇ

୧୧ । ଙ. ସ୍ବେଦ ଦିଶେ

୧୨ । କ ଙ. ପୋଥିରେ ଧୁଆଁ ୨୧ ପାଠ

ନାହିଁ ।

ଗ. ଏତେ ବୋଲିକରି ଗଲେ ଯେବେ

ନାଥ ! ସମସ୍ତେ ନାହାନ୍ତି

ରାଣୀ ପାଶେ ।

ଶ୍ରୀ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ନାରୀମାନେ ଗଲେ ଗ୍ରୋପକି ନେଲେ ତାଙ୍କ ପାଶ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ଉଠିଲେ ଆଲିଙ୍ଗନ କଲେ ପୂଜାକରି ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ ତୋଷ ॥୨୬।  
 ପରୁରନ୍ତ୍ର ଶ୍ରୀ ଶୁଣ ମହାସ୍ବାଣୀ କେ ତୁମ୍ଭେ ଅଇଲ କେହି ଦେଶୁ  
 କି କାର୍ଯ୍ୟେ ମୋ ପୁରେ ଗମନ ସଭାରେ ସ୍ବର୍ଗର ସୁନ୍ଦରୀ ପ୍ରାଏ ଦଶୁ ॥୨୭।  
 କହନ୍ତୁ ପଞ୍ଚାଳ ଶୁଣିପିରେ ବାଳୀ ପଞ୍ଚକଟକ ହସ୍ତିନା ପୁଣ୍ୟ  
 ସେ ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବ ମହୁମା ଦୁର୍ଲଭ ଗ୍ରୋପଣ ନାମେ ତାହାଙ୍କ ନାୟ ॥୨୮।  
 ତାଙ୍କର ମୁଁ ସଖୀ ତାଙ୍କୁ ମୋତେ ଲେଖି କିଛିହିଁ ନଥାଇ ମୋଁ ଅନ୍ତର  
 ରହି ତାଙ୍କ ପାଶ କରଇ ସୁବେଶ ସଇନ୍ଦୱୀ ନାମ ଅଟଇ ମୋର ॥୨୯।  
 କୂଟ ପଶାଖେଳ ପାଣ୍ଡବ ପଞ୍ଚାଳ ରାଜ୍ୟ ତେଜ ବନେ ବାସ କଲେ  
 ବାର ବରଷରେ ଭ୍ରମିଲେ ବନରେ ତୁମ୍ଭର ରାଜ୍ୟକୁ ସେ ଅଇଲେ ॥୩୦।  
 ସେ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଅଇଲ ମୁଁ ପୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ବୋଲନ୍ତି ରହ ରହ  
 ମୁକୁଳିତ କେଶି ଏକ ଭବିଷ ସତ୍ୟକରି ମୋର ଆଗେ କହ ॥୩୧।

- |                                  |                   |
|----------------------------------|-------------------|
| ୧ । ପ. ମାହାସ୍ବାଣୀ                | ୬ । କ. ମୋତେ ନ ଥାଉ |
| ୨ । ପ. କ କାର୍ଯ୍ୟ                 | ୭ । କ ପ. ଭୂଟ      |
| ୩ । ଷ. 'ଗମନ ସଭାରେ' ପାଠ ନାହିଁ     | ୮ । ପ. ବନବାସ      |
| ୪ । ସ୍ବର୍ଗ ସୁନ୍ଦର                | ୯ । ଷ. ବୁଦ୍ଧିଲେ   |
| ୫ । କ. ଦୁପଟ ନାମେ ତାହାଙ୍କ         | ୧୦ । ପ. ଅସଲଧ ପୁଣି |
| ଗ. ଗ୍ରୋପଣ ନାମେ ତାଙ୍କର            | ୧୧ । ଷ. ବୋଇଲେ     |
| ଦ. ସେ ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ ମହୁମା ଦୁର୍ଲଭେ |                   |
| ଗ୍ରୋପଣ ନାମେ ତାହାଙ୍କ              |                   |

କହନ୍ତି ପଞ୍ଚାଳ ଦିଅରର' କଲ ମୋ କେଶ ଧଳଲ ସେ ପାମର'  
 ସେହିଦିନୁ ମୁଁ କେଶ ନ ବାନ୍ଧଇ ମନରୁ' ନ ଯାଇ ତଥା ତାର ॥୨୮॥  
 ମୋର ସ୍ବାମୀ ଯେବେ ଭୁଜ ଉପାଡ଼ିବେ ରୁଧିରେ ବାନ୍ଧବି ମୁଁ ନ ଡ଼ା  
 ଏମନ୍ତ ଶୁଣିଣ ମନରେ ଶୁଣିଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ପାଇଲେ ମନେ ପୀଡ଼ା' ॥୨୯॥  
 ମୋର ଶତେ ଭ୍ରାତା' ହୋଇବେ ସେ ହତ ନାରଦ' ଅଛନ୍ତି ପ୍ରବେ କହି  
 କହିଲେନି ଶୁଣି ସବୁଅଛି ଜାଣି ମୁଁ ସେବା କରିବି ଥାଅ ରହି ॥୩୦॥  
 ଦାଶ୍ୟଂସେନା କହି ରହିବି ଯେ ମୁଁ ପୁରୁଷରେ ମୋତେ ନ ପେଶିବ''  
 ସୁକରେ ନନ୍ଦନ କରିବି ଶ୍ରେୟନ ମୋହଠାରେ ସତ୍ୟ ରଖିଥିବ ॥୩୧॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ବୋଲଇ' ସବୁ ମୁଁ ଜାଣଇ' ଶୁଣିଅଛି କୁନ୍ତ କଥାମାନ' '  
 କୁନ୍ତେ କୃପା କଲେ' ଅଜ୍ଞାନ ସରିଲେ ପାଣ୍ଡବେ କରିବ' ଦରଶନ ॥୩୨॥  
 ବହୁ ପୁଣ୍ୟକଲ' କୁନ୍ତକୁ ଭେଟିଲି ମୁଁ ସେବିଥିବି କୁନ୍ତ ପାଦେ  
 କିଛି ନ ବସୁର ରହ ମୋର ପୁର ଦିନ ଶେଷଯାଏ' ଅପ୍ରମାଦେ ॥୩୩॥  
 ନିଶ୍ଚିନ୍ତେ ଦ୍ରୋପଦ ନନ୍ଦନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୋଇ ରହିଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ପାଶ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚରଣ ମୋହର ଶରଣ ଭାଣେ ଘନ' ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ଦାସ ॥୩୪॥

୧ । ଶ. ପଞ୍ଚାଳର

ଦ. ପଞ୍ଚାଳ

୨ । ସ. ସେ ବାମନର

୩ । କ. ବାନ୍ଧଇବନର

୪ । ଶ. କେତେ

ବ. ସେଥିର ବାନ୍ଧବି ମୁଁ

୫ । କ. ଶୁଣି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ପାଦରେ ମନେ

ମହାପିଡ଼ା ।

ଶ. ମନେବୀଡ଼ା

ଘ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ମଣିଲେ ମନେ ପୀଡ଼ା

୬ । ଚ ଶ. ସତେ ଭ୍ରାତା

୭ । ସ. ନାରଦେ

୮ । ଚ ଘ. କହିଲେ ନ

୯ । ଚ. ଦାଶ୍ୟଂସେନା କହି—ମୁଁ

ଘ. ବିପ୍ଳବେନ କହି କେବଳ ମୁଁ

ଘ. କିପୁରୋକ୍ତ କହେ ଯେବେ ମୁଁ ରହିବି

୧୦ । ଶ. ପୁରୁଷରେ ମୋତେ ପେଶିବୁ

୧୧ । ଚ. ମୋହଠାରେ ଘଟ୍ୟ

ଘ. ମୋହ ପରେ ପଡ଼୍ୟ

୧୨ । ଶ. କହୁ

୧୩ । ଶ. ଜାଣିଅଛି ମୁଁ

୧୪ । ଚ ଘ. ଶତମାନ

୧୫ । ଚ ଘ ସ. କୃପା କଲେ

ଘ. ଶୁଣୁକୁ ପାଦରେ

୧୬ । ଚ. ତହେ

୧୭ । ଚ ଘ. ସୁନ୍ଦର

୧୮ । ଶ. ପନ ସେଇ ହେବ

୧୯ । ଚ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ—ଭାଣେ ଦିନ

ଘ ସ. ତହେ ଦିନ

ଘ. ମୁଁ ତହିଁ ସରଣ ଭାଣେ ଦିନ

# ଷଷ୍ଠ ଛାନ୍ଦ ରାଗ—କଳସା'

ଦାହ କନକର କାନ୍ତି' ନକୁଳ କୁମାର

ଅପ୍ରାନ୍ତ ସୁଦୟ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ' ସୁକୁମାର ॥୧॥

କରରେ ହେମ କକଣ କର୍ଣ୍ଣରେ କୁଣ୍ଡଳ'

କପ୍ତରୀ ତଳକ ଶୋଭା ପାଉଛି କପୋଳ' ॥୨॥

କର ଅଙ୍ଗୁଳରେ ଶୋହେ ମରକତ' ମୁଦ

ଟେକ ରତ୍ନ ପିନ୍ଧଇନ୍ତି' ମାଳପାଟ ଖଣି ॥୩॥

କରିର କନକ ପଦ୍ମ' କୁସୁମି ପାଗରେ

ଅତି ଯତ୍ନ କରିଣ ବାନ୍ଧଲେ' ମସ୍ତକରେ ॥୪॥

ଅସ୍ତରତ୍ନ ଜଡ଼ତରେ ମଡ଼ାଇଲେ ପେଟ

ଝଲକ ହେମ ଟାଣୁଆ ଖୋଷିଲେ ସୁପଞ୍ଚ' ॥୫॥

୧ । ଉ. ପ. ରାଗ କଳସା ବାଣିରେ

୬ । ର. ପ. ମର୍ଦ୍ଦିତର

୨ । କ. କାହାକ କନକ କାନ୍ତି

୭ । ପ. ପିନ୍ଧଅଛି

ଖ. ଦାହ କନକ ରତନ

୮ । ଉ. କଣ-କନକ ପଦ୍ମର

ପ. ବାହା କନକର ନକୁ

୯. କଣ କନକ ପଦ୍ମର

୩ । ଖ. ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁଦୟ ସେ ଅପ

୧୦ । ଖ. ବାନ୍ଧୁଛି

୪ । ଉ. କର୍ଣ୍ଣେଶ କୁଣ୍ଡଳ

୧୧. ଖ. ଝଲକ ହେମ ଟାଣୁଆ-ସୁପଞ୍ଚ

୫ । କ ଖ. କପ୍ତର ତଳେକ ଶୋଭା ପାଉଛି କପୋଳ

୧୨ ପ. ଖୋଷିଲେକ ସୁଷ

ଉ. ସୋଭା ପାଉଛି କୋପଳ

ସବୁ ମାଳ ଜଗିପାରି ଉପର ପାଟିରେ  
 ବେନି ଲୁଗା ଓଡ଼ିଲାଇ ବାନ୍ଧିଲେ କଟିରେ ॥୬॥  
 ସେବଣୀ ପୁଲ ଗଭୀର ପାଗର ଖୋଟିଲେ  
 ବେନି ନିଶ ମୋଡ଼ି କର୍ଣ୍ଣମୂଳେ ଲଗାଇଲେ ॥୭॥  
 ଟୋପା ଟୋପା ପାମଦାମି ଜାମା ସେ ପୁରର  
 କନକ ତମ୍ବାକଳି ପଡ଼ିଛି ତହିଁର ॥୮॥  
 ବେନି ତରଣ ଗଳାଇ ଆପଣେ ପିନ୍ଧିଲେ  
 ଜଗିପାଟ ଡୋର ଆଖି ଅଣ୍ଟାରେ କପିଲେ ॥୯॥  
 ଅଙ୍ଗେ ବୁସୁମ ମାଳାଏଂ ହୋଇଲେକ ଲଗି  
 ବେନି ଧଡ଼ିରେ ଅଷ୍ଟରୁ ଅଛି ଲଗି ॥୧୦॥  
 କନକର ଲଗା ଦଣ୍ଡୁଅଛି ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି  
 ଦେହପାଳେ କନକ ଲଗି ଅଛି ଜଡ଼ି ॥୧୧॥

- |                                   |                       |
|-----------------------------------|-----------------------|
| ୧ । ଖ: ସବୁମାଳ ପାଟିକରି ଉପରେ ପାଟିରେ | ୮ । କ ପ, ଆପଣ          |
| ୨ । ଖ ପ, କାନ୍ଦ                    | ୯ । ଖ, ତରଣେ ଗଳାଇ ଆପଣେ |
| ୩ । ଖ ପ, କଣ୍ଠରେ                   | ୧୦ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୪ । ଖ, ବାନ୍ଧିଲେ                   | ୧୧ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୫ । ଖ ପ, କଣ୍ଠରେ                   | ୧୨ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୬ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                     | ୧୩ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୭ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                     | ୧୪ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୮ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                     | ୧୫ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୯ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                     | ୧୬ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୧୦ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                    | ୧୭ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୧୧ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                    | ୧୮ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୧୨ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                    | ୧୯ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୧୩ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                    | ୨୦ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୧୪ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                    | ୨୧ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୧୫ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                    | ୨୨ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୧୬ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                    | ୨୩ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୧୭ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                    | ୨୪ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୧୮ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                    | ୨୫ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୧୯ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                    | ୨୬ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୨୦ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                    | ୨୭ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୨୧ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                    | ୨୮ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୨୨ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                    | ୨୯ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |
| ୨୩ । ଖ, କଣ୍ଠରେ                    | ୩୦ । ଖ, କଟିରେ ଉଠିଲେ   |

ମାଳପାଟ ପଟ୍ଟଦାଏ କଟୀରେ ବାନ୍ଧିଲେ  
 ଦେନପାସେ ମକରୁରୁ ଶୁଣି ଲମ୍ବାଇଲ ॥୧୬॥  
 ଘାସର ବାହୁଟି ବାନ୍ଧ ଦକ୍ଷିଣ ବାହାରେ  
 ଶ୍ଵେତ ଶୁମର ଗୋଟିଏ ଖୋଷିଲେ ଚଢ଼ିରେ ॥୧୭॥  
 କନକର ପଦ୍ମମାଳ ଅସ୍ତରରେ ଲୁଚି  
 ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଦୋଇଣ ଗଳାରେ ଅଛି ଲୁଚି ॥୧୮॥  
 ମୋତିମାଳରେ ଘାସ ପଦକ ଦୁଇଟି  
 ଚନ୍ଦ୍ରପାସ ରତ୍ନରେ ଦିଶଇ ଝଟ ଝଟ ॥୧୯॥  
 ସୁବର୍ଣ୍ଣର କଳିଆର ପକାଇ ଜାନ୍ଧିଲେ  
 ପାଟ କୋରଡ଼ାଏ ଦେଖି ଦକ୍ଷିଣ କରରେ ॥୨୦॥  
 ଅଳାଇତ ଲବଙ୍ଗ ଚିତ୍ରାପାନ କଲେ  
 ଧୀର ଧୀର ଦୋଇଣ ଚଢ଼ିରୁ ଚଳିଗଲେ ॥୨୧॥

୧ । କ. ସକଳରେ

୮ । ଶ. ଦୁଇରେ ପଦକ

୨ । ଶ. ହରାବାହୁଟି ବାନ୍ଧିଲେ ଦକ୍ଷିଣ

୩. ଦୁଇଟି

ବାହାରେ ।

୧ । ପ. ଝଟଝଟ

ପ. ଦକ୍ଷିଣ କରରେ

୧୦ । କ. ଶୁବର୍ଣ୍ଣର

୩ । ଚ ପ ପ. ସେଇ

୧୧ । ଚ. କରଡ଼ାଏ ଦେଖି

୪ । ପ. ଚଢ଼ିରେ

ଶ. କୋରଡ଼ାସେଇ

୫ । ଗ. ପଦ୍ମମାଳେ

ଛ. କୋରଡ଼ାଏ ଦେଖି

୬ । ଶ. କଳି

୧୨ । ଶ. ଶ୍ଵେତାଗଲେ

୭ । କ. ଲୁଚି

୧୩ । କ. ଚଢ଼ିରେ

ଶ. ପଡ଼ି

ପ. ଦୋଇଣ ସେ ଚଢ଼ି

ପ. ଚନ୍ଦ୍ରପତ୍ର-ଲୁଚି

ମସ ଦେଶରେ ଯାଇ ହୋଇଲେ ପରଦେଶ

ସକଳ ଜନେ ଦେଖିଣ ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ଗୋଷ ॥୧୮॥

କେ ବୋଲଇ ସ୍ୱର୍ଗ ଚେଷ୍ଟି ଅଇଲେ ଚିତ୍ତୋଜ୍ଞା

କେ ବୋଲଇ କୁବେର ଅଳକାପୁରୀ ଗଜା ॥୧୯॥

ଗୋଡ଼ାଇ ପ୍ରଣାମା କରୁଛନ୍ତି ଲୋକମାନେ

ଦେଖୁ ଦେଖୁ ପରଦେଶ ଗଜାର ଆସ୍ଥାନେ ॥୨୦॥

ଦେଖି ବିରାଟ କୋନ୍ତକୁ ବୋଲନ୍ତି ଉତ୍ତର

ଦେଖହେ ଗୋପାଳ କାହୁଁ ଅଇଲେ ସୁନ୍ଦର ॥୨୧॥

ଉତ୍ତରୀନ ସ୍ୱର୍ଗପୁରୁ ଅଇଲେ ଓଲ୍ଲାଇ

କି କନ୍ଦର୍ପ ସାକ୍ଷୀ ଏମନ୍ତ ବିଭୀଷଣ ॥୨୨॥

ସୁଧୂଷି ଶୁଦ୍ଧୀନେ ଦେଖି ନକୁଳ କୁମାର

ପ୍ରଣମ୍ୟ କରି ଶୁଭିଲେ ଜଗତି ତଳର ॥୨୩॥

୧ । ଗ. ପ୍ରଦେଶ

୭ । ୧. ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଇଲେ ଓଲ୍ଲାଇ

୧. ଯାଇଣ ହୋଇଲେ ପ୍ରଦେଶ

୮. ସ୍ୱର୍ଗପୁରୁ ଅଇଲେ ଓଲ୍ଲାଇ

୨ । ୧. ସର୍ବ ଚେଷ୍ଟା

୧. ସ୍ୱର୍ଗପୁରୁ ଅଇଲେ ଓଲ୍ଲାଇ

୩ । ଶ. ଓ. ଏ ଅଳକାପୁର

୮ । ଶ. ଓ. ଏ ମନେ

୪ । ୧. କରୁଛନ୍ତି

୯ । ୧. ସୁଧୂଷିର ଶୁଦ୍ଧୀନେ ନକୁଳ

୫ । ଶ. କରୁଛନ୍ତି

୧୦ । ଶ. ଗୋପାଳ

୬ । ୧. ଗୋପାଳ ଅଇଲେ

୮. ଗୋପାଳ ସୁନ୍ଦର



କୁନ୍ତେ' ବୋଲେ ଠାକୁରଙ୍କ' ଆଜ୍ଞା ହେଲ ତୋତେ  
 ଉଠ ଉଠ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଣୟ କରୁ କେତେ" ॥୨୩॥  
 ଶୁଭିଙ୍କ' ଆଜ୍ଞା ପାଇ ଉଠିଲେ ନକୁଳ  
 ମସ୍ତକରେ କର ଯୋଡ଼ି ଉତ୍ସାହେଲେ ତଳ" ॥୨୪॥  
 ବିରାଟ ପରାରେ କୁନ୍ତେ କାହିଁରୁ' ଅଇଲ  
 ଅପ୍ତବ' ରୂପ ଧରିଣୀ' ଜଗତ ମୋହଲ ॥୨୫॥  
 ନକୁଳ ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ବିରାଟ ନୃପତି  
 ପଥ କଟକ ହସ୍ତି ନାୟାର' ଆମ୍ଭ ପ୍ରୀତି ॥୨୬॥  
 ଯନ୍ତ୍ରରେ ନୃପତିବର' ଧର୍ମିଙ୍କ ନୟନ  
 ତାଙ୍କ ସାନୁଜ ଅଟନ୍ତି ଶାର ଶ୍ଵପସେନ ॥୨୭॥  
 ତାଙ୍କ ସାନ ଭ୍ରାତ ସେ ଅର୍ଜୁନ ମହାବୀର"  
 ନକୁଳ କୁମାର ତାଙ୍କ ଅନୁଜ ସୋଦର" ॥୨୮॥  
 ଅଶ୍ଵତ୍ଥାମା କରଇ ତାହାକୁ ମୁହଁ ନିତି"  
 ଗ୍ରନ୍ଥିକ ମୋହର ନାମ ଶୁଣ ହେ ନୃପତି ॥୨୯॥

- |  |   |
|--|---|
| ୧ । କ ଗ ପ, କୋନ୍ତେ                        | ଗ ପ, ରାଜ୍ୟ ।  |
| ୨ । ଶ ର ବୋଲିଲେ ଠାକୁର                     | ୧ । ଶ, ତହିଁ ନୃପତି ଅଟନ୍ତି ।  |
| ୩ । ଶ, ଠାକୁରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ହେଲ ହେଲ<br>ତୋତେ ।  | ୧୦ । କ, ସାନଭ୍ରାତ ସେ ଅର୍ଜୁନ ମହାବୀର<br>ଶ, ସାନଭ୍ରାତ ସନ୍ତାନ ଅର୍ଜୁନ ଶର |
| ୪ । କ, ପୁରୋହିତ<br>ସ, ପ୍ରଧେଷ୍ଠ କ          | ୧୧ । ଗ, ମହାବୀର<br>୧୨ । ଗ, ସାନୁଜ ସୋଦର ।                            |
| ୫ । ଶ, କରଦେଶ ଉତ୍ସ ସରଜଳ<br>ଗ ପ, ଉତ୍ସ ସରଜଳ | ୧୩ । କ, ଅଶ୍ଵତ୍ଥାମା ତାକୁ କରଇ ମୁହଁ<br>ଗଞ୍ଜ ।                        |
| ୬ । କ, କାହିଁରେ<br>ଶ, କାହିଁ               | ୧୪ । ଅଶ୍ଵତ୍ଥାମା ତାହାକୁ ମୁଁ କରଇ ସେ<br>ନିତି ।                       |
| ୭ । ଶ ପ, ମୁରାଣ ଧର                        | ୧୫ । ଅଶ୍ଵତ୍ଥାମା କରଇ' ତାକୁ ମୁଁ ନିତି                                |
| ୮ । ଶ, ମଧ୍ୟ                              | ୧୬ । କ ଶ, ମୋର ନାମ ।   |

ନବୁଳ ମୋହର ପର ଭାବ କହୁ ନାହିଁ  
 ସେ ନବୁଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଟଇ ହାତେ ମୁହିଁ ॥୩୧॥  
 ତୋର ରାଜ୍ୟକୁ ପାଣ୍ଡବେ ଅଭିଳାଷୀ ଶୁଣି  
 ତେଣୁକରି ତୋତେ ସେ ଭେଟିଲୁ ନୃପମଣି ॥୩୨॥  
 ବିରାଟ ବୋଲନ୍ତି ନାହିଁ ଦେଖିବ ପାଣ୍ଡବେ  
 ଅତି ପୁଣ୍ୟେ ତୁମ୍ଭକୁ ଭେଟିଲ ମୁହିଁ ଏବେ ॥୩୩॥  
 କି କି ବିଦ୍ୟା ଜାଣି ତୁମ୍ଭେ କିପରି ଜାଣି ସେବା  
 ନବୁଳ ବୋଲନ୍ତି ବାଜୀପାଳ ସେ ଜାଣିମା ॥୩୪॥  
 ବିରାଟ ବୋଲନ୍ତି କେମନ୍ତ ହେ ବାଜୀପାଳ  
 କୋଳେ ବୋଲେ ରାଜା ସେ ପାଷାତ ବାହୁଆଳ ॥୩୫॥  
 ନବୁଳ ବୋଲଇଁ ଅଶ୍ରୁ ବିଦ୍ୟା ମୁଁ ଜାଣଇ  
 ଆସାଧ୍ୟ ପାଧ୍ୟ କରଇ ରୋଗ ହିଁ ନାଶଇଁ ॥୩୬॥  
 ବିରାଟ ବୋଲନ୍ତି ରାଜ ରାଜ ହେ ପୁରୁଷ  
 ପାହା ସେ କହିଲ ମୋତେ ଅତି ଅଗୋଚର ॥୩୭॥  
 ପୁଣି ଜାଣି ଶବର ବହୁତ ଦୃଢ଼ ନେଇ  
 ମହା ବଳବନ୍ତ ଅଶ୍ରୁ ଅଛି ମୋତେ ଦେଇଁ ॥୩୮॥

- |                                      |                                   |
|--------------------------------------|-----------------------------------|
| ୧ । କ. ପରାଗନ କହୁ ନାହିଁ ।             | ୭ । କ. ହାଣିପା                     |
| ଖ. ପରାଗନ କହୁ ନାହିଁ                   | ୮ । ଗ. ହେ କେମନ୍ତ                  |
| ୨ । କ. ତୋ ରାଜ୍ୟକୁ ପାଣ୍ଡବେ ଅଭିଳାଷୀ ସେ | ଘ. ସେ କେମନ୍ତ                      |
| ଖ. ତୋ ରାଜ୍ୟକୁ ପାଣ୍ଡବେ ଅଭିଳାଷୀ ମୁହିଁ  | ୫ । ଘ. କୋଳେ କହେ ରାଜା ହେ ପାଳନ୍ତି । |
| ୩ । ଘ. ଭେଟିଲ ନୃପମଣି                  | ୧୦ । ଗ ଘ. ନବୁଳ ବୋଲିଲେ ।           |
| ୪ । କ ଖ. ବୋଲଇ                        | ୧୧ । ଗ. ରୋଗ ହିଁ ନାଶଇ              |
| ଘ. ବୋଲଇ                              | ୧୨ । ଗ. ମୋତେ ଅତି ଦେଇ              |
| ୫ । ଘ. ମୁହିଁ କେବେ                    | ଘ. ମାହା ବଳବନ୍ତ ଅଶ୍ରୁ, ମୋତେ ଅଛି    |
| ୬ । ଘ. କିପରି ବିଦ୍ୟା ପାଣ୍ଡବେ କି କି    | ଦେଇ ।                             |

ଠାବେ ପାଣି ଦାସ ଖାଇଁ ଶାଳରେ ସେ ଅଛୁ  
 କେତେକେଲେ ଅଶ୍ରୁ ସାଧ ନୋହୁଲକ କହୁ ॥୩୯॥  
 ମୁଖେ କାମୋଡ଼ିଇ ଯେ ମାରଇ ଯୋଡ଼ା ଲୁଚେଁ  
 ସାହାସ କରି ସାହାଣୀ ମରହନ୍ତ କେତେଁ ॥୪୦॥  
 ଉଏ କେହୁ ଯାଇ ନ ପାରନ୍ତୁ ତାର ପାଶ  
 ଦୂରେ ଥାଇ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ବରଦାସଁ ॥୪୧॥  
 ସେ ଅଶ୍ରୁକୁ ସାଧ ଯେବେ କରିବୁ ସୁନ୍ଦର  
 ମୁହଁ ବଶ ହୋଇଥିବି ତୁମ୍ଭର ପରୁର ॥୪୨॥  
 ନକୁଳ ବୋଇଲେ ମୋତେ ଦେଖାଅ ସେଁ ବାଜୀ  
 ପାରିଲେ ସିନା ତାହାକୁ କରିବି ମୁଁ ଗର୍ଜୀ ॥୪୩॥  
 ଯାତକେଶୁରଁ ମନ୍ଦୀକ ଗଜାଁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ  
 ନକୁଳକୁ ନେଇ ମହାଅଶ୍ରୁଁ ଦେଖାଇଲେ ॥୪୪॥  
 ଅଶ୍ରୁକୁ ଦେଖି ନକୁଳ ଦେଲେ ଚୁରୁକାର  
 ଅତି ଉଚ୍ଚେ ଅଶ୍ରୁ ହସି ଉଠିଲା ସରୁର ॥୪୫॥  
 ଅଶ୍ରୁ ପାଶରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ନକୁଳ  
 ମସ୍ତକରେ ହସ୍ତୁକ ଦେଲେ କଲୀଆର ॥୪୬॥

୧ । ଗ. ଠାବେ ଦାସ ପାଣି ଖାଇ

୨ । ଗ. ନାତ

ଘ. କାମୋଡ଼ିଇ ସେ ମାରଇ ଯୋଡ଼ା

ନାତେ ।

୩ । ଗ. ମଲେଣି ବହୁତ

୪ । ଗ ଘ. ବସ

ଘ. ବର୍ତ୍ତା

୫ । କ. ବଶ ଦେଉଥିବି

ଘ. ମୁହଁ ଖଟାଥିବି ସିନା

ଘ. ବସ୍ୟ ହୋଇଥିବି

୬ । ଗ ଘ. ରୁମ୍ଭ ବଚନର

୭ । ଗ. ଦେଖାଉବାକ

୮ । ଗ. ଦେବି ମୁହଁ ସାଜ

୯ । କ. କାତେକେଶୁର

ଘ. ଯାତେକେଶୁର

୧୦ । ଗ. 'ଗଜା' ପାଠ ନାହିଁ ।

ଘ. ଗୁହଁ

୧୧ । ଘ. ମାହାଅଶ୍ରୁ

୧୨ । ଗ. କରୁକେଶ ଦେଲେ କଷ୍ଟଆଳ

ଘ. କରୁକେ ଦେଲେ କଷ୍ଟଆଳ

ଘ. କରୁକେ କଳିଆର ।

ଆଗପଛ ଶିଳ୍ପୀଙ୍କା ପିଟାଇ ମେଲ କଲେ

ଆସ ବୋଲି ନକୂଳ ଆଗରେ ଚାରି ଗଲେ' ॥୨୬॥

ପଛେ ପଛେ ମହାଅଶ୍ୱ ଗଲକ ଗୋଡ଼ାଇ'

ଆସ୍ତ୍ରାନ୍ତ ତଳରେ ପରବେଶ ହେଲେ ଯାଇ' ॥୨୭॥

ଦେଶିକର ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ\* ହୋଇଲେ ସଙ୍ଗତନ'

ଅନେକ ପ୍ରଶଂସା କଲେ ବିରାଟ ସଙ୍ଗତନ' ॥୨୮॥

ଚଢ଼ିକରି ଅଶ୍ୱ\*କୁହେଁ ଚଳିଅ ସୁନ୍ଦର

ଏହାର ଶୂଳିକ ବଡ଼ ଶରଧା ମୋହର' ॥୨୯॥

ଶୁଣି ନକୂଳ ନିଶରେ ବାମକର ଦେଲେ

ଅକପେ\* ଡେଇଶ ଅଶ୍ୱ ଉପରେ ବସିଲେ'' ॥୩୦॥

ପୂର୍ବ ଦିଗକୁ ଦେଖାଇ ଦେଲେ ପୁଣି\* ଛୁଡ଼ି

ନିମିତ୍ତେ ପାଞ୍ଚଜୁଣ ଗଲ ସେହୁ ଉଡ଼ି\* ॥୩୧॥

ନିଶ୍ୱାସକେ ସଜ୍ଜିତଲେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲ

ସୁଶିଖର ପୃଥ୍ୱୀର ଉପରେ\* ନ ଲାଗିଲ ॥୩୨॥

୧ । ଚ. ସାବୁଳା

୨ । ଷ. ଆଗରେ ଶୂଳିକ

ଗ. ଆସ ଆସ ବୋଲି ନକୂଳ ଆଗେ  
ଗଲେ ।

୩ । ଚ. ଗଲେକ ଗୋଡ଼ାସ

ଖ. ପଛେ ଅଶ୍ୱ, ତାର ଅଛୁ ଗୋଡ଼ାସ

୪ । ଷ. ଆସ୍ତ୍ରାନ୍ତ ତଳରେ ପରବେଶ  
ତଳେଷ ।

୫ । ଚ. ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ

ଖ. ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ

ଦ. ଅଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ

୬ । ଚ. ସଙ୍ଗତନେ

୭ । ଚ. ଶୂଳିକ

୮ । ଚ. ଅଶ୍ୱକୁ

୯ । ଚ. ଷ. ଶରଧା ମୋହର

୧୦ । କ ଗ ଘ. ଅଳରେ

୧୧ । ଷ. ଉଠିଲେ

୧୨ । ଷ. ଦେଖାଇ ଦେଲେ

ଘ. ଦୃଢ଼ ଦେଲେ

୧୩ । ଷ. ଅଶ୍ୱଗଲ ପାଞ୍ଚଜୁଣ ଉଡ଼ି

ଗ. ଅଶ୍ୱଗଲ ଉଡ଼ି

ଘ. ନିମିତ୍ତେ ପାଞ୍ଚଜୁଣ ଅଶ୍ୱଗଲ ଉଡ଼ି ।

୧୪ । ଷ. ସୁସିଖରେ ତାର ।

ପୁଣି ପଶ୍ଚିମକୁ ଧାପ ଦେଲେ ନୃତ୍ୟ ନୃତ୍ୟ  
 ନିମିଷକେ ମିଳିଲେ ସେ ଜଗନ୍ନାଥ ଚଳେଣ ॥୧୩॥  
 ନୃପତି ସନ୍ତୋଷେ ସବେ ଉତ୍ସାହ ହୋଇଥିଲେ  
 ଏମନ୍ତ ଦେଖିଣ ଅତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଲେ ॥୧୪॥  
 ନକୁଳକୁ ପ୍ରଣାମା କରନ୍ତୁ ସବଜନ  
 ଦୈତ୍ୟା ଦେଖା ଶୁଣା ନାହିଁ ଏ ତିନି ଭୁବନ ॥୧୫॥  
 ବିରାଟ ବୋଲନ୍ତି ଏବେ ଉତ୍ତର ଦେ ଗାର  
 ଅଳ୍ପଦୂର ଯିବି କିମି ଦେଖିଲି ତୁମ୍ଭର ॥୧୬॥  
 ନକୁଳ ବୋଲନ୍ତି ଅଶ୍ରୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ  
 ଅଶ୍ରୁପ୍ରାଣ ଛାଡ଼ିଣି ପଡ଼ିବ ଏହି ଚାକେ ॥୧୭॥  
 ଏତେ କଷ୍ଟ ଅଶ୍ରୁପ୍ରସ୍ରୁ ପଡ଼ିଲେକ ଡେଇଁ  
 ଅଶ୍ରୁପ୍ରାଣ ଛାଡ଼ି ଦେଖେ ତୁମ୍ଭରେ ଲେଟଇ ॥୧୮॥  
 ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେ ମୁକତ ହୋଇଗଲା  
 ପୁଣି ଦେବଲୋକେ ଯାଇ ଆନନ୍ଦେ ବସିଲା ॥୧୯॥  
 କାମଦେବ ଶ୍ରବଣାଳୟ ଆବିଷ୍କାର ଲାଭେ  
 ଉଦ୍ଧୃତବାକ୍ୟ ଶ୍ରେୟାଲୀ ଦାସକ ଆଜ୍ଞାରେ ॥୨୦॥

୧ । ଗ. ପୂର୍ବ ପଶ୍ଚିମକୁ

୨ । ଗ. ସନ୍ତୋଷେ

ସ. କଳା ରତ୍ନପୁଣି

୩ । ସ. ନିମିଷକେ

୪ । ଗ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

୫ । ଗ. ଅତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

ସ. ଅତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

୬ । ଗ. ନୃପତି ସନ୍ତୋଷେ—ଏ ତିନି ଭୁବନ  
 ଗାଠ ନାହିଁ ।

ସ. ଏ ମନ୍ତ୍ର ଭୁବନ

୭ । ଗ. ଅଶ୍ରୁ

ସ. ଅଶ୍ରୁ

୮ । ଗ. ଅଶ୍ରୁ

ଗ. ନକୁଳ ବୋଲିଲେ ଅଶ୍ରୁ

ସ. ନକୁଳ ବୋଲିଲେ ଅଶ୍ରୁ

୯ । ସ. ଛାଡ଼ି

୧୦ । ଗ. ଦେଖେକ କଷ୍ଟ

୧୧ । ଛାଡ଼ିଣ ସେ ଛାଡ଼ିରେ ପକସ

୧୨ । ଗ. ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ—ହୋଇଲା

ସ. ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ—ମୁକତ ହୋଇଲା

୧୩ । ଗ. ଶ୍ରବଣାଳୟ

ଗ. ଶ୍ରବଣାଳୟ

୧୪ । ଗ. ଉଦ୍ଧୃତବାକ୍ୟ

ଗ. ଉଦ୍ଧୃତବାକ୍ୟ

ସ. ଉଦ୍ଧୃତବାକ୍ୟ

ନାଶିକର ଦିନମଣି ତାକୁ ଶାପି' ଦେଲେ  
 ମୃତ୍ୟୁ ମଣ୍ଡଳେ' ତୁ ଅଶ୍ରୁ ଦୋଇକୁ ବୋଇଲେ ॥୭୧॥  
 ବିରାଟକୁ ଅସାଧ ଦୋଇଣ ଭୃଷ୍ଟି ଥିବୁ  
 ସୁଧୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ରୁସନେ ନିଜ ଶରୀର' ପାଇବୁ ॥୭୨॥  
 ସେନ୍ଧବକୁ ସପ୍ତ ଅଶ୍ରୁ ଆବିଷ୍ଟ ରଥରେ  
 ଉଦ୍ଧୃତବା' ଉଦ୍ଧୃତ ସେ ଇନ୍ଦ୍ରକ ପାଶରେ' ॥୭୩॥  
 ନାମଦେବ ଶସପାଳ ମୋକ୍ଷ ଦୋଇଗଳ'  
 ସେ କଥା କାହାକୁ ଚିତ୍ତ' ଗୋଚର ନୋହୁଏ' ॥୭୪॥  
 ବିରାଟ ଦେଖିଣ ତାକୁ ଦୋଇଲେକ ତୋଷି'  
 ଶାନ୍ତି ସମର୍ପିଲେ' ନେଇ କୋନ୍ତକର ପାଶ' ॥୭୫॥  
 ପ୍ରୀତ ପତନ ଗୋଟିଏ ସୁଧୂର୍ଣ୍ଣ ଧଇଲେ  
 ଶୁଦ୍ଧିକାର ମନ୍ତ୍ରନରେ ନେଇଣ ବାନ୍ଧିଲେ' ॥୭୬॥  
 ବିରାଟ ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ମୋହର ଉଦ୍ଧୃତ  
 ସବୁ ଅଶ୍ରୁମାନଙ୍କେ ପଶ୍ୟପାଶ ତୋର' ॥୭୭॥

୧ । କ-ସ. ଉଦନଣି ତାକୁ ଶାପ  
 ଦ. ଶାପ

୨ । କ-ସ. ମୃତ୍ୟୁମଣ୍ଡଳେ  
 ଗ. ମୃତ୍ୟୁମଣ୍ଡଳେ

୩ । ଗ. ଅସାଧ ରୁ ଦୋଇଣ ନେ

୪ । ଦ. ସୁଧୂର୍ଣ୍ଣ

୫ । କ. ସୁଧୂର୍ଣ୍ଣ

ଝର. ସୁଧୂର୍ଣ୍ଣ

୬ । କ. ଉଦ୍ଧୃତବା

ଝର. ଉଦ୍ଧୃତବା

ଦ. ଉଦ୍ଧୃତବା

୭ । ଗ. ସବୁବେଳେ

୮ । ଗ. ମୃତକ ଦୋଇଲେ

୧ । ଗ. ବିରାଟ ଦେଖିଣ ତାକୁ ଅଶ୍ରୁପାଣି  
 ଦୋଇଲେ ।

୧୦ । ଦ. ଦୋଇଲେକ ତୋଷି

୧୧ । ଦ. ସମର୍ପିଲେ

୧୨ । ଗ. ପୋଥିରେ ଶ୍ରୀ ପଦର ପାଠ ନାହିଁ

୧୩ । ଦ. ସୁଧୂର୍ଣ୍ଣ

୧୪ । କ. ପିତପତନ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ଧୃତ  
 ଅଶିଲେ ।

ଧର୍ମସୂକ୍ତ ଶୁଦ୍ଧିକାର ମନ୍ତ୍ରନେ ବାଉଲେ

୧୫ । ଗ-ସ. ଅଶ୍ରୁମାନଙ୍କେ

ଝ. ଅଶ୍ରୁମାନଙ୍କେ

୧୬ । ଦ. ପଶ୍ୟପାଶ ପଶକରେ

ପାଟ ଅଶ୍ୱ ସମର୍ପିଲ ତୁମ୍ଭର ପାଶରେ\*  
 ସ୍ୱପ୍ନଜାୟ ଶୁଭିବିଧି ମୋ ରୋଷ ମଉରେ' ॥୭॥  
 ଶାଢ଼ୀ ପାଇ ନକୂଳ ଚଣ୍ଡିରୁଁ ଚଳଗଲେ  
 ପାଟ ଅଶ୍ୱଶାଳେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ॥୭୯॥  
 ସକଳ ସାହାଣୀମାନେ କଲେ ଦରଶନ\*  
 ରୋଷଘରେ\* ଗ୍ରନ୍ଥିକାର କରନ୍ତି ସ୍ଥାନନ ॥୮୦॥  
 ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ନକୂଳ ଚଣ୍ଡିରେ ରହିଲେ  
 ପାଟ ଅଶ୍ୱକୁ ନକୂଳ ଅତି ଯତ୍ନ କଲେ ॥୮୧॥  
 ଶ୍ରୀରାଧା ମାଧବ ପାଦ ଚିନ୍ତି ନିରନ୍ତର  
 ଭାଷା ପ୍ରବନ୍ଧରେ କହେ ଘନ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର\* ॥୮୨॥

### ସପ୍ତମ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—ରସ କୋଇଲ ବୃତ୍ତେ\*

ସହଦେବ କାନ୍ତି ନିବାନ ଘନ । ବିମ୍ବ ଅଧରେ\* କମଳ ଲେଚନ  
 ବେନିକରେ ଶୋହେ ହେମ କଙ୍କଣ । ବାହେ ବାହୁଡ଼ୀ କୁଣ୍ଡଳ କର୍ଣ୍ଣେଣ ସେ\*  
 କପୋଳରେ ଗୋରୁଚନା ଯେ  
 ଚତୁର୍ଥରେ ସେ\* ଶୁଭିର ମୁଣ୍ଡମାଳ । କର ଅଛନ୍ତି ରଞ୍ଜନା ସେ\* ॥୧॥

୧ । ଶ. ର. ଗୋଚରେ  
 ସ. ସମର୍ପିଲ ତୁମ୍ଭର ଗୋଚରେ  
 ୨ । ଶ. ମହେନ୍ଦ୍ର ଘରେ  
 ସ. ମୋହର ମଉରେ  
 ୩ । ଚ. ଚଣ୍ଡିରେ

୪ । ସ. କଲେକ ପ୍ରସ୍ଥାନ  
 ୫ । ଶ. ରୋଷଘାଳେ  
 ୬ । ଚ. ଚ. ସ. ଘନ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର  
 ୭. ପ୍ରବନ୍ଧରେ କହେ ଘନ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର

୧ । ସ. ରାଗ ରସକୋଇଲ  
 ୨ । ସ. ବିମ୍ବ ଅଧରେ  
 ୩ । ଚ. ଚଣ୍ଡିରେ କୁଣ୍ଡଳ

୪ । ଚ. ଚତୁର୍ଥରେ ସେ  
 ର. ସେ ଉପରେ  
 ୫ । ଚ. କର ଅଛନ୍ତି ରଞ୍ଜନାରେ

ହେମ ଖୋଲଣି ଲଇଲେ ଶିରରେ । ଅଷ୍ଟରହୁ ବସିଅଛି ଚଣ୍ଡିରେ  
ମୟୁର' ଚନ୍ଦ୍ରକା ଶିରରେ ଶୋହେ । ହେମ ଶିରରେ ଶୟନୁ ପ୍ରାଏ ସେ  
ଏମନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ହଣି ସେ

ହୃଦରେ ଶ୍ରୀ ପଦକ ଝଟ ଝଟ ମାଣିକ୍ୟ ମଳିତ ମଣି ସେ ॥୨॥

ଶ୍ଵେତ କାନ୍ଦିତ ଗୁନ୍ଥିଲେ ପାଟରେ । ପଇତା ଛନ୍ଦରେ ବେନି ପାସରେ  
କର୍ପୁର ଚନ୍ଦନ ଅଙ୍ଗରେ ବୋଳ । ନାସା ବାମରେ ସିନ୍ଧୁପୁଲ୍ଲ ଲୁଲ ସେ

ପୀତାମ୍ବର ପାଟ ଜଞ୍ଜି ସେ

କମଳ ଜରି ବୁଟା ଚଣ୍ଡି ପଡ଼ିଛି ମୁକୁତା ଝଲଇ ଭଙ୍ଗି ସେ ॥୩॥

ସରୁ ରଙ୍ଗ ପାଗ ଜରି ମୁଖରେ । ଶିବଳୀ ସରି ସେ ବେନି ନାନୁରେ  
କଟୀ ରୁକ୍ଷହସ୍ତି ଆଗ ପଛକୁ । ଲଞ୍ଜି କାହାର ଲେଟଇ ଚଳକୁ ସେ

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଘଣ୍ଟି ଘାଗୁଡ଼ି ସେ

ପାଟ ଡୋରେ ଗୁନ୍ଥି ବେନିମାଳ କର କଟୀଚଟେ ବାନ୍ଧେ ଉଡ଼ି ସେ ॥୪॥

୧ । ସ. ହେମ ଖଲଣି

୨ । ଟ. ମୟୁର

୩ । ଗ. ଶିରରେ ଶୋହେ

ସ. ସିଂହରେ ସୋହେ

୪ । ଚ. ହେମ ଶିରରେ ସନ୍ତପନୁ ପ୍ରାଏ ସେ

ଗ. ସନ୍ତପନୁ ରହେ ହେ

ଘ. ଶନ୍ତପନୁ ସୋହେ କ

ସ. ରହେ ସେ

୫ । ଟ. ଚପେ ସେ

୬ । ଗ. ମିସେ ହେ

ଘ. ପସେ କେ

ସ. ହୃଦରେ ପଦକ ମାଣିକ୍ୟ ଝଟଇ

ମାଣିକ୍ୟ ମଳିତ ମିଳି ସେ

୭ । ଚ. ସେତ

୮ । ଗ ସ. ସିନ୍ଧୁପୁଲ୍ଲ

୯ । ଚ. ଚନ୍ଦନ ଜରି ବୋଟା ଚଣ୍ଡି ପଡ଼ି

ଘ. ଗୋଟା ଚଣ୍ଡି ପଡ଼ି

ସ. ଜରି ବୋଟା ଚଣ୍ଡି ପଡ଼ି

୧୦ । ଗ ସ. ମୁକୁତା ଝଲଇ ଭଙ୍ଗି କେ

୧୧ । ସ. ମୁଖରେ

୧୨ । ଚ ଗ. ସରି ସୋହେ ବେନି

ସ. ସନ୍ତପ ସେ ବେନି

୧୩ । ସ. ରୁକ୍ଷହସ୍ତି

୧୪ । ଗ ଗ. ପାଟ ଦଉଡ଼ିରେ ଗୁନ୍ଥି ବେନିମାଳ

କଟୀଚଟେ ବାନ୍ଧି ଲୁଗା କେ

ସ. ପାଟ ଦଉଡ଼ିରେ ଗୁନ୍ଥି ବେନିମାଳ

କଟୀଚଟେ ବାନ୍ଧେ ଘୁଡ଼ି କେ



ତରଣେ ଶୋହେ ବାଜେଣି ନୃପୁର । ପାଦ ପ୍ରଚଳନେ ବାଜେ ମଧୁର  
ସିଂହା ବେଶୁ କଟୀ ତଟରେ ଖୋଷି । ଦୃଷ୍ଟି ପାନେ ମଦ ମଦ ହସି ସେ

ଅପ୍ସର ନାଟୁଆ ଛବି ସେ

ଗଳାରେ ପୁଣି ଲମ୍ବାଇଲେ ଧଣ୍ଡାପୁରୀ ମାଳତୀ ନାଟ ମାଧବୀ ସେ ॥୫॥  
କରେ ଧରି କେନ୍ଦ୍ର ସର ଲଞ୍ଜିତ । କହେ ଗାଢ଼ଦୁହଁ ପାଟ ଦଞ୍ଜିତ  
ଭଲନ୍ତେ ସୁସ୍ୱର ନୃପୁର ବାଣୀ । ଦକ୍ଷିଣ ଦାଗୁଡ଼ ନାଟ କଣି କଣି ସେ  
ମଦ ଦେଶରେ ମିଳିଲେ ସେ ସେ

ସେ ସୁର ନରନାରୀ ଦେଖି ତାହାକୁ ବହୁତ ଶ୍ରଦ୍ଧା କଲେ ସେ ॥୬॥  
ଆପ୍ତାନ ତଳେ ହୋଇଲେ ପ୍ରବେଶ । ଦୁଷ୍ଟ ତାକୁ ଅନାଇଲେ ନରେଶ  
ଦେଖ ଦେଖ କୁନ୍ତେ ନର୍କିନ ଆସେ । ବିଦ୍ୟାଧର ପ୍ରାଦ ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ସେ  
କେଶେ କରୁଛି ଗମନ ସେ

ପରୁଣିଲେ ସେହିକ୍ଷଣି ଜାଣିମା ସେ ଏହାର ପ୍ରସଙ୍ଗ ମାନ ସେ ॥୭॥  
ସହଦେବ ଶୁଣି ଧର୍ମ ନୃପତି । ପ୍ରଣମ୍ୟ କରି ଉଠିଲୁ ତଡ଼ିତ  
ସୁଧର୍ମ ବୋଲନ୍ତି ଉଠ ହେ ଶାର । ଠାକୁରକୁ କହ କଥା ତୋହର ସେ  
ସହଦେବ ଉଠେ ଶୁଣି ସେ

କହନ୍ତି ଏକମନେ ଏବେ ଶୁଣିମା ମଦଦେଶ ନୃପତି ହେ ॥୮॥

୧ । କ. ପ୍ରଚଳନ

ସ. ପ୍ରଚଳନେ

୨ । କ. ସିଂହାବେଶୁ

ସ. ସିଂହା ବେଶୁ

୩ । ଗା ମାଳେକ

ସ. ପୁଣି ଲମ୍ବାଇଲେ ଧଣ୍ଡାପୁରୀ

୪ । ସ. ମାଳ ଯାତ ସେ

୫ । ଶ. କନ୍ଦ

୬ । କ. ଶ. ସୁସର

୭ । ସ. ଉପତ ହେଲେ କେ

୮ । କ. ଶ. ଆପାନ ତଳରେ

୯ । ଶ. ଦେଖି

୧୦ । କ. ଶ. ବୋଲେ

୧୧ । କ. ନର୍କିନ

୧୨ । କ. ଶ. କରୁଛି

୧୩ । ସ. ଏହିକ୍ଷଣି ସେ ଜାଣିମା

ସ. ଏହିକ୍ଷଣି ଜାଣିମା

୧୪ । ଶ. ହୋଇଲେ

ଗ. ସ. ସୁନ୍ଦର

୧୫ । କ. ସୁଧର୍ମ

ସ. ସୁଧର୍ମ

‘ହୃଦିନା ଆଦି ପଞ୍ଚ କଟକର                      । ତହିଁରେ ନୂପତି ଧର୍ମ ବୁମର  
କରୁବବକୁ’ ପରାରେ ହାରିଲେ                      । ଗନ୍ଧା ତେଜଶି ବନସ୍ତେ ପଶିଲେ ସେ

ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବ ଦ୍ରୋପଦ ହେ’

ପାରି ବନବାସ କୁମ୍ଭର ଗନ୍ଧାକୁ’ ଅଇଲେ ଘେବେ ନୂପତି ହେ’ ॥୧॥  
ସେ ଶବଦ ଶୁଣି ଅଇଲୁ ଘେବେ                      । ପାଣ୍ଡବ ମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଥାନ’ ସହଦେବେ  
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କୁ ଅନୁଗ୍ରହ’ କଲେ                      । ବହୁତ ଗୋଧନ ସନ୍ତୋଷେ ଦେଲେ ସେ

ମୁଣି ତାଙ୍କର ଗୋପାଳ ହେ

ସେ ସହଦେବ ପ୍ରତ୍ୟେ ଅଟେ ମୁଣି ନାମ ମୋର ଚନ୍ଦ୍ରପାଳ ହେ’ ॥୨॥  
ମୋଠାରେ ତାଙ୍କର ନାହିଁ’ ଅନ୍ତର                      । ଗାବ ରକ୍ଷକ ସେବା’ ସେ ମୋହର  
ଗୋରୁଙ୍କ ରୋଗ କରଇ ମୁଁ ଭଲ                      । ଆନନ୍ଦେ ରଖିଥାଇ ଗୋରୁମଲ ସେ  
ବାଂଝ ମଉଛୁ କରନ୍ତି ହେ’

ଅସାଧ ସାଧ’ ହୁଅନ୍ତି’ ମୋର ବୋଲେ ନ ପାରନ୍ତି କେହି ହେ’ ॥୩॥  
ବିରାଟ ବୋଲନ୍ତି ଯାହା କହିଲ                      । ଅସାଧ ଯେବେ କରୁପାର ଭଲ  
ପୁଅନା’ ନାମରେ’ ମୋହର ଗାଈ । ନବଲକ୍ଷ ବରୁ ମର୍ଦ୍ଦ ତେ ମାରି ସେ  
ଦଶ ସହସ୍ର ବୃଷଭ ସେ

ତାହାର କଥା ଦେବଙ୍କୁ ଅଗୋଚର ମାନବେ ଅତି ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ହେ ॥୪॥

୧ । କ. ନୂପତି

୨. ତ. ପ୍ରତି

୩ । ଗ. ପ. କରୁବବକୁ

୪ । କ. ଗ. ଏ ଗନ୍ଧା ତେଜି

୫ । ଗ. ପାଣି ଗୋଡ଼ାସ ଅଇଲ ଯେ

୬ । କ. ତୋହୋର ଗନ୍ଧାକୁ

୭ । ଗ. ବିରାଟ ରାଜ୍ୟରେ ଯୁଧିଷ୍ଠି

ଠାକୁର ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସୁଖିଲି ଯେ

୮ । କ. ପାଣ୍ଡବ ସାଜମସାଜ

୯ । କ. ଅନୁଗ୍ରହ

୧୦. ଅନୁଗ୍ରହ

୧ । ଗ. ସେ ସେ ସହଦେବ

୨ । ଗ. ମୁଁ ଅଟଇ—ଚନ୍ଦ୍ରପାଳ ହେ

୩ । ଗ. ନାହିଁ ତାଙ୍କର

୪ । କ. ପାଦରକ୍ଷକ

୫ । କ. ଗ. ବାଂଝ ମଉଛୁ କରନ୍ତି ହେ

ଗ. ମଉଛୁ କରନ୍ତି ହେ

୬ । କ. ସାଧକୁ

୭. ପ. ହୁଅ

୮. କ. ପ୍ରୋତ୍ତମା

୯. ପ. ନାମେଶ

ତାର ଗଳବନ୍ଧୁ ବୁଝିଲ ଶିରୀ । ଅସାଧ୍ୟେ ରହିଅଛି ବଂଶଗିରି  
ତାର ଶୀରବନ୍ଧୁ ଅତି ଆକୁଳ । ସଜେ ଦେଲେ ସର୍ବସନ୍ଧ୍ୟାବଳ ସେ

ଆଶିମାକୁ ତାକୁ ଗଲି ଯେ

ତନି ଶରଣୀ ସନ୍ଧ୍ୟା ମୋର ମାଇଲ୍ ପଳାଇ ତଡ଼ି ଅଇଲି ହେ ॥୧୩॥

ତାଙ୍କୁ ସାଧ୍ୟ ଯେବେ ପାରିବି କିଛି । ସେ ରାଜ୍ୟ ଠାକୁର ପଣି ତୁମ୍ଭର  
ମୁଣ୍ଡ ସେବୟବ ତୁମ୍ଭ ତରଣି । ସନ୍ଧ୍ୟା ସାଜକରି ପିବା ବହନ ସେ

ଆଶିମା ପୃଥ୍ବୀ ଗାବ ହେ

ବିରାଟଠାରୁ ଏମନ୍ତ ଶୁଣିକରି କହେ ମନ୍ତ୍ରୀ ସହଦେବ ହେ ॥୧୪॥

କିମ୍ପା ବନକୁ ପିବା ହେ ନରେଶ । ଏନ୍ତଠାରେ ଥିବା ହୋଇ ସନ୍ତୋଷ  
ପଲ ଦେଲେ ଆସିବେ ପୃଥ୍ବୀ । ସେନ୍ତଠାରେ ମୁଁ କରିବି ଭାବନା ସେ

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷେ ଦେଖ ନୂପତି ହେ

ସହଦେବ ମୁଖ ଏମନ୍ତ ଶୁଣିଣ ସବେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅନ୍ତୁ ହେ ॥୧୫॥

ସହଦେବ ବସି ସଜ୍ଜା ତଳେଣି । ତରଣି ଉପରେ ଲଦି ତରଣି  
ମୋହନ ମୂର୍ତ୍ତି କରରେ ଧରି । ଅଧରେ ଲଗାଇ ଆଳାପ କରି ସେ

ମଧୁରେ ଧୀରେ କୁମ୍ଭିଲେ ଯେ

ପୃଥ୍ବୀ ଆସ ପୃଥ୍ବୀ ଅସ ବୋଲି ଉଚ୍ଚେ ମୂର୍ତ୍ତି ଡାକିଲେ ଯେ ॥୧୬॥

୧ । କ. ଆଶିମାକୁ

ସ. ସବା ହୋଇ ହରସ

୨ । ଗ ଗ. ବଳ

୧୦ । କ. ପ୍ରୋଥନା

୩ । ପ. ଏ ଠାକୁର ପଣ

୧୧ । ଗ. ନୂର୍ତ୍ତନ

୪ । ଗ. ତୁମ୍ଭ ପାଶେଣି

ସ. ନୂର୍ତ୍ତନ

ସ. ତୁମ୍ଭ ପାଶେଣି

୧୨ । ପ. ସହଦେବଠାରୁ ଏମନ୍ତ ଶୁଣିଣ

୫ । ଗ. ବେଗେଣି

ଅଶର୍ଯ୍ୟ ସବେ ହୁଅନ୍ତୁ ନେ

୬ । କ. ପ୍ରୋଥନା

୧୩ । କ. ଗ. ନଦ ତରଣି

୭ । ପୁଣିଶ

୧୪ । ପ. ଆଳାପ କରି ସେ

୮ । ପ. କିବ ହେ

୧୫ । ପ. ମଧୁର ଧରେ କୁମ୍ଭିଲେ ହେ

୯ । ଗ. ସବ ହୋଇ ହରସ

୧୬ । କ. ପ୍ରୋଥନା ଆସ ପ୍ରୋଥନା

ବିଂଶତି ଚଳେ ପୃଥୁନା' ଥିଲେ । ମୁଗଳ ଶୁଣି ଆନନ୍ଦେ ରୁଦ୍ଧିଲେ  
ଧନରେ ବିରାଟ ହୋଇଲୁ ଏବେ । ତୋ ପୁରେ ବିଜୟ କଲେ ପାଣ୍ଡବେ ସେ

ବରୁମାନଙ୍କୁ ଗଲଲେ' ଯେ

ଭଲ ସେ ମଦ ଦେଶକୁ ଏବେ ଯିବା' ସହଦେବ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ ॥୧୭॥

ସକଳେ ଶୁଣି ହୋଇଲେ' କାହାରି । ସାତ ନାଶ ହୁଡ଼ା ଅଟଇ ଦୁର  
ପୁତ୍ର ଟେକଣ ହେମାରବ କଣ । ଧାମନ୍ତେ ମହାଧୁନି ଶୁନ୍ୟେପୁଣି' ସେ

ଧୁନି ଉଡ଼ିଲୁ' ଗଗନ ଯେ

ପାଦଲଗି ଚନ୍ଦ୍ର ପାଶାଣ ସଜ୍ଜିତେ ହେଉଛନ୍ତି ସବେ ଚୂର୍ଣ୍ଣ' ଯେ ॥୧୮॥

ବିରାଟ ବୋଲନ୍ତି କିଏ ଶବଦ । ଅରଣ୍ୟେ ଶୁଭ୍ରଅଛି ମହାନାଦ'  
ଭର ଜଣାନ୍ତି ଆସଇ ପୃଥୁନା' । କନ ପଦ୍ମତ ହେଉଛନ୍ତି' ଚୂନା ସେ

ଶୁଣି ତାଟକା ଗଜନ ଯେ

ସେହି ସମୟେ ମଦଦେଶେ ପୃଥୁନା' ମିଳିଲେ ଆସି' ବହନ ଯେ ॥୧୯॥

ଦେଖି ଲୋକମାନେ ପଳାନ୍ତି ଗୁଡ଼ି' । ଦରେ ରୁଦ୍ଧ ଦାର କଦାଟ ପାଡ଼ି  
ଆସ୍ଥାନ ତଳେ ମିଳିଲେ ବହନ । ଦେଖି ଦୁରୁ ପଳାଇଲେ ଗଜନ' ସେ

ପାସ ମନ୍ତ୍ରୀ ସଙ୍ଗେ ଗଲେ ଯେ

ଧର୍ମନନ୍ଦନ କେବଳ ଏକା ହୋଇ ରାଜସଭାରେ ରହିଲେ' ଯେ ॥୨୦॥

୧ । ଚ. ପ୍ରାଥମା

୨ । ଷ. ବୋଧଲେ

୩ । ଷ. ଭଲ ଏବେ ମଦ ଦେଶ କିବା ଅନ୍ୟ

ଦ. ଭଲ ହେ ମଦ ଦେଶକୁ ଏବେ କିବା

୪ । ଚ. ହେଲେକ

୫ । ଷ. ଉଚ୍ଚେ ପୁଣି

ଚ. ସୁନ୍ଦର ପୁଣି

ଘ. ମହାନାଦ ସୁନ୍ଦର ପୁଣି

୬ । ଷ. ଧୁନି ଉଡ଼ିଲୁ

୭ । ଚ. ଚୁର

୮ । ଘ. ମାହାନାଦ

୯ । ଚ. ଜଣାଉ ଆସଇ ପ୍ରୋଥନା

୧୦ । ଷ. ସବୁ ହୋଇ

ଘ. ହୋଇଛନ୍ତି

୧୧ । ଚ. ପ୍ରୋଥନା

୧୨ । ଘ. ଆସି ମିଳିଲେ

୧୩ । ଘ. ପଳାଇ ଗୁଡ଼ା

୧୪ । ଷ. ବହନ

୧୫ । ଷ. ମିଳିଲେ

ଉଚ୍ଚ ନଗରୀ ଆସେନ୍ତି ବରଟ । ଡାକନ୍ତି ପଳାଅ ହେ କୁନ୍ତଳଟ'  
କମା ବସିଅଛ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ । ବଡ଼ାଇ ପ୍ରମାଦ' ଅଟଇ ଗାନ୍ଧ ସେ

ତାକୁ ନପିବା ବିଶ୍ୱାସ ସେ

କାହୁଁ ଅପୂର୍ବ ଗୋପାଳେ' ଆସି ଏବେ ଅନମିତେ ଗଲ୍ଲ ନାଶ ସେ' ॥୨୧॥

ଦେଖନ୍ତି ବେଢ଼ି ଛନ୍ଦ୍ର ସବଗାବ । ବିଶ୍ୱ ମୁଖିରେ ଛୁଡ଼ୁଛନ୍ତି' ରବ  
ସହଦେବ ଘଡ଼ୁ ଅଦୃଶ୍ୟ' ହେଲେ । ଦେଖି ସକଳେ ହାହାକାର କଲେ ସେ

ପୃଥ୍ୱୀକୁ' ଦେଖିକରି ସେ

ମୁରଲୀ ଥୋଇ ସହଦେବ କୁଣ୍ଡଳେ ଦ୍ରୁପଦ ତାହାକୁ କରୁ' ସେ ॥୨୨॥

ବୋଲନ୍ତି ମାତ ବିଶ୍ୱରୂପ' ଧରି । ବିଜୟ କଲ ମହାଧନ କରୁ'  
କୁମ୍ଭକୁ ଦେଖି ରଜା ପଳାଇଲେ । ଶୁଣି ଏମନ୍ତ ପୃଥ୍ୱୀ କହିଲେ' ସେ

ଶୁଣ ବାବୁ ସହଦେବ ହେ

ବରଟ ନଗଲେ କୁମ୍ଭର ଆମ୍ଭର ସମ୍ଭାଷଣ କାହୁଁ ହେବ ହେ' ॥୨୩॥

୧ । ଖ. ଚନ୍ଦ୍ର

୨ । ଗ ପ. ହେ କୋନ୍ତରଟ

୩ । ପ. ବଡ଼ାଇ ପ୍ରମାଦ

୪ । କ. ଅପୂର୍ବ ଗୋପାଳ

ଗ. କାହିଁ ଅପୂର୍ବ ଗୋପାଳ

୫ । ଖ. କଲ ଯସ ହେ

୬ । ଖ. ଦେଖିଏ

୭ । କ ଗ. ବିଷ ମୁଖରେ ଛୁଡ଼ୁଛନ୍ତି

ଖ. ଦେଖିଛନ୍ତି

ପ. ବିଷ' ଉପରେ ଛୁଡ଼ୁଛନ୍ତି

୮ । କ ଗ ପ. ଅଦୃଶ

୯ । କ. ସୋପନାକୁ

୧୦ । ଖ. କଲେ

୧୧ । ଖ. ବିଷ୍ଣୁମୁଖି

ପ. ବିଷ୍ଣୁରୂପ

୧୨ । ପ. ମାଣ୍ଡାଧନ କର

୧୩ । କ. ସୋପନା କହିଲେ ସେ

ପ. ବୋଧଲେ ସେ

୧୪ । ଖ ଗ. ଉପନନ୍ତା କେହି ଭବଲେ

ଧନ୍ୟ ଏ ଦେଶ ଧନ୍ୟ ଯେ' ନୃପତି । ପାଣ୍ଡବେ ରହିଲେ ଦେଶ ଦୋଷଟି  
ଧନ୍ୟ ମୁଁ ହୋଇଲି ତୁମକୁ ଦେଖି । କେତେ ପୁଣ୍ୟ କରିଥିଲୁ ମୋ ଆଖି ସେ  
ଶୁଣି କହେ ସବୁଦେବ ଯେ

ତୁମ ସଙ୍ଗରେ ଦିନ ମୁଣ୍ଡି ବସିବି ପୁଅଟି ମୋହର ଜୀବି ହେ ॥୨୩॥

ପାବନରେ ସବୁଦେବ ଉଠିଲେ । ଆସେ ନୃପତି କୋଲି ତାଙ୍କ ଦେଲେ  
ପୃଥ୍ବୀ ପୃଥ୍ବୀ କଲେ ତୁମକୁ । କିସ କରିବା କହିବି ଆମକୁ ସେ  
ରାଜନ ଆଶୁର୍ଣ୍ଣ ଶୁଣି ଯେ"

ଧନ୍ୟ ତୁ ଗୋପାଳ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଏବେ ଆସୁଛ କଲୁଟି ଆଣି ଯେ" ॥୨୪॥  
ଦୁହନ କରି ମୋତେ ଦିଅ ଶୀର" । ତହିଁକି ଆଣି ବହୁତ ମୋହର"  
ସହଦେବ ପୃଥ୍ବୀକୁ ଜଣାଇ" ଶୀର ଦେବା ମାତ ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ" ସେ  
ପୃଥ୍ବୀ" କହେ କରନ ଯେ  
ମୁଣ୍ଡି ତୋର ବଣ" ହୋଇଲଣି ସେବେ" ଆପଣେ କର ବୋହନ ହେ" ॥୨୫॥

୧ । ଧ ଧନ୍ୟ ସେ ଦେଶ ଧନ୍ୟ ସେ

ସା ଧନ୍ୟସ

୨ । ଶା ନ ପ୍ରତି

ଶା ଦେଶ ରହିଲେ ଦୋଷଟି

୩ । ଗ ସ ମୁଁ ଧନ୍ୟ

୪ । ସ ଏ ଆଖି

୫ । କ ଧ ମୁଁ ବସିବି

ଗ ମୁଣ୍ଡି ଦିନ ବସିବି

୬ । କ ର ମୋହର ଯିବି

ଶ ପ୍ରତି ମୋହର କିବି

ସ ମୋହର କିବି

୭ । ଶା ଦୋଷଟି ପାଠ ନାହିଁ

୮ । କ ଗୋପାଳ

୯ । ଶ ଗ ସ ପୃଥ୍ବୀ

୧୦ । ସ କହିବା

୧୧ । ଶା ହୋଇ ଯେ

ଗ, ବିରାଟ ଆଶୁର୍ଣ୍ଣ ଶୁଣି ଯେ

ସ, ବିରାଟ ଆଶୁର୍ଣ୍ଣ ପୁଣି କେ

୧୨ । କ ଗୋପାଳ

୧୩ । ସ ଆଖି ଆସତ କଲୁ ତୁ ପୁଣି କେ

୧୪ । କ ଦେହନ ଦଶ

୧୫ । ଶା ଦିଅ ମୋତେ ଶର

୧୬ । କ ଗ ସ ଆଶା

୧୭ । ଆସ

୧୮ । କ ଗ ମୋହର

୧୯ । ଶ ଗୋପାଳ

୨୦ । ସ ଆଶା

୨୧ । ସ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ

୨୨ । କ ଗୋପାଳ

୨୩ । କ ବଣା

ସ, ବିରାଟ

୨୪ । କ ଯେବେ

୨୫ । ଗ ସ କର ଦୁହନରେ ।

ଚିରେକ ଶୀର ଆକାଶକୁ ଦେବ । ଚିରେକ ଶୀର ବହାକୁ ଗୁଡ଼ବ  
ଚିରେକ ପକାଇବ ଅବମାର । ଚିରକୁ ଶୀର ଦୁହଁ ଲକ୍ଷେଲକ୍ଷେ ଶୁଭ ସେ  
ଶୁଣି ସହଦେବ ଚୋଷ ସେ

ବିରାଟକୁ କହୁ ବେନଳକ୍ଷ କୁମ୍ଭ ଅଶାଇଲେ ତାଙ୍କ ପାଶ ସେ ॥୨୬॥

ଚିରେକ ଶୀର ଆକାଶକୁ ଦେଲେ । ସକଳ ଦେବେ ସନ୍ତୋଷେ ପାଇଲେ  
ପୃଥ୍ବୀରେ ଚିରେକ କଲେ ଦୋହନ । ସକଳ ଜାତେ କଲେ ଶୀରପାନ ସେ  
ଚିରେ ବଗୁକୁ ଗୁଡ଼ଲେ ସେ

ଏକ ଚିରକନ୍ତ ଲକ୍ଷେ ଶୁଭ ଦୁର୍ବ୍ଧ ଦୋହନ କରଣେ ନେଲେ ସେ ॥୨୮॥

ପୂରଣ ପୂତା ଅଟନ୍ତି ନନ୍ଦନ । କପିଳା ନାମେ ତାଙ୍କର ନନ୍ଦନ  
ବଞ୍ଜଳା ନାମରେ ତାଙ୍କ ଦୁହୃତ । ପୃଥ୍ବୀ ନାମେ ତତ୍ତ୍ୱେ ଲୋକେ ଜାତ ସେ  
ବଞ୍ଜଳା ନାମେ ତା ଗାଣ ସେ

ଛଡ଼ ସିନ୍ଧୁ ଶୁଣି ଶୀର ସିନ୍ଧୁ ତଟେ କୋମଳ ତୃଣ ଚରଇ ହେ ॥୨୯॥

୧ । ଚ ଶ ପ, ବଗୁକୁ ଗୁଡ଼ବ

୧୦ । ଗ ପ, ଦୁହଁ ଲକ୍ଷେ

୨ । ଶ, ଅବମାର ଦେବ ଶିର

୧୧ । କ ଶ, ଅଟନ୍ତି ନନ୍ଦନ

୩ । ଟ, ଚିରେକ ଦୁହଁ ଶିର

ପ, ଅଟନ୍ତି ଚରଣ

୪ । ଗ, ଲକ୍ଷେଲକ୍ଷେ କୁମ୍ଭ

୧୨ । ଚ ଗ, ଚପିଳ ନାମ

୫ । ପ ଶ ପ, ଶୋଭାଲେ

୧୩ । ଗ, ବଞ୍ଜଳା ନାମେ ତାଙ୍କର ଦୁହୃତ

୬ । କ ଗ ପ, ପୃଥ୍ବୀର

ପ, ବଞ୍ଜଳା ନାମେ ତାଙ୍କର ଦୋହନ

୭ । ଗ ପ, ଚଳେ ଦୁହଁ

୧୪ । ପ, ପ୍ରଥମ ନାମେ

୮ । ଚ ଗ ପ, ପାତାଳ ନାମେ

୧୫ । ଗ, ଚରଣ

୯ । କ ଶ ପ, ଏକ ଚରଣ ଲକ୍ଷେଲକ୍ଷେ

୧୬ । ଶ, ୨୯ ପଦର ପାଠ ନାହିଁ

ଦୁର୍ବ୍ଧ ସେ ।

ସମୁଦ୍ର ଜଳ ତାକୁ ଆଣୁ ଆଣି' । ପ୍ରତିଦିନ ତରୀ' ଆସନ୍ତି ପୁଣି  
ତାଙ୍କ ନୟନ ରହିଥାନ୍ତି ପୁରେ । ଦିନେକ ବଞ୍ଚିଲା ବେଳ ଉତ୍ତରେ ସେ

ତତ୍ତ୍ୱ ଅଲଳେ ସରୁର ହେ

ଲବଣ ସିନ୍ଧୁ ଜଳ ତେଣୁ ଉତ୍ତଳ ଲଗନ୍ତେ ତାଙ୍କର ଚିର ହେ' ॥୩॥

ଆସି ମିଳିଲେ କୁମାର ପାଶରେ । ସ୍ନେହ ବଶେ ଜନ୍ମା ଲହେ ଶରରେ  
ପୃଥ୍ୱୀ ପ୍ରାୟେ ଲଗାଇ ବଦନ । କରନ୍ତେ ମାତା ତତ୍ତ୍ୱ ଶୀରପାନ ସେ

ମାତାଙ୍କୁ ସେ ପରାଶର ଯେ'

ମୋର ଅଧରକୁ ନିମ୍ନାରି ତୋ ମାତ ଲବଣ ଆଜ ଲୁଗିଲ ଯେ' ॥୪॥

ଜନନୀ ପୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ଦୁଃଖତ' । ଲବଣ ସିନ୍ଧୁ ଆଦି ତତ୍ତ୍ୱ ସାତ'  
ତାହା ଶିଖି ତୁଣି ତରୁର ମୁଣି' । ଆଜ ଉତ୍ତରକୁ ଅଭିଳାଷ ଯେ'

ଲବଣ ସମୁଦ୍ର ଜଳ-ଯେ'

ଉତ୍ତଳ ମୋହର ଚିରରେ ଲଗନ୍ତେ ଲବଣ ତେଣୁ କବଳ ଯେ' ॥୫॥

୧ । ଚ. ସମୋଦ୍ର ଜଳ ତାକୁ ଆଣୁ ଆଣି

୨. ଅଣୁ ଆଣି

୩ । ଚ. ପ୍ରତିଦିନ ଯାଏ

୪ । କ. ଦିନେକ ବେଳା

୫ । ଚ. କହୁ'

୬ । ଚ. ଲବଣ ଗାଈ ଚିରରେ ହେ

୭ । ଚ. ସ୍ନେହ ଲବେ ଜନ୍ମା ଲହେ ପୁଣି

୮. କହୁ ଉତ୍ତରେ

୯ । ଚ. ପ୍ରାୟେ ପ୍ରାୟେ ଲଗାଇ

୧୦. ପ୍ରଥମା ନେଇ ମାରିଲେ

୧୧ । ଚ. ମାତା ତତ୍ତ୍ୱ

୧୨ । ଚ. ସେ ପରାଶରେ ସେ

୧୩ । ଚ. ସେମାତ ଲବଣ ଆଜ ଲୁଗିଲେ

ନେ ।

୧୪ । ଚ. ସୁଖ ଦୋହତ

୧୫ । କ. ସିନ୍ଧୁ ତତ୍ତ୍ୱ ଆଦି ସାତ

୧୬ । ଚ. ତରୁର ଯାଏ

୧୭ । ଚ. ଅଭିଳାଷ ଯାଏ ସେ

୧୮ । କ. ଲବଣ ସିନ୍ଧୁ ଜଳରେ ହେ

୧୯ । ଖ. ୩୦ ୩୧ ପରେ ପାଠ ନାହିଁ



ଶୁଣିଣ କୋପକଲେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ । ଏମନ୍ତ ଜଳ ପୁଣି ନାହିଁ ଅଛି’  
ଆରଦ୍ଧନ ମାତା ସଙ୍ଗତେ ଗଲେ । ହୋଧେଣ ସପତ ପିରୁ ଶୋଷିଲେ ସେ

ପୃଥ୍ବୀ ଜନ ଆକୁଳ ସେ

ଜାଣିକରି ବ୍ରହ୍ମା ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ସଙ୍ଗରେ ଦେବ ସକଳ ସେ ॥୩୩॥

ସ୍ରୋଥନାକୁ ବହୁ ପୁଣି ସେ କଲେ । ଶୁଣି ନନ୍ଦନା ସନ୍ତୋଷ ହୋଇଲେ  
ପ୍ରସନ୍ନେ ମେଲି ଦେଲେ ଶୁଣି ଚିର । ପୁଣି ପୁଣି ସପତ ସାଗର ସେ

ତାଙ୍କ ନନ୍ଦନା ପୃଥ୍ବୀ ସେ

ଏକ ଚିରକରୁଁ ଲକ୍ଷେଶ୍ଵର ଶୀର କହ୍ନିତ ଚାହାକୁ ସିନା ଯେ ॥୩୪॥

ବରଷ ଆଗେ ନେଇ ଦେଲେ ଚାହା । ଶୀର ଶ୍ରେୟନ କଲେ ନର ନାହା  
ପାତ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ ଆଦି ସେନା ସଭନ । ସନ୍ତୋଷେ ସବେ କଲେ ଶୀରପାନ ସେ

ବହୁତ ପ୍ରଶଂସା କଲେ ସେ

କର୍ମବଳେ ଦେଶ କାହୁଁ ଆସିକରି ମହାପୁରୁଷ ମିଳିଲେ ସେ ॥୩୫॥

ନବଗତ ଗୋପାଳକୁ ଅଶାନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ବରଷ ଦେଇ  
ଅପୂର୍ବ ପାଟ ଶଶୁଆଏ ଆଣି । କୁଳକ କରେ ଦିଏ ନୃପମଣି ସେ

ଦୁଶଅ ସୁଧୁଷ୍ଟି ଦେବ ଦେ

ଭୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାରେ ସବଦା ମୁଣି ଥିବ ଭୁମ୍ଭେ ସିନା ଶାନ୍ତି ଦେବ ଦେ ॥୩୬॥

୧ । ପ. ପୁଣି କୋପକଲେ ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ

୨. ଲକ୍ଷେଶ୍ଵର ବୃହସ୍ପତି କହନ୍ତି

୨ । ପ. ଚାହିଁଲେ ଅଛି

୮ । ଖ. ୩୩ ଓ ୩୪ ପଦର ପାଠ ନାହିଁ

୩ । ପ. ପୃଥ୍ବୀ କଲେ

୧ । ଖ. ସେନ୍ଧୁକା ସଭନ

୪ । କ. ବହୁ ପୁଣି

୧୦ । ଖ. ଚନ୍ଦ୍ର

ଗ. ପ୍ରଥମାକୁ ବହୁ ପୁଣି

୧୧ । ଖ. ପାରିଲେ

ଘ. ପ୍ରଥମାକୁ ବହୁ ପୁଣି

୧୨ । ଖ. କର୍ମବଳେ—ମାହାପୁରୁଷ

୫ । କ. ତାଙ୍କ ନାମଟି ସ୍ରୋତନା କେ

୧୩ । କ ଓ ପ. କୋକିଳ

୬ । କ ଓ. ଏକ ଚିରକୁ

୧୪ । କ. ସୁନେଶ୍ଵି ଦେବ ଦେ

୭ । ଗ. ଲକ୍ଷେଶ୍ଵର ବୃହସ୍ପତି ସେ କହନ୍ତି

ସୁଧସ୍ବି ଆନନ୍ଦେ ଧରଣ' ପାଟ      । ବାନ୍ଧଲେ ସହଦେବର' ଲଲଟ  
ବିରଟ ବୋଲନ୍ତି ହେ ଚନ୍ଦ୍ରି ପାଳ'      । ନବତେ ଭୁମ୍ବ ସଙ୍ଗେ ଗୋପାଳ ସେ

ଭୁମ୍ବେ ଚନ୍ଦ୍ରି ଅଧିକାର ହେ

ଲକ୍ଷେଶ୍ବର ଦୁର୍ଗା ଆଶୁଧିବ ଗୋଷ୍ଠୀ ଆପଣେ ଦୋହନ' କରି ହେ ॥୩୭॥  
ପ୍ରବେଶ କରିବ ବେଶ ମନ୍ଦିରେ'      । ଭୁମ୍ବେ ଶ୍ରେଣୀ ନରବ' ସେଠାରେ  
ଗୋପାଳେ ପଦ୍ମପାଶ ଭୁମ୍ବର      । ସବେ ଶଟ୍ଟିଧିବେ ଭୁମ୍ବ ପଦ୍ମର ସେ

ଗୋଗୋଷ' ଦେଶଣ ପାଅ ଯେ

ମହା ଅରଣ୍ୟରେ କୋମଳ ଚୂଣରେ ଗାବକୁ' ନେଇ ଚରାଅ ହେ ॥୩୮॥  
ଶୁଣି ସହଦେବ ପୃଥୁନା' ଭୁଲେ      । ଗୋଷ୍ଠୀ' ଦେଶଣ ବନସ୍ଥେ ମିଳିଲେ  
ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ନବଶତ' ଗୋପାଳ      । ଚନ୍ଦ୍ରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ଚନ୍ଦ୍ରି ପାଳ' ସେ

ବନେ ବିହରେ ଆନନ୍ଦେ ଯେ

ବିଶ୍ବନୁର ମନ ମଉରୁମର' ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପଦାରବିନ୍ଦେ' ସେ ॥୩୯॥

୧ । ଚ. ସୁନସ୍ବି

ପ. ସୁଧେସ୍ବି

୨ । ଗ. ଧରଣେ

ଘ. ଦେଶଣ

୩ । ପ. ସହଦେବଜ

୪ । ପ. ଚନ୍ଦ୍ରିପାଳ

୫ । ଗ. ନବତା ଗୋଗୋଷ୍ଠୀ ପୃଥୁନ

ଘ. ପୃଥୁନ

୬ । ଗ. ମଉରୁମର ପରେ

ପ. ଅନ୍ୟ ମନ୍ଦିରେ

୭ । ଗ. ଭୁମ୍ବେ ଶ୍ରେଣୀ କରୁଥିବ

୮ । ଚ ଘ. ସେ ଗୋଷ୍ଠୀ

୯ । ଚ. କମଳ ଚୂଣରେ ବସୁକୁ

ଘ. ଶୋଣରେ ଗୋରୁକୁ

ଗ. କମଳ ଚୂଣରେ ଗାବକୁ

ପ. ମାହା ଅରଣ୍ୟରେ—ଗାବକୁ

୧୦ । ଚ. ଗୋପନା

୧୧ । ଚ ଘ ପ. ଗୋଷ୍ଠୀ

୧୨ । ଗ. ନବତେ ସଙ୍ଗେ ଛନ୍ଦ୍ର

୧୩ । ଗ. ଚନ୍ଦ୍ରିପାଳ

ପ. ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ଚନ୍ଦ୍ରିପାଳ

୧୪ । ପ. ଦନ ବିଶ୍ବନୁର ମନର ପ୍ରମର

୧୫ । ଚ ଘ ପ. ପାଦାରବିନ୍ଦେ

## ଅଷ୍ଟମ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—କେଦାର

ଦିନେ ଶରୀର ନୃପତି କର' । ଦିନେ କୁନ୍ତରାଟକ ସଙ୍ଗର' ।  
ନାନା କରୁକେ' ପଣା ଖେଳୁଛନ୍ତି ଅତି ଆନନ୍ଦ ମନର ॥୧॥

ସଙ୍ଗେ ପାତ୍ର ମନ୍ଦୀ ସେନାମାନେ' । ତତ୍ତ୍ୱଂ ବସି ସେ ଯାହା ବିଧାନେ  
ପ୍ରଦେଶୀ ମାଲ ପରବେଶୀ' ହୋଇଲ ଦେଶନ୍ତ୍ର ସକଳ ଜନେ ॥୨॥

ଆସି ଆପ୍ତାନ ତଳେ ମିଳିଲ । ଅତି ଉଚ୍ଚକର' କୁହାଟିଲ  
ବେନିବାହେ ଠୁ ନିଶେ କର ଦେଇ ଭରତ ଶୁଣ ବୋଇଲ ॥୩॥

ମୁହଁ ବଳେ ଅଟେ କଳିଆର । ଶତସିଂହ ପରାକ୍ରମ ମୋର'  
ପୃଥ୍ୱୀ ବ୍ରହ୍ମା' ଶ୍ରୀ କି ଦେଖିଲେ କରଇ ତାରେ ସମର ॥୪॥

ବଳେ' ବହୁତ ସାର ମାଲଲ । ଘୋରେ ଏଥିରେ ଆସି ମିଳିଲ'  
ତୋ କୋ କଞ୍ଚଳ' ଅତି ବଳିଆର ଏମନ୍ତ ମୁହଁ ଶୁଣିଲ ॥୫॥

ଏବେ' ତାହାକୁ ବହନ ଆଣ । ମୋର ସଙ୍ଗତରେ' କରୁ ରଣ'  
ଭରତ ନୃପତି ବୋଲନ୍ତି' ହେ ସାର ଆମ୍ଭ ତତ୍ତ୍ୱଂ ଏବେ ଶୁଣ ॥୬॥

୧ । କ. ନୃପତି କର  
 ୨. ନୃପତି କର  
 ୩ । କ ର ପ. କୋଳିକାଟକ ସଙ୍ଗର  
 ୪ । ପ. ଅତି କରୁକେ  
 ୫ । ଗ. ସେନାମାନେ  
 ୬ । ଗ. ବସିଅଛନ୍ତି ଆପାନେ  
 ୭ । କ ଗ. ପ୍ରଦେଶ  
 ୮ । ଗ. ଭରତ  
 ୯ । କ. ବଳେ ବଳିଆର  
 ଗ. ମୁଁ ଅଟେ ବଳିଆର  
 ୧୦ । କ. ପରାକ୍ରମ ପରାକ୍ରମ ମୋହର  
 ଗ. ଦେଶିଂହ ବଳ ମୋର

ର. ସାତସିଂହ ପରାକ୍ରମ ମୋର  
 ଗ ସାତସିଂହ ପରାକ୍ରମ ମୋହର  
 ୧୦ । ପ. ବ୍ରହ୍ମା  
 ୧୧ । ଗ 'ବଳେ' ପାଠ ନାହିଁ  
 ୧୨ । ଗ ର ପ. ପାରିଲ  
 ୧୩ । ପ. କଞ୍ଚଳ  
 ୧୪ । ଗ. 'ଏବେ' ପାଠ ନାହିଁ  
 ୧୫ । ଗ. ସଙ୍ଗେ  
 ଗ. ସଙ୍ଗରେ  
 ୧୬ । ପ. କରୁ ସେ ରଣ  
 ୧୭ । କ. ଭରତ ବୋଲନ୍ତି  
 ଗ. ଭରତ ନୃପତି ବୋଲନ୍ତି

କୁମ୍ଭେ ସଦନେତ' ବଳିଆର । ସେ କି କର ପାରିବେ' ସମର  
 କଞ୍ଚକକୁ' ମୁଣ୍ଡ଼ ଦେଇ ନ ପାରଇ ବାହୁଡ଼ି ପାଅ ହେ ଶର ॥୩॥  
 ଶୁଣିକରି ମାଲ ଦେଲ ରଡ଼ି । ମୁଁ ତ ନ ଯିବି କେବେ ହେ' ଗୁଡ଼ି'  
 କଞ୍ଚକକୁ ଯେବେ ସମରେ ନ ଦେବୁ' ତୋତେ କପିରାଟି ମାଡ଼ି ॥୮॥  
 ଧରି' ମୋଡ଼ବ ତୋହର ବେଳ । ଆସି ପାରିଲେ ରଖୁ କଞ୍ଚକ'  
 କୁନ୍ତେ' ବେ'ଇଟିଲ ହେ ଆ' ଚହୁ' ଏବେ ଶୁଣ ନୂପତି ଭବବଳ ॥୯॥  
 ଏଡ଼ି ଆଜି ତାକୁ' ଏବେ ହଉ । ଦିନାକେତେ ମାଲ ରକ୍ଷିଆଉ'  
 ବଢ଼ିଇ ସୁପକାର ଶେଷ ଶାଳରୁ ଅମୃତ ଶ୍ଵେଜନ ଦେଉ' ॥୧୦॥  
 ଶୁଣି' ବଜା ତହୁ' ଆଜି ଦେଲେ । ମାଲ ଶର' ସନମତ କଲେ  
 ଦିନାକେତେ ଆଅ ନିଶ୍ଚୟ' କୁମ୍ଭକୁ ସମର ଦେବା ବୋଇଲେ ॥୧୧॥  
 ଆଜି ପାଇ' ଗଲେ ଶୁଭଗଣ । ମାଲ ଶରକୁ' ସଙ୍ଗେ ଦେନଶ  
 ବଢ଼ିଇକୁ ବୁଝି' ବୋଲନ୍ତି' ଗୋସାଇଁ ଠାକୁରଙ୍କ ଆଜି ଶୁଣ ॥୧୨॥  
 ସ୍ଵେଦୁ' ପ୍ରଦେଶୀ ମାଲକୁ ନେବ । ସ୍ଵେଦୁ ଅମୃତ' ଶ୍ଵେଜନ ଦେବ  
 ବଢ଼ିଇ ବୋଲନ୍ତି ଆସ ଆସ ବସ ଶର ଶ୍ଵେଜନ ପାଇବ ॥୧୩॥

୧ । ଶ. କୁମ୍ଭ ଅତି

୨ । ଶ. ଭଗବେ

୩ । ସ. କଞ୍ଚକକୁ

୪ । ଶ. ମୁଣ୍ଡକ ନକର ଗୁଡ଼ି

୫ । ସ. କଞ୍ଚକକୁ ଯେବେ ସମରେ ନଦେବ

୬ । ଶ. 'ଧରି' ପାଠ ନାହିଁ

୭ । ଶ. କଞ୍ଚକ

୮ । ଚ ଚ ସ. ତୋନ୍ତେ

୯ । ଶ. 'ତାକୁ' ପାଠ ନାହିଁ

୧୦. ଏବେ ତାକୁ

୧୦ । ଶ. ମାଲ ଆଦି

୧୧ । ଶ. ପାଉ

୧୨ । ଶ. 'ଶୁଣି' ପାଠ ନାହିଁ

୧୩ । ଶ. 'ଶର' ପାଠ ନାହିଁ

୧୪ । ଶ. ନିଶ୍ଚିତେ

୧୫ । ଶ. ବେରେ

୧୬ । ଶ. ମାଲକୁ

୧୭ । ଶ. ନିଶ୍ଚିତ

୧୮ । ଶ. 'ସ୍ଵେଦୁ' ପାଠ ନାହିଁ

ମାଲ୍ ବାବୁଙ୍କୁ ସେ ବସାଇଲେ । ଶେଷ ମହଲେ ଯାଇଁ ପଶିଲେ  
 ଶାଠିଏ ପଇଟି ଶୁଦ୍ଧଧାନ ଆଣି ଚଳେଇଲେ ॥୧୩॥

ଚଢ଼ି ଅକର୍ମ ଶାଳା ବଦନ । ମୁଥେ ମାଗି ତାହା କଲେ ଚୁଣ୍ଡି  
 ଅର୍ଥ ରସରେ ତାକୁ ଯାକ କଣି ପଞ୍ଜୋଗିଲେ ସେ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ॥୧୪॥

ଆଣି ଧାନ ଅଳ୍ପ ବୁଢ଼ାଇଲେ । ସେହି ପାଷାଣ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଦେଲେ  
 ବାଉଁଶ ଗୋବିନ୍ଦ କର ହେ ମହାସାର ॥୧୫॥ ଦୁପିଶ ତାକୁ ବୋଇଲେ ॥୧୬॥

ମାଲ୍ ଦେଖି ତାଟକା ହୋଇଲ । ଏକ ବାର ଗୋବିନ୍ଦ ବୋଇଲ  
 ଶ୍ରୀମନ୍ତ କାକ ଆଦି ଯାହା ନ ଉଷିବେ ବୋର ମନକୁ ଅଇଲ ॥୧୭॥

ଶୁଣି ଦମି କହେ ସୁପକାର । ବାଉଁଶ ବୋଇଲ କେହି ପାମର  
 ତୋହ ଗୁରୁ ପୁଣି କଷ୍ଟକ ସଙ୍ଗରେ କେହି କରୁ ॥୧୮॥

ମୁଣ୍ଡି ତାହାକର ସୁପକାର । ଦେଖ ସବୁ କରବ ଆହାର  
 ଏତେ କଷ୍ଟ ଚଢ଼ି ବେଳ ଆଶୁ ମାଡ଼ି ବସିଲେକ ମହାସାର ॥୧୯॥

୧ । ଶ. ମାଲକୁ  
 ୨ । ଶ. 'ଯାଇ' ପାଠ ନାହିଁ  
 ୩ । ଶ. 'ଚଢ଼ି' ପାଠ ନାହିଁ  
 ୪ । ପ. ଅକର୍ମ ସିଳା  
 ୫ । ଶ. 'ତାହା' ପାଠ ନାହିଁ  
 ୬ । ଗ. ଧାନ କଣି  
 ୭ । କ. ପ. ମେହନ  
 ଶ. ସିଳାଇଲେ ଏହି ବ୍ୟଞ୍ଜନ  
 ୮ । ଶ. 'ଆଣି' ପାଠ ନାହିଁ  
 ୯ । କ. ଅର୍ଥକୁଳୁଳୁ  
 ପ. ଅର୍ଥ କୁଡ଼ାଇଲେ  
 ୧୦ । କ. ପାଷାଣ ଦେହନ  
 ପ. ପାଷାଣ ମେହନ  
 ୧୧ । ଶ. ମହାସାର  
 ପ. ମାହାବର  
 ୧୨ । ଶ. ମାଲ ତାଟକା  
 ୧୩ । କ. ଏ କପ

ଶ. ଏକ  
 ୧୪ । କ. ଶୁଦ୍ଧ ଆଦି କାକ ନ ଉଷିବେ କାହା  
 ୧୫ । ଶ. 'ଶୁଣ' ପାଠ ନାହିଁ  
 ୧୬ । କ. ବର ଲବଣରେ କପା ସମର  
 ଶ. ବର ନୋହୁଁ ପାମର  
 ଗ. ବର ବୋଲୁ ନିକେ ପାମର  
 ୧୭ । କ. କହେ  
 ଗ. ଗୁରୁ ନେହିଁ କଷ୍ଟକ ସଙ୍ଗରେ କଣି  
 ସୁଣି ।  
 ୧୮ । ଶ. ସୁ ତାହାର  
 ୧୯ । ଶ. ଦେଖ  
 ୨୦ । ଗ. କରବୁ ସବୁ  
 ପ. କରବ ସବୁ  
 ୨୧ । ଶ. ଏତେ କଷ୍ଟ ଚଢ଼ି ଆଶୁ ମାଡ଼ି  
 ପ. ଏତେ କଷ୍ଟବେଳ ଆଶୁ ମାଡ଼ି ଚଢ଼ି  
 ୨୨ । ଶ. ଦମି ହେଲେକ ବରବର  
 ଗ. ପ. ବରବର

ପାଞ୍ଚ ଶାଠିଏ ପଞ୍ଚି ଧାନ । ସେନ୍ଦ୍ର ଅକର୍ମ ଶୀଳା ବ୍ୟଞ୍ଜନ  
 ମାଲ ଦେଖୁ ଦେଖୁ ନିମିଷ ମାସକେ ମାରୁଛି କଲେ ଭୋଜନ ॥୨୦॥  
 ପୁଣି ଲୁହା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କଲେ । ତାହା ଲୋବାନ୍ତେ ଚୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଲେ  
 ହେ ମାଲ କେମନ୍ତେ ବାର ଭୋଜନକୁ ଏମନ୍ତ ଖାଆ ହୋଇଲେ ॥୨୧॥  
 ମାଲ ଦେଖି ଶସ୍ତ୍ରୀ ହୋଇଲେ । ଭୟକର ଚନ୍ଦ୍ର ପକାଇଲେ  
 ସକ୍ଷରେ ମିଳିଣ ଭରତ ନୃପତି ଆଗରେ ସବୁ କହିଲେ ॥୨୨॥  
 ବଳା ଗୁପ୍ତେ କେହି ଅସୁର । ତୋର ହୋଇଅଛି ପୁପକାର  
 ଶରୀର କରୁ ନିକଟେ ନୃପତି କରବ ତୋତେ ଆଦାର ॥୨୩॥  
 ଶୁଣିଥାନ ଶାଠିଏ ପଞ୍ଚି । ଶୀଳା ବ୍ୟଞ୍ଜନ କଲ ଆଉଟି  
 ସନ୍ତ ଭଣିଲ ଲୁହା ଆଦି କରି ଅଟଇ ବଡ଼ କପଟୀ ॥୨୪॥  
 ଶୁଣି ବୋଲୁଛି ଚକ୍ରୀ ଭରତ । ଏହା ଶୁଣିଲ ହେ କୁନ୍ତଳଟ  
 ଧାନ ପାଟାଣ ଲୁହା ଆଦି ଭଣିଲ କେମନ୍ତ ତାହାର ପେଟ ॥୨୫॥

୧ । ଟ. 'ପାଞ୍ଚ' ପାଠ ନାହିଁ

ସ. ସିଂହା

୨ । କ. ଦେହନ

ସ. ଦେହ ପଥର ବ୍ୟଞ୍ଜନ

ସ. ମେଞ୍ଚନ

୩ । ଟ. 'ପୁଣି' ପାଠ ନାହିଁ

୪ । କ. ଲୋହ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କଲେ

ସ. ଲୋହ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କଲେ

୫ । ଟ. 'ତାହା' ପାଠ ନାହିଁ

ସ. ତାକୁ

୬ । ଟ. ବୋଲିଲେ

ସ. କେମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର ବୋଲିଲେ

ସ. କେମନ୍ତ ବର ଭୋଜନକୁ ଏମନ୍ତ

ସୁଖ ବୋଲିଲେ

୭ । ଟ. ନାଲି ବିଘ୍ନ

୮ । କ. ଟ. ଚନ୍ଦ୍ର କର

ସ. ଚନ୍ଦ୍ର

୯ । ଟ. ସ. ଆଗର ସବୁ ଜଣାଉଲ

୧୦ । ଟ. 'ଲୁହା' ପାଠ ନାହିଁ

୧୧ । ଟ. 'ଲୋହ' ପାଠ ନାହିଁ

୧୨ । ଟ. ବିଘ୍ନ

୧୩ । ଟ. ତୋତେ କହିବ

୧୪ । କ. ଦେହନ

ସ. ମେଞ୍ଚନ

୧୫ । କ. ଟ. ଲୋହ

୧୬ । ଟ. ପୋଥିରେ ୨୪ ପଦର ପାଠ ନାହିଁ

୧୭ । ଟ. 'ଶୁଣି' ପାଠ ନାହିଁ

୧୮ । ଟ. 'ଏହା' ପାଠ ନାହିଁ

୧୯ । କ. ଟ. ବୋଲିଲେ

୨୦ । କ. ଟ. ଲୋହ

ଚକ୍ରଂ କୁନ୍ତେ' ବୋଲନ୍ତି ବଚନ । ରଜା ସେ ଅଟେ ବାର ଭୋଜନ  
 ଘର ମାନଙ୍କର ମହାବାର ସେହି ପଛେ ବୁଝିବୁ ରଜନ" ॥୨୬॥  
 ଧର୍ମପୁତ୍ର ମନେ ବରୁରନ୍ତି । ଏହା ଅଜ୍ଞା କି ଶ୍ରୀମ ମାନନ୍ତି  
 ତେଣୁ ସେ ମାଲକୁ ଭୟ ଖୋଇଣେ ଏ ଶ୍ରୀମାନ କରନ୍ତି ॥୨୭॥  
 ଯେବେ ଆମ ଆଜ୍ଞା ନ ପାଇବେ । କିମ୍ବା ଏହାକୁ ଭୋଜନ ଦେବେ  
 ବିରାଟ ଅଜ୍ଞା ଭର ଫେଟି କହିଲେ ନ ପୁଣି ଯୋଧେ ମାରିବେ" ॥୨୮॥  
 ଭାଲି' କୁନ୍ତେ' ବରୁର କହିଲେ । ଏବେ' ମାଲକୁ ନିଅ ବୋଇଲେ  
 ବଞ୍ଚିବ ଅପୂର୍ବ ଭୋଜନ ଦେବଟି ଆମ୍ଭ ନାମରେ କହିଲେ ॥୨୯॥  
 ଶୁଣିକରି ଚଳିଗଲେ ଦୁଇଟି । ସଙ୍ଗେ' ସେ ମାଲ ବାର ସଙ୍ଗେତେ"  
 ରୋଷିଶାଳେ" ମିଳି ବଞ୍ଚିବ ଛୁମ୍ବରେ ଜଣାଇଲେ ସେ ଭୁଗିତେ" ॥୩୦॥  
 ଏବେ ହୋଇବାକ ସାବଧାନ । କୋନ୍ତରୁଟକ ଆଜ୍ଞା ବଚନ  
 ପ୍ରତେଶୀ ମାଲକୁ ବିଦ୍ୟ ପ୍ରକାରେ ଦେବ ଅପୂର୍ବ ଭୋଜନ ॥୩୧॥  
 ଶୁଣି ଶ୍ରୀମସେନ" ଗୋଷ ହେଲେ । ମାଲ" ବାରହସ୍ତ" ଧରିନେଲେ  
 ଅପୂର୍ବ ଠାବରେ ବସାଇ ଚାହାକୁ ଅମୃତ ଭୋଜନ" ଦେଲେ ॥୩୨॥

୧ । ଙ. 'ଚକ୍ର' ପାଠ ନାହିଁ

୨ । କ ପ. କୋନ୍ତ

୩ । ର. କାଣିନୁ' ରଜନ

୪ । ଙ. ଏ. ଏ. ଦେଖାଯାନ

ର. ମାଲକୁ ଭୟ ଖୋଇଣେ

୫ । ଙ. ବିରାଟ ଅଜ୍ଞା ଦେଖ

ପ. ବିରାଟ ଅଜ୍ଞା ଦେରେ ଭର

୬ । ଙ. ୨୭ ଓ ୨୮ ପଦର ପାଠ ନାହିଁ

୭ । ଙ. 'ରଜା' ପାଠ ନାହିଁ

୮ । କ ପ. କୋନ୍ତ

୯ । ଙ ଚ. ବୁଝିଲେ

୧୦ । ଙ. 'ସଙ୍ଗେ' ପାଠ ନାହିଁ

୧୧ । ଙ. ଦୁଣି ଚଳିଗଲେ ଦୁଇ

୧୨ । ଙ. 'ସଙ୍ଗେ' ପାଠ ନାହିଁ

୧୩ । ପ. ସଙ୍ଗେ

୧୪ । ଙ. ଦେବ ସାଲଗେ

୧୫ । ପ. ରୁଗିତ

୧୬ । ଙ. ଶୁଣି ଶ୍ରୀମ

୧୭ । ଙ. ମାଲହସ୍ତ

୧୮ । ପ. ଅପୂର୍ବ ମନରେ

୧୯ । ଙ. ଅପୂର୍ବ ସେଜନ

ଭୁଞ୍ଜି ତୋଷ ଦେଲେ ମାଲସର । ପାଇଁ କଷ୍ଟର ସଜା ପ୍ରମୁଦ  
 ଅନେକ ଭାଗରେ ବିକଟ ନୃପତି ପାଇଲ ଏ ସୁପକାର ॥୩୩॥  
 କେତେ ଦିନ ସେ ଚାହିଁଲେ ଗଲ । ମାଲ ସର ସଭାରେ କଷ୍ଟର  
 ରହି ନ ପାରଇ କଷ୍ଟକକୁ ଆଣି ସମର ଦିଅଁ ଦୋଇଲ ॥୩୪॥  
 ଏତେ କଷ୍ଟ କରି ଦେଲ ରହି । ତମେ ଓଷ୍ଠ ଦଶନ କାମୋଡ଼ି  
 ନୟନ ଚାହିଁ ଚନ୍ଦ୍ର ଉଲ୍ଲାସୀର ବେନି ବାହେ କର ଚାଡ଼ି ॥୩୫॥  
 ତାକୁ ଦେଖି ନୃପତି ଡରିଲେ । କୋନ୍ତରଟକୁ ବୁଝି ବୋଇଲେ  
 କି କରଇ ଏବେ କହ ଦେ ଗୋପାଳ ଭଲ ନାହିଁ ଏହା ଥିଲେ ॥୩୬॥  
 ଏକ ବଳରେ ଅଟେ ଅସମ୍ଭବ । ରାଣେ କଷ୍ଟର କୋଷ୍ଠର ସମ  
 ଏହାର ମହାମୁଣ୍ଡି ଦେଖି ମୋହର ଶତ୍ରୁ ହେଉଅଛି ଭ୍ରମ ॥୩୭॥  
 କୁନ୍ତେ ବୋଲନ୍ତି ସଜା ବୁଝିମା । ଏଠାକୁ ସୁପକାରକୁ ଆଣିମା  
 ପରାମର୍ଶ ତାର ବୁଝିବା ସଜନ କରୁ ଯେ ଆଇଁ ଗାରିମା ॥୩୮॥

୧ । କ. ଭୁଞ୍ଜି ସନ୍ତୋଷ ହେଲେ

ଖ. ଭୁଞ୍ଜି ତୋଷ

ଗ. ଭୁଞ୍ଜି ତୋଷ ମଦର

୨ । ଖ. 'ପାଇଁ' ପାଠ ନାହିଁ

୩ । ଖ. କେତେ ଦିନ ଚାହିଁ

୪ । ଖ. ଚାଲ

୫ । ଖ. କିହେନକୁ

୬ । ଖ. ସ. ଆଣି ସମର ଦେଇ

୭ । ଖ. ଏବେ ଦୋଳ

୮ । ଖ. 'ତମେ' ପାଠ ନାହିଁ

୯ । ଖ. ଗାରିମା

ଖ. 'ତାକୁ' ପାଠ ନାହିଁ

ଗ. କାକୁ

୧୦ । ଖ. କୁନ୍ତକୁ

୧୧ । ଖ. କେତେ ଅସମ

ଘ. ବଳରେ ଅଟେ ସୁସମ

୧୨ । ଖ. 'ରାଣେ' ପାଠ ନାହିଁ

୧୩ । ଖ. କୋଷ୍ଠର ସମ

ଘ. କଷ୍ଟର କୋଷ୍ଠର ସମ

୧୪ । ଖ. ଖ. ମହାମୁଣ୍ଡ

୧୫ । ଖ. ଚିତ୍ର ହେଉଅଛି

ଘ. ଚିତ୍ର ହେଉଅଛି

ଘ. ମୋର କେ ହେଉଅଛି

୧୬ । ଖ. ଖ. କୋଷ୍ଠ

୧୭ । ଖ. 'ବୋ' ପାଠ ନାହିଁ

୧୮ । ଖ. ସୁପକାର ଅଣାଇବା

୧୯ । ଖ. ପରାମର୍ଶ ତାର

୨୦ । ଖ. କୁନ୍ତାସା ଯେ

ଘ. କୁନ୍ତାସା ଯେ



ଶୁଣି' ନରପତି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଭରମାନେ ପରୁରୋଷ' ଗଲେ  
 ରୋଷଗାନେମିଳି ବଞ୍ଚିରୁକୁ କହୁ ଦେଶଣ ତାଙ୍କୁ ଅଇଲେ' ॥୩॥

ଗଜା ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ବଞ୍ଚିରୁ । ତୁମ୍ଭେ ଟାଣକେ ରଣ ଦୁଇଭି'   
 ମାଲର' ଗାଣମା ଭୁଞ୍ଜି ପାର ଯେବେ ମୋତେ ହୋଇବ ସୁଲଭ'

ଶୁଣି' କହୁଲେକ ସୁପକାର । ଗଜା' ଦେଶ ମାଲ ବଳିଆର   
 ରାନ୍ଧବା ବାଡ଼ିବା' ବ୍ୟବସାୟ ଯାଇ' ସେ କି କରିବ' ସମର ॥୪॥

ଏବେ' ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟା ନ କରଅ । ଆନ' ସୁପକାରକୁ ଅଣାଅ   
 ତୋ ମନକୁ' ଯେବେ ନ ଯୋଗାଇଲି ମୁଁ ବାହାର କରିବି ହଥ ॥୫॥

ଶୁଣି ନୃପତି ହେଲେ' ମଉନ । ଚଣ୍ଡି' କୁନ୍ତେ' ବୋଲନ୍ତି ବଚନ   
 ଠାକୁରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ହୋଇଲି ମାଲକୁ ସମରେ ମାର ବଦନ' ॥୬॥

ଶୁଣି ହରଷ ହେଲେ' ମାନ୍ୟତା । ଯାଇ' ମିଳିଲେକ' ମାଲ କତି   
 ବୋଲନ୍ତି' ହେ ବୀର ସମର କରିଣ ଗୋଷିକା ଆଜି ନୃପତି' ॥୭॥

୧ । ଖ. 'ଶୁଣି' ପାଠ ନାହିଁ

୨ । ଖ. ସୁପକାର ବଦନ

୩ । ଗ. ବଳିଆ ବ୍ରହ୍ମରେ କୋଳିକ ଆଜି  
 କହିଲେ ।

ଖ. ବଞ୍ଚିରୁକୁ କହୁ ଦେଶ ଆସିବା ବୋଲିଲେ

୪ । ଖ. ରାନ୍ଧବା ବୋଲିଲେ ଭଲଭ  
 ଜାଣକ ରଣ ଦୁଇଭି

୫ । ଖ. ଗ. ଏମାଲ

୬ । ଗ. ଧୋଅରେ ପଡ଼ିବ ପାଠ ନାହିଁ

୭ । ଖ. 'ଶୁଣି' ପାଠ ନାହିଁ

୮ । ଖ. 'ଗଜା' ପାଠ ନାହିଁ

୯ । ଖ. ପାଣ୍ଡବ

୧୦ । ଖ. କାରି

ଗ. ମୋର

୧୧ । ଖ. ଗ. ନାହିଁ

୧୨ । ଖ. 'ଏବେ' ପାଠ ନାହିଁ

୧୩ । ଖ. ଆନ ସୁପକାର ଅଥ

ଗ. ଆନ ସୁପକାର ନଷ୍ଟ ଅଥ

୧୪ । ଗ. ତୋର ମନକୁ

୧୫ । ଖ. 'ହେଲେ' ପାଠ ନାହିଁ  
 ଗ. ନୃପତି ହେଲେ

୧୬ । ଖ. 'ଚଣ୍ଡି' ପାଠ ନାହିଁ

୧୭ । ଗ. ଗ. କୋଳିକ

୧୮ । ଖ. କୋଲିକ

୧୯ । ଖ. 'ହେଲେ' ପାଠ ନାହିଁ

୨୦ । ଖ. 'ରାଜ' ପାଠ ନାହିଁ

୨୧ । ଗ. ଗ. ମିଳିଲେ ସେ

୨୨ । ଖ. ବୋଲିଲେ

୨୩ । ଗ. ନୃପତି

ମାଲ ପଞ୍ଚ ଏମନ୍ତ ଶୁଣିଲୁ । ବେନି କଣ୍ଠେ କର ନେଇ ଦେଲୁ  
 ଭୁଞ୍ଜିବା ପରାସ ପମର ଦୁହଇ ପାତ୍ରାପ କରୁ ବୋଇଲୁ ॥୪୫॥

କଣି ମୁଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରହାରଣ । ଅଂଗ ନଗ ଦନ୍ତେ କର ବୁଣି  
 ପାଦେ ପାଦ ଛଦି ଭୁଜେ ଭୁଜ ବାନ୍ଧି ମୁଣ୍ଡି ଦୃଢ଼ରେ ମାଣଣ ॥୪୬॥

ପୁଣି ଗଢ଼ାଗଡ଼ କୋଡ଼ାକୋଡ଼ । ବେନି ତଡ଼ାତଡ଼ ଉଡ଼ାଉଡ଼ି  
 କେବଳ ସମରେ ନିସତ ହୋଇଲେ କଣିଟୀ ବୋଇଲେ ଛୁଡ଼ି ॥୪୭॥

ଶୁଣି ବଞ୍ଚଇ କହେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ । ଧର୍ମ ଯୁଦ୍ଧ ଏ ମାଲ ବିରାଟ  
 ସମରେ ଗୋରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନାଶକରି କି ଦହବ ଦେହା ଶୁଣଣ ॥୪୮॥

ତହିଁ ବଞ୍ଚଇ ଏମନ୍ତ କହୁ । ମାଲ କୀରକୁ ଧଇଲେ ପାଇ  
 ମାଲ ପାଣିକରେ ଦେ ବସ୍ତ୍ର ମଣିବ ମୋର ଦୋଷ କହୁ ନାହିଁ ॥୪୯॥

କହୁ କହୁ ଧର ଧର ହେଲେ । ବେନି ମୟାରେ ଆସି ପଡ଼ିଲେ  
 ସମସ୍ତେ ସଜ୍ଜରେ ଦେଖୁ ଯେ ଅଛନ୍ତି ଦଡ଼ିଏ ସମର କଲେ ॥୫୦॥

୧ । ଶ. ମାଲ ଏମନ୍ତ

ପ. ମାଲ ଏମନ୍ତ ପଞ୍ଚ

୨ । ଶ. କର ଦେଲୁ

ପ. ବେନି କଣ୍ଠେ ବେନି କଣ୍ଠେ ଦେଲୁ

୩ । ଶ. ଭୁଞ୍ଜିଲୁ

୪ । ଶ. ପୋଡ଼ିରେ ୪୯ ରୁ ୫୧ ପଦର ପାଠ  
 ନାହିଁ ।

୫ । ଶ. 'ତହିଁ' ପାଠ ନାହିଁ

୬ । ଶ. 'ପକ' ପାଠ ନାହିଁ

୭ । ପ. ନକ ଦନ୍ତେ କର କରାଧ

୮ । ଶ. ପ. ଭୁଜେ ବାନ୍ଧିବନ୍ଧ

୯ । ପ. ମୁଣ୍ଡି

୧୦ । ଶ. 'ପୁଣି' ପାଠ ନାହିଁ

୧୧ । ଶ. ଧରାଧର ଉଡ଼ାଉଡ଼ି ଗୋଟିମାଡ଼ି

୧୨ । ଶ. 'ଶୁଣି' ପାଠ ନାହିଁ

୧୩ । ଶ. ବୋଲେ

୧୦ । ଶ. ଏ ଧର୍ମ ମାଲ ବି ଶୁଣ

ପ. ଧର୍ମଯୁଧ ମାଲବର ପାଣ

୧୧ । ଶ. 'ନାଶକର' ପାଠ ନାହିଁ

ପ. ନାଶକର

୧୨ । ଶ. ବଳିଲେ

୧୩ । ଶ. 'ତହିଁ' ପାଠ ନାହିଁ

୧୪ । ପ. ଏମନ୍ତ ବାନ୍ଧ

୧୫ । ଶ. ମାଲକୁ ଧଇଲେ

ପ. ମାଲ ବିରକୁ କହିଲେ

୧୬ । ଶ. ଏବେ

ପ. ଏଥୁ

୧୭ । ଶ. ଧରାଧର ବେନି ହେଲେ ମୟାରେ

୧୮ । ଶ. ପରାସ

୧୯ । ଶ. ଦେଖୁଣ

୨୦ । ଶ. ପୋଡ଼ିରେ ୫୨ ରୁ ୫୦ ପଦର  
 ପାଠ ନାହିଁ

ପୁଣି ସ୍ବାମସେନକୁ ଭୂମିରେ ପାଡ଼ । ମାଲ ବସିଲକ ଦେରେ ମାଡ଼'  
 ବାମକରେ ତୋଟି ମାଡ଼ଣ ମୁଥାଏ ଉଠାଇ ଗୁଡ଼ଲ ରଡ଼' ॥୧୧॥  
 ମାଲ' ଅନେକ ପ୍ରକାଶ କରି । ପୁଣି ମୁଣ୍ଡିଏ ନେଇ ପ୍ରହାର'  
 ମଲ ମଲ ବୋଲି ରଡ଼ଏ' ପଡ଼ଲ କେଡ଼' ଦାଦାକାର କରି ॥୧୨॥  
 ନେବା କରୁଛନ୍ତି ତହିଁ ଶୋକ । କେଡ଼ ବୋଲନ୍ତି ହେ କୋନ୍ତ ଧନ'  
 ତୋର' ଦେଉ ସିନା ପୁଅକାର ମଲ ତୋ ମୁଣ୍ଡେ ପଡ଼ୁ ତଡ଼କ ॥୧୩॥

୧ । ଧୂର୍ତ୍ତ ସ୍ବାମସେନ ଭୂମିରେ

୧. ଭୂମିରେ ସ୍ବାମକୁ

୨ । ୧. ମାଲ ବସିଲକ ମାଲ

୨. ୧. ମାଲବତ ବସିଲକ ମାଲ

୩ । ୧. ତୋଟି ଶାଢ଼ଣ ମୁଣ୍ଡିଏ ଉଠାଇ ଗୁଡ଼ଲ ରଡ଼'

୩. ବାମକରେ ମୁଣ୍ଡିଏ ଉଠାଇ ଗୁଡ଼ଲ ରଡ଼'

୪. ତୋଟି ଶାଢ଼ଣ ମୁଣ୍ଡିଏ ଉଠାଇ ଗୁଡ଼ଲ ରଡ଼'

'କ' ଶୋକର ଅଧିକ ପାଠ—

ସ୍ବାମସେନ କେଡ଼' ତଳିଗଲେ । ଶ୍ରୀରା ଗୁମ୍ଫାରେ ଘାଟି' ମିଳିଲେ

ବଲକୁ ଶ୍ରୀରା ଦେଖି କେଡ଼' ପ୍ରହାର' କଲେ ॥

ଆହେ ବୋଲି ପୁଣି ନେଇ । ଏ ମାଲକୁ ମାରି ଗୁଣିତ

ସ୍ବାମସେନ ବୋଲନ୍ତି କେଡ଼' ଶ୍ରୀରା ଗୁମ୍ଫାରେ ॥

ଶ୍ରୀରା ଗୁମ୍ଫାରେ ବସିଲକ । ଏହା ପକେଇ ଅଧିକ ଦାନ

ଏ ମାଲ ବଲେ ବଲିଅର ଏହା ପରାମେ ଯେ ଅନେକ

ଆହେ ପ୍ରହାର' ପ୍ରାପ୍ତ । ଏହା ପକେଇ କି କରୁ ଗଣ

ଏତେ କଷ୍ଟ ବଳିଅ ଶ୍ରୀରା ଦେଖି କୋନ୍ତ ଆଜି ଦେଲେ ଶ୍ରୀ ॥

ଏହା ଶ୍ରୀରା ବଲିଅ ଦେଖି ପଡ଼ିଲେ । ତତ ବେଳେ ମାଲକୁ ଧରିଲେ

ମାଲ ଆଡ଼ ଗୁଣିତ କରଣ ଅଲଗା ହେଲେ ॥

୪ । ୧. 'ମାଲ' ପାଠ ନାହିଁ

୫ । ୧. ମୁଣ୍ଡିଏ ନେଇ ପ୍ରହାର'

୨. ମୁଣ୍ଡି କେଡ଼' ପ୍ରହାର'

୬ । ୧. ୧. ୧. ୧. ୧.

୭ । ୧. କେଡ଼'

୮ । ୧. କେଡ଼' କରୁଛନ୍ତି

୨. କେଡ଼' କରୁଛନ୍ତି

୯ । ୧. କେ ବୋଲେ ହେ କୁନ୍ତଧନ

୨. କେ ବୋଲେ ଶୋକ

୧୦ । ୧. ୧. ତୋହର

୧. କେ

କେତୁ ବୋଲନ୍ତି ତତ୍ୟା ଦେଖିଲୁ । କମ୍ପା' ଏଡେ ଅତିଶୟ କଲୁ  
 ବଞ୍ଚିବ ଗୁଣ ପ୍ରଣୟି ନୃପତିରୁ ନୟନୁ ମାର ବୋଲୁ ॥୧୩॥  
 କୋନ୍ତରୁଟି ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ । ଏଥି' କେନ୍ଦ୍ର ଜାଣନ୍ତା ନୋହିଲେ  
 ମୋତେ' ପା' ନିଦିଲେ ଭାବ୍ୟ ପ୍ରକାଶିଲୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏମନ୍ତ କଲେ ॥୧୪॥  
 ଭାମସେନ' ମୁଖକୁ ଚାହିଁଲେ । ତାକୁ' ନେତ୍ର କୋଣରେ ଠାରିଲେ'  
 ଭୂମିରେ ପଡ଼ି' ବଞ୍ଚିବ ସୂପକାର କରଟୀ ବୋଲି ବୋଇଲେ ॥୧୫॥  
 ଶୁଣିକରି' ମାଲ ଦେଲୁ ଗୁଡ଼ି । ଭାମସେନ' ବସିଲୁକ' ମାଡ଼ି  
 ଛାଡ଼ି ନ ପାରି ମହାଭାବ' ପାଇଣ ମାଲ ଗୁଡ଼ି ଅଛି ରଖି ॥୧୬॥  
 ମାଲ ସମରେ ସବୁଂ ହାଣିଲୁ । ମୋର' କରଟୀ ବୋଲି ବୋଇଲୁ  
 ସୂପକାର ବୋଲେ ବାପର କରଟୀ ପୁଅର କାହୁଁ ଅଇଲୁ' ॥୧୭॥  
 ଅଣେ ତାହାରୁ ଉଡ଼ି' ଧଇଲେ । ଏକ' ମୁଣ୍ଡିଏ' ପ୍ରହାର କଲେ  
 ଶତେ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ କପାଳ ପାଟିଲୁ ସେ ମାଲ ପ୍ରାଣ ତେଜିଲେ' ॥୧୮॥

୧। ଓ. କେ ବୋଲୁ

୨। ଓ. 'କମ୍ପା' ପାଠ ନାହିଁ

୩। କ. ଦ. କଲିକ ଗୁଣ ପ୍ରଣୟି ନୃପତି

୪. କଲିକ ପ୍ରଣୟି ନୃପତି ନୃପତି

୫। କ. କୁନ୍ତ

୬. କୋନ୍ତରୁଟି

୭। ଓ. 'ଏଡ଼' ପାଠ ନାହିଁ

୮। ଓ. 'ମୋତେ' ପାଠ ନାହିଁ

୯। କ. ଗାହା

୧୦। ଓ. ଭ୍ରମ

୧୧। ଓ. 'ତାକୁ' ପାଠ ନାହିଁ

୧୨। ଦ. ନେତ୍ର କୋଣେ ଠାରିଲେ

୧୩। କ. ଭଲରେ ପଡ଼ି

୧୪। କ. ଗୁଣି

୧୫। କ. ଭ୍ରମ

୧୬। ଦ. ବସିଲୁକ

୧୭। ଦ. ମାହାଭାବ

୧୮। କ. 'କୋର' ପାଠ ନାହିଁ

୧୯। ଓ. ହୋଇଲୁ

୨୦। କ. 'ଭାବ' ପାଠ ନାହିଁ

୨୧। ଦ. ଭ୍ରମ

୨୨। ଓ. 'ଏକ' ପାଠ ନାହିଁ

୨୩। ଦ. ମୁଣ୍ଡିଏ

୨୪। ଦ. ହାଣିଲେ

ଧର୍ମ ସୁବନ୍ଧୁ ଦୁଷ୍ଟନ କରି । ଦବ୍ୟରୂପ ମାଳବର ଧରୀ  
 ଦୁଷ୍ଟନ କରିଣ ଶୂନ୍ୟରେ ଗମିଲୁ ମିଳିଲୁ ଅମର ପୁରୀ ॥୭॥  
 କାହାଁ ଦେଖି ସବେ ପ୍ରଶଂସିଲେ । ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ବଳିବ କୋଇଲେ  
 ପବନ ନନ୍ଦନ ହରଷ ମନରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନ୍ଦରେ ମିଳିଲେ ॥୮॥  
 ବାଳ ନ ପଡ଼ିବି ନନ୍ଦନ । ଶ୍ରୀରାଧାକର ମନ ମୋହନ  
 ବେନି ପୁରଳ ଚରଣେ ନିରନ୍ତର ବିଶ୍ୱସ୍ତର କରେ ଧ୍ୟାନ ॥୯॥

### ନବମ ବାଦ

ବର—କୃଷିଆଣ ଭୋକ୍ତ

କିନ୍ତେ ବିରାଟ ଆସ୍ଥାନେ କେନ୍ଦ୍ରେ କୁନ୍ତ ସଲିଧାନେ  
 ମନ୍ତ୍ରୀ ଅମନ୍ତାପ୍ୟ ଖଟଣି ସେବକେ ରକ୍ଷି ଯେ ଯାହା ବଧାନେ  
 ଆନନ୍ଦ ମନେ ॥୧॥  
 ଏମନ୍ତେ ଜଗ ବବର ଧରି ମହିଁ ବ୍ୟାଘ୍ରବର  
 ପ୍ରାଣ ନଷ୍ଟେ ଦନ୍ତ ଅତି ରାୟକର କିନ୍ତୁ ପ୍ରାବର ଆକାର  
 ସେ ପଶୁ ବାର ॥୨॥

୧ । ଶ. କ. ଧୂଷ୍ଣି ଦୁଷ୍ଟନ କରି ମାଳ ନନ୍ଦ  
 ରୂପ ଧରୀ ।

୨. ଶ. ଧୂଷ୍ଣି — ଧରୀ

୩ । ଶ. କ. ମିଳି ଏ ପୁରପୁରୀ

୪. ଧୂଷ୍ଣି ରଥରେ ପୁରପୁରୀ ଗମିଲୁ  
 ଅମର ପୁରୀ ।

୫ । ଶ. 'କାହା' ପାଠ ନାହିଁ ।

୬ । ଶ. 'ଧନ୍ୟ' ଧନ୍ୟ ନାହିଁ

୭ । ଶ. ହରଷ ହୋଇବି

୮ । ଶ. ନ ପଡ଼ିବି

୯. ପ୍ରକାଶକ

୧୦ । ଶ. ଶ୍ରୀରାଧା

୧୧ । ଶ. ସେ ବେନି କୁରଳ ଚରଣେ

ନିରନ୍ତର ।

୧୨. ସେ କେନ୍ଦ୍ର ଚରଣ ନନ୍ଦନରେ ଏବେ

୧୩ । ଶ. ଆନନ୍ଦେ ପୁଣି ପୁରନେ

୧୪ । ଶ. ପ୍ରଶଂସା

୧୫. ପ୍ରକାଶକ

୧୬ । ଶ. ଶ. ଶ୍ରୀ ରାଧା

୧୭ । ଶ. ଧନ୍ୟ

୧୮. ଧରୀ

୧୯ । ଶ. ଧରୀ

ଗଳରେ ଶିଙ୍ଗା ରାତି                      ଜଗ କରେ ଅଛି ଧରି  
 ବିରାଟ ସମ୍ଭାର ପ୍ରବଳୀ ଦେଇଲୁ ଦେଖି ସବୁ ବଦଳି  
 ପ୍ରକାଶ ମଣି ॥୩॥

କା'ରୁ ଗୁଡ଼ି ଅଛି ନଡ଼ି                      କୁଳଶ ଆମି କି ପଡ଼ି  
 ଲାଗିଲେ ଶୁଣିଲେ ଧେ ଚଳ ମୁଣ୍ଡଲ କେ ଅବା ପକାନ୍ତି ଗୁଡ଼ି  
 କେ ମୋହେ ପଡ଼ି ॥୪॥

କହଇ ନାବ ଶବର                      ଶୁଣି ହେ ନୃପତି ବନ୍ଦ  
 ତୋ ଲଳା କଷ୍ଟକ ଶତପଂକ୍ତ ବଳ ଅଟାଅ କରୁ ସମର  
 କା'ରୁକୁ ମାର ॥୫॥

ଶୁଣି କହଇ ନରେଶ                      ପା'ର ନାଶ ଦନ୍ତ ବିଷ  
 ମାମବ ଦୋଇ କେ ସମର କରବ ନକର ଶେଷ  
 ଦୁଅ ସନ୍ତୋଷ ॥୬॥

କଷ୍ଟକକୁ ଦୟାଳେ                      ବାହୁଡ଼ି ତୋ ନିଜ ପୁରୀ  
 ଏ ଦୁଷ୍ଟକୁ ଆଜି ଗୁଡ଼ି ନ ଦେବୁ ପକାଅ ଏହାକୁ ମାରି  
 ଉପାୟ କରି ॥୭॥

୧ । ପ. ପ୍ରମୁଦ ପ୍ରବଳ

୨ । ଗ. ଶବ

୩ । ପ. ସେ କା'ରୁ ଅଛି

୪ । ଗ. କି ପଡ଼ି ଶେଷ

୫ । ପ. କି ଅଛି ପଡ଼ି

୬ । ଗ. ଶୁଣିଲେ କେ ମୁଣ୍ଡଲେ କେ ଅବା  
 ଲଳାୟ ଗୁଡ଼ି ।୭ । ପ. ଶୁଣିଲେ କେହୁ କେ ମୁଣ୍ଡଲେ  
 କେ ଅବା ପକାନ୍ତି ଗୁଡ଼ି ।

୮ । ଗ. କେ ଚଳେ ପଡ଼ି

୯ । ଗ. ଶୁଣି ଅହେ ନୃପତି

୧୦ । କ. କରୁ ସମର

୧, ଅନୁ ବଳାଅର ଅଟାଅ କରୁ ସମର

୨, କାଷ୍ଠକ ପକେ ସିଦ୍ଧଲ

୩, ଶୋଅ କରୁ ସମର

୪ । ଗ. କହନ୍ତି ନରେଶ

୫ । କ. ଲାଗି ଲାଗି ଦନ୍ତ ବିଷ

୬, ବିଷ

୭ । ଗ. ଶ. ଏସ

୮, ନ କର ଏସ

୯ । ପ. କଷ୍ଟକକୁ

୧୦ । ଶ. ଏ ଦୁଷ୍ଟକୁ

୧୧ । କ. ଶ. ଉପାୟ କରି

୧୨, ପାଠ ନାହିଁ

ଶୁଣି ଜାଣି କୋପ କଲୁଁ      ବ୍ୟାଘ୍ରକୁ ଶୁଣିଣ ଦେଲୁଁ  
କିଠି ବ୍ୟାଘ୍ରବର ଉତ୍ସୁକରୁଁ ହୁଏ ଗର୍ଭ ଉଡ଼ିବ ଗୁଡ଼ଲ

ମନ୍ତ୍ର କର୍ମିଲ ॥୮॥

ଯେବେ କଷ୍ଟକ ନ ଦେବୁ      ମନେ ତୋଁ ବୁଝାଇବୁ  
ଏ ବ୍ୟାଘ୍ର ନ ମନେ ଗୁଡ଼ ମୁଁ ନ ଯାଇ ତୁ ଆଜ ନିଶ୍ଚୟ ମରିବୁଁ

ନାଶିବ ପିରୁଁ ॥୯॥

ଦେଖାଇ ଦିଏ ଆଜୁ କୁଁ      ବରଷକୁ ହୁଅ ଶିଳ  
ଏବେ କହ ଜାଣି ବ୍ୟାଘ୍ରର କଣ୍ଠରୁ ଫେଡ଼ିବୁଁ କପଳ ଶିଳୁକ

ସେ ମହାକଳୀ ॥୧୦॥

କୋଳେ ବୋଲନ୍ତି ଉତ୍ତର      ଶୁଣି ମୋ ବାଣୀ ଶବରୁଁ  
ଆଜ ସମରେ ମରଇବାଁ ବ୍ୟାଘ୍ରକୁ ସମସତ କଲେ ତୋର

କହ ହେ ଶର ॥୧୧॥

ଜାଣି ଶବର କହିଲୁଁ      ମୋର ସମସତ ଦେଲୁଁ  
ଯାହାକି ହୁଏ ମରୁଅ ଏବଂ ବ୍ୟାଘ୍ରକୁ ସମସ୍ତ ଦେଖିବା ଭଲ

ନ କର ଦେଲା ॥୧୨॥

୧ । କ. ବ୍ୟାଘ୍ରକୁ ଶୁଣିଣ ଦେଲୁଁ

ଖ. ବ୍ୟାଘ୍ରକୁ ଶୁଣିଣ ଦେଲୁଁ

୨ । ଗ. ଶୁଣି ଜାଣି କୋପ କଲୁଁ

୩ । ଘ. ଉତ୍ସୁକରୁଁ

୪ । ଙ. କଷ୍ଟକ

୫ । ଛ. ଗର୍ଭ

୬ । ଜ. ବୁଝାଇବୁଁ ମନେ ତୋଁ

ଘ. ମୁଁ ଗୁଡ଼ ନ ଯାଇ ତୁ ଆଜ ନିଶ୍ଚୟ

ମରିବୁଁ ।

୭ । କ ଶ ବ ଯୋଧରେ ପାଠ ନାହିଁ

୮ । କ. ଦେଖାଇ ଦେଲୁଁ

୯ । ଘ. ଆଜୁ କୁଁ

୧୦ । ଘ. କଣ୍ଠରୁ ଫେଡ଼ିବୁଁ

୧୧ । ଘ. କୋଳେ ବୋଲିବୁଁ ଉତ୍ତର

ଶୁଣି ଆମ୍ଭର ଉତ୍ତର

୧୨ । ଘ. ଆଜ ସମସ୍ତ କଲେ ତୋର

୧୩ । ଘ ଶ ଘ. ସମସ୍ତ ଦେଖିବା ଭଲ

୧୪ । ଘ. ମରଇବାଁ

ଘ. ଯାହାକି ହୁଏ ମରୁଅ

ପୁଣି କହେ ନୃପବର<sup>୧</sup> ଶୁଣି କୋନ୍ତେ ମୋ ଉଠିବି<sup>୨</sup>  
ଲଗେ ହେମ ନେଇ ଏ ଜାଣି ଶବର ଦେଇଅଛି ଜଣ ବର

ସେ ବନଆର ॥ ୩॥

ଦଶଗଜ ପ୍ରସଂସନ ନାମ ତାହାର ବିଦୁମ  
ସେ ଅବା ତାହାକୁ ସମ୍ଭରେ<sup>୩</sup> ମାଣିବ ଯେବେ କରବ ସଂଗ୍ରାମ

ଆନନ୍ଦ ଶମ<sup>୪</sup> ॥ ୪॥

କୋନ୍ତେ ବୋଇଲେ ହେ ରାଜ ବହନ ଆଶାଅ ରଜ<sup>୫</sup>  
ନୃପତି ଆଜ୍ଞାରେ ଶାଳରୁ ଫିଟାଇ ଅଣାଇଲେ କଣ ରଜ<sup>୬</sup>

ଅପ୍ପଟ୍ଟ ତେଜ ॥ ୫॥

ହସିନି ମୁକୁନ୍ଦ<sup>୭</sup> ନୟନ ପରା ତଳକୁ ଆଣିଲେ  
ଦେଖ ମହା ବ୍ୟାଧି ପ୍ରସଂସନ କରି ଘେନି ରଖିବ ଗୁଡ଼ିଆ

ସବେ ଦେଖିଲେ ॥ ୬॥

ଜାଣି ଶିବୁଳୀ<sup>୮</sup> ଫିଟାଇ ରଜକୁ<sup>୯</sup> ଦେଲେ ଦେଖାଇ  
ହସିନି ହାତୋଡ଼ନ୍ତେ ମହାମତ୍ତ ବ୍ୟାଧି<sup>୧୦</sup> ବନେଶ ମାଡ଼ି ବସଇ

ରଖି ରୁଡ଼ଇ ॥ ୭॥

ବ୍ୟାଧି ପାଟି ଶିବୁ<sup>୧୧</sup> ଶଲ ଜନ ମଣ୍ଡଳ ରୁପିଲ  
ଜୀବନ ବିକଳେ ମହାମତ୍ତ ଜେ<sup>୧୨</sup> ଘୋର ରଖି<sup>୧୩</sup> ଚକ୍ରି କଲ

ପ୍ରାଣ ତେଜଲ ॥ ୮॥

୧ । ନୃପ ବେଳେ ନୃପବର

ରା. ନୃପବର

୨ । କୋନ୍ତେ ବୁଝିବୁ ଫିଟବର

୩ । କୋନ୍ତେ ବୁଝିବୁ ସମ୍ଭରେ

ରା. ସମ୍ଭରେ ଏହାକୁ

୪ । ଆନନ୍ଦ ଶମ

ରା. କୋନ୍ତେ

୫ । ବହନ ଆଶାଅ ଅଶାଅ

କୋନ୍ତେ ବୋଇଲେ ହେ ରାଜ

୬ । ଦେଖିଲେ କଣ ରଖି

ରା. କଣ ରଖି

୭ । କୋନ୍ତେ ମୁକୁନ୍ଦ

୮ । ଶିବୁଳୀ

ରା. ଶିବୁଳୀ

୯ । ରଜକୁ

୧୦ । ବ୍ୟାଧି

୧୧ । ଶିବୁ ମହାମତ୍ତ କଣ ରଖି

୧୨ । ଘୋର ରଖି



ଗଜ ଅଙ୍ଗୁଳି ବାହାର ପୁରୁଷ ରହୁ ଶେଖର'  
 ସୁଧୂର୍ବ ଦେବକୁ ଦ୍ରୁପଦ କରଣ ଶୂନ୍ୟ ଚଳିଲ ସଭାର'  
 ଗଜ ଅମର ॥୧୯॥

ସକଳେ ଦେଖି ଭରସ ବ୍ୟାପ୍ତ ର ତେଜ ପ୍ରକାଶ'  
 ଜାଣ ମହାଶୟ ବ୍ୟାପ୍ତକୁ ଧରଣ ଲଗାଇଲେ ଲୋଡ଼ ପ୍ରାଣ  
 ଲଗୁଛି ସାଥ ॥୨୦॥

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରେ ଶବ୍ଦ ଆଶ ଦେ କିଷ୍କିଳ ସାର  
 ଏ ସଭା ଚଳରେ ସମର କରାଇ ବହନ ବ୍ୟାପ୍ତ ମାର'  
 ମନେ ଭରସ ॥୨୧॥

କୁନ୍ତେ ବୋଲନ୍ତି ବଚନ ଆମ୍ଭ କଥା ଗଜା ସେନ'  
 ବଞ୍ଚିବ ଦ୍ରୁପଦେ ବ୍ୟାପ୍ତ ମଗ୍ଧବୀ ଅଶାସି ତାକୁ ବହନ  
 ଦୃଢ଼ ଭମନ ॥୨୨॥

କର୍ଣ୍ଣ ଦୂର୍ବଳ ନ ପଡ଼ କୁନ୍ତେ ପ୍ରମ କଲ ଏ ମତ  
 ବଳିଆର ବ୍ୟାପ୍ତ ଦେଖିଲ ମାଲିନୀ ତେଡ଼େ ମହାମତ୍ତ ବ୍ରହ୍ମା  
 ଏ ମହାମତ୍ତ ॥୨୩॥

୧ । ଗ. ଅଙ୍ଗୁଳି

୨ । ଗ. ଦେ ପିତର

୩ । ଗ. ର. ସୁଧୂର୍ବ

୪ । ଗ. ଅମର

୫ । ଗ. ସେ ଗଜବଳ

୬ । ଗ. ଗଜେ

୭ । ଗ. ଦେଖିଲେ ଜାଣ

୮ । ଗ. ଗ. ଦେ କିଷ୍କିଳ

୯ । ଗ. ଗ. ଦେ

୧୦ । ଗ. ଗ. ଦେ

୧୧ । ଗ. ଗ. ଦେ

୧୨ । ଗ. ଗ. ବ୍ୟାପ୍ତ ବହନ ମାର

୧୩ । ଗ. ମନେ କ ଭରସ

୧୪ । ଗ. ମନେ କ ଭରସ

୧୫ । ଗ. ଗ. କୁନ୍ତେ ବୋଲନ୍ତି ବଚନ

୧୬ । ଗ. ଦେନ ଅମ୍ଭର ବଚନ

୧୭ । ଗ. ବ୍ୟାପ୍ତ

୧୮ । ଗ. ଗ. କୁନ୍ତେ ପ୍ରମ କଲ

୧୯ । ଗ. ଗ. ବ୍ୟାପ୍ତ ମାର କୋରୁଲ

୨୦ । ଗ. ଗ. ମାହାମତ୍ତ ବ୍ରହ୍ମା

୨୧ । ଗ. ଗ. ମାହାମତ୍ତ ବ୍ରହ୍ମା

୨୨ । ଗ. ଗ. ମାହାମତ୍ତ ବ୍ରହ୍ମା

ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା ଦେବ ମୋର ଏ କଥା କୁଣ୍ଡେ ନ ଧର'  
 କୁଣ୍ଡେ ବୋଇଲେ' ମାଲକୁ ମାରିଅଛି' ଏ କଥା ମନେ ବସୁର'  
 ସେ ବଳଆରୁ' ॥୨୫॥

ଭକାଇ ତାକୁ ଆଣିମା କ କହଇ ସେ ଶୁଣିମା  
 ଏ ମନ୍ତ୍ର ବ୍ୟାଘ୍ରକୁ ସମରେ ମାରିବ ଥିଲେ ସେ ତା'ର ଗାଣମା  
 ସବୁ ଜାଣିମା ॥୨୬॥

ମରପତି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଡରଇ' ଚନ୍ଦ୍ର ଚଳିଲେ  
 ବେଶ ବାରେ' ମିଳି କଲଇ ଗୋପାରି ବୋଲି ଉଡେ ଡାକ ଦେଲେ  
 ଘାମ ଶୁଣିଲେ ॥୨୭॥

ସେଷରୁ ହେଲେ ବାହାର ଜଳାଭୂଷଣ ଶେର  
 କେରେ ବୋଲି ଆସି ଉଡୁ ଦୋଇଲେକ ଝାଳେ' ଚନ୍ଦ୍ର ଜର ଜର  
 ନିଶ୍ଚାସ ଖର' ॥୨୮॥

ଦେଖି ଉପକର' ଶୁର ଶିରେ ଯୋଡ଼ି' ବେନି ଜର  
 କହେ ଠାକୁରେ ଶ୍ରୀମୁଖେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଦେନି ଆସ ପୁପକାର  
 ପିତା ସରୁର ॥୨୯॥

୧ । ଶ. ମନେ

୨ । କ. ଚ. କୋଣ୍ଡେ ବୋଇଲେ  
 ପ. କୋଣ୍ଡେ ବୋଲଣ

୩ । ଶ. ପ୍ରକଟି ଚଣ୍ଡିଆ

୪ । କ. ଚ. ପ୍ରକଟି ଜଣେ ଅପାଦ  
 ପ. ପାମର

୫ । ଶ. ସେ କଥା ମନେ ନ କର

୬ । କ. ଏମନ୍ତ  
 ଝ. କେମନ୍ତ

୭ । ପ. ବ୍ରହ୍ମର

୮ । କ. ଶ. ଗ. ସେସ ସରେ

୯ । କ. କରେ ବୋଲି ଉଡୁ ହୋଇଲେକ  
 ଅପା ।

୧୦ । ଶ. ପାଣି ପ୍ରଗର

କ. ପ. ପ୍ରସ ପ୍ରଗର

୧୧ । କ. ଉପ କର

ଶ. ଉପ କର

କ. ଉପ କରେ

୧୨ । କ. ଶିରେ ଯୋଡ଼ି

କ. ସିରେ ଦେଲେ ।

ସ୍ବାମୀ ଜ୍ୟୋତୀର୍ଣ୍ଣ ଦେବ                      କଳ୍ପଦ୍ରୁମ ନେତ୍ର ବୃନ୍ଦାବନ  
ମୁଁ ତାହାର ଚରଣ କେ ଭୁଲି ପାରୁଛି ସେ ପ୍ରଭାତ ଆଜି କରଇ  
ପକାଇବେ ବାଉଁଶ ॥' ୯॥

ସକ୍ଷୁ ମୋହର ଗଲେ                      ଯୁଦ୍ଧାଞ୍ଜ ମାଳକ ଭୁଲେ  
ମୋହର ନାଶ ସମସ୍ତେ' ବସୁରନ୍ତି କମ୍ପା ପିତ ତାଙ୍କ ବୋଲେ  
ନ ଯାଇ ଭୁଲେ' ॥୩॥

କହି ପଡ଼ିଲେ ଭାବରେ'                      ଉଏ ପଳାଇଲେ ବୁରେ''  
 ବଳାକୁ ବାସନ କଣିକା ଜଣାଇ' : କହିଲେ ପ୍ରତି ଉଡ଼ିଲେ  
 ହେ ନପବରେ ॥୧॥

ଶ୍ରୀମତୀ ବିରାଟ ମଉନ । କୁନ୍ତଳ ବିରାଜିତ ମନ  
 ଶ୍ରୀମତୀ ସଦାସତ୍ୟ ଅଜ୍ଞାନେ ବାସରେ କେମନ୍ତେ ବସୁବା ଦିନ  
 ହେ ଭଗବାନ ॥୩୨॥

ଗଡ଼େ ଭଗବତ ନରେଶ                      କୋନ୍ତେ କ ଦେଲ ଭରସ<sup>୧</sup>  
 କୋନ୍ତେ ବୋଇଲେ ଅବଜ୍ଞା କଲ ଅଜ୍ଞା<sup>୨</sup> ତାହାର ଗଟ ଶେଷ  
 ଏଡ଼େ ସାହସ ॥୩॥

୧ । ଟ. ଦୋଷମାଳା

୨ । ଶ୍ରେୟଶାଳୀ ଶିଳ୍ପୀ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶଙ୍କର ଚେତ

୩୩ | ୧୫ | ୫୭୫

୪ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ

୫ । ୧ ୫ ୭, ୭।୭

ଡଃ କ. ମାଲିକ

ପ. ଲେଖକ

୨। ଗପ, ଉଲ୍ଲାସେ ବସୁରୁଅ

ॐ नमः शिवाय

୮ । ଶ୍ରୀ. ଶୋଭାରେ ପଢ଼ିବେ ପାଠ କାହିଁ

୧ । କ, ପରୀକ୍ଷା କର

ପ. ପ୍ରଶ୍ନ ୩୩

୧୦ । ଶ ଶ, ପଲ୍ଲବିତ୍ତ ଶ୍ରେ

୧୧ । ଶ୍ରୀ ଚରଣ ଚରଣାବଳୀ

୧୨ । ଗ. ସେ କ. ପଦ୍ମ

ସ, ସେ ଦ ପଦରେ

୧୩ । ଷ୍ଟ. ବିଗ୍ଗଟ୍ ବିହସମନ

୧୪ । ଜ ଗ ଘ ଙ ଛାଞ୍ଜ

୧୫ । ବ. ହଳାସତ୍ୟ

ପ. କ୍ଷମା ପ୍ରଦାୟକଂ

୧୭ । ଘ. ପୁଣି ମୋହର ସନ୍ଦେହ

ଶୁଣି କହେ ନୃପବର' ମୁଁ ବଣ ଅଟଇ ତାର'  
 ଏକା ଜଣକେ ଯିପୁଣି କରୁଅଛି' ସକଳ ଆଟ ମୋହର'  
 ଭୟ ନି ତାର' ॥୩୪॥

ଶୁଣିଣ କୋନ୍ତେ ବୋଇଲେ ବଞ୍ଚିଉ ଯେବେ ନ ଥିଲେ  
 ଭୁଲୁର ସନ୍ଧ୍ୟା ସକଳ ରାଜ୍ୟ ଲେକେ ଉପଦାସେ ନ ଶୋଉଥିଲେ'  
 ଏବେ ଖାଇଲେ ॥୩୫॥

ଯାହାର ଖାଇଣ ଅଳ୍ପ ବଞ୍ଚୁ ଅଛି ସବୁ ଦିନ'  
 ଶୁଭକ ଆଗରେ ଏଡେ ଗର୍ବ କହି ଶୁଭର' ଆଜ୍ଞା ବଚନ  
 ନୋହେ ବିମନ ॥୩୬॥

କହନ୍ତି ବିବିଧ ରାଏ ମୁଁ କରଇ ତାକୁ ଭାଏ  
 ଓପୋଧେ - ଛୁ ମୁଁ କହି ନ ପାରଇ ଖଳ ନ ଆଇ ହୃଦୟ'  
 ତେଣୁ ନିଉଏ' ॥୩୭॥

ତାହାକୁ କୋପ ନ କର ଏ ରାଜସଭା' ମଧ୍ୟର  
 ମୋର ଅଧିକାର ଭୁଲୁକୁ ଦେଇଛି ଅଶୀଷ ସେ ପୁରକାର  
 ପେଷଣ ଶୁଭ' ॥୩୮॥

କୋନ୍ତେ ଶୁଭକୁ କହିଲେ' ଏବେ ସେ ଯାଅ ବୋଇଲେ  
 ଆମ୍ଭ ଆଜ୍ଞା କହି ବଞ୍ଚିଉକୁ ଆଣ ଶୁଣି ଡରଇ ତଳଲେ  
 ଭୋଷେ ମିଳିଲେ ॥୩୯॥

୧ । ପ. କହୁଅଛି

୨ । ପ. ପୁଣିଶ ସେ ନୃପବର

୩ । ପ. ମୁଁ କର ଅଟଇ ତାହାର

ପ. ବନ୍ଧ୍ୟା ଅଟଇ ତାର

୪ । ପ. ଭୁ ପୁଣି କରୁଅଛି

୫ । ପ. ମୋହୋର

ପ. ଯାଠ ମୋହର

୬ । ପ. ଭୋଷାସେ ପୋଷଣ ପିଲେ

ପ. ଶୁଭା ଲେକେ

୭ । ପ. ଅଳ୍ପ ବଞ୍ଚୁ ଅଛି ସ୍ତବ୍ଧବନ

୮ । ପ. ଗର୍ବ କହି ଶୁଭର

୯ । ପ. ଲେ ନ କରେ ହୃଦୟ

୧୦ । ପ. ପୋଷରେ ନାହିଁ

୧୧ । ପ. ଏ ରାଜା ପର

୧୨ । ପ. ପୋଷରେ ଅଳ୍ପୁ ୩୮ ପଦର

ପାଠ ନାହିଁ ।

୧୩ । ପ. ଦୁଃ—କହିଲେ

ପ. ଶୁଭକୁ ଶୁଣିଲେ ।

ଆସ ବଞ୍ଚଇ ଗୋପାରିଁ କୁନ୍ତେଁ ଛନ୍ଦୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ  
ଶୁଣିକରି ଶ୍ରୀମ ବାହାର ଦୋଳଲେ ପଦ ମୁଖ କରି ଧୋଇଁ

ସଭାରେ ପାଇ ॥୪୦॥

ଆପ୍ରାନ୍ତେ ପାଇ ମିଳିଲେ କୁନ୍ତକୁ ପଦୁଂ ଦେଖିଲେ  
ପ୍ରଣୟ ନକ୍ଷତ୍ର ଉଠିକରି ପ୍ରଣ ମସ୍ତକ କରି ଦେଖିଲେ

ଦରଶ ଦେଲେ ॥୪୧॥

ବିରାଟ ବୋଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆମ୍ଭ ତତ୍ତ୍ୱ ଏବେ ଶୁଣ  
ଦେଖ ମହାମନ୍ତ ବ୍ୟାସ ଆସିଅଛୁଁ ନର ପାଣିବୁନ ରଣ

ଦେନ ତା ପ୍ରାଣ ॥୪୨॥

ବଞ୍ଚଇ ବୋଲେ ରାଜନ ମୋଠାରେ ଦେଲ ବିମନଂ  
ମଃ ବ୍ୟାସ ମୁଖେପେଲ ପକାଉଛ ଦେନକୁ ମୋର ଜୀବନଂ

ସତ୍ୟ ବଚନ ॥୪୩॥

ନର ବ୍ୟାସ କି ସମର ଶୁଣିଅଛୁ ନୃପବର  
ମାଲତ୍ୟେ ଥରେ ମରାଉଣ ଥିଲ ଧର୍ମେ ଦେଲ ତତ୍ତ୍ୱ ପାର

ତୋ ଅବସର ॥୪୪॥

ନ ଯୋଗାଇଲି ମୁଁ ତୋତେ ବାହାର କରୁ ମୋତେ  
ବ୍ରହ୍ମଦତ୍ତା ଗୋଟା ନିଶ୍ଚୟ ଦେନକୁଁ କି ବୋଲିବେ ଏ ଜଗତେ

ବିରାଟ ଚିତ୍ତେ ॥୪୫॥

୧ । କ ଗ ପ, କୋନ୍ତ

୨ । କ, ଶୁଣିକରି ବେଗେ ସେଷରୁ ବାହାର

ଦୋଳଲେ କରେ ପାଦ କରି ଧୋଇ

୩ । ଦ, ହୋଇଲେ କରେ ପାଦ କରି ଧୋଇ

୪ । ଦ, ହୋଇଲେ କରେ ପାଦକରି ଧୋଇଁ

୫ । କ ଗ ପ, କୋନ୍ତକୁ

୬ । ପ ଆସିଅଛୁ

୭ । ଗ, କହେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

୮ । ପ, ଦେଲୁ ବିମନ

୯ । କ, ତୋଳି ପକାଉଛୁ ସେମନ୍ତ—

ନବନ ।

୧୦ । ଦେଖ ମୁଁ ମୋର ପରାଣ

୧୧ । ପେଲି ପକାଉଛୁ ସେନ ରୁ—

ନବନ ।

୧୨ । ଦେଖୁ ମୋର ଜୀବନ

୧୩ । କ-ପ, ହସ୍ତରେ ।

୧୪ । କ-ଗ, ଦେନମୁଁ

୧୫ । ଗୋଟା ନିଶ୍ଚୟ ଦେନମୁଁ

ଡଗର ବଚନ ଶୁଣି ମୁହଁ ମନେ ମନେ ଗୁଣି  
 ସନ୍ତକୁ ଗଲେ ସେ ପ୍ରମାଦ ପଡ଼ିବ ଆସୁ ନ ଥିଲିଟି ଜାଣି  
 ଏ ସତ୍ୟବାଣୀ' ॥୫୬॥

ଶୁଣି ନୃପତି' ମଉନ କୁନ୍ଦେ' ବୋଲନ୍ତି ବଚନ  
 ଠାକୁରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଦୋଇଲ ବଞ୍ଚିବ ବ୍ୟାଘ୍ରକୁ ମାର ବହନ  
 ନୁହେଁ ବିମନ ॥୫୭॥

ଶୁଣିଣ ଶ୍ରୀମ ହରଷ ମିଳିଲେ ଶବର ପାଶ  
 ବ୍ୟାଘ୍ରକୁ ମେଲ ଦୋ ସମର କଣିକା ଫେଡ଼ି ବେଗେ ଲେହ ଫାଶ  
 ଦେଖ ସାହସ ॥୫୮॥

ଜାଗ ଏମନ୍ତ ଶୁଣିଲ ବ୍ୟାଘ୍ରକୁ ମୁକୁନ୍ତ' କଲ  
 ଏ ସୁପକାରକୁ ମାରଦୋ ବହନ ଅବୁଲ ଦେଖାଇ ଦେଲ  
 ଅଲଗା ଦେଲ ॥୫୯॥

ଦେଖି ବ୍ୟାଘ ଦେଲ ରତ ଶବର ବିଅନ୍ତେ ଭୁଡ଼ି  
 ବିଷମ ରୂପରେ' ବଞ୍ଚିବ ଉପରେ ବସିଲକ ବେଗେ ମାଡ଼ି  
 ସେ ତଳେ ପଡ଼ି ॥୬୦॥

ଭାବନେ' ଶ୍ରୀମକୁ ମାଡ଼ି' କଣ୍ଠ ଚାପି ଦେଲ ଶାଡ଼ି'  
 ଭୁଡ଼ିରେ ବସିଣ ଭୟଙ୍କର ରୂପେ ଶାସ ନଖରେ' ସମୋଡ଼ି  
 ଧରିଛି ଭୁଡ଼ି ॥୬୧॥

୧ । ଡ ଡ ଡ, ଘୋଷରେ ପଡ଼ିବ

ପାଠ ନାହିଁ ।

୨ । କ, ନୃପତି ହେଲ

ଖ, ଶୁଣି ବଚନ

୩ । ଡ ଗ ଡ, କୋଳ

୪ । କ ଡ, ଠାକୁର

୫ । କ ଡ, ଡ, ମୁକୁନ୍ତ

୬ । ଗ: ବିକର୍ମ ରୂପରେ

୭ । କ, ବସିଲକ ମାଡ଼ି

୮ । ଗ ଗ ଡ, ଉଦ୍ୟରେ

୯ । ଗ, ଶ୍ରୀମକୁ ମାଡ଼ି

୧୦ । ଖ, କଣ୍ଠ ଚାପିଦେଲ ଭାଡ଼ି

ଗ ଡ, କଣ୍ଠ ଚାପି ଦେଲ ଶାଡ଼ି

୧୧ । କ ଡ, ଶାସ ଲଖରେ ।

ମିଛେ ଶ୍ୟାମ ଛନ୍ଦ ପଡ଼ି                      ନୟନ ପଲକ ମାଡ଼ି  
କଣ୍ଠ ବନ୍ଧୁଳ' ରୂପି ମଉବ୍ୟାଦ୍ର ଆଶେଣ ଧରି ସିଞ୍ଚାଡ଼ି  
ନ ଦିଏ ଛୁଡ଼ି ॥୫୨॥

ଦେବଶର ମାନ ପଡ଼ି                      ଦେବଶ ଅଙ୍ଗେ ଉଡ଼ୁଡ଼ି  
ମଉ ବ୍ୟାଦ୍ର ନଖ ଦନ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚି ଲାଗି ସକଳେ ପଡ଼ିଲେ ଯଡ଼ି  
ଛୁଧିର ପଡ଼ି ॥୫୩॥

ଶ୍ୟାମ ଅଙ୍ଗ' ଏଣୁ ବୁଡ଼ି                      ଜାଣି ମନ୍ଦାର ପ୍ରାୟୁଡ଼ି  
ସକଳେ ଏମନ୍ତ ନୟନେ ଦେଖିଣ କଲେ ହାତାକାର ରଡ଼ି  
କେ ମୋଡ଼େ ପଡ଼ି ॥୫୪॥

ବିରାଟ ଚେତନ ବୁଡ଼ି                      ଶିରେ' ବେନକର ରାଡ଼ି  
ଆହା' ପୁଷ୍ପକାର ପ୍ରାଣ ହସଲକୁ କୋଳକ ବଚନେ ପଡ଼ି  
ଗଲୁଚ ଛୁଡ଼ି ॥୫୫॥

ବ୍ୟାଦ୍ର ଚୋଡ଼ା ଶିର ନୋଡ଼ି                      ଆଉଛୁ ଦେଉଛୁ ରଡ଼ି  
ଆହେ କୁନ୍ତ' ' ଭୁମ୍ଭ ଉପରେ ନିଶ୍ଚୟ' ବୁଢ଼ୁହରା ଏବେ ପଡ଼ି  
ନ ଯିବ ଛୁଡ଼ି ॥୫୬॥

ଗଜା ଏମନ୍ତ ବଚନ'                      କୁନ୍ତେ' ଚିରୁରଣି ମନ  
ଏତେ ବେଳଯାଏ କେନ୍ଦ୍ର ନ ଶିଳ୍ପିଲେ' ମାୟାକଲେ ଉଗବାନ  
ହୋଇ ପ୍ରସନ୍ନ ॥୫୭॥

୧ । ଶ. ପଢ଼ା

ଗ. ପାଠ

୨ । ଶ. କଣ୍ଠ ବନ୍ଧୁଳ

ଗ. କଣ୍ଠ ବନ୍ଧୁଳ

ଘ. କଣ୍ଠେ ବନ୍ଧୁଳ

୩ । ଘ. ଧରି ସେ ସିଞ୍ଚାଡ଼ି

୪ । ଶ. ନ ପାରେ ଗଢ଼ା

ଗ ଘ. ନ ପାରେ ଗୁଡ଼ି

୫ । ଶ ଗ ଘ. କୁପୁଡ଼ି

୬ । ଘ. ବୋଧୁର ପଡ଼ି

୭ ଘ. ଶ୍ୟାମ ଅଙ୍ଗେ

୮ । ଘ. ପାରେ

୯ । ଘ. ଆହୁ

୧୦ । ଘ ଘ. ବ୍ୟାଦ୍ର ଚୋର

୧୧ । ଘ ଗ ଘ. କୋଳ

୧୨ । ଘ. ଭୁମ୍ଭ ନିଶ୍ଚୟ

୧୩ । ଶ. ଚିରୁରଣି କହେ ବଚନ

୧୪ । ଘ ଗ ଘ. କୋଳେ

୧୫ । ଘ ଶ. ଶିଳ୍ପିଲେ ।

ଶ୍ରୀମ ମନ୍ତ୍ରକୁ ଶୁଣିଲେ ମାର ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ  
ଜାଣିଣ ମାରୁତ ମୁଥେ ପ୍ରହାରଣ ବ୍ୟାଘ୍ର ମୁଣ୍ଡ ଚୁଣି କଲେ  
ପ୍ରାଣ ଦେଇଲେ ॥୧୮॥

ବ୍ୟାଘ୍ର ରକ୍ତେ ଗୁଡ଼ିଲେ ପ୍ରାଣ ଅଙ୍ଗରୁ ତେଜିଲେ  
ଅପ୍ରାଣ ପୁରୁଷେ କାହାଣୀ ଅଙ୍ଗ କୋଳକୁ ଦସନ କଲେ  
ସୁଗକୁ ଚଳ ॥୧୯॥

ଦକ୍ଷ ରକ୍ତେ ଗୁଡ଼ିଲେ ଅନ୍ୟୋଽନ୍ୟ ଶାପ ଦେଇ  
ମହାମତ୍ର ବ୍ୟାଘ୍ର ମହାମତ୍ର ଚଳ ହୋଇଲେ ସେହୁ ଅବନୀ  
ସେ ବ୍ୟାଘ୍ର ॥୨୦॥

ସୁଧୂର୍ବୁ ଦୁସନ କର ଚଳ ଶାପ ବେନି କର  
କାହାକୁ ହୁଣି ଦୁଷ୍ୟ ନୋହୁଲି ସେ ବେନି କଲେ ଅମର ପୁଣି  
ସେ ବ୍ୟାଘ୍ର ମର ॥୨୧॥

ବିବିଧ ପ୍ରାଣୀ କଲ ସକଳେ ଆନନ୍ଦ ହେଲେ  
କାହା ଶବର ଏମନ୍ତ ଦେଖିକରି ବଢ଼ିଲା ପାଣେ ମିଳିଲେ  
ଦୁସନ କଲେ ॥୨୨॥

କହନ୍ତି ଜାଣ ଶବର ତୁମ୍ଭେ ସେ ଶ୍ରୀମ ଠାକୁର  
ଗୋପେ ଏଥୁରେ ବଢ଼ିଲା କୋଳରୁ ଦେଖିଲି ଏହୁ ନେତ୍ର  
ଧନ୍ୟ ମୋହରୁ ॥୨୩॥

୧ । ଶ. ଶୁଣିଲେ

୧. ସୁଧୂର୍ବୁ

୨ । କ ଶ ବ. ଶ୍ରୀମ ବେନି

୨. ସୁଧୂର୍ବୁ

୩ । କ. ଶାପ

୩. କ. ଶାପୁ କଲେ

କ. ଅନ୍ୟୋଽନ୍ୟ ଶାପ ସେ

୪. ଶାପୁ ବେନି

ବ. ଅନ୍ୟୋଽନ୍ୟ ଶାପ

୫. ଶାପୁ ବେନି

୪ । ଶ. ମହାମତ୍ର ଚଳ ମହାବ୍ୟାଘ୍ର ହୋଇ

୬ । ବ. କାହାକୁ ହୁଣି ନୋହୁଲେ

କାହା ହୋଇଲେ ସେ ବେନି

୭ । କ. ମିଳିଲେ

ବ. ମହାମତ୍ର ହୋଇ ଶାପ ହୋଇଲେ

୮ । ଶ. କର

ଅବନୀ ।

୯ । ବ. ପ୍ରମୋଦ କଲେ

୫ । ଶ. ସେ ମହାବଳ

୧୦ । କ ବ. ମୁଣ୍ଡ ନେତ୍ର ।

୬ । କ. ସୁଧୂର୍ବୁ





# ଦଶମ ଛାନ୍ଦ ଅଶ୍ୱମେଧ ଯାଗ ବୃତ୍ତେ<sup>୧</sup>

ଏମନ୍ତେ କେତେଦିନ ଇନ୍ଦ୍ରଂ ଶେଷ  
ବସନ୍ତ ଯାତ୍ରା ହୋଇଲୁ<sup>୨</sup> ପ୍ରବେଶି ॥୧॥  
ନଗର ପ୍ରାନ୍ତେ<sup>୩</sup> ମନୋହର ବନ  
ଅଛନ୍ତି ନାନାରୂପେ<sup>୪</sup> ବୃକ୍ଷମାନ ॥୨॥  
ଆମ୍ଭ ପଦସ୍ଥ<sup>୫</sup> କେତ ନାଶକେଳ  
ଯମୁ ଯମ୍ବିଲ ଟଣ୍ଡଗୁଆ<sup>୬</sup> ତାଳ ॥୩॥  
ଲେମ୍ବୁ ବରଜୋଳ ଆମ୍ଭ ନାରଙ୍ଗ<sup>୭</sup>  
ଶଜୁ ଶୁ ବଦରି ବୁଟ<sup>୮</sup> ଡାଳି ॥୪॥  
କପିଥ କମଳା ସେବଣୀ ଅଳ<sup>୯</sup>  
ଲବଙ୍ଗ ଅଳାକତ ନାଇଫଳ<sup>୧୦</sup> ॥୫॥  
ଏ ରୂପେ ନାନା ବୃକ୍ଷ ଶୋଭାବନ<sup>୧୧</sup>  
ଅବନ୍ତ ନିର୍ମଳ ଅଟଇ ସ୍ଥାନ<sup>୧୨</sup> ॥୬॥

୧ । ପ. ଅଶ୍ୱମେଧ ଯାଗ ବୋଲିବେ

୨ । କ. ବନଯାତ୍ରା ହୋଇଲୁ

ଖ. ବନ୍ତେଯାତ୍ରା ହୋଇବୁ

୩ । ଚ. ନଗର ପ୍ରାନ୍ତେ

ଙ. ନଗର ଅନ୍ତେ

୪ । ପ. ଅଛନ୍ତି ବହୁ ନାନା

୫ । ପ. ପଦସ୍ଥ

୬ । ଚ. ଗୁଆ ଟଣ୍ଡ

ପ. ଯାମୁ ଯମ୍ବିଲ ଗୁଆ ଟଣ୍ଡ

୭ । ଚ. ଲେମ୍ବୁ ଦାରୁଣ ନାରଙ୍ଗ ଲେମ୍ବୁ

ଗ. ଲେମ୍ବୁ ବନ୍ଧ ଅମ୍ଭ ନାରଙ୍ଗ ରମ୍ଭ

ଘ. ଲେମ୍ବୁ ବଦଅମ୍ଭ ନାରଙ୍ଗ ରମ୍ଭ

୮ । ଙ. ପାଠ ଶତଦଣ୍ଡ

ପ. ଅସୁର ଲେମ୍ବୁର ବୁଟା

୯ । ପ. ଅଳ

୧୦ । ଚ. ଯାଗଫଳ

୧୧ । ଙ. ଏରୂପେ ଇନ୍ଦ୍ର ନାନା ବୃକ୍ଷ ମାନ

ପ. ଏମନ୍ତେ ନାନା ବୃକ୍ଷ ଶୋଭାବନ

୧୨ । ଚ. ଥାନ

ଙ. ପ୍ରାନ୍ତ ।

ମଧ୍ୟରେ ଅଛି ଶବ୍ୟଂ ପରେବର  
 କୋଣେ କୋଣେ ଚଉପାଶ ବସ୍ତ୍ରାର ॥୭॥  
 ପୁଟିକ' ପାବରୁ ନନ୍ଦନରେ  
 ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମଣ୍ଡପ ଅଛି ମଧ୍ୟରେ ॥୮॥  
 ପାଚଳ ଶୀତଳ ନିର୍ମଳ ଜଳ  
 ଚନ୍ଦ୍ର ଶିଖରିତ ହୋୟେ କମଳ ॥୯॥  
 କରୁର' ଇନ୍ଦୀବର କୋନନଦ  
 ସକଳ ମନକୁ ମୁଦ କୁମୁଦ' । ୧୦  
 ହଂସ ଚନ୍ଦ୍ରବାନ ଉଡ଼ୁନ ନାମ  
 ଚନ୍ଦ୍ରରେ ହୋଇଛନ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣକାମ' ॥୧୧॥  
 ଦକ୍ଷିଣ ପାଶେ କୁସୁମ କାନନ  
 ସଦା ବହଇ ମଳୟ ପବନ ॥୧୨॥  
 ମଲ୍ଲୀ ମାଳତୀ କଳଅର ନାହିଁ  
 ଲେଖିଲି କୁରୁଅନା ଜୁଲ ॥୧୩॥  
 ଅଧଳା କୁରୁବେଲ ନାଗେଶ୍ଵର  
 ଟଗର ଚରଣ ଚମ୍ପା ମଦାର' । ୧୪  
 ସେବଣ ମରୁଆ ସେ ପୁଲ ବାସ'  
 ନାନା କୁସୁମେ କରନ୍ତି ପୁବାସ ॥୧୫॥

୧ । ଶ. ସ୍ଵେନ  
 ୨ । କ. ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣକ  
 ଖ. ସୁଟିକ  
 ଘ. ପୂର୍ଣ୍ଣକ  
 ୩ । ଘ. ଚନ୍ଦ୍ରପାଦରେ  
 ୪ । କ. ଅହ ମନ୍ଦରେ  
 ଖ. ଏହି ମଧ୍ୟରେ  
 ୫ । କ ଶ. ପକଳ  
 ଘ. ପକ'ଳ  
 ୬ । କ. ନ ଅର  
 ଘ. କରାର

ଘ. କରର  
 ୭ । କ. ଜଳକୁ ମୋଦ କୁମୁଦ  
 ୮ । କ. ଚନ୍ଦ୍ରକ କାମା  
 ୯ । ଖ. ନନ୍ଦିରେ  
 ଘ ଘ. ଚନ୍ଦ୍ରରେ  
 ୧୦ । ଖ. ଅରୁରମ  
 ୧୧ । ଘ. କଣିଅର ଘାରି  
 ୧୨ । ଖ. ଲେମ୍ବୋର  
 ୧୩ । କ. କୁରୁବାସ  
 ଘ. ଶୁକ୍ରବାସ  
 ୧୪ । କ ଖ. କୁସୁମେ ସେ କରନ୍ତି ।

ଅଶୋକ ବୃଦ୍ଧ ଦୟାଳା ପାଟଳୀ  
 ଅନେକ ଫୁଲ ଅଛି ମାଳ ମାଳ ॥୧୭॥  
 କୋକିଳ ଭ୍ରମର କରନ୍ତି ଧୂଳି  
 ଦେଖିଲେ ମତ୍ତଭ୍ରମ ଦେବେ ମୃକ ॥୧୮॥  
 ପାଷାଣ ପାଦେଇ ଚଳିଯାଉ  
 ଅପୂର୍ବ ଭାବନାରେ ଭାବିବାର ॥୧୯॥  
 ବିରାଟ ନବର ଆଗେ ପ୍ରାପ୍ତ  
 ଅଟଳ ନଗର କରେ ପ୍ରମୋଦ ॥୨୦॥  
 ମଦନ ମୋହନ ଚକ୍ଷୁରେ ବିଜେ  
 ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ପଦରେ ଦେଖି ବିରଜେ । ୨୧॥  
 ଦ୍ଵାର ଦେଖିପାଶେ ଜଣେ ବିଦ୍ୟା  
 ଆଗରେ ଶାନ୍ତିରାଜ ଶୋଭାପାଏ । ୨୨॥  
 ଏମନ୍ତ ସମୟେ ନୃପତିମଣି  
 ନଗରେ ଶୁଭ ବନ୍ଧାଉଛନ୍ତି ଆଖି ॥୨୩॥  
 ସେହି ଚକ୍ଷୁରେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ ନବର  
 ଚକ୍ଷୁ ପ୍ରଦେଶ ଶୁଣିତଂସର ॥୨୪॥  
 ଆଗେ ବନ୍ଧା ଦୋଳର ଚାଟି କାଟି  
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ ନିବାଡ଼ି ॥୨୫॥

୧ । କ. ଦୟାଳା ପାଟଳୀ  
 ୧- ଅଶୋକ ବୃଦ୍ଧା ବୃଦ୍ଧ ମୋଳ  
 ୨. ଭୃଷ୍ଟ ଦୟାଳା ପାଟଳୀ  
 ୩ । ଶ. ଅନେକ ଫୁଲ ଅଛି ମାଳ ମାଳ  
 ୪ । ଚ. ଦୋଳ  
 ୫ । ଚ. ନଗର  
 ୬. ଶ. ନଗର  
 ୭ । ଚ. ପ୍ରାପ୍ତ  
 ୮ । ଶ. ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ପଦରେ ଦେଖି ବିରଜେ

୯. ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ପଦରେ ଦେଖି ବିରଜେ  
 ୧୦ । ଶ. ଚ. ସେ ନୃପତିମଣି  
 ୧୧ । ଶ. ସରରେ ଶୁଭ ବନ୍ଧାଉଛନ୍ତି  
 ୧୨. ଶ. ସରରେ ଶୁଭ ବନ୍ଧାଉଛନ୍ତି  
 ୧୩ । ଚ. ପ. ଅଗରେ ବନ୍ଧାଅଛି  
 ୧୪ । ଶ. ପୋଷରେ ୨୩ ଓ ୨୪ ପଦର  
 ପାଠ କାହିଁ ।

ରୂପ ଉପରେ ରହୁ' ମଣ୍ଡପ  
 ରାଜ କେତେ କର' ଚନ୍ଦ୍ରାବତୀ ॥୧୫॥  
 ରହୁ ରୁମର' କରନ୍ତି ମଣ୍ଡପ  
 ପ୍ରବାଳ ଶ୍ଵର ଶ୍ଵର ମଳାମଣି ॥୧୬॥  
 ବାଜଇ କାହାଳୀ ଶଙ୍ଖ' ମହୁଷ  
 କଂସାଳ ଶ୍ଵଜାଳ ମଦ'କ ରୁଷ ॥୧୭॥  
 ସକଳ ଦେଶ ଲୋକମାନେ ଠୁଳ  
 ସୁବା ସୁବଶ ବାଳ ବୃଷା ମେଳ ॥୧୮॥  
 ଦୋଶାବା ପଞ୍ଚଶାଖା ଧ୍ରୁବଶାଖା  
 ଦିବ୍ୟୁତ୍ ମାନଙ୍କେ କରିବ ଲେଖା ॥୧୯॥  
 ଚନ୍ଦ୍ର ମଣ୍ଡପି ମହଣ' ବଳିତା  
 ଚନ୍ଦ୍ରାବତୀ କୁଳ ଦିଶେ ଶୋଭିତା' ।  
 ନାନା ନାଟରେ ବାଣମାନ ମାଣ  
 ନାଟ କରନ୍ତି ଦିବ୍ୟ' ନୃତ୍ୟକାରୀ ॥୨୦॥  
 ଗଣିକା କୁଳ ନୃପାୟଣ' ସୁବେଶ  
 କଟାକ୍ଷ ମାତେ ମୋହନ୍ତ ପୁରୁଷ ॥୨୧॥  
 କେ ବଣା ବଜାନ୍ତି କରରେ ଧର'  
 ଗୀତ ଗାବନ୍ତି ତାଳବନ୍ଧ କରି' ॥୨୨॥

୧ । ଶ୍ରୀ ରା. ରୂପ ଉପରେ ରହୁ  
 ୨ । ଶ୍ରୀ ରା. ପାଟଣି  
 ୩ । ରା. ରୁମ୍ ଗୁମରେ  
 ୪ । ରା. ମଳମଣି  
 ୫ । ରା. ଶଙ୍ଖ ବାହାଳ  
 ୬ । ଶ୍ରୀ ରା. ବେଶ  
 ୭ । ଶ୍ରୀ ଶିଷାୟା ପପକ ସାକା  
 ୮ । ରା. ଦୁଷ୍ଟ  
 ୯ । ରା. ଚନ୍ଦ୍ର ମଣ୍ଡପି ମହପ

୧୦ । ଶ୍ରୀ ଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରାବତୀ-ସେଭିତା  
 ୧୧ । ଶ୍ରୀ ନାଟ  
 ୧୨ । ରା. ମାଣିକାମାନେ ହୋଇ  
 ୧୩ । ଶ୍ରୀ ଗଣିକାକୁଳେ ହୋଇ  
 ୧୪ । ଶ୍ରୀ କେ ଗଣିକାବା ନାନା କରୁଥାନ୍ତି  
 ୧୫ । ରା. କେ ବାଣୀକା ନାନା ହସି ଧରି  
 ୧୬ । ଶ୍ରୀ ଗୀତ ଗାବନ୍ତି ଦେବା ନୃତ୍ୟକାରୀ

ନାନା ଜାତିରେ ଉଡ଼ିବ ଶିଶୁଳ  
 ଅଶୁ ଗଜରେ ଦିଶେ ମାନ ମାନ ॥୩୪॥  
 ଛତ୍ର ଶୁଭର କେତୁକିନ୍ତ ଧରି  
 ଆଲଟ ପକାଏ କେ ଧୂପ ମାର୍ଚ୍ଚି ॥୩୫॥  
 ବସନ ଭୂଷଣେ ସଜନେ' ଶୋଭା  
 ସ୍ୱର୍ଗ ସମ୍ପତ୍ତି କିଁ ଉପମା' ଦେବା ॥୩୬॥  
 ଗଜ ଚନ୍ଦନ ଅଙ୍ଗରେ ବୋଳନ୍ତି  
 ପୂବାସ କୁସୁମେ ମଣ୍ଡି ଦୁଅନ୍ତି ॥୩୭॥  
 ସେନାସମାନେ ଖେଳା ଖେଳା ହୋଇ\*  
 ନାନା ଆୟୁଧ କରେଛନ୍ତି ବହୁଁ ॥୩୮॥  
 ଏମନ୍ତେ ଭୂପେ ବିଜୟେ ଶ୍ରୀହରି  
 ମଙ୍ଗଳ ନାଦେ ଶୁଭକ୍ତି ପ୍ରଭୁଁ ॥୩୯॥  
 ନୃପତି ସଙ୍ଗରେ ଧର୍ମନନ୍ଦନ  
 ରୂପରେ ରଜ୍ୟ କଲେ ବହନ ॥୪୦॥  
 କଷିକ ଶତେକ୍ରାନ୍ତ\* ସଂଗେ ଛନ୍ତି  
 ଛତ୍ର ଶୁଭର ଆଲଟ ଧରନ୍ତି ॥୪୧॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ସଂଗରେ\* ଦେଖି  
 ଆବର ଅଛନ୍ତି ବହୁଁ\* କାମିନୀ ॥୪୨॥

୧ । ପ. ଧୂପମାର୍ଚ୍ଚି

୨ । କ. ଗ. ବହନେ ଭୂପେ ଧନନ୍ତେ

୩. ବସନେ ଭୂପେ ଧନନ୍ତେ

୩ । ଗ. ସମ୍ପତ୍ତି

୪ । କ. ଗ. ସେନା

୫ । ଗ. ସେନାସମାନେ ଖେଳା ଖେଳା ହୋଇ ।

୬. ସେ ନାୟାସନ ଖେଳା ଖେଳା ହୋଇ ।

ହୋଇ ।

୪. ସେମାନେ ଭାନ୍ତି ଖେଳା ଖେଳା ହୋଇ ।

୫ । ଗ. ନାନା ଆୟୁଧମାନ କରେ ବହୁ

୬ । ଗ. ମଙ୍ଗଳ ଶୁଭକ୍ତି ଦେଲେ ନାରୀ

୭. ପ. ମଙ୍ଗଳ ଶୁଭକ୍ତି ନାଦ ପ୍ରଭୁ

୮ । ପ. କଲେ ସତେକ୍ରାନ୍ତ

୯ । ଗ. ପଟ ମହୁସି ସହିତ\* କ

୧୦. ପାଟ ବସନ\* ସଂଗେ

୧୧ । ଗ. ଶ୍ରୀ ବହୁତ ।

କଷ୍ଟକ' ଶେଷେ ଶୁଭକର ନାଶ  
 ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ' ବହୁ ପରିବାଣୀ ॥୮୩॥  
 ଉଚ୍ଚବ ନବରେ ଆଦଣ ବାଳୀ  
 ଦେଖନ୍ତି ମହାପ୍ରଭୁ ନାବକେଳି ॥୮୪॥  
 ନାବକମାନେ ବାହୁଛନ୍ତି ଶୁଭ  
 ଦେଖି ସବଜନ ହରନ୍ତି ପାପ' ॥୮୫॥  
 ନାବକେଳି ଭେଜି ମଧୁସୂଦନ  
 ରତ୍ନ ବିମାନେ ବିଜୟେ ବହନ ॥୮୬॥  
 ପଟ୍ଟୁଆରୁ ଜଣ' ସମସ୍ତେ ଜଲେ'  
 ବିରାଟ ନ ପ୍ରତି ଗହଣେ ଥିଲେ ॥୮୭॥  
 ମଦନ ମୋହନ ବିଜେ ଦେଉଳେ  
 ଦରଶନ କରି ଗଲେ ସକଳେ ।୮୮।  
 ନୃପତି ଶାନ୍ତି ପ୍ରସାଦ ଘେନିଲେ  
 ଜନ ନବରେ ପାଇ ବିଜେ ଜଲେ' ॥୮୯॥  
 ପଛେ ରାଣୀଗଣ ଦ୍ରୁପଦ ଜଣ'  
 ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ଯେ ପାହା ପୁଣି ॥୯୦॥  
 ଏମନ୍ତ ବିଶଦିନ ପାହା ହୋଏ  
 ସବଜନ ମନ' ଉଷତ ହୋଏ' ।୯୧।  
 ଧ୍ରୁମଣ୍ଡ ବିନ ସକଳେ ଆନନ୍ଦ  
 ରୂପେ ବିଜେ ଜଲେ ପରମାନନ୍ଦ ॥୯୨॥

୧ । ପ. କଷ୍ଟକ

୭ । ଷ. ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ

୨ । ଘ. ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ

୮ । ପ. ରାଣୀଗଣ ବିନା କର

୩ । ଙ. ସବଲେଖେ ବରନ୍ତି ତାପ

୮ । କ ଗ ପ. ସବ ପରମାନେ

୪ । ଙ. ପଟ୍ଟୁଆରୁ ଜଣ

୧ । କ ଙ ପ. ଉଷତ ବାସ୍ତବ ।

୫ । ଙ. ସକଳେ ଗଲେ

ତମ ଗାତରେ ଦିଶେ ତୋରାମୟ  
 ରାସ ଦିଶୁଛି ବେସ ପରାୟଂ ॥୫୩॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ଧରରେ ସଇନ୍ଦୀ ଦେଇ  
 ଆଦର ଶତେ କଷକ' କାମିନୀ ॥୫୪॥  
 ତାଟିବାଡ଼ ପାଶେ ପୁଦ୍ଗମିନି  
 ଦେଖନ୍ତି ନାରାୟଣ ଜଳଜେନ ॥୫୫॥  
 ଶୁଣେ ବିନୟ କରୁଛି ବିରାଟ  
 ତାଙ୍କର ପାଶେ ଛନ୍ଦି କୁଳଭଟ' ॥୫୬॥  
 କଷକ ତାହାଙ୍କ ସଂଗରେ' ଥିଲୁ  
 ତାଟି ବାଡ଼ ପାଶେ ଶୁଣି ମିଳିଲୁ ॥୫୭॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ପାଶେ ସଇନ୍ଦୀ କି ଦେଖି  
 କଷକ' ଆଖି ଦେଖି ନ ଲୁଗି ॥୫୮॥  
 ଅତି ସୁନ୍ଦର ଗ୍ରୋପଦ ବୁନ୍ଦା  
 ରୂପକୁ ପାଶେ ନୋଡ଼ିବେ ସରା' ॥୫୯॥  
 କଷକ ଦେଖି ପ୍ରୀତିଲଭ' କାମ  
 ଗର ନିଶ୍ଚାସ ବୁକୁ ଦମ ଦମ ॥୬୦॥  
 କଣ୍ଠ ଶୁଣିଣ ନ ଫୁଟିଲୁ' କଥା  
 ଅପ୍ରେ ନୋଡ଼ିଣ କମ୍ପାଇଲୁ ମଥା ॥୬୧॥  
 ଭଲଇ ଭଲ ଭଲରେ ସୁନ୍ଦରୀ  
 ମୋଡ଼ିଣ ପ୍ରାଣ ଦେଇଗଲୁ' ଦଶ ॥୬୨॥

୧ । ସ. ରାସ ସୁନ୍ଦର ବେସ ପ୍ରାୟ

୨ । କ. କହେ

୩ । ସ. ତାଙ୍କ ପାଶେ

୪ । କ. ଶ. ସ. କୋଡ଼ିଭଟ

୫ । ଗ. ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ

ସ. କହେ ତାଙ୍କର ସଙ୍ଗରେ

୬ । ସ. ଦୁର୍ଗେ

୭ । ସ. କହେ

୮ । ଗ. କାଟି

୯ । ର. ସ. ହେଉବେ ସରା

୧୦ । କ. କହେ ଦେଖି ପିତାମ

ଘ. ଗ. କହେକୁ ଦେଖି ପିତାମ

ସ. କହେ ଦେଖି ପିତାମ

୧୧ । କ. ଶ. ସୁଖିନ ନ ଫୁଟିଲୁ

ସ. ସୁଖିନ ନ ଫୁଟିଲୁ

୧୨ । ସ. ଦେଖିଲୁ ।



କାହାର ନାଶ ଜାଣିନା କେମନ୍ତେ  
 କାହୁଁ ଏଥକୁ ଅଇଲ ଗୁପ୍ତେ ॥୨୩॥  
 କେମନ୍ତେ ତାକୁ କରବ ରମଣ  
 ତାହା ଲାଗି ଯିବ ମୋହର ପ୍ରାଣ ॥୨୪॥  
 ତାହାକୁ ଦେଖୁଥିବ ଅଦର୍ଶି  
 ସେ ମୋତେ କଥାଏ କହିବ ଦୟା ॥୨୫॥  
 ଏତେ ବୋଲି ଶୁଣୁ ଓଲ୍ଲାଟ ଆସି  
 ନିରତେ ରୁପ ଶୁଣି ତାର ଘୋଷି ॥୨୬॥  
 ବାଡ଼ ନକଟେ ଆଇଣ ନରେଶି  
 ଅକପେ ଦିଶୁଛନ୍ତି ଶଶିମୁଖି ॥୨୭॥  
 ତନ୍ତ୍ର ଘରରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ବଦନ  
 ନେଷ ଶୁଭ୍ର ଶୁଭ୍ର କମ୍ପମାନ ॥୨୮॥  
 ସୁରଂଗ ଅଧରେ କୋମଳ ଶ୍ୱସା  
 ଶ୍ୱସା ରଂଗୀରେ ପୁଲୁଅଛି ନାସା ॥୨୯॥  
 କର୍ଣ୍ଣେ ତାଟକ ହୋଏ ଦୋଳାଇବ  
 ତନ୍ତ୍ର ଝୁମି ମୁଖ କରେ ଉଦ୍‌ବିତ ॥୩୦॥  
 ତଥା ଉପରେ ଝିଲମିଲ ମାଳ  
 ସୁନ୍ଦର ଦିଶେ କୁକୁର କୁକୁଳ ॥୩୧॥

୧ । ଶ. ମୋତେ କଥାବୋଧକ

୨ । କ. ଓଲ୍ଲାଟ

୩. ଓଲ୍ଲାଟ

୪ । କ. ଶ. ଶୁଭ୍ରଶୁଣି

୫ । ଦ. ଅନଗା

୬ । କ. ଶ. ଉଦ୍‌ବିତ

୭. ତନ୍ତ୍ର, ପପର ଶୁଭ୍ର

୮ । ଶ. କୋମଳ ଶ୍ୱସା

୯ । ଶ. ପୁଲୁଅଛି

୧୦. ଶ. ପୁଲୁଅଛି

୧୧ । ଶ. କର୍ଣ୍ଣେ ଶୁଣିବ ହୋଇବ ଦୋହୋଲିତ

୧୨. ବୋଧବିତ ।

କପୁଷ୍ପ ଚଳକ ସିନ୍ଦୂର ଟୀକା<sup>୧</sup>

ବେନରଣ୍ଡେ ଶୋଭା ମକରୀ<sup>୨</sup> ରେଖା ॥୨୫॥

ଚିତ୍ରକେ ପୁନ୍ଦର ବିଶେଷ ଭ୍ରମର

ଚନ୍ଦ୍ରା ଅଧରେ ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ପୁରୁଷ<sup>୩</sup> ॥୨୬॥

ଶିରେ<sup>୪</sup> ସୀମନ୍ତୀନା ଅତି ପୁନ୍ଦର

ବେନ କୂତେ ଶୋହେ<sup>୫</sup> ମୁକୁତା ଦାରୀ<sup>୬</sup> ॥୨୭॥

ତଥୁ ମଧ୍ୟେ ଶୋଭା<sup>୭</sup> ଧ୍ରୁବ ପଦକ

ସକଳ ଜନ ମୋହନ ମାତରୀ<sup>୮</sup> ॥୨୮॥

ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଣ କଷକ<sup>୯</sup> ରୁକ୍ଷ

ଚିତ୍ର ପିତୁଳା ପ୍ରାୟେ<sup>୧୦</sup> ଅଛି ରକ୍ଷି<sup>୧୧</sup> ॥୨୯॥

ମନ୍ଦହାସେ ବାଳୀ<sup>୧୨</sup> ପାଶର ତୁଳେ

କଷକ<sup>୧୩</sup> ଉପରେ ନୟନ ତାଳେ ॥୩୦॥

କଷକର ଚିତ୍ତ<sup>୧୪</sup> ହୋଇଲ ଭ୍ରମ

ପ୍ରାଣ ନେବାକୁ କାମ ହେଲ ଜନ୍ମ<sup>୧୫</sup> ॥୩୧॥

୧ । କ. ଉଲେକ ସୀନ୍ଦୂର ଟୀକା

କ- ପୁନ୍ଦର ଟୀକା

ସ. ପୁନ୍ଦର ଚିତା

୨ । ସ. ଶୋହେ ମକର

୩ । କ ଚ. ସୁନ୍ଦର

୪ । କ. ସୀରେ

୫ । କ. କୂତେ ବେନେ

୬ । ଗ. ଶୋହେ ୨<sup>୧</sup>ରୁ ୨<sup>୩</sup> ପଦର ପାଠ

ନାହିଁ ।

୭ । ସ. ତଥୁ ମଧ୍ୟେ ଶୋହେ

୮ । ଗ. ମୋହନ ପାବନ

ସ. ମୋହନ ମାତରୀ

୯ । ସ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଣ କଷକ

୧୦ । ସ. ଚିତ୍ର ପିତୁଳା ପ୍ରାୟ

୧୧ । ଗ. ଶୋହେ ୨<sup>୧</sup>ରୁ ୨<sup>୩</sup> ପଦର

ପାଠ ନାହିଁ ।

୧୨ । ଗ. ମନ୍ଦ ହସି ବାଳ

୧୩ । ଗ. କଷକେ

ସ. କଷକେ

୧୪ । କ. କଷକର ଅପ୍ତ

ସ. କଷକର ଚିତ

୧୫ । କ ଚ. ଉମ

ଅଞ୍ଜନ ହୋଇଣ ଗଲେ ମୋତେ  
 କୁରୁ' ଲେପାଏ ଥରଇ ଦେବ ॥୧॥  
 ପାରୁଣ ଲେକେ ଚେତନା କରନ୍ତୁ  
 ମୁଖେ ଜଳ ସିନ୍ଧୁ ଧୀରେ ବଞ୍ଚନ୍ତୁ' ॥୨॥  
 କଞ୍ଚକ' ପୁଣ ଚେତନା ପାଇଲୁ  
 କରୁଣା ମୁଦୁସୁଲ୍ଲକ ଗଲେ' ॥୩॥  
 ବିଶ୍ୱାସ କରଣ ପାଶେ ବସାଇ  
 ବନୟ ହୋଇ ତାକୁ ପବ୍ଧରଇ ॥୪॥  
 ଠାକୁରାଣୀଙ୍କର ପାଶରେ ସେ ଯେ  
 ହିଁ ପୁର ମୋହନ' ରୂପ ବରଜେ ॥୫॥  
 କାହୁଁ ଅଲଲ କସ ତାର ନାମ  
 ତାକୁ ଦେଖି ମତେ ପୀଡ଼ିଲୁ କାମ' ॥୬॥  
 ମୁଦୁସୁଲ୍ଲ ଜଣାଇ' ଯୋଡ଼ିକର'  
 ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ନାମ ଅଟଇ' ତାଙ୍କର' ॥୭॥  
 ଭୁମ୍ଭ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ସେବା କରଥାଇ'  
 କମ୍ପା' ଶୋଚନା ତାହା ଭୁର ପାଇଁ ॥୮॥

୧ । ଚ. ଘର

୨ । ଚ. ସତେଜ ଧୀନ୍ତି ମୁଖରେ ବହୁ

୩ । ଚ. କଞ୍ଚକେ

୩. କଞ୍ଚକେ

୪ । ଚ. ହୋଇକ

୫ । ଚ. ବୁଝିଲ

୬ । ଗ. ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ପାଶେ କିଏ ସେଜେ

୭ । ଘ. ହିଁ ପୁର ମୋହନ

୮ । ଚ. କାହୁଁ ଯେ

୯ । ଚ. କସ ତା ନାମ

୧୦ । ଗ. ଦେଖିମୋର ପୀଡ଼ିଲୁ କାମ

୧୧ । ଗ. ଜଣାଏ' ମୁଦୁସୁଲ୍ଲ

୧. ମୁଦୁସୁଲ୍ଲ କହେ

୧୨ । ଘ. ଯୋଡ଼ିଣ ଭବ

୧୩ । ଚ. କାମଟୀ ଅଟେ

୧୪ । ଘ. ତାହାର

୧୫ । ଗ. ଭୁମ୍ଭ ଉଚ୍ଛିନ୍ନ ସେବା କରଣ ଆଉ

କ. କମ୍ପା ।

କଷ୍ଟକ' କହେ ତା'ର କର ଧରି  
 ସଇଁଦୀ ପାଶେ ପାଞ୍ଚରେ ସୁନ୍ଦରୀ । ୮୭।  
 ବୁଝାଇ ତାକୁ କେଣେ ଦେଖିଆସ  
 କରବ ତୋତେ ବହୁ' ପଛରେ ୮୮।  
 ଶୁଣି ମୁହଁମୁଲ୍ଲ ଗଲକ ତଳ  
 ସଇଁଦୀ ପାଶରେ' ବହୁନ ମିଳି' ୮୯।  
 କର ଧରିଣ ଏକାନ୍ତେ ବସାଇ  
 କଷ୍ଟକ କଥା' ପ୍ରକାଶ କରଇ । ୯୦।  
 ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଅଛି ତୁ ରୂପକନ୍ୟା  
 କଷ୍ଟକ ସେନାପତି ପାକୁ ଚିନ୍ତି' । ୯୧।  
 କେତେ ସୁକୁଚ କଲୁରେ ସୁନ୍ଦରୀ  
 ଏଥକୁ ଅଇଲୁ କଷ୍ଟକ' ବର । ୯୨।  
 ଏତେକାଳେ ତୋର ପରିଲ ଦୁଃଖ  
 ଭଲ ଦଇବ ହୋଇଲ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ୯୩।  
 କଷ୍ଟକକୁ ଦେଖ କରବ' ଭୋଗ  
 ଏମନ୍ତ କର୍ମେ ଥିଲ ତୋର ପୋଷ' । ୯୪।  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ତୋତେ' ଅନୁସରିଥିବ  
 ପାହା କହିବୁ ଆମ ନ କରବ' । ୯୫।

୧। କ. ଶ. କଷ୍ଟକେ

ଦ. କଷ୍ଟକ

୨। ଦ. ବହୁ

୩। ଶ. ଦ. ଶୁଣିରେ

୪। ଗ. ଶୁଣିରେ ମିଳି

୫। ଦ. କଷ୍ଟକ କଥା

୬। ଗ. ଦ. ଧନ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ ଧନ୍ୟ ରୂପକନ୍ୟା

୭। କ. ପାହାକୁ ଚିନ୍ତି

ଘ. ସେନାପତି ତୋର ପତି

ଗ. ତୋତେ ଶ୍ରେ

ଘ. କଷ୍ଟକ - ଶ୍ରେ

୮। ଗ. ଦ. କଲୁରେ ପାଶରେ

୯। ଦ. କଷ୍ଟକ

୧୦। ଶ. କେ ସେ ସୁନ୍ଦରୀ

ଗ. ହୋଇବ ସୁନ୍ଦରୀ

ଦ. ସୁନ୍ଦରୀ

୧୧। ଦ. କଷ୍ଟକ

୧୨। ଗ. ତୋର ଥିଲ ସେ ଗ

୧୩। କ. ଶ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ତୋତେ

ଦ. କୃଷ୍ଣା ରୂପକୁ

୧୪। ଶ. ଆମ କେ

ବୁଲରେ ସୁନ୍ଦରୀ ବଦନ ଯିବା  
 କଷକ ସେନାପତିକ' ଘେଟିବା ॥୧୬॥  
 ଶୁଣିଣ ସଇନ୍ଦ୍ରୀ' ବିମ୍ବଣ ହୋଇ  
 କହିଲେ ଯେ ନନ୍ଦ ତୁଲେ ବାଇ" ॥୧୭॥  
 ତୁ ଯିବ ପାମରି କରୁଁ ସାହସ  
 ଦେ ହେତୁ କଷକ ହୋଇବ ନାଶ" ॥୧୮॥  
 ମୁଦୁସୁଲ୍ଲ କୋଲେ କହିଲ' ଯାହା  
 ଜାଣିମା ତୋତେ ହୋଇବ କେ ସାହା" ॥୧୯॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ! ଦେଖନ୍ତେ କଷକ ଗର୍ଭ  
 ବଳେ ଗେନିଯିବେ ଧରଣ' କର । ୧୦୦।  
 ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ବୋଇଲେ ଯେତେକ କଥା  
 କହିଲୁ ଶ୍ରୀନ' ପାମେରି ତୁ ନଥା" ॥୧୦୧॥  
 ନରରାଜ ପାଏ ବୁଝିଲ' ମନର  
 ଧର୍ମ ଦେବତାଟି ମୋହର ବର ॥୧୦୨॥

୧ । ଶ. ସେନାପତିକ

ସ. କଷକ ସେନାପତିକ

୨ । ଗ. ସୁଣିଣ ସୁନ୍ଦରୀ

୩ । ଗ. ସ. କହିଲୁ ଲୋ ବାଇ

୪ । କ. ସ. ପାମେରି କରୁ

ଗ. ତୋ ଯିବ ପାମରି କରୁ

୫ । କ. ଗ. ନାସ

ସ. କଷକ ହୋଇବ ନାସ

୬ । ସ. କହିଲୁ

୭ । ଗ. ସ. କେ ତୋତେ ହୋଇବ ସାହା

୮ । ସ. କ. କଷକ ବର

୯ । ଗ. ତୋହର

ସ. ଧରଣେବ ଧରଣ

୧୦ । କ. ଗ. ଯେତେ କଥା

ଗ. କହିଲେ କେତେକ କଥା

୧୧ । ଗ. ହିନ ଜାଗରେ ବାବୁଆ

ସ. ଏବେ ଛାଡ଼ିବ ବାବୁ

୧୨ । ଗ. ଗ. ନରରାଜ ପାଏ ମଣିଲୁ

ସ. ବୁଝିଲୁ ।

ତୋହର କଥାକୁ ମୋର କି ଛଳ  
 ମରୁ କଷ୍ଟର ମତି ତଷ୍ଟଳ ॥୧୦୩॥  
 ଏତେ କଷ୍ଟ ଚନ୍ଦ୍ର ଚଳିଣ ରଲେ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ପାଶେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ॥୧୦୪॥  
 କରୁଣା ମୁଦୁସୁଲ ବାହୁଡ଼ିଲ  
 କଷ୍ଟର ଆଶେ ବିସ୍ତାରି କଷ୍ଟଲ ॥୧୦୫॥  
 ନିରାଶ ଶୁଣି ମୋହଗଲ ଗର  
 ମୁଦୁସୁଲ ନେଇ ସିଞ୍ଚିଲେ ମାର ॥୧୦୬॥  
 କଷ୍ଟକ ବସେ ପୁଣି ତେଜକଣ  
 ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ନାମ ହୃଦେ ଧାଳି କର ॥୧୦୭॥  
 ପୁଣି କହଇ ପାଅ ମୁଦୁସୁଲ  
 ନାମକ କହ ମୋ କଷ୍ଟଲ ବୋଲ ॥୧୦୮॥  
 ମୋଠାରେ ଯେବେ ଅଛି ତାଙ୍କ ସେନୁହ  
 ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ଦେଇ ରଖନ୍ତୁ ମୋ ଦେହ ॥୧୦୯॥  
 ମୋର ଅବସ୍ଥା ସବୁ ଜଣାଇବୁ  
 ସଇନ୍ଦ୍ରୀକ ଦେଇ ବେଗେ ଅସିବୁ ॥୧୧୦॥

୧ । ଶ୍ରୀ. ତୋହୋ ପ୍ରାଣ କଥାବୁ

୨ । ଶ୍ରୀ. ତୋ ପ୍ରାଣ କଥାବୁ

୩ । ଶ୍ରୀ. ମୋର କଳ

୪ । ଶ୍ରୀ. କଷ୍ଟକ

୫ । ଶ୍ରୀ. ଦେହେ ବୋଲି ଚନ୍ଦ୍ର ଚଳିଣ ରଲେ

୬ । ଶ୍ରୀ. ଏତେ କଷ୍ଟ ଚନ୍ଦ୍ର ଚଳିଣ ରଲେ

୭ । ଶ୍ରୀ. କଷ୍ଟକ

୮ । ଶ୍ରୀ. କଷ୍ଟକ

୯ । ଶ୍ରୀ. କଷ୍ଟକ

୧୦ । କଷ୍ଟକ ପୁଣି ବସି

୧୧ । ଶ୍ରୀ. ପ୍ରାଣ କଥାବୁ

୧୨ । ଶ୍ରୀ. ପ୍ରାଣ କଥାବୁ

୧୩ । ଶ୍ରୀ. ପ୍ରାଣ କଥାବୁ

୧୪ । ଶ୍ରୀ. ଆଶେ ବିସ୍ତାରି କଷ୍ଟଲ

୧୫ । ଶ୍ରୀ. ମୋହଗଲ ଗର

୧୬ । ଶ୍ରୀ. ମୋହଗଲ ଗର

୧୭ । ଶ୍ରୀ. ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ଦେଇ ରଖନ୍ତୁ

୧୮ । ଶ୍ରୀ. ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ଦେଇ ରଖନ୍ତୁ

ଯାଅ ସଦାଶୁଭ ଦେଉଁ ଚକ୍ର  
 ମୁଁ ସେବେ ଯାଉଅଛି ନିଜ ପୁର ॥୧୧୧॥  
 କରୁଣା ବୋଲେ ପ୍ରଭୁ ବିଜେ କର  
 ଏ ପ୍ରଭୁ କଥାକୁ ଚିନ୍ତା ନକର ॥୧୧୨॥  
 ରାଣୀଙ୍କ ଶ୍ରମରେ କହିବ ମୁହିଁ  
 ଆଣିମି ତାହାକୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ନାହିଁ ॥୧୧୩॥  
 ଶୁଣିଣ କଷ୍ଟକ୍ଷେପ ପୁରୁଷ ଗଲ  
 ମର୍ଦ୍ଦନ ମଣୋହ ପରୁ ପାରିଲ ॥୧୧୪॥  
 ସୁବେଶ ଦୋଇ ବସିଲ ପଲକେ  
 ସଇନ୍ଦ୍ରୀ କଥା ନ ଶୁଣି ପଲକେ ॥୧୧୫॥  
 ବିରାଜଇ ଜଣାଇବ କରୁଣା  
 ମୋଠାରେ ରାଣୀ କରବେ କରୁଣା ॥୧୧୬॥  
 ସଇନ୍ଦ୍ରୀକ ମୋର ପୁର ପ୍ରେମିକେ  
 ଏ ମୋର ଦରଦ ନୁହ ନାହିଁକେ ॥୧୧୭॥  
 ସେ ବମାକୁ ଉପରେ ବସାଇ  
 ଚକ୍ର ଧରି ରସେ ରସାଇ ॥୧୧୮॥  
 ସେ ମୋତେ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଗାଡ଼େ ଉଡ଼କ  
 ବେନି ଉରଜ ମୋ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶ ତାଡ଼କ ॥୧୧୯॥

୧ । ଗ ପ. ହରି

ଗ ପ. ମର୍ଦ୍ଦନ ମାନଣ ବେରେ ପାରିଲ

୨ । ଗ. ଏବେ ଯାଉଛି ମୋ

୭ । ଗ. ପଲକେ

୩ । ଗ ପ. ସପ୍ତ

୮ । ଗ. ଶବ୍ଦେ

୪ । ଗ. ପୁଣି

୧ । ଗ କରବ

୫ । ପ. କଷ୍ଟକ୍ଷେପ

୧୦ । ପ. ରସିଣୀ

୬ । ଗ' ମର୍ଦ୍ଦନ ମାନଣ ଉପରେ କର

ତା' ଅଧରୁ' ସୁଧାପାନ କରିବ

ସୁରତି ରସେ ରଜନୀ ବସୁନ୍ତ" ॥୧୨୦॥

କେତେବେଳେ ସେ ଅସ୍ଥିକ' କାମିନୀ'

ଦେଖୁ ଦେଖୁ ପାଉଁଶିରୁ ପାମିନୀ' ।୧୨୧।

ଯେବେ ସେ ନିରାଶ ମୋତେ କରିବ

ମୋର ଦେହ ଏଡ଼ିଠାରୁ' ସରବ ।୧୨୨।

ସେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବତା ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅ

ସ୍ଵଇପ୍ତିକି ମୋର କୋଳରେ ଦିଅ ।୧୨୩।

ଏତେ ଶରୀର ଉଠଇ' ବସଇ

ଗା' କେତେଥରୁ ଦୋଳ ଶୁଭାର୍ତ୍ତ ।୧୨୪।

ଏଣେ ନାବକେଳି ଉତ୍ତର ପା'ର

ବିମାନେ ବିନୟ କଲେ ଶ୍ରୀହରି ।୧୨୫।

ପଟୁଆର କରି ନୃପତି ରଲେ

ନବରେ' ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ।୧୨୬।

ବିମାନ ତେଜି' ମଦନ ମୋହନ

ଦେଖିଲେ ବିଜେ କଲେ ସିଂହାସନ' ।୧୨୭।

୧ । ଶ. 'ତା' ପାଠ କାମି

୨ । ଗ. ଅଧର

୩ । ଶ. ମନିବ

ଗ. ହରିବ

ପ. ସୁଦେ—ହରିବ

୪ । କ. କେତେବେଳେ ଅସ୍ଥିକ କାମିନୀ

୫ । ଶ. କାମିନୀ

୬ । ଶ. ପରବେଶ କାମିନୀ

୭ । ଶ. ଏଡ଼ିଠାରେ

୮ । କ. ବସେ

୯ । ଶ. ମସି

ଘ. ବସ

୧୦ । କ ର ପ. ଲକ୍ଷ୍ମୀ

୧୧ । କ ଶ: ବିମାନେ ବିଜେ

୧୨ । କ ଶ. ସଦାସନ

ଗ. ସିଂହାସନ



ନୃପତି ଶାନ୍ତି ପ୍ରସାଦ ଦେଖିଲେ

ନିଜ ନବରେ ଯାଇ ବିଜେ କଲେ । ୧୬୮ ।

ମନ୍ତ୍ରୀ ଦେନାହିଁ ରାଣୀଦ୍ଵାରା

ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଦେଖିଲେ ଭିତର । ୧୬୯ ।

ଦ୍ରୁପଦ କଣ ରାଣୀ ବାହୁଡ଼ିଲେ

ସଇନ୍ଦୂର ଦେନ ନବରକୁ ଗଲେ । ୧୭୦ ।

କଞ୍ଚନ ନାଶ୍ଟ ଗଲେ ନିଜ ପୁତ୍ର

ସେତେକ ଆସିଥିଲେ ନରନାଶ । ୧୭୧ ।

ଦ୍ରୁପଦ କଣିଷ୍ଠ ସକଳେ ଗଲେ

ସେ ଯାହାପୁରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ । ୧୭୨ ।

ମଦନ ମୋହନ ବେନି ଚରଣେ

ଦଇନ କଣି ବିଶ୍ଵମ୍ଭର ଉଣେ । ୧୭୩ ।

ଏକାଦଶ ଛାନ୍ଦ

ଶ୍ରୀ ଭଗବତ କୃତ୍ତେ

ଯାହା ଅନ୍ତରେ ରାଣୀପୁରେ । କରୁଣା ଗଲ ସେ ନିଶାରେ ॥ ୧ ॥

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ଗୁମ୍ଫାରେ ମିଳିଲା । ଚରଣେ ଦରଶନ କଲା ॥ ୨ ॥

୧ । କ. ନିଜ ବନରେ ଯାଏ

ବିଦେ କଲେ ।

୩. ପ୍ରବେଶ ହେଲେ

୨ । ଦ. କଣିଷ୍ଠ ବାହୁଡ଼ି ଗଲେ

୩ । ଖ. ନବରେ ପସିଲେ

୪ । ପ. କଞ୍ଚନ

୫ । ଗ. ଆସିଥିଲେ

୬ । ଇ. ଗୁଡ଼େ

୭ । ଗ. କେ ।

କର ଯୋଡ଼ଣ ସେ ଜଣାଇ ।	ଶୁଣିମା ସାବଧାନ' ହୋଇ ॥୩॥
କୁହଇ କଳସ' ଝୋଡ଼ଇ ।	କଷ୍ଟ' ସେନାପତି ବାର ॥୪॥
ବ୍ୟାଧି ପ୍ରବଳ ତାର ଦେହ ।	ସଶକୁ ସଶ ହୋଏ ମୋଡ଼ ॥୫॥
ବେଳ ନୟନୁ ବଡ଼େ ପାଣି ।	ବରଷା ଧାର ପ୍ରାଏ ଜାଣି' ॥୬॥
କ୍ଷଣେ ଚପଟ କ୍ଷଣେ ଝୁଲ ।	କରଇ ପ୍ରଳାପ ପ୍ରବଳ ॥୭॥
କଣ୍ଠ ଶୁଖନ୍ତେ' ଓଷ୍ଠ କଳା ।	ନରତେ ଅଙ୍ଗ କରେ ଜୁଳା' ॥୮॥
ଶ୍ୱାସ ପ୍ରବଳ ହେଲ' ତାକୁ ।	ସନ୍ତରେ' ଦମ୍ଭତମ ବୁକୁ ॥୯॥
ଅତି ଆକୁଳ ତାର' ମନ ।	ଭୂମିରେ କରନ୍ତି ଶୟନ' ॥୧୦॥
ଅଳ' ଶେଜନ କରୁ ନାହିଁ ।	କଲେଣି ଅତି ଶୀଘ୍ର' ହୋଇ ॥୧୧॥
ଆଜନି ବାଲି ଯିବ ପ୍ରାଣ ।	ପୈ କଥା ତଥ୍ୟ କରି ଜାଣ ॥୧୨॥
ବିରାଜି ଭୁଲେ କାର୍ଯ୍ୟ କର' ॥	କହିଲି ଦୋଷ ନାହିଁ ମୋର' ॥୧୩॥
ଶୁଣିଣ ରଣୀ ପାଇ ବ୍ୟଥା ।	ବୋଲଇ' କି କହିଲୁ କଥା ॥୧୪॥
ଶୁଣି ଆକୁଳ ମୋର ସନ ।	ଆଜି ମୁଁ କହିବି ରାଜନ ॥୧୫॥
ବଦ୍ୟମାନଙ୍କୁ' ଅଶାୟକା ।	ଓଷଧେ ବ୍ୟାଧି ନିବାରିକା ॥୧୬॥

୧ । ଚ. ସାବଧାନ

୨ । ଚ. କଳେଷୁ

୩ । ପ. କଳେଷ

୪ । କ. ବରଷା ସାଧୁ ପ୍ରାଏ ମଣି

୫ । ଖ. ନୟ ପୁଣି

୬ । ଚ. ପ. ଶାଳା

୭ । ପ. କେ

୮ । ଚ. ପ. ସନ୍ତତ

୯ । ପ. ପ. କର

୧୦ । ପ. କରଇ ବିରାଜ

୧୧ । ଖ. ପ. ଅଳ୍ପ

୧୨ । ଚ. ବଡ଼ ଶିଘ୍ର

୧୩. ବଡ଼ ଶିଘ୍ର

୧୪. ବଡ଼ ଶିଘ୍ର

୧୫ । ଖ. ବିରାଜ କାର୍ଯ୍ୟ କର ରୁନେ

୧୬. କାମ ବିରାଜ କାର୍ଯ୍ୟ ରୁନେ କର

୧୭ । ଖ. କହିଲି କେବି ସିନା ଆନେ

୧୮ । ଖ. ପ. ବୋଲଇ

୧୯ । କା. ବଡ଼ ମାନବୁ ।

ପୁଣି ଜଣାଏ ମୁଦୁପୁଲ୍ଲ	।	କେତେକ ବଦ୍ୟ ଗଲେ ଭୁଲି ୨୧୭।
ବଦ୍ୟ ସେ ଅଛି ତୁମ୍ଭ ପୁରୀ	।	ବ୍ୟାଧିକ ପାଉର ନିବାରି ୧୮।
ସେ ଯେବେ କରବ ଉପାଏ	।	ତୁମ୍ଭ ସୋଦର ପ୍ରାଣ ପାଏ ୧୯।
ରାଣୀ ବୋଲନ୍ତି ବେଗେ କହ	।	ଶୀତଳ ହେଉଁ ମୋର ଦେହ ୨୦।
କହେ କରୁଣା ମୁଦୁପୁଲ୍ଲ	।	ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ନାମ ଯାକୁ ବୋଲି ୨୧।
ତୁଲିଲେ ବ୍ୟାଧି ଯିବ ନାଶ	।	ଏମନ୍ତ ଉପାଏ ପ୍ରକାଶ ୨୨।
ମୋ ସଙ୍ଗେ ଚାହାକୁ ପେଷିବ	।	ତୁମ୍ଭର ସୋଦର ଖଇଁବ ୨୩।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମୁଦୁପୁଲ୍ଲ ତୁଲେ	।	ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ଶ୍ରମରେ ମିଳିଲେ ୨୪।
ରାଣୀ ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ମାଏ	।	ବ୍ୟାଧିକ ଜାଣ କି ଉପାଏ ୨୫।
କଷ୍ଟକ ମୋହର ସୋଦର	।	ଚାହାକୁ ବାରେ ରକାକର ୨୬।
ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ବୋଲିଲେକ ଶୁଣି	।	ଏହା ତୁ ନ ବୁଝିଲୁ ରାଣୀ ୨୭।
ଅନଙ୍ଗ ବ୍ୟାଧି ଦୋଷିଧିବ	।	ସେ ହେତୁ ନିଶ୍ଚୟ ମରବ ୨୮।
ଏ ଯେ କରୁଣା ମୁଦୁପୁଲ୍ଲ	।	ଅଟଳ ବିରାଟ ହଇଲି ୨୯।
କଷ୍ଟକ ସେନାପତି ଦୁର	।	ମୋତେ ଏ କଷ୍ଟକୁ ବହୁତ ୩୦।
ମୋର ନିଶ୍ଚୟ ପଦ୍ମ ଶୁଣି	।	ତୋଠାକୁ ପେଷିଲୁଟି ପୁଣି ୩୧।
ମୁଁ ନୋହେ ନିରୋଗୀ ଯୁବକ	।	ପଞ୍ଚ ରତ୍ନବେ ୩୨ ମୋର ପତି ୩୩।

୧ । ଡ ଶ ପ. ଉଚ୍ଚାରି

୨ । କ. ଶୁଣିପରି

୩ । ଡ ଶ ପ. ସେ ବ୍ୟାଧି

୪ । ପ. ଯେବେ ସେ

୫ । କ. ତୁମ୍ଭ

୬ । ପ. ସିତଳ ହଉ

୭ । କ ପ. ନାସ

୮ । ଗ. ବହୁତ

୯ । କ. ରାଏ

୧୦ । ପ. କଷ୍ଟକ

୧୧ । ପ. ପୁଣି

୧୨ । କ. ତା ଅନ୍ତ

୧୩ । ଗ. ୮ ପଦବିର ପାଠ ନାହିଁ

୧୪ । ପ. କଷ୍ଟକ

୧୫ । ଗ. ଅମଳ ତରୁଣି

ଗ. ରାଣି

୧୬ । ଗ ପ. ରତ୍ନବ

ଏ ପୁରେ ମୋତେ ନ ପୋଷନ୍ତି	।	ମୋହର' ଶତକୁ ନାଶନ୍ତି ॥୩॥
ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ରୂପରେ	।	ସତ' କହିଲି ସଖୀ ତୋତେ ॥୩॥
ନିଶ୍ଚୟ କରନ୍' ଯିବ ନାଶ	।	ଯେବେ କରୁଛୁ ମୋତେ ଆଶ' ॥୩॥
ଗଣ୍ଡେ ମଣ୍ଡିଲି ସଖୀ କର'	।	କୁଣ୍ଡରେ' ନଇଲି ଉତ୍ତର ॥୩॥
ବସୁଧା ଚିତ୍ତେ' ବାହୁଡ଼ିଲି	।	ମୁଦୁସୁଲି କି ସେ କହିଲି ॥୩॥
କରକ ଜ୍ଞାନ' ହେଲି ହର	।	ଦେଖ ତା ବୁଦ୍ଧି ବିପକ୍ଷର ॥୩॥
ମୁଁ ଭଲି ଗୁପ୍ତ ସେ ମୋହର'	।	ଦେଇଛୁ ଏମନ୍ତ ଉତ୍ତର ॥୩॥
ପୂର୍ବେ ନ'ରବ ଛନ୍ତି କହି	।	ଏବେ ତ' ଚିତୋଇଲି ମୁଣ୍ଡି ॥୩॥
ମୋ ପିତା ହେବ ଅପୂର୍ବ କ	।	ମଣିବେ ସକଳ କଷ୍ଟକ' ॥୩॥
ସଇନ୍ଦ୍ରୀ କହିଲେକ ଯାହା	।	ସାକ୍ଷାତ ଶୁଣିଲୁ ଏ' ତାହା ॥୩॥
କହିବୁ ଗୁପ୍ତକୁ ମୋହର	।	ପ୍ରାଣରେ କାହିଁ ଯେବେ' ତୋର ॥୩॥
ଏ କଥା ତଥ୍ୟ କର' ବୁଝ	।	ସଇନ୍ଦ୍ରୀ କଥା ମନୁ ତେଜ' ॥୩॥

୧ । ଗ. ପେଶନ୍ତି	୧୦ । ଗ. କହିବୁ ଚିତ୍ତେ
୨ । ଗ. ମୋହର	୧୧ । ଗ. କହିବୁ ଜ୍ଞାନ
୩ । ଗ. ସଦ୍	୧୨ । ଗ. ବୁଧ
୪ । ଗ. କଷ୍ଟକ	୧୩ । ଗ. କହିବୁ ଜ୍ଞାନ
୫ । ଗ. କଷ୍ଟକ	୧୪ । ଗ. ମୋହର
୬ । ଗ. କଷ୍ଟକ	୧୫ । ଗ. ଦେବେ ସେ
୭ । ଗ. ଗ. ପାପ	୧୬ । ଗ. ଏବେ ସେ
୮ । ଗ. କହିବୁ ମୋତେ ଆଶ	୧୭ । ଗ. କହିବୁ
୯ । ଗ. ସଇନ୍ଦ୍ରୀ	୧୮ । ଗ. ସୁଖିନୀ
୧୦ । ଗ. ସଇନ୍ଦ୍ରୀ	୧୯ । ଗ. ଦେବେ କାହିଁ
୧୧ । ଗ. ସଇନ୍ଦ୍ରୀ	୨୦ । ଗ. କହିବୁ
୧୨ । ଗ. ସଇନ୍ଦ୍ରୀ	୨୧ । ଗ. ଏ ତଥ୍ୟ କର
୧୩ । ଗ. ସଇନ୍ଦ୍ରୀ	୨୨ । ଗ. ଦେବୁ କର
୧୪ । ଗ. ସଇନ୍ଦ୍ରୀ	୨୩ । ଗ. ଦେବୁ
୧୫ । ଗ. ସଇନ୍ଦ୍ରୀ	୨୪ । ଗ. ନାମ ଦୁହେଁ ତେଜ ।

ଶତେକ କରାଇବି ବିଷ୍ଣୁ		କୋଟିଏ ଗୁଣେ ଏଥୁ ଶୋଭା ।୪୫।
କହେ କରୁଣା' ଯୋଡ଼କର		ସେ କାମେ ହୋଇଲେ ଆତ୍ମର ।୪୬।
ଏହାକ କର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣନ୍ତି		ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ନାମ ସେ ଗୁଣନ୍ତି' ।୪୭।
ଏ ହେବୁ ନିଶ୍ଚୟ ପିବେ' ନାଶ		ଶୁଣିଲେ ଏମନ୍ତ ନିଶ୍ଚୟ ।୪୮।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ବୋଲନ୍ତି ଉତ୍ତର		ସେ ବଶ' ନୁହଇ ମୋହର ।୪୯।
ମୁଣି କରଇ ତାକୁ ଉପ		ପରେ ସେ କରବୀ ଉପାଏ ।୫୦।
ବିଭାବି ଦିନାଶୁର ରାଜ		ସେମନ୍ତ କରକକୁ' କହ ।୫୧।
ଥରେ ମୁଁ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ତାହାକୁ		ଯତନ କରନ୍ତୁ ଦେହକୁ ।୫୨।
ଏମନ୍ତେ ରଜନୀ ପାଶୁଲ		କରୁଣା କହୁଁ ଚଳିଗଲ ।୫୩।
ମିଳଇ କଷକ' ପୁରତେ		ଦ୍ରୁପଦ କରଣ ଭୁବିତେ ।୫୪।
ସମସ୍ତ କଥା ଜଣାଇଲ		ଭରସା ମାତ ରଖିଥିଲ' ।୫୫।
କରକ' ଦିନୁ ଦିନ ଶିନ		ଭୁବିଲ ଶୟନ ଭୋଜନ' ।୫୬।
ଏକାନ୍ତେ ବସି ଝୁଲୁଥାଇ		ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ରୂପ ଗୁଣ ଧାରି ।୫୭।
କରୁଣା ମୁଦୁସୁଲ ଡାକ		ପ୍ରତିଭା ରଖିର ଚର୍ଚ୍ଚିକ ।୫୮।
ଦେଖଣି କଷକ' ଉତ୍ତର		ଦିନକେ ଯାଏ ଚାରିଥର ।୫୯।

୧। ଶ ପ, କରୁଣା କହେ

୫। ନ ଗ, କଷକକୁ

୨। କ, ଯୋଡ଼କରେ ୪୫ରୁ ୪୭ ପଦର

ପ, କହେକକୁ

ପାଠ ନାହିଁ ।

୬। ପ, କହେ

୩। ଚ, ଏବେ ରୁ ଚିତ୍ତ ହେବୁ-ନାସ

୭। ଶ ଗ ପ, ମାତେ ରଖିଲ

ଗ, ହେବୁ ନାସ

୮। କ, କହେ

ଗ, କହେ ନାସ

ଗ, କହେ

ପ, କହ ନାସ

ପ, କହେ

୪। ଗ, ବସ

୯। ଗ, ଭୋଜନ ସ୍ଥାନ

ପ, ବସ

୧୦। ପ, କହେକ ।

କଷ୍ଟକ ସୁପ୍ତ ନାଶି ମନ		ଏମନ୍ତେ ଗନ୍ଧ କେତେବିନ' ୧୭୧।
ଶୁକ୍ଳସ୍ଥା ମନରେ ବିରାଗ		ଲେଖନପତ୍ର ନରେ ଧରା ୧୭୨।
ମଦନ ମୋହନ ଶରଣ		କଷ୍ଟକ ସାରକୁ କଲାଣ ୧୭୩।
ତୋ ସବୁ ଶୁଭ ମୋର ଧରଣ		ବିକୃତ ନ କର ତୋ ଶରଣ ୧୭୪।
ଦେ ସେ ସଜ୍ଜିତ ଦେବପ୍ରୀତି		ମନ୍ତ୍ରେ ଅନ୍ତର ଅବରଣ ୧୭୫।
ପଞ୍ଚ ଉଦୟ ପତ ଚାନ୍ଦ		ବନେ ଅସମ ଚନ୍ଦ୍ରପୁର ୧୭୬।
ଦୁଃଖ ଲୋକକୁ ନିବାସିବେ		ପୃଥ୍ବୀ ଶାନ୍ତି ଶୁଣିବେ ୧୭୭।
କଷ୍ଟକ ଅନ୍ତର ମୋ ସ୍ୱରରେ		ସ୍ୱେଦନ ବିରାଗ ମନରେ ୧୭୮।
ସଦୃଶ ସଜ୍ଜିତ ଦେବପ୍ରୀତି		ଦୁର୍ଗ ଆସନ ଉପେକ୍ଷିତ ୧୭୯।
ପାଦେ କରୁ ନମସ୍କାର		କଷ୍ଟକୁ ବିନୟ ଉଦ୍ଧର ୧୮୦।
ତାଙ୍କ ନିରାଶ ତୋର ଯଶ		ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଆପୁଷ ୧୮୧।
ମନରେ ଆନ ବିରାଗଲେ		ନାଶ ହୋଇବ ତୁମ୍ଭେ ଭଲ ୧୮୨।
ଗନ୍ଧବେ ମାରିବେ ତୋତେ		ଶବ୍ଦକ ଭ୍ରାତ ତୋ ସଙ୍ଗତେ ୧୮୩।
ମୋ ପିତା ଅପୂର୍ବ ଦେବ		ବିରାଟ ସମ୍ପଦ ବୁଝିବ ୧୮୪।
ଏ କଥା ଦୁଃଖ ସେମନ୍ତ		ଏହା ତୁ ଦୃଢ଼ କରି ଶୁଣ ୧୮୫।

୧। ୧. ପୃଷ୍ଠ

୨. କେତେ ସୁଖ

୩। ୩. ଏମନ୍ତେ—୧୭୧। ପାଠ ନାଶି

୪। ୪. ଏମନ୍ତ

୫। ୫. ମୋହନ

୬। ୬. କେତେ ବିରାଗ

୭। ୭. କଷ୍ଟକୁ ବିରାଗ

୮। ୮. କେତେବିନ

୯। ୯. କେତେବିନ

୧୦। ୧୦. କେତେବିନ

୧୧। ୧୧. କେତେବିନ

୧୨। ୧୨. କେତେବିନ

୧୩। ୧୩. କେତେବିନ

୧୪। ୧୪. କେତେବିନ

୧୫। ୧୫. ଦୁଃଖ ଲୋକକୁ

୧୬। ୧୬. କଷ୍ଟକ

୧୭। ୧୭. କଷ୍ଟକ

୧୮। ୧୮. ମୋ ସ୍ୱରରେ

୧୯। ୧୯. କଷ୍ଟକ

୨୦। ୨୦. କଷ୍ଟକ

୨୧। ୨୧. କଷ୍ଟକ

୨୨। ୨୨. କଷ୍ଟକ

୨୩। ୨୩. କଷ୍ଟକ

୨୪। ୨୪. କଷ୍ଟକ

୨୫। ୨୫. କଷ୍ଟକ

୨୬। ୨୬. କଷ୍ଟକ

୨୭। ୨୭. କଷ୍ଟକ

୨୮। ୨୮. କଷ୍ଟକ

ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ବାହୁଡ଼ା ସମେଶ	।	ଶୁଣିଲେ ମୁଣି ଦେବ' ଚୋଷ ॥୭୫॥
ଲେଖିଣ ଚିଟାଉ ମୁଦିଲେ	।	ସଇନ୍ଦ୍ରୀ କରେ ଆଣିଦେଲେ ॥୭୬॥
କଳ୍ପଲେ କରକ ପୁରରେ'	।	ଦେଇଣ ଆସିବ ସରରେ ॥୭୭॥
ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ଲେଖି କରେ ଧରି	।	ମନରେ ଏମନ୍ତ ଚରଣ ॥୭୮॥
ନ ଗଲେ କରବ' ଏ ତାପ	।	କରୁଛୁ ମୁଖେ କେଉଁ ପାପ ॥୭୯॥
ଗଲେକ କଷକ' ହରିବ	।	ସେଠାରେ ମୋତେ କେ' ରଖିବ ॥୮୦॥
ଗୋ ଧର୍ମ କର ପରିମାଣ	।	ପ୍ରଭୁଲ ଏମନ୍ତ କଷଣ ॥୮୧॥
ସେ ରୁପେ' ଖଣ୍ଡେ ଦୁର ଗଲେ	।	ପୁଣି ଆକାଶକୁ ଚାହିଁଲେ' ॥୮୨॥
ଗଗନେ ଦେଖି ଗୁପ୍ତାପତି	।	ଶୋକେଣ କହନ୍ତି ଦୁପତ' ॥୮୩॥
ସତ୍ୟ ଗଗନେ ଉଦେ ଦୁଅ'	।	କଗତେ ଧର୍ମ ଦେ ବୋଲୁଅ' ॥୮୪॥
ତୁମ୍ଭର ଦେଖନ୍ତେ କଗତେ'	।	କଷକ' ହରୁଅଛୁ ମୋତେ ॥୮୫॥
କେ ମୋତେ ପାରୁ ଆମ ରଖି'	।	ମୋର ହୃଦୟ ତୁମ୍ଭେ ସାକ୍ଷୀ ॥୮୬॥

୧ । ଗ ପ. ଦେବ ମୁଦି

ଦ. ପଦ ସେ ଅକାଶକୁ

୨ । କ. କଷକର ପୁର

୧ । ପ. ଶୁଣି

ପ. କଷେକର ପୁର

୧୦ । ଗ. ଦ୍ରୋପଦ

୩ । ଗ. ମୁଦ

ପ. ଅକାଶେ କହନ୍ତି ଦ୍ରୋପଦ

୪ । ଗ. କଷକେ

୧୧ । ଗ. ହୋଇ

୫ । ପ. କଷକ

ପ. ସତେ - ହୃଦ

୬ । ଗ. କେ ମୋତେ

୧୨ । ଗ ପ. ରୁ ବୋଲିବ

୭ । ଗ. ଏମନ୍ତ

୧୩ । ଗ ପ. ଶୁଣିବେ

ପ. ଏମନ୍ତେ

୧୪ । ପ. କଷକ

୮ । ଗ. ପୁଣି ସେ ଅକାଶେ

୧୫ । ଗ. ଆମ ପାରୁ ରଖି ।

ପାଉଣ୍ଡ କଞ୍ଚଳର ପୁର'	।	କଷଣ ରଖ ଦିନକର' ॥୮୭॥
ବଳେ ଧରିବ ସେ ପାପିଷ୍ଠ'	।	ମୋ ସତପଣ' ହେବ ନଷ୍ଟ' ॥୮୮॥
ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ହାରିବି ଜୀବନ	।	ଏ ସତ୍ୟ ମୋହର ବଚନ ॥୮୯॥
ମୋର ହୋଧରେ ଅଶ୍ରୁମାଳୀ	।	ତୋର ଶରଣ' ପିବ ଜଳ ॥୯୦॥
ପାରିଲେ ଏଥି' ରକ୍ଷାକର	।	ତୋରେ ଶରଣ ଦିନକର' ॥୯୧॥
ଏମନ୍ତ କହନ୍ତେ ଦୃପତ'	।	ଜାଣିଲେ ତାହା ଗୁପ୍ତାପର ॥୯୨॥
ଗୁପ୍ତା ମାୟାକୁ ଅଜ୍ଞ ଦେଲେ	।	ବୁଝେ ପାଆନ୍ତା ସତ୍ୟ' ଭୁଲେ ॥୯୩॥
ଦାମ ଶିଖିଣେ' ତାର ଥିବ	।	କଞ୍ଚଳ ପୁରୁ ବଞ୍ଚାଇବ ॥୯୪॥
ଶୁଣିଣ ଗୁପ୍ତା ମାୟାଗଲେ	।	ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ପାଶରେ ମିଳିଲେ ॥୯୫॥
ତାହାକୁ ଦୁଃଖ ଏ' ଦୃଶ	।	ଜାଣିଣ ଦ୍ରୋପଦ' ବରଷ ॥୯୬॥
ଚନ୍ଦ୍ର' ଚଳିଲେ ଧୀରେ ଧୀରେ ।		ମିଳିଲେ କଞ୍ଚଳ' ନବରେ ॥୯୭॥
ମୁଦୁସୁନ୍ଦର ଦେଖି ଦୂରେ'	।	ଜଣାନ୍ତି କଞ୍ଚଳ' ଛାମୁରେ ॥୯୮॥

୧ । ପ. କହେବ ନବର  
୨ । ଖ. ମୋହେ ପାଶକର  
ଗ. ଦିନକର  
ଘ. ପାଶକର ଏଥୁ' ଗଣାକର  
୩ । ଖ. ପାଶକର  
୪ । ଖ. ଗ. ପ. ଦ୍ରୋପଦ  
୫ । ଖ. ନବ  
୬ । ପ. ପୁଣିର  
୭ । ଖ. ମୋହେ  
୮ । ଖ. ଗୋ-ବ. ପ୍ରବେଶ ନବର  
ଗ. ଦିନକର  
୯ । ଖ. ଏମନ୍ତେ କହନ୍ତେ ଦୃପତ

ଖ ଗ. ଦ୍ରୋପଦ  
୧୦ । କ-ପ. ପୁଣି  
୧୧ । ଖ. ଗାନ୍ଧାରୀ  
୧୨ । ପ. କହେବ ପୁରୁ  
୧୩ । ଖ. ଗାନ୍ଧାରୀ ଗପ  
ଗ. ପ. ନୃସିଂହ ଗପ  
୧୪ । କ. ପାଣିକର ଦୃଶନ୍ତ  
୧୫ । ପ. ଦୁଃଖ  
୧୬ । ପ. ପ୍ରବେଶ ନବର  
୧୭ । ଖ. କୁଣ୍ଡଳ  
୧୮ । ପ. କହେବ !



ସ୍ନେହେବ ସାର ଶିଶୁମଣି		ବିଜେ ସରସୀ ଠାକୁରଣୀ ॥୯୯॥
ସଙ୍ଗତେ କେନ୍ଦ୍ର ନାହିଁ ଆନ		ଇଚ୍ଛାରେ କରନ୍ତି ଗମନ ॥୧୦୦॥
ଏମନ୍ତେ ମିଳିଲେ ଦ୍ରୋପଦୀ		ଆନନ୍ଦ କଷ୍ଟକର ମତ ॥୧୦୧॥
ଦରଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରାପତ କି ଧନ		ଅନ୍ଧ କି ପାଇଲ ଲୋଚନ ॥୧୦୨॥
ପଲଙ୍କୁ ଉତ୍ତୁରିଲ ବେଗେ		ଉଷ୍ଣ ହୋଇଛି ଭୂମିଗୁଣେ ॥୧୦୩॥
କହଇ ଯୋଡ଼ି ବେଳକର		କି ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରକାଶିଲ ମୋର ॥୧୦୪॥
ନ ଜାଣି ମୁଣ୍ଡି ଦ୍ରୋହ କଲ		ଆପଣେ ବିନୟ ନୋହୁଲ ॥୧୦୫॥
ସେ ଦୋଷ ଅବା ଅଛି ଦୋଷ		ମୋତେ ତ ନ ଚାହେଁ ମାନସ ॥୧୦୬॥
ମୋ ପୁରେ କଲନ୍ତି ଗମନ		ଜାଣିଲ ତୋର ଅବଧାନ ॥୧୦୭॥
ଚିତାଉ ଥୋଇଣ ଦ୍ରୋପଦୀ		ପାଲଟି ଆସନ୍ତେ ଝଟକ ॥୧୦୮॥
ଆଗରେ ଓଗାଳିଲ ସାର		କହନ୍ତି ବିନୟ ଉତ୍ତର ॥୧୦୯॥
ତୁମ୍ଭ ବିନୟେ ନ ଜାଣିଲି		ପଥକୁ ପାଛୋଟି ନ ଗଲ ॥୧୧୦॥
ଏ ଦୋଷ ହୋଇଲ ମୋହର		ଭୁଜେ ବନ୍ଦନ ମୋତେ କର ॥୧୧୧॥
କୁତ ପଦ୍ମ ଲବି ଉରେ		ବାନ୍ଧ ପକାଅ ନେତ୍ର ତରେ ॥୧୧୨॥

୧ । ଖ. ସିରମଣି

ଘ. ଦେବ ସିରମଣି

୨ । ଗ ଘ. ସୁରାଜ୍ଞା

୩ । କ. ଦ୍ରପଦ

୪ । ଘ. କଷ୍ଟକର

୫ । ଖ. ଦାରଦ୍ରେ

୬ । କ ଘ. ଦୂତ

୭ । ଘ. ଅଭୁ ଅବା

୮ । କ. ମାନସ

ଘ. ନ ଚାହେଁ ମାନସ

୯ । କ. କରକ

୧୦ । ଖ. ପୋଷରେ ୧୦୪ ପଦରୁ ୧୦୭

ପଦର ପାଠ ନାହିଁ ।

୧୧ । କ. ଥୋଇଲେ ଦ୍ରପଦ

୧୨ । ଘ. ଅସନ୍ତି

୧୩ । ଘ. କହଇ

୧୪ । ଖ. ବିନୟ ପଶାଲ

୧୫ । କ. ନାଦରେ

ଖ. ଗୁରୁ ପଦ୍ମ ପ୍ରଦରରେ

୧୬ । କ. ବାନ୍ଧ ପକାଅ

ଖ. ବଧୂ ପକାୟ

୧୭ । କ-ଘ ପରେ ।

ନଖ' ଦନ୍ତରେ ମୋର ପିଣ୍ଡ		ଚିରିଣ' କର ଶ୍ରେ ଖଣ୍ଡ ॥୧୧୩॥
ସରିଲା ମୋର ବଡ଼ ପଣ		ସୁଦୟା' କର ରଖ ପ୍ରାଣ ॥୧୧୪॥
ପ୍ରୀତି ରଚନେ କଣ' ମୋତେ		ତୋ ଦାସ' ବୋଲଇ ଜଗତେ ॥୧୧୫॥
କନ୍ଦର୍ପ ନୃପତିର ଉଦ୍ଦେ		ଶରଣ ଗଲ ତୋ ପଦ୍ମରେ ॥ ୧୧୬॥
ତୋର ଅଧରୁ' ସୁଧାପାନେ		ବଞ୍ଚିବ ଆଦାର ବିଦୁନେ ॥୧୧୭॥
ହସିଣ ମୋତେ ଜୋଳକର		ଚନ୍ଦନ ସିଅ ମୋ ମୁଖରୁ' ॥୧୧୮॥
ସୁରଟି' ଦାନ ଦିଅ ମୋତେ		ଆଶ' ମୁଁ କରିଅଛି ତୋତେ ॥୧୧୯॥
କହିଣ ଅଞ୍ଜଳ ଧଇଲ'		ଦେଖି ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ଛୁଟିଦେଲ' ॥୧୨୦॥
ପଡ଼ିଲା ଖର ମୁଖ ମାଡ଼ି'		ଓଷ୍ଠ କପାଳ' ଗଲ ଛୁଡ଼ି ॥୧୨୧॥
ଶ୍ରୋଣିର ବସେ ଝର ଝର'		ଦ୍ରୋପଦୀ' ଚଳନ୍ତି ସରୁର' ॥୧୨୨॥
ବେଢ଼ିଲେ ଦେଖି' ମୁଦୁସୁଲ		ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ରହ ରହ କୋଳ ॥୧୨୩॥
ପାଶେ ଯେ ଛୁପୁ ମାୟା ଥିଲେ		କୋପେ ଚାକୁ' ଫିଙ୍ଗି ଦେଲେ ॥୧୨୪॥
ପଡ଼ିଲେ ଖଣ୍ଡେ ଦୂରେ ଯାଇ		ଅଙ୍ଗରୁ ଚେରନା ହରାଇ' ॥୧୨୫॥

୧ । ଚ ଗ. ଲଖ

୨ । ଚ ଗ. ଧରଣ

୩ । ଚ ଗ. ସୁଦୟା

୪ । ଗ. କପ

୫ । ଘ. ତୋ ପଣ

୬ । ଘ. ଅଞ୍ଜଳ

୭ । ଗ. ଅଧର

୮ । ଗ ଗ ଘ. ସୁରଟ

୯ । ଗ-ଘ ଅଞ୍ଜ

୧୦ । ଗ. ଧରଣ

୧୧ । ଗ. ଛୁଟିଦେଲ

କ ଗୁଣି ଦେଲେ

୧୨ । ଗ. ମୁଖ ମୋଡ଼ି

୧୩ । ଗ. ଚପୋଳ

ଘ ଓଷ୍ଠ କପୋଳ

୧୪ । ଗ. ଝଟ ଝଟ

୧୫ । କ ଗ ଘ. ଦ୍ରୋପଦୀ

୧୬ । ଗ. ସତ୍ୟର

୧୭ । ଗ. ଦେଖି ବେଢ଼ିଲେ

୧୮ । ଘ. ଚାକୁ

୧୯ । ଗ. ଶୋଷରେ ୨୦ରୁ ୨୫ ପଦର

ପାଠ କାହିଁ ।

ପୁଣି କଷ୍ଟକ ଧାଇଁ ବେଗେ		ଓଗାଳ ସଇଁକ ଆଗେ । ୧୨୭।
ଧନ୍ତେ ଗୁପ୍ତା ମାୟା ବେନ		ପେଲଣ ଦେଲେ କର ଦେନ । ୧୨୮।
ଉଦ୍ୟାନେ ପଡ଼ିଲକ ଶର		ଧୁଳରେ ଧୂସର ଶର । ୧୨୯।
ଦ୍ରୋପଦିଂ ଯାଉଛନ୍ତି ଚଳ		କଷ୍ଟକ ପାଶେ ଯାଇଁ ମିଳ । ୧୩୦।
ପଣ୍ଡିତ ଧର ବେନ କରେ		ଆଶେଣ ବାନ୍ଧଲ ଶର । ୧୩୧।
ଦେଶେ ପକାନ୍ତି ସିଂହାଡ଼		କଥାପି ପଣ୍ଡିତ ନ ଗୁଡ଼ । ୧୩୨।
ପଡ଼ି ଉଠିଣ ଚଳେ ଶର		ପ୍ରପଞ୍ଚ ଦଶଲ ଶର । ୧୩୩।
ସଧୁରେ ଚଳନ୍ତି ପ୍ରାଣୀ		ଆଶ୍ରାମ ଚଳେ ଯାଇ ମିଳ । ୧୩୪।
ବିନୟ ବରଷ ବନନ		ସଙ୍ଗେ ସାମନ୍ତ ପାଞ୍ଚମାନ । ୧୩୫।
କୁନ୍ତେ କବୟେ କରୁଛନ୍ତି		ସଇଁକ ରୂପ ନିଶ୍ଚୟ । ୧୩୬।
ବୁଝି ଦ୍ରୋପଦ ପ୍ରଣମିଲେ		ବରଷ ଆଶ୍ରମେ ଦେଇଲେ । ୧୩୭।
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବିନାକରି ମନେ		ସୁଧୁଷି ବସିଲେ ମଉନେ । ୧୩୮।

୧ । ଶ. ପୁଣି ଅଶ୍ରୁକା ଧାଇଁ ବେଗେ  
 ଗ. ପଡ଼ି—ବେଗ  
 ଦ. ପୁଣି କଷ୍ଟକ ଧାଇଁ ବେଗେ  
 ୨ । ଶ. ଉଦ୍ୟାନେ ପଡ଼ିଲକ ଶର  
 ଗ. ଆଗ  
 ଦ. ଓଗାଳେ ସଇଁକ ଆଗେ  
 ୩ । ଗ. ଦେଶେ  
 ୪ । ଗ. ପୁଣି  
 ଶ. ଧର ବେନ  
 ୫ । ଗ. ପ୍ରାଣୀ  
 ୬ । ଶ. ଧୂସର ପାଶେ  
 ୭ । ଶ. ପ୍ରାଣୀ  
 ଗ. ପ୍ରାଣୀ  
 ଦ. ପ୍ରାଣୀ  
 ୮ । ଶ. ପ୍ରାଣୀ  
 ଶ. ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରାଣୀ

ଗ. ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରାଣୀ  
 ଦ. ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରାଣୀ  
 ୧ । ଦ. ପ୍ରାଣୀ  
 ୧୦ । ଗ. ଆଗେ  
 ଶ. ଦେଶେ  
 ୧୧ । ଶ. ଉଠି, ଚଳେ, ବର  
 ଗ. ଚଳେ  
 ଦ. ଚଳେ  
 ୧୨ । ଗ. ପ୍ରାଣୀ  
 ୧୩ । ଗ. ଦ. କୋଳେ  
 ୧୪ । ଶ. ବିନୟ  
 ୧୫ । ଗ. ଦ୍ରୋପଦ ପ୍ରାଣୀ ଗେ କଲେ  
 ଶ. ବୁଝି ଦ୍ରୋପଦ ପ୍ରାଣୀ  
 ଦ. ବୁଝି ଦ୍ରୋପଦ ପ୍ରାଣୀ  
 ୧୬ । ଦ. ଆଶ୍ରମେ  
 ୧୭ । ଦ. ସୁଧୁଷି

ଶେ ପ୍ରଭୁ କୁମ୍ଭେ ଦୟାକର	।	ଏହା ନ ଦେଖନ୍ତୁ ପୋତର । ୧୩୮।
ଦେଖିଲେ ବିରଟ ମରିବ	।	କେ ଅବା କଷ୍ଟକ ରଖିବ । ୧୩୯।
ଏମନ୍ତ କହନ୍ତି ଗ୍ରୋପଦୀ	।	ଶୁଣ ହେ ବିରଟ ନୃପତି । ୧୪୦।
ଏଡେ ଅନ୍ୟାୟ ଚୋର ପୁର	।	କଷ୍ଟକ କରେ ବଳାକାର । ୧୪୧।
ଏଥୁରୁ ମୋତେ କର ପାରି	।	ତୁ ତ ବିବେକ ଦଣ୍ଡଧାରୀ । ୧୪୨।
ତୋଧରେ କହନ୍ତି ବିରଟ	।	ଦେଖ ପ୍ରତପ କୁନ୍ତଳଟି । ୧୪୩।
ଏ ଗୁର ନିକଟଣି ନାସ	।	ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନାଶ ପରିବାରୀ । ୧୪୪।
କଷ୍ଟକ ପ୍ରାଏ ବରବର	।	ତା ଲାଗି ଏଡେ ଅସୁନ୍ଦର । ୧୪୫।
ଦଇବ କଲ ଏଡେ ଯୋଗ	।	ଏହା ଗୁରୁ କାଣ୍ଡିଂ ଶ୍ରେଣ । ୧୪୬।
କୁନ୍ତେ 'ବୋଲନ୍ତି' ମନ୍ତ୍ରପତି	।	ତୁ ଧର୍ମ ବୋଲନ୍ତି ଜଗତେ । ୧୪୭।
ଏ ନୋହେ ମହତ ବିରୁଦ୍ଧ	।	କଷ୍ଟ ତାକୁ ପାରିକର । ୧୪୮।
ବିରଟ ବୋଲେ ଏ ନାଗରୀ	।	ଆରମ୍ଭେ କହୁଛି ତତ୍ତ୍ୱ । ୧୪୯।

୧ । ଖ. 'କେ ଗୁରୁ-ରାଜିବ ।' ପାଠ ନାହିଁ

୨. କଷ୍ଟକ ରଖିବ

୩ । ଚ. କହୁଲେ ନୃପତି

ଖ. କୌଣସି କହନ୍ତି ନୃପତି

୪ । ଗ ପୁରେ

୫ । କ. କଷ୍ଟକେ

୬. କଷ୍ଟକ

୭ । ଗ, ବଳାକାର

୮ । ଚ ଗ ପ. କୋନ୍ତଳଟି

୯ । ପ. କଷ୍ଟକ

୧୦ । ଖ. ଏଡେ

ଘ. ନାଗି ଏଡେ

୧୧ । ଖ ଗ. ଏଡେ

୧୨ । ଗ ପ. ନାହିଁ

୧୩ । କ ଗ ପ. କୋନ୍ତେ

୧୪ । ଗ ବୋଲଲେ

୧୫ । କ ଗ ପ. ମହତ

୧୬ । ଖ. ତତ୍ତ୍ୱ

୧୭ । ଖ. ହୋଇଛି ନାଗରୀ ।

ଏହାର ଯେବେ ମନ ନାହିଁ	।	ସଗୁରୁ ଆଣିଛି ନଢ଼ାଇ ॥୧୫୦॥
ନିଅ କଷକ କର ଧରି	।	ତୋହରୁ ହୋଇଲ ଏ ନାଗ ॥୧୫୧॥
ସରସ୍ୱତୀ କହନ୍ତି ବଳନେ	।	ସେବନ କରି ସଗୁରୁକେ ॥୧୫୨॥
ହେ କୁନ୍ତେ କମ୍ପାଇଁ ଧଉଳ	।	ଦୁଇଟି ଧର୍ମକ ନନ୍ଦନ ॥୧୫୩॥
ମୁଁ ଦୁଃଖୀ ପାଇଁ ଦୟାବତ୍	।	ରାଜାକୁ କଥା ଏବ କହ ॥୧୫୪॥
ଛୁଡ଼ୁଛୁ ଏବେ ଧର୍ମରାଜା	।	ହେବ କଷକରୁ ଶୁଣିଯା ॥୧୫୫॥
କୁନ୍ତେ ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ନାଗ	।	ନୃପତି ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରି ॥୧୫୬॥
କେ ତାହା କରବନ୍ତି ଆନ	।	ସବୁ ତ କରଇ ଶୁଣନ ॥୧୫୭॥
ଶୁଣିଣ ବୋଲନ୍ତି ଦ୍ଵୋପତି	।	ଦୁହଇ ନିରେଖ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ॥୧୫୮॥
ପଞ୍ଚ ଗନ୍ଧର୍ବ ମୋର ଛନ୍ତି	।	ଏହାକ ଦେଖିଲେ ସହନ୍ତି ॥୧୫୯॥
କଷକ ଏଣୁ ପିବ ନାଶ	।	ଏଥିରେ ମୋର ନାହିଁ ଦୋଷ ॥୧୬୦॥
ଶୁଣିଣ କୁନ୍ତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ	।	ଗନ୍ଧର୍ବେ ଖାଉଁ ଖାଉଁ ମଲେ ॥୧୬୧॥
ବିରାଟ ବୋଲେ କୋପକରି	।	ନିଅ କଷକ କେଶ ଧରି ॥୧୬୨॥
ଗନ୍ଧର୍ବେ କି କରବେ ମୋତେ	।	ତୋ ନାମ ବିଦିତ ଜଗତେ ॥୧୬୩॥

୧ । ଚ. ଅସ୍ଥିତ

୨ । ଟ. କେଶ ଧରି

ଗ. ନିଷ୍ଠକ କେଶ ଧରି

ଘ. କଷକ କେଶ ଧରି

୩ । କ ଗ. ତୋହୋର

୪ । ଟ. ଦୁଃଖୀ ବାଳ

୫ । ଟ. ସଗୁରୁ

୬ । କ ଗ ଘ. କେଶକ

୭ । କ ଗ. କପାଳ

୮ । ଗ ଘ. ଦୁଃଖ

୯ । ଘ. ଧର୍ମ ନିଷ୍ଠକ

୧୦ । ଟ. ଛୁଡ଼ୁଛୁ

୧୧ । ଟ. ହେବ ମୁଁ ନିଷ୍ଠକ

୧୨ । କ ଗ ଘ. କୋଳେ

୧୩ । ଟ. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ହରିତ

ଗ ଘ. ସୁବର୍ଣ୍ଣ ହରିତ

୧୪ । ଚ. ଗନ୍ଧର୍ବ

୧୫ । ଟ. କଷକ

ଘ. କଷକ

୧୬ । କ-ଘ ନାଗ

୧୭ । ଗ ଘ. ନାହିଁ ନୋର

୧୮ । କ ଗ ଘ. କୋଳେ

୧୯ । ଘ. କଷକ ବାଳ ଧରି ।

ଶୁଣି କଥକ' ଅଗସର	।	ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ଦେଖ କର ଧର ॥୧୬୫॥
ବୋଲନ୍ତି ଯିବା ଆସ' ପୁର	।	ଶୁଣିଲୁ ନୃପତି ଭଉର ॥୧୬୬॥
ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ବୋଲେ ଗୁଡ଼ ମୋତେ	।	ଭଉର କହୁଅଛି' ତୋତେ ॥୧୬୭॥
କଲେ ସେ ଗୁପ୍ତ ପୀରକ	।	ଲୋକେ ଶୁଣନ୍ତେ' ଅପତ୍ତିତ ॥୧୬୮॥
ଗହବେ ଆଣ' କରିଥିଲେ	।	ଏବେଟି ନିଶ୍ଚୟ' ହୋଇଲେ ॥୧୬୯॥
ଆଜ ମୁଁ ହୋଇଲି କୁମ୍ଭର	।	ନାଶିଲେ ସବ' ପୁର ନର' ॥୧୭୦॥
କୁମ୍ଭମବନ୍ଧ ମୋର ଅଟ	।	ଏଣୁ ପୁରୁଷେ ନାହିଁ ସତ ॥୧୭୧॥
କାଲି ସେ କରବ ମୁଁ ସ୍ନାନ'	।	ନିଶ୍ଚୟ ହରିବ ତୋର ମନ' ॥୧୭୨॥
ଅଛି ଯେ ଭବିଷ୍ୟ ନବର	।	ତାକୁ ପୁସ୍ତକ ଯାଇକର ॥୧୭୩॥
କାଲି ରଜନୀ ଅଛି ଠାରେ''	।	ପ୍ରବେଶ ଦେବ ସେହିଠାରେ'' ॥୧୭୪॥
ଏକାନ୍ତେ କରିବାଟି କେଳ	।	ଏବେ ମୁଣ୍ଡଣ ଯାଅ ତଳ ॥୧୭୫॥
ଭୁଣ୍ଟିଲେ ମନେ ମନେ ହସି	।	କଥକ' ମନକୁ ଆହୋସି ॥୧୭୬॥
ଆନନ୍ଦେ ସେ କଥକ' ବର	।	ବାହୁଡ଼ି ରଲ ନିଜପୁର' ॥୧୭୭॥
ତହୁଁ ସେ ତଳେ ପଞ୍ଚାଳ	।	ଆପଣା ପୁରୁଷ ଯାଇ ମିଳ' ॥୧୭୮॥

୧ । ଶ. କହେବ	୫. କାଲି ମୁଁ କରବ ସ୍ନାନ
୨ । ଗ. ବୋଲଇ ଅସ କରା	୬. କାଲି କରବ ମୁଁ ସ୍ନାନ
୩ । ଗ. କହା କହୁ	୭ । ଗ. "ନିଶ୍ଚୟ—ମନ" । ପାଠ କାହିଁ
୪ । ଗ. ଗ. ପୁରୁଷ	୮ । ଗ. କାଲି ମୁଁ ରଜନୀ ପ୍ରବେଶ
୫ । ଗ. ପ. ଅସ	୯ । ଗ. ପ୍ରବେଶ ଦେଖି ଠାରେ
୬ । ଗ. ଗହବେ ଲାଗି ହୋଇଲେ	୧୦. ପ୍ରବେଶ ଦେଖି ପୁର
ସେ ମୋତେ ଆସ କରିଥିଲେ	୧୧. ଗ. ଦେଖି ପୁର
୭ । ଗ. ଅଜ ମୁଁ	୧୨. ଗ. କହେବ
୮ । ଗ. ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ବୋଲନ୍ତି ଭଉର	୧୩. ଗ. ଆନନ୍ଦ ସେ କୁମ୍ଭର
ଅର୍ଥୁ ମୁଁ ହୋଇଲି କୁମ୍ଭର	୧୪. ଗ. ପୁସ୍ତକ କରାଇ ପର
୯ । ଗ. କାଲି ମୁଁ କରବ ଶ୍ରୀନ	୧୫. ଗ. 'ମିଳି' ପାଠ କାହିଁ ।

ରଜନୀ ହୋଇଲୁ ପ୍ରବେଶ		ଅନ୍ଧାରୁଁ ଦିଶେ ଦଶ ଦିନ ॥୧୭୮॥
ଲଗିଲୁ ପୁରରେ ପ୍ରଦୀପ		ଚନ୍ଦ୍ରବାନର ମନେ ତାପ' ॥୧୭୯॥
ପ୍ରଥମ ସାମ ନିଶିଭଲୁ		ନୃପତି ନକରେ ମିଳଲୁ ॥୧୮୦॥
ନିଶା ଅର୍ଦ୍ଧରେ ସେ ପଞ୍ଚାଳ		ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ ପାଶେ ମିଳ ॥୧୮୧॥
ନାହିଁ ଚରଣ ତଳେ ପଡ଼ି		କହନ୍ତି ବେନିକରୁଁ ଯୋଡ଼ି ॥୧୮୨॥
ଆପଣ ଦେଖିଲୁ ଯୁଗତେ		କଞ୍ଚନ ଦୁରୁଅଛି ମୋତେ ॥୧୮୩॥
କଞ୍ଚଣ ମୋତେ ପାରିକର		କହନ୍ତି ଧର୍ମିଙ୍କ କୁମର ॥୧୮୪॥
ନୃପତି କଞ୍ଚଳେକ' ଯାହା		ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଣିଅଛି ତାହା ॥୧୮୫॥
ମୁଖି ବୋଲୁଛି ଏବେ ଯା ଯା		ହେଲୁ ତୁଁ କଞ୍ଚଳ' ଶୁଣିଯା ॥୧୮୬॥
ଦୃଷ୍ଟି କହନ୍ତି ଉତ୍ତର		ନମେଁ ଅର୍ଦ୍ଧ ଅଛି ମୋର ॥୧୮୭॥
ଏକେ ମୁଁ ଅବଳା ସୁବର୍ଣ୍ଣ		ହୋଇଲୁଁ ମୋତେ ପାଞ୍ଚପତି ॥୧୮୮॥
ତେବେ ହେଁ ନ ପଶିଲୁ ବିନ		କେଣ ଧଇଲୁ ଦୁଃଖାସନ' ॥୧୮୯॥
ସକ୍ଷରେ ବିବସନ କଲେ		କେତେକ' ଭ୍ରମନା ବୋଇଲେ ॥୧୯୦॥
ଆପଣ ଶୁଣିଛାଅଁ ମେଲେ		କସି ଯେ ଥିଲୁ ସକ୍ଷତଳେ ॥୧୯୧॥

୧ । ର. ଅନ୍ଧାର

୨ । ର. ମନ ତାପ

୩ । ର. ପ୍ରଥମ ସାମେଲ ନାସିଭଲୁ

୪. ପ୍ରଥମ ସାମେଲ ଭଲ

୪ । ଶ. ହୋଇଲୁ

୫ । ଶ. ଶ. ମିଳି

୬ । ଶ. ପାଦେକର

୭ । ଶ. ଆପଣେ-ଦୃଷ୍ଟି

୮ । ଶ. କଞ୍ଚଳ

୯ । ଶ. କହନ୍ତି ସେ

୧୦ । ଶ. ଦୃଷ୍ଟି

୧୧ । ଶ. କଞ୍ଚଳ

୧୨ । ଶ. ଦ୍ଵେଷ

୧୩ । ଶ. ଚର୍ମ

୧୪ । ଶ. ହୋଇଲେ

୧୫ । ଶ. ମୋର ପଞ୍ଚ

୧୬ । ଶ. ଧୂସାର

ଘ. ଦୁଃଖାସନ

୧୭ । ଶ. କେ କେତେ

ଘ. କେତେ ହେଁ

୧୮ । ଶ. ପଞ୍ଚପତି ।

ମଉନେ ନ ଚଢ଼ିଲ କଥା		କଞ୍ଚିତେ ନ ପାଇଲ ବ୍ୟଥା । ୧୯୬।
ବନସ୍ତ ଚଣ୍ଡୁମାନ <sup>୧</sup> ଯେତେ		ତାହାମୁଁ କଳ୍ପବର୍ଦ୍ଧି କେତେ । ୧୯୭।
ବରଷ ନଗ୍ନେ ଭୃତ୍ୟ ପଣେ		ରାଜିଲ ଆସି ଜଣେ ଜଣେ । ୧୯୮।
ଶ୍ଵିକୃଷ୍ଣା ପାସେ ମୁଁ କି ଥାଇ		ସେବକା ପଣେ' ଦିନ ନେଇ । ୧୯୯।
କଞ୍ଚଳ <sup>୨</sup> ମୋତେ ଲୋଭ କଲ		କୁମ୍ଭକୁ ସୁନ୍ଦର ଦିଶିଲ । ୨୦୦।
କେମନ୍ତେ ଏକଥା ଧନ୍ଦୁଛ		ଆପଣେ ଧମପି <sup>୩</sup> ଦେଉଛ । ୨୦୧।
କଞ୍ଚଳ <sup>୪</sup> ହରିବ ଯେ ମୋତେ		କୁମ୍ଭକୁ ଭଲ ଏ ଜଗତେ <sup>୫</sup> । ୨୦୨।
କାହାର ଗୁଣିବ <sup>୬</sup> ବଦନ		ଜୀବନେ କିସ ପ୍ରୟୋଜନ <sup>୭</sup> । ୨୦୩।
ଏହା ଶୁଣିଲେ କଉରବେ <sup>୮</sup>		କି ଉପହାର <sup>୯</sup> ନ କରବେ । ୨୦୪।
କହନ୍ତି ଧର୍ମିକ କୁମର <sup>୧୦</sup>		ଦୃଷ୍ଟ <sup>୧୧</sup> ଶୁଣ ମୋ ଉତ୍ତର । ୨୦୫।
କହ ଯା କୁମ୍ଭେ <sup>୧୨</sup> ଶ୍ରୀମ ପାଣ		ଗୁପ୍ତରେ କିନ୍ତୁ ତାକୁ ନାଶ <sup>୧୩</sup> । ୨୦୬।
ଶୁଣି ଦୃଷ୍ଟ <sup>୧୪</sup> ତୋଷମନ		ଚଢ଼ିବୁ କରନ୍ତି ଗମନ <sup>୧୫</sup> । ୨୦୭।

୧ । ଶ. ବନସ୍ତ ଚଣ୍ଡୁମାନ

୨. କଣ୍ଡୁମାନ

୩ । କ. ସେବକ ପଣେ

୪ । ବ. କୁମ୍ଭଚ

୫ । କ. କଞ୍ଚଳ

୬ । ବ. ଉନ୍ନତି

୭ । ବ. କଞ୍ଚଳ

୮ । ଗ. ୧୫ରୁ ୧୮ ପଦର ପାଠ ନାହିଁ

୯ । ଗ. ଶୁଣିବ

୧୦ । ଗ. ପ୍ରତିକଳ

୧୧ । ବ. ଉତ୍ତରାବ

୧୨ । ଗ. ବ. ଉପହାସ

୧୩ । ଶ. ଗ. ବ. ନରାଜ

୧୪ । ଗ. ବସନ

୧୫. ପ୍ରୋପଟ-ବସନ

୧୬. ପ୍ରୋପଟ-ବସନ

୧୭ । ଗ. ଗାଢ଼

୧୮ । ଗ-ଗ ନାସ

୧୯ । ଗ-ଗ ପ୍ରୋପଟ ।



ନବର ପଶ୍ଚିମର ନତି	।	ଗୋଗୋଷ୍ଠେ ଚନ୍ଦ୍ରପାଳ' ପ୍ରତି । ୨୦୩
ମିଳିଲେ ଦ୍ରୋପଦ କୁମାରୀ	।	ସେ ସଦୃଶେବ ଜାଣିକରି । ୨୦୪
ଅନନ୍ତା' ହୋଇ ବସିଥିଲେ	।	ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ପାଶରେ' ମିଳିଲେ । ୨୦୬
କହନ୍ତି ତହିଁ ମନ୍ତ୍ରୀମଣି	।	ଶୁଣି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଶିରୋମଣି । ୨୦୭ ।
ଭ୍ରମ ଆସିବା ଜାଣି ମୁକୁ	।	ଅନନ୍ତେ ବସିଅଛି ଶୁଣି' । ୨୦୮
କିନ୍ତୁ' ହେବୁଛୁ ବିଧାତ	।	ଆମକୁ ବଢ଼ିଲେ' ଆଜ୍ଞାତ । ୨୦୯
ସେ ଶତେନ୍ଦ୍ରୀୟ ହେବେ ନାଶ	।	ଧରଣୀ ହୋଇବ ଉଶ୍ମାସ । ୨୧୦
କାରଣ' କରବେ ଭ୍ରମକୁ	।	କହ ଯା ଶ୍ରୀମ ଠାକୁରକୁ । ୨୧୧
ଯେମନ୍ତେ ହୋଧ ହେବ ମନ	।	କହିବ କରଣ' ବଚନ । ୨୧୨
ସେ ହୋଧ ମନେ ଧରିଥିବେ	।	ଅବଶ୍ୟ' କିନ୍ତୁ ମାରବେ । ୨୧୩
ଶୁଣିଣ ମିଳିଲେ' ପଞ୍ଚାଳ	।	ଅଶ୍ଵଶାଳରେ ଘାଲ ମିଳି । ୨୧୪
ନବରୋଷରେ' ଅଶ୍ଵଶାଳ	।	ପ୍ରତି କ ନାମ' ଯେ ନକୁଳ । ୨୧୫

୧ । କ. ପଶ୍ଚିମେ	ଖ. ସେ ସଦ—ନାସ
୨. ନବର ପଶ୍ଚିମେ ସେ	ଗ. ସେ ସତେ—ନାସ
୩. ନବର ପଶ୍ଚିମ ସେ	୧୦ । ଗ. ସରଣି
୪ । କ. ପ୍ରାଣ	୧୧ । ଗ. କହ ସେ
୫ ଛନ୍ଦି	୧୨ । କ ଶ ଘ. ଅବଶ
୬ । ଶ ଗ ଘ. ଉନ୍ନତ	୧୩ । ଖ. ତଳକୁ
୭ । ଶ ଗ ଘ. ଉନ୍ନତ	ଘ. ତଳିଲେ
୮ । ଖ. ଉନ୍ନତ ମଣି ଚୁଡ଼ାମଣି	ଘ. ତଳିଲେ ସେ
୯ । ଖ. ଉନ୍ନତ ଅଟ୍ଟ ଦାଟ ଶୁଣି	୧୪ । କ. ନବରୋଷେ
୧୦ ଘ. ଉନ୍ନତ—ଶୁଣି	ଖ. ନଶ୍ଵ ଉତ୍ତରେ
୧୧ ଘ. ନବେଦ	ଘ. ନବର ତଳେ
୧୨ । ଗ. ବିହନ	୧୫ । ଖ. ନାମେ ।
୧୩ । କ ଘ. ସେ ସତେନ୍ଦ୍ରୀୟ ହେବେ ନାସ	

ଉତ୍ତମ ଚୁଣ ଶଯ୍ୟା ନିଶ	।	ସ୍ବେଦନ ବସ୍ତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚି ପାଞ୍ଚ । ୨୧୭।
ବାହୁରେ ପୀମସ୍ତାନ ଚେଇ	।	ନକୁଳ ଗାର ଛନ୍ଦ ଶୋଇ । ୨୧୮।
ଦୁପ୍ପଟି ଦେଖିଣ ସକଳ	।	ନୟନୁ ବଦେ ଅଶ୍ରୁଜଳ । ୨୧୯।
ପଲକେ ହଂସୁଲର ଭୁଲୀ	।	ସେବଣ ସ୍ବସ୍ଥ ଚନ୍ଦ୍ରଧଳ । ୨୨୦।
ତନ୍ତ୍ରରେ ନିଦ୍ରା ନ ମାଡ଼ଇ	।	ଅତ୍ୟନ୍ତ ସୁକୁମାର ଦେହ । ୨୨୧।
ଭୁମ୍ବର ଏହୁ କଷ୍ଟ ଦେଖି	।	ଜଳ ନ ପାଇଁ ମୋର ଆଖି । ୨୨୨।
ନକୁଳ ଶୁଣିଣ ରୋଦନ	।	ଶିଆଁଇ ଉଠିଲେ ବହନ । ୨୨୩।
କହନ୍ତି ତାହାକୁ ଦ୍ରୋପଦୀ	।	ମୋତେ କଷ୍ଟକ୍ଷେପେ ପେନାପତି । ୨୨୪।
ବଳେଶ ହୁଅନ୍ତି ଏବେ	।	କଷ୍ଟ ଅଇଲି ଭୁମ୍ବଠାବେ । ୨୨୫।
ନକୁଳ ବୋଲନ୍ତି ଠାକୁରେ	।	କି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି ତୋରେ । ୨୨୬।
ଦ୍ରୋପଦୀ କେତେ ଧର୍ମରଜା	।	କଷ୍ଟଲେ ହୁଅ ତା ଶୁଣିଯା । ୨୨୭।
ନକୁଳ ବୋଲେ ପଥ୍ୟବାଣୀ	।	ହେଲୁ ତୁ କଷ୍ଟକ୍ଷେପେ ଘରଣୀ । ୨୨୮।

୧ । ଚ ପ, ସେୟା

ବ, ଶୋଣ ସୟା

ଗ, ଶୋଣ ସୟା

୨ । ଗ ଚ, ପାଞ୍ଚ

୩ । ଗ, ବାଗର ସିମାହାନ

୪ । ଗ ପ, ଦ୍ରୋପଦ

୫ । ପ, ପଲକ

୬ । ଚ ପ, ସୁସ୍ଥ

ଘ, ସୁସ୍ଥ

ଘ, ସୁଶ

୭ । ଚ, ଏହୁ

୮ । ଚ, ଜଳ ନ ପାଇ

ଘ ପ, ଜଳୀ ନରଳ

୯ । ଚ, ଦୁପ୍ପଟ

ଘ ପ, ଦ୍ରୋପଦ

୧୦ । ପ, କଷ୍ଟକ

୧୧ । ଗ, କଷ୍ଟକ ତୋରଠାବେ

୧୨ । ପ, ବୋଲିଲେ

୧୩ । ଚ ଗ, ଦୁପ୍ପଟ

ପ, ଦ୍ରୋପଦ

୧୪ । ଗ ପ, ବୋଲିଲେ

୧୫ । ପ, କଷ୍ଟକ ।

ଶୁଣି ଦ୍ରୋପଦୀ ଝିଜାସିଲେ	।	ହୋଧରେ ନକୁଳ' ଉଠିଲେ । ୨୨୮।
କହନ୍ ଅଛନ୍ତି ଠାକୁରେ	।	ମାରିବ କହନ୍ ସମରେ । ୨୨୯।
ଶୁଣି ବୋଲନ୍ତି ଜୟସେନା	।	ବୋଲଲେ ନବକୁ ପାବେନ । ୨୩୦।
ଗୁପ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ନାଶ	।	ଶୁଣିଣ ନକୁଳ' ହରଷ । ୨୩୧।
ତତ୍ତ୍ୱ ଦ୍ରୋପଦୀ ଗଲେ ଚଳ	।	ନାଟ ମଠରେ ପାଇ ମିଳ । ୨୩୨।
ଭୂମିରେ ପାଡ଼ିଣ ବସନ	।	ମର୍ଦ୍ଦଳେ ଦେଇ ସୀମସ୍ଥାନ । ୨୩୩।
ଶୟନେ ଛନ୍ତି ପାର୍ଥଶର	।	ଦ୍ରୋପଦୀ ଦେଖିଲେ ନେତ୍ର । ୨୩୪।
ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖେ ପାଇ ବସି	।	କରରେ ଶରୀର ଆସିବି । ୨୩୫।
ଉଚ୍ଚେ କରନ୍ତି ସେବନ	।	ଶୟନ ଦେଖିଣ ଅର୍ଜୁନ । ୨୩୬।
ପୁଛନ୍ତି କିଏ କିଏ ବାଣୀ	।	କହନ୍ତି ଦ୍ରୁପଦ' ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ । ୨୩୭।
କହନ୍ତି ହସ୍ତୀମୋଚେ	।	କହନ୍ତି କୁମର ଅଗ୍ରତେ । ୨୩୮।
ଶୁଣିଣ ଅର୍ଜୁନ ବୋଲିଲେ	।	ଠାକୁରେ କିଏ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ୨୩୯।

୧ । କ ଶ. ଦ୍ରୁପଦ  
 ୨ । ଶ. ନକୁଳ ପରେ  
 ୩ । ଶ. କହନ୍ତି  
 ୪ । ଶ. କହନ୍ତି  
 ୫ । କ. ଶେଷରେ  
 ୬ । କ. ଶେଷରେ  
 ୭ । କ. ଶେଷରେ  
 ୮ । କ. ଦ୍ରୁପଦ  
 ୯ । କ. ଦ୍ରୁପଦ

୧୦ । କ. ଦ୍ରୁପଦ  
 ୧୧ । କ. ଦ୍ରୁପଦ  
 ୧୨ । କ. ଦ୍ରୁପଦ  
 ୧୩ । କ. ଦ୍ରୁପଦ  
 ୧୪ । କ. ଦ୍ରୁପଦ  
 ୧୫ । କ. ଦ୍ରୁପଦ  
 ୧୬ । କ. ଦ୍ରୁପଦ  
 ୧୭ । କ. ଦ୍ରୁପଦ  
 ୧୮ । କ. ଦ୍ରୁପଦ  
 ୧୯ । କ. ଦ୍ରୁପଦ

ଦୃଷତ୍ କନ୍ଦେ ଧର୍ମଞ୍ଜନ ।	।	ବୋଇଲେ ହୁଅ ତା ଭଣିଯା । ୨୪୦ ।
ଶୁଣିଣ କହନ୍ତି ଅର୍ଜୁନ	।	ସେ ଆଜ୍ଞା କେ କରିବ ଆନ । ୨୪୧ ।
ଶୁଣିଣ କହନ୍ତି ଦୃଷତ୍	।	ଯାହା କହନ୍ତି ବୁଝିପତି । ୨୪୨ ।
ପଞ୍ଚ ପିତାନ୍ତ ପଞ୍ଚସୁତ	।	ଏକଇ ମାତାନ୍ତ ସମୂହ । ୨୪୩ ।
ପାଞ୍ଚ ପତିରେ ମୁଁ ସୁବଞ୍ଚ	।	ସେ ଅନୁକମେ ବାନ୍ଧ୍ୟଗତି । ୨୪୪ ।
ଏବେ ପରକୁ ଦେଇ ଲେଉଟି	।	ଲଜ ଦେଲାରେ ସବୁ ଛାଡ଼ି । ୨୪୫ ।
ନିଲଜ ଶୂନ ଗର୍ଭ ଗୁଣ	।	ଧନ ତୁମ୍ଭର ସତୀପଣ । ୨୪୬ ।
ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ବହୁଁ ଧୂଳାରନ୍ତ	।	ଅର୍ଜୁନ କୋପରେ ବୋଲନ୍ତି । ୨୪୭ ।
ଠାକୁରେ ଯେବେ ଆଜ୍ଞା କରି	।	କଞ୍ଚନ ପକାଇବ ମାଣ । ୨୪୮ ।
ଦୃଷତା ବୋଇଲେ ଶୂନ୍ୟକୁ	।	କହି ଅଛନ୍ତି ମାଣିବାକୁ । ୨୪୯ ।
ଶୁଣିଣ ଅର୍ଜୁନ ହରଷିତ	।	ଯାଅ ଗୋ କହ ଚାକ ପାଣ । ୨୫୦ ।
ସୁଣ ବୋଲନ୍ତି ଜୟସେନ	।	ଯାଉଛି କହିବ ପାଦେନ । ୨୫୧ ।
ସେ ଅବା ଯେବେ ନାହିଁ କରେ	।	କହିବ ତୁମ୍ଭର ଛାମୁରେ । ୨୫୨ ।
ଜାଣନା ବନବାସ ଶେଷେ	।	ନିଅମ କହିଛୁ ଯାହା ସେ । ୨୫୩ ।

୧ । ଶ. ସନ୍ତାନ

୨ । ଶ. ଦ୍ରୋଣ

୩ । ଶ. ବୋଇଲେ

୪ । ଶ. ଦ୍ରୋଣ

୫ । ଶ. ବୁଝିପତି

୬ । ଶ. ପିତାରେ

୭ । ଶ. ବାନ୍ଧ୍ୟଗତି

୮ । ଶ. ସେ ବାନ୍ଧ୍ୟଗତି

୯ । ଶ. ଲେଉଟି

୧୦ । ଶ. ଛାଡ଼ି

୧୧ । ଶ. ୨୪୨ ପଦରୁ ୨୪୭ ପଦରୁ ପାଠ

ନାହିଁ ।

୧୨ । ଶ. ସୁଣି ଦ୍ରୋଣ

୧୩ । ଶ. ଧ. ଉଠନ୍ତି

୧୪ । ଶ. ଠାକୁରେ ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ

ଏକଇ ମାତାକି ବୋଇଲେ

୧୫ । ଶ. ଦ୍ରୋଣ ବୋଲିଲା

୧୬ । ଶ. ଦ୍ରୋଣ ବୋଇଲେ

୧୭ । ଶ. ସନ୍ତାନ

୧୮ । ଶ. ଯେଉଁଠି

୧୯ । ଶ. କାନ୍ଧ୍ୟସେନ

୨୦ । ଶ. ୧୫୦ ପଦରୁ ୧୫୩ ପଦରୁ

ପାଠ ନାହିଁ ।

ଅର୍ଜୁନ ବୋଇଲେ ପଞ୍ଚାଳ		ସୁମ ଠାକୁରେ ମହାବଳୀ' ॥୨୫୩॥
ଯେବେ କଞ୍ଚଳ' ନ ମାରିବେ		ମୋତେ କଞ୍ଚବ ଆସି ତେବେ ॥୨୫୪॥
ଦେନମି କଞ୍ଚଳ' ଜୀବନ		ପେଡ଼ିବ ତୁମ୍ଭ ଅଭିମାନ ॥୨୫୫॥
ଏ କଥା ମୋର ପତ୍ୟାବ୍ରତ		ଶୁଣିଣ ପଞ୍ଚାଳ ଉପତ' ॥୨୫୬॥
ଚିତ୍ତଂ ଦ୍ରୋପଦୀ' ଗଲେ ତଳ		ବେଷ ମଉରେ ଯାଇ ମିଳ ॥୨୫୭॥
ଦେଖନ୍ତୁ ଦ୍ରୋପଦ ନନ୍ଦନା		ଶୟନେ ଅଛନ୍ତି ପାଦେନି ॥୨୫୮॥
କଳାରେ ଭୂଷଣ ଶରୀର		ଉଦ୍ୟାନ' ନିଦ୍ରା ମହାବୋର' ॥୨୫୯॥
ଦ୍ଵାରକୁ ଦେଇ ପ୍ରମୁଦାନ		ଭୂମିରେ କରନ୍ତି ଶୟନ' ॥୨୬୦॥
ଶ୍ରୀପ ପଦନେ ଉଡ଼େ' ଗୁଳ		ଅତେଷ୍ଠ ନିଦ୍ରା ମହାବଳ ॥୨୬୧॥
ଶରୀର ପବତ ପରାୟେ'		ଦେଖିଣ ଦେବା କଲେ ଲୟେ ॥୨୬୨॥
କରେଣ ରହୁ ଦୀପ ଧରି		ପାଶରେ' ଯାଇ ବିନେ କରି ॥୨୬୩॥
ଶିଳ୍ପିଣ' କରନ୍ତି ଶୋଭନ		ଲେତେକ ବସନ ନୟନ ॥୨୬୪॥
ତରଣ ଆଶେ ମଞ୍ଚାକନ୍ତ'		କର' ଧରିଣ ଉଚ୍ଛୁଳ୍ବ ॥୨୬୫॥
ପଦ୍ମ ନୋହିଲ ନିଦ୍ରାଭାବ		ଅନେକ ପ୍ରହାଣକେ' ଅଂଗ ॥୨୬୬॥

\* । ପ. ବୋଲେ ହେ

୨ । ପ. ମାହାବଳୀ

୩ । ପ. କଞ୍ଚେଳ

୪ । ପ. କଞ୍ଚେଳ

୫ । ଶ. ୨୫୪ ପଦେ ୨୫୭ ପଦର ପାଠ

ନାହିଁ ।

୬ । ଶ. ଦ୍ରୋପଦୀ

୭ । ପ. ଦ୍ରୋପଦୀ

୮ । ଶ. ପ. ପଦ୍ମନ କରଣ

୯ । ଶ. ଉଦ୍ୟାନ

୧୦ । ଶ. ଉଦ୍ୟାନ

୧୧ । ପ. ମାହାବଳୀ

୧୨ । ଶ. ପୋଦନ

୧୩ । ଶ. ଉପେ

୧୪ । ଶ. ଦୋରଣ ହେମବିଶି ପ୍ରାପ

ପ. ପବତର ପ୍ରାପ

୧୫ । ଶ. ଉଦ୍ୟାନ

୧୬ । ଶ. ଉଦ୍ୟାନ

୧୭ । ଶ. ପଦ୍ମନ

୧୮ । ଶ. କରଣ

୧୯ । ପ. ପ୍ରହାଣକ

ଚଷ୍ଟିରେ ନିଉଁଲେ ନଳ		କର୍ଣ୍ଣେ ପୁର୍ବେ ନେଇ ନଳ' ॥୨୭୮॥
ତେଣି ଉଠେ ବାଟ ଶିଷ		ଧଇଲେ ସରମ୍ପାକ କେଶ ॥୨୭୯॥
କେ ବୁଢ଼ାଏଣି ପିରୁପୁଣି		କ ଅବା ନାହାର ଘରଣୀ ॥୨୮୦॥
ନିଶାରେ ପଶିଲୁ ମୋ ପୁର'		ନାସିକା ଛେଦିବ ତୋହର' ॥୨୮୧॥
ଏହା ନାଶିଲେ ନୃପବର'		ମୋଠାରେ ଧରିବ ଅନ୍ତର ॥୨୮୨॥
ବଲ୍ଲଭ' ଏଡ଼େ କୃତ୍ୟ କଲ		ନାହାର ବଧୂକୁ ହରିଲ ॥୨୮୩॥
ମୋ କରେ କଳ ନ ହୁଅବ		ଶେଷରୁ ବାହାର କରିବ ॥୨୮୪॥
ରୂପକେ ଆଶାନ୍ତି ଡରରେ		କହିବେ ଗଜାର ରୁମ୍ଭରେ ॥୨୮୫॥
ମୋତେ କପାଳି କରୁ ଆଶ		ଏଡ଼େକ ତୋହର ସାହସ ॥୨୮୬॥
କୁ ଇଷ୍ଟ ଦେବତା ପୁମର		ନାସିକା ଛେଦିବ ତୋହର' ॥୨୮୭॥
ଦୃପତି ବୋଲନ୍ତିରେ ରୁଡ଼		ମୋହର କଷ୍ଟ ଅଳ' ଗାଡ଼ ॥୨୮୮॥
ମୁଣିଟି ଦୋପତ' କୁମାରୀ		ଏଥୁ ହୋଇଲ ଏତେ ସରି ॥୨୮୯॥
ଶୁଣିଣ ପବନକ ଶିଷ		ରୁପଲେ ଦୋପତର କେଶ ॥୨୯୦॥
ସରରେ' କଲେ ଆଲିଙ୍ଗନ		ବଦନେ ବିଅନ୍ତି ତୁମ ॥୨୯୧॥

୧ । ପ. ନିତୁର  
୨ । କ ଗ କର୍ଣ୍ଣରେ ପୁର୍ବେ ନଳ  
୩ । ଗ ପ. ବାହେଣି  
୪ । ଗ. ବାହେଣି  
୫ । କ. ମୋ ବୁର  
୬ । ଗ. ଅଲୁ ମୋ ପୁର  
୭ । କ. ତୋହରେ  
୮ । ଗ. ତୋହର  
୯ । କ ପ. ନୃପ'ହର  
୧୦ । ଗ. ଗାଣିବେ ନୃପବର  
୧୧ । କ. ବୋଲିବ

୧୨ । କ ଗ ଗ. ପୋହରେ ୨୭୮ ପଦରୁ  
୨୭୭ ପଦର ପାଠ ନ.ହି ।  
୧୩ । ଗ. ଦ୍ଵେ ପଦ ବୋଲିଲେ ହେ  
୧୪ । ଗ. ଦ୍ଵେ ପଦ ବୋଲନ୍ତି ହେ  
୧୫ । ଗ. ଦ୍ଵେ ପଦ ବୋଲନ୍ତି ହେ  
୧୬ । କ. ମୋହୋର - ଆଉ  
୧୭ । ଗ. ମୋହୋର - ଅଉ  
୧୮ । କ ଗ. ଦୋପତ  
୧୯ । କ ଗ. ଦୃପଡ଼  
୨୦ । ଗ. ଦ୍ଵେ ପଦକ  
୨୧ । ଗ. ଶରୀରେ ।

ଦୁଃଖ ବସାଇଲେ କୋଳେ	।	କହନ୍ତି ତାକୁ ପ୍ରେମ ଶ୍ରେଣେ	। ୨୮୮।
ଅଜ୍ଞତବାସେ ଦୁଃଖ ଭାରି	।	ଅଇଲୁ ମୋତେ ରତି ମାଗି	। ୨୮୯।
ବଦା ଅଜ୍ଞତ ଦିନ ଶେଷ	।	ତେଣୁ ମିଳିଲୁ ମୋର ପାଶ	। ୨୯୦।
ରହିବୁ ଦେହ ଧରି କେତେ	।	କନ୍ଦର୍ପ ପୀଡ଼ା କଲ ତୋତେ	। ୨୯୧।
ଏ ରୂପେ ଯେବେ ମନକଲୁ	।	ବଳମ୍ବେ କମ୍ପାଇ ଅଇଲୁ	। ୨୯୨।
ନିକଟେ ରାସ ପିବ ପାଣି	।	ସେ ଶୁବ ଉତ୍ପତ୍ତିବ କାଣ୍ଡି	। ୨୯୩।
ଦୃଷ୍ଟ କହନ୍ତି ଉତ୍ତର	।	ଏ ମୁଖ ଜନକ ବେରୁର	। ୨୯୪।
ସେହି ପ୍ରକାରେ କହଲେନ	।	ଅଜ୍ଞନ ମତ ଅବଦେନ	। ୨୯୫।
ମୁଁ ଆସିନାହିଁ ରତି ମାଗି	।	କହନ୍ତି ମୋତେ ବାଦେ ଲାଗି	। ୨୯୬।
ମୋତେ ସେ ବଳେ ହରିବାକୁ	।	ତେଣୁ ଯେ କହୁଲି ତୁମ୍ଭକୁ	। ୨୯୭।
କହନ୍ତି ପବନଙ୍କ ପୁତ	।	କହ ଠାକୁରଙ୍କ ଅପ୍ରତି	। ୨୯୮।

୧ । ଗ. ବସାଇଲ	ମୁଖ ଜନକ ଏ ବେରୁର
୨ । ଗ. ବସାଇଲ	୧ । ଗ. କହ ବାଦ
୩ । ଗ. ତୋଳେ	୨ । ଗ. କହ ବାଦ
୪ । ଗ. ବେତେ	୩ । ଗ. ଅଜ୍ଞନମତ
୫ । ଗ. ବଳେ	୪ । ଗ. ଅଜ୍ଞନମତ
୬ । ଗ. ଦିନ ସେସେ	୫ । ଗ. ପଦଟିର ପାଠ କାଣ୍ଡି
୭ । ଗ. ପୋହରେ ୨୮୪ ପଦର ପାଠ କାଣ୍ଡି	୬ । ଗ. 'କାଣ୍ଡି' ପାଠ କାଣ୍ଡି
୮ । ଗ. ପାସେ	୭ । ଗ. କହେବ
୯ । ଗ. ମୋତେ	୮ । ଗ. ବାଦ ମୋତେ ଲାଗି
୧୦ । ଗ. ପାଇଁ	୯ । ଗ. ବଳେ କହୁଅଛୁ ମୋତେ
୧୧ । ଗ. ପାସ	୧୦ । ଗ. ତେଣୁ କହୁଲି ଆସି ତୋତେ
୧୨ । ଗ. ଦ୍ଵେଷତ ବୋଲିଲେ ପାମର	୧୧ । ଗ. କହନ୍ତି ପବନ ଜନକ
୧୩ । ଗ. ମୁଖ ଶୁଭବ ଏ ତୋହୋର	୧୨ । ଗ. କହନ୍ତି ଧର୍ମର ଜନକ
୧୪ । ଗ. ଦ୍ଵେଷତ - ଭବର	

କ ଆଜ୍ଞା କରିବେ ତା ଶୁଣି		ସେ କଥା ତଥ୍ୟ କରି ଜାଣି । ୨୯୩।
ସଇନ୍ଦ୍ରୀ କହେ ଧର୍ମରାଜ		ବୋଇଲେ ଦୃଷ୍ଟ ତା ଭାରିପା । ୨୯୪।
ତେଣୁ କଳ୍ପଳ କୁମ୍ଭ ଚର୍ଚ୍ଚି		ଏମନ୍ତ ଶୁଣି ଶ୍ରୀମ କଳ୍ପ । ୨୯୫।
ଠାକୁରେ ପାତା ଆଜ୍ଞା କରି		କେବା ଅନ ଥାଏ କରିପାରି । ୨୯୬।
ମୁଣ୍ଡି ବୋଲୁଛି ଏଥୁଁ ପା ପା		ହେଲୁ କୁ କଷ୍ଟକର ଭାରିପା । ୨୯୭।
ଦେବେ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ମେଣ୍ଟନ୍ତୁ		କମ୍ପାଇଁ ଏବେ କଷ୍ଟ ପାନ୍ତୁ । ୨୯୮।
ଆମ୍ଭ ଦେଖନ୍ତେ ଦୁଃଖାସନ		କୁମ୍ଭକୁ କଲେଁ ବିବସନ । ୨୯୯।
ସମ୍ପଦ ଘେନିଲେ ଛଡ଼ାଇ		ଗନ୍ଧାରୁ ଦେଲେ ବଞ୍ଚିପାଇ । ୩୦୦।
କଷ୍ଟେ ବନସ୍ତେ ନେଲୁ ଶନ		ବିରାଟେ ହୋଇଲୁ ନିଉନ । ୩୦୧।
କମ୍ପା କଳ୍ପଲ ମୋତେ ଆସି		କତକର ଭାରିପା ଦୃଷ୍ଟପା । ୩୦୨।
ଦ୍ରୋପଦୀଁ କହନ୍ତି ଉତ୍ତର		ସାଧୁରେଁ କୁମ୍ଭର ବିରାଟ । ୩୦୩।
ନରଦେ ରାଜୁବ ଏ ଶୁଣି		ଭାରିପା ଦେଇ କର ଶ୍ରୀତି । ୩୦୪।

୧ । ଶ. ପୁଣି	୧ । ଶ. ଦୁଃସାଧନ
୨ । ଶ. ଶାଣି	୧୦ । ଶ. ତୋତେ କଲ୍ପ
୩ । ଶ. ତେଜେ ମୁଁ	୧୧ । ଶ. କଳ୍ପ
୪ । ଶ. ଏବେ ହେଲୁ କୁମ୍ଭକୁ ଶି	୧୨ । ଶ. କଳ୍ପ
୫ । ଶ. ଶୁଣି କୁ	୧୩ । ଶ. କଳ୍ପ
୬ । ଶ. ଅନ୍ୟଥା କେତେ	୧୪ । ଶ. ଦୃଷ୍ଟ
୭ । ଶ. ଅନ୍ୟଥା	୧୫ । ଶ. ଦ୍ରୋପଦୀ
୮ । ଶ. ଶୁଣି	୧୬ । ଶ. ସାଧୁ ଏ
୯ । ଶ. କଳ୍ପକ	୧୭ । ଶ. କଳ୍ପ
୧୦ । ଶ. ମେଘରୁ	୧୮ । ଶ. ଶ୍ରୀତି
୧୧ । ଶ. ପାତ୍ର	୧୯ । ଶ. କଳ୍ପ ଚଳେ ପ୍ରତି



କ୍ଷଣି କୁଳରେ' ଏହି ଧର୍ମ	।	ଧୂବାରୁ ନିସ ତୁଘୋନନ' । ୩୦୭।
କହନ୍ତି ପବନଙ୍କ ସୁତ	।	ମୁଣି ଜାଣିଲ କୁମ୍ଭ ଶକ୍ତ । ୩୦୮।
କଷ୍ଟକଠାରେ କଲ' ପ୍ରୀତି	।	ଆମ୍ଭର ଆଶ ଗୁଡ଼ି ମତ' । ୩୦୯।
ଆମ୍ଭ ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଆସୁ	।	ଧର୍ମକୁ ଜଣିତ ଝିକାସୁ । ୩୧୦।
ତୋହର' ମନ ନଥିଲେଣ	।	କଷ୍ଟକ କରେନ ହରଣ' । ୩୧୧।
ଶୁଣି ଦ୍ରୋପଦ ପରଜଳ'	।	ହୋଧେ' ଶ୍ରୀମତ୍ ଦେଲେ ଗାଳ । ୩୧୨।
ଏ ନୋହେ କ୍ଷଣି କ' ବେଞ୍ଚର	।	ଅଜ୍ଞାନ' କୁମତ ପାମର । ୩୧୩।
ସିଂହ' ବୋଲଣ ଆଶ୍ରୟ କଲ	।	ଶୁଭାଳ ତେଷ୍ଟା' ମୁଁ ଦେଖିଲ । ୩୧୪।
ଏକେ ମୁଁ' ଅବଳା ସୁବତ୍ସା	।	ହୋଇଲ ମୋର ପଞ୍ଚପତ' । ୩୧୫।
କହିଲେ' ନ ପଶିଲୁ ତନ	।	କେତେ କଷ୍ଟର କଷ୍ଟମାନ । ୩୧୬।
ମୋ କେଶ' ଧରି ଦେଖିଗଲେ	।	ସକ୍ଷରେ ବିବସନ କଲେ । ୩୧୭।

୧ । ଗ. କୁଳର	୧ । ଗ. କ୍ଷେପକ
୨ । ଗ. କୁଳକୁ	୧୦ । ଗ. କୁଳିନ
୩ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟମ	୧୧ । ଗ. ବିଦ୍ର
୪ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରମ	୧୨ । ଗ. ବିଦ୍ର
୫ । ଗ. କଲ	୧୩ । ଗ. ବିଦ୍ର
୬ । ଗ. କଷ୍ଟକଠାରେ କଲ	୧୪ । ଗ. ବିଦ୍ର
୭ । ଗ. ଆମ୍ଭ ଆସ ଗୁଡ଼ିତା ମନ	୧୫ । ଗ. ବିଦ୍ର
୮ । ଗ. କ ଗ ପ. ତୋହୋର	୧୬ । ଗ. ବିଦ୍ର
୯ । ଗ. ୩୦୩ ପଦେ ୩୦୧ ପଦର ପାଠ	୧୭ । ଗ. ବିଦ୍ର
୧୦ । ଗ. କେତେ କୁଳର	୧୮ । ଗ. ବିଦ୍ର
୧୧ । ଗ. କୁଳକୁ	୧୯ । ଗ. ବିଦ୍ର
୧୨ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟମ	୨୦ । ଗ. ବିଦ୍ର
୧୩ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରମ	୨୧ । ଗ. ବିଦ୍ର
୧୪ । ଗ. କଲ	୨୨ । ଗ. ବିଦ୍ର
୧୫ । ଗ. କଷ୍ଟକଠାରେ କଲ	୨୩ । ଗ. ବିଦ୍ର
୧୬ । ଗ. ଆମ୍ଭ ଆସ ଗୁଡ଼ିତା ମନ	୨୪ । ଗ. ବିଦ୍ର
୧୭ । ଗ. କ ଗ ପ. ତୋହୋର	୨୫ । ଗ. ବିଦ୍ର
୧୮ । ଗ. ୩୦୩ ପଦେ ୩୦୧ ପଦର ପାଠ	୨୬ । ଗ. ବିଦ୍ର
୧୯ । ଗ. କେତେ କୁଳର	୨୭ । ଗ. ବିଦ୍ର
୨୦ । ଗ. କୁଳକୁ	୨୮ । ଗ. ବିଦ୍ର
୨୧ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟମ	୨୯ । ଗ. ବିଦ୍ର
୨୨ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରମ	୩୦ । ଗ. ବିଦ୍ର
୨୩ । ଗ. କଲ	୩୧ । ଗ. ବିଦ୍ର
୨୪ । ଗ. କଷ୍ଟକଠାରେ କଲ	୩୨ । ଗ. ବିଦ୍ର
୨୫ । ଗ. ଆମ୍ଭ ଆସ ଗୁଡ଼ିତା ମନ	୩୩ । ଗ. ବିଦ୍ର
୨୬ । ଗ. କ ଗ ପ. ତୋହୋର	୩୪ । ଗ. ବିଦ୍ର
୨୭ । ଗ. ୩୦୩ ପଦେ ୩୦୧ ପଦର ପାଠ	୩୫ । ଗ. ବିଦ୍ର
୨୮ । ଗ. କେତେ କୁଳର	୩୬ । ଗ. ବିଦ୍ର
୨୯ । ଗ. କୁଳକୁ	୩୭ । ଗ. ବିଦ୍ର
୩୦ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟମ	୩୮ । ଗ. ବିଦ୍ର
୩୧ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରମ	୩୯ । ଗ. ବିଦ୍ର
୩୨ । ଗ. କଲ	୪୦ । ଗ. ବିଦ୍ର
୩୩ । ଗ. କଷ୍ଟକଠାରେ କଲ	୪୧ । ଗ. ବିଦ୍ର
୩୪ । ଗ. ଆମ୍ଭ ଆସ ଗୁଡ଼ିତା ମନ	୪୨ । ଗ. ବିଦ୍ର
୩୫ । ଗ. କ ଗ ପ. ତୋହୋର	୪୩ । ଗ. ବିଦ୍ର
୩୬ । ଗ. ୩୦୩ ପଦେ ୩୦୧ ପଦର ପାଠ	୪୪ । ଗ. ବିଦ୍ର
୩୭ । ଗ. କେତେ କୁଳର	୪୫ । ଗ. ବିଦ୍ର
୩୮ । ଗ. କୁଳକୁ	୪୬ । ଗ. ବିଦ୍ର
୩୯ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟମ	୪୭ । ଗ. ବିଦ୍ର
୪୦ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରମ	୪୮ । ଗ. ବିଦ୍ର
୪୧ । ଗ. କଲ	୪୯ । ଗ. ବିଦ୍ର
୪୨ । ଗ. କଷ୍ଟକଠାରେ କଲ	୫୦ । ଗ. ବିଦ୍ର
୪୩ । ଗ. ଆମ୍ଭ ଆସ ଗୁଡ଼ିତା ମନ	୫୧ । ଗ. ବିଦ୍ର
୪୪ । ଗ. କ ଗ ପ. ତୋହୋର	୫୨ । ଗ. ବିଦ୍ର
୪୫ । ଗ. ୩୦୩ ପଦେ ୩୦୧ ପଦର ପାଠ	୫୩ । ଗ. ବିଦ୍ର
୪୬ । ଗ. କେତେ କୁଳର	୫୪ । ଗ. ବିଦ୍ର
୪୭ । ଗ. କୁଳକୁ	୫୫ । ଗ. ବିଦ୍ର
୪୮ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟମ	୫୬ । ଗ. ବିଦ୍ର
୪୯ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରମ	୫୭ । ଗ. ବିଦ୍ର
୫୦ । ଗ. କଲ	୫୮ । ଗ. ବିଦ୍ର
୫୧ । ଗ. କଷ୍ଟକଠାରେ କଲ	୫୯ । ଗ. ବିଦ୍ର
୫୨ । ଗ. ଆମ୍ଭ ଆସ ଗୁଡ଼ିତା ମନ	୬୦ । ଗ. ବିଦ୍ର
୫୩ । ଗ. କ ଗ ପ. ତୋହୋର	୬୧ । ଗ. ବିଦ୍ର
୫୪ । ଗ. ୩୦୩ ପଦେ ୩୦୧ ପଦର ପାଠ	୬୨ । ଗ. ବିଦ୍ର
୫୫ । ଗ. କେତେ କୁଳର	୬୩ । ଗ. ବିଦ୍ର
୫୬ । ଗ. କୁଳକୁ	୬୪ । ଗ. ବିଦ୍ର
୫୭ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟମ	୬୫ । ଗ. ବିଦ୍ର
୫୮ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରମ	୬୬ । ଗ. ବିଦ୍ର
୫୯ । ଗ. କଲ	୬୭ । ଗ. ବିଦ୍ର
୬୦ । ଗ. କଷ୍ଟକଠାରେ କଲ	୬୮ । ଗ. ବିଦ୍ର
୬୧ । ଗ. ଆମ୍ଭ ଆସ ଗୁଡ଼ିତା ମନ	୬୯ । ଗ. ବିଦ୍ର
୬୨ । ଗ. କ ଗ ପ. ତୋହୋର	୭୦ । ଗ. ବିଦ୍ର
୬୩ । ଗ. ୩୦୩ ପଦେ ୩୦୧ ପଦର ପାଠ	୭୧ । ଗ. ବିଦ୍ର
୬୪ । ଗ. କେତେ କୁଳର	୭୨ । ଗ. ବିଦ୍ର
୬୫ । ଗ. କୁଳକୁ	୭୩ । ଗ. ବିଦ୍ର
୬୬ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟମ	୭୪ । ଗ. ବିଦ୍ର
୬୭ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରମ	୭୫ । ଗ. ବିଦ୍ର
୬୮ । ଗ. କଲ	୭୬ । ଗ. ବିଦ୍ର
୬୯ । ଗ. କଷ୍ଟକଠାରେ କଲ	୭୭ । ଗ. ବିଦ୍ର
୭୦ । ଗ. ଆମ୍ଭ ଆସ ଗୁଡ଼ିତା ମନ	୭୮ । ଗ. ବିଦ୍ର
୭୧ । ଗ. କ ଗ ପ. ତୋହୋର	୭୯ । ଗ. ବିଦ୍ର
୭୨ । ଗ. ୩୦୩ ପଦେ ୩୦୧ ପଦର ପାଠ	୮୦ । ଗ. ବିଦ୍ର
୭୩ । ଗ. କେତେ କୁଳର	୮୧ । ଗ. ବିଦ୍ର
୭୪ । ଗ. କୁଳକୁ	୮୨ । ଗ. ବିଦ୍ର
୭୫ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟମ	୮୩ । ଗ. ବିଦ୍ର
୭୬ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରମ	୮୪ । ଗ. ବିଦ୍ର
୭୭ । ଗ. କଲ	୮୫ । ଗ. ବିଦ୍ର
୭୮ । ଗ. କଷ୍ଟକଠାରେ କଲ	୮୬ । ଗ. ବିଦ୍ର
୭୯ । ଗ. ଆମ୍ଭ ଆସ ଗୁଡ଼ିତା ମନ	୮୭ । ଗ. ବିଦ୍ର
୮୦ । ଗ. କ ଗ ପ. ତୋହୋର	୮୮ । ଗ. ବିଦ୍ର
୮୧ । ଗ. ୩୦୩ ପଦେ ୩୦୧ ପଦର ପାଠ	୮୯ । ଗ. ବିଦ୍ର
୮୨ । ଗ. କେତେ କୁଳର	୯୦ । ଗ. ବିଦ୍ର
୮୩ । ଗ. କୁଳକୁ	୯୧ । ଗ. ବିଦ୍ର
୮୪ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟମ	୯୨ । ଗ. ବିଦ୍ର
୮୫ । ଗ. କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରମ	୯୩ । ଗ. ବିଦ୍ର
୮୬ । ଗ. କଲ	୯୪ । ଗ. ବିଦ୍ର
୮୭ । ଗ. କଷ୍ଟକଠାରେ କଲ	୯୫ । ଗ. ବିଦ୍ର
୮୮ । ଗ. ଆମ୍ଭ ଆସ ଗୁଡ଼ିତା ମନ	୯୬ । ଗ. ବିଦ୍ର
୮୯ । ଗ. କ ଗ ପ. ତୋହୋର	୯୭ । ଗ. ବିଦ୍ର
୯୦ । ଗ. ୩୦୩ ପଦେ ୩୦୧ ପଦର ପାଠ	୯୮ । ଗ. ବିଦ୍ର
୯୧ । ଗ. କେତେ କୁଳର	୯୯ । ଗ. ବିଦ୍ର
୯୨ । ଗ. କୁଳକୁ	୧୦୦ । ଗ. ବିଦ୍ର

ନିଲଜ ପଣେ ଥିଲେ ସୁଖି		କଉଁରେବକ ଭୃତ୍ୟ ହୋଇ । ୩୧୭।
ବସନ ଥାଇଣ' ଦେହରେ'		ଶୁଷା ମାଗିଲ ଦାରେ ଦାରେ ଦାରେ । ୩୧୭।
ଏବେ ଯେ ବିରାଟେ ଗୋପ୍ୟାନ		ଭୃତ୍ୟ ପଣରେ ନିଅ ଦିନ । ୩୧୮।
ପରକୁ ଦେଇବ ଲେଖିଲ		ବଦଳୁ ଲଜ୍ୟା ନି' ଗୁଡ଼ିଲ' । ୩୧୯।
କଷ୍ଟକ ମୁଖେ ମୋତେ ଦେଇ		କି କରବ ମାର୍ଦିଆଇ । ୩୨୦।
ଧନ ନିଲଜ ଷଷ୍ଠୀପଣ		ଭୁମ୍ଭ ଜୀବନ ଅକାଶଣ । ୩୨୧।
ଭୃତ୍ୟ ପଣରେ ଦିନ ନେଲ'		ଧନ ଏ ଜୀବନ ଗୋଷିଲ । ୩୨୨।
ସକଳ ଦାରେ ଯେ ଭାଗାଣ'		ତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହବ୍ୟସ୍ତ୍ରୀରି । ୩୨୩।
ଶ୍ରାମକୁ ଦେବାଳୟ କାହିଁ		ଦୃଷ୍ଟିକି ଅମୃତ ପିଆଇ' । ୩୨୪।
ଭୁମ୍ଭ ଜୀବନ ଧନ ହୋଉ'		ଏ ମାଂସ କାକ ଗୁପ୍ତ' ଶାଉ । ୩୨୫।

୧ । ଗ. ସ. ନ. ଥାଉ

୨ । ସ. ଶରୀର

୩ । ଗ. ୩୧୫ ପଂକ୍ତି ୩୮୮ ପଦର ପାଠ କାହିଁ

୪ । କ. ଟ. ପରକୁ

୫ । ଟ. ଲଜ୍ୟାହିଁ

୬ । ଗ. ୩୧୯ ପଦ ପରେ ଅଧିକ ପାଠ—

ଏକ ଭଗନା ପଞ୍ଚପଦ । ଗୋସ୍ତି ନପାରି  
ଦୁଷ୍ଟମତ ।

ନିଜ ସ୍ଥଳେ ନି ଏହା ନରା ।

ଅପେଦେଶେନ୍ତେ ପରହର ।

୭ । କ. ଟ. ମୁକ

ସ. ବିଷେଇ ମୁକ

୮ । ଗ. ଧନ ଭୁମ୍ଭର ପଞ୍ଚପଣ

ଧନ ଭୁମ୍ଭର ଷଷ୍ଠୀ ରୁ ।

କ. ଧନ ନିଲଜ ଭୁମ୍ଭ ବୃଣ

ଧନ ଭୁମ୍ଭର ଷଷ୍ଠ ପଣ ।

ସ. ଧନ ଷଳନ ଭୁମ୍ଭ ପ୍ରାଣ

ଧନ ଭୁମ୍ଭର ଷଷ୍ଠ ପଣ ।

୯ । ଗ. କାଳକ ଭୃତ୍ୟପଣ କଲ

ସ. ଦିନ ନେଲ

୧୦ । ସ. ଗୋଷିଲେ

୧୧ । ସ. ଏ ଭାଗାଣ

୧୨ । କ. ସୃଷ୍ଟି—ପିଅସ

ଗ. ପିବସ

ସ. ମୁଣ୍ଡିକ—ପିଅସ

୧୩ । ଗ. ସ. ହର

୧୪ । ଟ. ପ୍ରାଜ

ଗ. ମାଣ—ଗୁପ୍ତ

ସ. ଏ ଭୁମ୍ଭ ମାଂସ ହିସ ।

ଶୁଣିଣ କୋପେ ଶ୍ରୀମଦେନ		ଅଳ୍ପ କରଣ କମ୍ପମାନ ॥୩୨୭॥
ଦଶନ ଭକ୍ତନ୍ତ୍ର ଅଧରେ		ଆଶେଣ କହନ୍ତି ଜଗ୍ଗରେ ॥୩୨୮॥
ନୋହଣ ଥିଲେ ପ୍ରୀତି ମୁଣ୍ଡ		ମୋଡ଼ କରନ୍ତି ଶକ୍ତି ଶକ୍ତି ॥୩୨୯॥
କହନ୍ତି ଅହନ୍ତି ଠାକୁରେ		ମାଣିବ କଷ୍ଟକ ସମରେ ॥୩୩୦॥
ଯଦ୍ୟପି ଶିବ ଶମ୍ଭୁ ଧାରା		କେ ପାରୁ ତାହାକୁ ରଖନ୍ତା ॥୩୩୧॥
ନି ଭୁବନରେ ଯେତେ ସାର		କେ କରୁ ମୋହରେ ସମର ॥୩୩୨॥
ମୋର ପ୍ରକାଶ ନାଶୁ ନାଶୁ		କମ୍ପାଇ ଏମନ୍ତ ବଖାଣି ॥୩୩୩॥
ଦୃଷ୍ଟି 'ବୋଲଇ ଠାକୁରେ		କହଲେ ମୋତେ' ଏକାନ୍ତରେ ॥୩୩୪॥
ମାରୁତି ଆଗରେ କହବ		ଗୁପ୍ତେ ତାହାକୁ ମାଣିବ ॥୩୩୫॥
ଉଚ୍ଛବ ନାମେଣ ନବର		ସକେତ ହେଲ ତାର ମୋର ॥୩୩୬॥
କାଳ ରଜନୀ ଅର୍ଧଠାରେ		ଆପଣ ଯୁବକ ବେଶରେ ॥୩୩୭॥
ସେ ପୁରେ ବିଜୟ କରବ		ଗୁପ୍ତେ କଷ୍ଟକ ମାଣିବ ॥୩୩୮॥

୧ । ଶ. ପୁଣିଶ ଭ୍ରମ କୋପଭର	୧୧ । ଶ. ପ୍ରୋପତ
୨ । ଶ. ଆଶେଣ କହନ୍ତି ଭକ୍ତର	୧୨ । ଶ. 'ମୋତେ' ପାଠ କାନ୍ତି
୩ । ଶ. ଉଚ୍ଚର	୧୩ । ଶ. ଏମନ୍ତରେ
୪ । ଶ. ଶ୍ରୀମଦେନ	୧୪ । ଶ. ମହର
୫ । ଶ. ଶ୍ରୀବତ୍ସ	୧୫ । ଶ. ନାମରେ ନବର
୬ । ଶ. ଶ୍ରୀବତ୍ସ	୧୬ । ଶ. କାଳର ରଜନୀ ପହରେ
୭ । ଶ. ୩୩୩ ପଦ୍ମିନୀ ପାଠ କାନ୍ତି	୧୭ । ଶ. ରୁପରେ
୮ । ଶ. ନର	୧୮ । ଶ. ନାହାକୁ
୯ । ଶ. ମୋହରେ	୧୯ । ଶ. କହେବ ।

କହୁଲି ଏତେ ମାତ୍ର ମୁଣ୍ଡି	।	କୁମ୍ଭର ମୋର ଦେଖା ନାହିଁ । ୩୩୮।
ପାସୋର ଅବା ମତଇରେ	।	ସତ୍ୟ କହୁବା ମୋ ଆଗରେ । ୩୩୯।
ଯେବେ କଷ୍ଟକ ନ ମାରିବ	।	ମୋତେ ଜାଣିନେ ନ ଦେଖିବ । ୩୪୦।
ଏ ମୋର ସତ୍ୟ ସତ୍ୟବାଣୀ	।	ଏଥିକି ସାକ୍ଷୀ ଚନ୍ଦ୍ରପାଣି । ୩୪୧।
ଶୁମ ବୋଲନ୍ତି ଆରେ ସଖି	।	ନେତେ ତୁ ନରୁଅଛୁ ସାକ୍ଷୀ । ୩୪୨।
ଯେବେ କଷ୍ଟକ ନ ମାରିବ	।	ନୃପତି ଚନ୍ଦ୍ରପାଣି ତାରାଇ । ୩୪୩।
ନେ ରଖୁ ଭୁବନ ମଣ୍ଡଳେ	।	ମାରିବ ପଣିଲେ ପାତାଳେ । ୩୪୪।
ସ୍ବେ ସତ୍ୟ ନ କରଇ ଆନ	।	ଜାଣନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ । ୩୪୫।
ଉତ୍ତର ନବରେ ନ ପିବୁ	।	ବିଶ୍ବାସ ତାକୁ କହିଥିବୁ । ୩୪୬।
ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ମୁଣ୍ଡି ପିତ	।	କଷ୍ଟକ ଜାଣିବ ଦରବର । ୩୪୭।
ସଂଶୟ ନକର ତୁ ମନେ	।	ଏବେ ତଳିବା ନିଜ ପ୍ରାଣେ । ୩୪୮।
ରଜନୀ ପ୍ରାନ୍ତକୁ ନିକଟ	।	ଜାଣି ରହଲେଣି ମୁକୁଟ । ୩୪୯।

୧ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନାହିଁ

୨ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଦେଖା ନାହିଁ

୩ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମୁଣ୍ଡଳ

୪ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମୋତେ ପ୍ରାଣ ତଥା ଏତେ

୫ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କଷ୍ଟକ

୬ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନ ମାରିବ

୭ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସାକ୍ଷୀ

୮ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ସାକ୍ଷୀ

୯ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଦେଖି

୧୦ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କଷ୍ଟକ

୧୧ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନ ମାରିବ

୧୨ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଦେଖି

୧୩ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କଷ୍ଟକ

୧୪ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପାତାଳ

୧୫ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନିଜ

୧୬ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କଷ୍ଟକ

୧୭ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଏବେ ତୁ ତଳ

୧୮ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ କେ ପା

୧୯ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ନିଜ ପାତାଳ

୨୦ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାନ୍ତକୁ

୨୧ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପାତାଳ ରହୁଛି

୨୨ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ରାଜାବେ ।

ଦ୍ରୋପଦୀ ତଳଲେ ହରଷେ । ମିଳିଲେ ପାଇ ନିଜ ଦେଶେ । ୩୫୦ ।  
 ତାଙ୍କ ଚରଣେ ଦେଇ ଶିର । କହଇ ଘନ ବଶିଷ୍ଠର । ୩୫୧ ।  
 ସୁନନେ ନ ଧରିବା ଦୋଷ । ହୁଏ ଚରଣେ ମୁଣି ଦାସ । ୩୫୨ ।

### ଦ୍ରାବଣ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—କେତାବ କାମୋଦି

ନିଶି ଅନ୍ତରେ ଦିନ ହୋଏ ପ୍ରବେଶ  
 କଞ୍ଚକ ସେନାପତି ଅତି ହରଷ ହେ ।  
 ନିଶି ବଞ୍ଚିଲେ ପୁଣେ ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ଧାନେ  
 ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲ ଉତ୍ତର ସଦନେ ହେ । ୧ ।  
 ଲୋକ ଲଗାଇ ପୁର କଲେ ମଣ୍ଡିଣୀ  
 ପାଟ ବସନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶୁମର ଆଖି ଯେ ।

୧ । କ ଖ, ଦୃଷ୍ଟ

ସ, ଦ୍ରୋପଦ

୨ । ଖ, ଲାଲ ମିଳେ ହରଷେ

ଗ ସ, ବାସେ

୩ । ଉ-ସ ତଳ

୪ । କ ଖ ସ, ପୋଥିରେ ପଢ଼ିବ ପାଠ

କାହିଁ ।

୫ । ଖ, କୁଞ୍ଜଳ ସେନାପତି ମନେ

ସ, ଉତ୍ତେଜ—ଅନ୍ତ

୬ । ଉ, ବଞ୍ଚିଲେ ଦୁଷ୍ଟେ

ସ, ବଞ୍ଚିଲେ ପୁଣେ

୭ । କ, ହେଲେ ଉତ୍ତର

ଖ, ସେ ଉତ୍ତର

ଗ, ହୋଇଣ ଉତ୍ତର

୮ । ଗ ସ, କେ

୯ । ଖ, ଲୋକ ନ ପାତ୍ର

୧୦ । ସ, ଉତ୍ତେଜ ପୁର

୧୧ । କ ଗ ସ, ସେତ ।

ଅଷ୍ଟରତ୍ନ ଖଜୁଲେ ବିଦ୍ୟା ବନେ  
 କନକ' କଳସରେ ପତାକା' ବାଜେ ଯେ' । ୨।  
 ଅତି ଉଚ୍ଚ ନଳ କେଳୀ' ମୟର'  
 ଗଜଦନ୍ତ ପଲକ ପାଟ ବେଲର ଦେ'  
 କୃଷ୍ଣ ଶୂନ୍ୟ ପ୍ରମୁଦ ପ୍ରାଣ ଶୁଣି'  
 ରତ୍ନ ପିଞ୍ଜର ବନ୍ଧ ପାଟ ମୁକୁଟ' ଯେ । ୩।  
 ମୁକୁଟାର ଝାଲର' ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀରେ'  
 ଲମ୍ବ ଗୋପକାନ୍ତ କେତପା ପାଟରେ ଯେ  
 ଅଷ୍ଟରତ୍ନ ମଧ୍ୟରେ' ଶୁଭ ନାୟକ'  
 ତେଣୁ ସେ ପୁର କରୁଅଛି' ଆଲୋକ ଯେ । ୪।  
 ଅପୂର୍ବ ଭୁବନରେ' କର୍ତ୍ତୃ ର ଧନ  
 ନାଗେଶ୍ୱର କେଶ୍ୱର ପାଟ ମୁକୁଟ ଯେ' । ୫।  
 ଅଭର' ଚନ୍ଦନରେ କସ୍ତୁରୀ ଗୋଳ  
 ପୁର ପ୍ରାଙ୍ଗଣେ ନେଇ ପିଞ୍ଜର' ବାଜି ଯେ । ୬।

୧ । ଗ ପ, ଅଷ୍ଟରତ୍ନ

୧. ମୁକୁଟାର ଝାଲ

୨ । ପ, କନକ

୨. ମୁକୁଟାର ଝାଲ

୩ । ଗ, ପତାକା

୩. ପ, ଚନ୍ଦ୍ରାବଳୀରେ

୪ । କ, ବାଜି କେ

୪. ଗ, ଅଷ୍ଟରତ୍ନ ମଧ୍ୟ

୫ । ଗ, 'ମୟର' ପାଠ ନାହିଁ

୫. କ-ଗ ନାହିଁ

୬ । ଗ ପ, କେ

୬. କ, କରୁଛି

୭ । କ, ଶୁଣି ପ୍ରମୁଦ ପ୍ରାଣ ଶୁଣି

୭. କ-ଗ, କେଶ୍ୱର—ମୁକୁଟ କେ

୮. ପୂର୍ବର ଶୁଣି ପ୍ରମୁଦ ପ୍ରାଣ

୮. କେଶ୍ୱର ପାଟ ମୁକୁଟ କେ

୯. ଶୁଣି ପ୍ରମୁଦ ପ୍ରାଣ ଶୁଣି

୯. କ ଗ, ଅଭର

୧୦ । କ, ପିଞ୍ଜର ବନ୍ଧ ପାଟ ପମର

୧୦. କ ଗ, ପିଞ୍ଜର

୧୧ । କ, ମୁକୁଟା ଝାଲର

୧୧. ପିଞ୍ଜର ।

ସୁବାସ କରେ ଅତି ଧୂପରେ କରେ  
 ନାନା ବୃକ୍ଷମ ଗନ୍ଧ କରେ କର୍ପୁର' ଯେ  
 ବିକ୍ରମା ଶ୍ରୀ ଅଳାଲତ ଲବରେ  
 ଦୁଆ ଚନ୍ଦନ ରଖି ଅତର ସଙ୍ଗେ ଯେ ॥୬॥  
 କିଷ୍କକ ଦେଖି ଅତି ଚୋଷ' ହୋଇଲୁ  
 ପାହାରି ଜଗାଇଣ' ପୁରେ ଅଇଲୁ ଯେ  
 ମାଳିନୀ ହୋଇ ପୁଣି ମଣୋହ ସାରି  
 ସୁକେଶ ହୋଏ କରେ ଦର୍ପଣ ଧରି' ଯେ ॥୭॥  
 ଦିବସ ନବ ବଡ଼ି' ଅନ୍ତେ ପ୍ରସାନ୍ନ  
 କିଷ୍କକ' ପାସେ ଆସି ଭୁବିରେ ମିଳି ଯେ ।  
 ମାୟା ମୋହିଲେ ଚକ୍ର' କିଷ୍କକ ମନ'  
 ଦଣ୍ଡକୁ ଦଣ୍ଡ ଚିତ୍ତ ହୋଇଲୁ ଜନ ଯେ ॥୮॥  
 ମନ୍ଦ ହସି' କହନ୍ତି କିଷ୍କକ ପାସେ'  
 ଅଇଲୁ' କୁନ୍ଦେ ପ୍ରତେ ପିବାର ଆଶେ ଯେ ।

- |                                    |                     |
|------------------------------------|---------------------|
| ୧ । ଶ. ପ୍ରଭ କର୍ପୁରେ                | ୫ । କ. ଶ୍ରୀ         |
| ୨ । ବ. କୁମ୍ଭମେ ଗନ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତ କର୍ପୁରେ | ୬ । ଘ. ପଦ୍ମପତ୍ର     |
| ୩ । ଘ. ପ୍ରସ୍ତ କର୍ପୁର               | ୭ । ଘ. କିଷ୍କକ       |
| ୪ । କ. ହରିତ                        | ୮ । ଘ. କିଷ୍କକ ମନ    |
| ୫ । ଘ. କିଷ୍କକ—ଚୋଷ                  | ୯ । ଘ. ମନ୍ଦେ ହସି    |
| ୬ । କ. କରାଦ                        | ୧୦ । ଘ. କିଷ୍କକ ପାସେ |
| ୭ । ଘ. କଳି ମାୟାଶ ଅଗ୍ର              | ୧୧ । ଘ. ଅଇଲୁ ।      |
| ୮ । ଘ. ଘ. ପୁଣି                     |                     |

ନିଶା' ପଦର ଅନ୍ତେ ଉତ୍ତର ପୁର

ତହିଁ କୁମ୍ଭ ଆମ୍ଭର' କେଳ ସମର ଯେ ॥୧॥

ଏତେ କଳ୍ପଣ ଦେଖା ଲେଖିଛି' ଗଲେ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା' ପାସେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଯେ ।

ତେତେବେଳେ କିତକ' ପାଇ ତେଜନ'

ଦୁପତ୍ତ ତେଜେ ଗାର ହେଲ ଅଜ୍ଞାନ ଯେ' ॥୧୦॥

ସାକ୍ଷାତ ଅନ୍ନପୂର୍ଣ୍ଣା ସେ ମହାସଖୀ

ତାଙ୍କ କୋପରୁ ଚୁଟିଲଣି' ବହୁତ ଯେ

ତାଙ୍କ ପାପ'ରୁ' ବଳ ଆୟୁଷ' ସବ

ଦରୁଧ କାଷ୍ଠ ପ୍ରାଏକ'ରହୁଛି କାଏ ଯେ' ॥୧୧॥

ମୁଦୁସୁଲ୍ଲ କଳ୍ପଲେ ସବ କୃତାନ୍ତ

ଭରସା ପାଇ ଗାର ହେଲ ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ଯେ ।

କ୍ଷଣକୁ କ୍ଷଣ ବେଶ ଧରଇ ଆନ'

ସଇୟା ରୂପ ଶତ୍ରେ କରଇ ଧାନ ଯେ ॥୧୨॥

୧ । ଶ-ଘ ନିଅ

୨ । ଶ. ରୁଦ୍ଧବ

୩ । ଶ. ଲେନ୍ଦା

୪ । ଘ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ପୁର

୫ । କ. ଗ. କିତକ

ଘ. କହେଳ

୬ । ଗ. ପାଇଲ କିନ

୭ । ଶ. ଦୁପଦଙ୍କି ଦେଖିବ ହେଲ ଅଜ୍ଞାନ କେ

ଘ. ପ୍ରୋତ୍ତ—ଅଜ୍ଞାନ ଯେ

୮ । କ. ଅର୍ଣ୍ଣବୂର୍ଣ୍ଣା ସେ ମହାସଖୀ

୩ ଘ. ଅର୍ଣ୍ଣବୂର୍ଣ୍ଣା ସେ ମହାସଖୀ

୧ । ଗ. ତାଙ୍କର କୋପରୁ ଚୁଟିଲ

ଘ. ତାଙ୍କର ତେଜରୁ ଚୁଟିଲ

୧୦ । ଗ ଘ. ଦରୁଧସେ

୧୧ । ଘ. ଆୟୁଷ

୧୨ । ଗ. ଦରୁଧ ତାଙ୍କ ପାଏ

ଘ. ଦରୁଧ ପାଟ ପରାଏ

୧୩ । ଶ. ପଦାଟିର ପାଠ ନାହିଁ

୧୪ । କ୍ଷଣ କ୍ଷଣକେ ବେଶ ହୋଇଲୁ ଆନ



କେତେକେନେ ଯେ' ଅସ୍ତ୍ର ହେବେ ବିନେଶ  
 ରଜନୀ ପହରାକ ହୋଇବ' ଶେଷ ଯେ  
 ସଇନ୍ଦ୍ରୀ କୋଳେ ମୁଣି ବସିବ ରାତି  
 ନାନା ବନ୍ଧରେ ସେ କରବ ସୁରତି ଯେ' ॥୧୩॥  
 ଏତେ ବିରାଟ ଅର୍ଥ' ଘେନଣ କରେ  
 ସୁର୍ଯ୍ୟକୁ ଗୁଣି ସୁତି' କରେ ବାହାରେ ଯେ  
 କମଳକର ମୋତେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୁଅ  
 ସରୁର ହୋଇ ଅସ୍ତ୍ରଗିରିକ ଯାଅ ହେ ॥୧୪॥  
 ପୁଣି ପାଲଟି ବସେ ପଲକ ଅଙ୍କେ'  
 ସୁଗ ପରି ମଣାଇ ଏକ ଘଣ୍ଟକେ' ଯେ  
 କେତେକେନେ ଅଛଇ ବିରାଟ ମନ'  
 ପୁଣି ଉଠିଣ' ଅନାଇଲ ଗରନ' ଯେ ॥୧୫॥  
 ହୋଧ ହୋଇ ରାବକ ଦିଅଇ' ଗାଲ  
 ଶୁଦ୍ଧ ରଖିଛୁ' କମ୍ପା ତୋତେ ନ ଶିଳି ଯେ  
 କେଉଁ ଗୁଣରେ ଧର୍ମ ନାମ ବହୁଛୁ'  
 ମୋଠାରେ ଅଧର୍ମ ଘଣ୍ଟା ସମ୍ପାଦୁଛୁ' ॥୧୬॥

୧ । କ ଣ. 'ଯେ' ପାଠ ନାହିଁ

୨ । ସ. ପହରେକ ହୋଇଲ

୩ । କ. ବନ୍ଧରେ କରଣ ସୁରତି ଯେ

ଗ. "ନାନା—ସୁରତି ଯେ" ପାଠ ନାହିଁ

ସ. ନାନା କଣେ ସେ କରବ' ସୁରତି ଯେ

୪ । ର. ଅର୍ଥ

୫ । ର. ରୁଦ୍ଧି

ସ. ସୁର୍ଯ୍ୟକୁ ଗୁଣି ସୁତି

୬ । କ. ବସଇ ପଲକେ

୭ । ଗ. ପଲକେ

ର ସ. ପଲକେ

୮ । ଗ. ମନେ

୯ । ଗ. ଉଠି

୧୦ । ଗ. ଗରନେ

୧୧ । ଗ. ହୋଇଣ ସୁର୍ଯ୍ୟକୁ ଚପ

ଗ ହୋଇଣ—ପଦ

୧୨ । ର. ରଖିଛୁ

୧୩ । କ ଣ. କର—ବହୁଛୁ

୧୪ । କ ଣ. ନିରାପଣ ହୋଇଣ ମୋତେ

ବହୁଛୁ କେ

ସ. ନିରାପଣ ହୋଇ' ମୋ କରୁ ବହୁଛୁ'ରେ

କର ପାଇଲେ ତୋତେ ଆଶନ୍ତୁ ଧରି

ତୋତେ ସଂହାରକ ପାଇଲେ ଶବ୍ଦ ଯେ ।

ଏହି ପ୍ରକାରେ ଦିନ ହୋଇଲା ଶେଷ

ଅପ୍ରାଚୀନରେ ବନେ କଲେ ଦିନେଶ ଯେ ॥୧୬॥

ଦେଖି ହରଷ ହୋଏ କିନ୍ତୁ ମନ

ଏଣେ ରେଷ ମନ୍ଦର ବାତ ନନ୍ଦନ ଯେ ।

ନୃପତି ମାତି ଅତି ସରରେ ସାରି

ଦୃପତି କଥା ମୁମର ସ୍ଥାନ କରି ଯେ ॥୧୭॥

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଦିବ୍ୟ ପାଟ ପିନ୍ଧିଲେ

କୁମୁଦ ଗନ୍ଧ ଖଞ୍ଜି କେଶ ବାନ୍ଧିଲେ ଯେ

କର ମୁନରେ ଶୋହେ ରତନ ରୂପ

ଶୁଭ ମେଖଳା କଟି ତଟରେ ଭିଡ଼ି ଯେ ॥୧୮॥

ବାହୁ ମୁନରେ ଶୋହେ ରତନ ତାଡ଼ି

କର୍ଣ୍ଣରେ କର୍ଣ୍ଣପୁଲ ରହେ ନିବାଡ଼ି ଯେ

ନାନା ଜାତିରେ ହାର ହୃଦରେ ପଡ଼ି

ଚରଣେ ବଳା ଚଉପ୍ରାପେ ଘାଗୁଡ଼ି ଯେ ॥୧୯॥

୧ । ଶ. ସହାର ବହାବନ୍ଧୁ

୨. ସହାର ବହାବନ୍ଧୁ

୩. ସହାର ବହାବନ୍ଧୁ

୪ । ଶ. ଏତେ ଦହନ୍ତେ ଦିନ ହୋଇଲା ସେସ

୫ । ଧ. ଅପ୍ରାଚୀନରେ

୬ । ଧ. 'ଏହି ପ୍ରକାରେ'—ଦିନେଶ ଯେ,  
ପାଠ ନାହିଁ ।

୭ । ଧ. କହେତ

୮ । ଧ. "ଦେଖି ହରଷ—ନନ୍ଦନ ଯେ ।"

ପୋଥିରେ ନାହିଁ ।

୯ । ଶ. ଦୃପତି

୧୦. ନୃପତି

୧୧ । ଶ. ପ୍ରତି ଦେଖିଲେ

୧୨. ଦେଖି

୧୩ । ଧ. ତୋଷି ଶ୍ରୀ

୧୪. 'କହି' ପାଠ ନାହିଁ

୧୫ । ଧ. ବାନ୍ଧିଲେ

୧୬ । ଶ. କହି

୧୭ । ଧ. କର୍ଣ୍ଣରେ—ଅତି

୧୮ । ଧ. 'ହାର' ପାଠ ନାହିଁ ।

ଉପରେ ବାଜେଣି ନୃପୁର ଶବ୍ଦ  
 ଶୁଣିଲେ ମୁନିମାନେ ଦେବେ ଭବତ ସେ ।  
 ଶୁଣିଆ କର ଅଳ୍ପକରେ ମୁଦ୍ରିକା  
 କିବା ଅଳ୍ପ ଖସି ସ୍ଵର୍ଗ ନାୟିକା ସେ ॥୨୧॥  
 କର୍ପୁର ପାନ ସଙ୍ଗେ ମଣୋହ କଲେ  
 କସ୍ତୁରୀ ଅର୍ପଣେ କପାଳେ ଦେଲେ ସେ ।  
 ଭଲ ପଟରେ ଦେଖି ସିନ୍ଦୂର ଟୀକା  
 ନୀଳ ଓଡ଼ିଶୀ ଅଙ୍ଗେ ଦଶେ ଶୋଭିତା ସେ ॥୨୨॥  
 ତାହାକୁ ଗ୍ରହ୍ୟମାନ ଅପୁର କସ  
 ସଦା ସପକ୍ଷ ଦର୍ଶି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବଳାସ ଦେ ।  
 ସେ ଯାହା ଚିନ୍ତାଲେ କୃତ୍ତିକା ଜାଣନ୍ତି  
 ନିଧିମାନ ସରରେ ଆଣି ଦିଅନ୍ତି ସେ ॥୨୩॥  
 ସୁଦେଶ ହୋଇଣ ପବନ ନନ୍ଦନ  
 କଷ୍ଟକ କଥା ଚିନ୍ତା ଆନନ୍ଦମୟ ସେ ।

୧ । କ. ସର୍ବ ନୟକା

ଖ. ସର୍ବ ନାୟକା

ଗ. ପସି ସର୍ବ ନାୟକା

୨ । କ-ଗ. କପାଳେ

୩ । ଖ-ସ ଚିତା

୪ । କ. ଦେଲେ ସେ ଶୁଭା ସେ

ଖ. ନିଳ ମେଘେ କ ଉଦେ ପଦେ

ବିଜାଳେ

ଗ. ନିଳ ଓଡ଼ିଶୀ—ସୋଭିତା ଦେ

୫ । କ ଗ. ଦେଶମାନ

୬ । କ. ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଗ. ସୁପକ୍ଷ ଦାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ

ଦ. ସପକ୍ଷ ଦାକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ

୭ । କ. କେହ୍ନା ତାନ୍ତ୍ରାଲେ—ସୋଭିତା

ଦ. ସୋଭିତା

୮ । କ ଗ. ନିଧିମାନେ

୯ । ଖ. ପୋଷରେ ୨୩ ପଦ୍ମେ ପାଠ ନାହିଁ

୧୦ । କ. ହୋଇ

୧୧ । ଗ. କଷ୍ଟକ

ପାଞ୍ଚ ବଡ଼ ରଜନୀ ଅତି ତମସୀ

ନିର୍ଜନ ନଗରରେ ନାହିଁ ପ୍ରକାଶ ଯେ' ॥୨୩॥

ମାଧବ ସୁମରଣ ତଳେ ଧୀର

ତରଣେ ଧନ୍ୟ କରୁଅଛି ନୁହେଁ ଯେ ।

ଉତ୍ତର ନବରୋଷ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ

ଦେଖି ପାହାଣମାନେ ଆଡ଼େ ହୋଇଲେ ଯେ ॥୨୪॥

ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଶ୍ରୀମ କେଳି ଧନେ

ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି ଆନନ୍ଦ ମନେ ଯେ ।

ପୁଣି ଦେଖିଲେ ଚଣ୍ଡି ବିଦ୍ୟା ପଲକ

ମନେ ଭାଳନ୍ତି ଆସିନାହିଁ କଷ୍ଟକ ଯେ' ॥୨୫॥

ପ୍ରାଣପ୍ରମାଦ ପରୁ ନିବାର କଲେ

ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ହୋଇ ପଲକେ ପଡ଼ୁଥିଲେ ଯେ ।

ସେ ଶ୍ରୀମଦେବଙ୍କର ବେନି ତରଣ

ଅଧମ ବିଶ୍ୱାସର ଚଣ୍ଡି ଶରଣ ଯେ ॥୨୬॥

୧ । ଗ. ହରିହରମନ ଚଳି

କ. ଲୋ-ନୁ-କରୁଅଛି

୨ । କ. ପାଞ୍ଚବଡ଼ୀ ଶ୍ରୀ ଅତି ତମସ

ସ. କରୁଛନ୍ତି

ଖ. ପାଞ୍ଚବଡ଼ୀ ଶ୍ରୀ ବଡ଼ ତମସ

୬ । କ. ପ୍ରବେଶ

ଗ. ପଞ୍ଚବଡ଼ୀ - ତମସ

୭ । ଖ. "ଦେଖି ପାହାଣମାନେ-କଷ୍ଟକ

୩ । କ. ନଗର ନାହାଁ ସୁରୁଷ ଯେ

ଯେ ।" ପାଠ ନାହିଁ ।

ଖ. ପଦ୍ମବି ପାଠ ନାହିଁ

ସ. କଷ୍ଟକ ଯେ

ଗ. ନିଜନ-ପ୍ରକାଶ ଯେ

୮ । କ. ନିବାରକେ

ସ. ନିଜନ ନଗରରେ ନାହିଁ ପ୍ରକାଶ ହେ

ଖ ଓ ସ. ନିବାର କଲେ

୪ । କ. ସୁମରଣ ତଳେ ଧୀର ଧୀର

୧ । କ. ବସୁଧା ତଥା ପଦେ

ଖ ସ. ଧୀର

ଖ. ବିଶ୍ୱାସର ପଦେ ।

୫ । କ. କରୁଛି

ସଗ—ମଙ୍ଗଳ ଗୁହରା

ସଇଦ ୧ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଉଚ୍ଛବ ନବନର ଦେ ॥୧॥

ପଛେ ଗୋଡ଼ାଇଣ\* ଶିବା ଗୋରୁ ଧନ କଲୁ ଯେ । ୨ ।

ପଛରେ ରହିଛି କାଳସର୍ପ ପଣା' ଧରି ସେ ॥୩॥

ଗଦା ବୁଲୁଥିବେ ନିଜ କପାଳେ ବାଜିଲା ଯେ ॥୩॥

ଗଦା ପକାଇଲୁ ଗାରୁଁ ଦେଇ ବରଜର ଦେ ॥୫॥

ବହୁଦୃଶ୍ୟମେ ଲଭଲେ ଅଭୁତ ବାଚରେ ହେ” ॥୭॥

୧ । କ ଖ ଗୁଣିବ	ଗ. ସୁଂସ୍ତ
୨ । ଘ. ଛମ୍ଭର	ଘ । ଙ. ଦେଲ
୩ । ଚ. ନିହେଉ ପ୍ରମୁଦ	ଚ । ଟ. ଭୁକ୍ତି—ତୋଷଣେ
୪ । ଡ. ମୟର	ଢ . ତପାଳ
୫ । ବ. ନବର	ଧ ବିଲବତେ—ନନ୍ଦାଳ
୬ । ଷ. ପୁଣି ଉଦ୍‌ବେଗ ଭର	ଞ । ଝ. ନୟାଲୁ
୭ । ଣ. ପୁଣି ଉଦ୍‌ବେଗେ ଭର	ଟ । ଠ. ପଲ
୮ । ଡ. ପଛରେ ଗୋଟାଏ	ଡ । ଡ. ମଇଁରେ
୯ । କ. ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦନ ଦନ ସୁଂସ୍ତ	ଢ . ନରରେ
୧୦ । ଗୋଟାଇ ଦନ ଦନ ପୁଣି	ନ । ର. ଦେ ।

ଖଟଣି ସେବକମାନେ' ଦୁଆରେ ରହିଲେ  
 ଧଡ଼ପଡ଼ ଦୋଇ ଗାର ଭିତରେ' ପଶିଲେ ସେ ॥୨॥  
 କେଳିପୁର ପଲଙ୍କ ତଳରେ ପରଦେଶ  
 ମଦନ ଆରତେ' ନ ଦଶଲ ଦଶ ଦଶ ସେ ॥୩॥  
 କର ଧରି ଦରଶନ ପଲଙ୍କ ଉପର'  
 ରମ୍ଭା ଦଳ ପ୍ରାଏ କମ୍ପେ ପାବେନ ଶରୀର' ସେ ॥୪॥  
 ଦରିଦ୍ର ହୃଦରେ ନିଧି ପଡ଼ିଲ ପରା  
 ଚିତ୍ତୁର ଧରଣେ ଶ୍ରୀମ କରୁଛି ଦିଏ ସେ ॥୫॥  
 ଦେଖି ଶୁଣୁ ଦିନସ୍ବ ବଚନ ଗାର ଶୁଣି'  
 ମୋର ଦୋଷ କ୍ଷମାକର' ଶୁଣୁଦନ କେଣିରେ ॥୬॥  
 ଶିଳପେ ଅଇଲି ଦୋଲି କରୁଅଛି କୋପ  
 ଲଙ୍ଗେ ବିଦାଶିଣ ତରୁ ହର ମୋର ଦର୍ପ ଗୋ' ॥୭॥  
 ବାହୁ ପାଶେ ବାନ୍ଧ ଲଦ'' ଉରନ'' ପଦତ  
 ବିପରୀତ'' ବନେ ବସି କର ଉତ୍ତରାତ ଗୋ'' ॥୮॥

୧ । ଖ. ଖଟଣିଆ ଦେବମାନେ

୨ । ଖ. ଖଟଣି ସାନନ୍ୟମାନେ

୩ । ଖ. ବାତରେ

୪ । ଖ. ଦରଶି ଦୋଇର ଶରୀର

୫ । ଖ. ପଡ଼ିରେ

୬ । ଖ. ପ. ତଳ ପେନ—ରୂପନ

୭ । ଖ. ପୁରେ

୮ । ଖ. ଖ. ବଚନ ଶୁଣୁ ବର ଶୁଣି

୯. ଶୁଣି

୯ । ଖ. ଶେମାକର

୧୦ । ଖ. ନହେ

୧୧ । ଖ. ଲହେ

୧୨ । ଖ. ଦର୍ପରେ

୧୩ । ଖ. ପାସେ-ନଦ

୧୪ । ଖ. ପାସେ-ନଦ

୧୫ । ଖ. ଉତ୍ତର

୧୬ । ଖ. ବିପରୀତ

୧୭ । ଖ. ବନେ ରହି କର ଉତ୍ତର ପାତରେ

ଦାସ ଦୋଷକୁ ଏ ଦଣ୍ଡ ଉଚିତ' ବେଢ଼ର  
 ଏତେ କଷ୍ଟ କୋଳକର ଶୋଇ' ପଲଙ୍କର ଯେ" ॥୧୪॥

ମୁଖକୁ ମୁଖ ଲଗାଇ ହସିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରନ  
 ମୁଖେ ପ୍ରହାରରେ ଶ୍ଯାମ ଚାହାର ବଦନ ଯେ ॥୧୫॥

ଦନ୍ତଦଗ୍ଧ ହୋଇ ମୁଖ ବାହାର ଘେୟର'  
 ମଦନ ଆକୁରେ ଚାହା ନ ଚେତନ' ଶର ଯେ ॥୧୬॥

ଉରଜେ କରଜବାତ ଦେଲେ' ପୁଣି' ଆଣି  
 ପୁର ମାଡ଼ିଲେ ଯେସନେ ଲେଉଟାଇ' ଫଣୀ ଯେ ॥୧୭॥

ଗର୍ଜିଣ ମାରୁତି କଷ୍ଟକକୁ' ଧରିବଳେ  
 ମାଡ଼ିଣ ବସିଲେ ଚାକୁ' ପଲଙ୍କର ତଳେ ଯେ" ॥୧୮॥

ପୁଣି ଲେଉଟାଇଲ' କଷ୍ଟକ ମହାଶର"  
 ତଳେ ମାଡ଼ି' ଚନ୍ଦ୍ରନ ସେ ହସନ୍ତି' ମୁଖର ॥୧୯॥

୧ । ଦ. ଦୋଷକୁ ଦଣ୍ଡ ଉଚିତ

୨ । କ. କୋଳକର ସୋଇ

ଖ. ବୋଲି କୋଳକର ସୋଇ'

ଗ. କୋଳକର ସୋଇ

ଘ. କୋଳକର ପଲଙ୍କ

୩ । ଦ. ଉପରଳେ

୪ । କ ଖ. ଘେୟର ବାହାର

ଘ. ଘେୟର ବାହାର

୫ । ଦ. ମଦନ ଆକୁରେ ନ ଚେତନ ଚାହା

୬ । କ ଖ. ଉରଜ କରଜ ବାତ ଦେଲେ

ଗ. ଦେଲେ

ଘ. ବାତକର

୭ । ଦ. ଦେଲେ

୮ । କ ଖ. କେଉଟର

୯ । କ ଘ. ଗର୍ଜଣ ମାରୁତି କଷ୍ଟକ

ଘ. କଷ୍ଟକକୁ

୧୦ । ଖ. ଘାରି

ଘ. ମାଡ଼ି ବସିଲ ଚାକୁ

୧୧ । ଗ ଘ. ହେ

୧୨ । କ ଖ. ଲେଉଟାଇ

୧୩ । ଦ. କଷ୍ଟକ ମହାଶର

୧୪ । କ. ତଳେ ପଡ଼ି

ଘ. ତଳେ ପଡ଼ି

୧୫ । ଗ ଘ. ଉପର

ନିଶାବତୀ ଖୋଲିବାକୁ ଦେଲି ନେଇ କରୁ

ଶିଖରୀ' ସୁମନ୍ତଲେ ପ୍ରବନ୍ଧ କୁମର ଯେ । ୧୦ ।

ବୁଲେଇ' ମୁରୁଖି ନୃସିଂହ' ଅବତାର

କିନ୍ତୁତେ' କରକ' ମାଡ଼ି ବସିଲେ ଭୂମିର ଯେ । ୧୧ ।

ମଡ଼ି ମଡ଼ି ଶବଦ ଶବ୍ଦାର ତାର କରେ

ରଟ ମଟ ଶୁଭଲ ଦଶନ ଶୁଣିବାରେ ଯେ । ୧୨ ।

ହୁଙ୍କାର ନାଦରେ' ମୁଥ କରନ୍ତି ପ୍ରହାର

କିନ୍ତୁତେ' ସେବକମାନେ କରନ୍ତି ବିଶ୍ୱର ଯେ । ୧୩ ।

ଶିଖରୀ' ପ୍ରବନ୍ଧ ଅମର ଠାକୁରେ'

ସୁବନ୍ଧ ସନ୍ଧିକ କାଣ୍ଡି ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାରେ' ଯେ । ୧୪ ।

ଠାକୁରେ ପ୍ରହାରୁଛନ୍ତି କରି କୋପମନ'

ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ଠାକୁରଣୀ କି' ଧରିବେ ଜୀବନ ହେ । ୧୫ ।

୧ । ଶ. ଶେଖରୀକୁ ଦେଲି ନେଇ

ଶ. ଶେଖରୀକୁ ନେଇ ଦେଲି

ଶ. ଶେଖରୀକୁ ଦେଲି ନେଇ

୨ । ଶ. ଶିଖରୀ

ଶ. ଶିଖରୀ

୩ । ଶ. ଶିଖରୀ

୪ । ଶ. ଶିଖରୀ

ଶ. ଶିଖରୀ

୫ । ଶ. ନୃସିଂହ

ଶ. ନୃସିଂହ

୬ । ଶ. କିନ୍ତୁତେ

୭ । ଶ. କିନ୍ତୁତେ

ଶ. କିନ୍ତୁତେ

୮ । ଶ. ଶିଖରୀ

୧ । ଶ. ନାଦରେ

୧୦ । ଶ. କିନ୍ତୁତେ

୧୧ । ଶ. କିନ୍ତୁତେ

ଶ. କିନ୍ତୁତେ

୧୨ । ଶ. ଅମର ଠାକୁରେ

ଶ. ଠାକୁରେ

୧୩ । ଶ. କିନ୍ତୁତେ

ଶ. କାଣ୍ଡି ସନ୍ଧିକେ—ପ୍ରକାରେ

ଶ. ପ୍ରକାରେ

୧୪ । ଶ. କୋପମନ

ଶ. ହୋଇ କୋପମନ

୧୫ । ଶ. ଠାକୁରଣୀ

ଶ. ଠାକୁରଣୀ



ଏତେ ବିରାଜଣ ଲେନେ ଦୟା ହୁଏ ଦେଲେ

ନିଜ ସଦନ ମାନଙ୍କେ ଯେ ଯାହାରେ ଗଲେ ହୋ ୨୭।

ଏଣେ ଭ୍ରମସେନ ନିଞ୍ଚକକୁ ଧରି କଲେ

ପ୍ରତଳି କରୁଅଛନ୍ତି ମାଡ଼ିବସି ତଳେ ଯେ । ୨୮।

ରେ ରେ ପାମର ମୋର ଭାରିଯା ତୁ ହୁଅ

ରେ ରେ ପାମର ତୋତେ କେ ପାରୁ ରକ୍ଷାକରୁ । ୨୯।

ରେ ରେ ପାମର ତୁ ଇଚ୍ଛା ଦେବତା ସୁମର

କେ ତୋତେ ରଖି ପାରିବ ତମ ଜଗତର ରେ । ୩୦।

ଏତେ କଞ୍ଚୁ ବର ଦିଦାଶିଲେ ବନ୍ଧୁଗୁଣ

ବେନିକର ଶ୍ରୀ ଯୁଗଲେ ହୃଦୟର ଯେ । ୩୧।

୧ । ଘ. ସଦନ ମାନଙ୍କୁ

ରେ ରେ ପାମର ପ୍ରପତଂ କରବସି

୨ । ଗ. ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ

ତୋତେ ।

୩ । ଗ ଘ. ମାଡ଼ି ତଳେ

ଗନ୍ଧକ ମାରୁଣି ବୋଲି ବୋଲିବେ

ଘ. ନିଞ୍ଚକ ପାଡ଼ିତଳେ

ଉପତେ ।

୪ । ଙ. କରୁଅଛନ୍ତି

ଗ ଘ. ଗୋସର ଅଧିକ ପାଠ—

ଗ. ପ୍ରତଳି କରୁଅଛନ୍ତି

ରେ ରେ ପାମର ପୋହର ସତେ ସୁହ

୫ । ମୋହୋ ଭାରିଯାକୁ ହରୁ

କଳ (ଘ. ପ୍ରତପିତ)

ଘ. ତୁ ମୋର ଭାରିଯାକୁ ହରୁ

ସ୍ତୁତ କୋପେ ଶତକଳ ଅହେୟିଲ

ଘ. ମୋହର ଭାରିଯାକୁ ହରୁ

କାଳରେ

୬ । କ. ରେ ରେ— ଶ୍ରୋତରୁ ପାଠ ନାହିଁ

ରେ ରେ ପାମର ପ୍ରପତ ଗରବସି ତୋତେ

ଖ. କେ ତୋତେ— ୨୭

ଗନ୍ଧକ ମାରୁଣି ବୋଲି ବୋଲିବେ

ଘ. ଆନ କେ ତୋତେ ରକ୍ଷାକରୁ

ନିଗତେ ରେ ।

୭ । ପଦ ପରେ ଖ ପୋହରେ ଅଧିକ ପାଠ

୭ । ଘ. ଗୁଣସିଲେ ।

ସଃହ କଳ

ସ୍ତୁତକୋପେ ନାହଗଲ ଅହେୟିଲ

କାଳ ଯେ

ପ୍ରାଣ ଗଲବେଳେ ବାର ରତ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ  
 ପୃଥିବୀରେ ଦେହ ଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ସେ ଗଲା । ୩୧ ।  
 ବେନିପାଦ ଶୁଦ୍ଧି ତାର କମାଳେ ଚିତ୍ତଲେ  
 ଲେଖିଛାଇ ମସ୍ତକରେ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷ କଲେ ଯୋଗୀ ।  
 ମଳତୀରେ ମସ୍ତକ ରଖିଲା ତାର ପାଇ  
 ବାହାର ତମ୍ଭ ଭିତରେ ପାଇଣ ଲୁଚାଇ ହେ । ୩୨ ।  
 ଭିତର ମାଂସ ଯେ ପାଲଟିଲା ଉପରକୁ  
 ମାଂସ ମେଢ଼ ଗୋଟାଏ କରଣ କଞ୍ଚକକୁ । ୩୩ ।  
 କୁମ୍ଭାର ଯେସନେ ମୃତ୍ତିକା କରରେ ପାଉ  
 ତହିଁ ଉପରେ ତାହାକୁ ନେଇଣ ବସାଇ ହେ । ୩୪ ।  
 ସେହିମତି କଞ୍ଚକ ପିଣ୍ଡକୁ ଶ୍ୱାମ କଲେ  
 ଟେକଣ ଉପରେ ନେଇଣ ଥୋଇଲେ ହେ । ୩୫ ।

- |                             |                           |
|-----------------------------|---------------------------|
| ୧ । ସ. ପ୍ରାଣ ଲବାବେଳେ        | ଗ. ମୁତେ ମୁତେ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷଲେ |
| ୨ । ଚ. ବାର ଗୁଡ଼ିକ           | ୭ । ଗ. ପାଇଣ ଭିତରେ ପସାଇ କେ |
| ଗ. ପୃଥିବୀରେ ଦେହ ଗୁଡ଼ିକ      | ୮ । ଚ. ମାଂସ               |
| ଘ. ପୃଥିବୀରେ ଦେହ ଗୁଡ଼ିକ      | ୯ ଘ. ମାଂସ                 |
| ୩ । ଗ. ଚିତ୍ତଲେ              | ୧୦ । ଚ. କଞ୍ଚକକୁ           |
| ଗ. ବେନିପାଦ ଶୁଦ୍ଧି ତାର କମାଳେ | ୧୧ । ସ. ଯେତେ ମୃତ୍ୟୁ ତାହା  |
| ଘ. ଧରି ତାଙ୍କ କମାଳେ          | ୧୨ । ଗ. ନେଇ ତାହାକୁ        |
| ୪ । ସ. ଚିତ୍ତ ଲେଖି           | ୧୩ । ସ. କଞ୍ଚକ             |
| ୫ । ଚ. ନେଇଛାଇ               | ୧୪ । ଗ. ଉପରେ ପରେ ।        |
| ଗ. ଲେଖିଛାଇ କଲ               |                           |
| ୬ । ଗ. ମୁତେ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷଲେ    |                           |

ଉତ୍ତର ନବରୁ ଶ୍ରୀମ ଗଲେ ଦେଶେ ଚଳି  
 ଶୀତଳ ଜଳରେ ପଶି' ଶରୀର ପଶାଳ ହେ ॥୩୬॥  
 ରୁଧିର ଛତାଘଣି ପ୍ରତିଲେ" ପ୍ରୀତି ଦେଶ  
 ସୁପକାର ଦେଶେ ରୋଷଣାଲେ ପରଦେଶ ଯେ" ॥୩୭॥  
 ହରଷ ହୋଇଲେ ମନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସୁମର  
 ଦୁଃଖୀ ଲୋକ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ଶଙ୍ଖତର ଧାସ୍ୟ ହେ ॥୩୮॥  
 ଆରତ ଭଜନ ପ୍ରଭୁ" କରୁଣା ସାଗର  
 ଘନ ବଶ୍ୟମୁରର" ଅପ୍ରାପ୍ତ ସମାକର ହେ ॥୩୯॥

## ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—କାଳୀ

ଏହି ସମୟେ ରଜନୀ ଶ୍ୟା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରଣାମ କୁଳ  
 ପୁଣ୍ୟ ହରିତ ଦିଶେ" ହରିତ ଧନ କଲେ କୋକିଳ ॥୧॥  
 ମୁକୁତା ହାର ଦେଲ କାକର କାକର ଉଚ୍ଚନାଦ"  
 ନଳିନୀ" ମୁଦ ପିଟିଲେ ମୁଦ ହୋଇଲେ ଶଟପଦ" ॥୨॥

୧ । ଗ. ସେ ଉତ୍ତର ନବରୁ ଶ୍ରୀମ ଗଲେ

୨ । ଗ. ଶ୍ରୀମ

୩ । ଗ. କହାସ ପ୍ରତିଲେକ

ଘ. ରୋଷଣ—ପ୍ରତିଲେକ

୪ । ଗ. ରୋଷଣାଲେ ପରଦେଶ ଦେ

୫ । ଗ. ଦଶ

୬ । ଗ. ଧନ ସାଗର

ଘ-ମ ଦନ ବିଷ୍ଣୁରାଗ

୭ । ଗ. କାଳୀ

ଗ. ସେତ

୮ । ଗ. ସୁଦେ—ବସେ

୯ । ଗ. ହେଲେ କାହାରି କାକରକର ରଜନୀ

ଗ. ନାକର ଉଚ୍ଚନାଦ

ଘ. କାକର ରଜନୀଦ

୧୦ । ଗ. କଳାତ

ଗ ଘ. ନଳିନୀ

୧୧ । ଗ. ଶଟପଦ

ଗ. ମୋଦ ।

ଯେଣୁ କୁମୁଦ ହେଲେ ମୁଦ' ଶଶି ନିଶ୍ଚୟ' ହେଲେ  
 ଏଣୁ ସେ ତାର ସଙ୍ଗରୁ ତାର ଅଦୃଶ ହୋଇଗଲେ ॥୩॥  
 ମତ ବଇଶି ଭାବ ବଇଶି' ପ୍ରବେଶ ଆଶୁ ହୋଟ'  
 ତତ ବଚନ ବତ ବଚନ କାମୀ କାମୀନୀ ଭେଟ' ॥୪॥  
 ଚରଣାୟୁଧ କରନ୍ତି ନାତ ବିପ୍ରେ ସ୍ଥାନକୁ' ତଳ  
 ରୂପନୀକାର' ପୁରୁ ପିବାର ଜାରପୁରୁଷ' ଭାଳ ॥୫॥  
 କୃଷ୍ଣ' ଶବଦ କରନ୍ତି ନାତ ସକଳ' ଦେବସ୍ଥାନେ  
 ରାଧା କୃଷ୍ଣର ନାମକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଭାଷଇ ଚୋଷମନେ' ॥୬॥  
 ଉଦୟ ଗିରି ଉଦୟ ଶିଶି ବାସ କଳତ ଆସି'  
 ସକଳ ଜନ ଆନନ୍ଦ ମନ ଦୃଶିତ ତମ ନାଶି' ॥୭॥

୧ । କ ବ ପ, ତଳ କୁମୁଦ

ଖ. ହେଲେ କୁମୁଦ

୨ । ତ ଟ, ପଶିଲା ତେଜ

ତ. ନିଶ୍ଚୟ

ଦ. ସଙ୍ଗରୁ ତେଜ

୩ । କ, ଚୈତ୍ତ ଉପ ଚୈତ୍ତ

ଖ. ମତ ତପ୍ତି ଶି ଉପ ତପ୍ତି ଶି

୪ । ଟ, ଆସି ହୋଟ

୫ । ତ, ତତ ବଚନ ବଚନ ତତ ବଚନ

କାମେନ୍ଦ୍ରୀ ଭେଟ ।

ଖ. ତତ ବଚନ ତତ ବଚନ — ଭେଟ

ତ. କାମେନ୍ଦ୍ର ଭେଟ

ଦ. କାମେନ୍ଦ୍ର ଭେଟ

୬ । କ, ବସାବୁ

ଦ. ପ୍ରାନ୍ତକୁ

୭ । କ, ରୋଗା ନିବାର

ଖ ଗ ପ, ରୂପା ନିବାର

୮ । ତ ଟ, ଯାଇ ପୁରୁଷ

୯. ଯାଇ ପୁରୁଷେ ।

ଦ. ଯାଇ ପୁରୁଷ

୧ । କ, କମ୍ପ

ଖ. ପାଠ ନଷ୍ଟ

ଗ. କୃଷ୍ଣ

ଦ. କମ୍ପ

୧୦ । ଟ, ସକଳ

୧୧ । କ, ରାଧାମାଧବ ନାମ ସାଧବ ସୁମରେ

ଆନନ୍ଦ ମନେ

ଖ. ରାଧାମାଧବ ନାମ ସାଧବ ତପନ୍ତି

ସାଧୁ ମନେ

ଦ, ନାମକୁ କର ଭାଷଇ ଚୋଷମନେ

୧୨ । କ, କଳତ ତପ୍ତିରେ

ଖ, କଳତ ଆସି

୧୩ । କ, ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେ ସମନାସିଲେ

ଖ, ଦୃଷ୍ଟିମାନ ନାଶି

ଦ, ନାସି ।

ବରାଟ ଗଜା ଅପୁବ ତେଜା କୁନ୍ତରାଟକ' ସଙ୍ଗେ  
 ମନ୍ତ୍ରୀ ସାମନ୍ତେ' ଯେ ଯାହା ମତେ ସଗ୍ଗରେ ଛନ୍ତି ରଙ୍ଗେ ॥୧॥  
 କଞ୍ଚକ' ଭ୍ରାତ ସେ ଅନେଶ୍ୱର' ପ୍ରଦେଶ ଦେଲେ ଆସି  
 ନୃପତି' ପାଦେ ଦାସନ କରି ସଗ୍ଗରେ ଯାଇ ବସି ॥୨॥  
 ମନ୍ତ୍ର ନୃପତି ଆକୁଳମତି' ଅନାନ୍ତ କରି ସଗ୍ଗ  
 କରକ' ଶାର ଆସିତ ନାହିଁ ତେଣୁ ବିଶେ ଅଶୋଭା ॥୩॥  
 ଜଣାନ୍ତି ଶୁଭ ଶ୍ରେ ନୃପଦର' ଉଚ୍ଚବ ନବରରେ  
 କଞ୍ଚକ' ସେନାପତି ଠାକୁରେ ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ସଙ୍ଗତରେ ॥୪॥  
 କେଳି ହରଷେ ଅଛନ୍ତି ତୋଷେ' ଶୁଣି ହସେ' ବରାଟ  
 ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ପାଇଁ କହୁ ଯେ ଥିଲ ଶୁଣିଲ କୁନ୍ତରାଟ' ॥୫॥  
 କେତେ ଜାତିରେ କହୁ ସେ ଥିଲ' ବିଶେ ସେ ନାଗଗ୍ନ  
 କଞ୍ଚକକୁ' ସେ ଛୁଡ଼ି ନ ଦେଇ ରଖିଛୁ ବାନ୍ଧ କରି' ॥୬॥

୧ । କ ଗ ପ. କୋନ୍ତରାଟକ

୨ । ଗ ପ. ପାଟ ସାମନ୍ତେ

ଗ. ପାଟ ସାମନ୍ତ

୩ । ପ. କଞ୍ଚକ

୪ । ଗ. ଅନେଶ୍ୱର

୫ । ଗ. ଦୃଷ୍ଟ

୬ । ଗ. ବିକଳମତି

ଗ. ଆନନ୍ଦମତି

୭ । କ ଗ. କଞ୍ଚକ

ପ. କଞ୍ଚକ

୮ । ପ. ବିଭୁ ଅସିନାହିଁ

୧ । ଗ. ସାଶେଶ୍ୱର ଶ୍ରେ ନୃପଦର

ପ. ନୃପଦର

୧୦ । ପ. କଞ୍ଚକ

୧୧ । ଗ. ଶୁଭ

୧୨ । କ. ହରଷେ

୧୩ । କ ଗ. ପ. କୋନ୍ତରାଟ

୧୪ । କ. କେ. ଗ. ଯଥା କହୁଥିଲ

ଗ. ପ. କେ. ଗ. ଯଥା କହୁଥିଲ ଶୁଭ

୧୫ । ପ. କଞ୍ଚକକୁ

୧୬ । ଶ. ଗ. ଚନ୍ଦ୍ରକଣ

ପ. ବନ୍ଧକଣ ।

ଏବେ ବୁଝିବ ଯାଅରେ ଦୁଇଟି କଞ୍ଚଳ ବାର ଆଣ  
 ରଜା ଆଜ୍ଞାରେ ଗଲେ ଡରରେ ଚଢ଼ିବୁ ତେସଣି ॥୧୩॥  
 ଭାବନ୍ତେ ଦ୍ଵାରେ ନ ଶୁଣିମାରେ ଭିତରେ ଘର ପଣି  
 ମନ୍ଦର ଶୂନ୍ୟ ସଙ୍କେତମାନ ଦେଖି ପାଲଟି ଆସି ॥୧୪॥  
 ସଭାରେ ମିଳି ବ୍ରାହ୍ମଣ କର ଜଣାନ୍ତି ଯୋଡ଼କର  
 ଶ୍ରେୟେକ ସାବଧାନେ ଶୁଣିମା ସେ ଉଚ୍ଛବ ନବର ॥୧୫॥  
 କଞ୍ଚଳ ଠାକୁରକୁ ଲେଖିବା ଅର୍ଥେ ଆମ୍ଭେ ଯେ ଗଲୁ  
 ପଲକ ଚଳି ହୋଇଛି ଧୁଳି ପ୍ରଥମେ ତା ଦେଖିଲୁ ॥୧୬॥  
 ରଜତେ ଭୂମିଯାନ ତନ୍ତ୍ରକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲୁ ଶୁଣି  
 ଦେଖିଲୁ ମାଂସ ମେଘ ଗୋଟାଏ ରଖା ହୋଇଛି ତହିଁ ॥୧୭॥  
 କଞ୍ଚଳ ସେନାପତି ଠାକୁରେ ନାହାନ୍ତି ସେହୁସ୍ଵରେ  
 ଏ ଶୁଭ ବିଶ୍ଵାସକୁ ହଠାତ୍ ଜଣାଇଲୁ ଶ୍ରୀମୁଖେ ॥୧୮॥  
 ଶୁଣି ନ ପଡ଼ି ବିସ୍ଫାସ ମତ ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣି କୁନ୍ତେ  
 ଏ କଥା ଅସମ୍ଭବ ଲଗଇ ବିଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭେ ତଥେ ॥୧୯॥

୧ । ଗ. ବୁଝିବେ ଯାଅରେ ଦୁଇ

୨ । ଗ. କଞ୍ଚଳ

୩ । ଗ. ଡରରେ ଡର

୪ । ଗ. ଭାବନ୍ତେ

୫ । ଗ. ଦ୍ଵାରେ

୬ । ଗ. ଦେଖିଲୁ ଫଳ

୭ । ଗ. ଯୋଡ଼କ କେଉଁକେ

ଗ. ଯୋଡ଼କ କେଉଁକେ

୮ । ଗ. ଉଚ୍ଛବ ନବର

ଘ. ସାବଧାନେ ଶୁଣିମା ଉଚ୍ଛବ ନବର

୯ । ଗ. ଲେଖିବାରେ ଶେଷେ

ଘ. ଲେଖିବା ଅର୍ଥେ ଯେ

୧୦. କଞ୍ଚଳ ଠାକୁରକୁ ଲେଖିବା

ଅର୍ଥେ ଏବେ ।

୧୧ । ଗ. ଦେଖିଲେ ମେଘ ମାଂସ

ଗ. ଦେଖିଲୁ ମାଂସ ମେଘ

୧୨ । ଗ. କଞ୍ଚଳ

୧୩ । ଗ. ସେହୁସ୍ଵର

୧୪ । ଗ. ବିଶ୍ଵାସକୁ ଜଣାଇଲୁ

ଘ. ବିଶ୍ଵାସକୁ ହଠାତ୍ ଜଣାଇଲେ

ଗ. ଜଣାଇଲେ

୧୫ । ଗ. ଚୁପ୍ ଶୁ

୧୬ । ଗ. ଗ. ଦେଲୁ

୧୭ । ଗ. ଅସମ୍ଭବ

କହୁବା ହେଉଁ କି ମେଢ଼ ସେହୁ କେବା' ଏମନ୍ତ ଜଳ  
 ବୁନ୍ଦେଁ ବୋଲନ୍ତି ଦେଖିଲେ ଜାଣି ଯାହା କହୁବା ହେଲୁଁ । ୨୧।  
 ଶୁଣି ନୃପତି\* ବହନ ଉଠି ବୁନ୍ଦୁକୁଁ ସଙ୍ଗେ ଘେନି  
 ରାସ ସପନ କହେ ରାଜନ ମୋତେ\* ହୋଇବ ଦୁଃଖ । ୨୨।  
 ପାଠ ପାମନ୍ତ ସେନା ବହୁତ ସଙ୍ଗରେ ନୃପବରୁଁ  
 ଭୁବିତେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହେଲେଁ ଉତ୍ତର ନବରର । ୨୩।  
 ଦେଖିଲେ ପୁର ରୁଧିରମୟ\* ଉତ୍ତର ମାଂସ ମେଢ଼\*  
 ସୁଧୂଷି ମନେ ବିରାଜ କର ହୋଇଲେକ ପ୍ରମୋଦ\* । ୨୪।  
 ଭାବନ୍ତି ଶ୍ରୀମା ଏତେ\* ପ୍ର ପକ୍ଷେ ମାଲିନୀ କଞ୍ଚକକୁ\*  
 କଞ୍ଚକ ମାରୁଣି\* ବୋଲି ଯାହା ଦେଖାଇଲୁ ଆମକୁ । ୨୫।

୧ । ଶ. ହୋଇ  
 ଗ. ସ. ହୁଇ  
 ୨ । ଗ. କହନେ ଚହୁ କେହୁ  
 ୩ । ଚ. ଗ. ପ. କୋଳି  
 ୪ । କ. କୋଇଲେ ଚଢ଼ିଲେ ଯାଣିମା ଯାହା  
 ଗ. କୋଇଲେ ଚଢ଼ିଲେ ଶଳା  
 ୫ । କ. ଗ. ସ. ନୃପତି  
 ୬ । ଚ. ପ. କୋଳିକୁ  
 ଗ. ଉଠି ଚଢ଼ି କୋଳିକୁ  
 ୭ । ଚ. ଗ. କହେ ନୃପତି ମତେ  
 ପ. ସୁପନ କହେ ନୃପତି ମୋତେ  
 ୮ । ଗ. କହେ ଅବଶି ଜାଣି  
 ଗ. ହଜତେ ନୃପତି  
 ପ. ନୃପତି  
 ୯ । ଗ. ହୋଇ  
 ୧୦ । ଚ. ଗ. ରୋଧି ମଧ୍ୟ  
 ପ. ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ

୧୧ । କ. ମାସ ମେଢ଼  
 ଗ. ମାସ ଦେ  
 ଚ. ମେଢ଼ ମାସ  
 ୧୨ । କ. ସୁକଣ୍ଠି ମନେ ବିରାଜ କର  
 ହୋଇଲେ ପ୍ରମୋଦ  
 ଗ. ସୁକଣ୍ଠି ମନେ ବିରାଜ କର  
 ହୋଇଲେକ ପ୍ରମୋଦ  
 ପ. ସୁଧୂଷି - ପ୍ରମୋଦ  
 ୧୩ । ଗ. ଏତେ  
 ଚ. ଶ୍ରୀମ ଅତି  
 ପ. କାଶ୍ମିର ଶ୍ରୀମା ଏତେ  
 ୧୪ । କ. ଉତ୍ତରକୁ  
 ପ. ପ୍ରପକ୍ଷ ମାଲିନୀ କଞ୍ଚକକୁ  
 ୧୫ । କ. କଞ୍ଚକ ମାରୁଣି  
 ଗ. ମାରୁଣି  
 ପ. କଞ୍ଚକ ମାରୁଣି ।

ରଜାକୁ ଶୁଣି କୁନ୍ତେ 'କହନ୍ତି ଏହୁ କିଞ୍ଚେକ ଶର'  
 ଗନ୍ଧବ ମାରୁଣି ଏ ସାକ୍ଷାତେ ଦେଶ ନ ପ୍ରବର ॥୨୭॥  
 ସଇଁ ୧ ସକ୍ଷରେ କହୁଥିଲ ପଞ୍ଚ ଗନ୍ଧବ ପତି\*  
 ସେହି ଗନ୍ଧବେ ମାରଦେ କିଣ୍ଡେ କଞ୍ଚକ ସେନାପତି ॥୨୮॥  
 ତା ଅଭିମାନେ ଗନ୍ଧବ ମାନେ କିଞ୍ଚେକ କଲେ ନାଶ  
 ନ ପ୍ରତ ବୋଲେ ପ୍ରତେ ଦୁହଇ ପା ମହୁମା ଅଶେଷ ॥୨୯॥  
 ଶତେକ ସିଂହ\*\* ପରାସ୍ତମ ସେ ଗନ୍ଧବେ କପ କର\*  
 ଫିରିତ ଶର ପାତାକୁ ଦେଖି ପଳାଇଗଲା ॥୩୦॥  
 କୁନ୍ତେ\*\* ବୋଇଲେ ସେ ମେଦ ଗୋଟା ଅଶାଞ୍ଜ ଏବେ\*\* ଚଳ  
 ଅଜ୍ଞା ପାଇଣ ଡୁଗରମାନେ ଗଲେକତରକାଳ\*\* ॥୩୧॥

୧ । କ ଗ ପ, ବୋଲେ

୨ । କ, କଞ୍ଚେକ ବର

ଗ ଗ, ବୋଲନ୍ତି ଏହୁ କିଞ୍ଚେକ ବର

ପ, କହନ୍ତି ଏହୁ କିଞ୍ଚେକ ବର

୩ । ଗ ପ, ମାରେଣି

୪ । କ, ଦେଶ ନୃପତି

ଖ, ନୃପତି ବର

ପ, ଦେଶ ହେ ନୃପତି

୫ । କ, ଗନ୍ଧବ ମୋର ପତି

ଖ, ଗନ୍ଧବେ ପତି

୬ । କ ଖ, ମାରିଲେ କହେ କଞ୍ଚେକ

ସେନାପତି

ଖ, କଞ୍ଚେକ ପତି ନାଟ

୭ । କ ପ, କଞ୍ଚେକ-ନାଟ

ଖ ଗ, ନାଟ

୮ । କ: ନୃପତି ବୋଲେ

ଖ, ନୃପତି ବୋଲେ

୯ । ପ ପାତା ମହୁମା

୧୦ । ଗ ପ ସିଂ

୧୧ । କ, କପର

ଖ, ସେ ଗନ୍ଧବ କପ କର

ପ, ଗନ୍ଧବେ କପ କର

୧୨ । ଗ, ପଳାଇଲେ

୧୩ । କ ଗ ପ, କୋନ୍ତେ

୧୪ । ଗ, ବେଗ

୧୫ । ଖ, ତାହାର ମୁତ ଦେଖିଣ ଏବେ

ପାଣିମା ମହୁପାଳ

ଗ ପ, ତାହାର ମୁତ ଦେଖିଲେ ସିନା

ପାଣିମା ମହୁପାଳ

ପାଣିମା [ପ] ଦେଖିବ ।



ରାଜା ଆଜ୍ଞାରେ ମାଂସ ମେଦକୁ ତଳକୁ ସେ ଆଣିଲେ  
 କୁନ୍ତଳ' ବୋଲେ ପାବେଳୀମାନ ଲଗାଇଁ ତାଡ଼ିଦେଲେ । ୩୧।  
 କର ତରଣ ଶିର ସନ୍ତୁଳେ ଖଣ୍ଡା ଗଲୁକ' ପିନ୍ଧି  
 କଷକ ରୂପ ଦେଖିଣ ନ, ପ' ଭୂମିରେ ଯାଇ ଲେଟି । ୩୨।  
 ମୃତ୍ୟୁ ପିଣ୍ଡକୁ କୋଳେ ବସାଇ କରନ୍ତି ବହୁ ଶୋକ'  
 ତୋହର ଆଗେ ନ ମଲ ମୁଣ୍ଡି ଏହା ଦେଖିଲେ' ଲୋକ । ୩୩।  
 ତୋହର ବାହୁ ବଳରେ ମୁଣ୍ଡି ହୋଇଲ ନୃପବର'  
 ଏବେ ନରେଖ କରଣ ରୁଡ଼ି ଗଲୁରେ ଶରବର । ୩୪।  
 ତୋର ବାରତା ପାଇ ଫିରିତ ଆସିବ ପୁଣି ବାନ୍ଧୁ  
 ରାଜ୍ୟ ରୁଡ଼ିଣ ତାର ଉପରେ ଲୁଚିବ ମୁଣ୍ଡି କାହିଁ । ୩୫।  
 କୁନ୍ତେ' ଉଆସି କହୁ ଅଛନ୍ତି ନ କର ରାଜା ଶୋକ'  
 କଷକ ମଲ୍ଲ ବୋଲଣ ଆଉ ନ ଜାଣୁ ଆନ ଲୋକ' । ୩୬।

୧ । ତ ଶ. ମାସ ମେଦ ତଳକୁ ଆଣିଲେ

୨. ଅଣାଇଲେ

୩ । ତ ଗ. କୋଳୁ'

୪. କୋଳୁନ

୫ । ଚ. ନରାଟ

୬ । ଚ. ଖଟାପଲ୍ଲ

୭. ଖଣ୍ଡା ଗଲୁକ

୮. ତରଣ ସନ୍ତୁଳେ ଖଣ୍ଡାମାନ

୯ । ଚ. ଦେଖି ନୃପିଣୀ

୧୦. କୁପ

୧୧. ଶକ୍ଷେନ ରୂପ ଦେଖିଣ ନୃପ

୧୨ । ଚ. କନ୍ତେ ରାଜା ଶୋକ

୧୩ । ଗ ଚ. ଦେଖିଲେ ଏହା

୧୪ । ଚ. ମୁଣ୍ଡ' ନୃପବର

୧୫. ଚ. ନୃପବର

୧୬ । ଶ. ଏବେ

୧୭ । ଚ ଗ ଚ. କୋଳୁ

୧୮ । ଶ. ନକର ରୂପ ଗୋଲ

୧୯ ରାଜା ନକର ସୋକ

୨୦ । ଚ. ବୋଲ ନ ଯାଣୁ ଲୋକ

୨୧. ନ କର ହେ ହେଲ

୨୨. କଷକ ମଲ୍ଲ - ଲୋକ ।

ଏହି ହୁଏ ପାଇ ଶତ୍ରୁ ଆସିବ ତହଳ ନ କରିବା  
 କଷ୍ଟକ ଶତ୍ରୁ ତହଳ କରି ଶୁପକ କରିଥିବା' ।୩୭।  
 ଦ୍ଵାର ନାଏକ ହଜାର ଆଜ୍ଞା ଦେବା ନୁହେଁ କର  
 ଆଜି ହିମନ୍ତ କଟକେ ନ ପଶିବେ ବିଦେଶୀ ସୁର' ।୩୮।  
 ରାଜା' ଆଜ୍ଞାରେ ଲୋକ ଲାଗିଣ ସେ ପୁର ଭାଙ୍ଗି ନେଲେ  
 ସେହି ନିକଟେ ସଞ୍ଚାନ କରି ମଣ୍ଡପେ' ନିର୍ଦ୍ଦାକଲେ ।୩୯।  
 ଅସୁବ ପାଟ ସୁନ୍ଦରା ଟାଣି ମଣ୍ଡଳ ତଉପାସେ  
 ଅଗର' ଗୁଆ ପୁର ଅଣାଇ ପୁଲ ସୁମର ବେଶେ ।୪୦।  
 ଏଣେ କଷ୍ଟକ ଭ୍ରାତ ସକଳେ ତାକୁ ମର୍ଦ୍ଦନ' କରି  
 ଧ୍ଵାନ କରଇ ନିଜେ ବାସ' ପିନ୍ଧାଇ ଧୀରେ ଧରି ॥୪॥

୧ । ଡ. ଆସିବ ପଡ଼ୁ ହେଲ ନ କରିବ

ଖ. ପଡ଼ୁ ହେଲ ନ କରିବ

ଘ. ଆସିବ ଶତ୍ରୁ ନହଳ ନ କରିବା

୨ । କ. କଷ୍ଟକ କରି ବହଳ କରି ବସୁ ପଳେ

ନାବାହାବା

ଖ. ଏ କାହିଁ ନବାହାବା

ଗ. କଷ୍ଟକ କରି — କରିଥିବା

ଘ. କଷ୍ଟକ କରି ବହଳ କରି ଶୁପକେ

ନବାହାବା ।

୩ । ଡ. ହୁଏକାଶ—ନୁହେଁ କର

ଘ. ଦେବାବ—ନୁହେଁ କର

୪ । ଖ. ୩୮ ପଦଟିର ପାଠ ନାହିଁ

ଉ ଘ. ପ୍ରଦେଶିକ

୫ । କ ଡ. ଭରା

୬ । ଖ. “ରାଜା — ନେଲେ ।” ପାଠ ନାହିଁ

୭ । ଡ. ସେ ପୁର

ଖ. ସଞ୍ଚାନ କରି ମଣ୍ଡପେ

ଘ. ସଞ୍ଚାନ କରି ମଣ୍ଡପେ

ଘ. ସଞ୍ଚାନ କରି ମଣ୍ଡପେ

୮ । ଡ. ସମ ସର ତଉପାସେ

ଖ. ନିଜ ମଣ୍ଡଳ ତଉପାସେ

ଗ. ମହଳ ତଉପାସେ

୯ । ଘ. ଅସୁବ

୧୦ । ଡ. କଷ୍ଟକ—ପ୍ରହଳ ତାକୁ

ଖ. ସକଳ ଭ୍ରାତ ମର୍ଦ୍ଦନ ତାକୁ

ଘ. କଷ୍ଟକ ଭ୍ରାତ ସକଳେ ମର୍ଦ୍ଦନ ତାକୁ

୧୧ । ଖ. ତପୁ

ରକ୍ତ ଚନ୍ଦନ କୁସୁମ ଅଳଙ୍କାର ମାନହିଁ ଦେଲେ  
 ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବସାନରେ ବସାଇ ଦେଖଣ ତାକୁ ରଲେ ॥୧୨॥  
 ବଳେ ମର୍ଦ୍ଦକ ଚୁଣ୍ଡ କଂସାଳ ଅନେକ ଉଚ୍ଛବରେ  
 ଅନଳ ମଧ୍ୟେ କଞ୍ଚକ ଶବ ଥୋଇଲେ ନେଇ ଶରେ ॥୧୩॥  
 ରଜା ବୋଲନ୍ତି ପଇତ୍ରୀ ଲାଗି ମଲ୍ଲ କଞ୍ଚକ ଶର  
 ତାହାକୁ ଆଣି ଦହନ କର କଞ୍ଚକ ପରତର ॥୧୪॥  
 ତାହା ଛୁଇଁବୁ ଅନ୍ତଃପୁରରେ ଦେଖିବ ନାହିଁ ମୁଣ୍ଡି  
 କଞ୍ଚକ କଥା ମନେ ପଡ଼ିଲେ ହୃଦୟ ହେବ ଦହୁଁ ॥୧୫॥  
 ରକ୍ତବେ କେହୁଁ ରକ୍ଷା କରିବେ ଆଶରେ କେଶଧର  
 ଶୁଣିଣ ଅନେଶୁର କଞ୍ଚକ ଧାଇଁଲେ କୋପକର ॥୧୬॥  
 ଅନ୍ତଃପୁରରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଧରି ପଇତ୍ରୀ ନାମ  
 ଆଲେ ପାମେଶ କେଶେ କୁ ଅଛୁଁ ପିକୁ ସମନ ଗ୍ରାମ ॥୧୭॥  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତାକୁ ଆଗେ ଓରାଳ କହନ୍ତି ଧର୍ମବାଣୀ  
 ଏହାକୁ ଘୋଡ଼ କରିଣ ମଲ୍ଲ କଞ୍ଚକ ଶରମଣି ॥୧୮॥

୧ । ପ. କୁସୁମମାଳ ଅଳଙ୍କାରହି ଦେଲେ

୨ । କ ଶ. ବର୍ଣ୍ଣ

୩ । କ ଶ. ବସାୟଣ ଦେଖଣ ତାକୁ

୪. ତାକୁ ଦେଖଣ

୫ । ପ. କଂସାଳ ଗୁଣ

୬ । କ ପ. କଞ୍ଚକ

୭ । ଗ. ଧରେ

୮ । ପ. ରକ୍ଷା ବୋଲେ

୯ । କ ଗ ପ. କଞ୍ଚକ କର

୧୦ । କ ପ. କଞ୍ଚକ

୧୧. କଞ୍ଚକ

୧୨ । ଶ ଗ ପ. କେହୁ

୧୩ । କ ଗ. କଞ୍ଚକ କଥା ମନେ

୧୪. କଞ୍ଚକ କଥାମନେ

୧୫ । ଗ. ହୃଦ ହୃଦୟ ଦହୁଁ

୧୬ । ଗ ପ କେହୁ

୧୭ । କ. କଞ୍ଚକ

୧୮. ଅନୁଗୋଚ କଞ୍ଚକ

୧୯ । ଗ. ଅନ୍ତ

୨୦. କେଶ ଅଛୁ

୨୧ । ଗ କୃଷ୍ଣ ତାହାକୁ

୨୨ । କ ପ. କଞ୍ଚକ ।

ଶୁଣି ଗଗନେ ଏହି ନିକଟେ ଅଛନ୍ତି ତାର ବସି  
 ତାରେ ଅପ୍ରାୟ ହେଲେ କୁନ୍ତଳ ମାରିବେ ପୁଣି ଆସି ॥୧୯॥  
 ଏହାଙ୍କ ପାଦେ ଦ୍ରବନ କରି ବାହୁଡ଼ି ଏବେ' ଯାଅ  
 ମୋହର' ପିତାକୁ ଅପୂର୍ବିକ ଦୋଷ ଆଉଁ ନ ଦିଅ ॥୨୦॥  
 ନ ଶୁଣି' ଶାରେ କୋପ କରିଣ ବେଢ଼ିଲେ ସଇନ୍ଦ୍ରୀକ  
 ଯାନ୍ କଞ୍ଚକ' ଭୁବୁ କଞ୍ଚକ' ପିଙ୍ଗି ଦେଲେ ଗଣିକ ॥୨୧॥  
 ସଇନ୍ଦ୍ରୀ କେଶ ପରିଣ ଶାରେ ଶୂନ୍ୟରେ ନେଲେ ଟେକ'  
 ଦ୍ରୋପଦ ଅତି ଉଚ୍ଚେ ଡାକନ୍ତି ରୋଷ ନିକଟ ଦେଖି ॥୨୨॥  
 ଆସ ଗଗନେ' ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ଏବେ ନିଶ୍ଚୟ ପିବ ନାଶ'  
 ଦୃପତ' ବାଣୀ କଣ୍ଠରେ ଶୁଣି ଭଲେ ପବନ ଶିଷ ॥୨୩॥  
 କାହିଁରେ ମୋର ପାହାଳ ଭୁଣ୍ଡ ପରାଏ' ଶୁଭୁଅଛୁ  
 ନଇଁ କରିଣ ଶୁଣିଲେ ତହିଁ' ପବନଙ୍କର ବହିଁ ॥୨୪॥  
 ଦେଖନ୍ତି ଅନେଶ୍ୱର କଞ୍ଚକ' ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଧ କରି  
 ସମସ୍ତେ କେଣି କେଣି କରିଣ ସଇନ୍ଦ୍ରୀ କେଶ ପରି ॥୨୫॥

୧ । ଗ. ନିଶ୍ଚୟ

୨ । ଗ. ଏବେ ବାହୁଡ଼ି

୩ । କ. ମୋହ

୪ । ଗ. ଗ. ଏବେ

ଘ. ଶୁଣି

୫ । ଗ. ପୁଣି

୬ । କ. ପ. କହେ

୭ । ଗ. କହେ

୮ । ଗ. ଦୃପଦ ଉଚ୍ଚେ ଡାକ କିନ୍ତୁ ରୋଷ  
ନିକଟ ଦେଖି ।

ଘ. ପାହାଳରେ—ଦେଖି

୯ । କ. ନାସ

କ. ନିକଟେ ପଲ ନାସ

ଘ. ପ. ଗ. ନାସ

୧୦ । ଗ. ଦ୍ରୋପଦ

୧୧ । ଗ. ପରାଏ' କି ଶୁଣି ପ୍ରାପତ

ଘ. ପାହାଳ—ପରାଏ

୧୨ । ଗ. ନିଶ୍ଚୟ କେଶ ତହିଁ ଶୁଣିଲେ

ଘ. ନାସ କହେ—ତହିଁ

୧୩ । ଗ. କୋପେ ପବନ ବହି

୧୪ । ଗ. ଅନେଶ୍ୱର

୧୫ । କ. ପ. କହେ ।

କୋପେ ଡାକନ୍ତି ଆସ ଗରବେ<sup>୧</sup> ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ପାସେ ଡୋର  
 ସୋଦର ଛଳେ ମାରିବୁଁ ଚୋଟେ ଯିବୁଁ ସମନପୁର ॥୩୬॥  
 ଗଦା ବୁଲଇ ଶୂନ୍ୟରେ ଟେକ ନଅନ୍ତୁ କରୁଁ ସେନା<sup>୨</sup>  
 ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ମାର ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ମାର ଶୁଭଇଁ ଘୋର ଧୁନୀ ॥୩୭॥  
 ଦେଖି କୋପେଣ ଶ୍ରୀମ ଅଞ୍ଜଣ କଳା ଭୂଷଣ କଲେ<sup>୩</sup>  
 କାହା ବଢାଇଁ ଶେଷ ଶାଳରୁ ବାହାର ବେଗେ ଦେଲେ ॥୩୮॥  
 ଶାଳ ଖୁଣ୍ଟାଏ ନରେ ଧରଣ ଚରାଏ ମାଟି ଆସି  
 ରହ ବୋଲଣ ଆଗେ ଓଗାଳ କହନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ହସି ॥୩୯॥  
 ମୋର ସଙ୍ଗେ ଶିଳାସ କର କରେ ପାମରମାନେ  
 ପଞ୍ଚ ଗରବ<sup>୪</sup> ପତି ପାହାର ନ ଜାଣ ବ୍ୟୟମାନେ ॥୪୦॥  
 କଞ୍ଚକ ଗାର ପାସକୁ ଯିବ ସଙ୍ଗେ<sup>୫</sup> ଅପରାଧେ  
 ଏମନ୍ତ କନ୍ତ ସିଂହ ରତ୍ନ ଗୁଡ଼ିଲେ ମହାହୋଧେ ॥୪୧॥

୧ । କ. କେଶ୍ୟଂସେନା

ଘ. ଯନ୍ୟଂସେନା

୨ । ପ. ସୁଭୁତ୍ତ

୩ । ଖ. ପୋସରେ ୫୫୬ ୫୭ ପଦର ପାଠ

। ନାହିଁ ।

୪ । କ. ଚଲ ଭୁପଣ କର

୫ । କ. ବଡ଼ଇ

ଘ. କନ୍ୟା ବଡ଼ାୟ

୬ । ଖ. ଲରି କରଣ ସୁହାସ ଅନସୂତ କଚନ  
 ବିର ।

ଦୃପଣ ଦେସ ଧରି ନଅନ୍ତୁ କୋପରେ

ଗରୁଡ଼ର ।

୭ । ଖ. ସାଳ ଖୁଣ୍ଟାଏ କରେ ଧରଣ

ବାହାର ବେଗେ ଦେଲେ

କରେ ପାମରେ ରହ ବୋଲଣ ଆଗରେ

ଓଗାଳିଲେ ।

ଘ ଗ. ତାଙ୍କୁ କହନ୍ତି ହସି

ଘ. ତାରୁ ହସି

୮ । କ ପ. ଶୁଗଳ ଶିଳାସକର

୯ । କ. ନ ଘାଣ୍ଟ ବିଷମାନେ

୧୦ । ଗ. ପ୍ରାତଃ—ସ୍ୱପ୍ନକ

ଘ. କହେକ ପ୍ରାତଃ ପଞ୍ଚକୁ କିବ ସ୍ୱପ୍ନକ

୧୧ । ଗ. ସିଂହ ରତ୍ନ ଗୁଡ଼ିଲେ

। ମହାହୋଧେ ।

କଷ୍ଟକ ମାନେ ଦେଖିବ ତାକୁ କଲେକ' ମହାଭୟ'  
 ବୋଲନ୍ତି ରକବ' ହୋ' ଅଇଲ ପଡ଼ଲ ଅପତୟ' ॥୨୬॥  
 ଗଦା ବୁଲଇ ସକଳ ସାରେ ପ୍ରହାର ଆଣି କଲେ'  
 ଶ୍ରାମକ ଅଙ୍ଗେ ସକଳ ଗଦା ଚ, ଶୁ' ହୋଇଣ ଗଲେ ॥୨୭॥  
 ଶାଳ ଖୁଣ୍ଟାରେ' ପିଟନ୍ତେ ସାର ପଡ଼ିଲେ ଦଶଦଶ'  
 ଭୟ କରିଣ ପଳାଇ ଗଲେ ଗୁଡ଼ି ସଇନ୍ଦ୍ରୀ' କେଶ ॥୨୮॥  
 ଗୋଡ଼ାଇ ତାକୁ' ଧରି କରୁଛି ମୁଥ' କାହାକୁ ମାରି  
 ବଧା ଶୁଣୋଡ଼ି ଘାଟେ' ଥୋକାଏ ଜୀବନ ଚର୍ଚ୍ଚି ହାରି ॥୨୯॥  
 କେ ବୋଲେ ଆଦେ ରକବ' ମୋତେ ଶରଣ ରଖ କନା'  
 ଶୁଣୋଡ଼ି ମାରି କାହାରେ' ମୁଣ୍ଡ ଶ୍ରାମ କରନ୍ତି ତୁନା ॥୩୦॥  
 ଏମନ୍ତେ ସମସ୍ତକୁ ମାରିଣ ବେନ ସୁଗ ସେ କଲେ  
 କେଶ ଧରିଣ ଟେକି ନେଇଣ କଷ୍ଟକ ଦାହେ ଗଲେ' ॥୩୧॥

୧ । କ. କଲେ

ଖ. କଷ୍ଟକମାନେ ଦୁଇ ଅନାଦି କଲେକ

ଗ. କାହାକୁ ଦେଖି କଲେକ

ଘ. କଷ୍ଟକମାନେ ଦେଖିଣ ତାକୁ କଲେକ

୨ । ଘ. ମାହାଜୟ

୩ । କ. ରକବେ ହୋ ଅଇ—ଅପତୟ

ଖ. ରକବେ ହୋ ଅଇଲ—ଅପତୟ

୪ । ଘ. ଅସି କରନ୍ତି

୫ । ଗ. ତନ୍ନ'

୬ । ଘ. ଶାଳ ଖୁଣ୍ଟାଏ

୭ । ଗ. ଦହ ବଧ'

ଘ. ଦହ ବାଦ

୮ । ଘ. ଦୁଶେ

୯ । ଘ. ଶ୍ରମ

୧୦ । ଗ. ଘ. ମୁଥେ

୧୧ । କ. ପୋତେ

୧୨ । ଗ. ରକବେ—କେ, କନା

୧୩ । ଗ. ଘ. ଦେ

୧୪ । କ. ଅନେକ ପକାଇଲେ

ଘ. କଷ୍ଟକ ଦାହେ କଲେ ।

ଗରବଂ ଅଭିଳ୍ ବୋଲିକରଂ ପଡ଼ିଲ ଚଣ୍ଡି ଡ଼ାରି  
 ଗଜାକୁ ଗୁଡ଼ି ପଳାଇ ଗଲେ ସକଳେ ଲଘୁ ଜରି' ।୭।  
 ସୁଧୂଷ୍ଣି ଦେଖି ଗଲନ୍ତି ଶାଷ୍ଟମୃତ ଧରିଛୁଁ ଶ୍ରୀମ  
 ନ ପୁଣି ବିରାଟକୁ ମାରନ୍ତି କରଣ ଅତିତମ' ।୮।  
 ଏତେ ବିରାଟ ଗଜା ପଳାନ୍ତେ\* କୁନ୍ତେ\* ଧଇଲେ କୋଳେ  
 ବୋଲନ୍ତି ଦେଖ ଗୋସାଇଁ ଶତେ ଗୁଣ ମାଲିକଲେ\* ।୯।  
 କରଣ ବେଶ ନ ପୁଣି ନାଶ ମୋତେ ମେ କରଥାଇ\*  
 ଏଡ଼େ ଗରବଂ ଦେଖା ନଥିଲ ଶୁଲପିବା ପଳାଇ\* ।୧୦।  
 କୁନ୍ତେ ବୋଲନ୍ତି\* ଉଏ ନ କର ଆମ୍ଭର ପାସେ ଥିଲେ  
 ଗରବଂ ଦେଖି ଲେଉଟି ଯିବ\* ଆମ୍ଭକୁ ଅନାଇଲେ ।୧୧।  
 ସୁଧୂଷ୍ଣି ସଜପଣ୍ଡା ବୋଲିଣ ଉଏ କରନ୍ତି ମୋତେ  
 ଆମ୍ଭ ବଚନ ନ କଲୁ ଗଜା ମଲେ କଞ୍ଚଳ ଶତେ\* ।।୧୩।

୧ । ଘ. ବୋଲି କରଣ

୨ । କ. ସକଳେ ଗଲେ ପଳାଣ ଉଏ କର

୩ । ଘ. ସୁଧୂଷ୍ଣି—ଧରିଛନ୍ତି

ଗ. ବିଷ୍ଣୁମୃତ ଧରିଛନ୍ତି

ଘ. ସୁଧୂଷ୍ଣି—ବିଷ୍ଣୁମୃତ ଧରିଛନ୍ତି

୪ । ଗ. ୭୮ ଓ ୭୯ ପଦର ପାଠ ନାହିଁ

ଘ. ମାଡ଼ାତମ

୫ । ଘ. ବିରାଟ ଦେଖି ପଳାଉଥାନ୍ତେ

୬ । କ ଗ ଘ. କୋଳେ

୭ । ଗ ଘ. ସତେ ଗୁଣ—ବଲେ

ଘ. ବୋଲିଲେ—ସତେ ଗୁଣ ମାରିଲେ

ଭାଲେ ।

୮ । କ ଗ ଗ. ନାସ

ଘ. ମୋତେ ସେ ନାସ

୯ । ଘ. ପୁଣି କରଣ ଥାଇ

୧୦ । ଘ. ଲଘୁ ଲୁଗା ଅନାସ

୧୧ । କ ଘ-କୋଳେ ବୋଲନ୍ତି

ଗ. କୋଳେ ବୋଲିଲେ

୧୨ । କ ଘ. ନେଉଟା ଯିବ

୧୩ । କ ଘ. ପୋଥିରେ ପାଠ ନାହିଁ

ଘ. ସୁଧୂଷ୍ଣି ଦେବଜ ସଜପଣ୍ଡା ବୋଲି

କେନ୍ଦ୍ର ଉଏ ।

ସେହି ପାଠ କହିଲୁ\* ଅମ୍ଭେ ବୋଲି

ନ କଲୁ ଉଏ ।

ଏବେ ସଭାଠୀ ଚୋଷ ନରାଅ ଆମ୍ଭର ବୋଲି କର  
 ତା'ରେ ଅପ୍ରାୟ ହୋଇଲେ ନାଶ ଯିବୁଛି ନୃପବର' ।୨୩।  
 ଶୁଣି ନୃପତି ଧୀରେ' ଉତ୍ତଳେ ସେ ଭ୍ରମସେନ ବାର  
 ଅନଳେ ଶତେ ବାର ପକାଇ ଯୋଡ଼ିଲେ ବେନିକର' ।୨୪।  
 ଜହର ଘର ତହନେ ଶତେ' ବାର ମୁଁ ଯାଉଥିଲି  
 ମୋର ସମାପନେ ଶତେ ନିଃସନ୍ଦେହ କୁହୁକୁ ଏବେ ଦେଲି' ।୨୫।  
 ଏତେ କଷ୍ଟେ ଲେଖୁଛି ଗଲେ ସ୍ଥାନ ସେ' ବେଗେ ସାରି  
 ରେଷ ମନ୍ଦରେ ଆନନ୍ଦ ମନେ ବିନୟ ଯାଇ କର ।୨୬।  
 ସଭାଠୀ ଅନ୍ତଃସୁରେ ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ ପଡ଼େ' ହରି  
 ଶରୀର ଅଇଲେ ବୋଲି କର ସକଳ ଲେଖେ' ଡ଼ର ।୨୭।  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ନାଶି ପାଦେ ପଡ଼ିଣ ତାହାକୁ' ଘେନିଗଲେ  
 ଅପୂର୍ବ ପଲକରେ ନେଇଣ' ବିନୟ କରାଇଲେ' ॥୨୮॥

୧ । କ ଓ. ପୋଷ୍ଟରେ ପଠ ନାହିଁ

ସ ଏବେକ କହି

ସ. ଗନ୍ଧବଳର ବଳ ଯାଣିଣ କହିଲୁ

୨ । ଗ. ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ

ତୋ ଆଗରେ ।

ସ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେ

ସଭାଠୀ ପାଇଁ ମନେଲୁ ଗଲେ ନିୟମ ଭର

୩ । ଗ. ଶେଷ ହେବ

୪ । ଗ. ନୃପତି ତହନେ

ସ. ପ୍ରବେଶ ପଡ଼ନ୍ତେ ପଡ଼େ

୫ । ଗ. ଅପୂର୍ବ ପ୍ରାଣିଣ କହିଲେ

୬ । ଗ. ଏବେ

ବେନିକର ।

ସ. ଗନ୍ଧବଳ ଅଇଲେ ବୋଲି କହିଣ

୭ । କ ଓ ଗ. ପଡ଼େ

ସକଳ କରେ

୮ । ଗ. ପଦେ ଶେଷେ-ମନେ

୯ । ଗ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ଶୁଣି ଘେନିଣ ପାଦେ ପଡ଼ିଣ

ଗ. ଶେଷେ-ମନେ

୧୦ । ଗ. ନାମକୁ

ଗ. ପଡ଼େ-ଅପୂର୍ବ କହି

ଗ. ଦୟା

୧୧ । କ ଓ ଗ. କହି

୧୨ । ଗ. ଶେଷେ-ମନେ



ଏଣେ କିଞ୍ଚିତ୍ ତାହୁ କରାଇ ବିରାଟ ନୃପବର<sup>୧</sup>  
 ଶତେ କିଞ୍ଚିତ୍ ଜନମ୍ । ସକଳେ ପଡ଼ିଲେ<sup>୨</sup> ଅନଳର ॥୮୦॥  
 ତାହୁ ସାରିଣ ସ୍ଥାନ କରଣ ନୃପତି<sup>୩</sup> ଚତୁଃ ଗଲେ  
 ଅନ୍ତଃସୁରରେ<sup>୪</sup> ରାଣୀ ନିକଟେ ପ୍ରବେଶ ଯାଇ ଦେଲେ ॥୮୧॥  
 ଶୋକ କରନ୍ତେ ରାଣୀ ନିବାରି ଧରି ନୃପତିକର<sup>୫</sup>  
 ସଜ୍ଜା ପାଦତଳେ ପକାଇ ବୋଲନ୍ତି ତପ୍ତାକର ॥୮୨॥  
 କିଞ୍ଚିତ୍ ବଳେ ରାଜା ଦୋଳଲେ ସେ ମଲ୍ଲ ଭ୍ରମ ଦେଉ  
 ଯେବେ କେମନ୍ତେ ରକ୍ଷିବେ ଏଥୁ ଫିରିତ ମୂଳ ଶତ୍ରୁ ॥୮୩॥  
 ଦ୍ରୋପଦୀ କର ଧରି ତୋଳିଲେ ଉଠ ଦେ ନୃପବର<sup>୬</sup>  
 ମୋହର ଥିଲେ ଭ୍ରମକୁ କିସ କରିବ ଶତ୍ରୁ ଗୁରୁ ॥୮୪॥  
 ପାଞ୍ଚ ଗନ୍ଧର୍ବେ ମୋହର ପକ୍ଷ<sup>୭</sup> ଅଛନ୍ତି ଭ୍ରମ ସୁରେ  
 ସେହି ମାନେଟି ସମର କରି ନିର୍ଭୟ ଦେବେ ତୋରେ<sup>୮</sup> ॥୮୫॥

୧ । କ ଗ ସ. କିଞ୍ଚିତ୍-ନୃପବର

୨ । କ ସ. ପଡ଼େ କିଞ୍ଚିତ୍-ପଡ଼ିଲେ

୩. ଗ. ପଡ଼େ-ସକଳ ରାସୀଲେ

୪ । କ. କରନ୍ତେ ନୃପତି

୫. ଗୁପ୍ତାନ ସାରି ନୃପତି

୬ ସ. ସ୍ଥାନ କରଣ-ନୃପତି

୭ । ଗ. ଅନ୍ତଃସୁରରେ

୮ । କ. ନୃପତିକର

୯. ଶୋକ କରନ୍ତି ରାଣୀ ବୋଧନ୍ତି ଧରା

୧୦. ଶୋକ କରନ୍ତେ ରାଣୀ ନିବାରି ନୃପତି  
 ନୃପବର ।

୧ । କ ଗ ଦୃପତି-ନୃପତି

୨. କରେ ଧରି-ନୃପବର

୩. ଦ୍ରୋପଦ-ନୃପବର

୪ । କ ଗ. ମୋହ ସକଳ-ସତ୍ତ୍ୱ

୫. କରନ୍ତେ ପଡ଼ୁ

୬. କିସ ଭ୍ରମକୁ କରବ ଶତ୍ରୁ

୭ । ଗ. ଗନ୍ଧର୍ବେ ମୋହର ପକ୍ଷ

୮. ପଡ଼

୯ । କ. ତୋତେ

୧୦. ନିର୍ଭୟ କରି ସତ୍ତ୍ୱ ମାରିବେ ତୋରେ

୧୧ । ଗ ସ. କିଞ୍ଚିତ୍

ବୃଷ୍ଟା' ବୋଇଲ' ଗନ୍ଧର୍ବ'ଙ୍କର କରୁଣା ଯେବେ' ହେଲ  
 ବରଷ ଏବେ ନିର୍ଭୟ ହୋଇ ନୃପତିପଣ' କଲ ॥୮୬॥  
 ସନ୍ତୋଷେ ରଜା ରଣୀ ରକ୍ତଲେ ରଜନୀ ହୋଏ' ଶେଷ  
 ବାରତା ପାଇଣ ସଙ୍କିର୍ତ୍ତନ ନୃପତି ପରବେଶ' ॥୮୭॥  
 ଅସ୍ଥି ଶୀତଳ କର୍ମ ସକଳ ଚର୍ଚ୍ଚିରେ ପୁଣି' କଲେ  
 ପୁରୋହିତକୁ ସଙ୍ଗେ ଘେନଣ ଯି ପୁ। କର୍ମର୍ଚ୍ଚି' ତେଲେ ॥୮୮॥  
 ନମେଣ ତନୁ ଶୁଭ' କରଣ ଦିଅନ୍ତି ଦାନ ମାନ' ॥  
 ଦ୍ଵାଦଶ ଦିନେ ମେଲଣି ହୋଇ ଗଲେ ସକଳ ଜନ' ॥୮୯॥  
 ଅନୁପୁରଣେ' ଗନ୍ଧର୍ବ'ଙ୍କର ହୋଇଲ ଅଧିକାର  
 ତାଙ୍କୁ ପରାରି ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ' କରନ୍ତି ନୃପବର' ॥୯୦॥  
 କୋକିଳଟଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣେ ରହିଲେ ନଗ୍ରଜନ  
 ପଞ୍ଚପାଣ୍ଡବେ ଗୁପତେ ଚର୍ଚ୍ଚି ବରଷେ ନେଲେ ବିନ' ॥୯୧॥

୧ । ଚ ଶ ଶ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା

୨ । ପ ବୋଲେ

୩ । ନ ନେବେ ସଦୟା

ଗ ପ ସଦୟା ନେବେ

୪ । ନ ନୁଆଁ ଯାଣ

ପ ନିର୍ଭୟ କର ନୃପତିପଣ

୫ । ଶ ହେଲ

୬ । ନ ନିଅନ୍ତ ନୃପତି ଗହେ ସେସ

ପ ସନ୍ତୋଷେ ନୃପତି ପରବେଶ

୭ । ଶ ଚର୍ଚ୍ଚି

ପ ସିତଲେ ସିତଳ କର୍ମ ସକଳେ ଚର୍ଚ୍ଚି

ପ ସିତଲେ ସିତଳ କର୍ମ ସକଳ ଚର୍ଚ୍ଚି

୮ । ପ ପୁରୋହିତକୁ

୯ । ନ ନିୟାମନ

୧୦ । ନ କର୍ମରେ ତନୁ ଶୁଭ

ଗ ପୁଅ

ପ କର୍ମରେ ତନୁ ପୁଅ

୧୧ । ଶ ଦାନ ମାନସ ଦେଲେ

୧୨ । ଶ ସକଳ କର ମେଲଣି ହୋଇଗଲେ

୧୩ । ନ ଅନୁପୁରେ

୧୪ । ଶ ନ ପରାରି ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ

ଗ ପ କାର୍ଯ୍ୟ

୧୫ । ନ ଶ ପ ନୃପବର

୧୬ । ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ମାନଙ୍କେ ଚର୍ଚ୍ଚି ଭୁକ୍ତ

ଅଧିକାର ।

ଏମନ୍ତେ ବରଷେତ ବସୁଲେ ପାଣ୍ଡବ ବର

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପଦଂ ସୁଗଳ ଅଦନଶି ଚନ୍ଦ୍ରଶ ଚନ୍ଦ୍ରୋ  
ଜନ ପାମର ଏ ବିଶ୍ୱମୁରଂ ତେଣୁ ରଣର ଗୀତେ ॥୯॥

ପଞ୍ଚଦଶ ଛାନ୍ଦ

ଦନଶ୍ୟାମଂ ଚକ୍ରଚକ୍ରା ବାଣୀରେ\*

ମାନ ଗୋବିନ୍ଦ ସାର ଚକ୍ର ଦିଗକୁ ଶୁଭ ପେଟିଣ ଥିଲେ ଯେତେ ଯେତେ  
କଟକ ଦେଶମାନ ପଦ୍ୟତ ଘୋରବନ ଶୋକ ବୁଲନ୍ତି ଅନୁଗ୍ରହେ ସେ

ସୁଜ୍ଞାନେ

ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣ ଚିହ୍ନ, ନ ଦେଖି ଲେଉଟି ବହନ  
ଭୁବି ଦିଗର ଦୂତ ଦୁପ୍ତିନାରେ ଭୁବିତ ପ୍ରବେଶ ଗଜାର ଆସ୍ଥାନଂ ହେ ॥୧॥  
ଦେଖିଲେ ହିଂସାଧନଂ ଶେଷ ସୋଦର କର୍ଣ୍ଣଂ ଶୁଷ୍କ ଦ୍ରୋଣ ସଲ୍ୟ ଅଛନ୍ତି  
ଭୁବିସବା ବିଦୁର କୃପବ୍ରହ୍ମା ଆକର ଅଶ୍ୱତ୍ଥମା ଶକୁନୀ ମନ୍ତ୍ରୀ ହେ ॥

ସୁଜ୍ଞାନେ

ସୋମଦତ୍ତ ସେ ଅଜମୁସ, ନଦ୍ୟରଥ ଅଛନ୍ତି ପାପ  
ସକଳ ସେନାପତି ରଥ ଜନ ପାଦାନ୍ତ ସମ୍ଭବେ ବିଜୟଂ ନରେସ ହେ ॥୨॥

୧ । କ: ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦ

ସ: ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦ

୨ । ଗ. ହିନ ପାମର ଏ ବିଶ୍ୱମୁର

ଘ. ହିନ ପାମର ଏ ବିଶ୍ୱମୁର

୩ । କ. କୃଷ୍ଣପଦ ସୁଗଳ ଅଦନଶି ଚନ୍ଦ୍ରଶ ଚନ୍ଦ୍ରୋ

ଘ. ହିନ ପାମର ଏ ବିଶ୍ୱମୁର ଆନନ୍ଦ କର ମନ

୪ । ଚ ଖ. ଦନଶ୍ୟାମ

୫ । ଗ. ବାଣୀରେ ଗାୟକ

୬ । ଚ ଗ. ପେଟିଣ ଥିଲେ କେତେ

ଘ: ଶୁଭ ଦିଗକୁ ଶୁଭ ପେଟିଣ ଥିଲେ

କେତେ କେତେ ।

୭ । କ. ବନ ଚିହ୍ନ

ଘ. ବନ ଚିହ୍ନ

ଗ. ବର୍ଣ୍ଣ ଚିହ୍ନ

୮ । ଗ. ଭୁବିତ ହେ

୯ । କ. ଦୁର୍ଲ୍ଲଭନ

ଘ. ଦୟୋଧନ

୧୦ । କ ଖ. ଯେତେ ସୋଦର କର୍ଣ୍ଣ

ଗ ସଂ ସରେ ସୋଦର କର୍ଣ୍ଣ

୧୧ । କ. କୃଷ୍ଣ ଅଛନ୍ତି ସକ୍ରମ ମନ୍ତ୍ରୀ ହେ

ଘ. ଅଶ୍ୱତ୍ଥମା ସକ୍ରମ ମନ୍ତ୍ରୀ ହେ

ଚ. କୃଷ୍ଣବ୍ରହ୍ମା କ୍ରୋଧ ମନ୍ତ୍ରୀ ହେ

ଘ. ଶୁଭଦେବୀ ଆକର କୃପବ୍ରହ୍ମା ବିଦୁର

ଅଶ୍ୱତ୍ଥମା ସଂଭବ ମନ୍ତ୍ରୀ ହେ ।

୧୨ । ଘ. ବସନ୍ତ ।

ପୂର୍ବ ଦିଗର ବୁଦ୍ଧ ଜଣାଇ ଯୋଡ଼ିବୁଁ ପାଣ୍ଡବକୁ ନେତ୍ରଣ କଲୁଁ  
 ଦେଶ କଟକମାନ ପ୍ରବଚ ଘୋରବନ କାହିଁ ତାହାକୁ ନ ଦେଖିଲୁଁ ହେ  
 ମହାପ୍ରଭୁ ।

ବାହୁଡ଼ ଅଇଲୁ ବହନ, ପୁଣି ଉତ୍ତର ଦୁରମାନ  
 ସେହି ଦ୍ରୁପଦ କରି ଜଣାନ୍ତି ଦଣ୍ଡଧାରୀ ନ ଦେଖିଲୁଁ ପାଣ୍ଡବ ଚିହ୍ନ ହେଁ ॥୩॥  
 ପଶ୍ଚିମ ଦୁରମାନ କରିଣ ଦରଶନ ଜଣାନ୍ତି ନ ଦେଖିଲୁଁ କାହିଁ  
 ଦକ୍ଷିଣ ଦୁରଗ ଦରଶନ କରିଣ ପାଣ୍ଡବକୁ ଦେଖିଲୁଁ ନାହିଁ ହେଁ  
 ମହାପ୍ରଭୁ ।

ଦେଶ ପାଟଣା ପଶ୍ଚିମାନ, କଟକ ନଗ୍ର ଘୋର ବନ  
 ପ୍ରବଚ ମାଳ ମାଳ ସକଳ ଶ୍ରୀକୂଳ ନ ଦେଖିଲୁଁ ସେ ବର୍ଣ୍ଣ ଚିହ୍ନ ରୋ ॥୩॥

୧ । ଶ. କହୁଛି

ଉ. କୋଟିପଦ ଦେହବନ

୨ । କ. ତାକୁ

୩ । କ. ମହାପ୍ରଭୁ

ଉ. ମହାବରା

୪ । କ. ଉତ୍ତର ଦିଗରୁରମାନ

ଉ. ଉତ୍ତର ଦିଗମାନ

୫ । କ. ବର୍ଣ୍ଣ ହେ

ଉ. ବନ ହେ

୬ । କ. ଦକ୍ଷିଣ

୭ । ଶ. କେହି

୮ । କ. ଦେଶ ମହାବରଣ ଦରଶନ ଧ୍ୟାନ

କରିଣ ପାଣ୍ଡବକୁ ନ ଦେଖିଲୁଁ କାହାଁ ହେ

ଉ. ନ ଦେଖିଲୁଁ କାହାଁ ହେ

ଉ. ଦେଶ ଦରଶନ—ନାହିଁ ହେ

୯ । ଶ. ମହାବରା

୧୦ । କ. ମାଟଣାମାନ

୧୧ । କ. ଗର୍ଭକଳ

ଉ. ଗର୍ଭକୂଳ

ଉ. ଗର୍ଭବନ

୧୨ । କ-ଉ. ଚିହ୍ନ ।

ଶୁଣି ମାନଗୋବିନ୍ଦ ମନେ ହୋଇ' ଆନନ୍ଦ ବୋଲନ୍ତି ମାୟା' ମନ୍ତ୍ରୀ' ଶୁଣ  
ପାଣ୍ଡବେ କେଣେ ଉଲ୍ଲେ ବଣା ହୋଇଲେ' ମଲେ ଏହା କଳ୍ପବା ତତକ୍ଷଣ ହେ

ମାୟା' ମନ୍ତ୍ରୀ'

ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ନ ପ୍ରବର', ଯଥାଥ ଚର୍ଚ୍ଚିତ' ବିରାଟ  
ଅର୍ଜୁନକୁ ମାରିଣ ଦ୍ରୋପଦିକ' ହରିଣ ବେନଣ ଗଲେଟି ଅସୁର ହେ ॥୭॥

ଜାଣ ଶ୍ରୀମା ଭୋଜନ ଶ୍ୟାନ୍ତି ନୁହଇ ମନ ବେଳକୁ ଷାଠିଏ ପଞ୍ଚିଟି'  
ମଲ ଅଲ୍ଲ ବିହ୍ୱଳେ ପଡ଼ିଣ' ଘୋରବନେ ଶୁଣିଣ ମଲେଟି ଯୁଧିଷ୍ଠି'' ହେ

ନ ପ୍ରବର''

ନକୁଳ ଅତି ସୁକୁମାର, ବନ୍ଧ ଚନ୍ଦନେଣ ଆଦର''  
ଭୋଗ ନ ପାଇ ମଲ ସହଦେବ ଦେଖିଲ ସେହି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷନ ଶରୀର ହେ ॥୮॥

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ'' ବୋଲିଲେ ପାଣ୍ଡବେ ଶୟରଲେ'' ଅକଣ୍ଠକ'' ହେଲ ମୋ ଗୁମ୍ଫା  
ନଗ୍ନେ ଉତ୍ତର କର'' ଧନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହର ଗୋ ବିରାଟେ ମୋ ଅବସ୍ଥିତି ହେ''

ଆହେ ମାୟା

ମନ୍ତ୍ରୀ ପଣକୁ ପଟାନ୍ତର, ନାହିଁ ତ ତଳ ଭୁବନର  
ଏହି ସମୟ ଯାଇ'' କର ଯୋଡ଼ି ଜଣାଇ ପୁଣି ପଶ୍ଚି ମ'' ଦିଗ ଶୁଭ ହେ ॥୯॥

୧ । ଚ ଚ ପ, ହୋଇଲେ

୨ । ଶ. ମନ୍ତ୍ରୀ

୩ । ଶ. ହୋଇଣ

୪ । ଶ. ଆହେ ମ ମ୍ତ୍ରୀ

୫ । କ ଶ ପ, ନ ପ୍ରବର

୬ । ଶ. ଆମ୍ଭର

୭ । ଚ ଶ. ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୮ । ଚ. ଗୌରୀ

୯ । ଶ. ନ ପାଇ

୧୦ । ଚ. ଯୁଧିଷ୍ଠି

ଶ. ଜୟଷ୍ଠି

ଗ. ଯୁଧିଷ୍ଠି

୧୧ । ଚ ପ, ନ ପ୍ରବର

ଶ. ନୂର୍ତ୍ତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ

୧୨ । ଶ. ଅହାର

ପ. ଗନ୍ଧ ଚନ୍ଦନଟି ଆଦର

୧୩ । ଚ ପ, ଦୂରୋଧନ

ପ. ଦୂରୋଧନ

୧୪ । ଶ. କଳ୍ପଲେ ପାଣ୍ଡବେ ଶୟ ଉଲ୍ଲେ

ଗ ପ. ଶ୍ରୀ ଗଲେ

୧୫ । ଚ-ପ, ଅବଶେଷ

୧୬ । ଶ. ମୋର

୧୭ । ପ ମୋହର ବିରାଟେ ଅବସ୍ଥିତି

ମୋର ହେ ।

୧୮ । ଶ. ଚନ୍ଦ୍ର

ପ. ଚନ୍ଦ୍ର

୧୯ । ଚ. ପଞ୍ଚମ

କ୍ଷେତ୍ରେବ ମହାଦେଶ ବିସ୍ତୃତ ସେ ନରେଶ ଚର୍ଚ୍ଚି ମିଳିଲୁ ଆମ୍ଭେ ଆସି  
 ବିସ୍ତୃତର ଦରଶୀ ନାମ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ସୁଶୀଂ ସରସ୍ୱତୀ ନାମେ ତାଙ୍କ ଦାସୀ ହେ’  
 ନୃପବର”

ତାହାକୁ କଞ୍ଚକ ଦେଖିଲା, ସେ ନାରୀ ସମୃଦ୍ଧ ନ କଲ  
 ନୃପତି ବଳେ ଦେଲା ସକେତ ନାରୀ କଲ ଉଚ୍ଚବ ନବରେ ସେ’ ଗଲା ହେ ॥୮॥

ଯେ ସରସ୍ୱତୀ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପଞ୍ଚ ଗନ୍ଧବେ’ ପତି ଗନ୍ଧବେ ନାରୀ ବେଶେ ଗଲେ  
 କଞ୍ଚକକୁ ଧରିଣ ଶରୀର ବିଦାରଣ ମାଂସ” ମେଦ ଗୋଟାଏ କଲେ ହେ

ମହାପ୍ରଭୁ

ବିସ୍ତୃତ ବଡ଼ ଶୋକ କଲ, ତା ଅନେଶ୍ୱର ଭାଇ ଥିଲା  
 ସରସ୍ୱତୀକ ଆଶନ୍ତେ ଅଗ୍ନିରେ ପକାଅନ୍ତେ” ଦେଖିଣ ଗନ୍ଧର୍ବ ଧାର୍ମିକ” ହେ ॥୯॥

୧ । କ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ସୁଶୀ

୨. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ନାମେ ସୁଶୀ

୩ । ଶ. ନାମେ ତା ଧୋୟଲ ହେ

୪ । କ. ନୃପବର

୫. ମହାରାଜା

୬. ମହାପ୍ରଭୁ

୭ । କ. ଶ. ପ. କାଞ୍ଚକ

୮ । କ. ପଦ୍ମବ

୯ । କ. ନବରେ

୧୦. ନବରେ ସେ

୧୧ । କ. ନୃପବର

୧୨ । ଶ. ପ. ଗନ୍ଧବ

୧୩ । ପ. କଞ୍ଚକକୁ

୧୪ । କ. ଶରୀର—ମାଂସ

୧୫. ଗନ୍ଧବେ ବିଦାରଣ ମାଂସ

୧୬. ମାଂସ

୧୭ । କ. ଅନେଶ୍ୱର ଭ୍ରାତୃ ଥିଲେ

୧୮. ଭ୍ରାତୃ ଥିଲେ

୧୯. ଅନେଶ୍ୱର ଭ୍ରାତୃ ଥିଲେ

୨୦ । କ. ପକାନ୍ତେ

୨୧ । କ-ପ. ଗନ୍ଧବେ ଅସିଲେ ହେ

ମାର୍ଚ୍ଚ ସମକ ଭ୍ରାତ ଧରଣ ବେନିହାସି କଞ୍ଚନ ଦାହରେ ପକାଇଁ  
ଗନ୍ଧର୍ବ ଚନ୍ଦ୍ର ଗଲେ ପର୍ବେ ନେହେ ଦେଖିଲେ ମଲେ କଞ୍ଚନ ଶତେ ଶୁଭ ହେଁ  
ମହାପ୍ରଭୁ

କୁନ୍ତଳଟି ସେ ଶିଳବର, ନନ୍ଦଲ ପ୍ରବୋଧ ଉତ୍ତର  
ବସନ୍ତ ତାବତନେ ହୋଇଲ ଶାନ୍ତିମନେ ରାଜ୍ୟରେ କୁନ୍ତ ଅଧିକାର ॥୧୦॥

ବଲ୍ଲଭ ସୁପକାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ବଳିଆର ବ୍ୟାଘ୍ରମାଲ ସେହୁ ମାଇଲ  
କୁନ୍ତ ଆଜ୍ଞାରେ ଥାଇ ଗଜାକୁ ନ ଡରଇ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସାଧ୍ୟ କଲ  
ହେ ମହାରାଜା

ଭିତରେ ସଇନ୍ଦ୍ରୀକି ଫୁଲ, ପର୍ବେ ଗନ୍ଧର୍ବ ବୋଲି ଡରି  
ସେ ବିନୁ ଗଜା ଡରି ତାହାକୁ ସେବା କର ସମସ୍ତ ବିଭୁର ପରୁର ହେ ॥୧୧॥

ଶୁଣି ମାନବୋଦୟ ହୋଇଲକ ଆନନ୍ଦ ପାଣ୍ଡବେ ଏଣେ ସପ୍ତଗଲେ  
କଞ୍ଚନ ମହାଶୟ ଭୟ ଥିଲ ମୋହର ଗନ୍ଧର୍ବ ତାହାକୁ ମାଇଲେ ହେ  
ଆହେ ମାମୁଁ

ସୁଯୋଗ ହୋଏ ଯେତେବେଳେ, ସମ୍ପଦ ମିଳେ ପାତଳେ  
କଞ୍ଚନ ମହାଶୟ ଶତେ ସିଂହର କଲ ସେ ମଲ ମୋର କର୍ମପ୍ରଳେ ହେ ॥୧୨॥

୧ । ଶ. ଦେଖି

୨ । ଗ. ଭ୍ରାତେ ସେନାବେନି ହସେ

ଘ. ସକଳ ଭ୍ରାତେ ଧରଣ ବେନି ହାସେ

୩ । ଶ. ଅନଳେ ନେତ୍ର ପକାସଲେ

୪ । କ ଟ. ଦେଖିଲେ କଞ୍ଚନ ସତେଭ୍ରାତ ହେ

ଘ. ସତେ ସୁଧି ହେ

୫ । ଶ. ମହାରାଜା

୬ । ଗ ଘ. କୋକୁଭଟ

୭ । ଗ ଘ. ଶକ୍ତିଶା ସେ ବିଭୁଟର

୮ । ଗ. ତାର ଓପ୍ରଧବୀଣି ଦ୍ୟାନ୍ତ ସେ

କ. ପ୍ରମଣି ।

ଘ. ତାର ପ୍ରବୋଧ ବାଣି ସ୍ୟାନ୍ତ ନ ପ୍ରମଣି

୧ । ଗ ଘ. କୋକୁ

୧୦ । କ. “କୁନ୍ତଳଟି—ଅଧିକାର” ପାଠ

ନାହିଁ ।

୧୧ । ଗ ଘ. ବ୍ୟାଘ୍ର ମାଲକୁ ସେ ମାଇଲ

୧୨ । ଗ ଘ. କୋକୁ

କ. “ବଲ୍ଲଭ ସୁପକାର — ହେ ନନ୍ଦାରାଜା”  
ପାଠ ନାହିଁ ।

୧୩ । ଗ ଘ. ମହାରାଜା

୧୪ । କ ଟ. ଶୁଭରେ ସପ୍ତଗଲେ

୧୫ । ଗ. ବୋଲେ

ଘ. ଗନ୍ଧର୍ବ ବୋଲେ

୧୬ । କ. କେତେ ଶବ୍ଦ ଗଲେ

ଘ. ନାସ ଗଲେ

ଘ. ଶବ୍ଦ ଗଲେ

୧୭ । କ ଘ. କଞ୍ଚନ

୧୮ । କ ଟ. ରାଏ ଥିଲ

୧୯ । ଶ. ହୋଏ ତେତେବେଳେ

୨୦ । କ. ସତେ ସିଂହର

ଘ-ସ ମହାବଳ ସତେ ସିଂହର

୨୧ । କ ଟ. ମୈତଳ

କିନ୍ତୁ ଏ ସମୟ ମିଳନର ସମ୍ଭାବନା ଶୁଣି ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ନାହିଁ  
 ପୁଣି ତରଙ୍ଗେ ପଡ଼ି କହଇ କରଯୋଡ଼ି ମୋହର ଶତ୍ରୁ ଶଯ୍ୟା ଗଲ ଦେ  
 ନୃପବର

ଉଚ୍ଛବ କାଳ ସେ ଚୁମ୍ବର, ମୋତେ ସେ ପ୍ରତିକାର ନର  
 ସୈନ୍ୟ ସାହା ହୋଇଲେ ପିବଇ ମୁଣ୍ଡି ଭଲେ କି ନରକ ବିଷ ଗୁର ଦେ ॥୧୩॥  
 ମୋର ଗନ୍ଧ୍ୟ ଗାଈର ଆଶ୍ରୟକୁ ମୁଁ ଦେବ ପୁଅନା ନାମେ ଏକ ଗାବି  
 ନବଲକ୍ଷ ବହୁଇ ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ପୁଣି ଗାଈ ଦଶ ସହସ୍ର ସେ ଦୃଷ୍ଟ ଦେ

ନୃପବର

ପ୍ରାଣ ନାମ ମୋର ଗନ୍ଧ୍ୟ, ଚୁମ୍ବ ସେବା ଫଳ ହେଲ  
 ଆନନ୍ଦ ଦ୍ରବ୍ୟୋପନ ବାହୁ ମୋର ସୈନ୍ୟ ଦେ ଇଚ୍ଛା ନିଅ ପା ବୋଇଲ ଦେ ॥୧୪॥

୧ । କ. ମିଳିତର ସମ୍ଭାବନା

ଖ. ମିଳିତର ସମ୍ଭାବନା

୨ । ଖ. ଗାଈର ପାଦ

୩ । ଘ. ଉଚ୍ଛବ କାଳ ଦେ

୪ । ଙ. ପାଦରେ

୫ । ଚ. ମୋ ଗନ୍ଧ୍ୟ

୬. ମୋ ଗନ୍ଧ୍ୟ ମୁଁ

୭. ମୋ ଗନ୍ଧ୍ୟ ମୁଁ

୮ । କ. ଗାଈର ପାଦ

୯ । ଖ. ଗାଈ

୧୦ । ଙ. ବହୁଇ ନବଲକ୍ଷ

୧୧. ବ. ବହୁ ନବଲକ୍ଷ

୧୨ । କ. ଶ. ଶୟ

୧୩. ଗ. ପୁଣି ମାତ୍ର ଶୟ

୧୪. ଘ. ମର୍ତ୍ତ୍ୟେ ପୁଣି ମାତ୍ର ଶୟ

୧୫ । ଚ. ଖ. 'ସେ' ପାଦ ନାହିଁ

୧୬. ଙ. ହେଲ

୧୭. କ. ଦ୍ରବ୍ୟୋପନ

୧୮. ଘ. ଦ୍ରବ୍ୟୋପନ

୧୯. ଙ. ନିଅ ପା ବୋଇଲ ଦେ ।



ଶୁଣି ଦ୍ରୋଣ ବହୁର ନରକ୍ତି ସେ ବିରାଟ ପୋଏ ବିଶେଷ ନଗ୍ନେ ନକ୍ତି  
କୁନ୍ତୀ ନନୟା ଯା'ର' ନୋନ୍ତ ନାମ ତାଙ୍କର ପୁଅଟି' ସେହିଟି ଅଟନ୍ତି ଦେ

ଦ୍ରୋଣେନ୍ଦ୍ର

ସକ୍ଷ ପଣ୍ଡା ତେଣୁ ବୋଲନ୍ତି, ଅଜ୍ଞତେ ଦିନ ସେ ବଞ୍ଚନ୍ତି'  
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ପୁର ତର ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ନାମ ଯାର ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଦ୍ରୋପଦ ଦୁହିତ ଦେ' ॥୧୫॥  
ବଲ୍ଲଭ ପୁତ୍ରୀର ସେହିଟି ବୃନ୍ଦାବର ରେଷରେ ହୋଇଛି ପଶ୍ୟନ୍ତା  
ବ୍ୟାଘ୍ର ମାଲ ମାଲେ ପ୍ରତିଜ୍ଞ ଦେଖାଇଲ ଶୈଳନ ନରକ' ସୁଇକା' ଦେ

ଦ୍ରୋଣେନ୍ଦ୍ର

କଞ୍ଚନ ସଇନ୍ଦ୍ରୀ, ତାହାକୁ ଆଶା' ବଢ଼ାଇଲ  
ତେଣୁ ସେ କରି ତମ ଗୃହେ ଗୁପ୍ତରେ ଶ୍ରୀମ କଞ୍ଚନ' ଶରକୁ ମାଇଲ ଦେ' ॥୧୬॥  
ଗୋପ୍ୟ ନାମରୁ କରି ଗନ୍ଧର୍ବ ନାମେ ହୁଏ'' ଗନ୍ଧର୍ବେ ପୃଥିବୀ' କି ଆନ୍ତ  
ଶତେ'' କଞ୍ଚନ ମାରି ବିରାଟେ'' ଗୋପ୍ୟ କରି ତାହାକୁ ସାଦା ହୋଇଛନ୍ତି ଦେ

ଦ୍ରୋଣେନ୍ଦ୍ର

ସେ ପୁରେ ଛନ୍ତି ଫାଲଗୁଣୀ, ନବୁଳ ସହଦେବ ଦେନ'  
ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ ଚଣ୍ଡି ପୁଣେ ଅଛନ୍ତି' ରକ୍ତ ଦେନ' ଦ୍ରୋପଦ ନନୟା ଦେ' ॥୧୭॥

୧ । କ. କୋନ୍ତ — କାର

କ. କୋନ୍ତ — କାର

ସ. କୋନ୍ତ — ଯାର

୨ । ସ. ସୁଧୂଷ୍ଣ

୩ । ଗ. ବୋଲନ୍ତି

ସ. ଅଜ୍ଞତେ ଦିନ ନେ ବଞ୍ଚନ୍ତି

୪ । କ. ଅଜ୍ଞତେ ଦିନ ବଞ୍ଚନ୍ତି

ସ. ବିରାଟ ନଗ୍ନେ ରହୁଛନ୍ତି

୫ । କ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ । ସୁରରେ — ଦ୍ରୋପଦ

ଦୃଷ୍ଟଗରେ ।

ଗ ସ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ସୁରରେ ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ନାମ

କାର ସତତେ ଦୃଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ଦେ

୬ । କ ଗ. ମାଲିକ ପ୍ରତିଜ୍ଞ କରଇ

୭ । କ- ସୁଧୂଷ୍ଣ

୮ । ସ. କଞ୍ଚେନ

୯ । ଗ- ସ ଆସ

୧୦ । କ. କଞ୍ଚେନ

୧୧ । କ. ହୁଏ

୧୨ । ସ. ପୃଥିବୀ ଗନ୍ଧର୍ବେ

୧୩ । କ- ଗ. ପୁଣି

୧୪ । କ ଗ. ବିରାଟ

ସ. କଞ୍ଚେନ ମାରି ବିରାଟେ

୧୫ । ଗ ସ- ଅଛି

୧୬ । ଗ. ସେନ

୧୭ । କ. ସୁଧୂଷ୍ଣ ଛନ୍ତି

ଗ. ସୁଧୂଷ୍ଣ ଛନ୍ତି ।

ଏହି ସମୟ ପୁଣି ସେ ଟି ଗତ ବାହୁଣ ଚଉକ କୋଟୀ ବାର ସେନା  
ସାତ ଶତାବ୍ଦି ସନ୍ଧ୍ୟା ରଜ ଅଶୁ ବିମାନ ଉଡ଼ାଇ ବାରବର ବାନା ସେ

ଶୁଷ୍କ ଦ୍ରୋଣେ

କହନ୍ତି ମାନ ରୋଡ଼ିଲୁ, ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେଉଛୁ ଟି ଗତକୁ

ଯେଉଁ ଗରବମାନେ କଷ୍ଟକକୁ ମାଇଲେ ସାତା ହୋଇବେ ବସନ୍ତକୁ ହେ ॥୧୮॥

ଅନ୍ଧେରେ ସନ୍ଧ୍ୟା ନାଶ ନ କର ହେ ନରେଶ ତାହାର ଆଟ ବେନି ସାଇ  
କହେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶବ୍ଦକ ଏ ଦୁଃଖୀ ଲୋକେ ତାଙ୍କ ଟି ଗତ ତା'ର ସନ୍ଧ୍ୟା ପାଇ ହେ

ଶୁଷ୍କ ଦ୍ରୋଣେ

କହୁତ ଗାଈ ସେ ପାଇବା, ସବେ ଶୀଘ୍ରପାନ କରବା

ଶରଣ ପଶିବାର ହୋଇବ ପ୍ରତିକାର ତାହାର ସନ୍ଧ୍ୟା ତାକୁ ଦେବା ହେ ॥୧୯॥

ଏହା କହ କମ୍ପାଇ ରାଏ ମନ କରଇ କଷ୍ଟକ ମାରିଣ ଗରବେ  
ବିରୁଦ୍ଧେ ହୋଇ ସାତା ସନ୍ଧ୍ୟା ମାରିବେ ସାତା ଗରବେ ପ୍ରାଣ କି ପାଇବେ ହେ

ଶୁଷ୍କ ଦ୍ରୋଣେ

ଟି ଗତ ବାହୁଣ ଅଇଲେ, ଦେଖିବ ନୃପତିଙ୍କ ଗଲେ

ସାତାର କର୍ମପଲେ କଷ୍ଟକ ମଲ୍ଲ ତାଲେ ପାଣ୍ଡବେ ତେଡ଼େ ଶମ୍ଭୁ ମଲେ ସେ ॥୨୦॥

୧ । ଖ. ସେନା

୨ । କ. ଶେଷାବ୍ଦି ସେନା—କଳାଇ

ଗ. ରାତ ଗଲ—ଉଡ଼ାଇ

୩ । ଦ. ନନ୍ଦାରୁ ସେହି ରୁବନକୁ

୪ । କ. ସିଦ୍ଧିମାନେ କଷ୍ଟକକୁ

ଦ. କଷ୍ଟକକୁ

୫ । ଖ. ଡ. ହୋଇଲେ

୬ । ଚ. ଅନ୍ଧିତେ

୭ । ଖ. କଲ

ଗ. ଦ. ଆଠ

୮ । ଚ. ଲେବତାମ ଶୀତରେ

ଦ. ଲେବ ଦୁଷ୍ଟିତାମ ଟି ଗତ

୯ । ଚ. ଖ. ପାଇବ

୧୦ । ଚ. ଖ. ଶୀଘ୍ରପାନ କରବା

୧୧ । ପରଶ ପଶିବାର ନିମାମେଶିକ ଚର୍ଚ୍ଚିତ୍ତେ  
ରହୁ କର ରଜନ ସେନନ ସେ କଲେ ହେ

୧୨ । ଚ. କଷ୍ଟକ

ଦ. କପାଳ—କଷ୍ଟକ

୧୩ । ଦ. ପାରିଣ

୧୪ । କ. ନୃପତିଙ୍କ ଗଲେ

ଗ. ତାଲେ

ଦ. ବୋଲେ

୧୫ । ଖ. ସାତାଙ୍କ କର୍ମପଲେ

୧୬ । ଚ. ସହୁମଲେ ହେ

ଗ. ପୋଡ଼ିଲେ ୨୦ ପଦ୍ମିକ ପାଠ କାହିଁ

ଦ. କେତେ ଶତ୍ରୁ ମଲେ ହେ ।

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଶ୍ରୋଣେ ମଜ୍ଜନ ସେ ହିଁ ଗତ ସ୍ୱପନ ଦ୍ରୁପଦ କରି ବାନ୍ଧ ଶାଢ଼ୀ  
ସାର ବାଦ୍ୟ କଳାଈ ଆନନ୍ଦେ ଚଳିଯାଇ ବିରାଟ ଘରେ ଦେଲ ଧାଡ଼ି ଦେ'

ସେ ହିଁ ଗତ

ବାଟରେ ଶୁଣି ବସା କଲେ, ବିରାଟ ସଙ୍ଗରେ ମିଳିଲେ'  
ଗୋପାଳ ନାମେ ଗିରି ଚଢ଼ିରେ ରହି କରି ରଚନ ଶ୍ରେୟନ ସେ କଲେ ଦେ' । ୧୧।

ଚଢ଼ିକ' ପାଞ୍ଚ ପୁଣି ମନ୍ତ୍ର ଦେଶରେ\* ପୁଣି ସେଠାରେ ରୁଦ୍ରାଈଲେ ଆଟ'  
ମନ୍ତ୍ର ନୃପତି\* ଆଗେ ଉଗ୍ରସ ନଦେ କେଶେ ଶୁଣି ମୋହଗଲ' ବିରାଟ ସେ  
କୁନ୍ତଳଟେ'

ସଜାକୁ ଚୋଳି କୋଡ଼େ' ଧରି, ମୁଖେ ସିଞ୍ଚିଲେ ନେଇ ବାରି  
ଦେବନା ପାଇ କରି କଷକ ନାମ ଧରି ନୃପତି\* ବହୁ ଶୋଭ କରି ଦେ । ୧୨।

ହୋ ବିଦ୍ରୁମେ ହିଁ ଗତ ଧାଡ଼ି ଦେଲ ରୁଚିତ ମାନଗୋବିନ୍ଦ ସନ୍ତ୍ୟ ସେନ  
ତାକୁ ନୃପତି ସରି ପଳାଇ ଗଲେ ଉଚ୍ଚ ଶୁଭକ କସ ଏହୁ ଧୂଳି ଦେ  
କୁନ୍ତଳଟେ'

କାହାରେ ପଶିବ ଶରଣ, କମ୍ପାଇଁ ନୋହୁଲ' ମରଣ  
କହନ୍ତି କୁନ୍ତଳଟେ' ଶବ୍ଦ ଚୋର' ନିକଟ କମ୍ପାଇ କରୁଛ କାରୁଣ' ଦେ । ୧୩।

୧ । ଗ. ସେ

୨ । କ. ସ. ପାଞ୍ଚଲେ

୩ । ଗ. ପୋହରେ ୨୧ ପଞ୍ଚିର ପାଠ ନାହିଁ

୪ । କ. ସେ ଚଢ଼ି

୫ । କ. ମୟାଦେସ ସେ

୬ । ଗ. ଗ. ସ. ଆଠ

୭ । କ. ଗ. ସ. ନୃପତି

୮ । ଗ. ମୋହ ଗଲେ

୯ । କ. ଗ. କୋନ୍ତ ରଟେ

ଘ. କୋନ୍ତରଟ

୧୦ । ଗ. ସ. ତରେ

ଗ. ତୋଲେ

୧୧ । କ. ଗ. ନୃପତି

ଘ. କଷକ ନାମ ଧରି ନୃପତି

୧୨ । କ. ଗ. କୋନ୍ତରଟେ

ଘ. କୋନ୍ତରଟ

୧୩ । କ. ନେ ହୁଣା

ଗ. ନୋହୁଲ

୧୪ । କ. ଗ. ସ. କୋନ୍ତରଟ

୧୫ । କ. ଗ. ସ. କୋର

ଗ. ସତ୍ୟ ଶୁଣ

୧୬ । ଗ. କାରିଣୀ

ଗ. କଲ ରୁ କାରୁଣ

ସନ୍ୟ ଏବେ ସାଜିବା ଟି ଉଚିତ ପ୍ରାୟେ ପିବା' କରବା ଅପୂର୍ବ ଧମର'  
ବଞ୍ଚିର ସଙ୍ଗେ ନେବା' ଚାରି ହସ୍ତେ ମାଗିବା' ବ୍ୟାଘ୍ର ମାର ମାରଲୁ ଶର ହେ

ନରପତି

ବୋଲେ ମୋର ଭରସା ନାହିଁ, ସନ୍ୟ ନ ସାଜିବା' ଗୋସାଇଁ  
ଶୁଣି କରଣ' କୋନ୍ତେ ଆପଣେ ଆଜ୍ଞା ଦ୍ୟନ୍ତେ ଅଇଲେ ସନ୍ୟ' ସଜ ହୋଇ ଯେ ॥୨୩॥

ଶଙ୍ଖ ମହୁଣ' ଚୁଣ୍ଡ ଚାକ ମଦନ ଭେଷ୍ଟ ଅନେକ ଶାରଦାଦ୍ୟ ବାଜେ  
ରଥ ରଜ ଭୁବନ ପାତାନ୍ତି ବଳ ସଜ ସେନାଏ ହୋଇ ଶର ସଙ୍ଗେ'

ସେ ପୁଞ୍ଜନନେ''

ବହୁ ପତାକାମାନ' ଉଡ଼ି, ରଜେ'' ବାହାର ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି  
ଆପଣେ କୋନ୍ତଭିତ ସନ୍ତୋଷେଣ ଭବୁଟେ ରଥେନ ଶ୍ରୀହସ୍ତେ'' ସଜାଡ଼ି ହେ ॥୨୪॥

୧ । କ. ସାଜିବା ନୀତିକ ପାସେ କିନ୍ତୁ

୮ । କ-ଗ. ମୁହୂର୍ତ୍ତ

୨ । ଗ. ତା ବୁଲେ ସମର

୧ । ବ. ପାତାନ୍ତି ବଳ ସଜ—ସଜ

୩ । କ. ନେମା

ଗ. ସେନାସ୍ତ୍ର—ସଜ

୪ । ଗ. ତା ହାସେ ମରାଣିବା

ଘ. ବସେନ

୫ । ଗ. ସଜନ ସାଜିବା

୧୦ । ଗ. ଶୁଭାଙ୍ଗନେ

ଘ. ସଜନ ସାଜିବା

୧୧ । ଗ. ପତାକାମାନ

ଘ. ସଜନ ସାଜିବା

୧୨ । ଘ. ଚଳ

୬ । କ. ସୁଖି କର

୧୩ । ଗ. ଅପଣେ ରଥେନ ।

୭ । ଗ. ସ. ସନ୍ୟ ଅଇଲେ

କୁନ୍ତଳ ଆଜ୍ଞା ପାଇ ବଲ୍ଲଭ ସନ ହୋଇ ରନ ଉପରେ ଚିନେ କଲେ  
ସେ ଆଜ୍ଞା ପାଇକର ଅପୂର୍ବ ବେଶ ଧରି ଗୁହ୍ୟ କୁଣ୍ଡଳେ ଅଇଲେ ହେ'

ଗାଉବେଶେ

ଅଶ୍ରୁପୁଷ୍ପରେ' ଚିନେ କରି, ଗନ୍ଧ' ଶତର କରେ ଧରି'  
କୋନ୍ତକୁ ଦରଶନ କରି ଆନନ୍ଦ ମନ ସମର ଆରମ୍ଭ ଭରଣ ସେ' ॥୨୭॥  
ବିରାଟ ନୃପବର ବସିଲେ' ରତ୍ନବର' ଧନୁ ନାରୀନ ଧରି କରେ'  
ଯାତକେଶର ମନ୍ତ୍ରୀ ରଥ ବାହୁ ଅଛନ୍ତି କୋନ୍ତେ ଅଛନ୍ତି ସଙ୍ଗତରେ ହେ'

ସୁଞ୍ଜନେ'

ଦକ୍ଷିଣେ' ବଲ୍ଲଭ ରହିଲେ, ଗୁହ୍ୟ କ ବାମ ପାଶେ' ରଲେ  
ତଳଲେକ ସଇନି ବ୍ରାହ୍ମଣ ବେଦଧୂମା ଯୁବଗା' ଫୁଲହୁଳ ଦେଲେ ହେ ॥୨୮॥

୧ । କ ର ପ. କୋନ୍ତ

୨ । କ. ଗୁହ୍ୟ କୁଣ୍ଡଳେ ଅଇଲେ ହେ

୩. ପୁଣି କୋନ୍ତ ଆଜ୍ଞାରେ ବେଶେ ଗଲେ

ତରରେ ଗୁହ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ଅଇଲ ସେ

୪. ବାମ ପାଶେ ଗଲେ ହେ

୫ । ଗ. ଅପୂର୍ବରେ

୬ । ଗ. ପାଶେ

୭ । ଗ. ଅପୂର୍ବ ପିଠାରେ ରଇ ଚପି

୮. କରେ ଧରି ତର ଅଟି

୯ । ଗ. କୁନ୍ତଳ ଦରଶନ କରି ଆନନ୍ଦ ମନ

୧୦. କରେ ନିପକୁ ଆରମ୍ଭ ସେ

୧୧ । କ. ଗ. ନୃପବର ବସିଲେ

୧୨ । ପ. ରତ୍ନବର

୧୩ । କ. କରେ ଧରି

୧୪ । କ. ଯାତକେଶର — ସଙ୍ଗତରେ ହେ

୧୫. ମନ୍ତ୍ରୀ ନାତକେଶର ବାହୁରୁ ରତ୍ନବର

କୁନ୍ତଳେ ଗା ମଙ୍ଗଳରେ ହେ

୧୬ । ଗ. ଶୂନ୍ୟନନ୍ଦ

୧୭ । କ. ଦେଶିକ

୧୮. ବାହୁଗେ

୧୯ । କ. ଗୁହ୍ୟ କ ବାମ ପାଶେ

୨୦. ବାମପାଶେ ଗୁହ୍ୟ କ

୨୧ । କ. ବ୍ରାହ୍ମଣ କଲେ ବେଦଧୂମା

ମାଗଣିକ

୨୨. ଆନନ୍ଦେ ବେଦଧୂମା ତଳଲେକ

ହରିନ କୁଦଳ ।

୨୩. ଗଣିକା

୨୪. ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟ — ଗଣିକା

ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତେଜ ଶୁଣି ଚରଣ ଘୋଷେ କଳ୍ପ ଏ' ବନ୍ଧ୍ୟା ପୋଷ୍ୟ ଦୁହ କୁନ୍ତେ'  
 ପୃଥ୍ବୀ ଘୋଷେ ପୋଷ୍ୟ ଲକ୍ଷ ଚେକାକୁ ସେ ଆଟେ ଶୋଭା ଭୂମି' ଆନ୍ତେ ହେ  
 ପୁଷ୍ପଜନେ'

ଶୁଣି ବନ୍ଧ୍ୟା ଘୋଷରେ', ଚରଣ କରନ୍ତି ମନରେ  
 ଏହା ଭ୍ରମ' ଗନ୍ଧକୁ ଠାକୁରେ ଅପୋଷ୍ୟକୁ ବୁଝିବା ଚିନ୍ତା ସମୟେ ହେ । ୧୯॥  
 ବନ୍ଧ୍ୟା କରନ୍ତେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପାତ୍ର' ଚଳଣ ଚିନ୍ତା ଗୁମ୍ଫାରେ ମିଳିଲେ  
 ଦୁଇଟି ସେ ଦେଖିଣ' ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ପାତ୍ର ଚିନ୍ତା ଆସି ଓଢାଳିଲେ ହେ'  
 ପୁଷ୍ପଜନେ

ହାତ ଡାକରେ କଲେ ରଣ, ପ୍ରହାର କରି ନାନା ବାଣ  
 ରଣ ଶୁଣ ଶବଦ କାନି କର ବାଦ୍ୟ ଏକ ଆଉଟେ ପ୍ରହାରଣେ ହେ' । ୨୦॥

୧ । ଚ. ଘୋଷେ ଏ

ଖ. ଘୋଷେ

୨ । ଚ. ଘୋଷେ

ଗ. ଘୋଷେ ଘୋଷେ

୩ । ଘ. ପୃଥ୍ବୀ

୪ । ଘ. ଘୋଷେ ଘୋଷେ

ଗ. ଘୋଷେ ଘୋଷେ

୫ । ଘ. ଘୋଷେ

ଘ. ପୁଷ୍ପଜନେ

୬ । ଘ. ଘୋଷେ

୭ । ଘ. ଏ ଘୋଷ

୮ । ଘ. ଏମନ୍ତେ ବନ୍ଧ୍ୟା

ଘ. ଚରଣେ

୯ । ଘ. ସନ୍ଧ୍ୟା ପାତ୍ର

୧୦ । ଘ. ଦୁଇଟି ଦେଖିଣ

୧୧ । ଘ. ଗୁମ୍ଫାରେ ମିଳିଲେ ହେ

ଗ. ଓଢାଳିଲେ ହେ

୧୨ । ଘ. ପ୍ରହାରଣେ ହେ

ଘ. ପ୍ରହାରଣେ ହେ ।

ରଥୀ ଆଗରେ ରଥୀ ଦୁଃଖୀ ଓଷାରେ ଦୁଃଖୀ ପାଦକୁ ଏକ ଏକ ଯୁକ୍ତ  
ବରଷ' ଚନ୍ଦ୍ରର ଦେଲି ଘୋର' ସମୟ କେତେକ ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେଲେ ବଧ ଦେ'

ସଞ୍ଜନେ

ଏମନ୍ତେ ପ୍ରହରକ ରଣ, ସେ ଦେଲି' ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରହାରଣ'  
ବରଷ ସେନାମାନେ ମାରଣ' ହୋଧ ମନେ ଚନ୍ଦ୍ରର ସନ୍ଧ୍ୟା ସେଲେ ଶୀତ ଦେ' ॥୩୩॥  
ସେନାମାନେ ସକଳ ହୋଇଣ ଅସମ୍ଭାଳ ରଣେ ପଳାଇ ତତ୍ତ୍ୱ ଗଲେ'  
ବରଷ ସେନାମାନେ' ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୋଧମନେ' ଗୋଡ଼ାଇ ଚାଡ଼ାକୁ' ମାରଲେ ଦେ

ସଞ୍ଜନେ

ଯୋଜନେ ନେଲେ ଚାକୁ ତତ୍ତ୍ୱ', ସେଠାରୁ ବରଷ' ବାହୁଡ଼ି  
ସେନ୍ଧୁ ନିକଟେ ବନେ ରହିଲେ ଗୋଷମନେ' ରାତ୍ର ସକଳ ଶାରେ ଗୁଡ଼ି ଦେ' ॥୩୪॥  
ସେନା ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ' ରୁଣ୍ଡି ବରଷ ପ୍ରଶଂସଇ' ରକ୍ତନ ଚର୍ଚ୍ଚିରେ ନରଣ  
ସ୍ଥାନ' ଗୁଜନ ପାଣି ଦରସେ ବିନ ଦର' ରଜନୀ ଚର୍ଚ୍ଚିରେ ବସନ୍ତ ଦେ

ସଞ୍ଜନେ

ଚନ୍ଦ୍ରର ପଳାଇ ଯେ ଗଲ', ଗୋପାଳ ପ୍ରଦେ ମିଳଇ  
କହଇ ଦୁଃଖମନେ ଶୁଣି ଦେ ସେନାମାନେ' ବରଷ ମୋତେ ଏହା କଲ ଦେ ॥୩୫॥

୧ । ପ. ଏକ୍ତୁ ଆଗେ ଯୁଧ

୨ । କ. ବିରଟର

୩ । ଚ. ବହୁ

୪ । ପ. ବଧ ଦେ

୫ । କ. ପ୍ରହରକ କରଣ ଦେଲି

ଘ. ପ୍ରହରକ କରଣ ସେ ଦେଲି

ଘ. ପ୍ରହରକ ରଣ ଦେ ଦେଲି

୬ । ପ. ପ୍ରହାରଣ

୭ । ଚ. ଚ. ପ. ମାରଣେ

୮ । କ. ଚିନ ଦେ

୯ । ଗ. ଚିନକ ସନ୍ଧ୍ୟାବଳ ହୋଇଲେ

ଅସମ୍ଭାଳ ରଣ ଗୁଡ଼ିଣ ଧଳାପଲେ

ଘ. ସେନାମାନେ ସକଳ ହୋଇଣ

ଅସମ୍ଭାଳେ ଗଲେ ।

୧୦ । ଗ. ସନ୍ଧ୍ୟାମାନେ

୧୧ । ଘ. ଗୋଷମନେ

୧୨ । ପ. ଗୋଡ଼ାଇଣ ଚାଡ଼ାକୁ

୧୩ । ଚ. ଗ. ନେଲେ ଚାକୁ

୧୪ । ଗ. ଅଗଲେ

୧୫ । କ. ଚି. ସମନେ

୧୬ । ଗ. ରାତ୍ର ମନେ ବରଷ ଶୁଣି ସେ

୧୭ । କ. ଗ. ସେନା ସେନାକୁ

ଘ. ସନ୍ଧ୍ୟା ସେନାକୁ

୧୮ । କ. ଗ. ପ୍ରହରକ

ଘ. ପ୍ରହରକ

୧୯ । ପ. ସ୍ଥାନ

୨୦ । ଚ. ଚ. ଦର

୨୧ । ପ. ପଳାଇଣ ଗଲ

୨୨ । ଗ. ସେନାମାନେ

ଘ. ସେନାମାନେ

କହୁଛନ୍ତି ସେନାଏ' ଶୁଣି ତୁ ଗତ ରାଏ' ସମରେ ହାତ ନଏ ହୋଏ"  
 ଶୋରନା ତୁ' ନକର ଦେଖ କାଲି ସମର ଭୁଲୁ କାଲି ହେବ' ଜଏ ହେ

ନୃପବର

ତୋ ଅଭିମାନ ସୁଧାଇବୁ', ବରଟକୁ ଧରିଣ ଦେବୁ'  
 ହେସୁମାନ' କୁଇଁ କହୁଛୁ ନରପାଇଁ ଆମର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବୁଝିବୁ ହେ ॥୩୩॥

ଶୁଣିକରି ତୁ ଗତ ହୋଇଲକ ଉପର ସ୍ଥାନ' ଶ୍ରେୟନ ସର୍ବେ କଲେ  
 ରଜନୀ ପାହୁଲକ' ଦିଆଇଲେ' ଟମକ ସକଳ ସନ୍ଧ୍ୟ ସଜ ହେଲେ ହେ

ସୁଫଳନେ'

ବରଟ ସନ୍ଧ୍ୟ ସଜ ହୋଇ, ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଆସି ତହିଁ"  
 ବାକିଲ ରଣଗୋଳ ମାର ମାର ଚହଳ ସମୟେ' ବେନି ବଳ ରହି ସେ' ॥୩୩॥

୧ । ଖ. ସେହାବେ

୨ । ଖ. କାଲି ସମର-ରୁ ଦେଖିବୁ

୨ । ଖ. ପୋଷର

୩. କାଲି ବରଟକୁ ମାଝୁ

“ଶୁଣି ଗତ ରାଏ” ପାଠ ନାହିଁ

୮ । ଖ. ପ୍ରତିମାନ

୩ । ଖ. ହାତ ଅପତ୍ୟେ

୯ । ଖ. ପ୍ରାୟ

୪ । ଖ. ସୋତନା

୧୦ । ଖ. ପାତ୍ରନର

ତ ଘ. ସୋତନା ସେ

୧୧ । ଖ. ଅପାୟ

୫ । ଖ. ନିଜେ ହୋଇବ ତୋତ

୧୨ । ଖ. ନୃପବର

ତ. ହେବ କାଲି

୧୩ । ଖ. ଚଢ଼ିନାହିଁ

ଘ. ନିଜେ ହେବ

୧୪ । ଖ. ସହରେ

୬ । ଖ. ଖ. ଅଭିମାନ ସୁଧାଇବୁ

୧୫ । ଖ. ଧାୟି ନାହିଁ

ତ. ସୁଧାଇବୁ



ମିଶ୍ରଣ' ସୁତ କଲେ' ବହୁତ ସନ୍ଧ୍ୟା ମଲେ ଦୃଷ୍ଟଲେ ତ୍ରୁଗତର ଆଟି'  
ରହ ରହ ବୋଲିଣ ସେ ତ୍ରୁଗତ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଆଗରେ ଓଗାଲେ ବିରାଟ ହେ'

ସୁଞ୍ଜନନେ

ପାଲଟି' ତ୍ରୁଗତର ବଳ, ସେନାଏ' ହୋଇ ଏକ' ମେଳ  
ଅଭିମାନ କରଣି କଲେ ଅସଂଖ ରଣି ଲଗିଲା ଭଣ୍ଡି ମହାଗୋଳ' ସେ ॥୩୭॥

ବିରାଟ ସନ୍ଧ୍ୟା ମଲେ ଉପଶ ପଳାଇଲେ ଏହି ସମୟ ବୃକୋଦର  
ନକୁଳକୁ ଠାରିଲେ ଆପଣେ ପଳାଇଲେ' ଅପସରରେ ଗ୍ରନ୍ଥି କାର ହେ

ସୁମକାର

ଗ୍ରନ୍ଥିକ ଦେଖ' ଚତୁଃ ରଲେ, ସନ୍ଧ୍ୟାମାନେ ହେ' ପଳାଇଲେ  
ବଞ୍ଚିରୁକୁ ନିକଟେ ନ ଦେଖି କୁନ୍ତରୁଟେ' ଆପଣେ ଦୃଷ୍ଟଣ ଅଇଲେ ହେ ॥୩୮॥

ବିରାଟ ଏକାଥିଲେ ସିଂଗତ ଓଗାଲିଲେ ଚଉଦକୋଟି ସେନା ଦେନ  
ଅନାଇଲେ ବିରାଟ ନାହାନ୍ତି କୋନ୍ତରୁଟ ବଞ୍ଚିରୁ ଗ୍ରନ୍ଥି କ' ସେ ବେନ ହେ

ସୁଞ୍ଜନନେ

ବିରାଟକୁ ନ ଚିତ୍ରେ କିଛି, ଦେଖନ୍ତି ସନ୍ଧ୍ୟା ପଳାଇଛି  
କପାଳେ ମାରେ କର' ଧକ ଶବନ ମୋର କଞ୍ଚକ' ବିଦୁ ଯାହା ଅଛି ହେ ॥୩୯॥

୧ । ଶ. ମିସ୍ରାଣ

୧. ମିଶ୍ରଣ

୨ । ସ. ଦୃଷ୍ଟ କଲେ

୩ । ଶ. ଗ. ପ. ଆଠ

୪ । କ. ଗୋଲେ ବିରାଟର ହେ

ଖ. ଉଗାଳି ବିରାଟ ସେ

ଗ. ଓଗାଲିଲେ କାଟ ହେ

୫ । ସ. ପାଲଟେ

୬ । ଶ. ବେହାରା

୭ । କ. ଗ. ପ. ହୋଇଲେକ

୮ । ଶ. ଗ. ପାସର

୯ । ଗ. ପ. ଅପସରସ

୧୦ । କ. ପ. ମାହାଗୋଳ

୧୧ । ଶ. ଗ. ପ. ଦୃଷ୍ଟଲେ

୧୨ । ଶ. ଚବନ

୧୩ । କ. ଗ. ପ. କୋନ୍ତରୁଟେ

୧୪ । କ. ଗ୍ରନ୍ଥିକ

୧୫ । କ. ଗ. କପାଳେ ମାରି କର

୧୬ । ପ. କଞ୍ଚକ

ନେତା ସାହା ହୋଇବ କେ ଏହି ଉପରିବ ପକାଇ ପାଇଆନ୍ତି' ପୁଣି  
ଦୁର୍ଜନ' କୁଳଭଟ୍ଟ' ଆରମ୍ଭେ ସାଜି ଆଟ ସେ ମରାଇଲୁ' ମୋତେ ଆଣି ଦେ  
ଗୋ ବିଧାତା'

ଆଗଣେ ମୁଣ୍ଡି ସେ ଡୁଡିଲ, ଜଳପ୍ରସ୍ତରେ ପ୍ରୀତି ନଳି  
ମୋର ରାଜକୁ ନେବି ସାହା ତାକୁ ବଢ଼ିବୁ' ମୋତେ ରଣକୁ ଦେଲୁ ପେଲି ଦେ ॥୩୩॥  
ରଣ ପାର ଜଣିବ ଆଜି କାହିଁକି ପିବି ବିରାଜି ଧନୁଶର ଧରି  
ତୋପେ ବିରାଇ ନାଶ୍ତ ହୋଇଲେ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ବହୁତ ସନ୍ଧ୍ୟା ଚାହିଁ ମାରି ଦେ  
ଏସ ବିରାଟ

ବାହୁ ବିଜିଲେ ଶତେ ଶର', ପଡ଼ିଲ ସେନାକ' ଉପର  
ଶତେକ ସେନାମଲେ 'ଦେଖି ଆଟ' ଦୃଷ୍ଟିଲେ କରନ୍ତି ଅସଂଖ୍ୟ ସମର ଦେ' ॥୩୪॥  
ନିରାକ ଉପର ମାଇଲେ ଶତେ ଶର' ବେଦଲ ତାଙ୍କର ଅଙ୍ଗରେ  
ତୋପେ ଡୁରୁରାବୁନ ହୋଇଣ ବରପନ' ମିଳିଲୁ ବିରାଟ ଆଗରେ ସେ  
ପୁଞ୍ଜନନେ'

ବିରାଟ ଶତ୍ରୁ' ଛେଦିଲ, କୋପେଣ ତାହାକୁ ବୋଇଲ  
ସଖା କଞ୍ଚିକ ମଲୁ ତୋ ପ୍ରାଣ ଆଜି ରଲୁ କି ଯୁଦ୍ଧ କରୁଛୁ ପୈକଲରେ' ॥୩୫॥

୧ । ଶ. ଦେବରୁ

୨ । ଶ. ପଳାପିତ୍ର

୩ । ଶ. ପୁନିବ

୪ । ଶ. ପ. କୋଳଭଟ୍ଟ

୫ । ଶ. ଅନ୍ତେ ସାଜିବା ଆଟ ମରାଇଲୁ

ଘ. ଅନ୍ତେ ସାଜି ଆଟ ମରାଇଲୁ

ଘ. ଆଟ ମରାଇଲୁ ଦେ

୬ । ଶ. ବିଧାତା

୭ । ଶ. ସନ୍ଧ୍ୟା ସେ ନେମ—ବିରାଟ

ଘ. ବିରାଟ ସେ—ବିରାଟ

୮ । ଶ-ପ. ମର

୯ । ଶ-ପ. ପଡ଼େ ଶର

୧୦ । ଶ. ସେଦ୍ଧାଟ

୧୧ । ଶ. ସେଦ୍ଧା

୧୨ । ଶ. ପାଠ

୧୩ । ଶ. ପ. କୋଳଭଟ୍ଟ

୧୪ । ଶ. ପ୍ରସ୍ତର

ଘ. ପ୍ରାଣ ସତେ

ଘ. ପ୍ରସ୍ତର—ପ୍ରସ୍ତେ ଶର

୧୫ । ଶ. ପକ ହୋଇଲେ ବିର ପକ

ଘ. ହୋଇଲେ ବିର ପକ

୧୬ । ଶ. ସେ ପ୍ରସ୍ତର

୧୭ । ଶ. ଶତ୍ରୁ

ଘ. ବିରାଟେ ସହସ୍ରେ

୧୮ । ଶ. କଞ୍ଚିକ ମଲୁ କି ଯୁଦ୍ଧ—କଞ୍ଚିକ

ଏ କାଲିଲେ ।

ଘ. କଞ୍ଚିକ ବୋଇଲ ଦେ

ଘ. ସାଖା କଞ୍ଚିକ—ସୁଧ କଞ୍ଚିକ

ବୋଇଲ ଦେ ।

ଶୁଣି ବିରାଟ ବୋଲେ କହନ ପଦ ମଲେ ଶତସ୍ତ୍ରେ କହନ ମୋ ବଳ  
ଏହାକି ତୁ ନ ଜାଣୁ ଧରଣ ମାଗିଆଣୁ ଆଜ ଦେଖିବୁ ପମ ଆଳରେ

ସେ ଭ୍ରମର

ବୋଲଇ ବେଢ଼ି କଣି ଧର, ଜୀବନେ ଏହାକୁ ନ ମାର  
ପ୍ରଭାତ ଏ ପାମର କରୁଅଛି ଅପାର ଭାବିବା ରାଶିମା ତାହାର ହେ । ୧୧ ।

ଶୁଣି ଶାରେ ବେଢ଼ିଲେ ବହୁ ସମର କଲେ ବିରାଟ ଘୋର ଯୁଦ୍ଧ କଲେ  
ଧିରତ ଶର କରେ ଧନୁ ସୋଣ ଛେଦିଲେ ଖଡ଼ଗ ପଳା ସେ ଧଇଲେ ସେ

ସେ ବିରାଟ

ତଳକୁ ଡେଇଁଣି ପଡ଼ିଲେ, ପଞ୍ଚଶ ସେନା ସେ ମାଇଲେ  
ଧିରତ କୋପ କରି ଗଦା ବୁଲଇ ଧରି ବିରାଟ ଛୁମ୍ବରେ ମିଳିଲେ ହେ । ୧୨ ।

୧ । ସ. ସନ୍ତ ମାଗିଣ ଆଣୁ

୨ । କ. ଭ୍ରମର

୩ । କ. ବେଢ଼ିକର

୪ । କ. ନବନେ

୫ । କ. କରୁଛି

୬ । ଶ. ପାମର ଭାବି ମ ରାଶିମା ସ୍ବେଦାର ହେ

ସ ତାହାର ଭାବିମା ସେ

୭ । ଗ. ଯୁଧ୍ବ କର

ସ. ଯୁଧ୍ବ କଲେ

୮ । କ-ଗ. ସର

୯ । ଶ. ଘ. କଲେ

୧୦ । କ. ସଲେ

୧୧ । ଗ. ଯୁଧ୍ବ ଧର ସେ

୧୨ । କ. ଡେଇଁ

୧୩ । କ. ସେନାପ

ଗ. ସେନା

୧୪ । ଶ. କର

୧୫ । ଘ. ବିରାଟେ ଘୋର ଯୁଧ୍ବ କଲେ ହେ ।

ରକା ବେଗେ ବୁଲଇ ପ୍ରାୟ କଲେ ନେଇ ଶତ୍ରୁଣ ପଳା' ହେଲୁ ତୁର  
ତ୍ରୁଗତ କରି ବେଷ ବରଷ ଶକା କେଶ ଧରିଣି ନେଲକ ସରରେ ହେ

ସୁଞ୍ଜନେ

ରଥରେ ନେଇଣ ବାନ୍ଧଲେ, ଆନନ୍ଦେ ଶଙ୍ଖଧ୍ବଜ କଲେ  
ସକଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ସଙ୍ଗେ ଫେରିଲେ ନାନା ରଙ୍ଗେ ଗୋପାଳ ଗିରିରେ ମିଳିଲେ ହେ ॥୪୩॥

ସକଳେ ସ୍ଥାନ ପାରି' ରାଜନ ତହିଁ କର' ଶ୍ରେମନ୍ତେ ହୋଇଲୁ ରଜନୀ  
ବରଷକୁ ଫେଡ଼ିଣ ପାସରେ ବସାଇଣ' ଶ୍ରେକ ଆସନେ ନୃପବେଳ ହେ

ସୁଞ୍ଜନେ'

ବଞ୍ଚିବ ଗୁପ୍ତିକ ଯେ ଗଲେ, ବଟ ମୂଳରେ ବସିଥିଲେ  
ତର ତର ହୋଇଣ' କୋନ୍ତେ ପକାଇଛନ୍ତି ଦୁରୁହ' ଅନାଇଁ ହସିଲେ ହେ ॥୪୩॥

୧ । ଡ. ଖ. ଡଳ

ସ. ପ୍ରହାର କଲ - ଡଳା

୨ । କ. କେଦ

ଖ. ଧରାଦେଶ

୩ । ଙ. ବାନ୍ଧିଲ

୪ । ଙ. ଆନବେଶ

୫ । ଙ. ପାଠ ଲାଟୁ

୬ । ସ. ସେନା

୭ । ଙ. ସେନଶ ଅତି ବେଗେ

୮ । ଙ. ମିଳିଲ

୯ । ଙ. ତର

ସ. ପ୍ରାୟ ପାରି

୧୦ । ଙ. ବେଗେ ପାରି

୧୧ । ଙ. 'ବସାଇଣ' ପଠ ଲାଟ ଧରୁ

୧୨ । ଙ. 'ରଥରେ—ସୁଞ୍ଜନେ ।'

ପାଠ ନାହିଁ ।

୧୩ । କ. ଗୁପ୍ତିକ କେ କଲେ

ଖ. ଗୁପ୍ତିକ କେ ଗଲେ

୧୪ । ଙ. ବାନ୍ଧେ ବଟ ମୂଳରେ ଥିଲେ

୧୫ । ସ. ତର ତର ହୁଅନ୍ତୁ

୧୬ । ଙ. ହୁଅନ୍ତା କୁନ୍ତେ ଦୁରୁହ

ସ. ଦୁରୁହ

ବଞ୍ଚଇ ସୁପକାର ଗ୍ରନ୍ଥିକଣ୍ଠି ଆବର ପଡ଼ିଲେ କୁନ୍ତଳ ଚରଣ  
ମୟୂର ବନ୍ଧେ ବାଣ କପୋତେ କର ମାଣ ସେ କୁନ୍ତେ କହନ୍ତି ଡୋଧେଣ  
ଆରେ ଶ୍ରୀମା

ଜାଣିବ ପେଟ କଥା ଭୁବ୍ଧ, ବନସ୍ତେ ଯେତେ ଦୁଃଖ ସନ୍ଧି  
ସେବା ପୋଷିଲୁ ତୋତେ ତାହାକୁ ଅନମିତେ ମରାବାର ନ ଯୋଗାଇରେ ॥୪୫॥

ତାର ଶତେକ ଶକା ପ୍ରାକର୍ମେ ଅନର୍ଗଳା ତାକୁ ମାଇଲୁ କ କାରଣ  
କଞ୍ଚଳ ଯେବେ ଥାନ୍ତା ଗଜାକ ବନ୍ଦୀ ଯାନ୍ତା ତୁ ଗତ ରୁରର ରଣରେ  
କମ୍ପା ନ ମଲ ମୁ ପାମର, ବିରାଟ ବନ୍ଦୀଗଲ ମୋର  
ଧର୍ମନକ ସନ୍ଧବ ତୋର ଦେହ ରକ୍ତବ କଟୀଳ ବିରୁର ତୋହର ରେ ॥୪୬॥

ବଞ୍ଚଇ ଯୋଡ଼କର ଜଣାଇଲେ ରୁମ୍ଭର ଅଯୋଗ୍ୟ ତା ରୁର ଗନ୍ଧକୁ  
ସେ ବିରାଟ ପାମର କୁହୁତ ଜାନ ତାର ଏମନ୍ତ ବୋଇଲୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେ

ମହାପ୍ରଭୁ

ତେଣୁ ଅଇଲୁ ଅପସରା ନି ଗତ ଗଜା ନେଲୁ ଧରି  
କହନ୍ତି ଧର୍ମସୁତ ବୁଝିଲୁ ତୁ ଏମନ୍ତ କହିଲୁ ପ୍ରଣାମ ସେ କର ରେ ॥୪୭॥

୧ । କ ଙ. ଗ୍ରନ୍ଥିକଣ୍ଠ

୨ । ଚ ଚ. ଦୋଗ୍ରବ

୩ । କ ଙ. ଚରଣେ

୪ । ଚ ଚ. ଦୋଗ୍ର

୫ । ଙ. ଅଦେ

୬ । କ ଙ. ସନ୍ଧ

୭ । କ. ପୋଷିଲୁ

୮ । ଙ. ତାହାର ଶତେ ଶକା କଲର

ର. ତାହାର—କଲରେ

୯. ତାହାର ସତେ ଶକା କଲରେ

୧୦ । ଚ-ଚ. କ କାରଣେ

୧୦ । ଗ. କହେକ

୧୧ । କ. ବାନ୍ଧପାନ୍ତା

୧୨ । ଙ-ଘ. ରୁଚ କ ସରଣେତେ

୧୩ । ଚ ଙ. କମ୍ପା

୧୪ । କ ଙ. ଘେବ ତୋର ଦେହ ସନ୍ଧବ

୧୫ । ଚ ଙ. ଦ; ତାହାତ

୧୬ । ଙ. "ତେଣୁ—ଧରି ।" ପଠ ନାହିଁ ।

ଚ. ନେଲୁ ତାକୁ ଧରି

୧୭ । କ. ପ୍ରସସା ସେ କଲରେ

ଙ. "କହନ୍ତି — କଲରେ" ପାଠ ନାହିଁ

ର. ସେ ପ୍ରସସା କଲରେ ।

ଶୁଣି କହେ ମାରୁତ ଏବେ ଯିବ ଚନ୍ଦ୍ରକ ମାରିବ ତୁ ଗରବ ଆଟି  
ଆଣିମି ତାକୁ ବଳେ କୁମ୍ଭ ଚରଣ ତଳେ ଦେବ ସେ ସିଂଗର ବିରାଟ ହେ'

ମହାପ୍ରଭୁ'

ବିରାଟ ଦଶାଏ ପାଇଲୁ, ଏବେ ଉପରକୁ ଚେଳିଲୁ'

ଧର୍ମନନ୍ଦନ ହସି କୋଳ କରନ୍ତି ଆସି ସେବେ ସୁଦୟା' ତାକୁ ଦେଲୁ ହେ' ୩୮।

ରଖିଲେ ମୋର ପ୍ରାଣ ବିରାଟ ବେଗେ ଆଣ ନ ଦେଖି' ତାକୁ ମୁଁ ମରିବି  
ନକୁଳକୁ' ଦେଖେ ପାଞ୍ଚ ହଜ୍ଜି କଲାଣ' ଏ ବୃକ୍ଷମୂଳେ ମୁଣି ଥିବ ଦେ

ଶ୍ରୀମସେନ'

ନକୁଳ' ସଙ୍ଗେ ଦେଖିଗଲେ, ଗୋପାଳ ଗିରିରେ ମିଳିଲେ

ଦେଲେନ ସିଂହରାଜ ବୃକ୍ଷେ' ବେଗେ ଉପାଡ଼ି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଉପରେ ପିଟିଲେ ହେ ୩୯।

୧ । ଖ. 'ଶୁଣି କହେ-ଆଟି ।' ପାଠ ନାହିଁ

ଗ. ପାଠ

୨ । ଖ. ବିରାଟ ରାଜାକୁ ଅଣିମି

୩ । ଖ. ପାଠ ନାହିଁ

ଗ. ମାହାପ୍ରଭୁ

୪ । କ. ଚଢ଼ାଲି

ଖ. ପାଠ ନାହିଁ

୫ । କ. ବୋଲନ୍ତି ପାଞ୍ଚି ସେବେ ସୁଦୟା

ଗ. ଆସି ନହନ୍ତି ତାକୁ ହସି ଏବେ ସୁଦୟା

୬ । ହସି ବୋଲନ୍ତି କୁଳୁ ବୁଝିଲିବ

ସେମନ୍ତେ ସିଂହସେ ବାଜକଲୁ ପଡ଼ିଲେ

୭ । କ. ଉଠିଲ ବିରାଟ ସୁଖ ବିରାଟକୁ

ନ ଦେଖିଲେ ।

୮ । ଖ-ସ. ନ ଦେଖି ତାହାକୁ ମରିବ

୯ । କ ଗ ନକୁଳ

୧୦ । କ ଖ. ସୁକଳାଣ

ଗ. ହୋଇ ତଳାଣ

୧୧ । ଖ. ସୁପତାର

୧୨ । ଖ. ଶୁଣିବ

ଗ. ନକୁଳକୁ

୧୩ । କ. ଦେଲେ ସିଂହରାଜ ବୃକ୍ଷ

ଗ. ସିଂହରାଜ ବୃକ୍ଷେ

ଗ. ସିଂହରାଜ ବୃକ୍ଷେ

ଧଇଲେ ବେନି ହସ୍ତୀ କୋପଇରେ ମାରୁକ ସେନାକ' ଉପରେ ପଡ଼ୁକି  
ବଦଧ ଶରମାନ ଅଙ୍ଗେ ହୁଅନ୍ତି ରୁଣ୍ଡି' ଖୋସେ ଗୁଡ଼ନ୍ତି ଦୀର୍ଘରକ୍ତ ସେ  
ସେ ଗୁହ୍ନିକ"

ବୃଷ ବୁଲଇ' ନିଜକର, ଅନେକ ସନ୍ଧ୍ୟା କଲେ ଭୂର  
ରଥ ରଥୀ' କରୁକି ବହୁତ ସନ୍ଧ୍ୟା ପଡ଼ି କୋପେ ମାରନ୍ତି ସୂତକାର ହେ ॥୧୦॥

ଧରଣ ବଣୁମୁଖି' ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ ସେ ମାରନ୍ତି ନିସବେ କେ' ପଶେ ଶରଣ  
କାହାକୁ' ସେହୁଠାଏ ମାରନ୍ତି ଗୋଇଠାଏ କେ ତାକୁ' ନୋହୁଲ ରକ୍ଷଣ ହେ

ସୁଞ୍ଜନନେ

ଚିନି ପଉଣି' ସନ୍ଧ୍ୟା ମଲେ, ଆଉ ଯେତେକ ତହିଁ' ଥିଲେ  
ପାଦ ଭୁଜ କାହାର ଦାତେ' ହୋଇଛି ଭୂର କେବଳ ପାଣ ଦେନି' ଗଲେ ହେ ॥୧୧॥

୧ । ଶ. ସେନାକ

୬ । କ ଚ ବିପ୍ଳବ

୨ । କ. ସରମାନ ଅଙ୍ଗେ ହୁଅନ୍ତି ରୁଣ୍ଡି

୭ । ସ. ବହୁମୁଖ

୩. ପ୍ରତିସର ସଙ୍ଗେ ହୁଅନ୍ତି ରୁଣ୍ଡି

୮ । ଶ. ସେ

୪. ସରମାନ—ରୁଣ୍ଡି

୯ । କ ଗ. କାହାକୁ

୫ । ଚ. ଗୁହ୍ନିକାର

୧୦ । ଶ. କାହାକୁ

୬ ସେ ଗୁହ୍ନିକ

୧୧ । କ ଟ. ଶେଉଣି

୭ । କ ଗ. ବୃଷ ବୃଷେ ବୁଲଇ

୧୨ । ଗ ଦ. ସନ୍ଧ୍ୟା

୮. ବୃଷ ସେନା

୧୩ । କ. କାହାକି ପାଦେ

୯ । କ. ରଥରେ ରଥ

୧୪ । ଶ. ପ୍ରାଣପାତ୍ର

୧୦. ରଥେ ରଥ

ବିଷୟ ସୂଚୀର କେବଳ ଧରା ସମ୍ବନ୍ଧ ଶୂନ୍ୟ ମାତ୍ରରେ ଟେକି ନେଲେ  
 ବୁଦ୍ଧିଙ୍କ' ପାତ୍ରରେ ପକାଇ ନେଇ' ବଳେ ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ ତୋଷ ହେଲେ ହେ

ସୁପକାର

ଉତ୍ତମ କରନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମଣ, ସେ କୁନ୍ତେ' ବୋଲନ୍ତି ବଚନ  
 ଛାଡ଼ି ଏ ଚିତ୍ରକୁ ପାଇ ତା'ର ଦେଖକୁ' ଶୁଣି ଗୁଡ଼ିଲେ ଶ୍ରୀମତେ ହେ ॥୧୨॥

ଚିତ୍ରର ପଲାଇଲେ ଉତ୍ତମ କଲେ ମିଳିଲେ ଦେଖନ୍ତି ସନ୍ଧ୍ୟାଙ୍କ' ବଚନ  
 କପାଳେ' ନର ମାରି ଏହାକୁ ବାଛି କରି ଦେଲେ ଯେ' ହସ୍ତିନା ଭୂପାଳ ହେ'

ହେ ଦଇବ'

କି ବୋଲି ତାହାକୁ' କହିବି, କେମନ୍ତେ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବି'  
 ଏବେ ବିଷୟ ସାରା ଚଳଇ ଧୀର ଧୀର ଆକୁଳ ସନ୍ଧ୍ୟାଙ୍କର ବୋଲି ହେ ॥୧୩॥

୧ । ଶ. ଶୂନ୍ୟରେ ଟେକି ଦେଖିଲେ

ସ. ଶୂନ୍ୟରେ ମିଳିଲେ ଦେଖିବ

୨ । କ. ଶ. ବ. କୋଳେ

ସନ୍ଧ୍ୟା ।

୩ । କ. କୋଳେ ନେଇ

୪ । କ. କ. କୋଳେ

ର. ନେଇ କୋଳେ

୫ । ଶ. ଦେଲେ

୬ । କ. ଛାଡ଼ି ବାଛି ନେଇ

୧୦ । ସ. ଶ୍ରୀମତେ ହେ

୭ । କ. କୋଳେ

୧୧ । କ. ହେ ଦେବ

ର. ସ. କୋଳେ

୧୨ । ସ. ଶ୍ରୀମତେ ହେ

୮ । ଶ. କାହିଁ ସେହି ପରି

୧୩ । କ. କହିବ

ର. ସ. ଆକୁଳ

ଶ. ପ୍ରସନ୍ନ ପ୍ରସନ୍ନ

୯ । କ. ଶ. ସନ୍ଧ୍ୟା



ଏଣେ କୋଳେ ବିରଟ ଧରିଣ କୁନ୍ତରଟି ଶ୍ଵରା' ଆଶ୍ଵାସନା କଲେ  
ବିରଟ ନୃପବର କୁନ୍ତର ଆଗରୁ' ସମର ଦୃଢ଼ାନ୍ତ କରୁଲେ ହେ  
ଆହେ ଭଟେ'

କଞ୍ଚକ ଶତେ ପିଂଡ଼ି ବଳ, ସେ ନୋହେ ବଳିଭକ୍ତ କୁଳ  
ମହା ବିଶ୍ଵମୁଖିରେ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ହାତରେ' ମାଲଲେ ତ୍ରୁଗରର ବଳ ହେ ୧୩୩

ଏ ଛନ୍ଦ୍ର ନି' ସମର କଲେ ଚଢ଼ି ଅପାର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ମଣିଲ ଏହାକୁ  
ଆମ୍ଭ ବେଳ ନରେଶ ଆଖିଲେ ଧରି ନେଶ ଚରଣ ନ ଲଗେ ଚଳକୁ ହେ  
କୁନ୍ତରଟି'

ଏ ସମସାର କେନ୍ଦ୍ର ନାହିଁ, ଶୁଣିଣ କୁନ୍ତରଟି' କହ  
ସେହି ସେ ମହାଦାର' ଅଂଶେଶ ଅବତାର ପଛେ ଜାଣିବୁ' ରଜା କୁହ ହେ ୧୩୪

୧ । କ. ପ. କୋନ୍ତରଟି

ପ: ମାହା ବିଶ୍ଵମୁଖିରେ ଯୁଧ କଲେ

ଘ. ସେନେଶ କୋନ୍ତରଟି

ରାଧାରେ ।

୨ । କ. ଶ. ଶୁଣର

୭ । କ. ଶ. ପ୍ରସିଦ୍ଧ

ପ: ପୁରର

୮ । କ. ଶ. ପ. ଅମ୍ଳେ

୩ । କ. ନୃପବର କୋନ୍ତର ପସର

୯ । କ. ଶ. କୋନ୍ତ ରଟେ

ଘ. ପ. କୋନ୍ତର ରୁମ୍ଭର

ପ. କୋନ୍ତରଟି

୪ । କ. ର. କୋନ୍ତରଟି

୧୦ । କ. କୋନ୍ତରଟି

ପ. କୋନ୍ତରଟି

ଘ. ପ. କୋନ୍ତରଟି

୫ । କ. କଞ୍ଚକ ପତେ ସପ ବଳ

୧୧ । କ. ଶ. ପ. ସେହି ମାହାବିର

ଘ. କଞ୍ଚକ ପତପିତ୍ତ ବଳ

୧୨ । କ. ପିଣ୍ଡିକୁ

ପ. କଞ୍ଚକ ପତେ ସିଦ୍ଧ ବଳ

ଘ. ପ. ରାଣିମୁ'

୬ । କ. ବିଶ୍ଵମୁଖରେ ଯୁଧ କଲେ ରାଧାରେ

ଘ. ବିଶ୍ଵମୁଖରେ ଯୁଧ କଲେ ହାତରେ

ସନ୍ତୋଷେ ତତ୍ତ୍ୱଂ ଗଲେ ନିଜ ରାଜ୍ୟେ ମିଳିଲେ' ସଦଳେ ନଲେ ଦରଶନ'

ସବଜନେ ଶୁଣିଲେ ବଞ୍ଚିଲେ ପ୍ରଣୟିଲେ ଦରସ ସବୁକର' ମନ ହେ

ପୁଞ୍ଜନେ

ନୃପତି ନରରେ' ପ୍ରଦେଶ, ବଞ୍ଚିଉ ମିଳିଲେକ ରୋଷ

ସଦନ ସନ୍ଧ୍ୟା ରଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଶିଳା ନଲେ ଏ ଘାନ ବଶ୍ମମୁର' ଦାସ ହେ ॥୧୭॥

### ଶ୍ରୋତାଣି ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—କଲ୍ୟାଣ ଆହାରୀ

ସରାରେ ବିଜୟେ ଦୃଢ଼ଯୋଧନ ରାଜା' ସକଳ ଭ୍ରାତ' ସଙ୍ଗେ ଦେନ

ସ୍ୱସ୍ତ୍ର ଦ୍ରୋଣ କର୍ଣ୍ଣ ଶଲ୍ୟ ଭୀଷଣ କୃପ' ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା' ଶକୁନି

ବିଦୁର, ସୋମଦତ୍ତ ସେ ଅନମୂସ

ସକଳ ସେନା ସନ୍ଧ୍ୟାମାନେ ଅଛନ୍ତି ସରତେ ବିଜୟ' ନରେଶ ॥୧॥

୧ । ଶ. ହୋଇଲେ

ସ. ତନ ବସ୍ତ୍ରମୁର

୨ । କ. ସକଳ ନଲେ ପ୍ରସନ

୭ । କ. ଦୃଢ଼ଯୋଧନ ରାଜ

ସ. ସଦଳେ ନଲେକ ପ୍ରସନ

ଖ. ଦୃଢ଼ଯୋଧନ ରାଜା

୩ । ଚ ଶ. ସବଜନ ପୁଣିଲେ ବଞ୍ଚିର

ସ. ରାସ

୪ । ଗ. ସମସ୍ତଙ୍କ

୮ । ଚ ଶ ସ. ଭ୍ରାତ

୫ । ଚ. ନୃପତି ନରରେ

୯ । ଚ. ବର୍ଣ୍ଣ—କୃପ

ଖ. ରାଜନ ନବରେ

ଖ. ବର୍ଣ୍ଣ ଭୀଷଣ ସଲ କୃପ

ସ. ନୃପତି ନବରେ

୧୦ । ଗ ସ. ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମା

୬ । ଚ-ସ. ତନ ବସ୍ତ୍ରମୁର

୧୧ । ଶ. ବସ୍ତ୍ର ।

ରୁରମାନେ ଦେଖି ଦ୍ରୁପଦଂ କରଣ କହନ୍ତି ଯୋଡ଼ି ବେନି କର

ଛେଦେବ ସୋମବଂଶ ବୁଲ ମଣ୍ଡନଂ ଶୁଣିମା ଆମ୍ଭର ଉତ୍ତର

ଛେଦେବ, ତୁ ଗତ ଥାଅଁ ଦେନଗଲେ

ରୁରଦିନେ ଯାଇ ମଦଦେଶେ ମିଳିଁ ଗୋପାଳ ଗିରିରେ ରହଲେ ॥୧॥

ବିରାଟ ବାରତା ପାଇ ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେନ ମିଳିଲା ତୁ ଗତରୁଁ ପାଶ

ମହାବୋରୁଁ ତହିଁ ସମର ହୋଇଲା ବହୁତ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲେ ନାଶ

ଛେଦେବ, ଆମ୍ଭର ସନ୍ଧ୍ୟା ପଳାଇଲେ

ଗୋପାଳ ଗିରିରେ ସମ୍ଭାଳ ରହିଣି ରଜନୀ ତହିଁରେ ବସ୍ତ୍ରଲେଁ ॥୨॥

ଆଉ ଦିନ ଦୁଶଂ ହୋଇଲା ସମର ବିରାଟ ସନ୍ଧ୍ୟା ପଳାଇଲେ

ଏକା ହୋଇ କର ବିରାଟ ନୃପତି ବହୁତ ଯୁଦ୍ଧଂ ତହିଁ କଲେ

ଛେଦେବ, ବିରାଟକୁ ବାନ୍ଧି ତୁ ଗତ

ଗୋପାଳ ଗିରିରେ ଆସିଣ ରହଲେ ସଜଲେଁ ହୋଇ ଆନନ୍ଦିତ ॥୩॥

୧ । ଶ. ପ୍ରସନ୍ନ

୭ । ସ. ମାହାବୋର

୨ । କ. ବୁଲମଣ୍ଡଳ

୮ । କ-ସ ନାସ

ଖ. ବୁଲ ତନ୍ତ୍ରମା

୯ । ଖ-ସ. ହୋଇଣ

୩ । ଗ ସ. ଯାଠ

୧୦ । ଗ. ତହିଁ ସୁହାଗଲେ

ଗ. ଯାଠେ

୧୧ । ସ. ସୁଖି

୪ । ଖ. ମଦଦେଶେ

୧୨ । ଗ. ସୁଧ

ଘ- ସ୍ବାତଦିନେ ଘାଣି ମଦଦେସେ

ସ- ସୁଧ

୫ । ଗ. ପାଶ

୧୩ । ଖ. ସହଳ

୬ । ଖ. ନାସ

ଗାଢ଼ ଦେନଶ ସେ ନିକଟେ ଆସିବେ ଶୁଣି ଆନନ୍ଦ ଦୃଢ଼ୋଧନ  
ପୃଥ୍ବୀ ନାମେ' ଗାଢ଼ ଆନ୍ତେ ପାଇବା ସବେ କରିବା ଶ୍ରୀରାମାନ

ଶକୁନି, ବୋଲନ୍ତି କହୁ ପଣ ନଲେ

ଜୀବନ୍ତା ବିରଟକୁ ବାନ୍ଧ ଆଶନ୍ତି ଗାଢ଼ ଆଶିମାକୁ ରହିଲେ ॥୩॥

ଏମନ୍ତେ ଦେନ ଦିବସ ବନ୍ଧୁଗଲ ପୁଣି ତମରା' ନ ଶାଲଲେ  
ବିରଟକୁ ବାନ୍ଧ ତ୍ରୁଗତ ରାଜନ' ଗୋପାଳ ଗିରିରେ ରହିଲେ

ଛେଦେବ, ସେ ରାଜେ ବଲ୍ଲଭ ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବିରଟର ସେ ପୁପକାର ଅଟନ୍ତି ନଲେ ଆସି ଅସଂଖ୍ୟ' ରଣ ॥୩॥

ତନି ଶରଣୀ' ସଇନ' ନିମିଷେକ ମାଇଲେ ମହାବୀର ରଣେ'  
ଆଉ ଯେତେବ ସଇନ' ଭବୁରାଲ ଖୁଣ ନୋହୁଣ ନାହିଁ ନଣେ'

ଛେଦେବ, ତ୍ରୁଗତ ବିରଟର ବାଳ

ଶୂନ୍ୟ ଧରଣି ଟେକି ଦେନଗଲେ ସବେ ଶୁଭ୍ର'କୁ' ଜଳ ଜଳ ॥୩॥

୧ । ଖ. ଦୃଢ଼ୋଧନ

ଘ. ଦୃଢ଼ୋଧନ

୨ । କ. ଶ୍ରୋତନା ପ୍ରାୟ

ଗ ଘ. ପୁଷ୍ପନା ପ୍ରାୟ

୩ । ଚ ଖ ଘ. ଶିରପାନ

୪ । କ. ବଡ଼ ନଣ କଲେ

ଖ. ବୋଲିଲ ସବେ ଭଲ କଲେ

୫ । ଘ. ତରତ

୬ । ଘ. ନୃପ'ପ

୭ । କ ଘ. ଅସଂଖ୍ୟ

ଗ. ଅସଂଖ୍ୟ ଆସି

୮ । କ ଖ. ଶେରଣୀ

୯ । ଘ. ସରାଜ୍ୟ

୧୦ । କ ଖ. ପଣେ

୧୧ । ଘ. ପରାଜ୍ୟ ଯେତେବେଳେ

୧୨ । କ. ଶଣେ

ଖ. ନାହିଁଶ ନାହିଁ ନଣେ

୧୩ । ଖ. ସବେ ଶୁଭ୍ରାନ୍ତି

ଗ. ଦେନଗଲ ସେ ଶୁଭ୍ର'କୁ ସବେ

ଘ. ଦେନଶ ଟେକିଣ ନେଲେ ଶେଷ

ସବେ ଶୁଭ୍ର'କୁ ।

ସେନ୍ଧୁ ଶିର ଚର୍ଚ୍ଚିତ୍ର ଫିଟିଲିକି ଆସୁଛି ଉନ୍ନତକ ଶେନ  
 ଶୁଣି ଦ୍ରୋଣ ଶୁଣି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଉଠିଲେ ବିଦୁର ସନ୍ତତରେ ତନ

ଗାନ୍ଧେୟ, ବୋଲନ୍ତି ଶିର ଆସିବା

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ନାମେ ଗାନ୍ଧେୟ ଆଶୁଅଛି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ପାନ ସବେ କରବା ॥୮॥

ଦ୍ରୋଣ ବୋଲିଲେ ଅନୁମତି ଶୁଣି ଆମ୍ଭର ସନ୍ତ ମରାଜିଲେ

ତାହା ଜାଣି ଆମ୍ଭେ ରାଜାକୁ କହିଲୁ ଶକୁନି ମନ୍ତ୍ରୀ ତା ଶୁଣିଲେ

ଦ୍ରୋଣ, ଦେହେଟି ଗନ୍ଧର୍ବ ପଶିଲେ

ଶିର ଶିର ନାଶିବ କହିଲେ ଉତ୍ତର ବିରାଟକୁ ନେଲେ ॥୯॥

ଶୁଣି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କହିଲେ ନ କହି ତାପେ ସନ୍ତତ ॥ ଉଠିଗଲେ

ସେନା ସେନାପତି ଶୁଣି ଦ୍ରୋଣ ଆଦି ସେ ସାହା ସ୍ଥାନରେ ॥ ମିଳିଲେ

ଏମନ୍ତେ, କେତେକ ଦିନ ଚର୍ଚ୍ଚି ଶେଷ

ସାତଦିନେ ଚର୍ଚ୍ଚି ଶିର ନୃପତି ସନ୍ତ ସେନ ଦେଲେ ॥ ପ୍ରବେଶ ॥୧୦॥

୧ । କ. ଫିଟିଲି

ଗ. ସେ ଫିଟିଲି

ଘ. ଫିଟିଲି

୨ । କ. ରାଜବ

ଖ. ରାଜବ

୩ । କ. ଆସିବ

୪ । କ. ପ୍ରୋତନା ନାମେ

ଖ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ଗ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୫ । କ. କହିବ

ଖ. ଶିରପାନ କହିବ

୬ । ଗ. ଦ୍ରୋଣେ

୭ । ଖ. ଦେହେଟି ଗନ୍ଧର୍ବ

୮ । କ. ଶ. ଉତ୍ତର

୯ । ଖ. ବିରାଟକୁ ସେ ସେନପତି

୧୦ । କ. ଦୋହୋଧନ

ଖ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ଘ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୧୧ । କ. ଶକୁନି ନ କହି ସନ୍ତତେ

୧୨ । ଖ. ଶ. ପରଦେ

୧୩ । ଖ. ନୃପତି— ଦେଲେ ।

ନୃପତି ପାଦେ ନିଜରୁକି<sup>୧</sup> କରଣ କହଇ ବେନିକର ଯୋଡ଼ି

ସମର କରି ବରଷକୁ ଧରିଣ ଅଇଲି ଚଣ୍ଡିରୁ ବାହୁଡ଼ି

କ୍ଷେତେବ, ବଲ୍ଲଭ ନାମେ ସୁପକାର

ହୁଡ଼ିବ ନାମେ ବାଜିପାଳ ସକ୍ଷିତେ କଲେନ ଅଫୁଷ୍ୟ ସମର ॥୧୧॥

ରଥରେ ରଥ ଧରିଣ<sup>୨</sup> କରୁଡ଼ଇ ହସ୍ତୀ ଉପରେ ହସ୍ତୀ ପିଟି

ଦେବେନ ଶହସ୍ର ମାଇଲୁ<sup>୩</sup> ସକଳେ ତା ଅଙ୍ଗେ ସୁଦାଏ ନ କାଟି<sup>୪</sup>

କ୍ଷେତେବ, ଭିନ ଶରଣୀ ସନ୍ଧ୍ୟ ମାରୀ<sup>୫</sup>

ମୋତେ ବରଷକୁ ଘେନଣ ଗଲୁସେ ଶୂନ୍ୟରେ କେଶମାନ ଧରି<sup>୬</sup> ॥୧୨॥

କୁନ୍ତଭଟ<sup>୭</sup> ବୋଲି ସଭା ପଣା ନାମ<sup>୮</sup> ତା ପାଦେ ଆମ୍ଭକୁ ଲେଟାଇ

ରୁଡ଼ିଅସି ବୋଲି ସେ ବସ ବୋଇଲି ମୋ କେଶ ତେବେ ସେ ରୁଡ଼ଇ

କ୍ଷେତେବ, ପଳାଇଣ ତହୁ<sup>୯</sup> ଅଇଲି

ପୂର୍ବ ତପଫଳେ ତୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀପଦର ଦ୍ରବନ କୁଣଳେ ପାଇଲି<sup>୧୦</sup> ॥୧୩॥

ଶୁଣି ଦୁଃସାଧନ<sup>୧୧</sup> ଅତି କୋପମନ ଶଙ୍କୁନି ମନ୍ତ୍ରୀକ ଶୁଣିଲେ

କ୍ଷେମନ୍ତୀ ମୋହର<sup>୧୨</sup> ସନ୍ଧ୍ୟ ସକଳର ମଘଦେଶେ ପିବା<sup>୧୩</sup> ବୋଇଲେ

ମାକୁଳ, ବରଷକୁ ରଣେ<sup>୧୪</sup> ମାରବା

ମଘଦେଶେ ମଠ ଦେଶେ ଶିଗଡ଼କୁ ଆପଣ ନୃପତି କରିବା ॥୧୪॥

୧ । ଗ. ନରୁକିଲି

୨ । ଙ. ଡେରି ଉପରେ ରଥ

୩ । କ. ମାଇଲୁ ସକଳ ହସ୍ତୀ ସୁଦାଏ ତା

ଅଙ୍ଗ ନ କାଟି ।

୪. କେତେକ ସହସ୍ର—କେବେ ହେ ନ

କାଟି ।

୫. ସୁଦାଏ ନ କାଟି

୬. ସହ ମାରିଲି ତା ସକଳ ତା ଅଙ୍ଗ

ନ କାଟି ।

୭ । ଘ. କଳମାଣ

୮ । ଙ. ଗଲୁ ସୁନ୍ୟରେ ଦେହ କେସ ଧରି

୯. ଧରିଣ ନେଲୁ ସେ—କେଶମାନ ଧରି

୧୦. ଗଲୁ ସୁନ୍ୟରେ କେଶମାନ

୧୧ । କ ଗ ଘ. ଗୋଳୁଭଟ

୧୨ । ଙ. ନାମେ ସକ୍ଷିପଣା ଭାର

୧୩ । ଙ. ଶ୍ରୀପଦରେ ଦ୍ରବନ ଆସି ସେବେ କଲି

୧୪ ଶ୍ରୀପଦରେ—ପାଶଲି

୧୫ । କଘ. ପୂର୍ବୋଧନ

୧୬. ଦୂର୍ବୋଧନ

୧୭ । କ. ମୋହୋର

୧୮. କ୍ଷେତେବ ମୋହୋର

୧୯ । ଘ. ମଘଦେଶ କରିବା

୨୦ । ଗ ଘ. ବରଷ ଉଦ୍ଧାରି

ପୃଥ୍ବୀ ଆଦି ସକଳ ଗାବମାନ ଦେଶଣ ଆସିବା ସଭର  
 ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବୋଲନ୍ତି ବିରାଟ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚେ ଗର୍ବବେ କରବେ ସମର  
 ରାଜନ, କିନ୍ତୁ ନୋଡ଼ବଟି ଯଶ  
 ଦୁଃସାଧନ ବୋଲେ କିନ୍ତୁ ଏ ମୁଁ ଯିବି କହ ଏ ମୋହର ପାଶ ॥୧୫॥  
 ଶକୁନ କହେ ଦୁଃଖୀଜନ ସୋଦର ମାନେଣ ଏ ମାନ ଗୋବିନ୍ଦ  
 ଶିରଚ କାଳେକ ଆଶ୍ରୟ କରନ୍ତି ଏହାକ ଚରଣାରବିନ୍ଦ  
 ଅବଶ୍ୟ, ତାର ଅଭିମାନେ ଏ ଯିବେ  
 ବିରାଟକୁ ମାର ମଦଦେଶେ ଥାଇ ଶିରଚକୁ ରଜା କରବେ ॥୧୬॥  
 ଚତୁ ମନ୍ତ୍ରୀବର ଟମକି ବିଆଇ ସକଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ହେଲେ ସଜ  
 ବାଜେ ଶଙ୍ଖ ଭେଷ ମର୍ଦ୍ଦଳ ମହୁଷ୍ୟ ବାହାର ହେଲେ ଅଶ୍ଵଗଜ  
 ବିଦୁର, ଶ୍ଵଶୁକୁ ଅନାଇ କହନ୍ତି  
 ନ ଭାବ ଦୁଃସାଧନକୁ ସବେ ଯିବା ପୋଏ ସେ ନଗରେ ଅଛନ୍ତି ॥୧୭॥

୧ । କ. ସୋପନା ଅବ

ଖ. ପୃଥ୍ବୀ ନାମେ

୨ । ଖ. ତାର ପାଇଁ

ଗ. ପାଇଁ ନାହିଁ

୩ । କ. ଦୃଢ଼ୋଧନ ବୋଲିଲେ

ଖ. ଦୁଃସାଧନ ବୋଲେ

୪ । ଖ. ସେହା ନ କହ ମୋର

୫ । କ. ସକଳ ମନ୍ତ୍ରୀ କହେ

ଖ. ସକଳ ବୋଲେ

୬ । କ. ସୋଦର ଏ

ଖ. ସୋଦର ଅଟଇ ଏ

୭ । କ. ଖ. ଏ ଯିବି

୮ । ଖ. ନେଇ

୯ । କ. ଖ. ନୃପତି

ଘ. ଶିରଚ ନୃପତି

୧୦ । ଖ. ଶୁଣି ମନ୍ତ୍ରୀବର ନିସାଣ

୧୧ । କ. ଦୃଢ଼ୋଧନକୁ

ଖ. ଦୁଃସାଧନକୁ

ବଲ୍ଲଭ ଯେଟି ସାକ୍ଷାତ ବୃନ୍ଦାବନ ଅଛି ସେ ସୁପକାର ପଣେ

ଛନ୍ଦ୍ର କ ବାନ୍ଧବୀଳ ସେହୁଟି ଅଶ୍ରୁମା ବୁମାରକ ଗୁଣେ

ସୁଧୁଷ୍ଟ, ସଂଗ୍ରହଣୀ ହୋଇଅଛି

ଯି ଗତକୁ ଶ୍ରୀମ ଚାହାକ ବୋଲରେ ଗୁଡ଼ଲ ନ କଲକ କିଛି ॥୧୮॥

ଅଜ୍ଞତ ଆସିଣ ଶେଷ ହୋଇଲକ ଦେଖିବା ସୁଦ୍ଧ ବଦନ

ଲେଖିକାଣି ବେଳେ ଦେଖଣ ଆସିବା ବୁଝାଇ କର ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ଶୁଣିଣ, ଶ୍ରୀ ଗ୍ରୋଣି ତୋଷ ହୋଇଲେ

ସର ବେଶ ହୋଇ ରଥରେ ବସିଣ ଆଗୁଆଣି ଥାଟେ ଚଳଲେ ॥୧୯॥

ସୁବେଶ ହୋଇଣ ସେ ମାନଗୋବିନ୍ଦ ଭଜଏ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରଥର

ଲକ୍ଷେକ ଶଙ୍ଖ ଆଗରେ ବାନୁ ଅଛି ଧବଳ ଛବ ଶୋହେ ଶିର

ଶତେକ, ସୋଦର ରଥ ବାହୁଗଲେ

ସକଳ ସେନା ସେନାପତି ବାହାର କେ ରଥ ଗଜ ଅଶ୍ୱେ ଗଲେ ॥୨୦॥

୧ । କ. ଅଛନ୍ତି ସେ ସୁପକାର ପଣେ

ସ. ଆଠେ

୨ । ଶ. ଛନ୍ଦ୍ର କ ବାନ୍ଧବୀଳ ସେ

୧ । ଗ. ସ. ରଥରେ

୩ । ସ. ସୁଧୁଷ୍ଟ

୧୦ । କ. ସାବ

୪ । ଚ. ହେ ଲକ୍ଷ୍ମ

ଶ. ସୋହୋବର

୫ । କ. ଗ. ସ. ଆସି ଏବେ ସେସ

ଘ. ଶିରେ

ହୋଇଲ ।

ସ. ସିରେ

୬ । ଶ. ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୧୧ । ଗ-ସ. ଆସେହଲେ

ସ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୧୨ । କ. ସକଳ ସେନାପତି

୭ । ଗ. ଦ୍ରୋଣ

ସ. ସେନାପତି ହୋଇ

୮ । ଶ. ପରେ

୧୩ । ସ. କେ ଅସୁ ରଥରେ ବସିଲେ

ଘ. ଆଗି ଆଣି ଥାଟେ



ଶର ଚୁରା ବାଦ୍ୟ ବାଜଇଁ ତହଳ ଅଠର ଶଉଣୀ ସଭନଁ  
 ଉଡ଼ଇ ବିରାଟ ଚର୍ଚ୍ଚି ମାଳ ମାଳ ଉଡ଼ଇ ସମସ୍ତଙ୍କଁ ମନ  
 ସମୁଦେ, ଚର୍ଚ୍ଚିରୁ ସବେ ତଳଗଲେ  
 ସାତହସେ ପୁଣି ବିରାଟ ଶୃଙ୍ଖଳା ପ୍ରବେଶ ପାଇଣଁ ହୋଇଲେ ॥୧॥  
 ଉଗର ଆସି ଦୁପୋଧନଁ ଗୁମୁରେ ଦ୍ରୁପନ କରିଣ ଜଣାନ୍ତି  
 କଳପି ଦେଶରୁଁ ଅସୁର ରାଜନ ସୁବାହ ବୋଲଣଁ ନୃପତି  
 ସେ ରାଜା, ବିରାଟକୁ ଦଣ୍ଡ ସାଜଇ  
 ବିରାଟ ଆଗରେ କହନ୍ତେ ଉଗରେ ଶୁଣି ନୃପତି ମୋହଗଲ ॥୨॥  
 ସଭାପଣ୍ଡା ତାର କୁନ୍ତରୁଟଁ ନାମ ଅନେକ ଭରସା ସେ ଦେଇ  
 ବଞ୍ଚଇ ସୂପକାରକୁ ଅଣାଇଣଁ ଆପଣେ ସେ ଦଣ୍ଡ ସାଜଇ  
 ଶ୍ରେଦେବ, ଗ୍ରନ୍ଥିକ ନାମେ ବାଜପାଳ  
 ତାହାକୁ ଅଣାଇ ସଙ୍ଗରେଁଁ ଦେଶିଣଁଁ ତଳଇ ମତ ମନ୍ତ୍ରପାଳ ॥୩॥  
 କଟକେ ଉଡ଼ଇଁଁ କୁମାର ମାସକ ଅଛି ସେ ରାସକ ହୋଇଣ  
 କଳପି ଦେଶକୁ ସକଳ ସନ୍ତକୁ ଗଲଣିଁଁ ବିରାଟ ଦେଶିଣ  
 ଶ୍ରେଦେବ, ତଥ୍ୟ ଏ ବିରୁର କରିବାଁଁ  
 ଶୁଣୁଁଁ ବୋଲନ୍ତି ବିରାଟ ଯେବେଁଁ ନାହିଁ ରୁଲ ନୃପତି ବାହୁଡ଼ିବାଁଁ ॥୪॥

୧ । ବି. ସ. ନାଦ ସୁରାଣ

୨ । ବି. ସଭନ

ସ. ସଭନ

୩ । ବି. ଶ. ସବୁଜର

ସ. ସବୁଜର

୪ । ବି. ଶ. ନବରେ ସକଳେ ପ୍ରବେଶ

୫ । ସ. ପ୍ରୟୋଧନ

ସ. ପ୍ରୟୋଧନ

୬ । ସ. କଳିଙ୍ଗ ଦେଶରେ

୭ । ବି. ନାମେଶ

୮ । ବି. ବି. ବୋଲୁଛନ୍ତି

୯ । ବି. ଶ. ‘ଅଣାପଣ’ ପାଠ ନାହିଁ

୧୦ । ବି. ଶ. ସଭରେ

୧୧ । ସ. ଦେନାହିଁ

୧୨ । ବି. ଶ. କଟକ ଅନ୍ତର

୧୩ । ବି. ଶ. ସଭରେ

୧୪ । ବି. କ. କହୁବା

୧୫ । ବି. ଶ. ଶୁଣୁଁ

୧୬ । ବି. ଶ. ରାଜା

୧୭ । ସ. ଶୋଷରେ ୨୪ ପଦଟିର ପାଠ ନାହିଁ

ଦୃଢ଼ଯୌଧନ' ବୋଲେ ପୁଅନା' ଗାବ ସେ କଡ଼ାଅ କର୍ତ୍ତାରେ ଅଛି"  
 ଯେବେ ଲେଉଟିକା ଗାବ ଦେଖିଯିବା ସଂଶୟ ଏଥୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ  
 ଘୋଡ଼େକ,\* ରଜନୀ ଚର୍ଚ୍ଚିରେ' ବଞ୍ଚିଲେ  
 ରଜନ ଘୋଜନ କରନ୍ତି ସକଳେ ସୁଖେଶ ଗୁପ୍ତାଭଲେ ॥୨୫॥  
 ଗୁପ୍ତ ପ୍ରହରେ ଆଜ୍ଞ ସଜ ହୋଇଲେ କଡ଼ାଇ ନେଲେକ ଡ଼ଗର  
 ବଞ୍ଚିଗିରି ତଳେ ରଞ୍ଜିତ ପୁଅନା' ବେଢ଼ିଲେ ସରଳ' ସରଳ  
 ଏମନ୍ତେ, ରଜନୀ ହୋଇଲକ ଶେଷ  
 ମକର ମାସ' କୁହୁଡ଼ି ଆଗୁଦିଲୁ ଏଣୁ' ଅନ୍ଧାର ଦଶ ଦିନ ॥୨୬॥  
 ଗୋପାଳେ ଚାହା କିଛିହିଁ ନ ଜାଣନ୍ତି ରଞ୍ଜିତ ଗୋଷ୍ଠର ଭିତରେ'  
 ଗାବ ଦୋହନ' କରୁଛନ୍ତି ଆନନ୍ଦ ବାହୁଣୀ ହେମାଗବ କରେ"  
 ଚର୍ଚ୍ଚିରେ, ଗାବ ମାନଙ୍କ' ଘୋର ଧୁନ  
 ଏହି ସମୟରେ ଲକ୍ଷେପୁର କର ବେଢ଼ିଲେ ଯାଇଣ ସରଳ ॥୨୭॥

୧ । କ. ଦୃଢ଼ଯୌଧନ

ଖ. ଦୃଢ଼ଯୌଧନ

ଗ. ଦୃଢ଼ଯୌଧନ

୨ । କ ଗ ପ୍ରୋତନା

ଘ. ବାଟ ସେ

୩ । ଘ. କେଶିଠାରେ ସେହୁଅଛି

୪ । ଘ. ସଞ୍ଜସ୍ବ

୫ । ଖ. ମୋ ଠାରେ

ଘ ଘ. ସେଠାରେ

୬ । ଖ. ରଜନ ଚର୍ଚ୍ଚିରେ

୭ । କ. ପ୍ରୋତନା

୮ । ଖ. ସରଳ

୯ ଘ. ସରଳ

୧୦ । ଘ. ମାସେ

୧୧ । ଘ. ହୋଇ

୧୨ । କ. ଗୋଷ୍ଠର ଭିତରେ

ଘ. ଗୋଷ୍ଠର ଭିତରେ

୧୩ । ଘ ଘ. ହୁଏନ

୧୪ । କ. ଚର

୧୫ । କ. ଗାବ ମାନଙ୍କର

ଅଶ୍ରୁ ଗଳ ରଥ ପାଦାନ୍ତ୍ର ସମନେ ବେଢ଼ିଣ ଦେଖନ୍ତି ଗୋକୁଳ  
କାହିଁରେ କଳା କାହିଁରେ ପୀତବର୍ଣ୍ଣ କହିଠାରେ ସବେ ଧବଳ  
ଏମନ୍ତେ, ବେଳଘଡ଼ି ହନ' ପ୍ରବେଶ  
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚରଣ ମୋହର ଶରଣ ନବର ବଶ୍ୟମ୍ଭର ଦାସ ॥୨୮॥

### ସପ୍ତଦଶ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—ଦାସ କୋଇଲ ବୃତ୍ତେ

ବେଳ ପଡ଼ିରେ ଆସି ହୋଇଲ  
ସୂର୍ଯ୍ୟ ତେଜେ ବୁଡ଼ି ଗୁଡ଼ିଲ  
ଦିଶିଲେ ରଥ ଗଳ ସନ୍ଧ୍ୟା  
ଗୋପାଳେ ତାହା ଦେଖିଲେ ନୟନ ହେ  
ଜଣାନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରପାଳ ଅଗ୍ରତେ  
ଶ୍ରେ ଦେବ ଥାନ୍ତି ଦେଖିଛନ୍ତି କେତେ ହେ ॥୧॥

୧ । ଗ. ରଥ ଗଳ ଅସ୍ତ ପାଦାନ୍ତ୍ର ସହତେ

ଘ. ରଥ ଗଳ ଅସ୍ତ ପାଦାନ୍ତ୍ର ସକଳେ

୨ । ଗ. ବେଳ

୩ । ଗ. ମୁ ଚଢ଼ି

ଘ. ଚରଣ ମୋହର

୪ । ଗ. ଶ୍ରୀ ରାମ ଦାସଙ୍କ କୋଇଲ ବୃତ୍ତେ

୫ । ଗ. ସୂର୍ଯ୍ୟ ତେଜ

ଘ. ସୂର୍ଯ୍ୟ ତେଜେ

୬ । ଗ. ଥାଠ

ଘ. ସନ୍ଧ୍ୟା

୭ । ଘ. ହୋଇଛନ୍ତି ।

ଶୁଣିବି ସବୁଦେବ ଗଲେ  
 ଉଚ୍ଛ୍ଵାସେ ଉଠି ଅନାଇଲେ'  
 ଦେଖିଲେ ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ\* ସଭନ  
 ଶୁଣୁ ଦ୍ରୋଣ କଣ୍ଠ\* ଶଲ୍ୟ ଶକୁନ ଦେ  
 ସଭାରେ ନେଉଟିଣ ଅଇଲେ  
 ପୁଅନା\* ଗୁମ୍ଫାରେ ତା ନଶାଇଲେ ।।'।  
 ମାତ ବରାଟ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ନାହିଁ  
 କଳପି\* ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ ଗଲେ ବାନ୍ଧି\*  
 ବୁଲେ\* ବଳିଭ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଗଲେ  
 ବାଳିପାନକୁ ସଙ୍ଗତରେ\* ନେଲେ ଦେ  
 ସେବେ ଅଇଲେକ ବୁଲୁଅଛି\*  
 ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେଖି ତୁମ୍ଭ ଗୋଷ୍ଠି ସେଇନ୍ତି ଦେ\* ।।'।

୧ । ବ. ଶୁଭପାନେ

୭ । କ ର: କୋନ୍ତେ

୨ । ବ. ଉଠିବ ଦେଖିଲେ

୮. କୋନ୍ତ

୩ । କ. ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୮ । କ. ସଂସ୍ତେ

ଖ. ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୯ । ବ. ସେବେ ସେ ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଅଭାବ

ଗ. ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ଗ. ଏବେ ସେ ଅଇଲେ ବୁଲୁଅଛି

୪ । କ. ଶ୍ରୋତ ନା

୧୦ । ବ. ସେଗଣତେ ସନ୍ଧ୍ୟା ସେଇନ୍ତି ଦେ

୫ । ଶ. କଳ୍ପି

ଖ. ସେଗଣତେ ଗୋଷ୍ଠି ଉପାସ ।

୬ । ବ. ଦେଖିବ ଗଲେ ସେହି

ଅଇଲେ' ସେ ଚିତ୍ରର ସୁନେଶ  
 ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେଖିବେ ଅତୀତଶ୍ରୀ  
 ବିରାଟର ସମ୍ପଦ ବୁଝିଲ  
 ମୋର ଆନେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦେଖିଲେ ଗୋ  
 ଶ୍ରେୟ ମାତ୍ର ଏବେ କିପରି କରବ  
 ଶ୍ରୀମ ଠାକୁରଙ୍କ କୋପେ ମରବ ଗୋ ॥୩॥  
 ଶୁଣିକରି ବୋଲନ୍ତି ପୁଅମାନ  
 ଏହି କଥାକୁ କରୁ' ଶୋଚନା  
 ଯଦ୍ୟପି ହେବ' ଶିବ ବାସବ  
 ବଳାହାରୀ କର କେ ମୋତେ ନେବ ହେ  
 ତୁମ୍ଭର ବଶ' ଅଟଇ ମୁହିଁ  
 କଥାଅ ସମର କରିବା କାହିଁ ହେ ॥୪॥  
 ଶୁଣି କର ସହଦେବ ତୋଷ  
 ଗୋପାଳକୁ ଦେଲେକ' ଆଦେଶ ।

୧ । ସ. ସାଜଲ

୨ । ସ. ଦେଖିବେ ଓଡ଼ିଆଣ

୩ । ଖ. ହରଣ ଚଳ ଗୋ

୪ । ସ. ଶ୍ରେୟ ମାତ୍ର ମୁଁ ଏବେ

୫ । କ. ସ୍ରୋତନା

୬ । କ. ନ କରୁ

୭ । କ. ହେଲେ

ଖ. ସେବେ ହୋଇବେ

୮ । କ ଶ ସ. ବଳହାର

୯ । କ ଶ. କେମ ହେ

ସ. କେମରେ

୧୦ । କ ଶ. ବସ୍ୟ

ଘ. ବସ

ସ. ବସ

୧୧ । କ. କହ ସମର କରିବ କାହିଁ ହେ

ଖ. ଅମର କରିବ ମୁହିଁ

ସ. ଅତୀତ ସମର କରିବ ହାସଲରେ

୧୨ । କ. ଦେଲେ ।

ପାଦାକୁ' ସପକ୍ଷ' ନଗର ମାତ  
 ଆସ ସମୟ' କରିବା ଭୁବିତ ଦେ  
 ଗୋପାଳେ ଶୁଣି ସକ ଦୋଇଲେ  
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ' ବୁଲାଇ କରି ଧାଇଁଲେ ॥୭॥  
 ନବଗତ ଅଟନ୍ତି ଗୋପାଳ  
 କଟିତଟେ ଘଣ୍ଟି\* ମାଳ ମାଳ  
 ଗୁଞ୍ଜୁର ପାଟୀ ଶୋହେ କପାଳେ\*  
 କାନ୍ଦିତ ମାଳା ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଗଲେ ଦେ\*  
 ଶିରରେ' ଶୋହେ ମୟୂର ପୁଚ୍ଛ\*  
 ଭକ୍ତ ପିଞ୍ଜର ଚଳା\* କାନ୍ଦ ଦେ ॥୮॥  
 ସହଦେବ ସନ୍ତୋଷ ହୋଇଣ  
 ଆପଣା\* କରେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ\* ଧରିଣ  
 ମାର ମାର ବୋଲି ଡାକ ଦେଲେ  
 ମାନ ଗୋବିନ୍ଦ\* ପ୍ରମୁରେ ମିଳିଲେ ଦେ  
 ଗୋପାଳେ ମହାମନ୍ତ୍ର\* ହୋଇଣ  
 ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରାସ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ବୁଲାଇଣ ଦେ ॥୯॥

୧ । ଶ୍ରୀ ପାଦାକୁ

୨ । ଶ୍ରୀ. ଦେବ

୩ । ଶ୍ରୀ. ଗମନ

୪ । ଅସମର

୫ । ଶ୍ରୀ. ନୟନ

୬ । ଶ୍ରୀ. ଗତି

୭ । ଶ୍ରୀ. ପାପୋଳେ

୮ । ଶ୍ରୀ. ଗୋପାଳ

୯ । ଶ୍ରୀ. ଗଲ ଦେ

୧୦ । ଶ୍ରୀ. ପାରିବେ

୧୧ । ଶ୍ରୀ. ପିରବେ

୧୨ । ଶ୍ରୀ. ମୟୂର ପିଚ୍ଛ

୧୩ । ଶ୍ରୀ. ଦଳଣ

୧୪ । ଶ୍ରୀ. ଅପେ

୧୫ । ଶ୍ରୀ. ନୟନ

୧୬ । ଶ୍ରୀ. ଦୟାଧନ

୧୭ । ଶ୍ରୀ. ମହାମନ୍ତ

ଦାସ କରୁଛନ୍ତି ନିଜରବେ  
 ଦେଖ ଗୋପାଳେ ମୂର୍ଖ ସୁଭାବେ  
 ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଲଜିତ ବୁଲଇ  
 ଆମ୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ ମାରିବା ପାଇଁ ହେ  
 ଜୀବନ୍ତା ଜଣ ଏହାକୁ ଧରି  
 ଗୋଗୋଷ୍ଠୀ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଯିବା ସମ୍ଭବ ହେ ॥୧॥  
 ପୃଥ୍ୱୀକୁ ନିଜେ ସହଦେବ  
 ଦାସ କରୁଛନ୍ତି ନିଜରବେ  
 ଶୁଣି ପୃଥ୍ୱୀକୁ ରକ୍ଷିବ ଦେଲେ  
 ସକଳ ଗାବେ ମାଡ଼ିଣ ପଡ଼ିଲେ ଯେ  
 ଲଜିତ ସହଦେବ ବୁଲଇ  
 ଦ୍ୱିଯୋଧନ ରଥେ ପିଟିଲେ ନେଇ ଯେ ॥୨॥  
 ଯଶ୍ୱିନୀରେ ରଥ ଦେଇ ରୁଷ୍ଟ  
 ଦେଖି ଦୁଷ୍ଟଗଣେ ଦ୍ୱିଯୋଧନ ।

୧ । ଶ୍ରୀ. ଦାସ କରୁଛନ୍ତି ସେ

୨ । ଦ. କରୁଛନ୍ତି

୩ । ଶ୍ରୀ. ସୁଭାବେ

୪. ମୂର୍ଖ ସୁଭାବେ

୫ । ଶ୍ରୀ. ନିଜରବେ

୬ । ଶ୍ରୀ. ଆତ୍ମହତ୍ୟା

୭ । ଶ୍ରୀ. ଲଜିତ

୮ । ଶ୍ରୀ. ଗୋଗୋଷ୍ଠୀ

୯ । ଦ. ଶ୍ରୀ. ଅନ୍ତର୍ଗତ

୧୦ । ଶ୍ରୀ. ଶ୍ରୀ. ଶ୍ରୀ.

୧୧ । ଶ୍ରୀ. ଦ. କରୁଛନ୍ତି

୧୨ । ଶ୍ରୀ. ଦ. ସୁଭାବେ

୧୩ । ଦ. ଦେଲେ

୧୪ । ଦ. ପଡ଼ିଲେ ହେ

୧୫ । ଶ୍ରୀ. ଦୟାଧନ

୧୬. ଦୃଷ୍ଟିଧନ

୧୭ । ଶ୍ରୀ. ଶ୍ରୀ.

୧୮ । ଶ୍ରୀ. ଦୃଷ୍ଟିଧନ ଦୃଷ୍ଟିଧନ

୧୯. ଶ୍ରୀ. ଶ୍ରୀ. ଦୃଷ୍ଟିଧନ

୨୦. ଦୃଷ୍ଟିଧନ ଦୃଷ୍ଟିଧନ

ଶୁଷ୍କ ରଥେ ଯାଇଣ ଉଠି  
 ପୃଥ୍ବୀ' ସିଦ୍ଧ' ମାଇଲେ ଚଢ଼ି ହେ  
 ଜାଣି ତା ଶୁଷ୍କ ଦ୍ରୁଯୋଧନକୁ  
 ବେନିଶ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲେ ତଳକୁ ହେ ॥୧୧॥  
 ରଥ ଭାଙ୍ଗି ଶ ହୋଇଲୁ ଚୁଣ୍ଡି  
 ଓଗାଳିଲେ ମହାବଳ କଣ୍ଠ  
 ପୃଥ୍ବୀ' ମାଇଲେକ ପାଲଟି  
 ବେନିଶୁଙ୍ଗେ ରଥ ଗଲକ ଫୁଟି ହେ  
 ଟେକଣ ଦେବା' ତଳେ କରୁଛି  
 ବଧେୟ' ଚନ୍ଦ୍ର ପଳାଇଲେ ଛାଡ଼ି ସେ ॥୧୨॥  
 ଦୋଶ ରଥେ ମାଇଲେକ' ଶୁଭ  
 ତତକ୍ଷଣେ ଭାଙ୍ଗିଲେ ସତାଙ୍ଗ  
 ସହଦେବ ଅସୁରମା' ଦେଖି  
 ଯଶ୍ବି ପିଟିଲେ ଓସ୍ରୋଧ' ଉପେକ୍ଷି ହେ

୧ । କ. ପ୍ରୋଥନା

୨ । ଗ. ସିଦ୍ଧ

୩ । ଗ. ଦ୍ରୁଯୋଧନକୁ

ଦ. ଯାଣିଣ ଭୈରବ ଦ୍ରୁଯୋଧନକୁ

୪ । କ. ଭାଙ୍ଗି—ଚୁଣ୍ଡି

ଖ. ଚୁଣ୍ଡ

ଗ. ତୋଳି ରଥ କରୁଛନ୍ତି ଚୁଣ୍ଡି

୫ । କ. ଭାଙ୍ଗିଲେ

ଖ. ଉଗାଳିଲେ

୬ । ଗ. କଣ୍ଠ ମହାବଳ

ଦ. ମୋହାବଳ କଣ୍ଠ

୭ । କ. ପ୍ରୋଥନା

୮ । ଦ. ଚଢ଼ି

୯ । ଗ. “ବେନି—ଚଢ଼ି ହେ” ପାଠ ନାହିଁ

୧୦ । କ—ଦ. ଦେବ

୧୧ । ଖ—ଦ. ରଥେବ

୧୨ । କ. ମାୟଲେ

୧୩ । ଗ. ବାଜିଲ

୧୪ । ଗ. ଅସୁରମା

ଦ. ଅସୁରମା

୧୫ । ଗ. ଉସ୍ରୋଧ

ଦ. ଅସ୍ରୋଧ ।



ମୋହରେ ଅସ୍ତ୍ରପା' ପଡ଼ିଲେ

ରଥ ଭାଙ୍ଗିଣ ଶୁଣି ଶୁଣି ହେଲେ ହେ' ॥୧୩॥

ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଅଟନ୍ତି ସେ' ଗାନ୍ଧୀ

ଦଶ ଶହେ' ଦୃଷ୍ଟ ଅଛଇ

ସମସ୍ତେ ହେ ଘୋର ରାବ କଲେ

ମିଶି କରୁଛନ୍ତି ସନ୍ଧ୍ୟା ମାଲଲେ ହେ

ଲକ୍ଷେକ ଅଶ୍ୱ ଚାହିଁଲେ ମଲେ

ବିନି କୋଟି ପାହାନ୍ତି ଶବ ଗଲେ ହେ ॥୧୪॥

ପୃଥ୍ୱୀ' ମାଲଲେ ଘରୁଡ଼ି

ସନ୍ଧ୍ୟାମାନେ ପଳାଇଲେ ଭୁଡ଼ି

ପାଞ୍ଚ ଜଣ' ଶେଷ ଦେଖିଗଲେ

ଭଗ୍ନ ବଳ ଦେଖି ରାଣ' ନ କଲେ ହେ

ପୃଥ୍ୱୀ' ଲେଉଟିଣ ଆସନ୍ତି

ଗୋପାଳେ ବଂଶୀ' ବଜାଇ ନାଚନ୍ତି ହେ ॥୧୫॥

ବିଂଶମାନେ' ହେଲେ ପରବେଶ

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ' କର ମହାବେଶ'

୧ । ଶ. ଅସ୍ତ୍ରପା

୨ । ର. ଭାଙ୍ଗିଣ—କଲେ ହେ

୩ । କ. ଅଟନ୍ତି

ର. ଅଛନ୍ତି ସେ

ସ. ମର୍ତ୍ତ୍ୟରେ ଅଟନ୍ତି

୪ । ର. ପଶୁ

୫ । ର ସ. ଚାହିଁଲେ

୬ । କ. ପ୍ରୋତନା

୭ । ଖ. ପାହାନ୍ତି

୮ । ସ. ଭଗ୍ନପାଠ ଦେଖି ଘୁଷ

୯ । କ. ପ୍ରୋତନା

୧୦ । କ. ଦେଖି

ର. ଦୃଷ୍ଟ

୧୧ । କ. ଦୃଷ୍ଟମାନେ

ଖ. ବଞ୍ଚିମାନେ

୧୨ । କ ସ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ଖ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୧୩ । ସ. ମହାବେଶ

ସେନାପତି ମାନଙ୍କୁ ଶୁଣିଲେ  
 କିମ୍ବା ସମୟ ନ କଲ ବୋଲିଲେ  
 କହନ୍ତି ଦ୍ରୋଣ ଆଗ ସିରିଶ  
 ଗୋବଧ ପାପ ମାନଙ୍କେ ଦୁଷଣ ହେ ॥୧୭॥  
 ଶୁଣି କହଲେକ ଦୁଃସାଧନ  
 ହତ୍ୟା ମୋର ମାର ହେ ବହନ  
 ନୃପତିଙ୍କ ଶାଙ୍ଗେବ କହଲେ  
 କପିଳାକୁ ପୁରୁଷ ହର ମାଇଲେ ହେ  
 ତାହାକୁ ଗୋବଧ୍ୟା ନ ଗୁଡ଼ିଲ  
 ଭାଇବ ରୂପେ ମୁଣ୍ଡ ବଢ଼ିଲ ହେ ॥୧୮॥  
 ଶୁଣି ଦୁଃସାଧନ କୋଲେ ଶରଣ  
 ମାର ହତ୍ୟା ହରି ମୋର ଭାଗେ  
 ଶକୁନି ମନ୍ତ୍ରୀ କହେ କବନ  
 ରଣେ ଗୋବ୍ରାହ୍ମଣ କରି ଛେଦନ ହେ ।

୧ । ଶ. ସେନାପତି

୧ । ଶ. ନ. କର୍ତ୍ତା

୨ । ଶ. ଶୁଣିଲ

୧୦ । ଶ. ପ. ରାଜାବେଦ

୩ । ଶ. ବୋଲିଲ

୧୧ । କ. ପ. ଦୁଃସାଧନ

୪ । କ. ଆଗ ସିରିଶ

୧୨ । କ. ସୁଣି ମାନଗୋବିନ୍ଦ ବୋଧଲ

୫ । ଶ. ଗୋବଧ ପାପ ମାନଙ୍କେ

୧୩ । ଶ. ଭାଗେ ହୋଇଲ

୬ । ଶ. କହଲେ ଦୁଃସାଧନ

୧୪ । ଶ. ବହନ

୭ । ଶ. ଗହସ

୧୫ । କ. କର

୮ । ପ. “ସେନାପତି—କହଲେ” ପାଠ ନାହିଁ

୧୬. ଭାଗେ ।

ସଦୃଶେ ନୃପତିକ ଲଗଇ

ନୃପତି ଏବେ ତ' ବଳେ ମାଗଇ ହେ ॥୮॥

ଯେବେ ହଉଛ' ରଣେ ନିସତ

ନୃପତିକ ଆଗେ କହୁ ସତ

ଗୋପାଳେ ତ ରଣେ ଜଣିଗଲେ

ସମାନ ଲଜ୍ୟା କର୍ମ କଷେ କଲେ ହେ

ଶୁଣିଣ ସବେ ହେଲେ ମଜନ

କୋପେ ବାହାର ତଡ଼଼ ଦୁଃସାଧନ ହେ ॥୯॥

ସନ୍ୟ ଘେନିଗଲେ ରଥ ବାନ୍ଧୁ

ଗୋଗୋଷ୍ଠକୁ ଦେଇଲେନ' ପାଇ

ଦେଖି ପୁଅନା' କୋପେ ଧାଇଁଲେ

କଉରବ' ସନ୍ୟ ବିନାଶ କଲେ' ହେ ।

୧ । ଗ. ଏବେତା

୨ । ଚ. ଦଉଡ଼ୁ

୩ । ଗ. ସତ୍ୟ.

୪ । ଚ. ଗୋପାଳେ ରଣେ ଜଣିଲେ

ଘ. ଗୋପାଳେ ଏବେ ରଣେ ଜଣିଲେ

୫ । ଚ. ସମାନ ଲଜ୍ୟା—କଲେ

ଖ. ସମାନେ—ହେତୁ କଲେ

୬ । ଚ. ପ. ଦୁଃସାଧନ ହେ

ଖ. ଦୟାଧନ ହେ

୭ । ଗ. ପ. ପରାବହ

୮ । ଚ. ଗୋଗୋଷ୍ଠ ଦେଇଲେ

ଖ. ଗୋଗୋଷ୍ଠକୁ ଦେଇଲେ

୯ । ଚ. ପ୍ରୋତନା

୧୦ । ଗ. ପ. କଉରବ

୧୧ । ଗ. ପ. ସନ୍ୟକୁ ନାସ କଲେ ହେ

ଖ. ଗ. ପ. ଗୋଗୋଷ୍ଠ ଅଧିକ ପାଠ

ସଙ୍ଗରେ ଦେନି ସତନ ଗାବ

ଗୋପାଳେ କଲେ ମାର ମାର ରାବ କେ ।

ସପ୍ତ ଋଷି ମୁଖ କଲେ

ଋଷି ଶବ୍ଦ ବହାସ ପେଶିଲେ

ଗୋପାଳେ ବୁଲିଲେ ଲୁହାଡ଼ି

ସରମାନେ ବାଜି କାଆନ୍ତି ଉଡ଼ି କେ ।

ଖ. ଚ. ନେ = ପ. ହେ

ଘ. ମିଷ୍ଟି = ଗ. ପ. ମିଳି

ଖ. ଗ. ପୁର କଲେ = ପୁର କଲେ

ଖ. ଗ. ଲୁହାଡ଼ି = ପ. କଉଡ଼ି

ଶୁକ୍ତ ଦେଖି ଅନେକ ମାଇଲେ  
 ଝୋଧରେ ବଶ୍ୟମୁଖି ସେ' ଧଇଲେ ହେ ॥୨୦॥  
 କାହାରି' ଅନ୍ତେ ନ ଭେଦେ ଶର'  
 ବରଷଣେ ଗୋରୁଙ୍କ ଆକାର'  
 ସଦୃଦେବ ଦେଖି ଆଗ ହେଲେ  
 ଲକ୍ଷ୍ମୀ' ଧରି କରେ' ବୁଲାଇଲେ ହେ  
 ଭାଜିଲେ ଶର' ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦାତେ  
 ଗୋପକ ମାନେ ବହୁଭକ୍ତ ସୁପ୍ତେ ହେ ॥୨୧॥  
 ପୃଥ୍ବୀ' ସବ ଗାବକୁ ଦେଖ  
 ମାରିନ୍ତି କଞ୍ଚୁରବ' ସଭା  
 ଦଶ କୋଟି ଶର ଚର୍ଚ୍ଚି ମଲେ  
 ଅସମ୍ଭାଳେ ସବେ ପକାଇ ଗଲେ ହେ  
 ସପତ ଜୁଣ ନେଲେ କ ଚଢ଼ି  
 ପୃଥ୍ବୀ' ପୁଣି ଅଇଲେ ବାହୁଡ଼' ॥୨୨॥

୧ । ଉ-ଘ, ପୃଥ୍ବୀ: ନହୁଂ ବଣ ଦେଖିଲେ

୨ । କ ଉ ଘ, ବସ୍ତୁ-ରୂପ ସେ

୩. ବସ୍ତୁମୁଖି ସେ

୪ । କ: କାହା

୫ । କ-ଗ, ସର

୬ । ଶ, ଶର ବରଷା ନିଲଧାର

୭ । ଶ ଘ, ନକ୍ଷତ୍ର

୮ । ଶ, କରେ ଧରି

୯ । ଚ ଶ, ସର

୧୦ । ଶ, 'ଭାଜିଲେ ସୁପ୍ତେହେ' ପାଠ ନାହିଁ

୧୧ ଶ, ସରମାନେ = ଘ, ଶରମାନେ

୧୨. କାହାରି ଚଢ଼ି କେ

୧୩. ପଡ଼ନ୍ତି ଝଡ଼ା ହେ

୧୪. ପଡ଼ିଛନ୍ତି ଝଡ଼ା ହେ

୧୫ । ଚ, ପ୍ରୋଥନା

୧୬ । ଶ ଘ, କରାବେଦ

୧୭ । କ, ପ୍ରୋଥନା

୧୮ । ଶ, ପୋହରେ ୨୨ ପଦ୍ଧତି

ପାଠନାହିଁ!

ବିଂଶମାନେ' ହେଲେ ପରବେଶ  
 ଦୁଃସାଧନ' କରି ମହାବେଶ  
 ସବୁ ସମ୍ଭବ' ଯେନିଶ ସଙ୍ଗେ  
 ଗୋଗୋଷକୁ ପୁଣି' ଘେନିଲେ ବେଶେ ହେ'  
 ପୃଥ୍ବୀକୁ' ସହଦେବ କହନ୍ତି  
 ନନ୍ଦରବେ' ପୁଣି ଆସି ଘେନନ୍ତି ହେ' ॥୨୩॥  
 ଶୁଣି ହୋଧେ କହନ୍ତି ପୃଥ୍ବୀ''  
 ଏ ବେଳକୁ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖ କିନା''  
 ହସ୍ତି ନାକୁ ଘେନିଯିବ ଖେଦ  
 କୋଟି କୋଟି'' ଶର ଶତରେ ଲେହ ହେ  
 ତୋ ଭ୍ରାତା ବୋଲି ଓପୋଧ'' ନଳ  
 ବଡ଼ ନିଲଜ ଏହାକୁ ଦେଖିଲି ହେ ॥୨୩॥  
 ଏବେ'' କହିଣ କରନ୍ତି କୋପ  
 ଯଷ୍ଟି ପ୍ରହରେ ଯେସନେ'' ସର୍ପ

୧ । ବି. ବିଂଶମାନେ  
 ଗ. ବିଷ୍ଣୁ ବନେ  
 ୨ । ଗ. ଦୁଃସାଧନ  
 ଘ. ଦୁଃସାଧନ  
 ୩ । ଘ. ମହାବେଶ  
 ୪ । ଗ. ସଙ୍ଗେ  
 ୫ । କ. ଗୋଗୋଷକୁ ପୁଣି  
 ଗ. ପୃଥ୍ବୀକୁ ପାଦ  
 ୬ । ଘ. ଘେନି ବେଶେ ହେ  
 ୭ । କ. ପ୍ରୋଥନାକୁ  
 ଗ. ପୃଥ୍ବୀ  
 ୮ । ଗ. ବହୁଦେବ  
 ଘ. ବହୁଦେବେ

୧ । ଗ. ପୃଥ୍ବୀକୁ କହେ ସହଦେବ  
 ପୁଣି ଘୋଷିଲେ ଆସି କହିଲେ  
 ଘ. ପୁଣି ଆସି ଘେନନ୍ତି ହେ  
 ୧୦ । କ. ପୁଣି—ପ୍ରୋଥନା  
 ୧୧ । କ. ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖି ଶାଳ  
 ଗ. ଯୁଦ୍ଧର ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖି ଶାଳ  
 ଘ. ଏବେ ନ କହୁ ଯୁଦ୍ଧ ଦେଖି କିନା  
 ୧୨ । ଘ. ଗୋଟି ଗୋଟି  
 ୧୩ । ଗ. ତୋ ଭ୍ରାତା ଦେଖି ଅପୋଧ  
 ଘ. ତୋ ଭ୍ରାତା ବୋଲି ଓପୋଧ  
 ୧୪ । ଗ. ଦେଖେ  
 ୧୫ । ଗ. ଯେମନ୍ତ

ରାବକୁଳ ଦେଲି ଦେଲେ ଧାଡ଼ି  
 ଗୋପାଳ ମାନେ ବୁଲନ୍ତି ଲଞ୍ଜିତ ହେ'  
 ସେ ସଦୃଶେ ଆଉ ହୋଇଣ  
 ପଶ୍ଚି ପ୍ରହାରୀ ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ ମାରିଣ ହେ ॥୬୬॥  
 ସବୁ ଶ୍ରୀ\* ଏକ ମୁଖ ହେଲେ  
 ନାନା ଆୟୁଧ ମାନ ମାଇଲେ\*  
 ଦେଖି ପୁଅନ\* କୋପରେ ଧାଇଁ  
 ଶୁଣେ ସେନାକୁ ପ୍ରହାରଲେ ନେଇ ହେ'  
 ଥରକେ ଦଶ ବଂଶ\* ମରନ୍ତି  
 ବୁଦ୍ଧରେ ସଜେ ପକାଇଲେ ମନ୍ତ୍ରୀ ହେ ॥୬୭॥  
 ବେଳ ଶୁଣିଣ ସନ୍ଧ୍ୟା ମାଇଲେ  
 ଭୟେକରି\* ସବେ ପଳାଇଲେ  
 ସଦୃଶେ ବୁଲଇ ଲଞ୍ଜିତ\*  
 କଉରବ\* ସନ୍ଧ୍ୟା ନେଲେ ଘରୁଡ଼ି ହେ'  
 ପ୍ରହାରେ ପାଞ୍ଚ ପାତ ମରନ୍ତି\*  
 ଅସମ୍ଭାବେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପକାଇଲେ ହେ ॥୬୮॥

୧ । କ. ନନ୍ଦିନୀ ହେ

ଖ. ଗଉଡ଼ ମାନେ ବୁଲିଲେ ତାଡ଼ି ହେ

ଗ. ବୁଲଇ ଲଞ୍ଜିତ ହେ

ଘ. ବୁଲଇ ନନ୍ଦିନୀ ହେ

୨ । ଶ. ପ୍ରହାରେ

୩ । ଡ. ଶେଳୀ

୪ । ଶ. ସତେଜ

ଘ. ନେଇ ମାରିଲେ

୫ । କ. ପ୍ରୋତନା

୬ । ଶ. ଶୁଣିଲେ ସେନାକୁ ମାଇଲେ

ନାହିଁ ହେ

ଘ. ପ୍ରହାରନ୍ତି ନେଇ ହେ

୭ । ଶ. ଧରଣ

୮ । କ-ଗ. ଭାବ କେ

୯ । ଘ. ନନ୍ଦିନୀ

୧୦ । ଗ ଘ. ଗଉଡ଼େ

୧୧ । ଡ ଶ ଘ. ମାରିଣ ତେ

୧୨ । ଶ-ଘ. ପଡ଼ନ୍ତି

ଏ ସମୟେ ପୃଥ୍ବୀ' ପାଲଟି  
ଗୋପାଳମାନେ' ହେ ଗଲେ ଲେଉଟି"  
ବଣା ହୋଇ ରହେ' ସହନଦବ  
ଦେଖି ବେଢ଼ିଲେ ସବୁ କରୁରବ' ହେ  
ନଦନ୍ତ୍ର ଶାନ ନୋବିଦ ଚର୍ଚ୍ଚି  
ଏହାକୁ ଧଇଲେ ଲଭିବା ଗାନ୍ଧି ହେ ॥୨୧॥  
ଚାହାଙ୍କୁ' ଦେଖି ବିଦୁର ଚିନ୍ତିଲେ'  
ଶୁଣେ ଦୋଷକୁ ଶୁଣିଣ କହିଲେ'  
ବଡ଼ ସମର୍ଥ ଗୋପାଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠ  
ଗାବଙ୍କୁ ଦେନ ଶୁକଲ ଏ ଆଟ ହେ'  
ଚିନ୍ତିଲଟି' ଆପଣମାନେ  
କେବଣ ସାର ବିଚାରବା ମନେ ହେ ' ॥୩୦॥  
ଶୁଷ୍କ ବୋଲନ୍ତି ଏ ସହଦେବ  
ଯାହାକୁ ବଣ' ପୃଥ୍ବୀ' ଗାବ ।

୧ । ଡ. ପ୍ରୋଥନ ।

୨ । ଡ. ଗୋପାଳମାନେ

ପ. ଗୋପାଳମାନେ

୩ । କ. ନେହଟ୍ଟି

୪ । ଡ. ହେଲେ

୫ । ଡ. କୌରବ

ଓ. କରୁରବ

ପ. ସକଳ କରୁରବ

୬ । ଗ. ପ. ଡାକ୍ତ

୭ । ଡ. ପ. ଚିନ୍ତିଲେ

ଓ. ଚିନ୍ତିଲେ

୮ । କ. ଡ. ପ. ଚିନ୍ତିଲେ

୯ । ଡ. ଚିନ୍ତିଲେ ଏ ଆଠ ହେ

ପ. ଚିନ୍ତିଲ ଏ ଆଠ ହେ

୧୦ । ଡ. ଚିନ୍ତିଲଟି

ଓ. ଚିନ୍ତିଲଟି

୧୧ । ଡ. ପୋଥିଲ—

ବଡ଼ “ସମର୍ଥ — ମନେ ହେ” ପାଠ ନାହିଁ

୧୨ । ଡ. ବସ

ପ. ବସ

୧୩ । କ. ଡ. ପ୍ରୋଥନ ।

ଦ୍ରୋଣ ବୋଲନ୍ତି ସୁପଳ ଦିନ

ଦେଖିଲୁ ଆଜ ପୁଷ୍ପକ ବଂଶନ ହେ'

ଜାଣିଣ ଉଣେ ହେଲା ସେ ଜଳେ

ସବୁ ସମ୍ପଦ ସହଦେବ ମାଇଲେ ହେ' ॥୧॥

ଶଙ୍କୁନି ଶତ୍ରୁ ସହଦେବକୁ

ଗଲେ ନିକଟ ହୋଇ ପାସକୁ

କହନ୍ତି ତାକୁ ପୁଣି ଅନାରି

ଏ ରୂପ ତୁମ୍ଭକୁ ଶୋଭି ଅଛଇ ହେ

ଦରାଟେ କମ୍ପା ପ୍ରତାପ କର

ଅଜ୍ଞତ ଚତୁର୍ଥ ଦିନ ଆବର ହେ' ॥୨॥

ସହଦେବ ବୋଲେ ସବୁ ଗଲ

ଦିନ ବଡ଼ାକୁ ଚତୁର୍ଥ ବଞ୍ଚିଲ

ଏହି ସମୟ କର୍ଣ୍ଣ ମିଳିଲେ

ଚନ୍ଦ୍ରପାଳକୁ ଅନାଇ ବୋଇଲେ ହେ'

ଅଡ଼ାଇ ଘେନ ଗୋଟୁଁ ଏ ଦେଶୁ

ଦେଖ କି ପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭକୁ ପୋଷୁ ହେ ॥୩॥

୧ । ସ. ଦ୍ରୋଣ

୨ । ଶ. ଦେହାକୁ ଶ୍ରେଣି ପାଶଲ ନି ନାହିଁ

ଭବିଷ୍ୟଦ୍ଦେବ ସହଦେବ ଦେହ ନେ

ଦେଖିଲୁ ପୁଷ୍ପକ ବଂଶ

ଅଜ୍ଞ ପ୍ରତାପ ମୋର ହେଲୁ ଏକ ଜେ ।

୩ । ସ. ବହୁ ସମ୍ପଦ

୪ । ଶ. "ନାହିଁ—ମାରିଲେ ହେ ।"

ପାଠ ନାହିଁ ।

୫ । ଚ. ଚ. ହେଁ ।

୬ । ଶ. ସ. ସୁଦ୍ଧା ତାକୁ

୭ । ଚ. ଚ. କମ୍ପା

୮ । ଶ. ଅଜ୍ଞତ ଚତୁର୍ଥ ଦିନ

ଏ. ଚତୁର୍ଥ ଦିନ

୯ । ଶ. ବଞ୍ଚିତ କପାଳପତ୍ର କର

ପ୍ରତାପ ଦିନ ଅଜ୍ଞତ ଚତୁର୍ଥ ଦିନ

୧୦ । ଶ. ଦେହ

ଗ. ସ. ଚତୁର୍ଥ

୧୧ । ଶ. ଦେହ ସମୟେ କର୍ଣ୍ଣ ଅଭାଗ

ସହଦେବକୁ ଶୁଣି ବୋଧଲ ନେ

୧୨ । ସ. ଗାବ



ଶୁଣି ସହଦେବ କୋପଭରୁ<sup>୧</sup>  
 ଯନ୍ତ୍ର ପ୍ରହାରିଲେ ତାଙ୍କ ଶିର<sup>୨</sup>  
 ଘମାଇ ପଡ଼ିଲେ<sup>୩</sup> ରବ ସୁତ  
 ଦେଖି ସେନାଏ ବେଢ଼ିଲେ ବହୁତ ହେ<sup>୪</sup>  
 ଧାଇଁଣ<sup>୫</sup> ସହଦେବ ପିଟିଲେ  
 ସତାଜମାନ ଶ୍ରୀ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ ହେ<sup>୬</sup> ॥୩୩॥  
 ଅତି ବେରେ<sup>୭</sup> ନରକ ପ୍ରହାର  
 ମଲେ ବେନପୁତ<sup>୮</sup> ଚକ୍ରି ଶର  
 ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ<sup>୯</sup> ଦେଖି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ  
 ଧରି ନ ପାରିଲେ ମାର<sup>୧୦</sup> ବୋଇଲେ ହେ  
 ଶୁଣିଣ ସବେ ଶର ସଜ୍ଜିଲେ<sup>୧୧</sup>  
 ଲଞ୍ଜିତ ସହଦେବ ବୁଲଇଲେ ହେ<sup>୧୨</sup> ॥୩୪॥  
 ଶରମାନେ<sup>୧୩</sup> ହଜିଛନ୍ତି ତୁର  
 ଆସି ବେଢ଼ିଲେକ ସବ ଶର<sup>୧୪</sup> ।

୧ । ସ. କୋପଭରେ

୨ । କ. ସାଂ

ଖ. ପିଟିଲେ ତାଙ୍କର ସାଂ

ସ. ସିରେ

୩ । କ ଶ ସ. ପଡ଼ିଲେକ

୪ । ଖ. ସେନାଏ ବେଢ଼ିଲେ ଗୁଣିତ ନେ

ଗ. ଗୁଣିତ ହେ

ଘ. ସେନାମାନେ ବେଢ଼ି ଗୁଣିତ ହେ

୫ । ଘ. ମିଶାଣ

୬ । ଗ. ଗୁଣିତ କଲେ ହେ

ଘ. ଗୁଣିତ କଲେ ହେ

୭ । ସ. ଅତି ବେରେ

୮ । କ. ବେନ ସତ

ଗ ସ. ବେନପୁତ

୯ । କ ଗ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୧୦ । ସ. ନୋଲ

୧୧ । କ. ସର ସଜ୍ଜିଲେ

ଖ. ସର ବିଷଲେ

ଘ. ଶର ବିଷଲେ

୧୨ । ଖ: "ଶୁଣିଣ—ବୁଲଇଲେ ହେ"

ପାଠ ନାହିଁ ।

୧୩ । ଖ ଗ. ସରମାନେ

୧୪ । ଖ. ସୁର ।

ସହଦେବ ଆରତ ହୋଇଲେ

କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମନେ ସୁମରଣା କଲେ ହେ

କନ୍ଧରୁ ବେନକୁଳ ବାହାର

ସାକ୍ଷୀ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ବେନକର ହେ' ॥୩୬॥

ମୋହନ ବଂଶୀ' ଧରି ସେ କରେ'

ଗାତେ ଚନ୍ଦ୍ରଲେ' ପୃଥ୍ବୀ' ନାମରେ

ବାର କୋଣେ ପୃଥ୍ବୀ' ସେ ଥିଲେ

ମୁରଲୀ ଶୁଣି ପାଲଟି ଶୁଣିଲେ

କି କମି କଲ ମୋତେ' ଦଇବ

ରଞ୍ଜିତ ମୋର ପୁଅ ସହଦେବ ହେ ॥୩୭॥

ଏତେ ଭାଳଣ ରୁଚିଏ ଦେଲେ'

ସବ ବସ୍ତୁକୁ ଦେଖଣ' ଧାଇଁଲେ

ଆସି ସହଦେବ ପାସେ ମିଳି

ବ୍ୟାଘ୍ର ଦେଖି ଯେହ୍ନେ ପଳାନ୍ତି' ଛେଳି ହେ

ତେମନ୍ତ କୁରୁସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଲେ'

ସହଦେବକୁ ଛୁଡ଼ି ପଳାଇଲେ ହେ' ॥୩୮॥

୧ । ଶ. ପୋଷ୍ଟରେ—

“ସାକ୍ଷୀ—ବେନକର ହେ” ପାଠ ନାହିଁ

୨ । କ ଗ. ବସି

୩ । ଶ. “ମୋହନ—କରେ ।” ପାଠ ନାହିଁ

୪ । ଶ. ବଂଶୀ ଚନ୍ଦ୍ରଲେ

ସ. ଚନ୍ଦ୍ର

୫ । କ ଗ. ସୋପନା

ଶ. ପୃଥ୍ବୀ

୬ । କ. ସୋପନା

ଶ. ପୃଥ୍ବୀ

୭ । ଶ. ବସି

୮ । କ ଶ. ମତେ

୯ । ସ. ଶୁଭକ୍ଷ ରଙ୍ଗୀଏ ଦେଉ'

୧୦ । ଶ. ସକଳ ବସ୍ତୁକୁ ଦେଖ

୧୧ । ଶ. ଯେହ୍ନେକେ

୧୨ । ଶ. ସେହିମନ୍ତ ନନ୍ଦଶ୍ରେକେ ହେଲେ

ଶ. କୁସୁଧାଠ ହୋଇଲେ

୧୩ । କ. ଦେଖ ଧାଇଁଲେ

ଶ. ଦେଖ ଲେଉଟିଲେ ନେ

ସ. ପଳାଇଲେ ହେ ।

ଦେଖି ଆନନ୍ଦ ସେ ସହଦେବ  
 ତାକୁ ବେଢ଼ି ରୁନ୍ଧି ସବଗାବ  
 ସବ ଗୋପାଳମାନେ ସଙ୍ଗରେ  
 ଚତୁଃ ପାଲଟି ଅଇଲେ ଭୁବିତେ ହେ'  
 ପୃଥ୍ବୀ ଶଂଖମାଳେ ପ୍ରବେଶ  
 ଅସ୍ତ୍ରାଚଳକୁ ଗଲେକି ଦିନେଶ ହେ ॥୩୯॥  
 ନିଶା ପ୍ରବେଶ ଆସି ଦୋଇଲ  
 ପୁଣି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ବାହୁଡ଼ିଲ  
 ଗୋଗୋଷ୍ଠକୁ ଘେରିଲେକ ବେଗେ  
 ପୃଥ୍ବୀ କହେ ସହଦେବ ଆଗେ ହେ'  
 ନିର୍ଲଜ କରୁଛେ ଅଟନ୍ତି  
 ଏତେ ନିସତେ ଲେଉଟି ଆସନ୍ତି ହେ ॥୪୦॥  
 ମୋତେ କଲେ ନେଇ ନ ପାରିବେ  
 କେତେ ଦିନ ଘେରି ଏହୁ ଥିବେ ।

୧ । ଗ. ନବସତ ଗୋପାଳମାନେ

ସ. ଗୋପାଳମାନେ

୨ । ଗ. “ଦେଖି ଆନନ୍ଦ — ରୁନ୍ଧିତେ ହେ ।”

ପାଠ ନାହିଁ ।

୩ । କ. ପ୍ରେ ଅନା ରୁଦ୍ଧିମାଳେ

୪ । ଗ. ଅସ୍ତ୍ରାଚଳକୁ ସେ

ଗ. ଅସ୍ତ୍ର ଅଞ୍ଚଳକୁ

ସ. ଅସ୍ତ୍ରାଚଳକୁ

୫ । କ. ଶ. ଗଲେ

୬ । ଗ. ନିଶି

ଗ. ସ. ନିସି

୭ । ଗ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ସ. ପ୍ର. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୮ । କ. ଗୋଗୋଷ୍ଠକୁ

୯ । ଗ. ବେଗ

ସ. ଘେରିଲେ ବେଗେ

୧୦ । କ. ଶ. ପ୍ରୋଥନା

୧୧ । ଗ. ଆଗ ହେ

୧୨ । ସ. ନବସେବେ

୧୩ । ଗ. ସ. ଏତେ

୧୪ । କ. ନେଉଟା

୧୫ । ଗ. “ଗୋଗୋଷ୍ଠକୁ — ଏହୁ ଥିବେ ।”

ପାଠ ନାହିଁ ।

ଏହି ନିଶାରେ ତଳ ବହନ  
 ଉତ୍ତର ଦେନ ଆସନ୍ତୁ ଅର୍ଜୁନ ହେ  
 ଏହାର ଗାଣିମା ସେ ଭାଙ୍ଗି ଦେ'   
 ମାନଭେଦ ଶର ଶେଷ' ପାଣିକ ହେ ॥୪୮॥  
 କଥା କହନ୍ତେ ରଜନୀ ଶେଷ  
 ଦେଖିଲେ ସହଦେବ ତୋଷ  
 ପୃଥ୍ବୀକୁ ନମସ୍କାର ନଲେ  
 ମଦ ଦେଶକୁ ଭୁବିତେ ତଳିଲେ ହେ\*  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପଦ\* କରଣ ଧାନ  
 ଭଣିଲ ବଶ୍ୟମ୍ଭର ଜ୍ଞାନ ଧ୍ୟାନ ହେ' ॥୪୯॥

### ଅଷ୍ଟାଦଶ ଛାନ୍ଦ

ବରା—ପାତାଡ଼ିଆ କେଦାର

ସେ ସହଦେବ ଅତି ସରରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ମଦ ଦେଶରେ  
 ଦେଖିଲେ କସିନ୍ତୁ ଆସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ତର ସାର ହେ' ।

୧ । ଶ-ସ. ଭାଙ୍ଗି ଦ

୨ । କ ଗ. ସରପେରୀ

୩. ଶର ରେଡ

୪ । ଶ-ସ. ତୁଅନ୍ତେ

୫ । ଚ. ପ୍ରୋତ୍ତମାରୁ

୬ । ସ. ମଦ ଦେଶରେ ଭୁବିତେ ମିଳିଲେ ହେ;

୭ । ସ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦ

୮ । ଶ ସ. ତଳ ବଶ୍ୟମ୍ଭର ହୃଦ ହେ

୯ । କ ଗ. ଆସ୍ଥାନରେ

୧୦. ବସିଅଛି ଆସ୍ଥାନରେ

୧୧ । ସ. ଉତ୍ତର ବିର ହେ ।

କହନ୍ତି ଶୁଣ ଶୁଣ ନନ୍ଦନ ସିଂଗର ଛନେଣ ଦୁଃସାଧନ

ଅପିଚ୍ଛ ସାଜ ସବ' ସରନ ରୁମ୍ ନରର ହେ

ଜାଲ ଆସିଣ ଗୋଷ୍ଠକୁଁ ଦେଶଲେ ହେ

ବଳେ ନେବାକୁ ମନେ ବିସ୍ମର କଲେ ହେ

ପୃଥୁନାଁ ଦେଶ ସମର କଲୁ ତାଙ୍କର ବହୁ ସନ୍ତ ମାଇଲୁ

ତେବେ ହେ ଆଉ ନ ଗୁଡ଼ି ଜଣ ଦେଶ ରହିଲେ ହେ ॥୧॥

ଶୁଣିକରି ଛତ୍ରର କୁମାର ହୋଧରେ କମ୍ପାଇଲ ଶରୀର

ଦଶନ ରୂପି ପୁଣି ଅଧର ପ୍ରଚଳି କଲ ହେ

ଛୁର ପାମର ସେ ଦୁଃସାଧନ ନ ଜାଣଇକ ମୋର ଗୋଧନ

କାହା ଭରସା ପାଇଣ ସେ ଏଥକୁଁ ଅଇଲ ହେ

କଟକରେ ପଶୁଷା ପଣ ମୋହରରେ

ଏହାକ ଶୁଣି ନାହିଁ କଣ୍ଠେ କାହାରରେ

୧ । ଶ. ଛନେଣ ଦୁଃସାଧନ

୨. ଛନେ ସେ ଦୁଃସାଧନ

୨ । ପ. ଆସିଚ୍ଛ ସବ

୩ । ଶ. ଆସି ଗୋଗୋଷ୍ଠ

୩. ଗୋଗୋଷ୍ଠ

୪ । ପ. ଦେଶଲେ ହେ

୫ । ଶ. ଦେଶ

୬. ନେବାକୁ ମନେ

୭. ନେବାକୁ ମନେ

୭ । ପ. ବିସ୍ମର କଲ ହେ

୮ । କ. ପ୍ରୋଥନା

୮ । ଶ. ଅନେକ ସନ୍ତ ତାର

୯. ସବୁ ସନ୍ତ

୯ । ଶ. ଗୁଡ଼ି ନ ଗୁଡ଼ି ରହିଲ ଦେଶ ହେ

୩. ତେବେ ତ ଆଉ ନଷ୍ଟ କରି ଦେଶ

ରହିଲେ ହେ

୩. ଦେଶ ରହିଲ ହେ

୧୦ । ପ. କମ୍ପାଇଲେ ଶରୀର

୧୧ । କ. ପ. ଦୁଃସାଧନ

୩. ଦୁଃସାଧନ

୧୨ । ଶ. "ନଜାଣଇକ—ଗୋଧନ ।"

ପାଠ ନାହିଁ ।

୩. ପାଣ୍ଡବ ନାହିଁ ମୋର ଗୋଧନ

୧୩ । ଶ. କାହାର ଭରସାରେ ସେ ପୁଣି ଏବେ

୩. ପାଣ୍ଡବ ଏବେ

୧୪ । ପ. କଟକେ

୧୫ । ଶ. ଏହାକ କଣ୍ଠେ ପୁଣି ନାହିଁ

କମ୍ପାରି' ମୋର ରାଣ ନ ଦେଲୁ      ଗୋଗୋଷ୍ଠ ଶୁଣି କମ୍ପା' ଅଇଲୁ  
 ସେ କଷ୍ଟରେ ଭୟ ନ କଲୁ ଶୁଣି ପ୍ରାମର ସେ ॥୧॥  
 ଯେତେକ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର ବଣ      ଆଜ ସମୁଦେ କରବ ନାଶ  
 ହସ୍ତିନାପୁର ଅଗ୍ନି ଲଗାଇ ଦେବ ମୁଁ ପୋଡ଼ିଲେ  
 ମୁଁ ମଉଦ୍ୟାସ ସେମାନେ ହେଲ      ସେହି ମଣ୍ଡୁକ' ମୁଣ୍ଡି ବୁଣ୍ଡି  
 କପୋତ ଦେଖି ସଞ୍ଚାଣ' ଆଜ ଦେବକ ହୃଦରେ  
 ମାରିବ ପଳାଇ ପଶିଲେ ପାତାଳରେ ରେ'  
 ମୋ ଗାବ ଘେନିଯିବ କାହାର' କଲରେ ।

ବାନ୍ଧବ ବେନିଦୁନ ଲଗାଇ      ତୋହର' ହସ୍ତେ ମାଡ଼ି ମରଇ  
 ଗୁଣ ତାହାର ଶିର' ହେବିତ ଗାନ୍ଧାର ହଳେରେ ॥୨॥  
 ରାଜତ୍ବ ଦନ୍ତ ବୁଲାଇ ନେବ      ଭୂମିରେ ପ୍ରହାରେ ମୁଣ୍ଡି ଘାତ  
 ବୋଲଇ ମୋର ଯିବା ଘାଏଳ ଥିବକ ରକ୍ତରେ'

- |                                  |                     |
|----------------------------------|---------------------|
| ୧ । ଡ. କପାସ'                     | ଗ ଘ. ମଣ୍ଡୁକ         |
| ୨ । କ ଶ. ଗୋଗୋଷ୍ଠ ଶୁଣି କମ୍ପା'     | ଘ । ଗ. ପରାଣ         |
| ୩ । ଡ. ସେ କଷ୍ଟରେ—ନ ଦେଲୁ          | ୬ । ଶ. ପଞ୍ଚବ        |
| ଗ. ଉଦ୍‌ବେଗ କଲ                    | ୧୦ । ଡ. ପାତାଳେ ହେ   |
| ଘ. ସେ କଷ୍ଟରେ ଭୟ ନ କଲ             | ଗ. ଗାତାଳେରେ         |
| ୪ । କ ଗ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର             | ୧୧ । ଡ. ଗାନ୍ଧାର ଗୁର |
| ଘ. ହସ୍ତିନାପୁର                    | ୧୨ । କ ଶ. ଗୋଡ଼ାରି   |
| ୫ । କ-ଘ. ନାସ                     | ୧୩ । ଡ ଶ. ଶାବ       |
| ୬ । ଶ. ଦେବକ                      | ଗ. ପୁଣି କାହାର ଶିର   |
| ଘ. ଅଗ୍ନି ଲଗାଇ ହସ୍ତିନାପୁର ଦେବ ମୁଁ | ଘ. ସିଦ୍ଧ            |
| ୭ । ଶ. ମୁଣ୍ଡି                    | ୧୪ । ଡ. ହବ ସେହିରେ   |

ତେବେ ଶୁଣି ତ ତାର ଗାରମା                      ରଖିତ' ନ ପାରିବେ ସେ ବ୍ରହ୍ମା'  
 କାହିଁ ପଳାଇ ଲୁଚିବ ଅବା' ସପତ ମନ୍ତ୍ର ସେ'  
 ଏତେ କଷ୍ଟେ ବାର ମୋଡ଼ଇ ନିଶ ଦେ  
 ବାହାଘୋଷ' ମାରିଣ କରଇ' ରୋଷ ଦେ ।

ଦେଖରେ ତନ୍ତ୍ରପାଳ' ମୋଡ଼ର'                      ପିତା ଅଧମ ପଣ ବିଷ୍ଣୁର  
 ସାରଥ୍ ନଣେ ଛାଡ଼ି ନଗଲେ' ମୋଡ଼ର ପାଶରେ ॥୧॥  
 ରଥ ଚଢ଼ିଣ ପିବଇ' ମୁଣ୍ଡି                      ମୋ ରଥ କେବା' ନେବଟି ବାହୁ  
 ମୁଦୁସୁଲକ ରୁଣି ଉଡ଼ର ପୁଣ କହୁଛି' ଦେ  
 କହଲେ ଯାଇ' ଉତର ପୁରେ                      ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ଠାକୁରଣୀ ଗ୍ରମୁରେ  
 ପୃଥ୍ବୀକୁ ଦୃଢ଼ୋଧନ' ଆସିଣ ବଳେ ନେଉଛି ଦେ'  
 ଶୁଣି ଏମନ୍ତ ମୁଦୁସୁଲକ ଗଲେ ଯେ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ଗ୍ରମୁରେ କହୁଲେ ଯେ  
 ରଣୀ ସଇନ୍ଦ୍ରୀ କର ଧରିଣ                      ପ୍ରବେଶ ଆସ୍ଥାନର ତଳେଣ  
 ଉଠି ଉଡ଼ର ତାହାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର ସେ କଲେ ଦେ' ॥୧॥

୧ । ଗ. ଶୁଣିତ

୨ । ସ. ନ ପାରିବେ ବ୍ରହ୍ମା

୩ । ଶ. ପଡ଼ିବ ପୁଣ

୪ । ଗ. ସ. ମନ୍ତ୍ର'ର

୫ । ଗ. ସ. ଏତେକ କଷ୍ଟ

୬ । କ. ବାହାଘୋଷ

୭. ବାହାଘୋଷ

୮. ବାହାଘୋଷ

୯ । ସ. ମାରିଣ କରଣ

୧୦ । ଶ. ଗ୍ରୋପାଳ

୧୧ । କ. ଗ. ମୋହୋର

୧୨ । ସ. ଛାଡ଼ି ନଗଲ

୧୩ । ଗ. ଛାଡ଼ି

୧୪ । ସ. ମୋ ରଥ କେ

୧୫ । ଶ. କହୁଛି

୧୬. କୁମର ପୁଣ କହୁଛି

୧୭ । ସ. କହୁ ଯାଇ

୧୮ । କ. ପ୍ରୋପନାକୁ ଦୃଢ଼ୋଧନ

୧୯. ପୃଥ୍ବୀ ଉପୋଧନ

୨୦. ପୃଥ୍ବୀ ଦୃଢ଼ୋଧନ

୨୧ । ଶ. ନିଅଇ ଦେ

୨୨ । ସ. ନମସ୍କାର କଲେ ଦେ





ଯେ ବୃହନ୍ନାଶ୍ ସେ ନୟଂସକ' ସମରେ ନେତ୍ର ସେ ଅଧୀନି କ  
 ଯାହାର ମୁଖ ଗୁଣ୍ଠିଲେ ଦୋଷ ଦୋଇବ ପୁଣି ନେ  
 ତୋଡ଼ ଗୁରୁକୁ କେବା କଲ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନେ  
 ସେ ଗୁରୁ ପୁଣି ମୋର ବାହୁବ ରଥ ନେ  
 ଗଜ କୁମର' ମୁଣି ବଧରେ ମୋତେ ଦୁଷଣ' ତୋର ବୁଧରେ  
 ଦ୍ରୁତ ନୋହୁଲେ ମୋଡ଼ନ୍ତୁ ଧରି ତୋଡ଼ର ମାଥ ନେ ।୭।  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ବୋଲେ ଆରେ ଦୁବୁଧ ଏହାକ ପାଦେ ହୋଇ' ଅପ୍ରାଧ  
 ତୋଡ଼ର ଶତେ ମଉନା ଷଏ' ହୋଇଶହନ୍ତ'ରେ  
 ଏବେ ତାହାକୁ' ଭ୍ରଷ୍ଟନା କରୁ ଦେଖିଲ କଥାମାନ ପାସୋରୁ  
 ଯାହାର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଗରବେ ନାଶ' କରନ୍ତି ରେ"  
 ଏବେ ମୋ ବଚନରେ ଉଠ ବହନ ରେ  
 ଗରବୀକ ଚରଣରେ" କର ଦ୍ରୁସନରେ" ।

୧ । କ. ବୃହନ୍ନାଶ୍

ଘ. ବୃହନ୍ନା

୨ । କ ଗ. ନୟଂସକ

୩ । ଘ. କେତୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କଲ ନେ

ଘ ପ. କେତୁ କଲ ମଧ୍ୟସ୍ଥନେ

୪ । କ. ସେ ପୁଣି ଗୁରୁ

ଘ. ସେ ଗୁରୁ ପୁଣି

୫ । ଗ- ରାହୁସାର

ଘ: ରାହୁସାର

୬ । ପ. ଦୁଷଣ

ଘ । ପ. ହୋଇ

୧ । କ ଗ ପ. ସତେ—ସଦ

ଘ. ସତେ—ହତ

୨ । ଗ-ପ. ହୋଇ ଅହନ୍ତ

୩ । ଘ ପ. ରୁ ଏବେ ତାକୁ

୪ । ଗ-ପ. ନାଶ

୫ । ପ. କରବେରେ ।

୬ । ଘ. ଗରବୀକ ଚରଣରେ

ଘ. ଗରବୀକ ଚରଣେ

ପ. ଗରବୀକ ପାଦେ

୭ । ଗ. ଦ୍ରୁସନ ଚରଣେ ।

ଏହାକ ଆଜ୍ଞା ଶିରେ ଧରିଣ ସେ ବୃହନାଶ୍ବ ଦକାର ଆଶ  
 ସେ ରଥେ ଥିଲେ ନୋହୁବ ତୋତେ ପ୍ରମାଦ ମାନରେ ॥ ୧ ॥  
 ଶୁଣିଣ ଇପ୍ସ କରି ଉତ୍ତର ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ତରଣେ ନମସ୍କାର  
 କରି ବୋଲନ୍ତି ଦୋଷ ନ ଧର ଗନ୍ଧର୍ବୀ ଦେବୀ ଗୋ  
 ତୁମ୍ଭ ଆଜ୍ଞାରେ ବୃହନାଶ୍ବକ ଅଣାଅ ଏବେ ମୋର କତିକି  
 ସାରଥୀ କରି ସମରେ ତାକୁ ଦେଖଣ ଯିବି ଗୋ  
 ଶୁଣି ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ଦେବୀ ତୋଷ ଦୋଇଲେ ଯେ  
 ଚନ୍ଦ୍ର ପାନକୁ ଶୁଣିଣ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ଯେ  
 ନାଟ ମନ୍ଦିରେ ତଳ ବହନ ବୃହନାଶ୍ବକୁ ଦକାର ଆଶ  
 ଶୁଣିଣ ସଦୃଶେ ଚକ୍ଷୁରେ ସରରେ ଗଲେ ଯେ ॥ ୨ ॥  
 ନାଟ ମନ୍ଦିରେ ପ୍ରବେଶ ଦେଲେ ଅର୍ଜୁନ ପାଦେ ଦ୍ରୁପଦ କଲେ  
 ବୋଲନ୍ତି ଦେବ ବହନ ଆସ ଉତ୍ତର କତି ଦେ ॥ ୩ ॥

୧ । ଚ ଶ ଘ. ସିରେ

ଘ. ସୀତେ

୨ । ଚ ଶ. ବୃହନାଶ୍ବ

ଘ. ବୃହନାଶ୍ବ

୩ । ଚ. ତୋ

୪ । ଶ. ଇପ୍ସ କରି

ଘ ପ. ଇପ୍ସ କରି

୫ । ଚ. ସେ ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ତରଣରେ

ଘ ଘ. ସେ ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ତରଣେ

୬ । ଚ ଶ ଘ. ଗନ୍ଧର୍ବ ଦେବୀ ଗୋ

୭ । ଚ. ଅଣାଅ ମୋର

ଘ. ଦକାର ଆଶ ମୋର

୮ । ଚ. ଯନ୍ତ୍ରେ ସ

୯ । ଶ. ଚନ୍ଦ୍ରପାନକୁ ଶୁଣି ଆଜ୍ଞା ସେ

ଘ ଶୁଣି ଆଜ୍ଞା

୧୦ । ଚ. ବୃହନାଶ୍ବକୁ

ଘ. ସେ ବୃହନାଶ୍ବ

ଘ. ସେ ବୃହନାଶ୍ବ

୧୧ । ଶ. ଚକ୍ଷୁ

୧୨ । ଘ. ତତ୍ତ୍ୱ ଦେ ।

ଶୁଣିଣ ବୃହନାଥୁଁ ବୋଇଲେ ମୁଣ୍ଡିକ ପିତାଁ ଉତ୍ତର ବୋଲେ  
 ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ୧ ନନ୍ଦ ଅଛନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରପାଳ ନନ୍ଦନ୍ତୁଁ ହେ  
 ଉତ୍ତରକୁ ରଥରେ ଘେନିଣି ଆପଣ ହେ  
 ବୁରୁ ଆଟରେ ଯାଇଁ କରିବ ରଣ ହେ  
 ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ ହେଲେ ବାହାର ଉତ୍ତର ବାଳୀ କହେ ବଚନ  
 ରଣ ମୁଖରୁ ଶୁଭକ ମୋରାଁ ଉତ୍ତର ଆଣ ହେ ॥୧୦॥  
 ବୁଢ଼କୁ ଶୁଭ କଥା ଲଗଇ ଆହୁରି କଥା ଏକ ମାରଇ  
 ଶ୍ରୀଭୂଷା ମୁକୁଟ ଅଳଙ୍କାର ପାଟକ ବସନ ହେ  
 ସମରୁ ଏତେକ ଆଣିଦେବିଁ ଏ କଥା କେବେ ନ ପାସୋରିବ  
 ପିତୃଳିଁ ବିଷ୍ଣୁ କରବ ମୁଣ୍ଡି ହରଷ ମନ ହେଁ  
 ଚଳିଲେ ବୃହନାଥୁଁ କରି ସମ୍ମତ ଯେଁ  
 ପଥରେ ଚନ୍ଦ୍ରପାଳୁଁ କହେ ସମସ୍ତ ଯେ ।

୧ । କ ଷ, ବୃହନାଥ

୨ । ଶୁଣି ବୃହନାଥ

୩ । ଷ. ମୁଣ୍ଡି ନନ୍ଦ

୪ । ଷ. ଚନ୍ଦ୍ରପାଳ କହୁଲେ

୫ । ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ଦେବକ ନନ୍ଦ ଅଛନ୍ତି—ନନ୍ଦନ୍ତୁ

୬ । ଷ. ସେନାପତି ପଣ

୭ । ଷ. କହେ ସେନାପତି

୮ । ଷ-ସ. ଆଟରେ

୯ । ଷ. ‘ଯାଇଁ’ ପାଠ ନାହିଁ

୧୦ । ଷ. ଉତ୍ତର

୧୧ । କ. ଉତ୍ତର ମୋ ଶୁଭକ

୧୨ । ଷ. ମୋ ଶୁଭ କଥା ତୋହେ

୧୩ । ଷ. ସମରୁ ମୋତେ ଆଣିଣ ଦେବ

୧୪ । ଷ. ଆଜ୍ଞା ହେବ

୧୫ । ଷ. କଥାସ

୧୬ । ଷ. ବୁଝିବ

୧୭ । ଷ. କୁଣ୍ଡାସ

୧୮ । କ ଷ. ହରସମନେ ହେ

୧୯ । କ ଷ. ବୃହନାଥ

୨୦ । ଷ. ସମ୍ମତ ହେ

୨୧ । ଷ. ଚନ୍ଦ୍ରପାଳ

୨୨ । ଷ. ଚନ୍ଦ୍ରପାଳ ।

ଯେମନ୍ତେ ବୋଟିଲେ କୁନ୍ତଳାର'      ଯେତେବେଳେ ଚର୍ଚ୍ଚି ହେଲେ ସମୟ  
 ପୃଥ୍ବୀ' ଆଜ୍ଞା ପାଇଣ ମୁଁ ଅଭଳ କୁଣ୍ଡଳେ ହେ' ॥୧୧॥  
 ସହଦେବକୁ ଅର୍ଜୁନ କହୁ      ଅଲ୍ଲଭ କେତେ ଦିନ ଅବୁଲ  
 ମନ୍ତ୍ରୀ କହନ୍ତି' ବରଷେ ତେରଦିନ ଗଲଣି ହେ  
 ଦିନକଡ଼ାକୁ ତଳି' ହବସ      ଦିନ ଗଣନ୍ତି ଏତେକ ଶେଷ  
 ଶୁଣିଣ ମନେ' ଆନନ୍ଦ ହେଲେ ସେ ପାଲଗୁଣା ହେ  
 ଅସ୍ଥାନରେ ପାଇଣ ହେଲେ ପ୍ରବେଶ ଯେ  
 ଉତ୍ତର ହସେ' ଦେଖି ପୁରୁଷା ବେଶ ଯେ  
 ଉତ୍ତର କହେ ବୃହନାସକ      ରଥକୁ କାନ୍ଧି ପାରିବୁ ଟିକ  
 ସମ୍ଭଳେ ଆଜ ମାରିବ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର ବଣ ଯେ' ॥୧୨॥  
 ଶୁଣିଣ ବୃହନାସ' କହଇ      ମୁଣି ସେ ରଥ କାନ୍ଧି ପାଇଇ  
 ପାହାରି ଲଜ୍ଜା ହୋଇବ ପୁଣି ଯେତେ ଦୁରକୁ ଯେ ।

୧ । ଡ. କେତେବେଳେ ଚର୍ଚ୍ଚିଲେ କୁନ୍ତଳାର

\* । ଖ. ପାସ

୨ । ଡ. ପ୍ରୋତନା

୬ । ଘ. ପୁଣି ସୁମନେ

୩ । ଖ. ଯେମନ୍ତେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଦେଖିଲ

୭ । ଗ. ହସତ

ଯେତେବେଳେ ଚର୍ଚ୍ଚି ସମୟ କଲ

୮ । ଡ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ବସ ଚଳ

ପୃଥ୍ବୀ ଆଜ୍ଞା ପାଇଣ ମୁଁ

ଖ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର ବସ ମାରିବ ଆଜ ଯେ

ଅଭଳ ପ୍ରଣ ହେ

ଘ. ଆଉ ସମ୍ଭଳେ ମାରିବ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର

ଓ ଘ. ପାଇଣ ମୁଁ ଅଭଳ କୁଣ୍ଡଳ ହେ

ବସ ହେ

୪ । ଖ. ବୋଲନ୍ତି

୧ । ଡ. ବୃହନାସ

ଓ. କହଇ

କ ପୁର ମଣିଷ' କବା ପାତାଳ ଭୁବଳ' ଆଦି ସପ୍ତ ମଣ୍ଡଳ  
 ସପତ ଦୀପି' ପୁଣ ସପତ ପିନ୍ଧି ପାରକୁ ହେ'  
 ମୁଣି ଯେବଣ ରଥେ ହେବ ସାରଣୀ ହେ  
 ଦମ୍ଭ ଆରମ୍ଭେ ଯେବେ ବସିବ ରଥୀ ହେ  
 ନ ବାହୁଡ଼ଇ ମୋହର' ରଥ ରଥୀ ଯେବେ ସେ' ହୋଏ ସମର୍ଥ'  
 ରଣେ ଝଟିଣ' ନୟ' ନରଣ' ଆସିବ ଏଥି ହେ ॥୧୩॥  
 ଉତ୍ତର କୋଳେ ମୁଣି ସେ ରଥୀ ମୋ ଅନୁସମେ ଭୁକ୍ତ ସାରଥି  
 ରଥ' ସାଜଣ ବେଗେ ଭୁ ଆଣମୋର ଭ୍ରମକୁ ହେ'  
 ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ ତୋଷ ହୋଇଣ ଅଷ୍ଟ ରହସର କର ଭୁଷଣ  
 ଶୈବ' ରୁମର ପାଟ ବସନ ମଣି' ରଥକୁ ହେ  
 ଚରଣମାନ ଉଡ଼ଇ ପରହର ହେ  
 ନଳସରେ ପତାଳା ଅତି ସୁନ୍ଦର ଯେ  
 ବାହୁଣ ରୁଣ ଅଶୁ ଯୋଗଲେ ଆସ୍ଥାନ ତଳରେ ଉଭାରିଲେ'  
 ଦେଖିଣ ତୋଷ' ହୋଇଣ ସେ ଉତ୍ତର କୁମର ଯେ ॥୧୩॥

୧ । ଚ. ପୁର ମଣିଷ

୧. ପୁର ମଣିଷ

୨ । ଚ. ଭୁବଳ

୩ । ଚ-ପ. ଦିପ

୪ । ଚ ପପତ ପୁଣକୁ ହେ

୧. ଅକ୍ରପାରେକୁ ହେ

୧. ଅକ୍ରପାର ହେ

୫ । ଚ ଟ. ମୋହୋ

୬ । ଟ. ଯେମନ୍ତ

୭ । ପ. ସାମର୍ଥ

୮ । ଚ ଚ ପ. ନିଶିଲେ

୧ । ଟ. ଉପ

୧. ପ. ନପ

୧୦ । ଚ ର ପ. କଲେଣ

୧୧ । ପ. ସେ

୧୨ । ପ. ମୋହ ଭ୍ରମକୁର

୧୩ । ଚ ର. ସେତ

୧୪ । ଚ. ଧଣି

୧୫ । ଟ. ରବ ହେଲେ

୧୬ । ଟ. ହରପ

୧. ସେ ତୋଷ

୧. ତୋଷ ପୁଣ

ଶୁକ୍ରଷ୍ଟା ବଣୀ ସଇନ୍ଦ୍ରୀ ତୁଲେ ପ୍ରଥମେ ସାରଥୀ' ବଦାଇଲେ  
 ପୁଣି ଉତ୍ତର ଶିରେ' ନେଇଣି' ଅଥା' ବିଅନ୍ତ୍ର ଯେ  
 ପଡ଼ଇ ହୁଳହୁଳ ଶବଦ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ପଡ଼ନ୍ତି ବେଦ  
 ଶୁକ୍ରଷ୍ଟା ବୃହନାଶକୁ' ବିନୟେଣ କହନ୍ତି ହେ'  
 ଉତ୍ତର କର ଧରି ସମର୍ପି ଦେଲେ ଯେ  
 ଏହା କଥା ଭୁମକୁ ଲଗେ ବୋଇଲେ ଯେ'  
 ମୁଣି ନାଶିଲି ଭୁମର ଗୁଣ ଗୁପ୍ତରେ ଏହୁ ରୂପ ବଞ୍ଚଣ'  
 ପୁଅକୁ ମୋର କି ଚିନ୍ତା ଅଛି ଆଶୀର୍ ଥିଲେ ଯେ ॥୧୩॥  
 ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ ହୋଇଲେ ତୋଷ ଉତ୍ତର ଭୁମର ଶରବେଶ  
 କନ୍ଦରେ ଯୋଗ' ଉଡ଼ଣ କରେ ଧନ୍ତ ଧରିଣ ହେ'  
 ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ରଥେ ବସିଲେ ମୁକୁତାମାଳ କଣ୍ଠ, କାନ୍ତ'ଲେ  
 ପ୍ରଣାମା କରି ଦେଲେକ ବୃହନାଶ ଗଲେଣ ହେ''

୧ । କ ଙ. ସାବେଳ'

୭ । କ ଗ. ରୂପେ ବଞ୍ଚଣ

୨ । କ. ସାବେ

ଖ. ରୂପ ଧରଣ

ଖ. ସିତେ

୮ । ଙ. ପ. ଶୁଭ

ଘ. ସିତେ

୯ । ଙ. କ. ବୃଷ

୩ । ଘ. ନେଇ

ଗ ଘ. ବେଦୀ ଯୋଗ

୪ । କ ଙ. ବୃହନାଶକୁ

୧୦ । କ. ଧରଣ ହେ

ଘ. ବୃହନାଶକୁ

୧୧ । କ. ଦେଲେ ବୃହନାଶ ଗଲେଣ ହେ

ଘ. ଶୁକ୍ରଷ୍ଟା ପ୍ରା. ବୃହନାଶକୁ

ଖ. କଣ୍ଠରେ ଘେଲେ ଯେ

୫ । ଙ. ପାଠ ଶବ୍ଦ

ଘ. ଦେଲେ ବୃହନାଶ ଗଲେଣ ହେ

୬ । କ. ପାଠ ଶବ୍ଦ

ଘ. କଣ୍ଠରେ ହେ ।

ଚୋଷେ ଅର୍ଜୁନ ରଥ ବାଜିଣ ନେଲେ ଦେ<sup>୧</sup>  
 ଚିଂଟମାନେ<sup>୨</sup> ଯାଇଣ ପଦେଶ ଦେଲେ ଦେ  
 ବୁଝି ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ ଦେଖି ଉଠିବ ସେ ମୁଖରବୀ<sup>୩</sup> ଶବଦ ଘୋର  
 ରେ ସଖି ବୃନ୍ଦାବାସୀ<sup>୪</sup> କୁ ବଣା ଦେଲୁ ବୋଇଲେ ଦେ ॥୧୭॥  
 ପଥ ଦୃଷ୍ଟି ଅଇଲୁ ଦେଲେ ମୋ ରଥ ଜଲୁ ମାଗର କଲେ<sup>୫</sup>  
 ତୋର ଜଣିକୁ ମିଛୁ ଗର୍ଜନ ଶୁଭଇ ନାହିଁରେ  
 ଦେଖ ଲହଡ଼ି<sup>୬</sup> ଦେମନ୍ତ ଆସେ ମଗରକୁନ ଅଛନ୍ତି ପାଶେ  
 ମଛ ଜହମ ଖେଳୁ ଅଛନ୍ତି ଦିଅ ଅନାରି ରେ<sup>୭</sup>  
 ଏବେ ବାହୁଡ଼ି<sup>୮</sup> ଗୁଲ ପିତା ସରୁର ଦେ  
 ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ<sup>୯</sup> ଆଗରେ ମୋ ରଥ<sup>୧୦</sup> କର ଦେ  
 ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ କରେ<sup>୧୧</sup> ବରୁ ଏ ଶୁଭ କି କରବ ସମର  
 ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ ଦେଖି<sup>୧୨</sup> ସମୁଦ୍ର ବୋଲି ଦେଲୁ କାତର ଦେ ॥୧୮॥  
 ସେ ବୃନ୍ଦାବାସୀ<sup>୧୩</sup> ବୋଲନ୍ତି ଶେଷେ ତୋହର<sup>୧୪</sup> ଚନ୍ଦ୍ର ଦୃଢ଼ନ<sup>୧୫</sup> କିସେ  
 ଏଡ଼େ<sup>୧୬</sup> ନିଜଟେ ସମୁଦ୍ର ଭୁଞ୍ଜି ଦେଖିଛୁ<sup>୧୭</sup> କାହିଁରେ

୧ । ଷ. ଚପେ କଲେ ଦେ

୨ । ଚ ଷ. ଚିଂଟମାନେ

୩. ଶେଷମାନେ

୪ । ଚ. ମୁଖରବୀ

୫ । ଚ. ବହମନ୍ତ

୬. ବୃନ୍ଦାବାସୀ

୭ । ଚ ଷ ଗ. ଗୁଲ

୮. ସାହେବ ଗୁଲ

୯ । ଷ. ଲହଡ଼ି

୧୦. ନଦିଆ

୧୧ । ଘ. ଦେମନ୍ତ

୧୨ । ଘ. କହମ ଅଥ ଅଛନ୍ତି ଚାହିଁରେ

୧୩ । ଘ. ବାହୁଡ଼ି

୧୪ । ଚ ଷ. ବୃନ୍ଦାବାସୀ

୧୫. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୧୬ । ଚ ଷ. ମୋର ରଥ

୧୭ । ଚ. ଦେଖି

୧୮ । ଘ. ଦେଖି ଦେଖି

୧୯ । ଚ. ବୃନ୍ଦାବାସୀ

୨୦. ବୃନ୍ଦାବାସୀ

୨୧ । ଚ. ଦୋହ

୨୨. ଦୋହ

୨୩ । ଘ ଘ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୨୪ । ଷ. ଏବେ

୨୫ । ଘ. ଦେଖିଲୁ ।

ପ୍ରମାଣ ଏହି କୁନ୍ତ ସାଗର ସନ୍ଧ୍ୟା ମୁଖର ବସାର  
 ସିନ୍ଧୁ ଗର୍ଜନ ପ୍ରସାଦ ଯାହା କହୁଲୁ କୁହୁରେ  
 ହସ୍ତିମାନେଷି ଯାହା ବୋଲୁ ମରରରେ  
 ରଥ ପତାକା ସେ ଲହଡ଼ି ଆକାରରେ  
 ମନ୍ତ୍ର କହୁ ପୋଇଲୁ ଯାହା ଅଶ୍ୱ ପାଦାନ୍ତ ଦେଖ ଦେବା ତାହା  
 ଶୁଣି ତାଟକା ଦୋଇଣ ସେ ଉତ୍ତର କୁମାର ହେ' ॥୧୮॥  
 ବୋଲନ୍ତି ରଥ ରଞ୍ଜରେ ସଖି ଆଶ୍ୱାୟି' ଦେଲ ଏ ସନ୍ଧ୍ୟା' ଦେଖି  
 ମୁଁ ମନେକଲି ସେ ପାଞ୍ଚ ପାତ ଜଣେ ଆସିଛି ସେ' ॥  
 ମାରିଣ ଗାଈ ନେଇ ଛଡ଼ାଇ ତେଣୁ ମୁଁ କଲ ଏଡ଼େ ବଡ଼ାଇ' ॥  
 ସେ' କନ୍ତପାଳ ତଥ୍ୟ କରଣ ନ କହୁ କହୁ ହେ' ॥  
 ତୋ ପ୍ରାଏ ମୋତେ ଯେବେ ଆନ୍ତା' ବୁଝାଇ ହେ  
 ରଥ ଚଢ଼ି ମୁଁ' ଆସିଥାନ୍ତି କମ୍ପାଇ ହେ' ॥

- |                          |                                |
|--------------------------|--------------------------------|
| ୧ । ପ. ଏହି               | ଖ. ସୁମନେ କଲ                    |
| ୨ । ପ. ମୁଖର              | ୧୨ । କ. ଆସିବନ୍ତୁ ସେ            |
| ୩ । ପ. ସିନ୍ଧୁ ଗର୍ଜନ      | ଖ. ଅସିବ ସେ                     |
| କ. ସିନ୍ଧୁ ଗର୍ଜନ          | ପ. ହେ                          |
| ୪ । ପ. ଯାହା କହୁଲୁ କୁହୁରେ | ୧୩ । କ. "ତେଣୁ ମୁଁ—ବଡ଼ାଇ ।"     |
| ୫ । ପ. ବୋଲୁ              | ପାଠ ନାହିଁ ।                    |
| ୬ । ଖ. ଲହଡ଼ି             | ପ. ତେଡ଼େ ବଡ଼ାଇ                 |
| ଗ. ପତାକା ସେ ଲହଡ଼ି        | ୧୪ । ଗ ପୋସେ ସେ                 |
| ଘ. ପତାକା ସେ ଲହଡ଼ି        | ୧୫ । ଖ. ସେ କନ୍ତପାଳ ତଥ୍ୟ କର ନ   |
| ୭ । ପ. ମାନବର             | କହୁଲୁ କୁହୁରେ ।                 |
| ୮ । କ ଖ. ବୋଲୁ            | ଗ ଘ. ନ କହୁ କହୁ ହେ              |
| ୯ । ପ. କୁମାର ବଡ଼         | ୧୬ । ଖ. ତୋହା ପ୍ରାଏ କେବେ କହନ୍ତା |
| ୧୦ । ଖ. ବୋଲୁ             | ପ. ଯେବେ ମୋତେ ଆନ୍ତା             |
| ୧୧ । କ ଖ. ଆକାର           | ୧୭ । ପ. ରଥ ଚଢ଼ିଣ               |
| ଘ. ଆର୍ଯ୍ୟ                | ୧୮ । ଖ. କମ୍ପା ଅସନ୍ତା ମୁହରେ     |
| ୧୨ । ପ. ଏମାନ             | ଘ. କମ୍ପାଇ ହେ ।                 |
| ୧୩ । କ. ସୁମନେ କଲ         |                                |



ଏ ସନ୍ଧ୍ୟା ମୁଖ୍ୟ ମୋତେ ଜିଆଅଁ ମୋତେ ଦେଖିଣ ଗଜ୍ୟକୁ ପାଅ  
ଅନେକ ଧନ ଚେହୁଁ ବସନ ଦେବି ବଧାଇ ହେଁ ॥୧୯॥

ଶୁଣିଣ ବୃହନାଥ ସେ କହୁ ମୋହର ରଥ ବାହୁଡ଼େ ନାହିଁ  
ପାର ନ ପାରୁଁ ସମ୍ମୁଖେ ମିଳି କର ସମର ହେଁ

ମୋ ଥାନ୍ତେ ତୋତେ ନାହିଁତ ଉପ ବାହୁଡ଼ାଇ ନ ନେବୁଁ ନିଶ୍ଚୟ  
ଉତ୍ତର ବୋଲେ ତରଣ ମୁଣି ଧରୁଛି ତୋର ଗୋ  
ପିତା ଅନ୍ତରେ ମୁଁ ହୋଇବି ରଜନ ଯେଁ  
କମ୍ପାଇ ମୁଣି ଏଥୁ ଦେବି ଜୀବନ ହେଁ

ଏଥୁ ତୁ ମୋତେ ଉପରି ନେଲେ ତୋ ଯଶ ଥିବ ଏ ରବି ତଳେ  
ଏଁ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଦେଖଣ ପଛେଁ ଯାଉଁ ଗୋଧନ ହେଁ ॥୨୦॥

୧ । କ. ମୁଖ୍ୟ ବାବେ ମୋତେ ଜିଆଅଁ ହେ

ଗ. ବାହୁଡ଼ାଇ ମୁଁ ନେବି

ଖ. ମୁଖ୍ୟ ବାବେ ଜିଆଅଁ ମୋତେରେ

୧୦ । ଗ. ଗୋ

ଘ. ମୁଖ୍ୟ ମୋତେ ଜିଆଅଁ ମୋତେ ହେ

ଘ. ରେ

୨ । ପ. ଧନ ରଜନ

୧୧ । ଘ. ଏଥିରେ ମୁଁ ଦେବି ଜୀବନ ଗୋ

୩ । ଙ. ଦେବତା ତୋତେ ଗୋ

ଘ. ମୁଁ ଏଥିରେ ଜେଜିବି ଜୀବନରେ

୪ । ଚ ଙ. ବୃହନାଥ

୧୨ । ଗ. ସେ

ଘ. ବୃହନାଥ

୧୩ । ଚ ଘ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୫ । ଙ. କହୁଇ ମୋହୋଇ ରଥ ନ ବାହୁଡ଼ଇ

ଘ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୬ । ପ. ପାର ନ ପାରୁ

୧୪ । ଙ. ଦେଖଣ ଗଲେ

୭ । ଙ. କରୁ ରଣରେ

ଘ. ପଛେ ଦେଖଣ

୮ । ଙ. ତୋର ନାହିଁତ

୧୫ । ଚ ଙ. ଜାଇ ।

୯ । ଚ ଙ. ବାହୁଡ଼ାଇ ମୁଁ ନେବି

ଶୁଣିଣ ବୃହନ୍ନାଥ କୋପରେ'      ରଥ ବାନ୍ଧିଲେ ଅତି ସରୁରେ

ଦେଖି ଉତ୍ତର ଡେଇଁ ପଡ଼ଣ ପକାଇ ଗଲ ହେ'

ଦେଖି ଅର୍ଜୁନ କରି ବିରୁଦ୍ଧ      ପଛ ପଡ଼ଣେ ଧାଇଁ ସରୁର

ଗୋଡ଼ାଇ ଉତ୍ତର କୁମାରକୁ ବେଗେ ଧଇଲେ ହେ'

ଦେଖି ମାନଗୋବିନ୍ଦ କରେ ବିରୁଦ୍ଧ ଯେ

ରଥରୁ ପକାଇଲୁ କେବଣ ଶର ହେ

ଯୁଦ୍ଧେ ଏକ ପକ୍ଷ ଗୋଡ଼ାଇ      ଶୁଣି ଶଙ୍କୁନ ମନ୍ତ୍ରୀ କହଇ

ଶୁଣିମା ହରି ନୃପତିବର ମୋର ବିରୁଦ୍ଧ ହେ' ୧୨୧॥

ବିରାଟ ରାଜା କରି ବିରୁଦ୍ଧ      ଭାରିଯା ସଙ୍ଗେ ଦେଶ ତାଡ଼ାର

ତୁମ୍ଭ ଚରଣେ ଶରଣ ପଶିବାକୁ ଅଇଲ ହେ

ଶିରୀଷ କଥା ଦେଖଣ ମନେ      ଭୟ ପାଇଣ ଅତି ଉଦ୍‌ବେଗେ

ରଥୁ ପକାନ୍ତେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ରାଣୀ ଗୋଡ଼ାଇ ଗଲ ହେ

୧ । ଡ. ଶୁଣି ବୃହନ୍ନାଥ କୋପରେ

ଉ. ପୁଣି ବୃହନ୍ନାଥ କୋପରେ

୨ । ଶ. ପଛଲ ଅତି ସରୁରେ ହେ

ଉ. ପକାଇ ଗଲେ ହେ

୩ । ଓ. ପଛଣେ ବିରୁଦ୍ଧ

୪ । ଉ. ଧାଇଁଲେ ହେ

୫ । ଇ. ଦେଖିଣ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୬ । ଉ. ରଥ ପକାଇ ଗଲ

୭ । କ ପ. ହରି ବିରୁଦ୍ଧ ଏବେ

ଉ. ଦୃଢ଼ିଭବର ହେ ।

ଉ. ହରି ବିରୁଦ୍ଧ ଏବେ

ନୃପତିବର ହେ ।

୮ । ଓ. କରେ

୯ । କ ଓ. ବେଦ ମନରେ ଭୟ ପାଇଣ

୧୦ । ଉ. ପକାଇ ଗଲେ ।

ଶ୍ଵାସେ ବୋଲନ୍ତି 'ଦ୍ରୋଣ' ଗୁରୁକୁ ଶୁଣି ହେ  
 କେ ପଳାନ୍ତେ କେ ପଛେ ଅଛି ଗୋଡ଼ାଇ ହେ  
 ଦ୍ରୋଣ ବୋଲନ୍ତି ଯେବା ପଳାଇଁ ଧେ ପୁରୁଷକୁ ଚିହ୍ନି ଦୂହଲ  
 ଗୋଡ଼ାନ୍ତା ଓଷ୍ଠ ଅର୍ଜୁନ ପାଦଗତ ଦଶଲ ହେ ॥୨॥  
 ଶୁଣିଣ ଶ୍ଵାସେ ମନ୍ଦେ ହସନ୍ତି ଚାହାକୁ ଦୃଢ଼ୋଧନ କହନ୍ତି  
 ଅର୍ଜୁନ ମାର ଦୃଢ଼ଚକି ନେଲେ ଅସୁର ହେ  
 ସେ କମ୍ପା ଓଷ୍ଠ ଦେଶରେ ଥିବ ଥିଲେ ମଦ କଲେ ଗାନ୍ଧେବ  
 ଅଜ୍ଞାତ ଚନ୍ଦ୍ର ବଦସ ଅଛି ପୁଣି ନେଖାରେ ଯେ  
 ବାର ବରଷ ଫେରି ବୁଲିବେ ବନ ହେ  
 ଯେବେ ସେ ସତ୍ୟ ହେବ ଛନ୍ଦ୍ର ବଚନ ହେ  
 ଦ୍ରୋଣ ବୋଲିଲେ ଜୟର ଘରେ ପିଣ୍ଡ ଦହନ ଦେଖ ନେସରେ  
 ଯାକୁ ସପତ୍ନି ସଦା କାଳରେ ସେ ଭଗବାନ ହେ ॥୩॥

୧ । ଶ. ଚ. ସୁଚନ୍ଦ୍ର

ଘ. ପରାଚନ୍ଦ୍ର

୨ । ଚ. ଦୃଶ

୩ । ଶ. ପଳାନ୍ତା ପଛ କେନ୍ଦ୍ର

ଘ. ଘ. କେ ପଳାନ୍ତା କେ ପଛେ

୪ । କ. କେ ପଳାନ୍ତା

ଘ. କେନ୍ଦ୍ର ପଳାନ୍ତା

୫ । ଚ. ଚନ୍ଦ୍ର

ଘ. ଚ. ଚନ୍ଦ୍ର

୬ । ଚ. ଗୋଡ଼ାନ୍ତା

୭ । ଶ. ହସ

ଘ. ପୁଣି ଓଷ୍ଠେ ମନ୍ଦେ

୮ । ଘ. ଦୃଢ଼ୋଧନ

୯ । ଘ. ଦ୍ରୋପଦକ

୧୦ । କ. ଶ. କ'ପାସେ

୧୧ । ଚ. କହଲ

ଘ. ହେଲ

୧୨ । ଶ. ପାଞ୍ଚ ଦବସ ପୁଣି

ଘ. ଅଜ୍ଞାତ ପୁଣି ଚନ୍ଦ୍ର-ଦବସ ଅଛି

୧୩ । ଶ. ପୁଣି ବୁଲିବେ

ଘ. ଚେଷ୍ଟିବେ

୧୪ । ଘ. ଦ୍ରୋଣେ

୧୫ । ଚ. ଘ. ଶମ୍ଭବ

୧୬ । ଶ. 'ଦ୍ରୋଣ' ବୋଲିଲେ—ଭଗବାନ. ହେ

ପାଠ 'ନର୍ତ୍ତ' ।

ପଥ ପାଣ୍ଡବେ ଦ୍ରୋପଦି ଭୁଲେ<sup>୧</sup>      ଯନ୍ତ୍ର ଚକ୍ର ଅଙ୍ଗରେ<sup>୨</sup> ବସ୍ତ୍ରଲେ  
 କାଳପରି ସେ ନେତ୍ରେ ଦେଖିବ ତାଙ୍କର ରଣ ହେ  
 ନ ପୁଣି ପଡ଼ିଥାଇ ପ୍ରମାଦ      ଗୋଧନ<sup>୩</sup> ହେବୁ ଲଗଇ ବାଦ  
 ଓପ୍ରୋଧ ଗୁଣ ନ ପୁଣି ନାଶ<sup>୪</sup> କରନ୍ତି ପ୍ରାଣେ ହେ  
 ଶକୁନ ଶୁଣି କହେ<sup>୫</sup> ମର୍ମ ବଚନ ଯେ  
 ପାଣ୍ଡବେ ଛନ୍ତି ଏହାଙ୍କର<sup>୬</sup> ନୟନ ହେ<sup>୭</sup>  
 ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିଲୁ<sup>୮</sup> ପାଣ୍ଡବେ ମଲେ      କିସ ଚରଣ ଏହାଙ୍କ ବୋଲେ<sup>୯</sup>  
 ଶୁଣିଣ ଶୁଣି ଦ୍ରୋଣ ଚକ୍ରରେ ଦେଲେ ମଜନ ହେ ॥୨୪॥  
 ଉତ୍ତର ପକାଇ ପାଉଥିଲେ      ଗୋଡ଼ାଇ ବୃତନାଶ ଧଇଲେ<sup>୧୦</sup>  
 ଉତ୍ତର ବୋଲେ ନିସତ ହୋଇ ନ ଧର ମୋତେ ଗୋ  
 ବୋଲନ୍ତି ତାକୁ<sup>୧୧</sup> ସେ ବୃତନାଶ      ରଥ ବାହାକୁ ନିର୍ଭୟ କରି  
 ମୁଁ ରଥୀ ହୋଇ ସୁର<sup>୧୨</sup> କରିବ ଦେଖିବୁ ନେତ୍ରେ<sup>୧୩</sup> ।

୧ । ଗ. ପାଣ୍ଡବ ଦ୍ରୋପଦିଙ୍କର ଭୁଲେ

ଗ ଘ. ପାଣ୍ଡବ

ଘ. ପାଣ୍ଡବ ପାଞ୍ଚେ ଦ୍ରୋପଦି ଭୁଲେ

୧ । ଘ. ଭୁଲେ

୨ । ଗ. ଅଙ୍ଗ

୧୦ । ଗ. ଉତ୍ତରବାଳା ପକାଇଥିଲେ—

୩ । ଗ. ପ୍ରୋଧନା

ବୃତନାଶ ଧଇଲେ ।

୪ । ଗ. ନାଶ

ଘ. ପକାଇଣ କେ ହୁଏ — ଧଇଲେ

୫ । ଗ. ଶକୁନ କହେ

ଘ. ପକାଇ ଯାଇଥିଲେ—ଧଇଲେ

୬ । ଗ. ଏହାଙ୍କ

୧୧ । ଗ. ଚକ୍ର

୭ । ଗ. “ପଥ ପାଣ୍ଡବେ—ନୟନ ହେ ।”

ଘ. ଚକ୍ରରେ

ପାଠ ନାହିଁ ।

୧୨ । ଗ. ସୁର ହୋଇ ଯୁଧ

୮ । ଗ. ପକ୍ଷୀ କହେ

୧୩ । ଘ. ନେତ୍ରେ

ଶୁଣି ଉତ୍ତର କରି ନାସାରେ ଦେଇ ସେ  
 ହସଇ ବୃହନାଥ ମୁଖ ଅନାଇଁ ସେ'  
 ସହଜେ ମୁଣିଁ ଶକକୁମର' ଦୁଃଖି ଭଏ କରି ସମର  
 ଏମନ୍ତ ମୋତେ କହିଲୁ ନେଉଁଁ ଭରସା ପାଇ ଗୋ' ॥୧॥

ସହଜେ ନୟନ ଶରୀର' ସମରେ ଦେହ ଗୁଡ଼ିକୁ ତୋର  
 ଶରୀରୁଁ ସେ ଥିଲେଣ ସିନା କରିବୁ ରଣରେ  
 ଦେଖି ମୋ ଧନୁ' ଆମନ୍ତ୍ରଣ କର ଶରୀର ସେ ଜାଣିନା ତୋର'  
 ଶୁଣି କୋପେ ସେ ବୃହନାଥ ଧନୁ ଧରିଣ ହେ'  
 ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତେ' ତା'ର କୋଦଣ୍ଡ ସେ  
 ମଧୁସୂତ୍ର ଶକି ହୋଇଲୁ ଦେଖିଣ୍ଡ ହେ  
 ସେ ବୃହନାଥ' ବୋଲେ କାହାକୁ ଏ ଧନୁରେ କି ନୁ କାହାକୁ'  
 ଚିରିଣି ସହସ୍ର ବଳ ଏ ଧନୁ ଶକ୍ତିର' ॥୨॥

୧ । କ. ବୃହନାଥ ମୁଣିଁ ଶକକୁମର

୨. ବୃହନାଥ

୩ । କ. ଦୁଃଖି ଭଏ

୪ । କ. ଧନୁ ଧରିଣ ହେ

୫. ଦୋଷମୟ

୬ । କ. ଆମନ୍ତ୍ରଣ କର ଧନୁ

୭ । କ. କର

୮. ଆମନ୍ତ୍ରଣ କର ଧନୁ

୯ । କ. "ଦୁଃଖି ଭଏ ଧନୁ ପାଇ ଗୋ" ॥  
 ଧନୁ କାହିଁ ?

୧୦ । କ. ବୃହନାଥ  
 କ. ବୃହନାଥ

୧୧. କ. ଦେ

୧୨ । କ. କହେ କାହା କାହାକୁ

୧୩. କ. ଧନୁ

୧୪. କ. ଧନୁ କହେ

୧୫. କ. ଧନୁ

୧୬ । କ. ଧନୁ ଧନୁ କହେ ଧନୁ

୧୭. କ. ଧନୁ ଧନୁ କହେ ଧନୁ

ଧନୁ କହେ ହେ

୧୮. କ. ଧନୁ ଧନୁ କହେ ଧନୁ

୧୯. କ. ଧନୁ ଧନୁ କହେ ଧନୁ

୨୦. କ. ବୃହନାଥ

୨୧. କ. ଧନୁ ଧନୁ କହେ ଧନୁ

ସେ କରୁରବଂ ସେନାକ ଧନୁ      ବଳ ଶୁଣରେ ବିରାଟ ସୁନୁ  
 ଶ୍ରେଷ୍ଠ ତରୁଣୋଇ ସହସ୍ର ଧନୁ ବହନ୍ତି ରେ  
 ବୟାଣୋଇ ସହସ୍ର ଦ୍ରୋଣ ଧନୁ      ପଞ୍ଚାଣୋଇ ସହସ୍ର ତାକ ସୁନୁ  
 ସେ ଅଶ୍ୱତ୍ଥମା ତ୍ରାମ୍ଭବ ବର ପାଇ ଅଛନ୍ତି ହେ  
 ଅସି ସହସ୍ର ବଳ ଧନୁ କଣ୍ଠ ବହନ୍ତି ଯେ  
 ପଞ୍ଚଦ୍ରୁଣ ସହସ୍ର ଭୂଷସବା ବହନ୍ତି ଯେ  
 ସବୁର ସହସ୍ର ଧନୁ ବଳ  
 ବହନ୍ତି କରେ ସେ ଶାର ସମ୍ଭ  
 ବାପ୍ରଣ ସହସ୍ର ବଳ ଧନୁ କୃପ ବ୍ରହ୍ମାର ହେ ॥୨୩॥  
 ଏତେକ ବଳ ସପତ ରଥୀ      ଆଉ ଦେତେକ ସେନାଏ ତଥ  
 ପଞ୍ଚାଶ ସହସ୍ର ବଳରୁ ଉଣା କେନ୍ଦ୍ର ନୁହନ୍ତି ହେ  
 ଲକ୍ଷେକ ବଳ ଧନୁ ରାଣ୍ଡିମ  
 ବହନ୍ତି ସେ ଅର୍ଜୁନ ପାଣ୍ଡବ  
 ତେଣୁ ସେ କରୁରବଂ ସମ୍ୟକ୍ ବଳେ ଜଣନ୍ତି ହେ ।

୧ । ଗ. ପ. କରୁରବ

୨ । ଗ. ଅଠାସି ସହସ୍ର ବଳ

୩ । ଗ. କରୁ ସହସ୍ର ଦ୍ରୋଣ ଧନୁ

ପଞ୍ଚାଣୋଇ ସହସ୍ର ତାକ ସୁନୁ

ସେ ଅଶ୍ୱତ୍ଥମା ଚିତ୍ରବ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ହେ

ସ. ସେ ଅଶ୍ୱତ୍ଥମା—ଅଛନ୍ତିରେ

୪ । ଗ. କରୁ ସହସ୍ର ବଳ ଧନୁ କଣ୍ଠବ ହେ

ସ. କଣ୍ଠବ ହେ

୫ । ଗ. “ଅସି ସହସ୍ର—ବହନ୍ତି ଯେ ।”

ପାଠ କାହିଁ ।

ଗ. ଭୂଷସବା ହେ

୬ । କ. କରୁ

୭ । ଗ. ପ. ବଳଧନୁ

୮ । ପ. କୃପ ବ୍ରହ୍ମାର ହେ

୯ । କ. ଶାର ସମ୍ଭ

୧୦ । ଗ. ସେନାଏ

ସ. ସେନାଏ

୧୧ । ଗ. ପାଞ୍ଚସ ସହସ୍ର ବଳ ଧନୁ

ଉଣା ନୁହନ୍ତି ହେ ।

ଗ. ବଳ ଧନୁରୁ ଉଣା ନୁହନ୍ତି ହେ

ସ. ଧନୁ ବଳରୁ ଉଣା ନୁହନ୍ତି ହେ

୧୨ । ଗ. ଗାଣ୍ଡିମ

୧୩ । ଗ. ବହନ୍ତି ଅର୍ଜୁନ ପାଣ୍ଡବ

୧୪ । ଗ. ପ. କରୁରବ ।

ପାଦାନ୍ତ୍ର ଏ ପୁଟନ୍ତେ' ତୋଡ଼ୋର ଧନୁରେ  
 ପ୍ରତଳ୍ଲ ଏତେ କଲୁ' ବିରାଟ ପୁରୁରେ  
 ଏତେକ କହୁ ଧରଣ ବଳେ" ବସାନ୍ତ ନେଇ ରଥ ଉପରେ  
 ପଶୁ ମ' ମୁଖେ ରଥ ବାହୁଣୀ-ପଶନ୍ତେ ବନେ' ହେ ॥୨୮॥

ଉତ୍ତର ବୋଲେ ରେ ବୃହନାସ୍ତ୍ର ବନରେ ପଶୁ ଉପକ କରୁ'  
 ସମର କରୁ ପରା କଉରବକ' କୁଲେ ଗୋ  
 ସେ ବୃହନାସ୍ତ୍ର କହନ୍ତୁ ତାକୁ ବନ୍ଦୁ ଅଣିମା ଧନୁ ଶୋଣକୁ  
 ମୋର ସମର ଦେଖିବୁ ତୁହି ରଥରେ ଥିଲେ ରେ'  
 କହନ୍ତେ ଶମ୍ଭୁବନ୍ଧୁ' ତଳେ ମିଳନ୍ତୁ ସେ  
 ଦେଖି କବର' ତହିଁ ରଥ ଦିଅନ୍ତୁ ସେ

ଉତ୍ତର ସାର ପଡ଼ିଲ ମୋହେ କବର' ଶୁଣି ଅର୍ଜୁନ କହେ  
 ରଥ ନ ଦିଅ ଉତ୍ତରକୁ ସେ ତେଜା କରନ୍ତୁ ହେ' ॥୨୯॥

୧ । ଶ. ନ ପୁଟନ୍ତେ  
 ଦ. ପୁଟନ୍ତେ  
 ୨ । ଶ. ପୁଟନ୍ତେ  
 ଦ. କଲୁ ଏତେ  
 ଦ. କେତେ କଲୁ  
 ୩ । ଶ. ପାଠ ନାହିଁ  
 ୪ । ଶ. ପଶୁମ  
 ୫ । ଶ. ବନ୍ଦୁ  
 ୬ । ଶ. ବନରେ ପଶୁ ଉପକ କେ  
 ଦ. ବନରେ ପଶୁ ଉପକ କେ  
 ୭ । ଦ. କଉରବକ

୧ । କ. ବୃହନାସ୍ତ୍ର  
 ୨ । ଶ. "ଉତ୍ତର ବୋଲେ—ଅଲେ ରେ ।"  
 ପାଠ ନାହିଁ ।  
 ୩ । କ. ସେମିତି;  
 ଶ. ଶୋମିତି  
 ଗ ଦ. ସୋମିତି  
 ୪ । ଦ. କୋବର  
 ୫ । ଦ. କୋବର  
 ୬ । ଶ. କେତେକ ପଥ ହେ  
 ଗ. କରନ୍ତୁ ହେ ।

ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବଳ ହୋଇଲୁ ଭୁଲି      ଉତ୍ତର ଦେବା ନରୀ ପାଲ୍‌ଗୁମା  
 ନଦୀକୁ ତାକୁ ଏହି ବୃକ୍ଷରେ ଉଠି ଉତ୍ତର ହେ'  
 ବିରାଟ ପୁର' ନଦର ତାକୁ      ନେମନ୍ତେ ଉଠିବ ଏ ବୃକ୍ଷକୁ  
 ଶୁଣିଲେ ଅର୍ଦ୍ଧ ଆକାଶ ପ୍ରାୟ ହୋଏ ଗୋଚର ହେ  
 ଶୁଣିଣ ବୃକ୍ଷନାଶ' କହେ' ଉତ୍ତର ହେ  
 ନେମ ବୁଲଣ ବୃକ୍ଷକୁ କୋଳକର ହେ  
 ଉତ୍ତର ସେହି ପ୍ରକାରେ ନଲେ'      ବୃକ୍ଷ ଉପରେ ପାଇ ଉଠିଲେ  
 ଶୋକକୁ ଶୁଣି ଭିତରେ ନେଇ ଦିଅନ୍ତେ' କର ହେ ॥୩॥  
 ସୋପେନ ପର୍ବ ଚକ୍ଷୁରେ ଥିଲେ      ଦେବଣ ଦିନ ସେ ହେ ରଖିଲେ'  
 ବିରାଟ କଲ ଧନୁ ନେବାକୁ ସେ ଅର୍ଜୁନ ଆସିବ ହେ'  
 ପ୍ରାଣେ ମାରିଛୁ' ମୋହର ବଣ      ସଂପ୍ରୋକ୍ତେ ଧଂସିବ ଯିବ' ନାଶ''  
 ବିରାଟ ସେହି କାଳୁ ଜଗିଛୁ କାହିଁକି ଯିବ ହେ' ।

୧ । ଚ. ଅର୍ଜୁନ ନଦର' ତାକୁ

ଏହି ବୃକ୍ଷରେ ଉଠି ନଦ

୨. ହେ—ଉଠିବ

୩ । ଚ. ବିରାଟ ପୁର' କହୁଣ

୪. ବିରାଟ ପୁର' କହୁଣ

୫ । ଚ. ବୃକ୍ଷକୁ

୬. ବୃକ୍ଷକୁ

୭ । ଚ. କହୁଣ

୮ । ଚ. କହୁଣ

୯ । ଚ. ବିରାଟ

୧୦. ବିରାଟ ନେମ' ଉତ୍ତର

୧୧ । ଚ. ପର୍ବ' ଧନୁ ଚକ୍ଷୁରେ ଦେବଣ ପନ

୧୨. ବିରାଟ

୧୩. ବିରାଟ ଦିନ ଦେବଣ ପନ ଦେବ ପନ

ରଖିଲୁ ।

୧ । ରଖିଲେ

୨. ଦେବ ପନ ବିରାଟ

୩ । ଚ. ପର୍ବ ନେମାକୁ ଅର୍ଦ୍ଧେ ପାତ ହେ

୪. ନେମାକୁ ଅର୍ଦ୍ଧେ ଆସିବ ହେ

୫. ନେମାକୁ ଧନୁ ଅର୍ଦ୍ଧେ ଆସିବ ହେ

୬ । ଚ. ମାରିଛୁ

୭ । ଚ. ପର୍ବେ ଧନୁ ଧନୁ ନେ

୮. ପର୍ବେ ଧନୁ ଧନୁ ଧନୁ

୯. ପର୍ବେ ଧନୁ ଧନୁ ଧନୁ

୧୦. ପର୍ବେ ଧନୁ

୧୧ । ଚ. କାଳୁ କରୁଛୁ କାହିଁକି ନେମ ହେ

୧୨ । ଚ. କାଳୁ କରୁଛୁ କାହିଁକି ନେମ ହେ



ଜାଣି ଅର୍ଜୁନ ଉତ୍ତରକୁ ଯେଉଁଠି ଯେ  
ହୋଟେ କର ଭରସାକ୍ତ ସର୍ପ ପଶିଲେ' ଯେ

ବସ' ନ୍ଦାଳାରେ କୁମର ମଲେ' ଅର୍ଜୁନ ଉଦ୍ଦେଶ ଆଜ୍ଞା ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ'  
ଅର୍ଜୁନ ଭୁଣ୍ଡ ଶୁଣି ଶୋଷେକ ପଳାଇ ଗଲେ ହେ ॥୩୧॥

କୁରୁଥାଟରେ' ମିଳନ୍' ଯାଇ କହଇ ନୃପ ମୁଖ ଅନାର୍ଦ୍ଦ  
ଶମୀ କୃଷର' ହୋଟରେ ମୁଣ୍ଡି ଥିଲି ରହି ହେ

ସେ ତରୁ ହୋଟେ ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ମୋଟି କୋଦଣ୍ଡ ଗଦା ଆବର  
ଗୋପ୍ୟ ରାଜିଣ ଅଜ୍ଞାତ ବାସେ ଅଛନ୍ତି କାହିଁ ହେ  
ଉତ୍ତର କୁମରକୁ ଦେଲ ଅର୍ଜୁନ ଯେ  
ଶତ୍ରୁ' ଆଖିମାକୁ ସେ' ଗଲେ ବହନ' ହେ

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲି ବରୁର କଲ ଉତ୍ତର କୁମରକୁ ଦଂଶିଲ'  
ଭଏ ପଳାଇ ଅଇଲ ଦେଖିକରି ଅର୍ଜୁନ ହେ ॥୩୨॥

୧ । କ ଗ, ତଂସିଲ ହେ

୨ । ଧସିଲେ କେ

୩ । କ ଗ ଘ, ବସ

୪ । ଶେ

୫ । ଗ ମର

୬ । ଶ, ତାମ ଦେଲ

୭ । ଉଦେ ତାମ ସେ ଦେଲେ

୮ । କ ଗ ଘ, ଆଠରେ

୯ । ଘ, ମିଳିଲେ

୧୦ । କ, ସୋନ ବୃଷ

୧୧ । ସେମି ବୃଷ

୧୨ । ସୋମି ବୃଷ

୧୩ । କ ଗ, ବୃଷ

୧୪ । କ ଶତ୍ରୁ

୧୫ । ଘ, 'ସେ' କାହିଁ

୧୬ । ଶ, ଗଦ ଅସିଲ ହେ

୧୭ । କ, ତଂସିଲ

୧୮ । ତଂସିଲ

୧୯ । ଘ, ତଂସିଲ

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ କହନ୍ତି କଣ୍ଠି ଶୁଣିଲ ମିତ୍ର' ପର୍ବ ବଚନ  
 ଉତ୍ତର କୁମରକୁ ଦେଖିଣ ଆସେ ଅର୍ଜୁନ ହେ  
 ଶକୁନି ନହେ କର୍ଣ୍ଣକୁ ଚାହିଁ ଏ କଥା ସତ ମଣିଲ କେହି  
 ପର୍ବ ମାର୍ଗର କାନ କୁକୁରକର' ବଚନ ହେ  
 ଶୁଣିକରି' ଏମନ୍ତ ସବେ ହସିଲେ ଯେ  
 ଅର୍ଜୁନ ଥିଲେତ' ଦେଖିବା ବୋଇଲେ ଯେ  
 ଏଣେ ଅର୍ଜୁନ ବିମୁଖ ହୋଇ ଶମୀ ଦୃଷ୍ଟରେ' ଉଠିଲେ ପାଇ  
 ଜୀବନ ନାହିଁ ଉତ୍ତର କୁମରକୁ ଦେଖିଲେ ହେ ॥୩୩॥  
 ଉତ୍ତର କୋଳେ' ଧରି ଅର୍ଜୁନ ଗାରୁଡ଼ ବଦ୍ୟା ସୁମରି ମନେ'  
 ଝାଡ଼ିଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣର ନନ୍ଦନ ଚେତା' ପାଇଲେ ହେ'  
 କହଇ ଶୁଣି ଗୋ ବୃହନାସ ମୋ କରେ ପର୍ବ ବଦାତ କରି  
 ଶୂନ୍ୟ ମାର୍ଗରେ ପଳାଇ ସଲେ ମୋହର' ମଲେ ହେ ।

୧ । ଚ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କହନ୍ତି କଣ୍ଠି ଶୁଣିଲ

ଖ. କହଇ କଣ୍ଠି ସୁଣିଲିଣି

ଘ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ—ମିତ୍ର

୨ । କ. ଚାଳବୁଜର

ଖ. ପର୍ବ ପଦାର ଚାଳ ବୁଜର କରି

୩ । ଖ. 'ଅର୍ଜୁନ' ଅଧିକ ପାଠ ଅଛି

୪ । ଖ. 'ପବେ' ଅଧିକ ପାଠ ଅଛି

୫ । ଚ. ସେମି କୃଷ୍ଣେ

୬ । ଗ. ହୋତେ

୭ । ଚ-ମନେ

ଖ. ମନ୍ତ୍ର ପଦି ବହନ

ଘ. ଗାବେଡ଼ୀ. ବଦା-ମନ

୮ । ଚ. ଜ୍ଞାନ

ଘ. ପାପ

୯ । ଘ. ହବନ ହେ

୧୦ । ଚ ଖ. ମୋହରେ

ଘ. ପଳାଇ ଗଲ ମୋହର ।

କ' ଉପାଏ ରଖିଲୁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଗୋ'  
 ବୃହନ୍ନାସି' ବୋଲନ୍ତି' ଉତ୍ତର ଶୁଣ ହେ  
 ପାଣ୍ଡବେ ମଧ୍ୟେ' ବାର ଅର୍ଜୁନ ଶାଶ୍ୱତ' ବନ କଲେ ଦହନ  
 ସମ୍ଭଳେ କରି ସୋସେକ କୁଳ' ମାରିଣ ହେ ॥୩୪॥

ଏ ସର୍ପ ଚହୁ' ' ପଳାଇ ଗଲୁ କଣ୍ଠଠାରେ' ଶରଣ ପଶିଲୁ  
 ସେ ଦିନୁ ଅର୍ଜୁନକୁ ମାରିବା କରଇ ମତି' ହେ  
 ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ ଅଜ୍ଞତ କଲେ ଶତ୍ରୁ ଏ ଶର୍ମା' ବୃକ୍ଷେ ରଖିଲେ'  
 ତାହା ଜାଣିଣ ସର୍ପ ଜଗିଣ ରଞ୍ଜିଲୁ ଏଥୁ ହେ  
 ଶତ୍ରୁ ନେବାକୁ ସେ ଅର୍ଜୁନ' ଆସିବ ସେ  
 ଦଂଶିବ କରେ ସମ୍ପୋଡ଼େ ନାଶ ପିବ ହେ'  
 ପାର୍ଥ' ବିରୁଦ୍ଧ ତୋତେ ଦଂଶିଲୁ ମୋ ଭୁଣ୍ଡ ଶୁଣି ପଳାଇଗଲୁ  
 ଗାରୁଡ଼' ମନ୍ତ୍ରେ ସ୍ୱାଡ଼ନ୍ତେ ତୋର ରଞ୍ଜିଲୁ ଜୀବ ହେ' ॥୩୫॥

୧ । କ. ଦେଉ  
 ୨ । କ. ଶ. ଶେଲ ପ୍ରାଣ

୩ । କ. ବୃହନ୍ନାସ  
 ଗ. ବୃହନ୍ନାସ

୪ । ଗ. ବୋଲେ

୫ । ଗ. ମତେ

୬ । ଗ. ଶାଶ୍ୱତ

୭ । କ. ବଞ୍ଚି

ଘ. ବଞ୍ଚ

ଘ. ବଞ୍ଚ

୮ । ଗ. ଚହୁ

୯ । ଗ. କଣ୍ଠ ଚହୁ

୧୦ । କ. ମାରିବାକୁ କରଇ ମତ ହେ

ଘ. ମାରିବା କରଇ ମତ ହେ

ଘ. ମାରିବା କରଇ ମତ ହେ

୧୧ । ଗ. ସହସ୍ର ସୋମୀ

ଘ. ସ. ସୋମୀ

୧୨ । ଗ. ରଖିଲେ

୧୩ । ଗ. ଅର୍ଜୁନ ସହସ୍ର ନେମାକୁ

ଘ. ନେମାକୁ ନେ ଅର୍ଜୁନ

ଘ. ନେମାକୁ ସେ ଅର୍ଜୁନ

୧୪ । କ. ଧର୍ମ'କ କରେ ସେ ବିଷ ବାତେ

ଘ. ଧର୍ମ'କ କରେ ସେ ବିଷ ବାତେ ମରବ ହେ ।

ଘ. ଧର୍ମ'କ କରେ ସେ ସମ୍ପୋଡ଼େ

ଘ. ଧର୍ମ'କ କରେ ସେ ସମ୍ପୋଡ଼େ ମାରିବ ହେ

ଘ. ଧର୍ମ'କ କରେ ସେ ସମ୍ପୋଡ଼େ

ଘ. ଧର୍ମ'କ କରେ ସେ ସମ୍ପୋଡ଼େ ମରବ ହେ

୧୫ । କ. ଗ. ସ. ଏତେ

୧୬ । ଘ. ଶାଶ୍ୱତ

୧୭ । କ. ଶ. ଶବଦ ହେ ।

ଏତେ କଷ୍ଟେ ଅର୍ଜୁନ ଗାର                      ଯୋଗରେ ନେଇ ଭାରିଲେ କର  
 ସେ ପାଞ୍ଚ ଧନୁ' ଦଶଦ୍ରୋଣ ସେ ବାହାର କଲେ ହେ  
 ବୋଲନ୍ତି ଦେଖ' ଚିତ୍ରଟି ସୁନ୍ଦର                      ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବକର' ଏ ଧନୁ  
 ଦ୍ରୋଣ' ସଞ୍ଜରେ ଯୋଗକୁ ଏବେ କରନ୍ତୁ ଲଏରେ  
 ଏ ଦେଖି ଗଦା ଶ୍ୟାମ ଠାକୁରଙ୍କର ହେ  
 ପୃଥ୍ବୀ ନ ସହଇ ଏହାର ଭାର ହେ  
 ନକୁଳ ଶରଙ୍କର ଏ' କୁଳ                      ଏହାର ନାମ ବୈର ଅନ୍ତକ'  
 ଏ ବୃକ୍ଷର ବୃକ୍ଷନ୍ତ ଶୁଣ' ଉତ୍ତର ଗାର ହେ' ॥୩୭॥  
 ଦେଖ ଅଧେକ ବଞ୍ଚଇ କଳା                      ଅଧେକ ବୃକ୍ଷ ଅଟଇ ଧଳା'  
 ସେ ହରିହର ଏମନ୍ତ ଶରୀ' ବୃକ୍ଷ ହୋଇଲେ ହେ  
 ଏ ପଞ୍ଚ ଶାଖା ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ                      ଦ୍ରୋପଣୀ ତରୁ ଯୋଗ ସୁଖବେ  
 ତେଣୁ କବି ସେ ଶତସ୍ର ଶ୍ରୀ' ଏହୁ ସଞ୍ଜରେ ହେ ॥

୧ । ପ. ଏତେ ବିଷୟ

୨ । ପ. ପଞ୍ଚ ଧନୁ

୩ । ଗ. ସୁନ୍ଦ

୪ । ଗ. ପାଣ୍ଡବ

ପ. ପାଣ୍ଡବ ପାଣ୍ଡବ

୫ । ଗ. ଚିତ୍ର

୬ । ପ. ଦୋଳ

୭ । ଗ. ଦେଇଲେ

ଶ. ଶୈବ ଅନ୍ତକ

ଉ. ପ. ଦେଖ ଅନ୍ତ

୮ । ଗ. ଏ ବୃକ୍ଷ ବୃକ୍ଷନ୍ତ ସୁଖ ଏବେ

ଶ. ଏ ବୃକ୍ଷ ବୃକ୍ଷନ୍ତ ଶୁଣ ଏବେ ରୁ

୯ । ଗ. ଦୋଳ ନୁହେଁ ଦେ

୧୦ । ଗ. ଦେଖ ଏ ବୃକ୍ଷ ଅଧେକଲେ

ଅଧେକ ବୃକ୍ଷ ହରିହର ଧଳା

୧୧ । ପ. ଦୋଳ

୧୨ । ଗ. ପଞ୍ଚ ଶ୍ରୀ

ଶ. ପଞ୍ଚ ଶ୍ରୀ

ଉ. ପ. ଦେଖ ଶ୍ରୀ

ଏହି ନିକଟେ ସେ ପାଣ୍ଡବେ' ଦ୍ରୋପଦ  
 ଗୋପ୍ୟ ଅଜ୍ଞତ କାସେ ଦିନ ବଞ୍ଚନ୍ତି' ହେ  
 ତେଣୁ ଶପ୍ତ ଏଥୁ ରଖିଲେ" କପଟେ ଆନ ମୁଖି' ଧଇଲେ  
 ପ୍ରବଣ ବଳ ଇବନ୍ତ ରୂପେ ଜଗି' ଅଛନ୍ତି ହେ ॥୩୭॥

ଶୁଣି ଉତ୍ତର କୋଳେରେ ସଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ' ହେଲ ଏ ମାନ ଦେଖି  
 ଅଶ୍ରୁତ' କଥା କହିଲୁ ଯାହା ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ଗୋ'  
 ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ ଦ୍ରୋପଦ' ଭୁଲେ କେବଣଠାରେ ଗୋପ୍ୟ ରହିଲେ  
 ବସ୍ତାରି" କହ ଯେବେ ସେ ତୋତେ ଅଛି ଗୋଚର ଗୋ  
 ବୃନ୍ଦନାସୁ" ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ଉତ୍ତର ହେ  
 ଗୁପ୍ତ କଥା ଶୁଣିତ ଇଚ୍ଛା ତୋର ହେ  
 ଅଜ୍ଞତ ତନି" ବିବସ ଅଛି ଏତେକ ପାଣ୍ଡବୁ କି ମନରୁ ମୁକ୍ତି'"  
 କେବେ ହେ ପ୍ରକାଶ ନ କରିବୁ ତୁ ସତ୍ୟ କର ହେ ॥୩୮॥

୧ । ଷ. ସେ ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବ

ଗ ପାଣ୍ଡବ

ଦ. ନିକଟେ ପାଣ୍ଡବ

୨ । ଷ. ବଞ୍ଚ ଅଛନ୍ତି

ଗ. ବଞ୍ଚନ୍ତି

୩ । ଷ. ସହସ୍ର ସ୍ବେଦ ରଖିଲେ

ଦ. ସହସ୍ର ଏଥୁ ରଖିଲେ

୪ । ଷ. ଚ. ମୁଖ

ଦ. ମୁଖ

୫ । ଷ. କାଣି

ଦ. ତୋବନ୍ତ ରୂପେ କାଣି

୬ । ଷ. ଅଶ୍ରୁତ

ଦ. ଅଶ୍ରୁତ

୭ । ଷ. ଅମୁଦ

ଦ. ଅମୁଦ

୮ । ଦ. କଥା ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ଶୁଣିଲି ମୁହିଁ ଗୋ

୯ । କ. ଦୃପତ

ଗ ଦ. ଦ୍ରୋପଦ

୧୦ । ଦ. ବିରାଟ

୧୧ । ଦ. ବୃନ୍ଦନା

୧୨ । ଷ. ପାଞ୍ଚ

୧୩. ଷ. ପାଣ୍ଡବ ମନ ମୁକ୍ତି

ଗ. ପାଣ୍ଡବ ମନ ମୁକ୍ତି

ଦ. ପାଣ୍ଡବ ମନ ମୁକ୍ତି

କପଟ ପଣା କଲ ଶକୁନି ସୁଧୂର୍ବ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଏ ଦେନ

ପଣା ଖେଳନ୍ତେ ସୁଧୂର୍ବ ଦେବ' ଯତ୍ନ' ହାରିଲେ ହେ

ବାର ବରଷ ବଞ୍ଚିଲେ କନେ ଅଜ୍ଞାତ ବରଷେ ତେର ଦିନେ

ଶକୁନି ମନ୍ତ୍ରୀ ପୁଣି ତହିଁ କହିଲେ ହେ

ଅଜ୍ଞାତ ଦିନେ ଥିଲେ ଜାଣନ୍ତା ଦେବ' ହେ

ଫେରି ବାର ବରଷ ବନେ ବୁଲିବ ହେ'

ସେହିନ ମାନ ହେଲଣି' ଶେଷ ଦିନ ଗଣାକୁ ତଳି' ଦବସ

ଏ ତଳି ଦିନ ଗୁପ୍ତରେ ଯେବେ ରଖିପାରିବୁ' ହେ ॥୩॥

ନିୟମ କରି କହେ ଉତ୍ତର ଏ କଥା ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୋହର'

ଧର୍ମନନ୍ଦନ କାହିଁ ଅଛନ୍ତି କହିବା ମୋତେ ହେ

ହସିଣ ବୃହନାଷି' କହନ୍ତି ଠାକୁରେ ତୁମ୍ଭ ଶଙ୍ଖେ ଅଛନ୍ତି

ଯେ କୋଳଭଟ୍ଟ ଧର୍ମନନ୍ଦନ ବୁଝି ସାକ୍ଷାତ ହେ' ।

୧ । କ ଷ. ସୁଧୂର୍ବଦେବ

ଗ. ଦେବେ

୨ । ଦ. ଏତ୍ନ

୩ । କ ଷ. ବଞ୍ଚିବେ

ଦ. ବୁଲିଲେ

୪ । କ ଗ. ଏମନ୍ତ ପୁଣି

ଦ. ଏମନ୍ତ ପୁଣି ତହିଁ

୫ । କ. ହେଲେ

୬ । ଦ. ବୁଲିବ ବନ ହେ

୭ । ଗ. ହେଲେ

୮ । ଷ. ପାଞ୍ଚ

୯ । ଗ. ରଖି ପାରିବୁ

ଦ: ରଖି ପାରିବ

୧୦ । କ ଷ. ମୋହୋର

୧୧ । କ. ବୃହନା

ଶ. ବୃହନା

୧୨ । କ ଗ. ଯେ କୋଳଭଟ୍ଟେ—

ସାକ୍ଷାତ ହେ ।

ୱ: ଯେ କୁଳଭଟ୍ଟ ସାକ୍ଷାତେ ଧର୍ମ-ନନ୍ଦନ

ସେହୁ ଅଟନ୍ତି ହେ ।

ସତ୍ୟଶୀଳ ସେ ମାୟା ନାହିଁ ଯାହାର ହେ  
 କୋନ୍ତ ଜନନୀ କୋନ୍ତ ନାମ ତାଙ୍କର ହେ  
 ଉତ୍ତର ବୋଲେ ସେ ଶ୍ରୀମସେନ ଶାଠିଏ ପଞ୍ଜିରେ ଶ୍ରେଜନ  
 ସେ ନାହିଁ ଅଛନ୍ତି କହିବା ଏବେ ମୋର ଆଗରେ ହେ ॥୧୦॥  
 ଅର୍ଜୁନ ବୋଲନ୍ତି ହେ ଉତ୍ତର ତୁମ୍ଭ ରୋଷରେ ଯେ ସ୍ୱପ୍ନକାର  
 ବଢ଼ିବ ନାମେ ଶ୍ରୀମସେନଟି ସେହି ସାକ୍ଷୀ ହେ  
 ଶାଠିଏ ପଞ୍ଜି ଶୁଦଧାନ ସିଂହାର ପାଶାଣର ବ୍ୟଞ୍ଜନ  
 ମାଲ ଦେଖନ୍ତେ ଶ୍ରେଜନ କଲେ ପଦନ ସୁର ହେ  
 ବ୍ୟାସ ମାଲ ମାଲଲେ ସଜ୍ଜିତଲେ ହେ  
 ସମସ୍ତ ଶରମାନ ଦେଖିଲ ଡୋଲେ ହେ  
 ସଇନ୍ଦ୍ର ଯେତି ଦ୍ରୌପଦୀ ସେହି ଗୋଷ୍ଠ୍ୟ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଶରେ ରହି  
 କେଶ ମୁକୁଳା ଦୁଃଶାସନ ଯେ ଧଇଲ କଲେ ହେ ॥୧୧॥  
 ତା ଭୁଜ ଶ୍ରୀମସେନ ଉପାଡ଼ି ଦ୍ରୌପଦୀ ଶିରେ ରୁଧିର ଏଡ଼ି  
 ତେତେକେଲେ ସେ କେଶ କାନ୍ଧିବେ ସେ ଯାଜ୍ଞସେନା ହେ ।

- |                                |                            |
|--------------------------------|----------------------------|
| ୧ । ଶ. କୃନ୍ତି ଜନନୀ କୃନ୍ତି      | ୧୧ । କ. ଚ. ଦୁଃଶା           |
| ୨ । କ. ନା. ଅଛନ୍ତି              | ସ. ଦ୍ରୌପଦୀ                 |
| ୩ । ଉ. ଆଗର ହେ                  | ୧୨ । କ. ଶ. ମୁକୁଳ           |
| ୪ । ସ. ତୁମ୍ଭ ରୋଷରେ             | ସ. ମୁକୁଳ                   |
| ୫ । ସ. ପାଠ ନାହିଁ               | ୧୩ । କ. ଶ. ଦୁଃଶାସନ ସିରେ    |
| ୬ । କ. ପାଶାଣ ବେଞ୍ଚନ            | ସ. ଧୂ. ସାସନ                |
| ୭. ପାଦାରେ ମେଞ୍ଚନ               | ୧୪ । ଶ. ରୋଧିର ସ୍ୱେଡ଼ୀ      |
| ସ. ପାଶାଣରେ ମେଞ୍ଚନ              | ସ. ତା ଭୁଜସେନ ଭୁଜ ଉପାଡ଼ି    |
| ୮ । କ. ଶ. ମାଲର                 | ଦ୍ରୌପଦ ସିରେ ରୋଧିର ଏଡ଼ି     |
| ୯. ଶ. ପଦନସୁର କଲ ଶ୍ରେଜନ         | ୧୫ । କ. କେଶସେନ             |
| ୧ । କ. ଶ. ସଜ୍ଜିତଲେ ହେ          | ଶ. ସିନ୍ଧୁସେନ               |
| ୩. ମାଲ ବ୍ୟାସ ମାଲଲେ ସଜ୍ଜିତଲେ ହେ | ସ. ତେକେ ସିନା ସେ କେସ କ. ଉଦେ |
| ୧୦ । ଶ. ଦେଖିଲ ତାଲେ ହେ          | ସେ ଉଦ୍‌ସେନ ହେ ।            |

କୁମ୍ଭ ମାତୁଳ କଷ୍ଟକ' ଶର      ଯାହାକୁ' ଦେଖି ଦେଲ ଅସ୍ଥିର  
 ଉତ୍ସବ ପୁରେ ମାଇଲେ ଶ୍ରୀମ ତାଙ୍କୁ ରଜନୀ ହେ  
 ଶତେ' ଶୋଭର ତାର' କଲେକ ନାଶ ହେ'  
 ଗୁପ୍ତତେ ଗଜଦଙ୍କ ନାମ' ପ୍ରକାଶ ହେ  
 ସିଂହତ ବନ୍ଦି ହୁ କୁମ୍ଭ ପିତା      ଆଶିଲେ ଟିକ ସେ ରଣ ନିତା'  
 ଏବେ ସେ ଧାଡ଼ି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି କଳପି ଦେଶେ' ହେ ୩୪୩  
 ନକୁଳ ଯେଟି ସେ ବାଜିପାଳ      ଅଶ୍ରୁମା କୁମାରକର ବାଳ  
 ଅଶ୍ରୁ ବିଦ୍ୟା ସେ ଜାଣନ୍ତି' ତେଣୁ ଛୁଦ୍ଧି ନ ନାମ ହେ  
 ସେ ସହଦେବ ରୂପ ଗୋପାଳ      ଗୋପ୍ୟରୁ ନାମଟି ଚନ୍ଦ୍ରପାଳ''  
 ପ୍ରୋଥନା ପାକୁ ବଶ'' ହୋଇଲେ ଅଭୁତ'' କର୍ମ ହେ  
 ଶୁଣି ଉତ୍ତର ଶର ତୋଷ ହୋଇଲେ ଯେ''  
 ବୃହନାଶକୁ'' ଶୁଣି ପୁଣି କଷ୍ଟଲେ ଯେ'' ।

୧ । ଗ. କଷ୍ଟକ

ଦ. କଷ୍ଟକ

୨ । ଗ. ତାହାକୁ

୩ । କ ଗ ଘ: ସତେ

୪ । ଗ. ପାଠ ନାହିଁ

୫ । କ ଗ ଘ. ନାସ

ଦ. କଲେ ବିନାସ ହେ

୬ । ଗ. ଗୋପତେ-ନାସେ

୭ । ଗ. ସେଶେ ନଶିବ

ଦ. ରକ୍ଷେତ

ଘ: ରକ୍ଷିତା

୮ । ଗ. ଧାଡ଼ି ଦେଇଅଛନ୍ତି—ଦେଖ ହେ

ଦ. ଧାଡ଼ି ଦେଇଅଛନ୍ତି—କଳପି

ଦେଖରେ ।

୧ । ଗ. ବିଦ୍ୟାବେ ସାନ୍ତା

୧୦ । ଗ. ଚନ୍ଦ୍ରପାଳ

୧୧ । ଗ. ବସ

ଘ. ପୁଅନା ନାକୁ ବଶ

ଘ. ପୁଅନା ଶାକୁ ବସ

ଘ. ପୁଅନା ନାକୁ ବସ

୧୨ । ଗ. ହୋଇଲ ଅଶ୍ରୁପାଣି

ଘ. ଅଭୁତ

୧୩ । ଘ. ହୋଇଲ ହେ

୧୪ । ଗ. ବୃହନାଶକୁ

୧୫ । ଘ. କଷ୍ଟଲ ହେ



ଅର୍ଜୁନ ଶର ଅଛନ୍ତି କାହିଁ ମୋ କଥା ମୋତେ କହୁ ବୁଝାଇଁ  
ଏ କଥା ମାନ ଶୁଣି ମୋ ଚିତ୍ତ' ଗୋଷ୍ଠ ହୋଇଲୁ ଯେ ॥୪୩॥

ଅର୍ଜୁନ କହେ ଶୁଣ ଉତ୍ତର' ମୁଣ୍ଡିଟି ବାସବର କୁମର  
ଶୁଣି ଉତ୍ତର ନାସାରେ କର ଦେଇ ହସିଲୁଁ ଯେ

ଯେବା ଅର୍ଜୁନ ଶର ମର୍ଦ୍ଦନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚନ୍ଦ୍ରକର ଅଭିଳାଷ  
ପ୍ରପଞ୍ଚ ରୂପ ସେ ନୟନର କମଳାୟିତ ହୋଇଲେ ଯେ  
ବୃହନାଥ' ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣି ଉତ୍ତର ହେ  
ଉଦ୍ଦଣ୍ଡୀ ଦେଖି ମୋତେ କାମେ ଚାତର' ହେ

ବହୁ ବନସ୍ତେ ମୋତେ କହିଲୁ ମୋ ଚନ୍ଦ୍ର ନକ୍ଷତ୍ର ସେ ପାଇଲୁଁ  
କୋପରେ' ଶାପ୍ୟ' ବେଲଣ ଗଲୁ ତାର ମନ୍ଦିର ହେ ॥୪୪॥

ଦେବ ନୃପତି' କରଣ କୋପ' ହସନ୍ତେ ଉଦ୍ଦଣ୍ଡୀନ ଶାପ୍ୟ'  
ଉଦ୍ଦଣ୍ଡୀ କହେ ବିରାଟ ନଗ୍ନେ ଗୋପେ ରକ୍ତବେ' ହେ ।

୧ । ଗ. ସ୍ୱେ ଚନ୍ଦ୍ର—କହରେ ସହ

ଘ. କହରେ ସହ

୨ । କ. ଶୁଣିତ ଚିତ

ଗ ଘ. ଚିତ

୩ । ଗ. ସୁଷରେ ବର

୪ । ଗ ଘ. ହସିଲୁ

୫ । ଗ. ଅଧାନ

୬ । କ ଗ. କମାର

ଘ. ସେ

୭ । କ. ବୃହସ୍ପତି

ଗ. ବୃହନଳୀ

୮ । ଗ. ବୋଲେ ସୁଷରେ

୯ । ଘ. ମୋତେ ଚାତର ହେ

୧୦ । ଘ. ସୁଷିଲ

୧୧ । କ. ଗୋଷ୍ଠରେ

ଗ. ଗୋଷ୍ଠରେ

ଘ. ଗୋଷ୍ଠରେ

୧୨ । ଗ. ପାପ

୧୩ । ଗ ଘ. କୁର୍ବିତ

୧୪ । ଘ. ଚରନ୍ତ କୋପ

୧୫ । କ ଗ. ପାପ

୧୬ । ଗ. ରକ୍ତବେ ।

ତହିଁରେ ନୟାପଦ ଦୋଳରେ ପ୍ରାଣ ବେଶରେ ଧନ ବଞ୍ଚିବେ'

ଏମନ୍ତ ଶାନ୍ତି ଦେଇଣ ସେହୁ ଥିଲକ ପ୍ରବେ ଦେ

ମୋର ବେଶରେ ସେହୁ ସ୍ବର୍ଗରେ ଅଛି ଦେ

ଏଥି ସଂଶୟ ଶାର ନ କର କିଛି ଦେ'

ପ୍ରତିନେ ତୋର ମୋର ସମ୍ପାଦି ପ୍ରାଣ ଆସି ପାପ ପ୍ରମାଦ

ଦେଖ ପ୍ରକୃଷ ଲକ୍ଷଣ ନୟାପଦ କି ଅଛି ଦେ' ୧୫୩

ନ ଧଇଲେ ମୁଁ ସୁବିଶା ବେଶ ନିଶ୍ଚୟ ହୁଅନ୍ତି ପରକାଶ'

ଧନୁରାଶରେ ଫଳି' ଯେ ଥିଲ ମୋହର କର ଦେ

ବାହା ଦୋଡ଼ାଇ ରଖିଲି' ଯାହା ଏବେ ପ୍ରତିଷେ ଦେଇ ଦେ ତାହା

ହରଷ ହୋଇ ଦେଖିଣ ପୁଣି କହେ ନିଶ୍ଚୟ ଦେ'

କଳ୍ପବା ଆପଣଙ୍କର' ଦଶ ନାମ ଦେ

ତେବେ ତରଣେ ମୁଁ କରିବି ପ୍ରଣାମ ଦେ' ।

୧ । ତ ଶ. ନୟାପଦ

୨ । ଶ. ଦେଇଣ

୩ । ତ ଶ. ପାପ

ଗ. ପ୍ରାପ

୪ । ଚ. ଦେଇ ସେ ଗଲେ ଅନ୍ତ

ଦ ଏମନ୍ତ ଶାନ୍ତି ଦେଇଣ ସେହୁ

୫ । ତ ଶ. ସେ

୬ । ଦ. ସଂଶୟ ବିଦ

୭ । ଦ. ତୋ ଅନ୍ତେ ଦେଲି ବିନାଶ ବହୁ ଦେ

୮ । ଗ. ସମ୍ପାଦ

ଦ. ସମ୍ପାଦି

୯ । ଚ. ତୋ

୧୦ । ଚ. କଳ୍ପବା

୧୧ । ଚ. ପରକାଶ

ଗ. ହୁଅନ୍ତି ପରକାଶ

ଦ. ହୁଅନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ପରକାଶ

୧୨ । ଚ. ଫଳି ଯେ

ଦ. ଫଳି

୧୩ । ଗ. ଗଣିଲି

ଦ. ବାହ-ବେଲି

୧୪ । ଚ. ହୋଇଣ ଦେଖ ପୁଣି କହେ

ନିଶ୍ଚୟ ଦେ

ଗ. ଦେଖି ତହୁଁ ଉତ୍ତର ଯେ

୧୫ । ଚ. ତହୁଁ ଏବେ ଉତ୍ତର

୧୬ । ଶ. କଳ୍ପବା ତରଣେ ପ୍ରଣାମ ଦେ

ଦ. ପ୍ରଣାମ ଦେ ।

କହନ୍ତି ଶୁଣି' ଅର୍ଜୁନ ଘର                      ଶୁଣି ଦେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାର କୁମର  
ମୋହର ଦଶ ନାମ ଶୁଣିଣ ନୁହ' ବିଭ୍ରମ ଦେ ॥୧୬॥

ପ୍ରଥମେ ମୋର ନାମ ଅର୍ଜୁନ                      ଦ୍ଵିତୀୟେ ପୁଣି ସେ ପାଳଗୁନ'  
ତୃତୀୟେ ଦୁର୍ଭକ୍ଷୁ ମୋ' ନାମ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦେଲେ ଦେ  
ଚତୁର୍ଥେ ପାର୍ଥ ପଞ୍ଚେ' ବିଜୟ                      ଷଷ୍ଠରେ ମୋ ନାମଟି ଧନଞ୍ଜୟ'  
ସପ୍ତମେ ବିବର' ନାମ ମୋର ଶୁଣି କୁ ଲଳେଭେ'  
ଅଷ୍ଟମରେ' କରୁଟୀ ନାମ ମୋହର ସେ  
ଶ୍ଵେତ ବାହନୀ' ନାମଟି ନବମର ଦେ

ଦଶମେ ସବ୍ୟସାଚୀ' ମୋ ନାମ                      ଶୁଣନ୍ତେ ଯଶ ପ୍ରୌଢ଼ସ' ନାମ  
ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୁଅଇ ଯେବା' ଦୁମରେ ପ୍ରାତ କାଳରେ ଦେ' ॥୧୭॥

ଶୁଣି ଭଉଁର ହରଷ ମନ                      ଚରଣ ଚଳେ ଲଳେ ପ୍ରଣମ' \*  
ଆନନ୍ଦେ ପାର୍ଥ' ଯେତେବେଳେ ଧନୁ ସୋଣ ଥୋଇଲେ' ଦେ' ।

୧ । ଖ. ଚର୍ଚ୍ଚି

ଘ. ସୁତ

୨ । ଖ. ହୁଅ

୩ । ଖ. ପାଳଗୁନ'

୪ । ଖ. ସେ

୫ । କ. ପଞ୍ଚମେ

ଘ. ପ. ପଞ୍ଚ

୬ । କ. ସଞ୍ଜେ ମୋ ନାମଟି ଧନଞ୍ଜୟ

ଘ. ସଞ୍ଜେ ମୋ ନାମଟି ଧନୁର୍ବି

ଘ. ସଞ୍ଜେ ମୋ ନାମଟି ଧନଞ୍ଜୟ

୭ । ଘ. ପଞ୍ଚେ

୮ । କ. ବାସରେ

୯ । କ. ଖ. ଅଷ୍ଟମେ

୧୦ । କ. ସେତବାହନ

୧୧ । ଖ. ସବସର

ଘ. ସବସର

୧୨ । କ. ପ. ପ୍ରୌଢ଼ସ

ଘ. ପ୍ରୌଢ଼ସ

୧୩ । କ. କେମା

୧୪ । ଘ. ପ୍ରତନାଳରେ

୧୫ । ଖ. କଲ ପ୍ରଣାମ

ଘ. ପ୍ରବଳ

ଘ. କର ପ୍ରବଳ

୧୬ । ଖ. ବିର

ଘ. ପୋଷ

୧୭ । ଖ. ଉପରେ ଦେ

ଗାଣିକ ଧର୍ମ କରେ ଧରିଲେ ଅନେକ ତାକୁ ପ୍ରଶଂସା କଲେ

ଅନ୍ଧାଧୋଣ ବେଳେ କରରେ ଆଣି ଉଡ଼ିଲେ ହେ

ଦେବଦତ୍ତ ଶଙ୍ଖ ସେ ଧରି ଅନ୍ଧାରରେ

ଉତ୍ତରକୁ ଘେନି ଓଲଟି ଆସନ୍ତି ହେ

ଶଙ୍ଖ ଘେନି ଗାଡ଼େ ଚାଲିଲେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦ୍ଵାରକାରେ ନାଣିଲେ

ଦାରୁକ ରାଜ ସେ ନନ୍ଦଦୋଷ ଆଗେ ସାଜନ୍ତି ହେ ॥୩॥

କରୁଣୀ ମୁକୁଟ ଅଳଙ୍କାର ପୁଣି ଚନ୍ଦନ ଦିବ୍ୟ ଅମ୍ବର

ରଥରେ ଥୋଇ ଦାରୁକୁ ଶୁଣି ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି ହେ

ଅର୍ଜୁନ ଶମୀ ବୃକ୍ଷ କଲେ ଉତ୍ତର ଘେନି ରତ୍ନହସ୍ତ ଦେଲେ

ସେଠାରେ ରଥ ପ୍ରବେଶ କର ନେଇ ଚଢ଼ିଲେ ହେ

ଶୁଣି ଦାରୁକ ରଥ ଘେନି ଗଲେ ହେ

ଅର୍ଜୁନ ଗୁମ୍ଫାରେ ରୁଷିରେ ମିଳିଲେ ହେ ।

୧ । ଡ. ଶ. ପ. ଗାଣିକଧର୍ମକୁ

୧. ଅମର

୨ । ଡ. ପ୍ରସନ୍ନା

୨ । ଡ. ଦାରୁକ

୩ । ଡ. କଲେ

୩. ପରୁକ

୪ । ଡ. ଓଲଟି

୪ । ଶ. ପ. ଶୋମି

୫. ଓଲଟି

୫ । ଡ. ବୃକ୍ଷ

୬ । ଡ. ଧରଣ

୬ । ଡ. ନେଇ ରଥ ଚଢ଼ିଲେ ହେ

୭ । ଡ. ଅଳଙ୍କାର

୭. ନେଇ ପହଞ୍ଚିଲେ ହେ

୮ । ଡ. ପୁଣ୍ୟ-ଅମ୍ବର

୮ । ଡ. ଦାହଣ

୯. ପ୍ର. ଅମର

୯ । ଡ. ଅର୍ଜୁନ

ଦେଖି ଆନନ୍ଦ ହେଲେ ଅର୍ଜୁନ      ଉତ୍ତର ଗୁଡ଼ ସଂଶୟମାନ<sup>୧</sup>  
 ଦାରୁକ ସଦା ଚରଣ<sup>୨</sup> ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ କହିଲେ ହେ ॥୪୯॥  
 ଦୁବିଧା ବେଶ କାଢ଼ିଣ<sup>୩</sup> ପାଥ<sup>୪</sup>      ଥୋଇଲେ ନେଇ ଉତ୍ତର ରଥ<sup>୫</sup>  
 ଆପଣେ ବାରିବେଶ ହୋଇଣ ହରଷ ଚିତ୍ତେ<sup>୬</sup> ହେ  
 ଧନୁ ନାଗର କରରେ ଧରି      ନନ୍ଦିଘୋଷକୁ ପ୍ରଜା ସେ କରି  
 ଉତ୍ତର କର ଧରି ବିଜୟ କଲେ ସେ ରଥରେ<sup>୭</sup> ହେ  
 ଦାରୁକ ଗୁଣ୍ଡି ଅର୍ଜୁନ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ହେ  
 ଏ ରଥେ ବସି ଏଥି<sup>୮</sup> ଆସି ବୋଇଲେ ହେ ।  
 କରୁବଙ୍କୁ ରଣେ ମାରିବ      ଲେଉଟି ଆସି ତୋତେ ଘେନିବ<sup>୯</sup>  
 ଶୁଣି ଦାରୁକ ସନ୍ତୋଷ ହୋଇ<sup>୧୦</sup> ତହିଁ ରହିଲେ ହେ ॥୫୦॥  
 ଉତ୍ତର ବାରି ରଥ ବାନ୍ଧିଲେ      ସେ ଅଶ୍ଵ ତାଙ୍କର ବୋଲି କଲେ<sup>୧୧</sup>  
 ଘୋର ଗର୍ଜନ କରିଣ<sup>୧୨</sup> ନନ୍ଦିଘୋଷ ଚଳିଲେ ହେ ।

୧ । ଚ ଶ. ସଂଶୟମାନ

୧. ଉପେ ହେ

୨. ସଂଶୟମାନ

୨. ଗ, ଏପେ

୩ । ଶ. ପାଠ କାଢ଼ି

୩ । ଚ. କରୁବେ ସନ୍ତୋଷ ରଣେ ଜିଣିବି

୪ । ଶ. ଧରଣ

୪. ଲେଉଟି ଗୁଣ୍ଡି ଏଥି ଆସିବ

୫ । ପ. ପାଥ

୫. କରୁବେ ସନ୍ତୋଷ ରଣେ ଜିଣିବି

୬ । ଶ. ଦାଥ

୬. ଘେରୁବେଳୁ—ଲେଉଟି ଗୁଣ୍ଡି

୭ । କ. ଚିତ୍ତେ ହେ

୭ । ଶ. ତୋପ ହୋଇଣ

୮. ବସିଲେ ରଥ ହେ

୮ । ଶ. ଅସ୍ତେ ତାଙ୍କ ବୋଲିରେ ରଲେ

୯. ଚିତ୍ତ ହେ

୯. ଅସ୍ତେ—କଲେ

୧୦. ଆପଣେ—ଚିତ୍ତ ହେ

୧୦. ଅସ୍ତେ ତାହାର—କଲେ

୧୧ । ଶ. କରରେ ଧରି ସେ ବିଜୟ କଲେ ହେ

୧୧ । ପ. କରି

ଧନୁ ନାଗର ଧରିଣ କରେ                      ଅର୍ଜୁନ ରାଜ୍ୟ ବାରି ବେଶରେ  
 କରୁବକ କର ପାଶରେ' ବେଶେ ମିଳିଲେ ହେ  
 ମନରେ ଶତ୍ରୁ କର ରାଧିକା ପ୍ରତି ହେ  
 ହେଲେ ବିନାଶ ପ୍ରଭୁ ମୋର ଦୁର୍ଗତ ହେ  
 ଅଧମ ଘନ ଏ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର ସଦା'                      ଚରଣ ଚଳେ କୁମ୍ଭର  
 ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ ଦେବା ମୋହୋରେ ଏମନ୍ତ ଗତି ହେ ॥୧୧॥

### ଉନବିଂଶ ଛାନ୍ଦ

ବନମାଳ ଦାସକ ରାହାସ ବାଣୀରେ'

ଗର୍ଜନ ନାବ କର ଅଭୟ ନଦୀପୋଷ  
 ଅର୍ଜୁନ ମିଳିଲେ ଯାଇ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ' ପାଶ  
 ସମସ୍ତ କରୁବକେ ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ଶୁଣି  
 ଉତ୍ତର କୁମର ସେ ଆସଇ ରଥ ବାଜି ।

୧ । ଉ. ଅର୍ଜୁନସ୍ତ

ଘ. ଅର୍ଜୁନ ଚକ୍ର

୨ । କ ର: ପାଶରେ ରଥ

ଘ. କୌରବଙ୍କ ପାଶରେ ରଥ

୩ । ଶ. କାନ୍ତ

୪ । ଗ. ଦୁର୍ଗତ

୫ । କ ଶ ଗ ଘ. ଚଳ

୬ । ଶ. ଦାସ

୭ । ଶ. ପ୍ରକାସ

୮ । ଗ. ମୋହର

ଘ. ହରି ସେବା ମୋହର

୯ । ଗ. ଶ୍ରୀ—ବୃତ୍ତେ

ଘ. ରାହାସ ଘସେ

୧୦ । ଶ ଘ. ଚଳିଲେ

ଘ. ଚରଣ ଅଭିଳେ

୧୧ । କ ଶ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ଘ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୧୨ । ଘ ଶ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

ଘ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

ଘ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ

୧୩ । ଶ. ଚକ୍ର ହେଲେ

୧୪ । ଶ. ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବୋଲିଲେ

ଧନୁଶର ଧରି ଭରା ହୋଇ ଅରଜୁନ'

ସ୍ବର୍ଗ ତେଜ ଦିନଦଳ' କଲେ ମଦବାନ' ॥୧॥

ଭୂରୀସବା' ବୋଇଲେ' ଏକ ନନ୍ଦଦୋଷ' ରଥ

ସୋମଦତ୍ତ' ବୋଇଲେ' ଏ ପାଣ୍ଡବ' ଶାର ପାଥ' ॥୨॥

ଶଙ୍ଖନ ବୋଇଲେ' ଅହେ ଭଲକରି ଚିହ୍ନ'

ଶୁଷ୍ଟ ବୋଲନ୍ତି ଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଲଗୁନ' ॥୩॥

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ' ବୋଲେ କାଶୀ ଥିଲୁରେ' ବିରାଟୀ

ଅଜ୍ଞତ ଥାଉ ଥାଉ ଅମ୍ଭକୁ ଆସି ଘେନି ॥୪॥

ବିରାଟ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଭୃତ୍ୟ ପଣେ ନେଲୁ ଦିନ'

ଲେଉଟି ବାଉ ବରଷ ବୁଲ ଏବେ' ବନ

ପାଥ' କହେ' ଶଙ୍ଖନ କପଟ ପଣା କଲ

ଆମ୍ଭର ଶ୍ରୀ ସମ୍ପଦ ସେ' ଛଡ଼ାଇ ଦେଲୁ ।

୧ । ଶ. ହୋଇଣ ଅର୍ଯ୍ୟନ

ଦ. ହୋଇଣ ଅର୍ଯ୍ୟନ

୨ । ଶ. ସ୍ବର୍ଗରୁ ଦିନଦଳ

ଦ. ତେଜ ଅରବି

୩ । ଦ. କି ଅବା ମଦବାନ

୪ । ଶ. ଭୂରୀସବା

ଦ. ଭୂରୀସବା

୫ । ଶ. ଶ. ସୋମଦତ୍ତ

୬ । ଶ. ଶ. ନନ୍ଦଦୋଷ

୭ । ଶ. ବୋଇଲୁ

୮ । ଶ. ପାଣ୍ଡବ

୯ । ଶ. ଶ. ବିରାଟ

୧୦ । ଶ. ପାଥ

୧୧ । ଶ. ଦେଲୁ

୧୨ । ଶ. ଶ. ଶ.

୧୩ । ଶ. ଅର୍ଯ୍ୟନ

ଦ. ଶାଲଗୁନ

୧୪ । ଶ. ଶ. ଶ. ପ୍ରାଲଗୁନ

୧୫ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

୧୬ । ଦ. ବିରାଟ ନନ୍ଦଦୋଷ ଭୂତ୍ୟ ପଣେ

ନେଲୁ ଦିନ ।

୧୭ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

ଦ. ଶ. ଶ. ଶ.

୧୮ । ଶ. ଅର୍ଯ୍ୟନ ବୋଲେ

ଦ. ପାଥ ଶ.

୧୯ । ଶ. ଶ. ଶ.

ଦ. ଶ. ଶ. ଶ.

ସୁଧୁଷ୍ଟି ଦେବକର ନ ଟେକିଲି ଆଶା

ଆଜି ବେଳି ଘର ଖେଳିବା ଧର୍ମ ପଣା ॥୩॥

ତୁମ୍ଭ ଆମ୍ଭ ଖେଳକୁ ଚନ୍ଦ୍ର ସୁଧୁଷ୍ଟି ସାକ୍ଷୀ

ଯେ ହାରିବ ଗଜେ ତାକୁ ନ ଦେବାକ ରଖି

ଦୁର୍ଦ୍ଦେଧାଧନ ବୋଲନ୍ତି ତୁ ଶୁଣରେ କରୀଟୀ

ଏ ସମୟେ କାହିଁ ସେ ପାଇବା ପଣାକାଠି

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲିଲେ ତୁମ୍ଭ ଆମ୍ଭର ନାଗର

ସେହି ପଣାକାଠି ଯେ ହୋଇବ ବୁଦ୍ଧଗଜ ॥୪॥

ସେନାପତିକ ମୁଣ୍ଡ ହୋଇବ ପଣା ସାର

ଏମନ୍ତ ଖେଳ ଆଜି ହୋଇବ ନୃପବର

ଶୁଣି କର ଦୁର୍ଦ୍ଦେଧାଧନ ଅତି କୋପରରେ

ଦଶଦାଶ ମାଇଲେ ସେ ଅର୍ଜୁନ ଉପରେ ।

୧ । ଚ. ସୁଧୁଷ୍ଟି

ଘ. ସୁଧୁଷ୍ଟି

୨ । ଗ. ନାମ ରଖି

୩ । ଘ. ଗଜେ ଖେଳିବା

୪ । ଘ. ଏବେ ପଣା

୫ । ଚ. ଶୁଣି

ଘ. ଖେଳକୁ ସେ ଚନ୍ଦ୍ର ସୁଧୁଷ୍ଟି

ଘ. ଖେଳକୁ ଯେ ଚନ୍ଦ୍ର ସୁଧୁଷ୍ଟି

୬ । ଚ. ଘାଣ୍ଟି

୭ । ଗ. ଅର୍ବ ପଦର ଏମ ପାଦଟି ନାହିଁ

ଘ. ଗଜ

ଘ. ସେହି ଘୋର ନୋହେ କହ

୮ । ଚ. ଦ୍ରାଘୋଧନ

ଘ. ଦୁର୍ଦ୍ଦେଧନ

ଘ. ଦ୍ରାଘୋଧନ

୧ । ଚ. ଗ. 'ଉ' ନାହିଁ

୧୦ । ଗ. ଉତ୍ତର ବାଟ କାଲେ କାହିଁ

୧୧ । ଗ. ଡୋର ମୋର ପେଟିକା

ଘ. ବୋଲେ ଉତ୍ତର ଅମ୍ଭର

୧୨ । ଘ. ହୋଇଲି

୧୩ । ଗ. ସେନାପତିକର

ଘ. ସେନାପତିକର

୧୪ । ଘ. ହେବ

୧୫ । ଚ. ବୁଦ୍ଧଗଜ

ଘ. ହୋଇବ ଆଜି ବୁଦ୍ଧଗଜ

୧୬ । ଚ. ଗ. ଘ. ଦ୍ରାଘୋଧନ

୧୭ । ଗ. ଦୁର୍ଦ୍ଦେଧନ

ଘ. ମାଣ୍ଡଳ



ଦେଖି ତାହା ଦୁଇ ନିକାରିଲେ ପାଲଗୁନି  
 ଗଣ ମୁଁ ନା ନାଗରେକ ପେଶିଲେ ବହନି ॥୧॥

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଧନୁଶରଂ କାଟି ପକାଇଲେ  
 ହାବୋଡ଼ା ଶର ମାରିଣି ରଥ ଚ୍ୟୁତି କଲେ

ଅସମ୍ଭାଳ ହୋଇଣ ପଳାଇ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଂ  
 ରହ ରହ ବୋଲିକରି ତାନନ୍ତ୍ରୀ ଅର୍ଜୁନ

ମାନଗୋବିନ୍ଦଂ ରାଜାକୁ ଶ୍ଵାସ୍ତେ କୋଳ କଲେ  
 ଆପଣା ରଥରେ ଆଣି ତାକୁ ବସାଇଲେ ॥୨॥

କହନ୍ତି ରାଜା ଆମ୍ଭରଂ ବଚନ ନ ମାନ  
 ଶକୁନ ବଚନେ ଯେ ଅଇଲୁଁ ଦଣ୍ଡ ଦେନ

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ବୋଲେ ଏବେ ଛାଡ଼ ସେଂ ଗୋଧନ  
 ହସ୍ତିନା ନଗକୁଁ ଶୁଭ ଯିବା ହେଁ ବହନ ।

- |                                   |                                  |
|-----------------------------------|----------------------------------|
| ୧ । ଶ. ଡାଗୁନି                     | ୧. ପଳାନ୍ତି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ            |
| ୨ । ଶ. ପଞ୍ଚମ ପଦର ଶେଷ ଦୁଇପାଦ ନାହିଁ | ୨ । ଶ. ଡାକ ଦିଅ                   |
| ଗ. ନାଗର ପେଶିଲେ ବେଗେ ସେନ           | ୩ । ଶ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ                |
| ଘ. ନାଗର ପେଶିଲେ କରେ ସେନ            | ୪ । ଶ. ରଥକୁ ସେ ନେଇଣ              |
| ୩ । କ ଶ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଧନୁସର         | ଗ. ଅସନ                           |
| ଗ. ଧନୁଶୋଣ                         | ଘ. ଅପଣାବ ରଥରେ ଆଣିଣ               |
| ଘ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଧନୁଶୋଣ              | ୫ । ଘ. କହନ୍ତି ଯେ ରାଜା ଆମ୍ଭଂ      |
| ୪ । କ. ଶରେ                        | ୧୦ । ଗ. ଅସନ                      |
| ଖ ଘ. ସର ମାରି                      | ୧୧ । କ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ବୋଲିଲେ ସେ ଦିଅ |
| ଗ. ସର ମାରିଣ                       | ଖ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ—ସେ                 |
| ୫ । କ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ                 | ଘ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ—ସେ                 |
| ଖ. ଅସମ୍ଭାଳେ ତହୁଁ ପଳାଏ             | ୧୨ । ଶ. ହସ୍ତିନାକୁ ସେ             |
| ଗ ପଳାନ୍ତି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ              | ୧୩ । ଘ. ଏବେ ଶୁଭ ହେ               |

ଶୁଣ୍ଢେ କୋଲେ କମ୍ପାଇଁ ଅପସର ପିବା

ଏକା ପାଣ୍ଡବ ସିନା ସେ ସମର କରକା' ॥୭॥

ଅର୍ଜୁନକୁ ଦେଖି ଆଗେ ଓଗାଇଲେ ନଈ

ପାଞ୍ଚ ନାଗର ଦୁରୁହଁ ଯେଷିଲେ ବହନ

ଦେଖି କର ଧନଞ୍ଜୟ ଶାସ ଶର ଶେଷି'

ନଈର ନାଗରମାନ ପକାଇଲେ ନାଶି'

ଦୁଶ ଶତେକ ନାଗର ଯେ ଯେଷିଲେ ରାଧେବ

ପଞ୍ଚବାଣ ଯେଷି ତାହା ହେବିଲେ ପାର୍ଥିବ' ॥୮॥

ବନ୍ଧୁ ମୁଦୁଗର ଯେ ଯେଷିଲେ ଅରଜନ'

ବାନଜ୍ୟେଶ ମୋହେ ପଡ଼ିଲେ ଶାରଦ୍ୟୁତ'

୧ । ଶ. କୋଲନ୍ତ କମ୍ପା

୨ । କ. ପାଣ୍ଡବ ସିନା ସମସ୍ତେ

ଶ. ର. ଏକା ପାଣ୍ଡବେ ସିନା

୩ । ଶ. ପାଠ ନାହିଁ

୪ । ଶ. ପଞ୍ଚବାଣ ଦୁରୁ

୫ । କ. ଧନୁଜିଏ

ଶ. ଅର୍ଜୁନ ଯେ

ଘ. ଧନନିଏ

୬ । କ ଶ କ ଘ. ସର

୭ । ଘ. କଲେ

୮ । ଶ. ନାଗରକୁ

୧ । ଘ. ବେଦ ପକାଶିଲେ

୧୦ । ଶ. ସତେ ସର

୧୧ । ଶ. ପାଞ୍ଚବାଣେ ତାହା ନାସିଲେ

ପାଣ୍ଡବ । ୮

ଘ. ପାଞ୍ଚବାଣ—ପାଣ୍ଡବ

୧୨ । ଶ ଶ. ଅର୍ଜୁନ

ଘ. ବନ୍ଧୁ ମୁଦୁଗର—ଅର୍ଜୁନ

୧୩ । କ. ଶୂର୍ଯ୍ୟ ନନ୍ଦନ

ଶ. ପଡ଼େ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନନ୍ଦନ

ଘ. ପଡ଼େ ସୂର୍ଯ୍ୟ ନନ୍ଦନ

ଦେଖି କର ପାଲଗୁନି ଶଙ୍ଖ ଧ୍ବଜ କଲେ

ପୁଣ୍ୟ ସମ୍ମୁଖ କୃପା ଦେନ ଆଗେ' ଓଗାଇଲେ'

ଭୂରୀସଦା' ମିଳିଲେ ଲକ୍ଷେକ ଯୋଦ୍ଧା' ଦେନ

ଦେଖି କର ଶର ବୃଷ୍ଟି' କରନ୍ତି ପାଲଗୁନି' ॥୧॥

ଯୋଦ୍ଧା ମାନଙ୍କ କରେ' ଯେତେକ ଶସ୍ତ୍ର ଥିଲା'

ଅର୍ଜୁନ ନାଗରେ ସବୁ' କାଟି ପକାଇଲା''

କୋଟିଏକ ନାଗରେ ମାଇଲେ' କୋପରରେ

ରଥ ଛାଡ଼ି ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ଲେଟିଲେ ମଘରେ'

ଅଳ୍ପଶର' ସମ୍ମୁଖ ପ୍ରେଷିଲେ କୋପମନ'

ବାହୁଣୀ ନାଗରେ ତାହା ଛେଦିଲେ' ଅର୍ଜୁନ' ॥୧॥

୧ । ଶ. ଅର୍ଜୁନ ଯେ

ଗ. ଧନସ୍ତପ

୨ । ଶ. ଦେଖିକର ପ୍ରଭା' କୃପା ଅଶିଷ

ଗ. ଦେବେ ଆଗେ

୩ । ଶ. ଯୋଗାଇଲେ

୪ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

୫ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

ଗ. ମିଳିଲେକ ଲକ୍ଷେକ ଯୋଦ୍ଧା

୬ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

୭ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

ଗ. କଲେକ

୮ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

ଗ. ଯୋଦ୍ଧାମାନେକର

ଗ. ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ଦେବେ କେବେ

୯ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

ଗ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

ଗ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

୧୦ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

୧୧ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

୧୨ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

୧୩ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

ଗ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

୧୪ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

ଗ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

୧୫ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

୧୬ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

୧୭ । ଶ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶ.

ଭୁବନବା ତମିର ସଦୃଶ ଯେ ପେଷିଲେ'

ସୂର୍ଯ୍ୟ 'ବାଣ ଦେଲ' ତାହା ଅର୍ଜୁନ ନାଶିଲେ'

କୃଷ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମା ମାଲଲେ ଯେ ବଜ୍ର ମୁଦଗର

ବାବଲ ଶରେ' ଛେଦିଲେ' ବାସବ କୁମର

କୋପେଶ ଅର୍ଜୁନ ଯେ ପେଷିଲେ ଶସ କାଣ୍ଡ'

କୃପକ ଶରର ଯେ ହୋଇଲ' ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ॥୧୧॥

କୁବେର ଶତ୍ରୁ ପେଷିଲେ ସଲ୍ଲକ ଉପର'

ସେନା ପୁଟି ଅଙ୍ଗରେ ଭେଦିଲ ତାହାକର'

ଦାଏ ଘୁମାଇଁ ପଡ଼ିଲେ' ସଲ୍ୟ ମହାରଥୀ'

କୃଷ୍ଣ' ବ୍ରହ୍ମାକୁ ଅର୍ଜୁନ ମାଲଲେ ଶକତ

୧ । କ. ଗ୍ରାସବଶଜେ ପେଷିଲେ

ଖ. ଉପ୍ପିର ସଦୃଶ ପେଷିବେ

ଘ. ଭୁବନ ପେଷିଲ ତମିର ଲକ୍ଷେନାଣ୍ଡ

୨ । ଚ. ସୂର୍ଯ୍ୟବତ ତାପେ

ଇ. ପ୍ରପତ୍ନିକ କରି

ଘ. ଅନେକ ସରସ

୩ । ଙ. ପେଷିଲେ

ଚ. ତହିଁ ଦେଲେ ଖଣ୍ଡ ଶ୍ରେ

୪ । ଛ ଛ ଛ. ସରେ

୫ । ଟ. ଛେଦିଲେ ତାହା

୬ । ଡ. ଲକ୍ଷେ ତାଣ୍ଡ

୭ । ଇ. ଅନେକ ସରସ ତହିଁ ଦେଲେ

୮ । ଇ. ପେଷିଲେକ ଉପର

ଖ. ଶର ପେଷିଲେ ସଲ୍ଲକ ଉପରେ

ଘ. ସଦୃଶ ପେଷି ସଲ୍ୟଙ୍କ ଉପରେ

୬ । ଙ. ଶେଷାପୁଟି ଶର ଭେଦିଲ ଅଙ୍ଗର

ଚ. ସେନାପତି ତାହାକର

ଘ. ତାଙ୍କ ନରେ

୧୦ । ଙ. ଘୁମାସିଲେ ଶେ

୧୧ । ଚ. ମାହାରଥ

୧୨ । ଘ. ବୁଝ

ତେବେ ବଡ଼ ସନ୍ଧ୍ୟା' ଯେ ପଡ଼ିଲେ ମହାତମେ'

ଭୁବିଶ୍ରବା' ଘୁଞ୍ଚିଗଲେ ନାସର ପ୍ରବଳେ' ॥୧୬॥

ଅର୍ଜୁନ ବନ୍ଧଲେ ଚଣ୍ଡି' ସହସ୍ରେ' ନାସର

ପ୍ରାଣ ଗୁଡ଼ି' ଲେଟିଲେନ' ନବଶତ ଗଜ

ଦେଖି ଆଗେ ଓରାଳିଲେ ଶ୍ଵାସ, ଦ୍ରୋଣ ବେନ

ଉତ୍ତର କୁମାର ବୁଝି କହେ' ପାଳଗୁଣ

ସମ୍ଭାଳ ଥିବୁ କୁମର ଏ ମୋହର' ରଥ

ଏ ଶ୍ଵାସ, ଦ୍ରୋଣ' ସମରେ ଅଟନ୍ତି ସମର୍ଥ ॥୧୭॥

ଉତ୍ତର ବୋଲନ୍ତି ଦେବ ଅଗେ'ରୁ ଆଟ'

କଳିତ ନୁହଇ ମୋତେ ନ ଉଣଇ ବାଟ

ଏବୁ ଏକ ଶତ୍ରୁମାନେ ଏଥୁ ବଳିଆର'

ଏକାଏ କେତେକ ପ୍ରଭୁ କରୁଛୁ ସମର' ॥

୧ । ଚ. ମହାଶେଷି

ଗ. ମହାଶେଷି

ଘ. ମହାଶେଷି

୨ । ଶ. ପଡ଼ିଲେ ତଳେ

୩ । ଚ ଘ. ଭୁବିଶ୍ରବା

୪ । ଚ. ଦୃଷ୍ଟି—ପ୍ରବଳେ

ଝ. ପଳାସଲେ ପ୍ରାଣ ବଳଲେ

୫ । ଶ. ଦେ

୬ । ଘ. ଚୋଟିଏ

୭ । ଚ ଶ. ପ୍ରାଣେ ପ୍ରତି

୮ । ଗ. ଲେଟିଲେ ନେ

ଘ. ଲେଟିଲେ

୯ । ଶ. ଉତ୍ତର ମୁଖ ବୁଝି କହନ୍ତି

ଘ ଉତ୍ତର କୁମର ବୁଝି ବୋଲେ

୧୦ । ଚ ଶ. କୁମାର ଏ ମୋହୋର

୧୧ । ଚ ଶ. ଦ୍ରୋଣେ

୧୨ । ଶ ଘ: ଥାଠ

୧୩ । ଚ. ଶେଷିମାନେ ଏବୁ

ଝ ଏକ ଏକ ସନ୍ଧ୍ୟା ଅଟନ୍ତି ନଷ୍ଟେ ନଷ୍ଟେ

ଘ. ଏବୁ ବଳିଆର

୧୪ । ଚ. ଏକାବଳ କେତେକ ପ୍ରଭୁ କରୁଛୁ

ସମର ।

ଝ. କରୁଛୁ ସମର

ଘ. ଏକାକ ହୋଇଥି କେତେକ କରୁଛୁ

ସମର ।

ଅଞ୍ଜନ ଦୋଇଲେ ଏକା ଜଣେ ନନ୍ଦୁ ରେଡି  
 ସକଳ ପ୍ରବଚନାନ୍ ପକାଇଲେ ହେଉ ॥୧୫॥  
 ଏକାଏ ଗୁଡ଼ି ନାଶିଲେ ପଶିବୁନି  
 ଏକା ନାଶପୁଣ ନାଶିଲେ ତତ୍ୟବୁନି  
 ତୋହର ପ୍ରାଏ କି ମୋତେ ମଣିଲୁ କୁମର  
 କହୁଛ ପ୍ରାଏ ମଲେ ଏହାକ ସମର  
 ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗହନ ଏ ଅଟନ୍ତି ବୁଝବନ  
 ଚଣ୍ଡିକ ଅଟଇ ମୁଁ ପ୍ରତୀତି ଦାବାନନ ॥୧୬॥  
 ପରକାର୍ଯ୍ୟ ତୋଲି ମୁଣି ନ ମାରିଲ ରଣେ  
 ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଜୀବନିକ ଯିବେ ଏକ ଜଣେ  
 ଉତ୍ତର ଦୋଇଲେ ପ୍ରଭୁ ତ ଗତର ପାଇଁ  
 ସକଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେଖ ଅଇଲେ କୁରୁପାଇଁ  
 ଆମ୍ଭେ ଯେ କୁମ୍ଭ ତରଣେ ପଶିବୁଁ ଶରଣ  
 ସକଟ କାଳେ ଆମ୍ଭକୁ କରବା ରକ୍ଷଣ ॥୧୭॥

୧ । ଶ. ଅଟେ

୨. ଏକାବଳେ

୩ । ୧. ପ୍ରବଚନ

୪ । ୨. ଏକା ଗୁଡ଼ି ନାଶିଲେ ପଶି ବନ

୫. ପଶିବୁନି

୬. ପାଶିଲେ ପଶିବୁନି

୭ । ୩. ନାଶ କଲେ

୮. ଏକାଏ ନାଶପୁଣ ନାଶିଲେ

୯ । ୪. ପାଠ ନାହିଁ

୧୦. ତୋହର ପ୍ରାଏ

୧୧. ପ୍ରାଏକ

୧୨ । ୫. ମତେ

୧୩ । ୬. ଗୁଡ଼ି ପ୍ରାଏ ଏ ହୁଅନ୍ତି

୧୪ । ୭. ମୁଁ ଗୁଡ଼ି ପ୍ରତୀତି ଦାବାନନ

୧୫. ହାତେ ମୁଁ ଅଟଇ ଅନଳ

୧୬ । ୮. ଯୁଧ କଲେ

୧୭ । ୯. ଜିବନେ ଜୀବକ ଜିବେ ପଳେ

୧୮. ଜିବିବ ଜିବେ ଏଅଁ ଜଣେ

୧୯ । ୧୦. କୁମ୍ଭ ତରଣେ ପଶିଲୁ

୨୦. ପଶିଲୁ

୨୧ । ୧୧. ପଳେ ଶେଷ ଦୁଇଟି

ପାଦ ନାହିଁ

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲିଲେ ଏକା ତୋତେ ମୋରୁ ଚନ୍ଦ୍ରା

ଏ ମହାସମରେ ମୁଁ ଅଟଇ ବଳବନ୍ତା

ଏ ରଥେ' ଥିଲେ ତୋତେ ପ୍ରମାତ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ

ପ୍ରାଣେ ନାଶ' ପିବୁଟି ରଥରୁ ଗଲେ ଘୁଞ୍ଚି

ଉତ୍ତର ବୋଲନ୍ତି ମୁଣ୍ଡି' ଆଶ୍ରେ କଲି ମେରୁ

ମୋତ ଗୁରୁ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ କମ୍ପାଇ ଚକ୍ରରୁ' ॥୧୬॥

କଥା କହୁ କହୁ ରଣ କରନ୍ତି' କିଶ୍କିନ୍ତୀ

ଶ୍ଵେତ ଦ୍ରୋଣ' ଆସି ନନ୍ଦବୋଧ ଆଗେ ଭେଟି

ରଥେ ଥାଇ ଅର୍ଜୁନ କରନ୍ତି' ନମସ୍କାର

କଲ୍ୟାଣ କରନ୍ତି' ଶ୍ଵେତ ଦ୍ରୋଣ ଦେବ ଶର'\*

ଶ୍ଵେତ ବୋଲନ୍ତି ବାବୁରୁ' ଘୁଞ୍ଚି ପାଇଁ କଳା

ଏ ଗୋରୁକୁ ନେଉଛି' କୁମ୍ଭର ଦ୍ଵାଦେ ପିନା ॥୧୭॥

୧ । ଶ. ଏକା ତୋର

୨ । କ ଶ. ଏ ରଥରେ

୩ । ଚ ଶ ଶ ଶ. ନାସ

୪ । ଶ. ଚେବ

ସ ମୁ

୫ । ଶ. ଦ୍ରୋ

ବ. କମ୍ପାଇ

୬ । ଶ. କଥା କହୁ ଶରଣ କରନ୍ତି

ସ. ଚକ୍ରରୁ

୭ । ଶ. ଦ୍ରୋଣେ

୮ । ଶ. ପାଠ ନାହିଁ

ସ. ଆସି ଯେ ଚନ୍ଦ୍ର-ବାସେ

୯ । ସ. ଅର୍ଜୁନ ନେ କରନ୍ତି

୧୦ । ଶ. କଲ୍ୟାଣ କଲ ରଥେ ବୋଲନ୍ତି

ମହାବଳ ।

୧୧ । କ. ବାବୁ

ସ. ର ବାବୁ

୧୨ । ଚ. ଏ ଗୋରୁ ନେଉଛି

ସ. ଏ ଗୋରୁ ନେଲି ଆମ୍ଭେ

ବରଷର ପାଇଁ କଥା ବାନ୍ଧିଅଛୁ ରାଣେ  
ସୋବରେ ଅସ୍ତ୍ରୀତ ତୁ ହେଉଛୁ' ନ କାରଣେ

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲନ୍ତି ସବୁ ଆପଣେ ତ' ଜାଣ  
ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ନ କଲକ ସୋବରମା ପଣ

ବନଧୁର କଥା ମାନ କ କହୁଛି ଆଉ  
ଆମ୍ଭେ ତାହା ଜାଣୁଛୁ ଜାଣନ୍ତି ତତକାହୁଁ ॥୧୯॥

ବରଷର' ରାଜ୍ୟେ ଆମ୍ଭେ ରହିଲୁ ଅଜ୍ଞତେ  
ଆମ୍ଭର ପାଇଁ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ ଅବା' ନେତେ

କଷ୍ଟକ ନାମେ ଶେତେ ଶଳାକୁ ତାର ମାରି  
ତ୍ରୁଟ ବନ୍ଦୀରୁ ତାରେ ନେଲୁଟି ଉଦ୍ଧରି' ।

୧ । ପ. ବରଷ ପାଇଁ

ପ ଜାଣିଛୁ' ଯାନ୍ତେ ତତକାହୁଁ

୨ । ଚ ଶ. ଅସ୍ତ୍ରୀତ ହେଉଛୁ

୭ । କ ଶ ପ. ବରଷ

ପ. ହୋଇଛୁ

୮ । ଚ. ଅବା ସହ୍ୟକର୍ତ୍ତା

୩ । ଶ. ବୋଲିଲେ' ସବୁ ଆପଣେନେ

ଶ. ପାଠ ନାହିଁ

ପ. ଅପହନ୍ତି

୧ । କ. କଷ୍ଟକ ନାମେ ସତେ ସ୍ଥଳ

ପ. ବୋଲିଲେ ସବୁ ଅପଣେନେ

ତାର ମାରି ।

୪ । ଶ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ କଲ ତେତେ ସୁହୃଦପଣ

୯. କଷ୍ଟକ ପ୍ରାପ୍ତ ମତେ ସନ୍ତୋଷ ମରାସ

ପ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ନ କଲେକ—ପଣ

ପ. ସତେ

ପ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ନ କଲେ କ—ପଣ

ପ. କଷ୍ଟକ ନାମ' ସତେ—ମାରି

୫ । କ ପ. ତହୁଁ

୧୦ । ଶ. ବନ୍ଦୀରୁ କେ ନେଲୁ ଉଦ୍ଧରିଲୁ..

୬ । ଶ. ସେ ଜାଣିଅଛୁ ନାଶନ୍ତି ତତକାହୁଁ

ପ. ଅଣିଲୁ

ପ. ଜାଣିଛୁ'—ତତକାହୁଁ



ଆମ୍ଭେ ଆନ୍ତେ ଗୋଧନ କ ହୋଇବ ହରଣ

ଆଜି କରୁଛନ୍ତି ଏଥି ହରଣବେ ପ୍ରାଣ ॥୨୦॥

ଦ୍ରୋଣ ବୋଲେ ତୁ କରଅଛୁ ଏଡ଼େ କଷ୍ଟ

ଗୋରୁପଲ ନେବାକୁ କରୁଛୁ ଆମ୍ଭେ ବାଞ୍ଛା

ଦେଖ ଘୋଟି ଆସୁଛନ୍ତି ଏ କୁରୁସାଗର

ଏକା ହୋଇ କଷ୍ଟ କୁଳ କରୁଛୁ ସମର

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲେ କହୁଲ ସାଗର ଏ ଚଥ୍ୟ

ଏଥକୁ ମନ୍ଦର ମୋର ନନ୍ଦଦୋଷ ରଥ ॥୨୧॥

ମନଭେଦ ଶର ମୋର ଅଟନ୍ତି ଅବସ୍ଥି

ସମର କଲେ କି ଜଣେ ଯିବ ଏଥି ବଢ଼ି ॥

୧ । ଶ. ରୁମ୍ବ ବଳେ ହରଣପାଶ ଗୋଧନ

ଘ. ଆମ୍ଭ ଆନ୍ତେ ଗୋଧନ—ହରଣ

ଘ. ଆମ୍ଭ ଆନ୍ତେ ହରଣକ ହୋଇବେ  
ଗୋଧନ ।

୨ । ଶ. ଆଜି ପଦ କରୁଛନ୍ତି ହୋଇବେ  
ନିଧନ ।

ଘ. କରୁଛନ୍ତି—ପ୍ରାଣ

ଘ. ଆଜି କରୁଛନ୍ତି ଏଥି ହୋଇବେ ନିଧନ

୩ । କ. କଷ୍ଟ

ଘ. ନେବେ କରୁ ଏଡ଼େ

ଘ. ନେ କରୁ ଏଡ଼େ

ଘ. ଦ୍ରୋଣ—ତୁ ନେ କରୁ ଏଡ଼େ

୪ । ଘ. ଦେମାକୁ

୫ । କ. ବାଞ୍ଛା

ଘ. କେତେ ଆମ୍ଭେ ଶୁଣୁ

ଘ. ଶୁଣୁ

୬ । ଶ. ଦେଖ ବହୁ ଘୋଟି ଆସନ୍ତି କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର

ଘ. ଦ. ଆସୁଛନ୍ତି—ସାଗର

୭ । କ. କଷ୍ଟ ରୁ  
ଘ. କଳେ

୮ । କ. ବୋଲୁଛନ୍ତି କହୁଲ ସାଗର ଏ  
ଘ. କହୁଲ ସାଗର ଏ

ଘ. ବୋଲୁଛନ୍ତି କହୁଲ ଏ ସାଗର

୯ । ଶ. ଏଥକ ମନ୍ଦ ମୋ ଅଟଇ ନନ୍ଦଦୋଷ  
ଘ. ଏଥକ—ରଥ

୧୦ । କ. ଶର ମୋର

ଘ. ଦ. ଶର ମୋ

୧୧ । କ. ନିଜ ଯଶେ ଯେବେ ଏଥି ପ୍ରାଣ

ଘ. କଲେ କଥେ ଏଥି କିବେ କ

ଘ. ପ୍ରାଣ

ଘ. ଜଣେ ଏଥି କିବେ ପ୍ରାଣ

କୁମ୍ଭକୁ ମୋହର' ମାତ୍ର କିନ୍ତୁ ଓଁ ଶ୍ରୋତ୍ର'

ଆଜ୍ଞା ମାନବର ଭୁଲେ କିମ୍ବ ମୋର ଯୁକ୍ତି

ସ୍ୱାମୀପଦ ଠାକୁରେ ନାହାନ୍ତି ଏତେବେଳେ

କୁମ୍ଭର ମହିତର ନାଶନେ ସେ ହେଲେ' ॥୨୨॥

କଳପି ଦେଶେ ଅଛନ୍ତି ପୂଜାହାର ରାଶେ

ଏତେବେଳେ ଯାଏ କି ଜୀବନେ ଥାନ୍ତି' ଜଣେ

ଶୁଣି କଣ କୋପ କଲେ ଶୁଣି' ଦୋଷ ବେନି

ଅର୍ଜୁନକୁ ଭଜିଲେ ସେ ଗ୍ରାସ ଶର' ଦେନି

ଦେଖି ବାସବ ମନ୍ଦନ ଦୁରୁ ନିବାଶିଲେ

ଅସୁର ଶରମାନ ଦେନିଶ ଯୁକ୍ତି କଲେ' ॥୨୩॥

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ମିଳିଲେ ଶେଷେ ଭାବ' ଦେନି

ଅନୁପ୍ରାପ୍ତ ସୋମଦତ୍ତ ସଲ୍ଲ ଯେ' ଶକୁନି ।

୧ । କ ଶ ପ. ମାତ୍ର ମୋର

୧ ଭଜିଲେ ଯେ ଦିଶ ସର

୨ । ପ. ଶ୍ରୋତ୍ର

୮ । କ. ଅସୁରୁତ—ସୁଧ କଲେ

୩ । କ. ମାନବର ସୁଧ

୬. ଦେଖିବଣ ଅର୍ଜୁନର ଦୁରୁତ୍ତ ନାଶକ

ଖ. ମାନବର କି ମୋହର ସୁଧ

୮. ସରମାନ ଦେନିଶ ସୁଧ କର

ଘ. ସୁଧ

୯ । କ. ଦେବେ ଭ୍ରାତ

୪ । କ. ରୁଦ୍ର—ସେନାସନ୍ତ କୁରୁତ୍ତଲେ

୭. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ମିଳିଲେ ସତେ

ଝ. ରୁଦ୍ର—ସେନାସନ୍ତ କୁରୁତ୍ତଲେ

୮. ସତେକ ଭାବ

ଞ. ରୁଦ୍ର—ସେନାସନ୍ତ

୯. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ—ସତେକ ଭ୍ରାତ

୫ । ଖ. ବସୁଧାନ୍ତ

୧୦ । କ ଶ. ଅର୍ପଣ

୬ । ଖ. ପୁଣିଶିକୋଷିଲେ ଭସ୍ମେ

୧. ଅସିନେ

୭ । କ ଶ ଝ. ସର

ସକଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେଖି ଦେଖିଲେ ନନ୍ଦପାତ୍ର

ମାର ମାର ଶବ୍ଦରେ ଉତ୍ତୁଳେ ଆକାଶ

ଯେ ଯାହାର ଆୟୁଧ ପ୍ରବଳ ମନସର

ସବ୍ୟସାଚୀ ଦବ୍ୟରେ ପ୍ରବଳ ନଦୀର ॥୨୩॥

ଉତ୍ତର ବୋଲନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ପିତା ଅପସର

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଶ୍ରୋଥନାକୁ ନେଉଛନ୍ତି ହାର

ତୁମ୍ଭେ ଏହା ମଣ୍ଡଳ କହିଲ ପରା

ଏ ମୋହର ଶରୀର କମ୍ପୁଛି ମହାରା

ଶୁଣିଲେ ଧନଞ୍ଜୟ ବରଷ ମନରେ

ଉତ୍ତର କୁମାରକୁ ବାନ୍ଧିଲେ ପାଟ ଡୋରେ ॥୨୪॥

ବୋଲିଲେ ବସିଣୀ ଧୀର ଅଶ୍ରୁକର ପାଶେ

ମହାବୋର ସମରସେ ଦେଖ ହେ ହରଷେ ।

୧ । ଶ. ଧନ ଲେ ଉତ୍ତୁଳେ ଚଉପାତ୍ର

ଗ. ଉତ୍ତୁଳେ ଆକାଶ

ଘ. ଧନ ଯେ ପ୍ରବଳ ଆକାଶ

୨ । ଖ. ପରା

ଗ. ଅପସର

୩ । ଘ. ମାନସ

୪ । ଙ. ଦବ୍ୟରେ ପ୍ରବଳ

ଖ. ଅର୍ଯ୍ୟ ନ ଦିବସର ଦେଖଣ

ଘ. ସବ୍ୟସାଚୀ ଦବ୍ୟରେ ପ୍ରବଳ

୫ । ଘ. ଉତ୍ତୁଳେ

୬ । ଙ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୭ । ଖ. ଧନ

୮ । ଘ. ମୋହର ଶରୀର କମ୍ପୁଛି

୯ । ଘ. ମାହାରା

୧୦ । ଖ. ଅର୍ଯ୍ୟ ନ ବରଷ

ଗ. ଧନଞ୍ଜୟ ବରଷ

ଘ. ଧନଞ୍ଜୟ ବରଷ

୧୧ । ଘ. କୁମାରକୁ

୧୨ । ଙ. ସମରସେ ଦେଖ ହେ

ଗ. ଦେଖ ହେ

ଘ. ରୁ ଦେଖ ହେ

ପଦ୍ମ ଶର ଯେ' ପେଷିଲେ ଦ୍ରୋଣଗୁରୁ  
 ବଳୁଣରେ' କାସବ ଛେଦିଲେ ଦେଖି' ଦୁରୁ  
 ଅନଳ ଶର ଗାଙ୍ଗେକ' ପେଷିଲେ କୋପ କର  
 ଜଳଧାର ଶସ୍ତ୍ର ତାହା' ଅର୍ଜୁନ ନିକାଶ ॥୨୭॥  
 ବୁଝିକବାଣ' ପୁଣି ପେଷିଲେ' ଗୁରୁଦ୍ରୋଣ  
 ସୁଧା' ତହ ପେଷି ବେଗେ' ଅର୍ଜୁନ ଛେଦଣ'  
 ପୁଣି ଅସୁର ପାର୍ଥ' କୋପରେ ମାଇଲେ  
 ଗରୁଡ ନାଭିରେ ତାହା ଗାଙ୍ଗେୟ ଛେଦିଲେ'  
 ହାବୋଡ଼ା ଶର' ପୁଣି ମାଇଲେ ଅରଜୁନ'  
 ଦ୍ରୋଣ ଗୁରୁକର' ରଥ ହୋଇଲକ ଚୁଣ୍ଡି ॥୨୮॥

୧ । ଗ. ପଦ୍ମ ଶର ଯେ କେ

ଦ. ପଦ୍ମ ଶର

୨ । ଗ. ଅ. ପରେ

ଦ. ବର୍ଣ୍ଣଣରେ

୩ । ଗ. ତାହା

୪ । ଗ. ପର

ଗ. ପର ଗଙ୍ଗେୟ

ଦ. ଗଙ୍ଗେୟ

୫ । ଗ. ପରେ

ଗ. ଧଳଧର ପରେ

୬ । ଗ. ବୁଝିକବାଣ

୭ । ଗ. ମାରିଲେ

୮ । ଗ. ଦେଖି ବେଗେ

୧ । ଗ. ବୁଝିକବାଣ ପୁଣି ପେଷିଲେକ ଦ୍ରୋଣ

ଶ୍ରୀକବ ପରେ ତା ଛେଦିଲେ ଅର୍ଜୁନ

୧୦ । ଗ. ଅସୁର ପାର୍ଥ

ଗ. ଅସୁର ଅର୍ଜୁନ

ଦ. ପାର୍ଥ

୧୧ । ଗ. ଗରୁଡ ପରେ ତାହା ଗାଙ୍ଗେ

ଗ. ଗଙ୍ଗେୟ ଛେଦିଲେ

ଦ. ଗରୁଡ଼ାଣରେ ତାହା ଗଙ୍ଗେୟ ଛେଦିଲେ

୧୨ । ଗ. ପର

ଗ. ହାବୋଡ଼ା ପରେ

୧୩ । ଗ. ଅର୍ଜୁନ

ଦ. ଅର୍ଜୁନ

୧୪ । ଗ. ଦ୍ରୋଣକର

ଆମ ରଥ ଆସେତେଲେ ଭରଦ୍ବାଜ ପୁତ୍ର

ଲକ୍ଷେକ ବାଣ କୋପେ ସେ ଦିନେ' ଭୁବିତ

ଦୁଷ୍ଟରୁ ନ ଫିଟି ଯେ ଛେଦିଲେ ଧନଞ୍ଜୟ

ଗଙ୍ଗାର ନନ୍ଦନ ଯେ ପେଷିଲେ' ଚନ୍ଦ୍ରଧାୟ

କରୁଛି ବାଣେ ତାହା କାଟିଲେ ଅରଜୁନ

ଶୂଳ ଶକ୍ତି ସରୁରେ' ପେଷିଲେ କୋପମନ ॥୨୮॥

ସାୟନ୍ତରୁ ନନ୍ଦନ ପ୍ରତିଶ୍ରୀ ମୋହ ଗଲେ

ବଜ୍ରମୁଖ ଶରେ ଦ୍ରୋଣ ଗୁରୁକୁ ମାଇଲେ

ବାଜନ୍ତେଣ ମୋହରେ' ପଡ଼ିଲେ ଦ୍ରୋଣଗୁରୁ

ଅଳମୁଷ କୁଠାର' ପେଷିଲ ଦେଖି ଦୁଷ୍ଟ

ଶାସ ଶରେ ଛେଦିଲେ କୁନ୍ତୀଙ୍କ ନନ୍ଦନ

କାଳମୁଖା ଶତ୍ରୁ' ଯେ ପେଷିଲେ କୋପମନ ॥୨୯॥

୧ । ଚ. ଆଉ ରଥ

୨ । ଘ. କୋପେ ପେଷିଲେ

୩ । ଚ. ଧନୁର୍ଯ୍ୟୟ

ଘ. ନ ଫିଟି ତାହା—ଧନଞ୍ଜୟ

ଘ. ଧନର୍ଯ୍ୟୟ

୪ । ଘ. ନନ୍ଦନ ପେଷିଲେ

୫ । ଗ. ଅର୍ଯ୍ୟୁନ

୬ । ଗ. ସେବାରେ

ଘ. କୋପରେ

୭ । ଗ. ସାୟନ୍ତରୁ ନନ୍ଦନ ପ୍ରତି

୮ । ଗ. ସର ଯେ ଦ୍ରୋଣକୁ ସମ୍ଭାଷିଲେ

ଘ. ସର

୯ । ଗ. ମୋହରେ

୧୦ । ଚ. କୋଠାର

୧୧ । ଚ. ଶାନ୍ତବର ପେଷିଲେ ଛେଦିଲେ

ଦୋଷ୍ଟଙ୍କ ।

ଘ. ଏ ପାଦଟି ନାହିଁ

୧୨ । ଗ. ଶ. ସର

ସୁମାଲିନୀ' ପଢ଼ିଲୁ ଅସୁର ମହାବୀର

ଦୁର୍ଦ୍ଦେଶନ' ଉପରେ ପେଶିଲେ ଶାସନର" ୪

କରୁଥିବେ' ଅସମ୍ଭାଳେ' ପଳାଇଣ ଗଲେ

ରାହ ରାହ ବୋଲଣ ଶକୁନି ଡାକ ଦେଲେ

ସୋମଦତ୍ତ ରାଜା ଦେଖି' ଚଣଦାଣ ମାରି

ଏକା ନାଗଜେ' ଅର୍ଜୁନ ପକାନ୍ତି ନିଦାରୀ ॥୩୦॥

ଇନ୍ଦ୍ରାରେ' ଅର୍ଜୁନ ପେଶିଲେ କୋପଭରେ

ସୋମଦତ୍ତ ରାଜାର ପଢ଼ିଲୁ ହୃଦୟରେ"

ଅଜ୍ଞାନ ହୋଇଣ ସେ' ପଢ଼ିଲୁ ମହାବୀର

ଦେବଦତ୍ତ ଶଙ୍ଖଧ୍ବଜ ଧନୁଧ୍ବଜ" କଲେ

ମୋହନୀ ପ୍ରାଣୀମାନେ ପାଇଲେ" ଚେତନ

ଅର୍ଜୁନକୁ ପୁଚ୍ଛିଲେ ସେ" ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ନନ୍ଦନ ॥୩୧॥

୧ । କ ଗ. ସୁମାଲିନୀ

୨ । ଗ. ଦୁର୍ଦ୍ଦେଶନ

୩. ଦୁର୍ଦ୍ଦେଶନ

୪ । ଗ. ଚଣଦାଣ

୫. ଚଣଦାଣ

୬ । ଗ. ଶାସନର ୨୧ ପଦ୍ୟଟି <ବ>

୭. ଶାସନର ୧୨ ପଦ୍ୟଟି ନାହିଁ

୮ । ଗ. ଶାସନର

୯ । ଗ. ଶାସନର

୧୦ । ଗ. ଶାସନର

୧୧ । ଗ. ଶାସନର

୧୨ । କ ଗ. ଶାସନର

୧୩. ଶାସନର

୧୪. ଶାସନର

୧୫ । ଗ. ଶାସନର

୧୬ । କ ଗ. ଶାସନର

୧୭ । କ. ଶାସନର

୧୮. ଶାସନର

୧୯ । ଗ. ଶାସନର

୨୦ । ଗ. ଶାସନର

୨୧. ଶାସନର

୨୨. ଶାସନର

ପ୍ରାଣ ଗଲ ଶରୀମାନେ\* ପାଇଲେନ ଦେବ  
 ଏ କଥା କହଣ\* ମୋର ଫେଡ଼କା ସନ୍ଦେହ  
 ଅର୍ଜୁନ ବୋଲିଲେ ଏ ଯେ ଦେବଦତ୍ତ\* ଶଙ୍ଖ  
 ଏହାର ମନ୍ତ୍ରମା ଦେ ଉତ୍ତର ସାରଦେଖ\*  
 ଏ ଶଙ୍ଖ ଶବ୍ଦ\* ଶୁଣି ଶରୀ ପାନ୍ତି ମୋଦ  
 ମୋଦଗଲ ଶରୀ\* ପାଇଣି ପାଏ ଦେବ\* ॥୩୨॥  
 ପୁଣି ସବୁ ଶରୀମାନେ ହୋଇ\* ଏକ ମେଳ  
 ଅର୍ଜୁନକୁ ବେଢ଼ିଣ\* କରନ୍ତି ରଣ ଗୋଳ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଣ ଆଦି ସମ୍ପ୍ର ରଥୀକର\* ତୁଲେ  
 ଅଳମୁଷ ଅଳାୟୁଧ ଶବ୍ଦକ ବେଢ଼ିଲେ\*  
 ଜୟରଥ\* ସୋମଦତ୍ତ ଶାନ୍ତିଗର\* ମାରି  
 ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ\* ଶତେ ଶର\* ନାଶତ ପ୍ରହାର ॥୩୩॥

- |                                      |                          |
|--------------------------------------|--------------------------|
| ୧ । ଚ. ପ୍ରାଣିମାନେ                    | ୧ । ଶ. ଭୟେ ପ୍ରାଣ ଆଦି ସବୁ |
| ଗ. ଶେଷମାନେ                           | ୧୦ । ଗ. ଆଦି କେ ସବୁରୁପ    |
| ୨ । ଘ. କହୁ                           | ଘ. ଆଦି ସମ୍ପ୍ରତ ରଥ        |
| ୩ । ଚ. ଏ ଦେବଦତ୍ତ                     | ୧୧ । ଚ. ଅଳୟୁଧ ଅଳମୁଷ      |
| ଝ. ଦେବଦତ୍ତ                           | ଝ. ୩୩ ପଦର ୨ୟ ପାଦଟି ନାହିଁ |
| ୪ । ଘ. ମନ୍ତ୍ରମାତ୍ରା ଦେବଦତ୍ତ ଶବ୍ଦ ଦେଖ | ୧୨ । ଚ. ଚ. ଚ. ଚ. ଚ.      |
| ୫ । ଶ. ଏହାର ଧ୍ବଜ                     | ୧୩ । ନ ଶ ଗ ଶାନ୍ତିଗର      |
| ୬ । ଚ. ପାଣି ଯେ                       | ୧୪ । ଶ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ       |
| ୭ । ଘ. ପାନ୍ତି ଦେବ                    | ଘ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ            |
| ୮ । କ. ପୁଣି ସବୁ ଶେଷମାନେ ହୋଇ          | ଘ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ            |
| ଝ. ଶରୀ ହୋଇଣ                          | ୧୫ । ନ ଶ ଗ ଘ. ସତେ ବହା    |
| ଘ. ପୁଣି—ହୋଇ                          |                          |

ଅଠ କୋଟି ସେନା ସଜଳ ସନ୍ତାପନ  
 ଅନୁନ ଉପରେ ଶର କଲେ ବରଷଣ  
 ସେ ଯାହା ଆୟୁଧମାନ ବୁଲଇ ମାରନ୍ତି  
 ଅନୁନକୁ ଲକ୍ଷେ ପୁର କରି ଦେଖିଛନ୍ତି  
 ଏକା କ୍ଷେପୀକ ଦେଖିଲେ ସଜଳ ସଜନ  
 ଅଧମ ପୁର କରି ମାରନ୍ତି ଶତ୍ରୁମାନ ॥୩୩॥  
 ଏକାଏ ଅନୁନ ଛେଦୁଛନ୍ତି ସଙ୍ଗେ  
 ଆକାଶେ ଶାଇଁ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତି ଦେଖି ସାର  
 ଚକ୍ର ଚକ୍ରରେ ଯେତେକ କ୍ଷତ୍ରପଣ  
 ଧନ୍ୟ ଧନ୍ୟ ଅନୁନ ତୁମ୍ଭର କ୍ଷମାପଣ  
 ପ୍ରସନ୍ନ ରାଜାମାନେ ରଣେ ଦେବ ଶର ପ୍ରେଷି  
 ପ୍ରତି ତୁଲେ ଅନୁନ ତା ପକାନ୍ତି ଦମାଣି ॥୩୪॥

- |                                |                               |
|--------------------------------|-------------------------------|
| ୧ । ଶ. ସେନା .                  | ୭. ମାର                        |
| ୨ । ଶ. ଶ. ସନ୍ତାପନ              | ୮ । ଶ. ଶ. ଏକା                 |
| ୩ । ଶ. ପର ଚରନ୍ତି               | ୯ । ଶ. ଶ. ପର                  |
| ୪. ପର କଲେ                      | ୧୦ । ଶ. ପାଠ ନାହିଁ             |
| ୫. ପରନ୍ତି                      | ୧୧ । ଶ. ପ୍ରସଂସା କରନ୍ତି        |
| ୬ । ଶ. ସେ ଯାହାର ଆୟୁଧ           | ୧୨. ପ୍ରସଂସା କଲେ               |
| ୭. ସେ ଯାହାର ଆୟୁଧମାନ            | ୧୩ । ଶ. ଚକ୍ର ଚକ୍ରରେ           |
| ୮ । ଶ. ଦେଖି ଛନ୍ତି ଲକ୍ଷେପୁର ହୋଇ | ୧୪. ଆବର କ୍ଷମାମାନେ ସେତେକ ଛନ୍ତି |
| ୯. ଚକ୍ର ଦେଖି ଛନ୍ତି             | ୧୫ ।                          |
| ୧୦ । ଶ. କ୍ଷେପୀକ ଦେଖିଲେ         | ୧୬ । ଶ. ସମ୍ପଦ                 |
| ୧୧. ଦେଖି ଛନ୍ତି                 | ୧୭ । ଶ. ଦେବସର ରଣେ             |
| ୧୨ । ଶ. ଶ. କର ମାରନ୍ତି          | ୧୮ । ଶ. 'ତା' ନାହିଁ ।          |



ଆକର ସେନାମାନେ ଅପୂର୍ବ ଶରୀ ମାରି

ମର୍ମସ୍ଥାନ' ଖୋଜଣ ଶେଷନ୍ତ ମନସରୁ"

ଶରକର ରତ୍ନ ଧନୁ ଶୁଣକ ଟକାରୁ

ମୁଖରକମାନ ଯେ' ଶବଦ ମହାବୋରୁ

ଦିବସେଣ ଅନ୍ଧକାର ନ ଦିଶଇ କିନ୍ତୁ

ଅପୂର୍ବ ସମୟକୁ ସେ' ଦିନମଣି ସାକ୍ଷୀ" ୩୭।

ଅନୁନ ଦିଗ୍‌ବନ୍ଧୁ ରଥ ତ' ନ ଚଳଇ

ତାଟକା ହୋଇଣ କି' ଉତର ଶାର ମଲ

ଧନୁସୋଷ ନ ଶୁଭନ୍ତେ ଶୁଭଇ ଉତ୍ତର

ରଣେ ଅବା ପଡ଼ିଲା' ଅନୁନ ସମୀକର

ଅନୁନ ଡାକନ୍ତେ ଯେ' ଉତ୍ତର ନାମ ଧର

ଉତ୍ତର ଶାରକୁ ନ ଦିଶନ୍ତି" ଅଶ୍ଵ ବୁଝି ୩୮।

୧ । ଗ. ସର

୨ । ଘ. ମହାବୋର

୨ । ଘ. ମର୍ମସ୍ଥାନ

୨ । ଘ. ସମ୍ଭାମକୁ ସେ

୩ । ଗ. ୩୫ ପଦର ଶେଷ ପାଦ ଏବଂ ୩୭

ଘ. ସଂସ୍ଥାମକୁ ସେ

ପଦର ଏମ ପାଦ ନାହିଁ ।

୮ । କ ଗ. ସାକ୍ଷୀ

୪ । କ. ସରକର ରତ୍ନ ଧନୁ ଧନୁ ଟକାର

୧ । ଘ. ଅନୁନ କେ ଦିଗ୍‌ବନ୍ଧୁ ରଥ

ଶ. ସରକର ରତ୍ନ ନେତେନ୍ତୁ ଟକାର

୧୦ । ଘ. ହୋଇଣ

ଗ. ସରକର—ଟକାର

ଘ. ହୋଇଅବା

ଘ. ସରକର—ଟକାର

୧୧ । ଗ ଘ. ପଡ଼ିଲା

୫ । ଗ. ଧନୁ

୧୨ । ଗ ଘ. ଡାକନ୍ତି

ଘ. ମୁଖରକ ଧନୁ ଯେ

୧୩ । ଗ. ଉତ୍ତରକୁ ନ ଦିଶଇ ରଥ

ଅଶ୍ଵ ନାହିଁ ବୋଲି ତାର ସାହାସ ଭଞ୍ଜିଲୁ

ଅଶ୍ଵକ ଭିତରେ' ଶର ମାଡ଼ଣ ପଡ଼ିଲୁ

ତତ୍ତଳ' ଅଶ୍ଵ ଚାଲି' ଗଗନେ ଗଲେ ଉଠି

ଉଡ଼ିର ବୁମ୍ବରୁ ସେ ଦେଖିଲେ କରୁଣୀ'

ବୋଲନ୍ତି ଶୂନ୍ୟରେ ମୋର ରଥ ଆଣି' କଲୁ

ଶର ପଶୁକୁ ମୋତେ କଳଙ୍କ ଲଗାଇଲୁ' । ୩୮ ।

ଉଡ଼ିର ଜଣାଇଲେ ଜୋଡ଼ିଣ ବେନକର'

ରୁଷି ଅଶ୍ଵ ମୋ ଦୃଷ୍ଟି କି' ନୋହିଲୁ' ଗୋତର

କର ଲଗନ୍ତେ ଅଶ୍ଵ ହୋଇଲେ ଶୂନ୍ୟଗତ''

ମହାଦୋର ସଂଗ୍ରାମ ଏଅଦୃଷ୍ଟି ଅଶ୍ରୁତ ।

୧ । ଶ. ଅଶ୍ଵ ନାହାନ୍ତି ବୋଲି ସାହାସ

ଭଞ୍ଜିଲୁ ।

୧. ଶୂନ୍ୟରେ ସେ ମୋ ରଥ ଆଣି

୨ । ଚ. ନଗାସଲୁ

୩. ଅଶ୍ଵ ନାହିଁ ବୋଲି ବିରା-ଭଞ୍ଜିଲୁ

୩. କିହଲୁ

୪ । ଶ. ଅଶ୍ଵର ପିଠାରେ

୪ । ଶ. କେ'ଡ଼ିଲେ ବେନ କର

୫ । ତତଳ'

୫ । ଶ. ମୋତେ

୬. ତତଳ

୬ । ଶ. ନୋହିଲେ

୭. ତତଳ'

୭ । ଶ. ଦରୁଣନ୍ତେ ଅଶ୍ଵ ଦେଲେ ସରଳ

୮ । ଶ. ରୁଷି ଅଶ୍ଵ

୮. ଦରୁଣନ୍ତେ ଅଶ୍ଵ ନେ ହୋଇଲେ ଉତ୍ତଳ

୯ । ଚ ଶ ଶ. କରୁଣୀ

୯ । ଚ. ସଂଗ୍ରାମ

୧୦ । ଶ. ବୋଇଲେ ରଥ ମୋର ଆଣି

୧୦. ସଂଗ୍ରାମ

୧୧. ଆଣି ମୋର ରଥ

୧୧. ମାହାଦୋର ସଂଗ୍ରାମ

ଲେଉଟାଇ' ରଥ ମୁଁ ବନ୍ଧୁକୁ ମୁଁ ନେବି'

ଅପ୍ରାପ୍ତ ସଂଗ୍ରାମୀ ପ୍ରଭୁ ଦେଖିଲେ ମରବି । ୩୯ ।

ପଡ଼ନ୍ତି ଉଠନ୍ତି ପୁଣି କରନ୍ତି ସମର

ଶରକର' ତେଜ ଅନଳୁ ଅତି ଶର'

ପାଥ' କହେ' ଅପାର କାଳରୁ ପୁଣି ନାହିଁ

ସବୁ ଶର ଅରେ ଅରେ ପେଟୁଥିଲ ମୁଣ୍ଡି'

ମୋତେ କଉକୁଳ ପ୍ରାୟ ଲଗଇ ସମର

କୁ ଯେବେ ସବୁ ନ ପାରୁ' ଉତ୍ତର କୁମାର' । ୪୦ ।

ଦଣ୍ଡକର ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ସବୁ' କରିବି ନିଧନ

ରଣ ମଧ୍ୟେ ରଥକର ହୁଏ କୁ ବିମନ ।

୧ । ଚ ଗ. ନେଉଟାଉ

ଘ. ପାଥ କହେ

୨ । ଗ. ରଥ ମୋର ବନ୍ଧୁକୁ ନେବି

୮ । ଚ ଗ. ପୁଅ

ଘ. ଅପ୍ରାପ୍ତ ବନ୍ଧୁକୁ ମୁଁ ନେବି

ଘ. ପୁଅ

୩ । ଚ ଗ. ସଂଗ୍ରାମ

୧ । ଗ. ସତେଜ ସହସ୍ର ଅରେ ଅରେ ମୁଁ

ଘ. ସଂଗ୍ରାମ

ପେଟେ ।

୪ । ଗ. ପଡ଼ନ୍ତି ଉଠନ୍ତି

ଘ. ସବୁ ଶର—ମୁଣ୍ଡି

୫ । ଗ. ଶରକର

୧୦ । ଗ. ନ ପାରୁ

୬ । ଗ. ଶରକର କରନ୍ତି ଅନଳ ପ୍ରଖର

୧୧ । ଚ ଘ. ଉତ୍ତର କୁମାର

ଘ. ଶରକର ତେଜ ହେ ଅନଳରୁ ଶର

୧୨ । ଗ. ଦଣ୍ଡକ ମଧ୍ୟେ ସବୁ'

୭ । ଗ. ଅସିନ ବୋଇଲେ

ଘ. ଦଣ୍ଡକ ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ମୁଁ

ଶୁଣିକରି ଉତ୍ତର' ବାନ୍ଧିଲେ ନନ୍ଦବୋଷ

ରାଣ ମଧ୍ୟେ ଅତି ବେଗେ ହୋଇଲେ ପ୍ରବେଶ'

ମହାବୋର' ସମର ଯେ ଲାଗିଲକ' ଚକ୍ର

କେ ତାହା ଶେଷ କରିବ' ପାରିବ ସେ କହି ॥୪୧॥

ଦେଖି କର ଧନଞ୍ଜୟ' ମହାକୋପ କଲ'

ମନରେହି ନାଗର ସେ ଶୋଣରୁ କାଢିଲ'

ଗାଣ୍ଡି କ ଧନୁରେ ବସାଇଲେ' ସେ ନାଗର

ଦାଦାନନ୍ଦ ଅଧିକ ଦିଶିଲ ପଡେଇ'

ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ନାଗର ତୁ ଅତି ବେଗେ' ଯାଅ

କଉରବ' ପନ୍ଥ ସବୁ ମୋଡ଼ରେ ପକାଅ ॥୪୨॥

୧ । ଗ. ଉତ୍ତର କେ

୮ । କ. ଚକ୍ର ଚାଢ଼ିଲ

୨ । ଗ. ପରଦେଶ

୯. ସର ମୋଣରୁ ନାଢ଼ିଲେ

୩ । ଗ. ମାହାବୋର

୧୦. ଶରକୁ ସେ ଶୋଣରୁ କାଢ଼ିଲେ

୪ । ଗ. ସମର ଲାଗିଲ

୧୧. ଗାଣ୍ଡି ମ ଧନୁରେ ନେପଥ

୫. ସମର ସେ ଲାଗିଲକ

ବନ୍ଧାଇଲେ ।

୬ । ଗ. ପାରିଲେ

୧୨. ଗାଣ୍ଡି ମ ଧନୁରେ ସେ ବସାଇ

୭. ସେସ କର ପାରିବ

୧୩. ଗ. ଦସଦ ସରତେଇ

୮ । ଗ. ଧନୁର୍ଜୟ

୧୪. ଦାଦାନନ୍ଦ ଅଧିକ—ଶର ତେଜ

୯. ଅଧିକ

୧୫. ଗ. ଅଗ୍ର ବେଗେ

୧୦. ଧନୁର୍ଜୟ

୧୬. ଗ. ଚକ୍ରବେଗ

୧୧. ଗ. ମାହାକୋପ କଲେ

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନଂ ଶତେ ଭାବ ଅଛନ୍ତି' ଭଣ ରାଜେ

ଜଣକେ ଶତେ ନାଗର ଘେର ତାର' ଅଜେ

ସପତଂ ରଥୀ ଅଛନ୍ତି ଶୁଷ୍ଟ ଗୁଣ ଆଦି

ଜଣକେ ଦେନ ଶତେ ନାଗର' ତାକୁ ଘେର'

ଅନନ୍ତସ୍ୟ ସୋମଦତ୍ତ ଜୟରଥ' ଛୁଗର

ଏ ରାଣ ରାଜାକୁ ପେଷିଲେ ରାଣଶତ' ॥୩॥

ସେନାକେ ପଞ୍ଚାଶ ଶର ପାଦାନ୍ତ ନେ ଦଶ'

ଗଜକେ ଚିରଣ ଅଶ୍ଵ ଗୋଟିକେ' ପଞ୍ଚଶ

ବାଜଶିଆ ଆଦି ତହିଁ ଭୃତ୍ୟ ଜନ' ଯେତେ

ଦେନ ଦେନ ନାଗର' ତାହାଙ୍କ ବୃଦ୍ଧଗଣେ ।

୧ । ଶ. ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ଦ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୨ । ଚ ଶ. ସତେ ଭାବ ଅଛନ୍ତି

ଗ ପ. ସତେ ଭାବ ଅଛନ୍ତି

୩ । ଚ ଶ. ସତେ—ତାର

ଗ. ସତେ—ତାଙ୍କ

ଦ. ସତେ—ସେହି ତାଙ୍କ

୪ । ଶ. ସପ୍ତ

୫ । ଚ. ଦେନ ସତେ ନାଗର ନା: ନ ଅଜେ

ଘେର ।

ଶ. ସତେ ସତେ ସର

ଗ. ଦେନ ସତେ ନାଗର

ଦ. ନାଗକେ ସତେ ନାଗେ

୬ । ଦ. ତାହାଙ୍କୁ ରୁ ବେତ

୭ । ଗ. ଜୟରଥ

୮ । ଚ ଗ. ରାଣଶତ

ଶ. ୪୩ ପଦର ଶେଷ ପାଦଟି ନାହିଁ

ସ ରାଜାଙ୍କୁ ନେ ପେଷିଲେ ରାଣଶତ

୯ । ଚ. ପଞ୍ଚାଶ ପାଦାନ୍ତ ନେ ଦଶ

ଶ. ପଞ୍ଚସ ପର ସମ୍ପାଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ଦଶ

ଗ. ପର—ଦଶ

୧୦ । ଶ. ଅସୁତେ

ଦ. ଗୋଟାକେ

୧୧ । ଚ. ଆଦି ଭୃତ୍ୟଜନ

ଶ ଆଦି ଭୃତ୍ୟ ସମେ

୧୨ । ଶ. ଦେନ ନାଗର ଲେଖାଏ

ଗ. ନାଗକେ

ଓଟାରିଣ ନାଗରଟ୍ ପେଷିଲେ ଫାଲଗୁନ

ନିର୍ମିତକ ମାସେ ପଡ଼ିଲେ ସକଳ' ସଭଳ ॥୪୩॥

ଦେବଦତ୍ତ ଶଙ୍ଖଧନ ଧନଞ୍ଜୟ କଲେ

ଦେଖି ଆକାଶରୁ ଦେବେ ପୁଣି ବରଷିଲେ

ଅର୍ଜୁନ ବୋଇଲେ ଦେଖ ଦେଖ ହେ ଉତ୍ତର

ଏକା ଶରେ କୁରୁଆଟ୍ ପଡ଼ିଲେ ସମର

ବେଶି ଭରତ ନନ୍ଦନ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଲେ

ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ଚରଣେ ସେ ଦରଶନ କଲେ ॥୪୪॥ :

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲନ୍ତି ରଥ ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର

ମୁକୁଟ କିରୀଟୀ ଦିବ୍ୟ ବାସ ୪ ଅଳଙ୍କାର

ରଥରେ ଆଣିଣ ଚାହାଁ ଗଣ ହେ ବହନ

ଉତ୍ତର ବୋଲନ୍ତି ସ୍ବାମୀ ଶୁଣ ୪ ସାବଧାନ ୪ ।

୧ । ଗ. ନାଗରଟ୍

ଘ. ଓଟାରିଣ ନାଗର

୨ । ଗ. ନିର୍ମିତକ ମାସରେ ପଡ଼ିଲେ

ଘ. ମାସରେ ପଡ଼ିଲେ

ଘ. ନିର୍ମିତ ମାସକେ ଭଣେ ପଡ଼ିଲେ

୩ । ଗ. ଧନଞ୍ଜୟ

ଘ. ଧନଞ୍ଜୟ

୪ । ଗ. ଦେବଦତ୍ତ ଅକାଶେ ଦେବେ

ଘ. ଦେବଦତ୍ତେ ।

ଘ. ପୁଣି ବରଷିଲେ

ଘ. ପୁଣି ବୁଝି କଲେ

୫ । ଗ. ଉତ୍ତର କୁମାର

୬ । ଗ. ଦେବା ପରଦେ କୁରୁଆଟ୍

ଘ. ଏକାଶରେ କୁରୁଆଟ୍

ଘ. କୁରୁଆଟ୍

୭ । ଗ. ଶୁଣ ଆଣିଯି

ଘ. ଆଣିଯି

ଘ. ଆଣି

୮ । ଗ. ହୋଇଲେ

୯ । ଗ. ସିର ଲଗାଇ ଦେଲେ

ଘ. ଦରଶନ କଲେ

ଘ. ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ କଲେ

୧୦ । ଗ. ଉତ୍ତର ହେ ଉତ୍ତର

ଘ. ଉତ୍ତର ଉତ୍ତର

୧୧ । ଗ. କୁଣ୍ଡଳ ଦିବ୍ୟ ବସନ

୧୨ । ଗ. ଗ. ଆଣିକରି

୧୩ । ଗ. ଶୁଣିମା

୧୪ । ଗ. ସାବଧାନ

ମହାଦୋର' ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେଖି ଲଗେ ମୋତେ ଭୟ'

ଶୁଣି ନର ଆପଣେ ବନେ ଧନଞ୍ଜୟେ' ॥୧୭॥

ଉତ୍ତରର ନର ଧରି ରଥରୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ'

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ' ପଡ଼ିଛନ୍ତି ଆଗରେ ଦେଖିଲେ

ଅର୍ଜୁନ ବୋଲନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ' ଦେଖ ହେ ଉତ୍ତର

ଏତକି ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ନୁହେଁ କୁରୁଶାଳ'

ଉତ୍ତର ଅମିତର ଧରିଣ ପରଚଣ'

ଆଜ୍ଞା ଦିଅ ସ୍ବାମୀ ମୁଁ ନାଟକି ଏହା' ମୁଣ୍ଡ ॥୧୮॥

ଅର୍ଜୁନ କହେ' ଶ୍ଯାମ ଠାକୁରେ ସନ୍ଧ୍ୟା କଲେ

ଶତେ ଭାଇକି ମୁଁ ରଣେ' ମାରିବି ବୋଲିଲେ

ତେଣୁ ନର ଏହାଙ୍କର ରଖିଲି ଜୀବନ

ପରଜାତେ' ସୋତର ନ ନରକା' ନିଧନ ।

୧ । ପ. ମାହାଦୋର

୨ । ଶ. ଲଗଣ ମହାଭୟେ

୩ । ପ. ଧନୁର୍ଜୟ

ପ. ଭନେ ଆପଣେ ଧନର୍ଜୟ

୪ । ପ. ଓଲ୍ୟାସିବେ

୫ । ପ. ଦୃଘୋଧନ

ଶ. ଦୃଘୋଧନ

ପ. ଦ୍ରୁଘୋଧନ

୬ । ଶ. ଦେଖ

୭ । ପ. କୁରୁଶଳ

ପ. ଦ୍ରୁଘୋଧନ ନୂର୍ଯ୍ୟ କୁରୁଶଳ

୮ । ପ. ପ୍ରଚଣ

ଶ. ପରଚଣ

୯ । ଶ. ତାଟିସେ ପୁର

୧୦ । ପ. ପ. ଅର୍ଯ୍ୟ ନ ଦୋଷିଲେ

ଗ. ଅର୍ଯ୍ୟ ନ ଦେଶ

୧୧ । ପ. ସତେ—ସେ

ଗ. ଏ ସତେ ସୋତର ମୁଁ

ପ. ସତେ ବସନ୍ତ ରଣେ

୧୨ । ଶ. ପରଜାତେ

୧୩ । ପ. ବେଦେ ।

ଶୁଣି କରି ଉତ୍ତର ହୋଇଲେ ଶାନ୍ତି ମୁଖି<sup>୧</sup>

ମଣି ମୁକୁଟ ଶିରୁ ପେଡ଼ଲେ<sup>୨</sup> ଚଢ଼ିତ ।୪୮।

ଦେଖି କରି ସେ ମୁକୁଟ ଧରିଲେ ଅନୁନ<sup>୩</sup>

ଏ ମୁକୁଟ ଆନନ୍ଦ ହୁଇଁତ ଭରଜନ<sup>୪</sup>

ଗୋଟିଏ ପାଦେ ପଶି ବଳିଏ<sup>୫</sup> କମଳଣୀ

ଏହିଟି ମାନେ ମାନ ଗୋବିନ୍ଦ କୁନ୍ତମଣି<sup>୬</sup>

ସେ ମୁକୁଟ ବାନ୍ଧେ ନେଇ ଏକ ସେନାଶିରେ<sup>୭</sup>

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ ଆଣି ଶୁଆଇଲେ<sup>୮</sup> ଭୂମିରେ<sup>୯</sup> ।୪୯।

ଉପାନତ ବେଳ ତାଙ୍କ ମଧୁକେ ବାନ୍ଧିଲେ<sup>୧୦</sup>

ପୁଣ ଦୁଃଶାସନକୁ ସେ ଯାଇଣ<sup>୧୧</sup> ଦେଖିଲେ ।

୧ । ଷ, ସ୍ୟାନ୍ତି ମୁଖ

ଖ. କେ ହେଲେ ସ୍ୟାନ୍ତି ମୁଖ

ଗ. ଉତ୍ତର ହେଲେ ସ୍ୟାନ୍ତି ମୁଖ

୨ । ଷ, ଚାଡ଼ିଲେ

୩ । ଚ ଷ, ଅନୁନ

୪ । ଚ, ହୁଇଁତ ଭରଜନ

ଖ. ହୁଇଁତେ ବଳିଏ

ଗ. ଆନନ୍ଦ ହୁଇଁତ ବଳିଏ

ଗ. ହୁଇଁତ ଆନନ୍ଦ ଭରଜନ

୫ । ଗ, କର୍ତ୍ତବେ ବଳିଏ

ଗ. ବଳିଏ କର୍ତ୍ତ

୬ । ଷ, ଯେ ସେନାମେ ମାନ ଗୋବିନ୍ଦ

୭ । ଷ, ବାନ୍ଧିଲେ ନେଇ ପାଦାନ୍ତର ସିରେ

ଖ- ସେନା ସିରେ

ଗ. ବାନ୍ଧିଲେ ନେଇ ଏକ ସିନା ସିରେ

୮ । ଚ, ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ - ସୁଆଇଲେ

ଖ. ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଆଣି ସୁଆଇଲେ

ଗ. ଦୂର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଆଣି ଶୁଆଇ

୯ । ଚ ଷ, ଭୂମିରେ

୧୦ । ଚ, ମଧୁକେ ବାନ୍ଧିଲେ

ଖ. ଭୁବ ଗୋଟିଏ ହୃଦରେ ଲମ୍ବାଇଲେ

ଗ. ବାନ୍ଧିଲେ

ଗ. ନେଇ ତାର—ବାନ୍ଧିଲେ

୧୧ । , ଆସିଲେ



ମହାହୋଧ ଭରେ ଶୁଣି ପଶୁ ଶୁଣା ବାଳ

କୁ ପଦ ଆମ୍ଭଙ୍କୁରେ ବସାଉ ସଜ୍ଜିତ

ଦ୍ରୋପଦିକ କେଶ ଧରି ଆଖିକୁ ତୁ ବଳେ

ବିବସନ କଲୁ ତାଙ୍କୁ କୁରୁସଭା ତଳେ ॥୧୦॥

ସ୍ବାମସେନ ଠାକୁରେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି

ତେଣୁ କରି ତୋର ପ୍ରାଣ ରଖିଲ ଏ ଦାନ୍ତ

ଘଣ୍ଟଣର କରେ ଆପେ ଦେଖି ଅରଜନ

ତାଙ୍କର ବନ୍ଧୁତ୍ବେ ଶେଷେ କୋପମନ

କୁମାର ବସୁଦ ଚା' ସୁନ୍ଦର ନିଶ ଦାଢ଼ି

ଉତ୍ତର ଅଗ୍ନି ଲଗାଇ ଦେଲେ ତାହା ପୋଡ଼ି ॥୧୧॥

ରଥୁ ନେଇ ଗଧରୁ ଉପରେ ଶୁଆଇଲେ

ଟମକ ଗୋଟାଏ ଚାରି ଗଳାରେ ଲମ୍ବାଇଲେ ।

୧ । ଖ. ମହାହୋଧ ଶୁଣିଲେ

ଘ. କର ଆପେ ଧରଣ

ର. ମହାହୋଧ ଶୁଣିଣ ସେ

୭ । ଖ. ଶେ

ଘ. ମାହାହୋଧ ଭରେ ଶୁଣେ

୮ । କ. ବଏ ସେ ତୋର

୨ । ଖ. ଦ୍ରୋପଦି କେଶ ଧରି

ଖ. ବଏସ ତୋର

ଘ. ଦ୍ରୋପଦି କେଶ ଧରି

ଘ. ବସୁଦେ

୩ । ଖ. ବିବସ୍ତ କଲୁ କରୁ ସଭର

୯ । ଖ. ଅନଳ ଲଗାଇଣ

୪ । ଖ. ତୋତେ

୧୦ । କ ଉ- ଗଧ

ର. ତୋ ପ୍ରାଣ

ଖ. ରଥରୁ ନେଇ ଗଡ଼

ଘ. ତୋ ଜବନ

୧୧ । ଖ. କର

୫ । କ, ଖ ର. ଚିତ୍ତ ସର

ର. କେ

୬ । କ. ତୋର ଧରି ଆଗେଣ

୧୨ । ଘ. ବାନ୍ଧିଲେ

ଖ. ଧରିଣ

ଶତେକ ଭାବନା ଆଶିଷା' ବାଳେଶିଆ' ମେଳେ

ବାଳେଶିଆ ମାନଙ୍କୁ ରଥରେ ବସାଇଲେ

କୃଷ୍ଣକୁ ଶୁଆଇଲେ ସେ ଓଟର ପୁଷ୍କର

କରୁଟୀ କୃଷ୍ଣକ ପେଡ଼ି ଦେଖିଲେ' ଉତ୍ତର ॥୫୬॥

ନାଗରରେ ନିଶ ଅଗ୍ରୀ ପକାଇଲେ କାଟି

ଉତ୍ତର ଦେଖି କାଟିଲେ କରେ ତାର ଚୁଟି

ମର୍ଦ୍ଦଳ ଗୋଟାଏ ତା ଦୂତରେ' ଲମ୍ବାଇଲେ

ପୁଣି ଅଶ୍ୱତ୍ଥମାକୁ ସେ ପାଇଣ' ଦେଖିଲେ

ଡୋଧେଣ ତାହାକୁ କଲେକ' ଲଣ୍ଡା ମୁଣ୍ଡି

ବେନ ନାସାରେ ଫୋଡ଼ଣ' ରଖିଲେ' ଘଣ୍ଟ କାଣ୍ଡ ॥୫୭॥

୧ । କ: ସତେ ଭାବନା ଆଶି

ଶ. ପାଠ ନାହିଁ

ସ. ଶତେ ଭାବନା ଆଶିଷ

୨ । ଶ ବାଳେଶିଆ

୩ । ଶ. ଶ. ବାଳେଶିଆ ମାନେ ତାଙ୍କର ଅରେ

ଶୁଆଇଲେ

ସ. ମାନଙ୍କୁ ଆଶିଷ ରଥେ ବସାଇଲେ

୪ । ଶ. ଶ. କୃଷ୍ଣକୁ

ସ. କୃଷ୍ଣକୁ

୫ । କ. ପୁଷ୍କର

ଶ. ଉତ୍ତର ପୁଷ୍କର

ସ. କେ ପୁଆଁସଲେ ଛଟର ପୁଷ୍କର

୬ । ଶ. ମୁକୁଟ ବୁଣ୍ଡଳ ଛଟାଏ ଆଶିଳ

ଶ. ମୁକୁଟ—ସେନାଲେ

ସ. କରୁଟୀ ମୁକୁଟ ଉପାଡ଼ି ସେନାଲେ

୭ । ଶ. ଶ. ସତେ ଭାବନେ ତାର

ସ. ନିଧି ତାର

୮ । କ. ଶ. ଉତ୍ତର କୃଷ୍ଣର ଦେଖି କାଟିଲେ

ତା ଚୁଟି ।

୯. ଉତ୍ତର କୃଷ୍ଣର ସୋର କାଟିଲେ

କାଟି ଚୁଟି ।

୧୦ । କ. ଶ. ଗୋଟାଏ ଏ କ ଦୂତରେ

ଶ. କେ ପକାଇଲେ

୧୧ । ଶ. ଅଶ୍ୱତ୍ଥମାକୁ ଛାଡ଼ି ଅଗରେ

ସ. ଅଶ୍ୱତ୍ଥମାକୁ କେ ପାସଣ

୧୨ । ଶ. ଶ. ଡୋଧେଣ ତାହାକୁ ଛେ ତଲେ

୧୩ । କ: ନାଣ୍ଡମୁଣ୍ଡି

୧୪ । କ. ଶ. ବେନ ନାସାରେ ଫୋଡ଼ାଣ

୧୫. ଶ. ଘୋଡ଼ାଏ ବେନ ନାସାରେ

୧୬ । ଶ. ରଖିଲେ

ମହୁଣ ଗୋଟାଏ ତାର ଗଳାରେ ବାନ୍ଧିଲେ  
 ତରଣ ବାନ୍ଧି ରଥ' ଉପରେ ଶୁଆଇଲେ  
 ଦୁଶ ସେଠାବରୁ ଯାଇଁ ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ ଦେଖିଣି  
 ରଥ ଉପରୁ ତାହାକୁ ଗଲେକ ଦେଖିଣି  
 ଓଟର ଉପରେ ନେଇ ବେଗେ ଶୁଆଇଲେ  
 ଅଙ୍ଗରୁ ଉତ୍ତର ଅଳଙ୍କାର ବାସ ନେଲେ' ୧୫୩  
 କୃପ ବ୍ରହ୍ମାକୁ' ରଥରୁ ଦେଖିଗଲେ ବଳେ  
 ଅନଳ ଲଗାଇ ନିଶ ଦାଡ଼ି ଯୋଡ଼ିଦେଲେ  
 ଭୂମିର ଉପରେ ତାହାକୁ ଶୁଆଇଲେ ଆଖି  
 ପଛେ ଆଖି ବାନ୍ଧିଲେ ତାହାର' ବେନପାଣି ।

- |                                  |                                |
|----------------------------------|--------------------------------|
| ୧ । ଶ. ଲମ୍ବାଇଲେ                  | ଠାଣସର ଧରି ବେନପଳ ବେ ପକାଇଲେ      |
| ଗ. ବାନ୍ଧିଲେ                      | ଉଟର ଉପରେ ସେ ତାହାକୁ ଶୁଆଇଲେ      |
| ୨ । କ. ଗଧୁଣି                     | ସବୁ ଅଳଙ୍କାର ଗଣି ଚଢ଼ି ଦେଲେ      |
| ଖ. ବାନ୍ଧି ଗଧ                     | ଗ ତାଙ୍କ ଅଗ୍ର ଉତ୍ତର ଅଳଙ୍କାର ମାନ |
| ଗ. ବାନ୍ଧି ଗଧ                     | ନେଲେ ।                         |
| ୩ । ଗ. ଦୁଶ ସେଠାରୁ ଯାଏ            | ଦ. ଅଳଙ୍କାର ମାନ                 |
| ଘ. ସେଠାରୁ ଯାଏ ସେ                 | ୭ । ଘ. କୃପ ବ୍ରହ୍ମାକୁ           |
| ୪ । ଘ. ଦେଖିଲେ                    | ୮ । ଘ. ଉତ୍ତର ତାହାକୁ            |
| ୫ । ଗ. ରଥରୁ ତାହାକୁ ଗଲେକ ଦେଖିଲେ   | ଘ. ତାହାକୁ ଉତ୍ତର                |
| ଘ ରଥର ଉପରୁ ତାହାକୁ ଦେଖିଗଲେ        | ୯ । ଘ. ବାନ୍ଧିଲେ ତାହାଙ୍କ        |
| ୬ । ଖ. ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ ଗଘ ଦାଡ଼ି ଉପାଡ଼ି | ଘ. ତାହାଙ୍କ                     |
- ପକାଇଲେ ।

ଭାଷ୍ପ ଦ୍ରୋଣ ଭୁବିଶ୍ରଦା ତନୁକି ଦେନିଲେ'

ଅଶ୍ୱ ଉପରେ ନେଇ ତାହାକୁ ବସାଇଲେ' ॥୫୩॥

ଅନମୁଷ ଶଙ୍ଖାର କାଟିଲେ ତାମନଶ୍ଚ'

ସୋମଦତ୍ତର ତାଡ଼ିଲେ ଦକ୍ଷିଣ' ନୟନ

ତ୍ରୁଟକକୁ ଦେଖିଣ ସେ ଉତ୍ତର କୁମାର'

ସାତରୁନ' କଲେ ମସ୍ତକ କେଶ ତାର'

ଅନଳ ଲଗାଇ ନିଶ ଦାଢ଼ି ପୋଡ଼ିଦେଲେ

ଦକ୍ଷିଣ ପୂଜା ନାସିକା ତାହାର ଛେଦିଲେ' ॥୫୪॥

ଜୟରଥକୁ ରାଅନ୍ତୁ ନେଲେ କେଶ ଧରି

ସବୁ ଅଳଙ୍କାର ନେଇ ବିବସନ କରି ।

୧ । କ. ଭୁବିଶ୍ରଦା ତନୁକି ଦେନିଲେ

୧. ବିର ଦର୍ଶି

ଖ. ଭୁବିଶ୍ରଦା ତନୁକି ଦେନିଲେ

୪ । ଗ. ନମଦାତେ ତାଡ଼ିଲେ ତାହୁକରି

୨ । କ. ଅଶ୍ୱ - ବସାଇଲେ

ଖ. ଉପାଡ଼ିଲେ ଦେବର

ଗ. କୃପ ବ୍ରହ୍ମକୁ ଅଣି ଶୁଆରିଲେ ତଲେ

୫ । ଗ. ଦ. କୁମର

ଦେବ ତାଣି ତାଙ୍କର ମସ୍ତ ପୋଡ଼ିଦେଲେ

ଖ. ତ୍ରୁଟକ ବାମନର କାଟିଲେ ଅନୁଲ

ଭୂମିରେ ତାହାକୁ କେଶ ଶୁଆରିଲେ ଅଣି

୬ । ଗ. ସତରୁନ କଲେକ ମସ୍ତକ ତାହାର

ପଛ ଭାଗେ ତାହାଙ୍କ ବାଜିଲେ ପାଦ ଅଣି

୭ । ଗ. କଲେକ ମସ୍ତକ ତାହାର

ଭୟ ଦ୍ରୋଣ ଭୁବିଶ୍ରଦା ତନୁକି ଦେନିଲେ

୮. ସଦ୍ୟରଥର ତରଣେ ଦେଇଣ ସାକୁଳ

ଅଶ୍ୱର ଉପରେ ନେଇ' ତନୁକି ଶୁଆରିଲେ

୮ । ଗ. ଦକ୍ଷିଣ ନାସାପୂଜା ତାହାର

୩ । କ. ନାଦ ବର୍ଣ୍ଣ

ଛେଦିଲେ ।

ଖ. ଦକ୍ଷିଣ ବର୍ଣ୍ଣ

ଉଲଗ୍ନ କରି ଗଧ ଉପରେ ଶୁଆରିଲେ

ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରାଣେକ' ତାର ପକାଇଲେ ନାହିଁ  
 ଦାଢ଼ି ପୋତ ଦେଇ ମୁଣ୍ଡେ ରଖି' ସାବଦେଇ  
 ଭୁଲ୍ଲ ଗୋଟାଏ ତାହାର ଦୃଷ୍ଟେ' ନମାଇଲେ  
 ଗଧୁଣି' ଉପରେ ନେଇ ତାକୁ ଶୁଆଇଲେ' ॥୨୬॥

ଶକୁନିକ ଆଖି ପୁଣି' ବଡ଼ ଶାସ୍ତି ଦେଲେ  
 ହୋଧରେ ନିଶ ତାର ଉପାତ ପକାଇଲେ'  
 ଭେଲ୍ଲ ଗୋଟାଏ ତାହାର ଲମ୍ବାଇଲେ ଉପରେ  
 ଚୋଳ ଶୁଆଇଲେ ନେଇ ଗଧୁଣି' ଉପରେ  
 ରଥ ମାନଙ୍କୁ ନେଇଣ' କରନ୍ତି ପାତାନ୍ତି  
 ପାତାନ୍ତି ମାନଙ୍କୁ ଆଖି' ରଥରେ ବସାନ୍ତି ॥୨୭॥

ଭୃତ୍ୟଗଣ ମାନଙ୍କୁ ବସାନ୍ତି ଅଶ୍ବଗନେ'  
 ଅଶ୍ବଗନେ' ଶରୀକେ' କରନ୍ତି ଭୃତ୍ୟଗନେ' ।

- |                                |                                 |
|--------------------------------|---------------------------------|
| ୧ । ର ପ ଅଧକ                    | ନାଶ ହାଲେ ତାର ଦାଢ଼ି ସୋଡ଼ାଦେଲେ    |
| ୨ । କ ପ. ଶେଷେ                  | ୩. ବୋଧ ଉପରେ ନାଶ ତାର ପକାଇଲେ      |
| ୩ । ର. ଗୋଟିଏ ତାର ଦୃଷ୍ଟରେ       | ୮ । କ. ଗଧୁଣି                    |
| ୪. ଭୁଲ୍ଲ ଗୋଟାଏ ତାର ଦୃଷ୍ଟରେ     | ୬. ମଧୁପ                         |
| ୫ । ପ. ଗଧ                      | ୭. ଫେଜ—ଘର                       |
| ୬ । ଶ. ଏକ ପଦଟି ନାହିଁ           | ୧ । ଶ. ସେନା ମାନଙ୍କୁ ନେଇ         |
| ୭. ଗଧ ଉପରେ ଚୋଳ ନେଇ             | ୧୦ । ଗ. ନେଇ                     |
| ୮. ଶୁଆଇଲେ ।                    | ୧୧ । ଶ. ରଥ                      |
| ୯ । ଶ. ଅଶ୍ବଗ                   | ୧୨. ଭୃତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆଖି ବସାନ୍ତି ରଥ |
| ୧୦. ଦେଖି ପୁଣି                  | ୧୩ । ଶ. ଅଶ୍ବଗ                   |
| ୧୧ । ଶ. ଶକୁନିକ' ଅଶ୍ବଗେଷ୍ଟ, ସାତ | ୧୪ । କ ଶ. ସେନା                  |
| ଦେଖିଲେ                         | ୧୫ । ଶ. ଗଧ                      |

ସକଳ ସକଳ' ଲେଖିଛାନ୍ତି କିପରି'

ସନ୍ତୋଷେ ନଦୀବୋଧ ରଥେ ଯାଇ ବସି'

କିପରି ମୁକୁଟ ପାଟ ବସି' ଅଳଙ୍କାର

ରଥରେ ପ୍ରସ୍ତୁତଲେ' ସେ ଉତ୍ତର ବୁଝାଇ' ॥୧୧॥

ଅନୁନ ଆଶରେ ପୁଣି ବାହୁଲ୍ୟେ' ରଥ

ସୋମିତୁଷ ତଳେ ଯାଇ ମିଳିଲେ ସାର ପାଥ'

ଏଥୁ ଅନନ୍ତରେ ଯେ' ଶୁଣିମା କରୁଛୁକ

ବିରାଟ ସେ ଉକ୍ତ ସାଜ କଳପି କଟକ'

ସାତ ଶେଉଣି ଘେନି' ଅସୁର ବଳ ଆଟ'

ସୁବାହୁ ବିରାଟକୁ ସେ ଓଗାଳିଲେ ବାଟ' ॥୧୨॥

୧ । କ. ସ. ସନ

ଖ. ସେନା

୨ । କ. ଖ. ଲେଖିଛାନ୍ତି କିପରି'

ଘ. କିପରି

୩ । ଗ. ସ. ଉପ

୪ । ଙ. ବସନ

୫ । ଙ. ପ୍ରସ୍ତୁତଲେ

୬ । ଙ. କୁମାର

ଘ. କିପରି କୁମାର

ତୋପ ବାଟେ କଳ ଚଳେ ଶୁଣିଲେ ଏକ ଚାଟି

ଅନନ୍ତର ବୁଝେକ ସେ ଅଶିଳେ ପ୍ରପାଟି

୭ । କ. ସ. ଅକ୍ଷରରେ ସେ ବାହୁଲ୍ୟେ

ଖ. ବାହୁ

୮ । ଙ. ବୁଝ ପାରେ ପାଥ—ପାଥ

ଘ. ପାଥ

୯ । ଙ. କଥା

ଘ. ସେ

୧୦ । ଙ. କଳ କଳପାକ କେଳ

ଘ. ମାତ୍ର କଳପି କଟକ

୧୧ । ଙ. ଉତ୍ତର ସନା ପେନ

ଘ. ଉତ୍ତର ସେ

୧୨ । କ. ସ. ଆଟ

୧୩ । ଙ. ଉଗାଳିଲେ ବାଟ

ଘ. ଓଗାଳିଲେ ବାଟ

୧୪. ପୋଥିର ଅଧିକ ପାଠ—

ଅସୁର ବଳ ମସିହର ବୁଝି କଲେ

ବିରାଟ ସନା ଦେଖି ଦୁରୁ ପଳାଉଲେ

ଦେଖିକର କଳସା ଗଢ଼ି ଏକ ଲୁଣ୍ଠନ

ଅନନ୍ତ ବୁଝେ ଉପାଟି ଆଶିଳ

୧୫. ଅସୁର ସନା ମିତ୍ରାଣ ସର ବୁଝି

କଲେ

ବିରାଟକ ସନା ଦେଖି ଦୁରୁ ପଳାଉଲେ ।

ଅସୁର ସନ୍ଧ୍ୟା ମିଶିଣି ଶର' ବୃଷ୍ଟି ନଳେ  
 ବରଷକ ସନ୍ଧ୍ୟା ଦେଖି ଦୁଇଁ ପଳାଇଲେ  
 କୋପରରେ ବଞ୍ଚିଲ ଯେ ଗୁଡ଼ିଲେ ଏକ ରଡ଼ି  
 ଅତିବଡ଼ି ବୃକ୍ଷେନ ସେ ଆଣିଲେ ଜପାଡ଼ି  
 ଅସୁରକ ଉପରେ ତା' ପଡ଼ିଲେ ନେଇ  
 ଗ୍ରହୀକାର ମିଶି ତତ୍ୟ ଆଟ ସଂହାରଇଁ ॥୭୧॥  
 ନିମିଷ ମାତ୍ରରେ ସବୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ସଂହାରଲେ  
 ଦେଖି ନର ସୁଦାତୁ ଯେ କୋପରେ ଧାଇଁଲେ  
 ବେନିଗତା ବୁଲଇଣ ବଞ୍ଚିଲ ଉପରେ  
 ପିଟକେଣୀ ଶ୍ଵାମସେନ ଧଇଲେ ତା' କରେ  
 ଲେଉଟାଇଁ ସେ ଗଦା ପ୍ରହାର କଲେଁ ତୋଳିଁ  
 ସୁଦାତୁ ନ ପ୍ରକରଁ ଶସ୍ତ୍ରର ଦେଲୁ ଧୁଁଁ ॥୭୨॥

୧ । ଚ ଗ ଗ, ମିଶିଣି

୨ । ନ ଗ ଗ, ସନ୍ଧ୍ୟା

୩ । ଚ ଗ ଗ, ଦୁଇ

୪ । ଚ ଗ ଗ, ଗୁଡ଼ି

୫ । ଚ ଗ ଗ, ରଡ଼ି

୬ । ଚ ଗ ଗ, ଜପାଡ଼ି

୭ । ଗ, 'ତା' ନାହିଁ

୮ । ନ ଗ, ଗ୍ରହୀକାର

୯ । ଚ, ସଂହାର

୧୦- ଅସୁର ସଂହାର

୧୧. ଆଠ ଶଂହାର

୧୨. ଆଠ ସଂହାର

୧୦ । ଗ, ଅସୁର ସଂହାରଲେ

୧୧. ସବୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ସଂହାରଲେ

୧୨. ଆଠ ସଂହାରଲେ

୧୩ । ଚ, ଜପାଡ଼ି

୧୪ । ଚ, ଲେଉଟାଇ

୧୫ । ଗ, ଶସ୍ତ୍ରାରଲେ

୧୬. ଦେହ ଗଦା ପ୍ରହାରଲେ

୧୭ । ଚ, ନେଇ

୧୮ । ଗ, ଧୁଁପ୍ରହର

୧୯. ଧୁଁପ୍ରହର

୨୦ । ଚ, ଦେଲେ ଧୁଁ

୨୧. ଧୁଁ ଦେଲେ ।

ସନ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ସେନାଣ ଦସଟ ଚତୁଃ ଗଲେ  
 କଳପି ସ୍ବନ୍ୟ ସେଂ କଲେ ମାଡ଼ଣ ବସିଲେ  
 ସେ ସ୍ବନ୍ୟର ପ୍ରାପ୍ତମାନେ ଲେଟିଲେ ଚତୁଃ  
 ଦସଟ କୁମର ଶ୍ବେତକୁ କଲେକ' ନୃପତି  
 ଏମନ୍ତେ କେତେକ ଦିନ ଚର୍ଚ୍ଚିରେ ରହିଲେ  
 ଦସଟ ଶୁମ୍ଭରେ ଯାଇଁ ଚାରିଁ ଜଣାଇଲେ ॥୭୩॥  
 ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ପ୍ରୋଥନାକୁ ନେଇଛନ୍ତି ହରିଁ  
 ଭଞ୍ଜର ବିନୟ କଲେଁ ସେନ ଦୃଢ଼ନାଶିଁ  
 ଶୁଣି କରି ତାଟକା ସେ ହୋଇଲେଁ ଦସଟ  
 ବଲ୍ଲଭ ବୋଲନ୍ତିରେଁ କତାଅି ଦେଗେ ବାଟିଁ

୧ । ଗ. 'ସେ' ନାହିଁ

ଘ. ଦେସ ସେ

୨ । ଗ. କଲେ

ଘ. ପୁଣିକୁ ହିଁ କଲେ

ଘ. ଦସଟର ପୁଅ ସେତକୁ କଲେକ

୩ । ଗ. ଚଷ୍ଟ

ଘ. କେତେଦିନ ଚଷ୍ଟରେ

୪ । ଗ. ଚରଣ

ଘ. ଦସଟର ଶୁମ୍ଭରେ ଯାଇଁ ଚାରିଁ

୫ । ଗ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ପ୍ରୋଥୋଷ୍ଟ

ଘ. ଦୃଢ଼ନାକୁ

୬ । ଗ. ଧର

ଘ. ନେଇଛନ୍ତି ହରି

୭ । ଗ. ବିନେ କଲେ ନେ

୮ । ଗ. ୭୪ ପଦର ୧ମ ପାଦପରେ

ନିବୁଦ ମୋହର ଏବେ ବୁଢ଼ିଲ ସମ୍ପଦ

ତୋନ୍ତେ ବୋଧଲେ ହେ ରାଜା ନାହିଁଟାଁ

ପ୍ରମାଦ ।

ବାହେନଳା ଅନୁ ନେଦେ ଉତ୍ତର ରଥରେ

ନିସ ତାକୁ କଣିବେ ସେ କରୁଣେବ ବିରେ

୯ । ଗ. ତାଟକା ହୋଇଲେ

ଘ. ପୁଣି ଛବିସ ବସୁଦଂ ହୋଇଣ

୧୦ । ଗ. ବଲ୍ଲଭ ବୋଲନ୍ତିରେ

ଘ. ବଲ୍ଲଭ ବୋଧଲେ ଆରେ

୧୧ । ଗ. ମୋତେ ବାଟି ।



ଏତେ ଭାଗ୍ୟ ମୋର ନ ଦିଶିବ ଆଜି ଦିନ  
 ମୋହର ପିତା ଯାଏ ନ ଥିବ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ॥୭୩॥  
 ସନ୍ଧ୍ୟା ସଙ୍ଗେ ଶେଷ ଭବ୍ୟ ଆସନ୍ତି ସଭାର  
 ଘୋର ରାଜ ଶବ୍ଦେ ଚଳନ୍ତି ବୃକୋଦର  
 ବନ୍ଧ୍ୟର ନିକଟରେ ହୋଇଲେ ଆସି ପୁଣି  
 ଭୀମସେନ ଗର୍ଜନ ଅର୍ଜୁନ ଶର ଶୁଣି  
 ମନେ ବିରାଜନ୍ତି ମୋହେ ଗୁଣ କରୁଥିବେ  
 ଭୀମ ଠାକୁରେ ଦେଖିଲେ ଶବ୍ଦେ ମରୁଥିବେ ॥୭୪॥  
 ଏତେ ଭାଗ୍ୟ ମନରେ ଶର ସଂହାରଲେ  
 ଜୀବନ୍ତ୍ୟାସ ଶରେଣ ଅମୃତ ବୃଷ୍ଟି କଲେ  
 ବୁଦ୍ଧସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ଉଠିଲେ ସକଳ  
 ଏକ ଆରେକରେ ତହିଁ କରୁଛନ୍ତି ଗୋଳ ।

୧ । ଶ. ସ୍ଵେତେ

ସ. ଏତେ

୨ । ସ. ମୋହୋର ଦିବିବ

୩ । ଶ. ଶୁବ ନ ଦିର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ସ. ମୋର ଜବାକାଏ ରହୁଥିବ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

ସ. ଦି ହୋଧନ

୪ । ଶ. ପାଠ ନାହିଁ

୫ । ଶ. ଦେଶ

୬ । ସ. ଶୁଭରେ

୭ । ସ. ବୃକୋଦର

୮ । ଶ. ପ୍ରବେଶ

ସ. ନିକଟେ ହୋଇଲେ

୯ । ଶ. ଚରଣେ

ସ. ଅଗ୍ରା କରୁଥିବେ

୧୦ । ଶ. ଯାଣିଲେ

୧୧ । ଶ. ଶ. ସ. ପର

୧୨ । ଶ. ସଂହାରଲେ

୧୩ । ଶ. ଅମୃତ ବୃଷ୍ଟି କଲେ

୧୪ । ଶ. କରୁଥିବ ସକଳ

୧୫ । ସ. ପକଳ

୧୬ । ଶ. ରବେଶ ତହିଁ କରୁଛନ୍ତି

ସ. ଅବେଶ ରହି କରୁଛନ୍ତି

ସ. ଆବେଶ ତହିଁ କରୁଛନ୍ତି

କେ ବୋଲଇ ମୋର ଧନୁସୋଣ ବେଳି ନାହିଁ  
 କେ ବୋଲନ୍ତି ମୁକୁଟ କୁଣ୍ଡଳ ମୋର କାହିଁ ॥୭୬॥

କେ ବୋଲନ୍ତି ରଥ ଗୁଡ଼ ଶୋଭାଲି ଭୂମିରେ  
 କେ ବୋଲେ କାଜଣା ପଦ୍ମ କେ ଦେଲ ମୋ ଭରେ  
 କୁରୁସନା ବୋଲେ ମୋର ମୁକୁଟ କେ ନେଲ  
 ଏ ମୋର ଶିରରେ ଉପାନଦି ବାନ୍ଧଲେ

କେ ଶିର ଆଶିଷି ପାଇଲେ ବଡ଼ ଲଜ  
 ଏମନ୍ତ ଜାଇବାରୁ ମରଣ ବଡ଼ କାପ ॥୭୭॥

ସେନାପତିମାନେ ଉଠି ନରନ୍ତି ଚରୁର  
 ଧନ୍ୟ ପାଥ କୁରୁବଳ କଲ ମାରଣାର  
 ଶୁଷ୍କ ଦ୍ରୋଣେ ବୋଲେ ହେ କୁରୁବୀର ଶୁଣ  
 ଶ୍ରୀମତେନ ଏଣେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ଗର୍ଜଣ

ଅର୍ଜୁନ ସମରେ ଜଣି ଜୀବଦାନ ଦେଲ  
 ପ୍ରକାଶରେ କରୁରବେ ଶ୍ରୀମା ତନେ କଲ ॥୭୮॥

୧ । କ. ତୁମ୍ଭ ଦେଖ

ବ. ଶୋଭା

ସ. ମୋହର ଧନୁ ସୋଣ

୨ । ଗ. ନାହିଁ

୩ । ଚ. କୁରୁବୀର ବୋଲିଲେ ମୋ

ସ. ବୋଲେ ମୁକୁଟ

୪ । ଡ. କେ ମୋହର ନେଲ

୫ । ଇ. ଏ ମୋହର ଧାରେ ତମ ପାଦୁକା

ବାଲି ।

ସ. ଏ ମୋହର ଶିରରେ ଉପାନଦି

ବାନ୍ଧଲେ

୬ । ଇ. ଅଭିଷିକ୍ତ ପାଇଲ

ସ. ପାଉଲ

୭ । ଉ. ଜାନଟି ଯାହିଁ

୮ । ଋ. ସେନାମାନେ ଚରୁର ଚରନ୍ତି ମନର

୯ । ଓ. ଅର୍ଜୁନ କରୁରବେ

ସ. ପାଥ କୁରୁବଳ

୧୦ । ଇ. ଦ. କେ

ଶୁଣି କର ସକଳେ ପଳାନ୍ତି ତହୁଁ ଛାଡ଼ି

ପଥ ନ ପାଇଣ ଯେ' ଅଭାଷେ, ଗଲେ ମାଡ଼

କେତେକେନ ହୁଏ ନାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ

ଅଭିମାନେ କାହାକୁ କିଛି ନ କହିଲେ

ସତେଦେବ ପ୍ରୋଥନାକୁ ବେନ ଚହୁଁ ଚଳି

ମହାଦୋରୁଁ କାନନେ ସଭାରେ ଯାଇଁ ମିଳି ॥୨୧॥

ବିରାଟ ଗୁମ୍ଫାରେ ଦୁଇଟି କରନ୍ତି ବାରଣ

କୁରୁଆଟେ ଗଲେ ଯେ ଉତ୍ତର ନଗରଣ

ସମସ୍ତ ଜଣି ପ୍ରୋଥନା' ଆଣିଲେ ଛଡ଼ାଇ

କଉରବେ ହୁଏ ନାକୁ ଗଲେଣି' ପଳାଇ

ବିରାଟ ବୋଇଲେ ଆଜି ଯାଇ କିସ ହେବ

ଧନ୍ୟ' ଧନ୍ୟ ମୋ' ପୁତ୍ର ଜଣିଲୁ କଉରବ' ॥୨୨॥

୧ । ଶ. ସଙ୍ଗେ

୧ । ନ. ନଗୁସିତା

୨ । ଶ. ପାତ୍ର କେତୁ

୧୦ । ଶ. ବୁରୁକୁ ଜଣି ପ୍ରଥମାକୁ

ସ. ନ. ତପିଲ

ଗ. ସୁଅନା

୩ । ଶ. ପ୍ରଥମାକୁ ସେନାଣ ଚଉଗଲେ

ସ. ପ୍ରଥମାକୁ

ଗ ସ. ପ୍ରଥମାକୁ—ଚଳ

୧୧ । ଗ ସ. କଉରବେ ହୁଏ ନାକୁ

୪ । ସ. ମାହାସୋର

ଗଲେତ ।

୫ । ଶ. ଅଭାଷେ ନାସିଣ ମିଳିଲେ

୧୨ । ଶ. ପାଠ ନାହିଁ

୬ । ଶ. ଆଗ

୧୩ । ଚ. ମୋର

୭ । ସ. ଶୁଭେ

୧୪ । ଗ. କଉରବେ

୮ । ଚ. କୁରୁ ଆଗରେ

ସ. ଜଣିଲୁ କଉରବେ

୯ ଗ ଶ. କୁରୁଆଗେ

ନିଜ ରାଜ୍ୟ ସନ୍ତ ସେନ ହୋଇଲେ ପ୍ରବେଶ

ଆସ୍ତ୍ରୀନେ ବିଜୟ କଲେ ବିରାଟ ନରେଶ

ସନ୍ତମାନେ ମେଲଣି ମାଣିଣ ଚତୁଃ ପଲେ

ବେଷଣାଲେ ବଳର ପ୍ରବେଶ ଯାଇ ହେଲେ

ଅଶ୍ୱଶାଳେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ଗ୍ରହଚାର

କୋଳଙ୍କ ବଦନ ଶୁଣି ନହେ ନୃପବର ॥୧॥

ପ୍ରଣା ପିତେ ଏବେ ଆସ ଖେଳବା ଗୋସାଇଁ

ଏ ମୋହର ଆନନ୍ଦ ସମୟ ଆସି ହୋଇ

ପୁରୁଷି ବୋଲନ୍ତି ଏବେ ଉତ୍ତର ବେଗର

ପ୍ରଣା ପାଠି ଆପଣେ ସେ କାଟିଲେ ଭୂମିର

ଭୂତ୍ୟ ଜନମାନେ ପ୍ରଣାସାର ଆଣିଦେଲେ

କୋଳଭଟ ବିରାଟ ସେ ପ୍ରଣାରେ ରହିଲେ ॥୨॥

ଏଣେ ବାସବ ନନ୍ଦନ ଶମୀବୃକ୍ଷ ତଳେ

ଉତ୍ତର କୁମର ସେ ଉଠିଲେ ବୃକ୍ଷ ଡାଳେ

ଧନୁକ୍ରୋଶ ତରୁକ୍ରୋଷେ ରହିଲେ ସେ ନେଇଁ

ବୃକ୍ଷ ଡାଳୁଁ ଅତି ବେଗେ ଆସିଲେ ଓହ୍ଲାଇ

ପ୍ରିୟ ବେଶ ଅଳଙ୍କାର ଅନୁନ ହୋଇଲେ

ବାରୁନକୁ ଶୁଣିଣ ଆପଣେ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ॥୩॥

୧ । ଉ. ହେଲେ

୨ । ଉ. ନିଜସ୍ୱାନେ ଗ୍ରହଚାର ହୋଇଲେ ପ୍ରବେଶ

ବୃକ୍ଷକୁ ନେଇଣ ନେ ବୋଲଇ ନୃପବର

ଉ: ବୋଲେ ନରେଶ୍ୱର

ଘ. ନର୍ତ୍ତକ ।

ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥ ଦେନି କୁଣ୍ଡଳେଣୀଂ ପାଅ  
 ଦ୍ଵାରାବଂସୀ ପୁରେ କୁଣ୍ଡଳେ ପାଇଁ ପାଅଂ  
 ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦେଂ ମୋର କୋଟିଏ ନମସ୍କାର  
 ସେ କୁପାରୁ କୁରୁସନଂଂ ଜଣିଲ ସମର  
 ଏତେ ମାତ୍ର ଜଣାଇବ ପ୍ରଭୁଙ୍କଂ ପ୍ରମୁଦେ  
 ଦାରୁକ ନନ୍ଦିଘୋଷରେଂ ତଳିଲେ ସରରେ ॥୨୩  
 ଦ୍ଵାରାକାରେ ପାଇଣ ହୋଇଲେ ପରବେଶ  
 ଦର୍ଶନ କଲେକଂ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଦୃଷ୍ଟିକେଶ  
 ଅର୍ଜୁନଙ୍କ କଥାମାନଂ ସମସ୍ତ ଜଣାଇଁ  
 ଶୁଣିକରି ଆନନ୍ଦଂ ସେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଗୋସାଇଁ  
 ଏଣେ ବାସବ ନନ୍ଦନଂ ବୃହନାର୍ଜୁନଂ ବେଶେ  
 ଉତ୍ତର କୁମାରଂଂ ରଥ ବାହାନ୍ତି ହରଷେ ॥୨୪॥

୧ । ଶ. ଦେନି ବେଶେ

କ. କୁଣ୍ଡଳେଣୀ

୨ । ପ. ଦ୍ଵାରାବଂସୀ ନଗରେ କୁଣ୍ଡଳେ ପାଇଁ  
ପାଅ ।

୩ । କ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଂ ପାଦେ

ଖ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତରଣ

ଗ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାଦରେ ମୋର

୪ । ଖ. ଚକ୍ରବେଦ

ଦ. କୃଷ୍ଣ କୁରୁସନଂ

୫ । ଙ. ଏତେନ ମାତ୍ର ନିଶାଦିବ ପ୍ରଭୁଙ୍କ

୬ । ଝ. ଦ୍ଵାରାକା ନନ୍ଦିଘୋଷ

ଚ. ନନ୍ଦିଘୋଷେ

୭ । ଞ. ନକ୍ଷତ୍ର

ସ ତଳେ

୮ ଣ. କଥା ସେ

୯ । ଚ. ଆନନ୍ଦେ ସେ

ଶ. ସନ୍ତୋଷ

ଇ. ନେ

୧୦ । କ. ବାସବେ ନନ୍ଦନ

ଖ. ନେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

୧୧ । ଘ. ବୃହତ୍

ଙ. ବୃହନଳା

୧୨ । ଛ. ପ. କୁମାର

ବରଷ ନନ୍ଦନ ରଥୀ' ହୋଇଣ ରଥେ ବସି'  
 ବାମ ଦକ୍ଷିଣେ ସେ ବେନି ସୋଣଛନ୍ତି' ବସି  
 ବାମ କରେ ଧନୁ ସେ ଦକ୍ଷିଣ' କରେ ଶର'  
 ଖରବେଶେ ଅଳଙ୍କାର ଉତ୍ତର କୁମର'  
 ଗଗନ ଗତି' ରଥ ବାହାନ୍ତି' ବୃହନ୍ନାଭ  
 ତାହା ଦେଖି ବୁରଗଣେ ଗଲେ ଅପସର' ।୨୭।  
 ବରଷର' ଗୁମ୍ଫାରେ ଜଣାନ୍ତି ବୁରଗଣ  
 ଶ୍ରେଷ୍ଠେକ ମଧ୍ୟ ନ ପ୍ରତି ସାବଧାନେ' ଶୁଣ  
 କଉରବ ସନ୍ଧ୍ୟା ଜଣି' ଉତ୍ତର କୁମର'  
 ମୁକୁଟମାନ' ଛଡ଼ାଇ ଆଣନ୍ତି ରଥର

୧ । କ. &lt; ଥ

ଖ. ଉତ୍ତର କୁମର ରଥ

୨ । ଘ. ବସେ

୩ । ଙ. ଶୋଣ ବେନି ବାମ ତାହାଣେ ଅଛି  
 ଚଣି ।

ଇ. ନେ ବେନି ଶୋଣ ଅଛି କପି

ଘ. ବାମ ଦକ୍ଷିଣ ଶୋଣେରେ ବେନି  
 ଶୋଣ କପି

୪ । ଇ. ଦକ୍ଷିଣ

ଊ. ତାହାଣ

ଋ. ଧନୁ ସେ ଦକ୍ଷିଣ

୫ । ଉ. ଧ. ଧର

୬ । ଇ. ହୋଇଣ ଉତ୍ତର

ଋ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କୁମର

ଘ. ବର ବେନି ଅଳଙ୍କାର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କୁମର

୭ । ଘ. ଗଗନପଥ

୮ । ଙ. ରଥ ସେ ବାହାନ୍ତି

୯ । ଙ. ବୁରମାନେ ଜଣାନ୍ତି ଅଗ୍ର ସର  
 ଚ. ଆଗସର

ଘ. ବୁରମାନେ ଗଲେ ଆଗ-ପର

୧୦ । ଇ. ମୁକୁଟମାନ

ଋ. ଉ. ମଧ୍ୟ ନୃପତି

୧୧ । ଙ. ସାବଧାନ

୧୨ । ଈ. ମାର

ଋ. ଉ. କଉରବ—ଜଣି

୧୩ । ଉ. ଘ. କୁମାର

୧୪ । ଝ. ବୁଣିଲ ।

ଗୁଣା ବୋଲେ ଶୁଣ କୋଳେ 'ପ୍ରହର' ମଞ୍ଜୁମା  
 ନୟନବଦନେ ଦେଲେ ଶୁଣିଲେ ଗାରମା । ୧୭୩  
 ଶୁଣୁ ଦ୍ରୋଣ ପଞ୍ଚଦେଂ ପପଦ ରଥ ଜଣି  
 ପ୍ରୋଥନାକୁ ଉଡ଼ାଇ ଅଣିଲେ 'ସାରମଣି'  
 କୋଳେ କହେ କୁରୁଥାଟ ଜଣିକ ଉତ୍ତର'  
 କୃତନାଥୀ ସାହା ଦେଲେ ଯାହାର ରଥର'  
 ଶୁଣି ବସନ୍ତ ନୃପତି' ମହାତୋଷ କଲେ'  
 ଓପ୍ରୋଧେ କହୁ ନ ବୋଲ ମଞ୍ଜୁମେ ରଞ୍ଜିଲେ । ୧୭୪  
 ପୁଣ ବେନି ପଣା ଶେକୁ ଅଛନ୍ତି' ଦରଶେ  
 ଉଗର ଆସି ଜଣାନ୍ତି' ନୃପତିଙ୍କ' ପାଶେ  
 କୁରୁବଳ' ଜଣିଦେବ ଉତ୍ତର କୁମାର'  
 ବାହୁଡ଼ି ବିନୟ' କଲେ ଆମ୍ଭ କଟକର ।

- |                                   |                        |
|-----------------------------------|------------------------|
| ୧ । ଶ. ବସନ୍ତ ନେଲେ କୁଳେ ଶୁଣି ମା ମୋ | ୧୦ । ଚ. ପ୍ରହର          |
| ୨ । ଚ. ପ୍ରହର                      | ୧୧ । ଚ. ଯାହା ଉତ୍ତର     |
| ୩ । ଚ. ପ୍ରହରବଦନ                   | ୧୨ । ଚ. ଦ୍ରୋଣେ ତାର ରଥର |
| ୪ । ଶ. ଆଦ                         | ୧୩ । ଚ. ନୃପତି          |
| ୫ । ଶ. ପ୍ରହରକୁ — ଅଣିଲେ            | ୧୪ । ଶ. ଶୁଣି ଦେବ ବସନ୍ତ |
| ୬ । ଶ. ପ୍ରହରକୁ — ଅଣିଲେ            | ୧୫ । ଶ. ମାହାତୋଷ        |
| ୭ । ଚ. ନୃପତି                      | ୧୬ । ଶ. ଶେଳଗା          |
| ୮ । ଶ. ପାଠ ନାହିଁ                  | ୧୭ । ଶ. ଜଣା            |
| ୯ । ଶ. ପ୍ରହର                      | ୧୮ । ଶ. ନୃପତି          |
| ୧୦ । ଶ. ପାଠ ନାହିଁ                 | ୧୯ । ଶ. କରୁବଳ          |
| ୧୧ । ଶ. କୁରୁଥାଠ କଣେ ନ ଉତ୍ତର       | ୨୦ । ଶ. କୁରୁବଳ         |
| ୧୨ । ଶ. କୋଳେ କୁରୁଥାଠ କଣେ ନ ଉତ୍ତର  | ୨୧ । ଶ. କୁମାର          |
| ୧୩ । ଶ. ବସନ୍ତ                     | ୨୨ । ଶ. ବାହୁଡ଼ି ଦେଲେ   |

ଇନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ପ୍ରାଏ ଦଶନ୍ଧି ଧନୁଶର ଧରି

ମାତଳ ପ୍ରାଏ ରଥ ବାହାନ୍ତି ବୃହନାଶ୍ୱ ।୨୯।

ବିରାଟେ ବୋଇଲେ କୁନ୍ତେ ଧନ ମୋର ପୁଅ

କୁନ୍ତବଳ ଜଣି ମୋର ଉପରିଲେ ଗୋଷ

ତୋନ୍ତେ ବୋଇଲେ ପାହାକୁ ପାହା ବୃହନାଶ୍ୱ

କଉରବେ ତାହାକୁ ପାଇନ୍ତି କସ କର

ଶୁଣିକରି ମହାହୋଧେ ବୋଲଇ ବିରାଟ

ପ୍ରପଞ୍ଚ ସୁଖକ ଲବ୍ଧ ଅଟୁ କୋନ୍ତରଟ ।୩୦।

ମୋର ପୁଅ ବଳମାନ କହି ଶୁଣେ ନାଶୁ

ସ୍ତବ ନୟନେ ବୃହନାଶ୍ୱକୁ ପ୍ରଣୟୁ

କାହାକୁ ନ ପାଇ ବଳା ନେଲ ତାକୁ ରଥେ

ଲକ୍ଷମାତ୍ର ହୋଇଥିଲ ମୋର ପୁତ୍ର ପାଥେ ।

୧ । ଶ ପ୍ରାଏ

ସ ମାତଳ ପ୍ରାଏ

୨ । ତ, ତୋନ୍ତେ

ତ ସ, ବୋଲନ୍ତି ତୋନ୍ତେ

୩ । ଶ ସ, କୁନ୍ତକୁଳ

୪ । ସ, ଜଣି ଉପରି ମୋର ଗୋଷ

୫ । ଶ ସ, କଉରବେ

୬ । ଶ, କସ କେବେ ପାଶ

୭ । ଶ, ବୋଲନ୍ତି

୮, ମାହାହୋଧେ ବୋଲିଲେ

୮ । ତ, ପ୍ରପଞ୍ଚ—କୋନ୍ତରଟ

୯, ଶୋଭକ ତୋର ଅଟୁ କୁନ୍ତରଟ

୧୦, ସୁଖକ ରୁ ଲବ୍ଧ କୋନ୍ତରଟ

୧୧, ବଳପର୍ଣ୍ଣ

୧୨, ବଳ ପର୍ଣ୍ଣ

୧୩, ତ ଶ ସ, ନାସୁ

୧୪, କହି ହେଉ ନାସୁ

୧୫, ତ- ନୟନେ ବୃହନାଶ୍ୱକୁ ପ୍ରଣୟୁ

୧୬, ନୟନେ ବୃହନାଶ୍ୱକୁ ପ୍ରଣୟୁ

୧୭, ବୃହନାଶ୍ୱକୁ ପ୍ରଣୟୁ

୧୮, ଶ, ପାଥେ



ତେତେ ସନ୍ଦେହ ଏକା ପୁତ୍ର ଜନ୍ମକ ସମୟ  
 ଜନ୍ମରବ ସନ୍ଦେହ ମାର୍ଗ କଲ ଗୁରୁଖାର ॥୮୧॥  
 କୋଳେ ବୋଇଲେ ସେ ବୃହନାଶ୍ବକ ପ୍ରସାଦେ  
 ବୃହବଳ ତୋର ପୁତ୍ର ଜଣିଲ ଅପ୍ରମାଦେ  
 ମହାହୋଧେ ବିରାଟ କରୁଣେ ପଶାକାଠି  
 କାଠି ବାଜ କୋଳକ ଲଳଟ ଗଲ ପାଠି  
 ଝର ଝର ରୁଧିର ସେ ହୋଇଲ ବାହାର  
 ବଶେ ସମ୍ଭାଳିଲେ ତାହା ଧର୍ମକ କୁମର ॥୮୨॥  
 ପଶାପାତ ବୋଲି କୋଳ ପଶାକାଠି ତୋଳି  
 ଦେଖି ସକୋତ ପାଇ ବିରାଟ ମନେ ଭାଳି ।

- |                              |                               |
|------------------------------|-------------------------------|
| ୧ । ଶ. ମେମୋ ପୁତ୍ର ସକାଳେ      | ୬. ବୃହନାଶ୍ବକ                  |
| ୨. ମୋହ ପୁତ୍ର ସାଥେ            | ୭ । ଘ. ମାହାହୋଧେ               |
| ୩ । ଶ. ତେତେ ସନ୍ଦେହ ପୁତ୍ର ମୋର | ୮ । ଗ. ବୃହବଳ                  |
| ୪. ତେତେ ସନ୍ଦେହ ପୁତ୍ର ମୋ      | ୯ । ଘ. ଜନ୍ମକ                  |
| ୫ । ଘ. ଜନ୍ମ ଜାରିଆର           | ୧୦ । ଘ. ରୁଧିର                 |
| ୬ । ଶ. ଜନ୍ମରବକୁ ଜଣି          | ୧୧ । ଘ. ପଶାପାତ                |
| ୭. ଜନ୍ମରବେ ସନ୍ଦେହ            | ୧୨ । ଶ. ପଶାକାଠି କୁଳେ ଅପ୍ରମାଦେ |
| ୮. ଜନ୍ମରବେ ସନ୍ଦେହ ମାର୍ଗ      | ୧୩ । ଘ. ପାଇ ବିରାଟ             |
| ୯ । ଘ. ବୋଲେ ବୃହନାଶ୍ବକ        | ୧୪. ବକ୍ରତ ପାଇ ବିରାଟ           |
| ୧୦. କୁଳେ ବୋଇଲେ ବୃହନାଶ୍ବକ     | ୧୫. ସକୋତ ପାଇ ବିରାଟ            |

ଏତେ ମତେ ବସନ୍ତକୁ ନାହିଁ ଶୋଧ ମନ  
ମହାଦୟାବନ୍ତ ସେ ଯେ' ଧର୍ମକ ନନ୍ଦନ

ମନେ ବସନ୍ତକୁ ପାର୍ଥ ଦେଖିଲେ' ଲଭନ୍ତି  
ଏକ୍ଷନ୍ତଣୀ ପାଶେ ନାଶି' କରିବେ ବସନ୍ତ ॥୮୩॥

ଏତେ ଭାଳ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚରଣେ କଲେ ଲଏ  
ଏ ମୋର କଥୋଳ ନ ଦେଖନ୍ତୁ ଧନଞ୍ଜୟ'

ପୁଣ୍ୟରେ ପଡ଼ନ୍ତେ ଧର୍ମ ସୁତକ' ରକତ  
ଶସ୍ୟମାନେ' ଆଉ ତହିଁ ନୁହନ୍ତେ ନା ଜାତ'

ଇନ୍ଦ୍ରଦେବ ନ ପାଳନ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରୁଡ଼ିଯାନ୍ତେ  
ଏମନ୍ତ ବିରାଗ ବଶେ ସମ୍ଭାଳିଲେ କୋନ୍ତେ ॥୮୪॥

ରାଗ ଅବକାର' ତାଙ୍କ ଶରୀରେ' ନାହାନ୍ତି  
ବସନ୍ତ' ସଙ୍ଗେ ପୁଣି ପଣା ଖେଳୁଛନ୍ତି'

୧ । ଶ. ଡେବେ ଡେବେ' ଗୋପମନ

୨ । ଡ. 'ସେ' ନାହିଁ

୩. ମାହା ଦୟାବନ୍ତ ସେ ଜେ

୪ । ଡ. ପାର ଡେ' ମୋ

୫ । ଡ. ନଭନ୍ତି

୬ । ଡ. ଶ. ଡ. ନାଶ

୭ । ଡ. ଧର୍ମକ' ଏ

୮. ନନ୍ଦନ

୯ । ଡ. ଧର୍ମରାଜ

୧୦. ଧର୍ମରାଜ

୧୧ । ଡ. ପଶ୍ୟମାନେ

୧୨. ପଶ୍ୟମାନେ

୧୩ । ଡ. ତହା'ର ହୁଅନ୍ତା ଅବକାର

୧୪. ତହା'ର ହୁଅନ୍ତା ଅବକାର

୧୫. ଡାତ

୧୬ । ଡ. ଅବକାର

୧୭ । ଡ. ଶରଣେ

୧୮ । ଡ. ବସନ୍ତକ

୧୯ । ଶ. ୮୩, ୮୪ ଏବଂ ୮୫ ପଦର ୧ମ

ଦୁଇପାଦ ନାହିଁ

ପୁଣି ଗଜା' ଗ୍ରମରେ ଜଣାନ୍ତି ଆସି ଶୁଭ  
 ଉତ୍ତର ପ୍ରବେଶ ହେଲେ ଆସ୍ଥାନର ଦ୍ଵାର'  
 କୋକିଳଟି' ବୋଇଲେ ଉତ୍ତର ବେଗେ ଆସୁ'  
 ନୟନର ବୃନ୍ଦାବତୀ ଭିତରେ' ନପୁଂ ॥୮୩॥  
 ପାଳଟି ଉତ୍ତର ଆଗେ ଡଗରା' ଜଣାଇ'  
 ଆପଣ ଏକା ଆସିବା' ଆଜ୍ଞା ନରପାଇ'  
 ଶୁଣି ଉତ୍ତର ଧଇଲେ ବୃନ୍ଦାବତୀ' ନର  
 ଆସ ଆସ ପ୍ରାଣୀ ଆସ୍ଥାନରେ'' ବଜେ କର  
 ଅନୁନ ବୋଇଲେ ହେ'' ବହନ ତୁମ୍ଭେ ଚଳ  
 ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ନାହିଁ କିମ୍ପା କରୁଛ'' କଟାଳ ॥୮୩॥  
 ନୟନ କଲୁ ପରା'' ନ ଘେରୁ'' ମୋର ମନା  
 ଆଜ୍ଞା ବେଳ ହବସ'' ସମ୍ଭାଳ ରଖୁ କନା ।

୧ । କ. ଗଜା

୨ । ଗ. ଉତ୍ତର ଆସି ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ

ପିଂଡ଼ଦ୍ଵାର

୩ । ପ. କୋକିଳଟି

୪ । ଗ. ବୁଝେ ବୋଇଲେ ଉତ୍ତର କୁମାର

ଏସ୍ ଆସୁ

୫ । କ. ନୟନ'ର ବହନ ନର ଭିତରେ

ଗ. ନୟନ'ର - ଭିତରେ

ଘ. ନୟନ'ର ବୃନ୍ଦାବତୀ ଭିତରେ

୬ । ଗ. ଲେଖିଟି ଦିଗର ଭିତର ଗ୍ରମରେ

୭ । ପ. ଗଜାନ୍ତ

୮ । ଗ ପ. ଆପଣେ ଏକା ଆସିବ

୯ । ପ. ନରପଦ

୧୦ । କ. ବୃନ୍ଦାବତୀ

ଘ. ବୃନ୍ଦାବତୀ

୧୧ । ଗ. ଆସିବା'ହେଉ ପ୍ରାଣୀ ସବୁକୁ

ଘ- ଆସ୍ଥାନେ

୧୨ । ଗ. ବାବୁ

ପ. ଉତ୍ତର ବୋଇଲେ ହେ

୧୩ । ଗ. ନ କର

୧୪ । ଗ. ଚରୁ ପଦ

ପ. ଚଳପଦ

୧୫ । ପ. ନ ଘେନ

୧୬ । ଗ. ଶୁଭଦିନ

ଶୁଣିବି ଉତ୍ତର ମଉନେ ତହୁଁ ଗଲେ

ନୃପତି ଆତ୍ମାନେ ପାଇ ତୁଣିବେ ମିଳିଲେ

ସୁଧର୍ମିକ ସୁରୂପ କରନ୍ତି ନିରୂପଣ

ପ୍ରଥମେ ସେ କୋଳକୁ କରନ୍ତି ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ ॥୮୩॥

ବେନ ଶ୍ରୀପଦର ତଳେ ପଡ଼ିଲେ ଉତ୍ତର

ଦେଖି ବିରାଟ ନୃପତି କରନ୍ତି ବିସ୍ମୟ

ବୁରୁବଳ ସମୟେ ଜଣିଲ ମତିଗ୍ରେବେ

ପିତା ବୋଲି ଓଳିରେ ମଉସା ପାଦତଳେ

ଧର୍ମିକ ନନ୍ଦନ ଚଣ୍ଡି କରନ୍ତି ବିସ୍ମୟ

ପାଥ କହିଲେ ଆତ୍ମକୁ ଚିହ୍ନିଲ ଉତ୍ତର ॥୮୪॥

୧ । ଶ. ସେ କାପଟେ

ଗ. ଉତ୍ତରୋକ

୨ । ଚ. ସୁଧର୍ମିକର ଚରଣେ କଲେ

ଘ. ଉତ୍ତରୋକକୁ

ନିରୂପଣ

୩ । ଗ. ଜଣି ପୂର୍ବ ଅନ୍ତ ମତ ସ୍ଥେଲେ

୪. ନୂଜେଷ୍ଟକ — ନିରୂପଣ

ଘ. ଜଣି ପଦତଳେ

୫. ଦେବଙ୍କ ରୂପ କେବେ ନିରୂପଣ

୬ । ଗ. ଓଳିକର

ଘ. ନିରୂପଣ

୮ । ଚ. ଧର୍ମନନ୍ଦନ ଚଣ୍ଡି

୯ । ଉତ୍ତରକୁ କରଇ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ

ଘ. ଧର୍ମନନ୍ଦନ ଚଣ୍ଡିକ

୧୦. ବୁଦ୍ଧକୁ ସେ ଚରଣେ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ

୧୧ । ଚ. ଚଣ୍ଡିଲେ ବୁଦ୍ଧର

ଘ. କୋଳକୁ ସେ ଚରଣେ ପ୍ରଦକ୍ଷିଣ

୧୨. ପାଥ — ଚଣ୍ଡିଲେ ବୁଦ୍ଧର ।

୧୩. ଗ. ଉତ୍ତର କେବେ ପଡ଼ିବେ

ଘ. ପାଥ — ଚଣ୍ଡିଲେ ଉତ୍ତର

୧୪ । ଚ. ଉତ୍ତରୋକ

ଭବର ଉଠି ପିତାକୁ ଚଳେ ଚରଣନ'

ପୁଣି ପୁଣି ନିଶ୍ଚେଷ୍ଟ ନୋହୁଁ ବଦନ

କମୋଳେ ବନ୍ଧୁ ଦେଖିଣ ପୁଣି ପିତାକୁ

ନାହୁଁ ନାହିଁ ରୁଧିର ବୋହୁଁ ଲଭୁଁ

ଦ୍ଵିତୀୟ ବୋଲିଲେ କୁମ୍ଭେ ଶୁଣିବେ କୁମ୍ଭେ

ଏତାଏ କରବଦୁ ଜଣିଲୁଁ ପମର ॥୮୯॥

ଭବମାନେ ଜଣାନ୍ତେ ମୁଁ ହୋଇଲୁଁ ଆନନ୍ଦ

ଏ ମୋତାକୁ ଶୁଣଣ ଅଟଇ ବଡ଼ ମନ୍ଦ

ହୋଇଲ କୁତନାଶୁଁ ହୋଇଲେ ଯେଣୁଁ ସାହା

ତେଣୁ ଚଳି ଉଠଇ ଜଣିଲୁଁ କୁତନାଶା

ନୟନରୁ ପ୍ରଣାସା ଚଳନ୍ତେଣ ଏହି

ପ୍ରଣାସା ପ୍ରହାରଇ ନ ପାରିଲ ସବୁ ॥୯୦॥

୧ । ଶ. ଉଠି ଉଠଇ ପିତାପାଦେ ଚରଣ ପ୍ରସନ୍ନ  
ଘ. ଉଠଇ ଉଠି ପିତାକୁ ଚଳେ ଚରଣ

୨ । ଶ. ନୃସିଂହ  
ଘ. କୁମ୍ଭକ  
ଗ. ପୁରୁଷ—କୁମ୍ଭକ

୩ । ଶ. ଶ. ବ୍ରତ  
ଘ. କମୋଳେ ଚରଣ

୪ । ଶ. ଦେଖିପାରୁ  
ଘ. ଶ. ଶ. ଶ. ଶାନ୍ତ

୫ । ଶ. ରୋଧିକ

୬ । ଶ. ଶ. କୁମ୍ଭକ

୭ । ଶ. ଲଭିବୁ  
ଘ. ନୟନ

୮ । ଶ. ବାକୁ ପୁଣି ମୋ  
ଘ. ବୋଲିଲେ କୁଣ୍ଡଳ ହେ

୯୦ । ଶ. ଉଠଇ

୯୧ । ଶ. ପିଣ୍ଡିକ  
ଘ. କରବଦୁ ଜଣିଲୁ  
ଘ. କରବଦୁ ଜଣିଲେ

୯୨ । ଶ. ଶ. ମୁଖ ହୋଇଲ  
ଘ. ହୃଦୟ  
ଘ. ହୃଦୟ

୯୩ । ଶ. କୁତନାଶ  
ଘ. କୁତନାଶ

୯୪ । ଶ. ଶ. ନେତେହୋଇ  
ଘ. ବୋଲେ କୁତନାଶ ନେତେ ହୋଇବୁ

୯୫ । ଶ. ନୟନରୁ ପ୍ରଣାସା—ଏହି  
ଘ. ନୟନ—ନୟନ

ଭଉଁର ବୁମର ବୋଲେ ମନ୍ଦବୃତ୍ୟ କଲ

ଯେମନ୍ତେ ନାଶ ହୋଇବ ତାହା ଦିଶୁଥିଲ

ସିଗତ ବଞ୍ଚିଲୁ ଯେଠି ଆଣିଲେ ଉଦାର

କପିଳ ବେଶକୁ ଏବେ ସୁଦ୍ଧାକୁ ମାର

ଏହାକ ପ୍ରସାଦକୁ ମୁଁ ଜଣିଲି ସମରେ

ତୁମ୍ଭେ ଅପ୍ରାଧ ହୋଇଲି ତାଙ୍କ ଶ୍ରୀପଦରେ ॥୧୮॥

ସୁଧୂର୍ବିକ ସମାନେ ଯାହାକୁ ପୂଜା କଲ

ବହୁତ ନାଳ ସେବା ଅନେକ ଦୁଃଖାଇଲ

ଏବେ ଉଠ ଶ୍ରୀଚରଣେ ପଶ ହେ ଶରଣ

ଦୟାଳୁ ଶ୍ରୀମଦକ୍ଷ ସେ କଣିବେ କାରଣ

ଭଉଁର ବୋଲେ ନୃପତି ମହାରାଜ କଲେ

ପିତା ପୁତ୍ର କୋଳୁକ ଚରଣେ ପ୍ରଣମିଲେ ॥୧୯॥

୧ । ଗ. ବୋଲେ ପିତା

ଘ. ପୁଣ୍ୟଶ୍ରୀକ

୨ । ଗ. ଏତେବୃତ୍ୟ

୧ । ଗ. ସେ ଚର

୩ । ଗ. ଚ. ପ. ନାସ—ତାହା

୧୦ । ଗ. ଅଲ୍ଲେ

ଘ. ନାସ ସିବ ତେମନ୍ତେ

୧୧ । ଗ. ଉଠା ଚରଣେ ଦାସନାହା

୪ । ଗ. ଦେସେ

୧୨ । ଗ. ଗ. ଅତୋପି

ଘ. ପ. ଦେସରେ

୧୩ । ଗ. ଗଳା ସନମତ

୫ । ଗ. ଘ. ଘିଣିଲେ

ଘ. କୃପ ମହାରାଜ

୬ । ଗ. ସେବେ ଅପ୍ରାଧ

ଘ. ମାହାରାଜ

୭ । ଗ. ଗ. ତାହାକ

୧୪ । ଗ. ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଚରଣେ ନମିଲେ

୮ । ଗ. ସୁଧୂର୍ବିକ

ଘ. ପିତାପୁତ୍ର—ପ୍ରଳୟିଲେ

ଘ. ସୁଧୂର୍ବିକ

ଘ. ପିତାପୁତ୍ର—ପ୍ରଣୟିଲେ

ପିତା ପୁତ୍ରକୁ କୋନ୍ତେ ତୋଳିଲେ ଧରିକର'

ଉତ୍ତର ବୋଇଲେ' ପୁତ୍ର ଦୋଷସମା କର

କୋନ୍ତେ ବୋଇଲେ' ଉତ୍ତର ପୁତ୍ରକଥା' ଶୁଣ

ଆପଣାର କଲ କୃତ୍ୟ' ନୁହଇ ଶେଷଣ

ବାଳକାଳେ ଆମ୍ଭେ ମାଇଲୁ ପିନ୍ଧୁଡ଼ି ଗୋଟିଏ'

ମୁଣ୍ଡେ ବାଳ ମଣ୍ଡୁକ' ପଡ଼ିଲକ ମୋହେ ।୯୩।

କର୍ଣ୍ଣ ପୁକୁନ୍ତେ ତାହାର' ପାଇଲ ଜୀବନ

ରକତ ନାଭ' ଦେଖି ଦଳଳ ଆତ୍ମମନ''

ଅଦୋଷେଣ ଶାତ କଲୁ ପୁତ୍ରକୃତ୍ୟ'' ଥିଲ

ଏତେ ସମୟରେ ଆସି'' ଆତ୍ମକୁ ଫଳଲ''

ବସନ୍ତ ବନାକର ଏଥିରେ'' ନାହିଁ ଦୋଷ

ଶୁଣି ପିତାପୁତ୍ର ବେଳ'' ହୋଇଲେ ହରଷ ।୯୪।

୧ । ଗ. ତୋଳିଧର

୮ । ଗ. ପ. କୁଳନ୍ତେଣ ତାର

୨ । ପ. ବୋଲେ

୧ । ଗ. ଗ. ପ. ନାଭା

୩ । ଗ. ବୋଲେ

୧୦ । କ. ଘନ

୪ । ପ. ପୁତ୍ରର ଉପା

୧୧ । ଗ. ପୁତ୍ରରଦୋଷ

୫ । ପ. କର୍ମ

ପ. ଅଦୋଷେ ଶାତ କଲୁ ପୁତ୍ରକୃତ୍ୟ

୬ । ଗ. ମାଇଲୁ ଆମ୍ଭେ ପିନ୍ଧୁଡ଼ିଦ୍ୱେ

୧୨ । ଗ. ଏତେତାଳେ ଆସି

ପ. ବାଳକ ସମୟ—ପିନ୍ଧିଟାଏ

ପ. ଏତେ ସମୟେ ଆସିବ

ପ. ବାଳ ସମୟ—ପିନ୍ଧିଟାଏ

୧୩ । ପ. ପଡ଼ିଲ

୭ । ଗ. ଘରଟାପ ମୁଣ୍ଡ ବାସି

୧୪ । ଗ. ଶାଳର ନେ କିନ୍ତୁ

ପ. ମୁଣ୍ଡତ ମୁଣ୍ଡେ ବାଳନ୍ତେ

ପ. ଦେଖ

ପ. ମଣ୍ଡୁକ ମୁଣ୍ଡରେ ବାଳ

ପ. ଏସ

ଏମନ୍ତେ ରଜନୀ ଆସି' ପ୍ରହରେ' ହୋଇଲ

ପୁଣିକୁ ଦେନ ନୃପତି ନବରତ୍ନ' ଗଳ

ଆସ୍ଥାନର' ଦ୍ଵାରେ ରକ୍ଷିଥିଲେ ସେ ଅର୍ଜୁନ'

ସୁଧର୍ଷି ଦେବକ ପାଦେ କରନ୍ତି' ଦ୍ରୁପଦ

ଅର୍ଜୁନକୁ ଅନାଇ' କହନ୍ତି ଧର୍ମସୁତ

ଉତ୍ତର ଆଗେ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ କହିଲ ସମସ୍ତ ॥୧୩॥

ଅର୍ଜୁନ ଜଣାଇଲେ ଶୁଣିମା ଦଣ୍ଡଧାୟୀ

ସହଦେବ ବୋଲେ' ଅଗାଧକୁ ମୁଁ ନିଜର'

କୁନ୍ତେ' ବୋଲିଲେ ସହଦେବକୁ ଶୁଭଆଶୀ

ଶୁଣିକରି ଧନଞ୍ଜୟ ଗଲେ' ଚତୁର୍ଥଶ

ସହଦେବ ଦେଖଣି କୁଣ୍ଡଳେ ଅଇଲେ

କୁନ୍ତଳ ଚରଣେ ଦରଶନ ଆସି କଲେ' ॥୧୪॥

୧ । ଚ. ଦେନ

୮ । ଖ. ବଚନ

୨ । ଗ. ତହିଁ

୯ । ଘ. ମୁଁ ଅଗାଧକୁ ନ ବର

୩ । ଘ. ପ୍ରହରେ

୧୦ । ଚ. ଗ. ଘ. ବୋଲେ

ଘ. ପ୍ରହରେ

୧୧ । ଚ. ଧନୁର୍ଭୟ ଗଲେ

୪ । ଗ. ନୃପତି ରଜରତ୍ନ

ଘ. ଅର୍ଜୁନ ଗଲେବ

୫ । ଚ. ଗ. ଆସ୍ଥାନର

ଘ. ଧନନୟ ଗଲେ

୬ । ଦାରେ ସେ ଥିଲେ ଅରସୁନ

୧୨ । ଚ. ଗ. ଘ. ବୋଲୁକ

୭ । ଚ. ସୁଧର୍ଷି — ଚରନ୍ତି

୧୩ । ଖ. ଚରଣେ ନମସ୍କାର ଚଲେ

ଘ. ସୁଧର୍ଷିକ ଚରଣେ ଚଲେବ

ଘ. ଆସି ଦରଶନ ଚଲେ

ଘ. ସୁଧର୍ଷି — ଚରନ୍ତି

ଘ. ଚରଣ ଚଲେ ଦ୍ରୁପ ଆସିକଲେ

୮ । ଚ. ଅର୍ଜୁନ ବୁଝେ



ଧର୍ମପୁତ୍ର ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ହେ ମନ୍ତ୍ରୀବର

ଅଗ୍ୟାଂତ କେତେ ଦୃଢ଼ ଅଛଇ ଆଦର'

ଏଥୁ ଯାଇଁ କେଉଁଠାରେ ଅଭିଷେକ' ହେବା

ରୁଷିମାନଙ୍କୁ ଆଣିବି କାହାକୁ ପ୍ରେଷିବା

ସତଦେବ ଜଣାନ୍ତି ଶୁଣିମା ଧର୍ମରାଏ'

ଆଉ ଦେଖି ଦୃଢ଼େ ଅଗ୍ୟାଂତ ଶେଷହୋଏ ॥୧୬॥

ପରଦିନ' ପ୍ରଭାତ ସମୟେ ଏଥୁ ଯିବା

ବନେ' ପୋମି' ଦୃଷ୍ଟକଲେ' ପ୍ରବେଶ ହୋଇବା

ତତ୍ତ୍ୱ ଅଭିଷେକ ହେବ ସେହି' ପୁନଃପ୍ରାନ୍ତ'

ସକଳେ ଜାଣିଶୁଣନ୍ତି ରାଣି ସେହିଦିନ

ସକଳ ଦେବ ଘେନି ଆସିବେ' ଦେବଦର

କୋଟିଏକ ଶ୍ରୀ ଘେନି ଆସିବେ ପୁଣି ॥୧୭॥

୧ । ଗ. ଦିନ ଅଛଇ ଆଦର

୮ । ଗ. ସେମି

୨ । ଗ. ସ. ଅଛଇ ଆଦର

୯ । ଗ. ଦୃଷ୍ଟକଲେ

୩ । ଗ. ସ. ଅଣିମାକୁ

୧୦ । ଗ. 'ସେହି' ପାଠନାହିଁ

୪ । ଗ. ବୋଲନ୍ତି—ଦେବରାଏ

ଗ. ସେହି ସେ

୫ । ଗ. ଅଦର ଶାନ୍ତ

ଘ. ହେବା ସେହି ସେ

୬ । ଗ. ରୁଷଦିନ

୧୧ । ଗ. ଭଲଥାନ

ଗ. ସ. ପରଦିନ

୧୨ । ଗ. ସବୁ ରୂପମାନେ ଆସି ବୋଲିବେ

୭ । ଗ. ପାଠନାହିଁ

ଘ. ସ. ସବୁ ଦେବ ଦେବଣ ଆସିବେ

ସତତ ଭାବନାରେ ହୋଇଲେ ପ୍ରବେଶ

ଦାରକାରୁ ଆସିବେ ବସ ଦୃଷ୍ଟିଦେଶ

ଶୁଣିକରି ଧର୍ମପୁତ୍ର ଆନନ୍ଦ ହୋଇଲେ

ନକୁଳ ଦେଶରୁ ତୁମ୍ଭେ ଯିବଟି ବୋଇଲେ

ଅର୍ଜୁନକୁ ଚଢ଼େ ତୁମ୍ଭେ ଦେଶର ଗ୍ରୋସ୍ତ

ସୋମି ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭେ ମିଳିବେ ଚଢ଼େ ॥୧୯॥

ବେଶବରୁ ଶ୍ୟାମକୁ ଦେଶର ଆମ୍ଭେ ଯିବୁ

ସୋମି ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇବୁ

ଏମନ୍ତ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସେ ନରଣ ଚଢ଼େ ଚଳେ

ଯେ ଯାହା ସ୍ଥାନରେ ଯାଇ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚରଣ ଚିନ୍ତାକରି ନିରନ୍ତର

ବିଚିତ୍ର ଭାବନା ନଡ଼େ ଗାନ ॥୧୦॥

୧ । ଶ. ପ. ହୋଇବେ

୨ । ଶ. ପ. ଦେଶର

୩ । ଶ. ପ. ଗୋସ୍ତ—

“ପ୍ରବେଶ—ଦୃଷ୍ଟିଦେଶ”

୪ । ଶ. ପ. ନକୁଳକୁ ଦେଶ

୫ । ଶ. ପ. ବୋଇଲେ

୬ । ଶ. ପ. ଦୃଷ୍ଟି

୭ । ଶ. ପ. ସୋମି ଦୃଷ୍ଟି

୮ । ଶ. ପ. ମୁଣ୍ଡକୁ ଚଢ଼େ

ଶ. ମିଳିବେ

ପ. ମିଳିବେ

୯ । ଶ. ପ. ତୁମ୍ଭେ

୧୦ । ଶ. ପୋମି—ହୋଇବୁ । ପାଠକାହିଁ ।

ଶ. ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାଇ—ହୋଇବୁ

ପ. ଦୃଷ୍ଟିରେ ଯାଇ—ହୋଇବୁ

୧୧ । ଶ. ପ. ନିର୍ଣ୍ଣୟ

ଶ. ନିର୍ଣ୍ଣୟ

୧୨ । ଶ. ପ. ଚଳେ

୧୩ । ଶ. ପୋମି—ସ୍ଥାନରେ

ପ. ନେ ଯାହାର ସ୍ଥାନରେ ଯେ

୧୪ । ଶ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚରଣେ ଚିନ୍ତାକରି

ଶ. ଚିନ୍ତା ଚରଣେ

ପ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚରଣେ ଚିନ୍ତାକରି

୧୫ । ଶ. ପ. ଦେଶ

୧୬ । ଶ. ପୋମି ଧ୍ୟାନ ପାଠ—

ଶୁଣିଲେ ମୋହର ନେ ନ ଦେଖିବା ଦୋଷ

ତୁମ୍ଭ ଆଶାରେ ଯେ ଶିବ କଲ ମୁଁ ପ୍ରଦାୟ ।

ବିଂଶ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—ପିନ୍ଧୁତା<sup>୧</sup>

ଏମନ୍ତେ ଅଗ୍ୟା<sup>୨</sup> ତ ଶେଷ<sup>୩</sup> ପାଣ୍ଡବେ ବିରାଜ କରଣ ମନେ<sup>୪</sup>

ରାସତୁ<sup>୫</sup> ଶ୍ରାମକୁ ସଜରେ<sup>୬</sup> ଦେନଶ ବିଜୟ ଧର୍ମନୟନେ ସେ

ଧନଞ୍ଜୟ ଅଇଲେ

ଦ୍ରୋପଦ ସୁତା ଅନ୍ତନ୍ତ<sup>୭</sup> କୁଲେ ସେ

ସହଦେବ ନକୁଳ ମିଳିଲେ<sup>୮</sup> ସେ<sup>୯</sup> ଏକ ମେଳେ ଚତୁ<sup>୧୦</sup> ତଳଗଲେ ସେ ॥୧॥

ଶମୀ ବୃକ୍ଷତଳେ<sup>୧୧</sup> ପ୍ରବେଶ ହୁଅନ୍ତେ ରଜନୀ ହୋଇଲ ଶେଷ

ଏକ୍ଷ ସମୟ ସକଳ ଗୁଣି ଦେନ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ବ୍ୟାସ

ଦେଖି ପଞ୍ଚପାଣ୍ଡବେ

ପ୍ରଣମ୍ୟ<sup>୧୨</sup> କଲେ ଆନନ୍ଦେ ଭାବେ ସେ

ଆସି ପ୍ରବେଶ ସକଳ ଦେବେ ସେ ବଜାଇଣ ଦୁଃଖ<sup>୧୩</sup> ଉଚ୍ଛବେ ସେ ॥୨॥

୧ । ର. ପିନ୍ଧୁତା

୮ । ର. 'ସେ' ନାହିଁ

୨ । ନ. ବାସରେ

୯ । ଗ. ମୋମି ବୃକ୍ଷତଳେ

୩ । ଗ. ବିରାଜ କରଣ ମନ

୧୦. ସେମୀ ବୃକ୍ଷତଳେ

୪ । ଚ. ସଜରେ

୧୧. ସୋମି ବୃକ୍ଷତଳେ

୫ । ନ. ଧନୁର୍ଭୟ

୧୨ । ଘ. ପ୍ରଣାମ

ଘ. ଧନର୍ଭୟ

୧୩ । ଗ. ଦୁଃଖ

୬ । ଘ. ଅଇଲେ

ଘ. ଦୁଃଖ

୭ । ଗ. ଅଇଲେ

ବୁଝା ଛୁଦ୍ର ଇନ୍ଦ୍ର ଅଶ୍ୱତ୍ଥାମାନ' ତେଜଶ କୋଟି ଅମର

ସୁଧର୍ମ ସତ୍ତ୍ୱ ସ୍ୱର୍ଗରୁ' ଆଶି ସ୍ଥାପି' ଶର୍ମା ବୃଷ' ମୂଳର

ଅଭିଳେଖ ପୁଷ୍କର'

ଦେନ ସକଳ ଖର୍ଚ୍ଚରୁ' ନର ସେ

ସଙ୍ଗେ ଛନ୍ଦ୍ର ବହୁ ଚପିବର ସେ ପରବେଶ ହୋଇଲେ ସଭର ସେ ॥୩॥

ଦେବଗଣଙ୍କ ଚରଣ ପୂଜାକରି ପାଣ୍ଡବେ ହୋଇଲେ ତୋଷ

ଦ୍ୱାରକାରୁ ଘମକୃଷ୍ଣ ରଥ ଚଢ଼ି ହୋଇଲେ ଚଢ଼ି ପ୍ରବେଶ' ସେ

ଅଶ୍ୱପାଟ ମନ୍ତ୍ରଣୀ'

ସୁଭଦ୍ରା ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଆସି ସେ', ଅଭିମନ୍ୟୁ ତେଜରୂପ ଶଶି ସେ

କୃଷ୍ଣ ପୁଷ୍ପମାନେ ସଙ୍ଗେ' ମିଶି ସେ ସଙ୍ଗେ' ଶରଣର ପୃଷ୍ଠେ ବସି ସେ' ॥୩॥

ପୁଷ୍କରିକ' ପାଦେ ଦର୍ଶନ କରିଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହୋଇଲେ ତୋଷ'

କଳସମୟ ଦର୍ଶନ' କରି ଉଦ୍ଧା ହୋଇଲେ ଧର୍ମଙ୍କ ସୁତ' ସେ

୧ । ସ. ଦତ୍ତପାଳେ

୨ । ଚ. ଶ. ସର୍ଗରୁ

୩ । ଚ. ଆସି

ସ. ଅସିଅନ୍ତ

୪ । ଶ. ଚ. ସୋମି ବୃଷ

୫ । ସ. ସ୍ୱାଧୀନ

୬ । ଶ. କୋଟୀଏ ଖର୍ଚ୍ଚରେ

୭ । ଶ. ହୋଇଲେବ ପରବେଶ

୮ । ଚ. ଚ. ପାଟକପି'

ଶ. ପାଟମୟଶୀ

ସ. ପାଟ କପିସି

୯ । ଶ. ସଦ୍‌ବେ

୧୦ । ସ. ଅନ୍ତ ସେ

୧୧ । ଚ. କୃଷ୍ଣପୁଷ୍ପମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ

୧୨ । ଚ. ଶ. 'ସଙ୍ଗେ' ପାଠ ନାହିଁ

୧୩ । ଚ. ପୁଷ୍କରେ ବସି ସେ

ଶ. ପାଠ ନାହିଁ ।

୧୪ । ଚ. ପୁଷ୍କରିକ

ସ. ପୁଷ୍କରିକ

୧୫ । ଚ. ଶ. ସ. ଦ୍ରୁପଦ

୧୬ । ଶ. ସ. ହେଲେ ହରଷ

୧୭ । ଶ. ହୋଇଲେବ ଧର୍ମ ପ୍ରିୟ

ସ. ସ. ହୋଇଲେବ ଧର୍ମ ପ୍ରିୟ

ଶୁଣିପାଣ୍ଡବେ ଥିଲେ

ସମକୃଷ୍ଣ ପାଦେ ପ୍ରଣମିଲେ ସେ'

ଦେଖି ସକଳେ ଆନନ୍ଦ ହେଲେ ସେ, ଅଭିମନ୍ୟୁ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ସେ ।୫।

ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଚରଣ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ' କୁମରମଣି

ଜଣେ ଜଣେ ତାଙ୍କୁ ଆଲିଙ୍ଗନ କରି କୋଳରେ ଧରିନ୍ତୁ ଆଣି ସେ'

ପୁତ୍ର ଦେଶଣ ସୁଭାଷା ମିଳ ସେ

ତାଙ୍କ ପାଦେ କଲେ' ନିଜଗୁଳ ସେ, ଓଢ଼ିଗିଲେ କୃଷ୍ଣ ସବଦାନୀ ସେ' ।୬।

ଧୌମ୍ୟ ପୁରୋହିତେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇଲେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ' ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦେଶ

ଯୋଗୀ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଯଶ ଚପା ପ୍ରବେଶ ଦେବଭୂଷି ଶଙ୍ଖମୁଖ ସେ'

ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ପାଣ୍ଡବେ

ନମସ୍କାର କରି ପ୍ରୀତିଛବେ ସେ'

ସବେ ମିଳନ୍ତୁ ସେହି ଠାବେ ସେ, ଯେ ଯାହାରେ ଦେଶନ୍ତ ଉତ୍ତରେ ସେ ।୭।

ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବଙ୍କୁ ମାର୍ଜନା କରଇ ହବ୍ୟ ବାସ ପିତାଭଲେ

ମୁକୁଟ କଣ୍ଠ ଅଙ୍ଗ' ଆଭରଣ କୃତେର ଆଣି ଖଞ୍ଜିଲେ ସେ

ପୁଣି ଚର୍ଚ୍ଚି ପବନ

ଶ୍ରୀ କର୍ପୂର କପୁଷ୍ପ ଚନ୍ଦନ ସେ

କଲେ ଅଙ୍ଗରେ ଆଣି ଲେପନ ସେ, ଖଞ୍ଜି ଅମଳାଶ ପୁଷ୍ପମାନ ସେ' ।୮।

୧ । ପ. ଉଦୟିଲେ ସେ

୨ । ଚ. ପ. ପଦେ ଚରନ୍ତୁ

ଖ. ପ୍ରସନ୍ନ କରେଇ

୩ । ଗ. ଧନ୍ତେ ରାମେଷ୍ଠି ସେ

ଘ. କୋଳରେ ଧରିଣ ଚନ୍ଦ୍ରନ ପଥନ୍ତୁ ଅଣି ସେ

୪ । ଚ. ପାଦେକରେ

ଖ. ପାଦକରେ

୫ । ଚ. ନାଶ ସେ

ଗ. ସ. ବାଳ ସେ

୬ । ପ. ଅଜେଇ

୭ । ପ. ଘଣ୍ଟି ଘଣ୍ଟି ପ୍ରବେଶ ଦେବଭୂଷି

ପ୍ରହ୍ଲାଦ ସେ

୮ । ପ. ଶ୍ରୀପୁରବେ ସେ

୯ । ଚ. ଶ. ସୁସମାନ ସେ

ଘ. ଶ୍ରୀ ଦବ୍ୟମାନ ସୁସମାନ ହେ

ଦୃଢ଼ସ୍ଥ ସହଦେବ ଭୁଲେ' ଘେନି ନଶାଇଲେ ଅନୁକୂଳ  
 ସୁଧର୍ମ ସଂଗ୍ରହେ ଧର୍ମସୁତ ଭଜେ ପ୍ରାଣେ ପଡ଼ନ୍ତି' ମଙ୍ଗଳ ସେ  
 ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର' ଶବ୍ଦ,  
 ଗଣିକାଏ ହୁଳହୁଳି ନାଦ ସେ  
 ବିପ୍ରେ ଭବ୍ୟଭାବେ ଭୁବିବେଦ ସେ' ଶାଶାଧର' ନାଚନ୍ତି ନାରଦ ସେ ॥୧॥  
 ଲକ୍ଷେକ ଖେ ଆଗରେ ଫୁଲୁଅଛି ଲକ୍ଷେ' ମଙ୍ଗଳ ମହୁଗା  
 ନାନା ବାଦ୍ୟମାନ ସୁସ୍ବରେ ବାଜନ୍ତି ନୃତ୍ୟ କଲେ ଅପସରା ସେ'  
 ଗଜବର୍ଦ୍ଧକ ଗାୟନ  
 ମୋହୁଅଛନ୍ତି' ସକଳ ମନ ସେ  
 ଦେବଭୂଷି ଯେତେ ବିପ୍ରଜନ ସେ' ରଥଜଳ ବହୁ ଅଶ୍ବସନ୍ଧ୍ୟ ସେ' ॥୧୦॥  
 ସବରୂଷିମାନେ ସୁଧର୍ମ' ମୁଦ୍ରାରେ ପଞ୍ଚାମୃତ ଆଶିଦେଲେ'  
 କୋଟିଏ ଶ୍ରୀଧନଳ ଏକ ମେଲେଣି ଅଭିଷେକ' କରାଇଲେ ସେ  
 ଶିରେ ବାନ୍ଧିଲେ ପାଟ  
 ଅଙ୍ଗେ ଶୋଭା କରନ୍ତି ମୁକୁଟ' ସେ  
 ତେଜ ଦିଶିଲେ ସେ ଧର୍ମ ରାଜ' ସହଦେବ ଭବ୍ୟ' ନିକଟ ସେ' ॥୧୧॥

୧ । ଶ. ସଙ୍ଗେ

ସ. ଦୃଢ଼ସ୍ଥ ସହଦେବ ସଙ୍ଗେ

୨ । ଗ. ଭବ୍ୟଭାବ

୩ । ଗ. ସ. ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର

୪ । ଗ. ଗ. ସ. ଚକ୍ରବେଦ ସେ

୫ । ଗ. ବିଶାଧର

୬ । ଗ. ଲକ୍ଷେକ ଖେ—ଲକ୍ଷେକ

ଗ. ଲକ୍ଷେକେ—ଲକ୍ଷେ

ସ. ବାଜୁଅଛି ଲକ୍ଷେ

୭ । ଗ. ସୁଗନ୍ଧ

ସ. ସୁଧରେ

୮ । ଗ. ଅପସରା

ଗ. ନୃତ୍ୟକରେ ଅପସରା ସେ

୯ । ଗ. ମୋହୁଅଛି

୧୦ । ଗ. ଶ୍ରୀଧନ ସେ

୧୧ । ଗ. ରଥଜଳ ଅଶ୍ବସନ୍ଧ୍ୟ ସଙ୍ଗେ ସେ

୧୨ । ଗ. ରୁଷିମାନ ସୁଧର୍ମ

ସ. ସମସ୍ତ ଶ୍ରୀମାନେ ସୁଧର୍ମ

୧୩ । ଗ. ଗ. କଲେ

୧୪ । ଗ. ଏକ ମିଳଣ ଅବସେଷ

୧୫ । ଗ. ସେଇ । କରନ୍ତି ମୁକୁଟ

ଗ. କହି ଯୋଗ କରନ୍ତି ମୁକୁଟ

ଗ. ସେଇ କହି କରନ୍ତି ମୁକୁଟ

ସ. ଯହିଁ ଯୋଗ କରନ୍ତି ମୁକୁଟ

୧୬ । ଗ. ଗ. ସ. “କେ—ରାଜ” ପାଠକାଳୀ

୧୭ । ଗ. ଗ. ରୁଷିଭାଗ

୧୮ । ଗ. ଗ. ଶ୍ରୀଧନ ରୁଷି

ସ୍ୱପ୍ନସେନ ଶ୍ରେଷ୍ଠମୟ' ଡାଳନ୍ତି କୋଳେ ଦ୍ରୋଣେ ନୟନ  
 ବାଉଁଶେଣ ପାଟ ଖଣ୍ଡା ଦେନ ପାଦେ' ରହିଛନ୍ତି ଫାଲଗୁନ ସେ  
 ବାଉଁଶାଢ଼ାଳୀ ଭୂର'

ପାଟ ଅଶ୍ରୁଗଳ ସଞ୍ଚରେ ସେ

ନାଦ ଉଚ୍ଛ୍ୱସ୍ତୁ ଶବ୍ଦସ୍ୱର ସେ, ପୁଷ୍ପ'ବୃକ୍ଷ' ନରନ୍ତି ଅମର ସେ ॥୧୬॥

ଏଡେନ ମହାଉଦୟ' ଦେଉଅଛି ତମକ ପଡ଼େ ଅବନ'

ପାଟିକୋଣ ଛଡ଼ା ମଦଦେଶକୁ ସେ' ନ ଶୁଭର ଚର୍ଚ୍ଚି ଧୂଳ ସେ

କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ମାୟାରୁ

ମାୟା ପଟଳ ମାନଙ୍କ ଗୁଣ ସେ

ଦୁଃ କର ସେ ପାରନ୍ତି ଦାରୁସେ', ତାର' ମନ୍ତ୍ରମା କେ କହୁଥାନ୍ତି ସେ' ॥୧୭॥

ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ଉତ୍ତର ଦେଖିକରି ଧ୍ୟାନ ହୋଇଲେ ଭରସ'

ଭାଳନ୍ତି ମନରେ ଏହାଙ୍କର କରେ କୁରୁବୀର ହେବେ ନାଶ' ସେ

୧ । କ. ର. ଦେବ ରାମର

୨ । କ. 'ପାଦେ' ପାଠନାହିଁ

୩ । ଖ. 'ବାଉଁଶ—ଭୂର' ପରେ—'ନାଦ

ଉଚ୍ଛ୍ୱସ୍ତୁ ଶବ୍ଦସ୍ୱର ସେ'

୪ । କ. ପ. ଧୂଳ

୫ । ପ. ଏଡେନ ମାୟାଉଦୟ

୬ । ଖ. ମେଦନ

ପ. ମେଦନ

୭ । ପ. ସେ ମେଦଦେଶକୁ

୮ । ଖ. "ବାଉଁଶାଢ଼ାଳ—ଭର୍ଚ୍ଚି ଧୂଳ ସେ

ପାଠନାହିଁ ।

୮ । କ. ଅଶ୍ରୁଗଳ

ଖ. ଭରପାଲେ କେଡ଼ି

ଘ. ଦୁଃ ନେ କରପାଲନ୍ତି

୯ । କ. ମେଦୁ ସେ

୧୦ । ଖ. ଭାଳ

୧୧ । କ. "ତାର—କହୁଥାନ୍ତି ସେ" ପାଠନାହିଁ

୧୨ । ଖ. ଦୂରସ

୧୩ । ଖ. କୁରୁବୀର ନାଶ

ଘ. ଏହାଙ୍କ ଭରସେ କୁରୁବୀର ହେବେ

ନାଶ

ଏହା ଚନ୍ଦ୍ର ମଞ୍ଜନ

ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଉଅଛି ଜନ ଜନ ସେ

ମନ୍ତ୍ର ଚଳକୁ କଲେ ବଦନ ସେ, ତାହା ଦେଖିଲେ ଭୀମସେନ ସେ ॥୧୪॥

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଛମ୍ପରେ ନିଶାଦଲେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭକ୍ତସମେତ ଭରସ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବୋଲନ୍ତି କେବଣ କାରଣେ ପରାନ୍ତର ତାଙ୍କ ପାସ ସେ

ବୃନ୍ଦାବର ଅଇଲେ

ରାମ ଛମ୍ପରେ ଯାଇ ମିଳିଲେ ସେ

କର ଯୋଡ଼ ତାଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ ସେ, କମ୍ପା ଭରସ ହୁଅ ବୋଲିଲେ ସେ ॥୧୫॥

ସୁଧୂର୍ବିକର ଅଭିଷେକ ଦେଖିଣ ସକଳେ ଦେଲେ ଆନନ୍ଦ

କେବଣ କାରଣେ ଶୁଣିଗଲ ଏବେ ତୁମ୍ଭ ମୁଖ ଅଭିବଦ ସେ

କମ୍ପା ବସିଲ ମାନେ

ନି କ ଦୋଷ ବଲ୍ଲ ଆମ୍ଭେମାନେ ସେ

କେତେ କଷ୍ଟ ପାଇଅଛି ବନେ ସେ, ତପ୍ତା ନ ବସଇ ତୁମ୍ଭ ମନେ ସେ ॥୧୬॥

୧ । ଚ. ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ

୨ । ଚ. ସ ଚିତ୍ର

୩ । ଚ. ହରିହର

୪ । ଚ. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର

୫ । ଚ. କରାନ୍ତ

୬ । ଚ. ପୁରୁଷୋତ୍ତମ

୭. ପରାନ୍ତର

୮ । ଚ. ଚନ୍ଦ୍ରମେ

୮ । ଚ. ଶ. କମ୍ପା

୯ । ଚ. ସୁଧୂର୍ବିକର

୧୦. ସୁଧୂର୍ବିକର

୧୧. ସୁଧୂର୍ବିକର

୧୨ । ଶ. ଅଭିଷେକ

୧୩ । ଶ. ସମସ୍ତେ

୧୪ । ଶ. ପାରାନ୍ତର



ଅଭିମନ୍ୟୁ ତୁମ୍ଭ ସୋତର ଭଗିନୀ ସେ ଓଗ୍ରୋଧଇଁ ନ କଲ  
କରିବକର ବିଷରେ ପଡ଼ଣି କୁଟିବୁଣି ଆତରଲ ହେ

ଏଡ଼େ ସାହାସ କର

ପାପ ବୁଝି କମ୍ପାଁ ମନେ ଧର ହେ

ବୁକୁ ଛଡ଼ି ପିଠି କୋଳ କର ହେ, ଆପେ ଆପଣା ମହଲ ସାର ହେ ॥୧୬॥

ତୁମ୍ଭ ବିଷରେ ଜହର ସର କର ବିଷ ଲୁହ ଦେଲେ ମୋତେ

କପଟ ପଣରେ ସମସ୍ତ ଜଣି ଦ୍ରୋପଦୀ ଅବସ୍ଥା କେତେ ହେଁ

ସବୁ ତୁମର କୁଟି

କନେ ବିହ୍ୱଳ ଆମକୁ କଷ୍ଟ ସେ

ଏତେକହେଁ ନ ପୂରାଇ ପେଟ ହେ, ଏବେ ହେଉଅଛି ଛଟପଟ ହେଁ ॥୧୭॥

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ଶତେଁ ଭାଇକ ମାରିବ ଦେଖୁଥିବ ତୁମ୍ଭ ଆଖି

ଦୁଃଖାସନର ଭୁଜିଁ ଉପାଡ଼ିବ ତା ରଖିପାରିବ ଟିକ ହେଁ

ଶୁଣି କୋପରେ ରାମ

ତାଳଧୁନରେ କଲେ ବିଶ୍ରାମ ହେ

କଳକେଳ ଦ୍ୱାରାବଣୀ ଗ୍ରାମ ସେ, ଚହଁ ପାଲଟିଁ ଅଇଲେ ରାମ ସେ ॥୧୮॥

୧ । ଚ. ଓଗ୍ରୋଧ

୨ । ଚ. କରବକର ବିଷରେ ମାଡ଼ଣ

ସ. ଭରସାବଦ୍ଧ ରୂପରେ ସେବେ ପଡ଼ି

୩ । ଚ-ର. କୁଟି

ସ. କୁଟି

୪ । ଚ. ଶ. କପାଁ ପାପବୁଧ

ସ. କପାଁ ପାପବୁଧ

୫ । ଶ. ଆଉ

ସ. ଆଉ

୬ । ସ. କୋଳ ପିଠିକର ହେ

୭ । ଶ. ଉଦୁର

୮ । ଚ-ସ. ବିହ୍ୱଳ

୯ । ଚ. ଦେଖଣ ଦୁଃଖ ଅବସ୍ଥା

ସ. ଦ୍ୱାରାବଣୀ ଗ୍ରାମ ଅବସ୍ଥା

୧୦ । ଶ. କେତେ

୧୧ । ଚ-ସ. କୁଟି

୧୨ । ଚ. ଏତେକହେଁ

ସ. ଏତେକହେଁ

୧୩ । ଶ. “ଏବେ—ଛଟପଟ ହେଁ” ପାଠନାହିଁ

ଚ-ସ. ହେଉଅଛି ଛଟପଟ

୧୪ । ଚ. ବିହ୍ୱଳ ଅବସ୍ଥା

ସ. ହେତେ

ସ. ଦୁଃଖାସନ ହେତେ

୧୫ । ଚ. ଶ. ଦୁଃଖାସନ ଭୁପ

ସ. ଦୁଃଖାସନରେ ଯେ ଭୁପ

୧୬ । ଚ. ଛେପାଶବୁଟିକ ହେ

ସ. ରୁ ଛେପାଶବୁଟିକ ହେ

୧୭ । ଶ. କେଉଟି

ଏମନ୍ତେ ସୁଧୂଷି ଦେବ' ଅଭିଷେକ' ସାରି ଦେଲେ ବଦାପନା

ଜୟ ଜୟ ଧ୍ବଜ ସମସ୍ତେ' ଶୁଭକ୍ଷି ହୋଇଣ ଆନନ୍ଦମନା ସେ

ସବେ ମେଲଣି ଦେଲେ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ' ଦାରକାପୁରକୁ ଗଲେ ସେ

ଅଭିମନ୍ୟୁ' ସୁଭଦ୍ରାଙ୍କ ଭୂଲେ ସେ, ଯାଇ ନିଜ ମନ୍ଦିରେ ମିଳିଲେ ସେ ।୨୦।

ଦେବସଭା ଦେନିଗଲେ ଦେବଗଣ ଋଷି ବିପ୍ରମାନେ' ଗଲେ

ପଞ୍ଚ ପାଣ୍ଡବେ ଦ୍ରୋପଦୀ ଦେନି ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ମୂଳରେ' ରହିଲେ ସେ

ଯେହା ଆତ୍ମଧ୍ୟ କର

କବିର ଗଳ ଅମରପୁର ସେ

ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ହୋଇଲ' ଅନ୍ତରେ ସେ, ପଞ୍ଚଭାଇ' କରନ୍ତି ବିଦ୍ବର ସେ ।୨୧।

ଶ୍ରୀମ ଜଣାଇଲେ କେବଣ ଠାକୁ' ତଳେ କରବା ଶ୍ରେ ଦେବ

ସୁଧୂଷି' "ବୋଲନ୍ତି" ମଦଦେଶେ ପିତା ବିରାଟ ଦେଖୁ ଉତ୍ତର ସେ

୧ । ୦. ଜନେଷ୍ଠୀ ଦେବଙ୍କ

୩. ନୃସିଂହ ଦେବଙ୍କ

୨ । ୧. ଅଭିଷେକ

୩ । ୩. ସ. ଉତ୍ତରେ

୪ । ୦-୩. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

୧. କୃଷ୍ଣ

୫ । ୦ ୩. ଅଭିମନ୍ୟୁ

୧. ଅଭିମନ୍ୟୁ

୬ । ୧. ବସନ୍ତ

୭ । ୦. ଦୁପ୍ପତ୍ତ ଦେନି ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣ ମୂଳରେ

୩. ଦ୍ରୋପଦୀ ଦେନି ଶ୍ରୀମ କୃଷ୍ଣ ଭଳରେ

୧. ଦ୍ରୋପଦୀ ସଙ୍ଗେ ଦେନି ଶ୍ରୀମ କୃଷ୍ଣ

ମୂଳରେ

୮ । ୦ ୩ ଶ୍ରୀମ - ଦୋସଲେ

୧. ଶ୍ରୀମ - ଦୋସଲେ

୧ । ୧. ପାଞ୍ଚଭାଇ

୧୦ । ୧. ଠାକୁରେ

୧୧ । ୦ ନ-ନୃସିଂହ

୩. ସୁଧୂଷି

୧. ସୁଧୂଷି

୧୨ । ୧ ବୋସଲେ

କେଉଁ ପ୍ରକାରେ ପିତା'

ଅଭିଷେକ' କୁମି ନ ହୁଇବା ସେ'

ଯାନ ନାହିଁ କାହୁଁ ସେ ଆଖିବା ସେ, ଶ୍ରାମ' ବୋଲେ ମୋ ବୋଲି ଦେଖିବା ସେ' ॥୨॥

ସମସ୍ତେ ମୋହର' ଅଳେ ଆସିବସ ଶୂନ୍ୟ କରିବା' ଗମନ

ଶୁଣିଣ ଆନନ୍ଦେ ଶ୍ରାମଙ୍କ ମସ୍ତକେ ବିଜୟ ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ ସେ

ଧନୁ ନାସନ କରି'

ଦ୍ଵାପଦ ସୁତା ଅଛନ୍ତି କୋଳର ସେ'

ଧନଞ୍ଜୟ' ଦକ୍ଷିଣ କରିବ ସେ'', ଭାକୁଅଛନ୍ତି ଶ୍ଵେତ' ଶୂନ୍ୟର ସେ' ॥୨୩॥

ବାମ କରିରେ ନକୁଳ ବାର କସେ ଶ୍ଵେତହସ' ଧନୁ କରେ

ବିକିଣ' ଭୁଲେ ସହଦେବ ରଞ୍ଜଣ' ଆକଟ ପକାନ୍ତି ଧୀରେ ସେ

ପ୍ରବନର ନନ୍ଦନ'

ବେନିଗଦା କରେଣ ଶୋଭନ ସେ'

କରୁଛନ୍ତି ଶୂନ୍ୟରେ ଗମନ' ସେ, ମଦ ଦେଶେ ପ୍ରବେଶ କହନ' ସେ ॥୨୪॥

୧ । କ. କର ପ୍ରକାରେ ଜବ

ଘ. କର ପ୍ରକାର ଜବା

୨ । ଘ. ଅଭିଷେକ

୩ । କ. ହୁଇବ

୪ । କ. ଶ୍ରାମ ଅଖିମ ନେ

ଘ. କାହୁଁ ଅଖିମା ସେ

୫ । କ. ସେମନ ସେ

ଘ. ଶେବା ସେ

ଘ. ସେନମା ଦେ

୬ । କ. ଶ. ମୋହୋର

୭ । ଘ. କରବ

୮ । ଘ. କର

୯ । ଘ. କେ'ହର ସେ

ଘ. ଛନ୍ଦା ଗୋଡର ସେ

ଘ. ଗୋଲର ସେ

୧୦ । କ. ଚନ୍ଦ୍ରବିଧୁ

ଘ. ଅୟନରୁ

ଘ. ଧନର୍ଜୟ

୧୧ । ଘ. କେରେ ସେ

୧୨ । କ. ଘ. ସେତ

ଘ. ଶୁକ୍ରଅଛନ୍ତି ସେତ

୧୩ । ଘ. ଶୂନ୍ୟରେ ସେ

୧୪ । କ. ସେତହସ

ଘ. ନକୁଳ ଧବତର ସେତହସ

ଘ. ବର ବହୁ ସେତହସ

୧୫ । କ. ଶ. ଦକ୍ଷିଣ

ଘ. ଡାହାଣ

୧୬ । ଘ. ଦକ୍ଷିଣ

୧୭ । ଘ. ଶୂନ୍ୟର

ଘ. ଘ. ପ୍ରବନର ନନ୍ଦନ

୧୮ । ଘ. ଅଳ୍ପ ବେନିଗଦ ସେ

୧୯ । ଘ. ସଞ୍ଚାର

୨୦ । ଘ. ସହର

ନନ୍ଦ ଲୋକେ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଲେ ବୋଲିଲେ 'ଦେଖ ଦୁର୍ଲଭ  
 କୁନ୍ତ', ସଇନ୍ଦବ-ବୃହନାସ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ କି ଗୋପାଳ ବହେ' ବଲଭ ଦେ'  
 ଶୂନ୍ୟ ଗମନ କରି  
 କେ ବୋଲଇ ଦେଖ' ବୃହନାସ୍ତ୍ର ସେ  
 ପୁରୁଷ ବେଶ ଧରେ କି କରି ସେ', ସାଇବେଶେ ସବେ ଶହ' ଧରି ସେ ॥୨୫॥  
 ବନା ଅଭିଷେକ ପ୍ରାଏ ବଶୁଛନ୍ତି ଛଡ଼ ଆଳଟ ଲୁମ୍ବର  
 କୁନ୍ତକ କୋଳେ' ସଇନ୍ଦ, ବଢ଼ିଛନ୍ତି' ମୋହୁଛନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରପୁର ସେ  
 ଏ ସମୟ ମାରୁତ  
 ନୃପ ଆସ୍ଥାନେ' ମିଳେ ଚଢ଼ତ ସେ  
 ସିଂହାସନରେ' ଧର୍ମ ନିପତ ସେ', ତଳେ କଲେ ଦେଖଣ ଦୃଷ୍ଟି' ସେ ॥୨୬॥

୧ । ଶ. ବୃହନ୍ତା ଦେ ବୋଲେ

ଗ. ଆହୁର୍ତ୍ତ ବୃହନ୍ତା ଦେବେଲେ

ଘ. ଅଭିଷି ବୃହନ୍ତା ଦେ ବୋଲେ

୨ । ଚ. ଘ. ଦ. ଚୋଗ୍ର

୩ । ଶ. ସଇନ୍ଦ ବାଗପାଳ-ଗୋପାଳ ବହେ

ସମସ୍ତ ବହେ

୪ । ଘ. ଦୁର୍ଲଭ ସେ

୫ । ଚ. 'ଦେଖ' ପାଠ ନାହିଁ

ଘ. କେବୋଲେ ଦେଖ

୬ । ଶ. ଏଡ଼ବେଶ ହୋଇଲନ୍ତି କି କରି ସେ

ଘ. ବେଶ ଧରିଲେ ସେ

୭ । ଶ. ସବେ ସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥା

୮ । ଘ. ଦଳ ଅଭିଷେକ ପ୍ରାଏ ହୋଇଛନ୍ତି

ଘ. ଦଳ ଅଭିଷେକ—ବିପୁଛନ୍ତି

୯ । ଚ. ଘ. ଚୋଗ୍ର କୋଲେ

ଘ. ଚୋଗ୍ର କୋଲେ

୧୦ । ଚ. ବଢ଼ିଅଛନ୍ତି

ଘ. ବଢ଼ିଅଛନ୍ତି

୧୧ । ଚ. ଶ. ଆସ୍ଥାନେ

ଘ. ନୃପ ଆସ୍ଥାନେ

୧୨ । ଚ. ଶିଂହା ଅସନେ

ଘ. ସିଂହ ଅସନେ

ଘ. ପାଠ ନାହିଁ

୧୩ । ଘ. ପାଠ ନାହିଁ

୧୪ । ଶ. ଘ. ଦ୍ରୋପଦ ସେ

ସଦୃଶେ ଧୀରେ ଆଲଟ ପକାନ୍ତି ପାବକ ମଧ୍ୟେ ଅର୍ଜୁନ

ଧନୁଶର କରେ ଧରି ରଞ୍ଜିତ ହାର ଜଗେଁ ଶ୍ରୀମଦେବ ସେ

ଦିବ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରମୁଦେଁ

ଯାଇଁ ନଶାଇଲେକ ଡରର ସେଁ

ଶୁଣିବରୀ ରଜା କୋପରରେ ସେଁ, ଅଶ୍ରୁ ପଳା ଧଇଲେକ କରେ ସେଁ ॥୨୩॥

ଜାଣିଣ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଉତ୍ତର କୁମାର ଓରାଳିଲେ ତାକୁଁ ବାଟ

ନୃପତି ବୋଇଲେଁ ପ୍ରତି ପ୍ରତି ମୋତେ ଛେଦିବ ମୁଁ ବୁଦ୍ଧରଟଁ ରେ

ଶୁଣ ହେ ନନ୍ଦନ

ବୁଦ୍ଧ ଆଉ ଦେଖିଲ ନନ୍ଦନ ହେଁ

କୋନ୍ତ ବସିଲ ରଜ ଆସନ ହେଁ, ଭୃତ୍ୟପଣେ ନେଉଥିଲ ଦନ ହେ ॥୨୪॥

କଷ୍ଟେଁ ମରଣେ ଉରସା ପାଇଲ ମୁଁ ଯେଣୁଁକଲ ଓହ୍ଲୋଧ

ସରସ୍ତ୍ରୀକ ନେଇ ମହାଦେବଁ କଲ ମୋ ରଜ୍ୟ ନେବାକୁ ଶଧ ହେଁ

୧ । ଚ. ଧନୁନାଦନ

୨ । ସ. ରଞ୍ଜି

୩ । ପ୍ରମୁଦ

୪ । ଶ. ଜାଇ ନଶାଇଲେକ ଡରର ସେ

୫ । ଶ. କୋପରରେ ସେ

ସ. କୋପରର ସେ

୬ । ଚ. ଅର୍ପା ଫଳ ଧଇଲେକ କରେ ସେ

ଶ. ଶ୍ରୀ ଜା ପଳା ଧଇଲେ କରେ ସେ

ଗ. ଫଳକୁ ଧଇଲେ କରେ ସେ

ଘ. ଫଳକ ଧଇଲେ କରେ ସେ

୭ । ସ. ଉତ୍ତରକୁମର

୮ । ଚ. ଉତ୍ତରାଳିଲେ ତାକୁଁ

ଘ. ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଆରଲେକେ

୯ । ଚ. ବୋଲନ୍ତି

ଘ. ନୃପତି ବୋଲନ୍ତି

୧୦ । ଚ. ଚୋନ୍ତରଟ ହେ

ଘ. ଚୋନ୍ତରଟ ହେ

୧୧ । ଶ. ଶୁଣେ ନନ୍ଦ ଅଛୁ ବୁଦ୍ଧପେନାରେ

ଗ. ବୁଦ୍ଧ ବସିଲ ରଜଆସନ

୧୨ । ଚ. ସ. କୋନ୍ତ—ରାଜା ଆସନ

ଘ. ବୁଦ୍ଧପ୍ରାଣ ଦେଖିଲ ନନ୍ଦନ

୧୩ । ସ. କଷ୍ଟେ

୧୪ । ଘ. ମହାଦେବ

୧୫ । ଚ. ନେମାକୁ ପ୍ରତି ହେ

ଘ. ନେମାକୁ ସଧ ହେ

ଏଡେ ଭରସା ତାର  
ମୁଁ ସେ ସମସ୍ତିଲି ଅଧିକାର ହେ  
ସନ୍ନିପତ୍ତା ସେ' ଧର୍ମପୁତ୍ରର ହେ, ତେଣୁ କଳିଲ ହୃଦୟ ମୋର ହେ ॥୨୯॥  
ବଳର ସୁଷକାରକୁ ହାତ କଲି ଭ୍ରମି କ ଗୋପାଳ ବେନି  
ବୃହନାଶକୁ ଘେନି ମେଲି ବାନ୍ଧଲି ଗୁନା ହେବାକୁ କୁର୍ୟ୍ୟାମା ହେ  
ଶୁଣ କୁମର ବର'  
କୁମ୍ଭେ ଜଣିଲ କୁରୁଆଟର ହେ'  
କେନ୍ଦ୍ର ସହସ୍ର ଏ ଅପକାର ହେ', କେତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଇ ମାର ହେ' ॥୩୦॥  
ଉତ୍ତର ବୋଲନ୍ତି ଶୁଣ ମୋର ବାଣୀ ଧୀର ହୋଇ ଏବେ ବସ  
ପଶାରେ ହାରି'' ପାଣ୍ଡବ ପାଞ୍ଚଭାଇ କଲେ ଆସି ବନବାସ ହେ  
ଦ୍ରୋପଦ ଘେନି'' କୁଲେ  
ବାର ବରଷ ବନେ ବସିଲେ'' ହେ  
ପୁଣ ତୋର ଗନ୍ଧରେ ଭସିଲେ'', ଏଥୁ ଅଗ୍ୟାତେ ଦିନ ସେ'' ନେଲେ ହେ ॥୩୧॥

୧ । ପ. ସମସ୍ତିଲି

୬ । କ. ଝି ବର

୨ । ଉ. ପ. ଏ

୭ । ଉ. ଆଠଇ ହେ

୩ । ଉ. ସତକଲ

୮ । ଉ. ପ. ଅପକାର ହେ

୪ । କ. ଝ. ବୃହନାଶକୁ, ଗ. ବୃହନାଶକୁ

୧ । ଝ. ୨୧ ଓ ୩୦ ପଦର ପାଠନାହିଁ ।

୫ । ଉ. ପେନ ସେ ମେଲି ବାନ୍ଧୁ

୭. ଗୋପବ ଅଧିକ ପାଠ—

ତା ଶିତ ଯାଣି ପସାକାଠୀ ମାଇଲି ସେ ଗୁରୁ ଧରିଲୁ ମୋତେ  
ତୋର ବୋଲି ଯାହା ତା ପାଦେ ପଡ଼ିଲି ନିର୍ଭୀବ ହୋଇଲି ତତେ

କୁଟ ବୁଧ ତାହାର

ସେହୁଦିନ କଲ ଅପକାର

ଆଜ ହେଉଛି ତାର ପିର, ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟା ହଉ ସେ ମୋହର

୧୦ । ଉ. ପ. ହାରିଣ

୧୩ । କ. ଝ. ପ. ସୁ—

୧୧ । କ. ଝ. ଘେନଣ

ଭସିଲେ ପାଠ ନାହିଁ ।

୧୨ । ପ ବୁଲିଲେ

୧୪ । ଉ. ଅଗ୍ୟାତ ଦିନ ସେ

ପ. ଅଗ୍ୟାତରେ ଦିନ ।

କୁନ୍ତଳଟି ଯେଟି ଧର୍ମକ' ନନ୍ଦନ କୁନ୍ତୀ' ଯେଣୁଟି ନନ୍ଦନ'

ବଳର ସୁପକାର ଯେତୁ ହୋଇଲେ ସାକ୍ଷୀ' ସେତୁ ପାଦେନ ହେ

ଅର୍ଜୁନ ବୃହନାସ'

ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ର' ବେଳ ଅପସରା'

ତେଣୁ ନୟନର ରୂପଧର ହେ' ନାଟ ମନ୍ଦିରେ ବିନୟ' ନର ହେ ୩୨୩

ଦ୍ରୌପଦୀ ଶ୍ରେଣୀ ନାମରେ' ରହିଲେ ଯାହାକ କେଶ ମୁକୁଳ

ଦୁଃଶାସନ ଭୁଜ ଶ୍ୟାମ ଉପାଡ଼ିବେ' ଧରିଛୁ ତାଙ୍କର ବାଳ ହେ

ଏହି ନକ୍ଷା ତାଙ୍କର

ଯେଟି ନକୁଳ ସେ ଗ୍ରହୀତାର ହେ

ଅଶ୍ୱମେଧ କୁମାରକ କୁମର ହେ', ଅଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟା ସେ' ସାଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ହେ' ୩୩୩

ସହଦେବ ଯେଟି ସାକ୍ଷୀତେ ଗୋପାଳ ପୃଥ୍ୱୀନାକୁ' କଲେ ବଶ'

ଏହା ନ ଜାଣି ମନ୍ତ୍ରକୁ ବୋଲି ପିତା କରନ୍ତୁ ତାହାକୁ' ରେଷ ହେ

୧ । ଡ. ଗ. ସ. ତୋନ୍ତୁରଟ

୨ । ଗ. ଧର୍ମର

୩ । ଡ. ଗ. ସ. ନୋନ୍ତୁ

୪ । ଗ. ନାହାର ନନ୍ଦନ

ସ. କେଶସେ ନନ୍ଦନ

୫ । ସ. ମାୟାରେ

୬ । ଡ. ପାଠ ନାହିଁ

୭ । ଡ. ଗ. ସାପ

୮ । ଗ. ଅପସରା ସେ

୯ । ଗ. ନାଟ ମନ୍ଦିରେ ବିନୟ ସେ

୧୦ । ଗ. ମନ୍ତ୍ରରେ ବିନୟ

୧୧ । ଗ. ନେଣୁ ନୟନର ରୂପଧର ସେ

୧୨ । ଡ. କୁନ୍ତଳ ସନ୍ତତି ରୂପରେ

୧୩ । ଡ. ସ. ମୁଦଳ

୧୪ । ଡ. ରୂପ ଉପାଡ଼ିବେ

ସ. ଦୁଃଶାସନ ଭୁଜ ଉପାଡ଼ି

୧୫ । ଡ. ବାଳ ହେ

ସ. କୁମର ସେ

୧୬ । ଗ. ବିଦ୍ୟାରେ

୧୭ । ଗ. ଅଶ୍ୱ ପଦଟିର ପାଠ ନାହିଁ

୧୮ । ଡ. ଗ. ସ. ପ୍ରୋକ୍ତନାକୁ

୧୯ । ଡ. ଗ. ସ. ସେ

ସ. ବଶ'

୨୦ । ସ. ସକା ତପସକୁ ତାକୁ

ଗ. ଚନ୍ଦ୍ର ତାହାକୁ

ସ. ମନ୍ତ୍ର ବୋଲି ପିତା ତାହାକୁ ଚନ୍ଦ୍ର

କଳ୍ପକ' ସେନାପତି

ସେପେ ଲେଖିଲେ ଶ୍ରୋତବ୍ୟ' ହେ

ପ୍ରୀତି ଦେଶେ ମାଇଲେ' ମାରୁତ ସେ, ଗୋପ୍ୟ ଗର୍ବ ନାମରେ' ଖ୍ୟାତ ହେ ॥୩୪॥

ବ୍ୟାଘ୍ର ମାଲ କୁମ୍ଭ ଗୁମ୍ଫାରେ ମାଇଲେ ସେହି ଶ୍ରୀମ ମହାବଳୀ'

ସିଗତ ବନ୍ଦୀରୁ ଉଧରି କୁମ୍ଭକୁ' ସୁବାହର ଦର୍ପ ଦଳ ସେ

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ' ଅଇଲେ

ଆଜ ଦେନ ଗୋଧନ ଦେଶରେ ହେ'

ବୃହନାଶ୍' ମୋତେ ଦେଖିଗଲେ ହେ, କୁରୁ ଆଟେ ମୋରୁ' ଋଥ କଲେ ସେ ॥୩୫॥

ମହାସନ୍ଧ୍ୟା' ଦେଖି ଉଏ ପଳାଇଲେ ବୃହନାଶ୍ ଧରି' ମୋତେ

ସୋମୀ ବୃଷରୁ ଧ ନୁହୋଣ' ଆଣିଲେ ତେବେହେ' ନ ଗଲ' ପ୍ରତେ ହେ

ସବୁ ମୋତେ' କହିଲେ

କୁମ୍ଭ ରାଜ୍ୟେ ପେମନ୍ତେ ରହିଲେ ହେ'

ମୋର ଦେଖୁ ପୁରୁଷ ହୋଇଲେ' ହେ, ଶାରଦେଶେ ନିଗତ ମୋହିଲେ ହେ ॥୩୬॥

୧ । ପ. କଳ୍ପକ

୨ । ଚ. ସନେ ହରି ଲେଖିଲେ ଦୃଷ୍ଟା ହେ  
ଦୃଷ୍ଟା ହେ

୩ । ଗ. ଲେଖିଲେ ଶ୍ରୋତବ୍ୟ ହେ

୪ । ଗ. ଗୋପ୍ୟ ମାଇଲେ ତାକୁ

୫ । ଚ. ଗୋପ୍ୟର—ନାମରେ

୬ । ପ. ମାହାବଳୀ

୭ । ଗ. ଉଧରିଲେ

୮ । ଗ. ଉର୍ଦ୍ଧୋଧନ

୯ । ପ. ପ୍ରଦୋଧନ

୧୦ । ଚ. ପ୍ରୋତନା ଦେଶରେ ହେ

୧୧ । ଗ. ତୋର ଗୋଧନ ଦେଶେ ହରି ହେ

୧୨ । ଗ. ଆଜ ଦେନ—ଦେଶରେ ହେ

୧୩ । ଗ. ଆଜ ଦେନ ଗୋଧନ ଦେଶରେ ହେ

୧୪ । ଚ. ବୃହନାଶ୍

୧୫. ବୃହନାଶ୍

୧୬ । ଚ. ମୋ

୧୭. କୁରୁଆଠେ ମୋ

୧୮. କୁରୁ ଆଟରେ ମୋର

୧୯ । ଗ. ସୁସନ୍ଧ୍ୟା

୨୦. ମାହାସନ୍ଧ୍ୟା

୨୧ । ଚ. ବୃହନାଶ୍ ଧରି

୨୨. ଅର୍ଦ୍ଧ ନ ଧରିଲେ

୨୩ । ଗ. ବୃଷ

୨୪ । ଚ. ତେବେ ନଗର

୨୫. ପ. ନଗର

୨୬ । ଚ. ଗ. ମତେ

୨୭ । ଗ. 'କୁମ୍ଭ—ରହିଲେ ହେ' ପାଠନାହିଁ ।

୨୮. ଆଶ୍ରୁ—ରହିଲେ

୨୯ । ଚ. ପବସନ ହେଲେ



ନନ୍ଦବୋଧ ସାଜି ଦାରୁକ ଆଣିଲେ ଅର୍ଜୁନ ହୋଇଲେ ଲୀଳୀ  
କୁରୁଆଟକୁ ସେ ବଳେ ଦେଶଗଲେ କରଣ ମୋତେ ସାରଥୀ ସେ'

ନଳେ ଅସଂଖ୍ୟ ରଣ

ପହଞ୍ଚିଲେ ସବ ନିବାଣଣ ସେ'

ମୋତେ ସେ ରଥେ ଥିଲେ ବାନ୍ଧଣୀ ହେ, ପୁଣି ଦେଲେ ତାକୁ ନୀଆଇଣ ସେ' ୩୩୭

ଶୁଣି ବିରାଟ ଶହସ୍ର ପକାଇଣ ଅବମରେ ମୋହଗଲେ

ମୁଖେ ମାର ପିଞ୍ଚି କୁମର ଚୋଳଣ କୋଳେ ଆଣି ବସାଇଲେ ସେ'

ରାଣୀ ବଞ୍ଚିଲେ ଧୀରେ

ରାଜା ଚେତା ପସିଲ ଶରୀରେ ସେ'

ବେନକର ମାରନ୍ତି ଶିରରେ ସେ', ଶୋକ କରି କହନ୍ତି ଅଧୀରେ ସେ' ୩୩୮

୧ । ଓ. ଅଣି ଦାରୁକ ସାଜିଲ

୩ । ଓ. ପୋଥିରେ ଅଧିକ ପାଠ—

୧ । ଖ. କୁରୁଆଟକୁ ସେ ମୋତେ ନେବେ

ବହୁ ନୋହୁକ ଅସ୍ତ୍ର ଦେଖିଣ ।

ଚଳେ ରଥରେ କରି ସାରଥୀ ସେ

୪ । ଗ. ବାଧ୍ୟତା

ଗ. କୁରୁଆଟକୁ—ସାରଥୀ ସେ

୫ । ଗ. 'ପୁଣି—ନଣ' ଶାଢ଼ଣ ପାଠନାହିଁ

ଘ. କୁରୁଆଟକୁ—ସାରଥୀ ସେ

ଘ. ପୁଣିସମୟ ଦେଲେ ନିଅଇଣ ।

ଶେଷ ଅର୍ଥ ନ କହଲେ ସେ ଅର୍ଥ ନ ନିଅଇ ଥିଲେ କରଣ

ଆଗେ କୁରୁକୁ ଦର୍ପନ କରି ଶେଷକୁ ପାଦେ ପକାଇ

ମହା ଧାର୍ମିକ ବୁଦ୍ଧି

ନାସ ସାନ୍ତି ସେ ନେବେ ଗୋପକ୍ଷେ

ନିଷେଧ କଲେ ଅର୍ଥ ନ ଛାନ୍ତି ଯୁଧିଷ୍ଠିର କୋପଳ ଦେଖନ୍ତେ ପାତ ନିବନ ତୋର ସେନକ୍ଷେ ।

(ଅଧିକ ପାଠ)

୬ । ଚ. ସନ୍ତ ପକାଇଣ

୧୦ । ଘ. ବଞ୍ଚି

ଓ. ଶୁଣିଣ ବିରାଟ ଶହସ୍ର ପକାଇଣ

୧୧ । ଗ. ଚେତନା ବସି

ଘ. ପ. ସହସ୍ର ପକାଇଣ

୧୨ । ଗ. ସ୍ଥିରରେ ସେ

୭ । ଚ. ପିତ

୧୩ । ଗ. ପାଠ ନାହିଁ ।

୮ । ଅଣିଣ ଚୋଳରେ

୧୪ । ଗ. ସୋତ କରିଣ ସେ ବହୁ ଅସ୍ତ୍ରରେ

୯ । ଗ. ଲାଟନର୍ଣ୍ଣ

ସେ ପ୍ରଭୁକୁ କେତେ ରଣିନା' କରୁଛୁ କରଥାଇ' ଭବ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି  
 ଯେଉଁଠି ତରଣ ଦର୍ଶନକୁ ଅପୂର୍ବ ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଲ ଅପ୍ରାୟ' ହେ  
 ନ କର୍ମ ମୁହଁ କଲ

ସେ ପ୍ରଭୁକୁ ସେବା ମୁଁ ନ କଲିହେ  
 ପ୍ରଣାବୀଠି କପୋଳେ ମାଇଲ ସେ, ସଲତୀକି କସ ନ ଦୋଇଲ ସେ ॥୩୯॥  
 ବୃକୋବର ଠାକୁରଙ୍କୁ ଦୂତ ପେଶି' ସଜ୍ଜ ତଳକୁ ଅଣାଇ  
 ସଜ୍ଜରେ ବସିଣ ବ୍ୟାସ ମାଇ ମାଇ ମୋ ଗୁରୁ ଆଗ୍ୟା' କରଇ ହେ'  
 ମୁହଁ ଯିବଇ' ଯେବେ

ମୋତେ କେହି ରଖି ନ ପାରିବେ'  
 ଶୁମ ଠାକୁରେ ନିଶ୍ଚେ ମାରିବେ ସେ', କେଉଁ ଉକ୍ତ କରବ ମୁଁ ଏବେ ସେ' ॥୪୦॥  
 ଉତ୍ତର ଦୋଇନ୍ତ ବିଳମ୍ବ ନ କର ଉଠ କରବା ବର୍ଣନ:-  
 ଶୁଣିଣ' ନୃପତି ଗଳାରେ ବୁଠାଇ' ବାନ୍ଧ ଆସିଲ' ବହନ ହେ

୧ । କ-ସ. ଭ୍ରମନା

୨ । ର. ଦରସଲ

୩ । ଡ. ଶ. ଉଭ'

୪ । ଶ. ଦରସନ ଅପୂର୍ବ ଚକ୍ଷୁ ଦେଲ ଅପ୍ରାୟ

୫ । କ. ପ. ମୁଁ

୬ । କ. ପସା

୭ । ଶ. 'ନ କର୍ମ—ଅଗ୍ୟା'ଦରସ ହେ

ପାଠନାହ'

୮ । କ. ଦେ ତହୁଁ ରଖି ନ ପାରିବେ

ଉ. ରଖି ନ ପାରିବେ'ଦେବେ

୯. ଦେହ ରଖି ନ ପାରିବେ

୧ । ଶ. ପାଠ ନାହିଁ ।

୧୧. ସୁମସେମ ଠାକୁର ମାରିବେ ସେ

୧୨. ହେ

୧୩ । ପ. ଉଭେ କରବ ରଲେ ହେ ।

୧୪ । କ. ଦରସନ

୧୫. ଦ୍ରସନ

୧୬ । କ. ଶ. ଶୁଣି

୧୭ । କ. ଶ. ଦୋଠାଇ

୧୮. ନୃପତି ଗଳାରେ ବୁଠାଇ

୧୯ । ଶ. ଶ. ବାନ୍ଧଲେ ଆସି

ପୁଅ ଭାରିନା ମେଲେ

ମନ୍ଦୀ ମିଳିଲୁଁ ଏସନ ବେଳେ ହେ

ଭାରିନଶ ଧୀରେ ଧୀରେ ଗଲେ ହେ, ଆସ୍ଥାନ ଦ୍ଵାରେ ଯାଇଁ ମିଳିଲେ ହେ ୧୧

ବେଶିଲେ ଶ୍ରାମ ଦୁଆର ଆକୋରଣ ବୁଲବନ୍ତୁ କେନ ନେସ

ବରଷ ବୋଲନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚୟ ମରବ କମ୍ପୁଅନ୍ତୁ ମୋର ଗାତ ହେ

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣା ଆଗ ହେଲେ

ସବେ ଜୟ ଜୟ ଧୁନି କଲେ ହେ

ତାଙ୍କ ଚରଣ ତଳେ ଲେଟିଲେ ସେ, ଉଠ ବୋଲି ଶ୍ରାମ ଆଗ୍ୟା ହେଲେ ସେ ୧୨

ଉଠି ଉଠି ହୋଇ ଶିରେ କର ଯୋଡ଼ ବହୁ ପୁତ ସେହୁ କରେ

ଶ୍ରାମ ଦ୍ଵାର ଗୁଡ଼ ଆସ ଆସ ବୋଲି ଉତ୍ତରେ ସବେ ପଶଲେ ସେ

ନିଉଁଲୁଳି କରନ୍ତୁ

ଗଡ଼ ଦାଲି ବୁମିରେ ଶୁଅନ୍ତୁ ହେ

ହାଡ଼ ହାଡ଼ ବୋଲଣ ବୋଲନ୍ତୁ ସେ, ସନ୍ତୋଷରେ ପୁଅଟି ବୁଢ଼ାନ୍ତୁ ହେ ୧୩

୧ । ଗ. ଭୁଲେ

୨ । ଗ ମିଳିଲେ

୩ । ଗ. ତଳେ ହେ

ଗ. ଗୁରୁତର ଧରେ ଧରେ ତଳେ ହେ

ଘ. ଗୁରୁତର ଧରେଧରେ ତଳେ ସେ

୪ । ଗ. ଆସ୍ଥାନର ଦ୍ଵାରେ ଜାଇ ମିଳିଲେ ହେ

ଘ. ଆସ୍ଥାନରେ ଯାଇଁ ମିଳିଲେ ସେ

୫ । ଗ. ଦୁଆରେ ଆକୋରଣ ବୁଲବନ୍ତୁ

ଘ. ଦୁଆରେ ବହୁବନ୍ତୁ ବୁଲବନ୍ତୁ

୬ । ଘ. କୃଷ୍ଣା ଆଗ ହୋଇଲେ

୭ । ଘ. ଜୟଜୟ ଧୁନି ସବେ

ଘ. ସବେ ଜୟ ଜୟ ଧୁନି

୮ । ଗ. ଚରଣେ ଲେଟିଲେ

୧ । ଗ. ଘାରେ ଘାରେ

୧୦ । ଗ. ଗୁଡ଼ି ସେହୁ କଲେ

ଘ. ସେ କଲେ

ଘ. ଗୋଡ଼ଚର ବହୁତ ବନସ୍ତ ହେଲେ

ଘ. ଗୋଡ଼ାଚର ବହୁତ ସେହୁ କଲେ

୧୧ । ଗ. ସେ କଲେ

୧୨ । ଗ. ସୋଇଲେ ହେ

୧୩ । ଗ. ବୋଇଲେ ହେ

୧୪ । ଗ. ଗ. ସନ୍ତୋଷରେ

ଘ. ସନ୍ତୋଷରେ

୧୫ । ଗ. ଜୟଜୟ ବୁଢ଼ାନ୍ତୁ ହେ

ଘ. ବୁଢ଼ିଲେ ସେ

ଘ. ପୁଅଟି ବୁଢ଼ାନ୍ତୁ ସେ

ଧର୍ମପୁତ୍ର ଆଶ୍ୟାଂ ଦେଲେ ନକୁଳକୁ ବିରାଟକୁ କୋଳକର  
 ଶୁଣି ମାତ୍ରିପୁତ୍ର ଆଲଙ୍ଗନ କଲେ ଉଦ୍ଧୃତେ ନୃପବର ସେ  
 ବହୁ ପୁତ୍ର କରନ୍ତି  
 ପୁଣି ଅନୁନ ପାଦେ ପଡ଼ନ୍ତି ସେ  
 ମାତ୍ରିପୁତ୍ରକୁ ମାନ୍ୟ କରନ୍ତି ସେ, ପୁଣି ଦ୍ରୋପଦୀ ପାଦେ ଲେଟନ୍ତି ସେ ॥୧୩॥  
 ଅନୁନ ବିରାଟ କର ଧରି ନେଲେ ଧର୍ମ ପୁତ୍ରଙ୍କର ପାଶ ସେ  
 ସୁଧର୍ମ ତାହାକୁ ଆଲଙ୍ଗନ କରି ବସାନ୍ତେ ନେଇଣ ପାଶ ସେ  
 ସେ ବିରାଟ କହଇ  
 ପାଶ ସର୍ଜନ ମୁହଁ ନୁହଇ ହେ  
 ଏତେ ଭାଷ୍ୟ ମୋହର ଦିଶଇ ହେ, ଗୋପେୟ ମୋର ପୁରେଥିଲ ରହୁଁ ହେ ॥୧୪॥

୧୩ ପଦ ପରେ —

ସନ୍ତୋଷ ହୋଇଣ ବୃନ୍ଦୋଦର ଧନଞ୍ଜୟକୁ ଚହୁଁ ତାଙ୍କଲେ  
 ଠାକୁରଙ୍କ ଛମ୍ପରେ ନିଶାସ ବିରାଟ ଅଛୁ ଦ୍ଵାରେ  
 ପୁଣି ରାଜ୍ୟୋ ମା ସେନ ପକ୍ଷରେ  
 ଦରବର କରବେ ପରାରେ  
 ଧର୍ମଧ୍ଵଜ ଆଶ୍ୟାଂ ପାଇ ଅରାଧନ ଆସୁ ଦ୍ଵାର ଛୁଡ଼  
 (ଅଧିକ ପାଠ)

- |                               |                            |
|-------------------------------|----------------------------|
| ୧ । ଚ. ତେଜଲେ ନୃପପବର ସେ        | ୬ । ଗ ପାଶ                  |
| ଘ. ନୃପବର                      | ଘ. ଅନୁନ ବିରାଟ କର ଧରକର ନେଲେ |
| ୨ । ଚ. ବହୁ ପୁତ୍ର କରନ୍ତି       | ଧର୍ମପୁତ୍ର ପାଶ              |
| ଘ. ବହୁତ ପୁତ୍ର କଲେ             | ୭ । ଚ. ନିଜେଷୁ              |
| ଘ. ବହୁ ପୁତ୍ର କରନ୍ତି           | ଝ. ସୁଧର୍ମ                  |
| ୩. ଗ. ପଦ୍ମଲେ ସେ               | ଘ. ସୁଧର୍ମ                  |
| ୪. ଘ. ମାତ୍ରି ପୁତ୍ର ପଳମ୍ୟ      | ୮ । ଗ. ଚହଲେ ବହୁ ବିରାଟ ସେ   |
| ୫ । ଗ. ପାତ ଆଲଙ୍ଗନ କେଲେ କରଲ ସେ | ଘ. ତାହାକୁ ପାଶ              |
| ସୁତ ଦ୍ରୋପଦକୁ ଓଢ଼ିଲେ ସେ        | ଘ. ବସାନ୍ତ ନେଇଣ ପାଶ ସେ      |
| ଘ. କହନ୍ତି ସେ                  | ୯ । ଗ-ଘ. ଏତେ               |
| ଘ. ଦ୍ରୋପଦ ପାଦେ ପଡ଼ନ୍ତି ସେ     | ୧୦ । ଘ. ସଲେ ସଲେ ରହୁ ହେ     |

ଯୁଧିଷ୍ଠି ବୋଇଲେ ମୋତେ ଅଳ୍ପଦେଇ ସମ୍ଭାଳିଲ ନୃପବର'

କୁମ୍ଭ ଉପକାର ଯୁଧିଷ୍ଠିରଂ କେନ୍ଦ୍ର ମାଗ ମାଗ ମୋତେ ବର ଦେ

ଶୁଣି ମତ ନୃପତି'

କହେ ଫେଡ଼ିବା ମୋର ଦୁଗତି' ଦେ

ଉତ୍ତର ନାମେ ମୋର ଦୁଷ୍ଟତ ଦେ, ପାର୍ଥଠାକୁରେ ନୃତ୍ୟ ଶିଖାନ୍ତି ଦେ ।୪୭।

ତାହାକୁ ଦୁଷ୍ଟତା ସମର୍ପି ଶରଣ ପଶିଲି' ରଣ ଭେଦେବ'

ସନ୍ତୋଷେ ଯୁଧିଷ୍ଠି' ପିତୃକାର କଲେ କହନ୍ତି ତତ୍' ପାର୍ଥବ' ଦେ

ଶୁଣିମା ନୃପମଣି

ଶିଷ୍ୟପୁତ୍ର' ଏହାର ଦୁଇଣୀ ସେ

ମୋତେ ଅପୋରାଧ୍ୟ ତେଣୁ ରମଣୀ ସେ ଅଭିମନ୍ୟୁ' ବିରାଟର ଆଣି ସେ'' ।୪୮।

୧ । ଖ. "ଏଡ଼େ ଭାଗ୍ୟ—ନୃପବର"

ପାଠ ଲାଟଦଣ୍ଡ ।

୨. ସମ୍ଭାଳିଲୁ ନୃପବର

୧ । ଖ. ନୃପପା

୨. ନୃପବର ।

୩ । ଗ. ଦୃଷ୍ଟି ।

ଖ. 'ଉତ୍ତର—ଶିଖାନ୍ତି ଦେ'

ପାଠ ଲାଟଦଣ୍ଡ ।

୪ । ଗ. ସମର୍ପି ସରଣ ପଶିବ ।

୫ । ଖ. 'ତାହାକୁ—ଭେଦେବ ।

ପାଠ ଲାଟଦଣ୍ଡ ।

୬ । ଗ. ଯୁଧିଷ୍ଠି ।

୭ । ଗ. ଖ. ଗ. ତତ୍ ।

୮ । ଗ. ପାର୍ଥବ ।

୯ । ଗ. ସମ୍ଭାଳି ।

୧୦ । ଗ. ଗ. ଅଭିମନ୍ୟୁ ।

୧୧ । ଖ—ପାଠ ଲାଟଦଣ୍ଡ ।

ଶୁଣିଣ ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦ' ହୋଇଣ ହାଣ୍ଡିକା' ପେଷିଲେ ଶୁଭ  
ହୃଦିନୀକୁ ଲେଖି ଦୂତ ବରଣିଲେ" କର ସମସ୍ତେ ବସୁର ସେ

ଗାଞ୍ଜାଳଦେଶେ' ପୁଣି

ଲେଖା ଦେଇ ଦୂତ ବରଣିଣ ସେ

ଦକ୍ଷତ ପେତେ ବନ୍ଧୁଗଣ ସେ, ଶୁଭ ପେଷିଲେକ ତତକ୍ଷଣ ସେ" ୩୮॥

ସଦଳ ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ ସାଜଣ ଦକ୍ଷତ ଉଦ୍ୟୋଗ ସାଜକର'

ସ୍ଥଳ ପାଣ୍ଡବଙ୍କୁ ନନ୍ଦ୍ର ପେରାଇଲେ' ସନଳେ ପର୍ଶନ' କର ସେ

ପୁର ଉତ୍ତର ମଳେ

ଉଦ୍ୟୋଗରେ' ତାଙ୍କୁ ରଖିଲେ" ସେ

ସନ ଉପବୁର ତାଙ୍କୁ ଦେଲେ ସେ, ଭୃତ୍ୟପରି ଦକ୍ଷତ ଖଟିଲେ ସେ" ୩୯॥

ସେ ନନ୍ଦ୍ର' ପାଣ୍ଡବେ ନନ୍ଦ୍ର ଉତ୍ତଳେ ସଙ୍ଗେ ଦ୍ଵାପଦ 'ଦୁଷ୍ଟତ'

୧ । ଷ. ପାଠ କାଟଦଣ୍ଡ ।

୮ । ଚ. ଶ. ପ. ଦ୍ରଷ୍ଟବ

୨ । ଚ. ଶ. ପ. ଦାଉକା ।

୧ । ପ. ଉଦ୍ୟ ପୁରଲେ ।

୩ । ଚ. ଦେଖି ଦୂତ ବରଣିକା ।

୧୦ । ପ. ଉତ୍ତଳେ ।

୪ । ଚ. ଦେଖୁ ।

୧୧ । ଶ. "ପୁର—ଖଟିଲେ ସେ

୫ । ଶ. "ଦକ୍ଷତ—ତତକ୍ଷଣ ସେ

ପାଠ କାଟଦଣ୍ଡ ।

ପାଠ କାଟଦଣ୍ଡ ।

୧୨ । ଗ. ସେ ରଲେ ।

୬ । ଉଦ୍ୟୋଗ ସାଜକେ ।

୧୩ । ଷ. ସନ କେ ଦେଖ ଦ୍ରୋଷତ ।

୭ । ଶ. ନନ୍ଦ୍ର ପେରାଇଲେ

ତାହାଙ୍କ' ଚରଣେ ଅନୁବ୍ରତ' ମନ ଫେଡ଼ିବା ମୋର ଦୁର୍ଗତି ହେ'

ଜନ ବିଶ୍ୱମ୍ଭର'

ନନ୍ଦେ ନନ୍ଦେ ଯେ' ଭାବ୍ୟ ବୁଝଇ ହେ'

ବୁଝି ମରୁଛି ଉଦ ସାଗର ହେ, ଏ କଷଣ ମୋତେ ପାରିବର ହେ ।୫୦।

ଏକାଦିଂଶ ଛାନ୍ଦ

ରାଗ—ଚିତ୍ରା କେଦାର

ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର' ସଞ୍ଜିଏ ବିଦୁର ଶୁଣୁ ଶୁଣିଯବା ସଜଚର ।

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନକୁ ତଥାରିଣ କହନ୍ତି ଶୁଣିମା ଆମ୍ଭ ଉଚର ହେ ।

ହେ ନନ୍ଦନ'

ସଙ୍ଗେ ଦେଉଣ' ସବ ସନ୍ଧ୍ୟାବଳ ବିରାଟ ନଗରୁ ଏବେ ତଳ

ସାଦର କରି ପାଣ୍ଡବକୁ ଆଣିମା ସୋଦରେ କରି' ନିର୍ମଳ

ହେ ନନ୍ଦନ'' ।୫୧।

୧ । ପ. ତାଙ୍କର

୭ । ଚ. ଶ. ସ. ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ।

୨ । ଶ. ଅନୁବାଚେ ।

୮ । ଚ. ଦୁରୋଧନକୁ ।

୩ । ଶ. ଦୃଷ୍ଟା ହେ ।

୯ । ଶ. ପ. ରାମର ।

୪ । ଶ. ପ. ଉଦ ଏ

୧୦ । ପ. ଦେଉ ।

୫ । ପ. ଏ ।

୧୧ । ଶ. ପ. କରି ।

୬ । ଶ. 'ମନ—ଭୁଞ୍ଜଇ ହେ

୧୨ । ଶ. ରାମର ।

୧୧୦ ଶାଂକର ।

ପ. ରାମର ।

ଶୁଣିକରି କହେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ\* ମୋତେ ନକହ ଏହୁ ବଚନ ।

ତାହାକୁ କେଉଁ ଗୁଣେ ପୁଣି ଆଶିମା ଅନାଇଁ ତାଙ୍କ ବଦନ  
ଲୋ ଦେବ\*

ଶୁଣି କହନ୍ତି ଶୁଣେ ଉତର ଅପମାନ\* କଲେ ସେ\* ସୋଦର ।

ତାହା ଦେନମାର ଉଚିତ ନୁହଇ ଆପଣା ଚିତେ ବିରୁଦ୍ଧ  
ହେ ରାଜନ ॥୨॥

ଏହା ଶବ୍ଦକୁ ଶୁଣିଣ\* କହିଲ ଗୋ ହରଣେ ଅର୍ଜୁନ ଅଇଲ

ଚିତ୍କୁ ଚିତ୍କୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସମରେ ଯେତେ ଦଶା ଚଣ୍ଡି\* କଲ ।  
ହେ ରାଜନ ।

ଜଇଂଥିଲେ\* ମନୁକ ସେ ପିବ\* ସେତେ ନ ଚିତ୍କିଲ ଏ ବାଜକ\* ।

ଉପୁ ପ୍ରୀତିକରି ବିନୟ ହୋଇଣ ଆଶିବା ପଥ ପାଣ୍ଡବ  
ହେ ରାଜନ ॥୩॥

୧ । ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ।

୭ । ଚ. ଗ. ପ. ଏହା ପୁଣି ଶବ୍ଦକୁ ।

୨ । ଚ. ପୁଣି କେଉଁ ଗୁଣେ ।

୮ । ଚ. ପ. ଚିତ୍କି ଚିତ୍କି ।

୩ । ଗ. ଆଶିମି ଗୁଣେ ।

୯ । ଗ. ଦୁନମାନ ।

୪ । ଗ. ଚ. ପ. ସୋତାତ ।

୧୦ । ଗ. ପ. ଜବଥିଲେ ।

୫ । ଚ. ଅପମାନେ ।

୧୧ । ଗ. କସେ ମନୁ କବ ।

୬ । ପ. ସେ କଲେ



ଶୁଣି ବିଦୁର ନହନ୍ତି ଏବେ                      ତୁମ୍ଭେ ନ ଗଲେ କି ନ ଆସିବେ ।

ଏହି ନିକଟରେ ଦେଖୁଥାଅ କଲେ ଗନ୍ଧ୍ୟରେ ଆସି ପରିବେ ।

ହେ ରାଜନ

ହୋଧେ ମାନଗୋବିନ୍ଦ ନହଇ                      ଆମ୍ଭେ ନ ଆଣିଲେ ପାଞ୍ଚଲାଇ ।

କେଉଁ ଉପାସରେ କଲେ ସେ ଆସିବେ ସର୍ବଥା ଏଡ଼ ନୁହଇ ।

ହେ ବିଦୁର ॥୩॥

ଶୁଣି ନହନ୍ତି ତହିଁ ସଞ୍ଜିଏ                      ଅଭାବରୁ ନାହିଁ ତୁମ୍ଭ ନଏ ।

ନିଶ୍ଚୟ ଶ୍ରାବତ ସମର ହୋଇବ ବୁରୁକୁଳ ପିବ ଶୟ ।

ହେ ରାଜନ ।

ଯେତେ କଷ୍ଟ ପାଇଲେ ପାଣ୍ଡବେ                      ଆଉ ଏଣିକି ସେ ନ ସହବେ ।

ଶ୍ରୀମତେନ ଯେତେ ପ୍ରତିଗ୍ୟାଂ କରୁଛି ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ କହିବେ

ହେ ରାଜନ ॥୩॥

୧ । ପ. ନଆସିବେ ।

୩. ଏକ ।

୨ । ଗ. ଗ. ବସାବ ହେ ।

୮ । ଗ. ଶୁଣି ।

୩ । ଗ. ଶ. ଅମ୍ଭ ।

୯ । ଗ. ଜାଣି ଶୁଣ ।

୪ । ପ. ନୁଆଣିଲେ ।

୧୦ । ଗ. କହ

୫ । ଗ. ଶ. ଗ. କହି ।

୧୧ । ଗ. କହିବ

୬ । ଗ. ବନେଶ ।

୧୨ । ଗ. “କେତେ—ରାଜନ”

୭ । ଗ. ସଞ୍ଜିଏ ଏଡ଼ ।

ପାଠକାନ୍ତ ।

ପୁଣ ସେ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର କହନ୍ତି      ନାମପାଳର୍ଣ୍ଣ କହୁ ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରୀତି ଉତ୍ପନ୍ନାଲ ପାଣ୍ଡବକୁ ଆଣ ସର୍ବରାଷ୍ଟ୍ର ହରି ସ୍ୟାନ୍ତି ।

ହେ ମନ୍ଦନ'

ଶୁଣି ମାନଗୋବିନ୍ଦ କହଲେ      ଅଜିମିଳି ତୁରଳ କହଲେ ।

ନାର ନାଗାନ୍ତକ' ପୀରତି ହେବନ ଅଜଡ଼' ପାଣ୍ଡବେ ମଲେ

ଲୋ ତାତ' ॥୭॥

ଶୁଣି ଶଙ୍କୁନ ମନ୍ତ୍ରୀ' କହନ୍ତି      ଏମାନେ ମେଳ ବାନ୍ଧ ଅଛନ୍ତି'

ପାଣ୍ଡବକ ଚକ୍ର' ଶିଖାପାଇ' ଆସି ଉତ୍ସ' ଦେଖାଇ କହନ୍ତି ।

ହେ ରାଜନ'

ଭେଦ କହଣ ତାକୁ ଆଣିବେ''      ଏଥି ଅନର୍ଥ ଏ ଲଗାଇବେ'' ।

ଏକାକ ବଚନ ନ ଶୁଣିମା'' ଏବେ କି କରବେ ସେ ପାଣ୍ଡବେ ।

ହେ ରାଜନ ॥୮॥

୧ । ଚ. ସ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର

୨ । ଖ. ରାଜନ

୩ । ଚ. ଅଜିମାଲ

୪ । ଗ. ନାରା ନାଗାନ୍ତକ

୫ । ଗ. ହସ୍ତଦେ

୬ । ଚ. ମନ୍ତ୍ରୀ

୭ । ଗ. ବାଧ' ଅଛନ୍ତି

୮ । ଚ. ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ସିଦ୍ଧା ପାଣ ଚକ୍ର'

୯ । ଚ. ଗ. ର. ଉପ

୧୦ । ଖ. "ଶୁଣି ଶଙ୍କୁନ—ରାଜନ"

ପାଠ ନାହିଁ ।

୧୧ । ଚ. କହଣେ ଅଜିମେ

୧୨ । ଚ. ନଗାପ ଦେବେ ।

୧୩ । ଗ. ବଚନ ସୁଣିମା ।

ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର<sup>୧</sup> ବୋଇଲେରେ ଶକୁନ ଏକ ବରୁ ମାନସେ ସେନ ।

ତୋର ମନ୍ତ୍ରୀ ପଣେ ମୋତେ ଅପୂର୍ବକ କରାଇବୁ ଅଛୁ ମାନରେ ।

ଶକୁନ ।

ଶୁଣି କହେ ଶକୁନ ସତବ ମୋର କଥାତ ନ ଯେ.ଭାଇବ ।

ପୁତ୍ରତ ନୃପତି ପିତା ଅଛ ମନ୍ତ୍ରୀ ବଡ଼ ସୁନ୍ଦର ଶକିବ

ହେ ରାଜନ ॥୮॥

ଏବେ ତଳପା ତୋହର ବାସ ବୁଦ୍ଧସୟ କଥାରେ ନ ପଣ ।

ଏକାକ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ<sup>୨</sup> ଏ ବୋଲାଇବେ ପାଣ୍ଡବକୁ କରି ନାଶ ।

ହେ ରାଜନ<sup>୩</sup> ।

ଯଦୁ<sup>୪</sup> ନରାଣ ବାଣୀ ଶୁଣିଲେ ଶୋକେ ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ବାହୁଡ଼ିଲେ ।

ଆଜନ୍ମ<sup>୫</sup> ଅପୂର୍ବକ ନିଷ୍ଠେ ହୋଇଲ ଧାରା ଏହା ନିର୍ଭୀ କଲେ ।

ହେ ବରବ<sup>୬</sup> ॥୯॥

୧ । ଡ. ପ. ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର

୫ । ଡ. ପ. ଧୃତରାଷ୍ଟ୍ର ବାହୁଡ଼ିଲେ

୨ । ଡ. ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ତ୍ତୀ

୬ । ଡ. ଚର୍ଚ୍ଚିତ

୩ । ଡ. ର. ପ. ନାସ

୭ । ଡ. ପ. ସତବ

୪ । ଗ. "ଭେଦ କହଣ—ରାଜନ"

୮. ବଧାତା

ଏମନ୍ତେଣ' ଗନ୍ଧ କେତେ ଦିନ ପୁରୁ କଲେ ଧର୍ମେ ନନ୍ଦନ' ।

ସ୍ବଦେବ ମନ୍ତ୍ରୀ ଜଣାନ୍ତି ସକଳ ଧର୍ମପୁର କୋପମନ'

ହେ ସୁଜନେ ।

ନିଜ ଶୃଙ୍ଖଳା ଅନୁକୂଳ କଲେ' ଆପେ ଶ୍ରେଷ୍ଠପ୍ରୀତି ଆଶ୍ରେଣେ ।

ବିରାଟ ସକଳ ସନ୍ଧ୍ୟାକୁ' ସାଜଣ ଆପଣେ' ଆଗ ହୋଇଲେ ।

ହେ ସୁଜନେ ॥୧୦॥

ହେମ ରାସରେ ବିଜେ ଅର୍ଜୁନ କରେ ଧରି ଶର' ଶରାସନ ।

ସୁଧୂର୍ବ୍ବ କି ବାମ ପାଶ' ଆକୋରଣ କରନ୍ତି ସେହୁ ଗମନ ।

ହେ ସୁଜନେ ।

ଭୀମ ଧରି' ବେଳ ରତାକର ସୁଧୂର୍ବ୍ବ କି ଗଣିଣ ପାସର' ।

ମହାମତ୍ତ କର୍ଣ୍ଣ' କନ୍ଧରେ ବସିଣ ଚଳିଲେକ ମହାସାର' ।

ହେ ସୁଜନେ ॥୧୧॥

୧ । ଡ. ଡ. ଏମନ୍ତେ

୮ । ଡ. ଡ. ସର

୨ । ଡ. ସ ପୁରୁ କଲେକ ଧର୍ମ ନନ୍ଦନ

୯ । ଡ. ସୁଧୂର୍ବ୍ବ କି ବାମ ପାଶ

୩ । ଡ. କୋପମନ ।

୧୦ । ଡ. ଆଶ୍ରେଣେ

୪ । ଡ. ଦିନ ଲଗ୍ନ ଅଧିଶେ ହୁଇଲେ

୧୧ । ଡ. ଭୀମ ଦେବ

୫ । ଡ. ଡ. ସେବ

୧୨ । ଡ. ସୁଧୂର୍ବ୍ବ କି — ପାସର

୬ । ଡ. ଡ. ସ. ସର

୧୩ । ଡ. ମହାମତ୍ତ କର୍ଣ୍ଣ

୭ । ଡ. ଆସନ

୧୪ । ଡ. ମହାସାର

ନକୁଳଞ୍ଜଂ ନତି କରାବର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗୁପ୍ତ ଧର ତାଙ୍କ କର ।

ଉତ୍ତର କୁମାର' ରଞ୍ଜନ ଆଶ୍ରେଣୀ ତାଳନ୍ତି ଶ୍ରେଷ୍ଠରାମର ।

ହେ ସୁଜନେ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟଦୁମନ ବେନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଶାନ୍ତି ସଙ୍ଗେ ଦେନ ।

କବ୍ୟ ରଥ ଆଶ୍ରେଣୀ ସେ ତଳନ୍ତି ଶୁଭେ ନାନା ବାଦ୍ୟଧ୍ବଜ ।

ହେ ସୁଜନେ ॥୧୬॥

କବ୍ୟ ପରାକମାନ ସୁବେଶିତ ସହଦେବ ଦେଶି ଶ୍ରୀହଂସ ।

ଅଶ୍ବମାନ ଚଢ଼ି ପ୍ରଜାଳ କୁମାରେ ଆଗେ ତଳେ ହରଷ ।

ହେ ସୁଜନେ ।

ପଞ୍ଚେ ରଥ ଚଢ଼ି ଅରମ୍ଭନ୍ତ କରେ ଧରଣନ୍ତ ଶରଧ୍ବଜ ।

ବହୁତ ସନ୍ଧ୍ୟା ସଙ୍ଗତରେ ଦେଶୀ ତଳନ୍ତି ସୁଭଦ୍ରା ସୁଭ ।

ହେ ସୁଜନେ ॥୧୭॥

୧ । ଉ. ଗ. ସେଷେଷ

୬ । ଉ. ତଳନ୍ତି

୨ । ଉ. କୁମର

୭ । ଉ. ଶୁଭସ

୩ । ଉ. ଗ. ସେତ ।

୮ । ଉ. ଦେନ

୪ । ଉ. ଗ. ଆଠ ।

୧୧ । ଉ. ସର

୫ । ଉ. ଆଶ୍ରେଣୀ ତଳେ

୧୨ । ଉ. ୧୩୨୫୫୫ ପାଠ ନାହିଁ

ତେତେ କିମ୍ବଦାନ୍ତ ଗଲେ ଯାଇ ଜଇନ୍ତା ନନ୍ଦେ ମିଳିଲେ ।

ମାନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଧର୍ମେ ନନ୍ଦେ ବେଶେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ

ହେ ସୁଜନେ ।

ସବୁଦେବ ବେଶ ରାଣୀଦାସ ଅବଶେଷେ ହେଲେ ପରବେଶ ।

ସାର ଚନ୍ଦ୍ର ନାଦେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମନ୍ତ୍ର ନମକ ପଡେ ଆକାଶ ।

ହେ ସୁଜନେ ॥୧୮॥

ଚଣ୍ଡି ପ୍ରଜାମାନେ ଠୁଳି ହେଲେ ଧର୍ମ ରାଜାକୁ ଦ୍ରବନ କଲେ ।

ପ୍ରଜା ସବେ ଆସି ଏକମେଳ ହୋଇ ନିଷ୍ଠିନ୍ଦେ ରହିଲେ

ହେ ସୁଜନେ ।

ଚନ୍ଦ୍ର ବରଷ ହେଲେ ମେଲଣି ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ଚରଣି ।

ବହୁ ସନ୍ତାନେ ରହିଲେ ମାତକ ଉତ୍ତର କୁମର ମଣି ।

ହେ ସୁଜନେ ॥୧୯॥

୧ । ଚ. ନଦା

୨ । ଗ. ଚଣ୍ଡି ନନ୍ଦୋପେ ଶକ୍ତିଦେବ ଅପ୍ତ

୨ । ଗ. ହୋଇଲେ

ସବେ ନିଷ୍ଠିନ୍ଦେ ରହିଲେ ।

୩ । ଗ. କୋତ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଧର୍ମେ ନନ୍ଦେ

୩ । ଗ. ଚଣ୍ଡିରେ ନନ୍ଦୋପେ ଶକ୍ତିଦେବ ଅପ୍ତ

ନନ୍ଦେ ପରବେଶ ହେଲେ

ସବେ ନିଷ୍ଠିନ୍ଦେ ରହିଲେ ।

୪. ମାନ୍ୟ—ହେଲେ ।

୪. ଧର୍ମିନ୍ଦେ ।

୫ । ଗ. ଘ. ହୋଇଲେ ପ୍ରବେଶ

୬ । ଗ. ଚନ୍ଦ୍ର

୬ । ଚ. ଗ. ମହା ଚମକ ।

୭ । ଗ. ରହିଲେ ମାତ—ମଣି

୭ । ଚ—ଘ. ବେଶା ଯୋଗାଡ଼ ଶକ୍ତିଲେ

୮ । ଗ. ରହିଲେ ମାତ—ମଣି ।

ପାଣ୍ଡବଙ୍କ ଭୃତ୍ୟଜନମାନେ ରକ୍ତଧିରେ ହସ୍ତିନା ଭୁବନେ ।

ସପତନଶିଖି ସନ୍ଧ୍ୟା ଆଶିକର ଜଳନ୍ତା' ମିଳ ବହନେ ।

ହେ ସୁଜନେ ।

ନୃପତିର ଦ୍ରୁପଦ' କରନ୍ତି ସୁଧୂ' କୃଷକ ପରାନ୍ତ ।

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର' ସ୍ଵାତମାନ କରକୋଡ଼ ଜଣାନ୍ତି ।

ହେ ସୁଜନେ । ୧୭।

ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ' ତଳେ ଆସ୍ଥାନର' ପାସେଇନ୍ତି ସର୍ବ କୁରୁଶର' ।

ପାଣ୍ଡବେ ନୟନା ନଗରେ' ରକ୍ତରେ ଜଣାଇଲେ ଚାକୁ' ଶୁଭ ।

ହେ ସୁଜନେ ।

ଶୁଣି ଉଦବେଗ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ' ଚିତ ହୋଇଲେ ଛନ ଛନ ।

ଠାକେ ଠାକେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପାହାରି ଜଗାଇ ନିଶ୍ଵେସ କଲେ ଆସ୍ଥାନ' ।

ହେ ସୁଜନେ । ୧୮।

୧ । ଶ. ଭୁବନ ।

୨ । ଶ. କରନ୍ତା ।

୩ । ଶ. ବହନ ।

୪ । ଶ. “ପାଣ୍ଡବଙ୍କ — ସୁଜନେ”

ପାଠ ନାହିଁ ।

୫ । ଶ. ଦନ୍ତ

୬ । ଶ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ।

ସ. ସୁଧୂ

ସ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ

୭ । ଶ. ଦ୍ରୁପଦାଧିପତି ।

ଶ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନର ।

ସ. ଦ୍ରୁପଦାଧିପତି ।

୮ । ଶ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ।

ଶ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ।

ସ. ଦ୍ରୁପଦାଧିପତି ।

୯ । ଶ. ସ. ଆସ୍ଥାନର

୧୦ । ଶ. ବହନ ।

୧୧ । ଶ. କରନ୍ତା ନଗରେ ।

ସ. ପରାନ୍ତ ନଗରେ ।

୧୨ । ସ. ଅସି ।

୧୩ । ଶ. ଦରବେସେ ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ।

ସ. ଦୁର୍ଯ୍ୟୋଧନ ।

ସ. ଦ୍ରୁପଦାଧିପତି ।

୧୪ । ଶ. ଆସ୍ଥାନ ।

ସ. ବହାଣ — ଆସ୍ଥାନ ।

ଶୁଧା ମନ ମୋହନ' ଶ୍ରୀପତି      ପାଦକଳେ' ବଶ୍ୟମ୍ଭର ମତ'  
 ଏ ଭବ ସାଗରେ ବୁଡ଼ି ମନ୍ଥୁଅଛି ଫେଡ଼ିବା ମୋର ଦୃଗତ' ।  
 ହେ ସୁଜନେ' ।  
 ଘନ ଏଡ଼ି ବଶ୍ୟମ୍ଭର ଦାସ      ଦୟାକର ତାକୁ ପୀତବାସ ।  
 କୁମ୍ଭ ଶ୍ରୀଚରଣ କୃପାରୁ ବିରାଟ ପଦ ହୋଇଲକ ଶେଷ'  
 ହେ ଠାକୁର' ॥୧୮॥

- |                               |                            |
|-------------------------------|----------------------------|
| ୧ । ଚ. ମୋହନ ।                 | ଗ. ଭଲ ଏବେ ।                |
| ୨ । ଗ. ତାହାପାଦେ ।             | ଘ. ଅତି ଆରତ ହୋଇଛୁ ନାସ       |
| ୩ । ଗ. ବାରେ ନାସତର ମୋ ମୁଖ ଖା । | ଦୟାକର ତତେ ପିତବାସ ।         |
| ୪ । ଗ. ରୁମ୍ଭ ନରୁ ନାହିଁ ଅନରଣ । | ଭବ ଶ୍ରୀଚରଣ ବିରାଟ ପଦ ଏ      |
| ଘ. ଦୁର୍ଗତ ।                   | ସେଶୁ ହୋଇଲକ ସେଷ ।           |
| ୫ । ଗ. ସୁଜନେ ।                | ୬ । ଚ. ଘ. ବେଦେବ ।          |
| ୬ । ଚ. ଗ. ଅତି ଆରତ ହୋଇଛୁ ନାସ   | ଗ. ବେନାସ ।                 |
| ଦୟାକର ତତେ ପିତବାସ ।            | 'ଖ' ପୋଷରେ ୨ ଧାତରେ ଗୋଟିଏ ପଦ |
| ଗ. ହରିହର ।                    | ହୋଇଛୁ ଓ ପଦପଦ୍ୟ ୨୫ ।        |
| ଭବ ଶ୍ରୀଚରଣ କୃପାରୁ ବିରାଟପଦ     |                            |
| ଏଶୁ ହେଲ ସେଷ ।                 |                            |